

P 806
**COMANDAMENTUL MILITAR
AL CAPITALEI**

Asasinatele dela Jilava...

Snagov și Strejnicul

26-27 Noemvrie 1940

53293 C

**Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului
IMPRIMERIA CENTRALĂ
București
1941**

Gară la mine

Marcușes lung
20/VI 1961

**COMANDAMENTUL MILITAR
AL CAPITALEI**

Asasinatele dela Jilava...

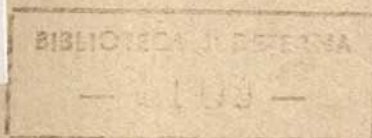
Snagov și Strejnicul

26-27 Noemvrie 1940

58293 C

528576X

528.576

**Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului
IMPRIMERIA CENTRALĂ**

București

1941

C. 43.591.

S U M A R

I. Cuvânt înainte	1
II. Ordonanța definitivă	27
III. Referatul Proc. Militar privitor la asasinarea profesorilor N. Iorga și V. Madgearu	111
IV. Rapoarte Medico-Legale	123
V. Rechizitoriul Proc. Militar rostit în ședință publică	147
VI. Declarațiuni de martori și documente	245
VII. Sentința Curții Marțiale C. M. C.	317
VIII. Anexe privitoare la executarea condamnaților la moarte ..	523
IX. Fotografii și reconstituirea asasinatelor	529

PARTEA I

CAPITOLUL I

ORDONANȚA DEFINITIVĂ

CABINETUL 10 INSTRUCȚIE

TRIBUNALUL MILITAR C. M. C.

TRIBUNALUL MILITAR AL C. M. C.

Judecător de Instrucție

Cabinetul Nr. 10

Ordonanța definitivă

Noi, Căpitan în rezervă magistrat Răsnovanu Ion, judecător de instrucție al Cabinetului Nr. 10 de pe lângă Tribunalul Militar al C. M. C.;

Având în vedere ordinele de urmărire Nr. 25.331/941, Nr. 23.306/941, Nr. 18.764/941, Nr. 25.333/941, Nr. 25.341/941, Nr. 25.388/941, emise de d-l General Comandant al C. M. C.; Nr. 25.332 și Nr. 25.340/941;

Având în vedere actele adunate la dosarul de instrucțiune Nr. 46/941, privitor pe:

1. *Ștefan Zăvoianu*, în etate de 58 ani, Colonel în retragere, fost prefect al Poliției Capitalei, domiciliat în București, strada General Berthelot Nr. 100, *arestat preventiv*;

2. *Dimitrie Grozea*, fost comandant al Corpului Muncitoresc Legionar, *dispărut*;

3. *Romulus Opriș*, fost chestor legionar al Prefecturii Poliției Capitalei, *dispărut*;

4. *Pavel Grimalsky*, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, *dispărut*;

5. *Crețu Gheorghe*, în etate de 22 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, *arestat în prevenție*, cu ultimul domiciliu în str. A. Nr. 21, Cartierul Tei, București;

6. *Marcu Octavian*, în etate de 24 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției, cu ultimul domiciliu în comuna Tău, județul Târnava Mică;

7. *Constantin Savu*, în etate de 29 ani, fost comisar legionar, domiciliat în calea Griviței Nr. 366, arestat în prevenție;

8. *Popescu Ilarion*, dispărut;

9. *Iftimescu Ioan*, dispărut;

10. *Rădulescu Ilie*, dispărut;

11. *Sauciuc Vanghele*, dispărut;

12. *Tudor Nicolae*, în etate de 28 ani, mecanic, domiciliat în comuna Jilava, arestat în prevenție;

13. *Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea*, în etate de 28 ani, plugar, cu ultimul domiciliu în comuna Sintești, județul Ilfov, arestat în prevenție;

14. *Stelian Stănicel*, fost director de cabinet al Prefectului Poliției Capitalei, dispărut;

15. *Ion Tănăsescu*, în etate de 27 ani, fost agent legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, Bulvardul Ardealului Nr. 29, arestat în prevenție;

16. *Nicolae Topliceanu*, în etate de 29 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, strada Varnița Nr. 19, arestat în prevenție;

17. *Gheorghe Bădulescu zis Gigi*, doctorand în medicină, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în Aleea Sevastopol Nr. 31, București, dispărut;

18. *Constantin Orășeanu*, în etate de 47 ani, maior în retragere, fost secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei, domiciliat

în București, strada Maior Coravu Nr. 23, arestat în prevenție;

19. *Constantin Dumitrescu*, fost comisar legionar în Prefectura Poliției, actualmente dispărut;

20. *Ilie Stângă*, în etate de 31 ani, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, strada General Anghelescu Nr. 72, arestat în prevenție;

21. *Chircor Garabet Malcasian zis Grigore*, în etate de 24 ani, născut în orașul Odesa, U. R. S. S., comerciant, fost comisar legionar în Prefectura Poliției, cu ultimul domiciliu în București, strada Lanțului Nr. 40, arestat în prevenție;

22. *Dragomir Nicolae*, mecanic, fost șef legionar al garajului Prefecturii Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în calea Floreasca Nr. 131, arestat în prevenție,

23. *Djionat Teodor*, în etate de 27 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției, cu ultimul domiciliu în strada Aquila Nr. 45, arestat în prevenție;

24. *Mihalache Gheorghe*, șofeur, în etate de 36 ani, domiciliat în strada Hagi Moscu Nr. 22, București, în stare de libertate;

25. *Iordache Panait*, dispărut;

26. *Șundi Pandele*, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, dispărut;

27. *Stancu Ioan*, dispărut;

28. *Russe Ioan*, dispărut;

29. *Eremie Șiocariciu*, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, dispărut;

30. *Ovidiu Găină*, dispărut;

31. *Gheorghe Stoia*, fost șef de cabinet al fostului Ministru de Interne Petrovițescu, dispărut;

date în regulă date de comisie, mai erau 37 de arestați fără mandate, încarcerați la Jilava, după bunul plac al poliției legionare, (vezi decl. Eugen Bănescu, vol. III, pag. 1).

Deși a intervenit prin adresă formală și telefonică la Prefectura Poliției Capitalei, cerând să fie aceștia puși în libertate, au mai fost totuși ținuți șapte zile după sosirea adresei și uciși în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940.

Este impresionant, între altele, cazul plutonierului de jandarmi Tudor Petre, care a fost arestat pe o simplă potrivire de nume cu jandarmul care a luat parte la uciderea lui Corneliu Codreanu și a tovarășilor săi. Cu toate repetatele intervențiuni ale d-lui Președinte E. Bănescu, după stabilirea formală a nevinovăției lui, a fost totuși menținut de poliția legionară, în frunte cu maior Orășeanu, secretar general al Prefecturii Poliției și ucis și el în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940.

Arestații politici, deținuți unii cu formă legală, alții fără nicio formă, la închisoarea Jilava, puteau fi vizitați de membrii familiilor pe baza unor permise eliberate de Subsecretarul de Stat, d-l Colonel Rioșianu. Aceste vizite s'au făcut fără prea multe impedimente, până în ziua de 25 Noemvrie 1940, când comandantul gărzii legionare din acea zi, Constantin Savu, a interzis orice vizită fără a da vreun motiv. La protestările familiilor, Colonelul Opreș, comandantul închisorii Jilava, a telefonat Ministerului de Interne, unde vorbind cu un șef de cabinet, a raportat cele întâmplate și i s'a comunicat că va fi trimis Colonelul Zăvoianu să aplaneze neînțelegerile. Acesta a sosit la Jilava cam pe la orele 14, însoțit de directorul său de cabinet Stănicel. Din atitudinea pe care a avut-o față de membrii familiilor deținuților, rezultă o ură și o dorință de răzbunare categorică în contra acelor deținuți.

În adevăr, din declarațiunile martorilor audiați, rezultă că Prefectul Zăvoianu le-a spus cam următoarele cuvinte: „Ce rost au vizitele acestea aproape zilnice ? Eu când eram arestat nu aveam voie să primesc pe nimeni“. „Nu știu până când va mai putea tineretul să

mai rabde, abia îi mai țiiu“. „După mine, ar trebui să li se pună ștreangul de gât, așa cum au pus și ei altora“. Aceste cuvinte au fost spuse pe un ton violent și adresându-li-se legionarilor prezenți, între care era și comandantul gărzii legionare C. Savu (vezi declarațiile martorilor Marcela Georgescu, Ovidiu Negulescu, Maria Georgescu, Vol. III, pag. 21, 20, 18).

Acesta, când refuzase de dimineată autorizarea de vizitare a deținuților, a declarat că după el „ar trebui să nu mai fie văzuți (deținuții) niciodată“.

După ce a strâns toate permisele, lăsând prin atitudinea lui, Colonelului Oprea, comandantul închisorii, impresia că avea o pornire contra Subsecretarului de Stat Rioșianu, pentru că acesta semnase permisele, Prefectul Zăvoianu a coborât spre fort însoțit de șeful lui de cabinet, Stănicel și de legionarul Constantin Savu. După ei s'a luat Ovidiu Negulescu, fratele Lt.-Col. Magistrat Negulescu Dumitru, unul din deținuții ilegal din închisoarea Jilava, care voia să-l roage pe Zăvoianu să-i permită vizitarea fratelui său în acea zi, deoarece venea din provincie.

Fără să observe că putea fi auzit de acesta, Colonelul Zăvoianu mergând înspre intrarea fortului, s'a adresat legionarului C. Savu, cu următoarele cuvinte: „Mergem acum în interiorul închisorii și vom vedea ce putem face pentru aplicarea planului nostru; mâine toată ziua suntem prea ocupați cu desgroparea Căpitanului și nu vom avea atâta timp“.

Mai înainte ca să poată adăoga și alte cuvinte a fost întrerupt de Stănicel, care observând pe Negulescu în spatele lor, i-a spus pe un ton brutal să aștepte. Negulescu totuși a insistat, rugându-l pe Zăvoianu să-i permită să viziteze pe fratele său și Zăvoianu l-a autorizat, spunând legionarului Savu, următoarele: „Te autoriz de a lăsa pe Negulescu să vorbească cu fratele său, poate că nu mai are a doua ocazie“. În urmă, Zăvoianu cu însoțitorii lui a vizitat pe deținuții politici în celulele lor, manifestându-și și de astădată pornirea și ura contra acestora și în special a Colonelului Gherovici și a Generalului Gabriel Marinescu.

Un legionar din gardă și însuși șofeurul mașinei Prefecturii care îl adusese pe Prefectul Zăvoianu, i s'au adresat acestuia cu denumirea familiară: „camarade prefect“, aducând Generalului Gabriel Marinescu învinuiri de destrăbălare și de furt de mașini, pe care Prefectul le-a ascultat, aprobându-le prin tăcerea lui și nerăspunzând nimic la răspunsul, plin de demnitate al deținutului.

Zăvoianu a rămas în închisoare până după orele 19, lucru ce l-a făcut pe Ovidiu Negulescu să creadă că se pune la cale asasinarea deținuturilor politici.

În dimineața zilei de 26 Noemvrie 1940, în urma svonului că osemintele lui Corneliu Codreanu și ale celorlalți legionari uciși în timpul regimului trecut, s'ar afla îngropate în apropiere de fortul Jilava, s'a deplasat la închisoarea Jilava Comisiunea specială de anchetă criminală, împreună cu medicul legist Valentin Sava și Prefectul Zăvoianu, pentru identificarea cadavrelor în cazul când ar fi deshumate.

Pe drum, medicul legist Sava a avut o convorbire cu profesorul Ion Zelea Codreanu, care și-a manifestat îndoiala că osemintele fiului său și ale celorlalți legionari ar putea fi îngropate în acel loc; ajunși la Jilava, Președintele Comisiunii Eugen Bănescu, constatând că nici nu începuseră săpăturile de deshumare, a făcut observație Prefectului Zăvoianu că a adus degeaba comisiunea, care urma să identifice cadavrele numai după desgropare.

Profitând însă de această deplasare, Președintele Eugen Bănescu și-a manifestat dorința de a vizita pe deținuții politici și i s'a interzis aceasta pe un ton necuviincios de legionarul Constantin Savu, care nu mai avea în acel moment calitatea de comandant al gărzii, după cum rezultă din tabelul membrilor gărzii din ziua de 25/26 Noemvrie 1940, semnat de el ca predător al serviciului, noului comandant Tapangea. Numai după insistența mai drastică din partea Președintelui Comisiunii, a fost autorizat de Savu să viziteze pe deținuți, cu care ocazie medicul legist Sava a examinat pe deținutul Radu Pascu, care urma a doua zi să fie transportat la un sanatoriu,

fiind bolnav. După aceea Comisiunea s'a retras, urmând să revină după amiază, după ce, în urma repetatelor insistențe ale Domnului Președinte Bănescu, s'a pus în funcțiune un perforator ca să spargă placa de beton de pe mormânt, care a fost oprit imediat după plecarea comisiunii.

Comisiunea s'a înapoiat în aceeași zi, la ora 16, când a constatat că nu se începuseră în mod serios săpăturile, afară de simulacrul de perforare de care am vorbit mai sus. Întârzierea începerii săpăturilor nu putea avea explicația că nu erau sosite la fața locului mijloace de lucru necesare.

În adevăr, din declarația Domnului Președinte Bănescu rezultă că a văzut lângă mormânt mai multe mașini și unelte pentru ridicarea și sfărâmarea pietrei, un motor, pârgă și două macarale.

De altfel, această tendință de târăgănare a începerii săpăturilor a fost remarcată de d-l Președinte Bănescu, încă din ziua de Sâmbătă 22 Noemvrie 1940, când fiind informat că urma să se înceapă deshumarea cadavrelor lui Corneliu Codreanu și ale celorlalți legionari, a cerut lui Radu Mironovici, în lipsa lui Horia Sima, pe care nu l-a putut găsi, să facă lucrările preliminare de ridicarea plăcii de beton de pe mormânt, Duminică 24 Noemvrie 1940, pentru ca să se poată proceda la identificarea cadavrelor, de Comisiune și medicul legist, Luni dimineată.

Sub diferite pretexte, această operațiune a fost din nou amânată până în dimineata zilei de 26 Noemvrie 1940, când s'au petrecut evenimentele pe care le-am descris mai sus. Când s'a înapoiat Comisiunea la Jilava, în după amiaza zilei de 26 Noemvrie 1940, a constatat că lucrările nu erau încă începute până la orele 16 și a fost nevoită să se retragă din nou, urmând să revină când va fi anunțată că s'au terminat săpăturile.

În seara zilei de 26 Noemvrie 1940, cam pe la orele 21, gardianul public Laslău Ioan, cu postul la intrarea principală a Prefecturii Poliției Capitalei, a văzut sosind cu mașina pe Prefectul Zăvoianu, care era însoțit de secretarul general Orășeanu.

Același gardian, la ora 22,40, a văzut ieșind din prefectură pe aceeași poartă pe Zăvoianu și Orășeanu, care s'au suit împreună în mașină și gardianul declară că a auzit pe unul din ei, dând următorul ordin șoferului: „Dă-i drumul la Jilava“.

Gardianul public Delibaș Nicolae, cu postul în poarta casei Prefectului Zăvoianu, declară că în aceeași seară Colonelul Zăvoianu a venit acasă împrejurul orei 23, cu o mașină în care a rămas să aștepte un domn, că a intrat în casă și peste maximum 20 minute a plecat cu aceeași mașină, după ce cu câteva minute mai înainte plecase din casă o doamnă în doliu.

Împrejurul orei unu din aceeași noapte, același gardian l-a văzut pe Zăvoianu revenind cu mașina, de astădată singur.

Declarațiile gardianului Laslău Ioan au fost confirmate de șeful său Simion Ioan, căruia i-a raportat chiar în seara de 26 Noemvrie 1940, plecarea lui Zăvoianu și Orășeanu și ordinul dat șoferului.

Declarațiile gardianului Delibaș Nicolae sunt întărite prin declarația gardianului Ciucă Florea cu postul în strada Berzei, colț cu strada General Berthelot, în imediata apropiere de imobilul în care locuiește Zăvoianu; (vol. III, pag. 34).

În seara de 26 Noemvrie 1940, cam pe la ora 20, s'a adunat pe planșeul circulației, din Prefectura Poliției Capitalei, garda legionară care urma să schimbe în aceea seară pe legionarii care făcuseră de gardă la închisoarea Jilava în ultimele 24 ore și a plecat cu brețul automobil al poliției, sub comanda comisarului legionar Gheorghe Crețu.

Aceste gărzii erau compuse în mod obișnuit fie din legionari studenți, fie din membri ai corpului muncitorese legionar, în special dela S. T. B.

În corpul de gardă al legionarilor dela Jilava s'au găsit două tablouri în care sunt trecuți legionarii care au făcut de gardă dela 24/25 Noemvrie 1940 și 25/26 Noemvrie 1940. În primul tablou se vede că șeful gărzii era legionarul Constantin Savu, care a și semnat, iar al doilea comandant era legionarul Tapangea Ion. Nu s'a mai

găsit, și este și explicabil, tabloul legionarilor care au intrat de gardă în seara de 26 Noemvrie 1940, la ora 21 și care și-au terminat serviciul, după cum vom vedea mai jos, împrejurul orei 1,30, prin asasinarea deținuților politici.

Cu toate că își terminase formal serviciul, în seara de 25 Noemvrie 1940, totuși legionarul Constantin Savu a rămas la închisoarea Jilava și în ziua de 26 Noemvrie 1940.

A fost văzut pentru ultima oară la grefa închisorii, de telefonistul Popșor Simion, până la ora 22, care nu l-a mai văzut apoi decât în dimineața de 27 Noemvrie 1940.

Cam pe la ora 21, aceeași seară, a sosit la închisoarea Jilava breul-automobil cu garda cea nouă, în frunte cu comisarul legionar Gheorghe Crețu și imediat după ei a sosit o mașină turism, din care a coborât Dimitrie Grozea, comandantul corpului muncitoresc legionar, chestorul legionar Romulus Opreș și comisarul Grimalsky, cari plecaseră, după declarația lui Gheorghe Crețu, de pe planșeul circulației Prefecturii Poliției, odată cu breul automobil care aducea garda. Înainte de plecare, Gheorghe Crețu a luat de la Romulus Opreș ultimile patru pistoale „Mauser“, cari rămăseseră în Prefectură, cu dispoziția să le ducă la Jilava. Cam pe la ora 21 s'a făcut schimbarea gărzii vechi cu cea nouă.

Aproape de ora 24, s'a mai prezentat la intrarea fortului un legionar izolat și anume Marcu Octavian, care pretinde că venise întâmplător să vadă lucrările de deshumare și a fost introdus în fort de comisarul legionar Gheorghe Crețu, când este probabil — după cum vom arăta — că a intrat și fostul comandant de gardă Constantin Savu.

Cam la aceeași oră, cu puțin înainte de venirea lui Marcu Octavian, Dimitrie Grozea a adunat în corpul de gardă pe toți legionarii și le-a ținut o cuvântare, în care le-a spus că a sosit momentul să răzbune pe Căpitan și camarazii omorâți, executând prin împușcare pe deținuții politici. După aceea, Dimitrie Grozea a repartizat echipele de executanți după o listă pe care o avea și cu care venise din oraș.

În executarea ordinului primit dela Dimitrie Grozea, legionarii repartizați pe echipe au pătruns în celule și au suprimat pe toți deținuții politici afară de plutonierul Ciurea Nicolae.

Cei asasinați sunt următorii: În celula Nr. 1, Moruzov Mihail; în celula Nr. 2, Colonelul Gherovici Ștefan; în celula Nr. 3, Victor Iamandi și Maiorul Damian Frederic, — cum și Sublocotenentul Cinghiță; în celula Nr. 4, — Gabriel Marinescu; în celula Nr. 5, Colonel Zeciu Vasile; în celula Nr. 6, Maior Popescu Alexandru; în celula Nr. 6, Maior Macoveanu Aristide; în celula Nr. 7, General Argeșeanu Gh., Colonel Panaitescu Anibal; în celula Nr. 8, Maior Dinulescu Iosef; în celula Nr. 9, General Ion Bengliu; în celula Nr. 10, Stănciuc Ion, Sârbu Constantin, Tașcă Vasile, Zăinescu Nicolae, Ștefan Nițu, Moisescu Vasile, Bularde Nicolae, Niculescu Gheorghe, Popescu Constantin, Oancea Gheorghe, Crăciun Neacșu și Gheorghe Petre; în celula Nr. 11, Gavrilă Ichim, Zugravu Eugen, Coman Paraschiv, Balinț Ion, Lolescu Stanciu, Comșa Gheorghe, Mărculeț Olimpiu, Radu Mihai, Bărbulescu Nicolae, Boghici Gheorghe și Marin Dumitru; în celula Nr. 15, Niky Ștefănescu; în celula Nr. 16, Maior Blebea Alexandru; în celula Nr. 17, Panova Ion, Bonea Niculescu, Reiner Otto, Constantinescu Laurențiu, Malenschi Petre, Găman Nicolae, Iordache Iordănescu, Horwath Iuliu, Horwath Victor, Vârfureanu Mihai și Diculescu Virigil; în celula Nr. 18, Bouleț Constantin, Patriciu Pavel, Lescenco Nicolae, Marius Boțu, Miron Tudor, Tudor Petre, Bileca Dumitru, Bileca Nicolae, Boboceă Nicolae, Georgescu Marin, Culețcu Constantin, Dumitrescu Spiru și Blănuță Nicolae; în celula Nr. 19, Radu Pascu și Lt.-Colonel Negulescu Dumitru.

Gheorghe Crețu declară că i s'a repartizat celula Nr. 18; această declarație este însă eronată, deoarece în această celulă erau arestați alți deținuți, decât cei care mărturisește că i-a asasinat, polițiștii: Panova Ion, Otto Reiner, Bonea Niculescu, Marin Georgescu, Horwath Iuliu, Horwath Victor, Petre Tudor, Vârfureanu, Boboceă Gheorghe, Malenschi, frații Bileca și alți doi pe care declară că nu i-a cunoscut.

Toți aceștia, conform constatărilor procesului-verbal dresat în ziua de 27 Noemvrie 1940 de d-l Prim-Procuror al Tribunalului Militar C. M. C., Lt.-Colonel Tomiță Toma și procesul-verbal dresat de procurorul militar Lt.-Colonel Mețianu Aurel, Maiorul Magistrat Pavel Corneliu, Maior Magistrat Pavelescu Constantin, Procurorul Gheorghiu Emilian și Judecătorul de Instrucție I. Popescu-Copăceni, ambii dela Tribunalul Ilfov, au fost găsiți uciși în celula Nr. 17 și Gheorghe Crețu a recunoscut aceasta la reconstituire.

După repartizarea echipelor pe celule, Dimitrie Grozea a dat legionarilor consemnul să scoată cu băgare de seamă și fără a fi observați de deținuți, lacătele dela uși și după trecerea rondului militar să intre în celule și să împuște pe deținuți.

Gheorghe Crețu descrie în declarațiile sale cum la auzul semnalului, — un foc de pistol, — a intrat în celula ce-i fusese repartizată, a găsit pe deținuți care erau în picioare și la vederea lui și-au pus păturile în cap și cum a tras până ce au căzut cu toții, după care, le-a mai tras și câte un foc în cap.

Legionarul Marcu Octavian a declarat că repartizarea echipelor pe celule fiind făcută înainte de venirea sa, a intrat la întâmplare în celula Nr. 10, unde a tras în plutonierul Sârbu.

După ce au terminat, s'au dus cu toții la Corpul de Gardă, au cântat cântece legionare, după aceea s'au încolonat mergând la mormântul lui Corneliu Codreanu și în urmă s'au risipit, plecând la Prefectură cu o mașină mică numai Romulus Opriș, Grimalschi, Crețu Gheorghe și Marcu Octavian.

În timpul când se făceau executările, soldații care se aflau de santinelă au declarat că începând dela ora 1,30 au auzit venind din interiorul închisorii sgomote mari, cântece și bătăi în table și că nu s'au alarmat deoarece aceleași sgomote le-au auzit și în nopțile anterioare.

Din complexul declarațiunilor date de cei care făceau paza militară a închisorii, rezultă că asasinarea deținuților politici s'a făcut în preajma orei 1,30. La ora 1,40 comandantul gărzii militare, plutonier Forțu Dumitru,

inspectând postul Nr. 2, dela intrarea în închisoare, i s'a raportat de soldatul sentinelă Gălbinaș Dumitru că legionarii au plecat toți din fort, sub comanda comandantului lor. Soldatul Gălbinaș Dumitru declară că la ora 1,30 a venit comandantul gărzii legionare și a chemat înăuntru pe legionarul care făcea lângă el de gardă și că imediat după aceasta a auzit sgomote dinăuntru, că după puțin timp toți legionarii dinăuntru au plecat și că uitându-se pe fereastră într'o celulă a văzut oameni împușcați, sânge și paturi sfărâmate.

Soldatul Zamfir Andrei a auzit și el sgomote de bătai în table și cântece, cu care se obișnuise din serile precedente; aceleași sgomote au fost auzite și de soldatul Voicu Marin, care a văzut și pe legionari când au părăsit închisoarea. Soldatul Manea Constantin având postul de santinelă pe sala pe care se aflau celulele deținuților politici, păziți de legionari și celulele comuniștilor, a asistat la executarea deținuților politici, arătând că la ora 1,30 au venit cam 20 legionari cari, după ce au deschis ușile celulelor, i-au spus să nu aibă nici o grije și intrând în celule au început să tragă cu pistoalele.

Comandantul Gărzii Militare, plutonier Forțu Dumitru, a raportat la ora 1,45 ofițerului de zi Lt. Buzdugan A., care după ce a luat măsuri de pază, pentru a nu se schimba nimic din situația găsită, a raportat superiorilor săi, trimițând pe Lt. Ștefan Popescu la grefa închisorii, unde se afla și postul telefonic. Telefonistul de serviciu, caporal Popșor Simion, a sculat din somn pe d-l Lt.-Colonel Rădoi, ajutorul comandant al închisorii, care a telefonat în oraș comandantului închisorii, Colonel Opreș, la ora 2,20, după care a dat ordin plutonierului major Ciubaru să dea note telefonice la toate autoritățile, operațiune care s'a terminat la ora 3,30.

D-l Prim-Procuror al Tribunalului Militar a căutat și d-sa să anunțe cu telefonul pe cei în drept. Printre aceștia a anunțat și pe comisarul de serviciu Ioan Tofan dela Prefectura Poliției Capitalei, care, la rândul său, a raportat telefonic șefului Poliției Judiciare, chestorul Clonța, secretarului general al Prefecturii, Maior Orășeanu și a încercat să telefoneze și Prefectului Po-

liției Capitalei, Colonel Zăvoianu, care însă i s'a comunicat că a plecat cu doi legionari, cari au venit să-l caute cu o mașină.

Secretarul General Orășeanu a dat ordin Comisarului de serviciu Tofan să nu anunțe pe nimeni despre asasiinatele dela Jilava, nici chiar Parchetul. Comisarul Tofan a chemat la telefon pe Prefectul Zăvoianu, care între timp sosise în Cabinetul său dela prefectură și raportând despre cele petrecute la Jilava, acesta i-a dat și el ordin să nu raporteze nimic autorităților, ordin care i-a fost repetat și de maiorul Orășeanu, care între timp sosise și el la poliție.

Între timp, a sosit la Prefectura Poliției chestorul Opriș, împreună cu Gheorghe Crețu, Grimalschi și Octavian Marcu. Opriș s'a dus în Cabinetul Prefectului, iar ceilalți trei au coborât în arestul poliției sociale, unde, găsind pe șeful arestului, legionarul Ion Tănăsescu, Crețu i-a spus: „Am terminat cu cei dela Jilava“, la care Tănăsescu a răspuns: „Mai am și eu“. Imediat i-a condus la celula comisarului Ralet, care era arestat în mod ilegal, sub învinuirea că a prigonit pe legionari. Intrând în celulă, Gheorghe Crețu și Grimalschi au tras în Ralet, mai multe focuri de pistol, după care Tănăsescu le-a spus că mai are arestat pe comisarul Suciu și conducându-i la celula lui, Crețu i-a luat acestuia un scurt interogator și pretinde că ar fi mărturisit că a împușcat un legionar. Și pe acesta l-au împușcat Gheorghe Crețu și Grimalschi, cu câteva focuri.

Crețu l-a întrebat pe Tănăsescu dacă mai are arestați din aceeași, iar Tănăsescu i-a condus la arestul poliției judiciare, unde într'o celulă l-a găsit pe comisarul Voinescu, arestat în aceleași condiții ca și ceilalți. În acesta au tras Gheorghe Crețu și Octavian Marcu.

După ce au terminat această ispravă, cei trei s'au dus să-l caute pe comisarul Davidescu, care fusese ridicat dela Jilava și era în arestul poliției, la dispoziția comisiei de anchetă criminală.

Pe Davidescu însă nu l-au mai găsit, deoarece fusese ridicat cu puțin timp mai înainte, împreună cu comisa-

rul arestat Ionel Dumitrescu și duși cu mașina în pădurea Balota de lângă Ploești, unde au fost împușcați.

Acest din urmă fapt reiese, din complexul cercetărilor, că s'a petrecut în felul următor: cam pe la orele 2,30 agentul de poliție Palade Emil, care păzea în sala de raport a poliției sociale pe comisarul Alexandru Davidescu, s'a pomenit cu trei legionari, dintre cari declară că nu a recunoscut decât pe comisarul legionar Nicolae Topliceanu, care l-a întrebat unde este Davidescu și acesta, ridicându-se de pe banca unde dormea Topliceanu și cu ceilalți doi legionari, l-au luat cu ei așa repede, încât nu a avut timp nici să-și ia pălăria. Agentul Palade nu a putut face altceva decât să se ducă să raporteze comisarului de serviciu al poliției sociale, comisar Veluda Nicolae, care confirmă în declarația sa că Davidescu a fost ridicat de Topliceanu.

Davidescu a fost dus pe planșeul circulației și dat în paza unui legionar. După aceea, Nicolae Topliceanu a venit la ușa arestului poliției judiciare, unde, sunând, i-a deschis santinela și a chemat pe șeful arestului Tănăsescu, căruia Topliceanu i-a cerut să-i aducă repede pe arestatul Ionel Dumitrescu. Tănăsescu declară că l-a scos pe Dumitrescu din celulă, l-a suit pe scară, dându-l în primirea lui Topliceanu și adaogă că, eșind pe sala care da spre planșeul circulației, a văzut pe secretarul general Orășeanu îmbrăcat în haină, fără palton și cu capul gol, care venea de afară, de pe planșeu. Această întâlnire l-a convins pe Tănăsescu că Topliceanu îl ridicase pe Ionel Dumitrescu din ordinul lui Orășeanu, că astfel îi spusese când i l-a cerut.

Ionel Dumitrescu, care printr'o adevărată minune a reușit să scape cu viață, deși era ciuruit de gloanțe, face în declarația sa o descriere a felului cum a fost ridicat, transportat și împușcat:

Cam pe la orele 3 noaptea, fără să poată preciza, a fost ridicat din arest de doi indivizi cari l-au dus pe planșeul circulației, unde se afla și comisarul Davidescu, păzit de un șofeur. Pe planșeu a văzut pe Stănicel Stelian, directorul de cabinet al Prefectului, îm-

preună cu legionarul Gheorghe-Gigi Bădulescu și alți indivizi, iar după câteva secunde a venit și comisarul Nicolae Topliceanu. Pe planșeu era o goană continuă de mașini, cari veneau și plecau.

Davidescu și Ionel Dumitrescu au fost ridicați într-o mașină, în care s'a urcat la început și Gigi Bădulescu, care a fost chemat de Stănicel și în locul lui s'a suit un alt individ necunoscut.

La volan s'a urcat șoferul care îi păzise și care i-a condus afară din București, pe șoseaua Ploeștilor, oprindu-i în pădurea Balota, care se află la km. 40 + 100, unde, oprind mașina, i-a coborât pe cei doi arestați, i-au trecut șanțul în pădure și i-au împușcat.

Probabil de teamă de a nu fi surprinși, deoarece șoseaua Națională era foarte circulată, ucigașii au plecat lăsând pe cele două victime în nesimțire. Peste câțva timp victimele și-au revenit, deși grav rănite, și fără să știe unul de altul au fost transportați de trecători la Ploești, unde Al. Davidescu a fost internat în Spitalul Schuller. Aci a și decedat peste câteva zile.

Ionel Dumitrescu a reușit să ajungă la Ploești, de unde luând o mașină de piață a venit la București, unde a fost sub îngrijire medicală la un prieten al său; în urmă a fost internat, sub nume fals, la Sanatoriul Francez.

Raportându-i-se comisarului de serviciu Tofan despre crimele petrecute în arestul poliției, acesta a încuștiintat telefonic în cabinetele lor pe Prefectul Zăvoianu și pe Secretarul General Orășeanu, iar Prefectul Zăvoianu a răspuns supărat la insistențele comisarului care voia să-și facă datoria, anunțând Parchetul: „Bine domnule, n'ai decât să-i anunți“.

În acel moment au intrat în biroul central telefonic al Poliției, Domnul Procuror Benedict Stoenescu și Domnul Prim Procuror al Tribunalului Ilfov, I. Gheorghiede, cărora Comisarul Tofan le-a raportat verbal cele întâmplate.

Reprezentanții Parchetului au coborât la arestul Poliției Judiciare, unde uitându-se printre gratiile unei celule, au văzut răsturnat pe spate un individ, despre care

păzitorul celulei le-a spus că este împușcat de 4 legionari.

După aceia au mers în Cabinetul Prefectului, unde au găsit, afară de Prefectul Zăvoianu, pe d-l Subsecretar de Stat Rioșianu, pe d-l General Vasiliu Constantin și alți doi domni ofițeri superiori din Corpul Jandarmeriei.

Atrăgând atenția Prefectului Zăvoianu, asupra celor constatate în arestul poliției, acesta a declarat că nu știe nimic despre aceste fapte, deși i se raportase cu câteva minute înainte, de comisarul de serviciu.

La stăruința d-lui Subsecretar de Stat Rioșianu de a se informa de îndată, Prefectul Zăvoianu a părăsit Cabinetul și înapoindu-se după scurt timp, a declarat că cele arătate nu sunt adevărate.

Între timp, sosind în Cabinet și Ministrul de Interne, General Petrovicescu, Prefectul Zăvoianu a continuat să păstreze aceiași atitudine de negare a crimelor, despre care avea cunoștință că se săvârșiseră în arestul poliției; (vezi decl. martor Tofan, vol. III, pg. 164).

Această atitudine coroborată și cu atmosfera generală pe care Primul Procuror Gheorgghiade o menționează în procesul său verbal, că domnea pe culoarele Prefecturii de Poliție și este ușor de înțeles în ce consta această atmosferă, când culoarele erau pline de legionari înarmați, a determinat pe reprezentanții Parchetului să se retragă. Între timp, secretarul general, Maior Orășeanu, furios că ordinele sale și ale Prefectului Zăvoianu de a nu fi anunțat Parchetul, despre crimele dela Jilava și cele din arestul poliției, nu au fost respectate, a coborât în camera agenților unde se afla și comisarul de serviciu Tofan, căruia, în prezența agenților i-a cerut socoteală pe un ton violent, pentru faptul că a raportat Parchetului, deși primise ordin contrariu dela el și Prefect și a adăugat cuvintele: „Bine, această faptă te va costa capul“.

Nemulțumit cu această ieșire, nelalocul ei față de un funcționar care nu-și făcuse decât datoria, secretarul general Orășeanu l-a chemat prin ofițerul de serviciu Simion Ion, în anticamera cabinetului Prefectului, unde,

în prezența lui Zăvoianu și a mai multor legionari, l-a admonestat din nou și a dat ordin ofițerului de serviciu să-l bage la arest, ordin pe care acesta l-a executat de îndată.

După vreun sfert de oră, comisarul Tofan a fost scos din arest și condus la cabinetul Prefectului. Înainte de a intra în cabinet a fost întâmpinat de Orășeanu, care i-a spus ca nu cumva să spună că a fost arestat.

În cabinet, unde a fost introdus comisarul Tofan, a fost întrebat de d-l Subsecretar de Stat Rioșianu dacă a fost arestat și comisarul, de teamă, a răspuns că nu.

Cadavrele celor asasinați în aresul poliției trebuiau să fie scoase, după cum declară Ion Tănăsescu, pe plătoul circulației, unde aștepta un camion. La un moment dat s'a svonit că a venit Procurorul miliar și Tănăsescu raportând Secretarului General Orășeanu această nouă situație, acesta a dat ordin să fie scoase cadavrele prin gangul din față.

Cadavrele au fost duse de Gheorghe Crețu, Grimalschi, Octavian Marcu și Constantin Dumitrescu, azi decedat și aruncate în pădurea Băneasa.

După aceea Secretarul General Orășeanu a dat ordin lui Tănăsescu să spele sângele ca să nu se mai cunoască urmele crimelor.

Intr'o declarațiune dată de Ion Tănăsescu, după ce luase contact cu ceilalți preveniți în această afacere, găsim afirmațiunea că afară de Orășeanu, a mai dat dispoziție să spele sângele și a dat ordin gărzii militare să nu pomenească nimic de aceste crime, și chestorul Antoneanu. Această afirmațiune a fost infirmată de sergentul major Oprea Ion, care, la confruntarea cu Tănăsescu, a declarat că nu a văzut nicio persoană să fi intrat în arest și în cursul instrucțiunii nu am putut stabili că Antoneanu a luat parte într'un fel oarecare la acoperirea crimelor din arestul poliției.

În cursul nopții de 26/27 Noemvrie 1940, către ora 2,40, Colonelul Opreș, comandantul închisorii Jilava, a fost chemat la telefon de Prefectul Zăvoianu care l-a întrebat dacă a comunicat cazul dela Jilava autorită-

ților și la răspunsul că, desigur a comunicat, întru cât era datoria sa, Zăvoianu i-a spus: „Aceasta cădea în sarcina mea și nu mai trebuia să alarmezi autoritățile“.

După aceea, Zăvoianu i-a spus: „Ar trebui îngropați la Jilava“. Și la răspunsul că nu dânsul dispune de aceasta, Zăvoianu a adăugat: „Bine, bine, dar poți da sugestia“.

În ziua de 27 Noemvrie 1940 Prefectul Zăvoianu a dat următorul ordin scris chestorului Clonța, șeful poliției judiciare: „Dați imediat toate cartușele ce le aveți asupra Dv., pentru pistoalele Mauser, legionarului Marcu, ss. Colonel Zăvoianu“.

Acest ordin a fost executat în aceeași zi, predându-i-se legionarului Octavian Marcu, unul din ucigașii dela Jilava și din arestul Prefecturii, 5.000 cartușe calibru 7,65, pentru revolver Mauser, pentru care Marcu a semnat de primire.

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940 au început cercetările Parchetului Militar, dresându-se procese-verbale de Primul Procuror Militar, d-l Colonel Tomița Toma și Lt. Colonel Magistrat Meșianu Aurel, împreună cu alți magistrați militari și reprezentanții Parchetului Civil.

S'au făcut constatări amănunțite despre cele găsite în celulele în care au fost uciși deținuții politici. Toate cadavrele au prezentat răni provenite din împușcături.

În celula Nr. 17, în care fuseseră deținuții Panova Ion, Bonea Niculescu, Reinner Otto, Constantinescu Laurențiu, Malenschi Petre, Găman Nicolae, Iordache I. Iordănescu, Horwath Iuliu, Horwath Victor, Vârfureanu Mihai și Diculescu Virgil și în care Crețu Gheorghe a mărturisit că ar fi operat singur, s'au găsit, între altele, opt cadavre care pe lângă răni provenite din împușcături, mai prezentau și despicături profunde ale capului, produse cu corpuri tăioase grele, cum ar fi topoarele.

Această constatare a dus la început la bănuiala că asasinatele ar fi fost săvârșite de legionarii care în cursul nopții săpau la mormântul din vecinătatea for-tului Jilava, unde erau indicii că se putea găsi osemîn-

tele lui Corneliu Codreanu și ale celorlalți legionari uciși odată cu el.

Această bănuială a fost chiar cristalizată într'un comunicat al Președinției Consiliului de Miniștri, publicat în ziare în ziua de 29 Noemvrie 1940, în care, între altele, găsim următoarele: „In noaptea de 26—27 Noemvrie, cu ocazia deshumării osemintelor dela Jilava, legionarii care lucrau la această deshumare, au pătruns în închisoare și au împușcat pe unii dintre deținuții politici aflați acolo și considerați ca autori principali ai crimelor săvârșite împotriva Căpitanului și legionarilor, sub fostul regim“.

Din acest comunicat se desprinde ideea că legionarii care lucrau la săpături, înfuriați la vederea felului în care au fost găsite osemintele lui Corneliu Codreanu, ar fi pătruns cu forța în închisoare ca să-l răsbune.

Acest mobil prezumat al crimelor a fost cu desăvârșire înlăturat în cursul instrucțiunii, înlăturându-se și orice bănuială că autorii lor ar fi fost legionarii care săpau la mormânt, pe următoarele considerațiuni:

In primul rând, era o imposibilitate practică ca un grup numeros de legionari să fi putut pătrunde noaptea în fort fără știința santinelor militare, afară de garda legionară care în seara de 26 Noemvrie 1940 a schimbat garda cea veche, la ora 21. Dealtfel, după cum rezultă din procesul-verbal dresat de noi în ziua de 29 Aprilie 1941, distanța dela mormânt până la intrarea în fort, este aproximativ 1/2 km, în drum găsindu-se diverse posturi militare, grea, postul telefonic, comandantul închisorii și locuința ajutorului comandant Colonel Rădoi și ar fi fost imposibil ca nimeni dintre aceștia să nu se sezeze de trecerea unui grup de oameni înfuriați.

In al doilea rând, nici mobilul prezumat mai sus nu este valabil, deoarece săpăturile nu au fost terminate și nu s'a ajuns la descoperirea cadavrelor și identificarea lor, decât în dimineața de 27 Noemvrie 1940, ora 11, așa că în îndoiala în care se găseau legionarii și însăși tatăl lui Cornel Codreanu, profesorul Ion Zelea Codreanu, îndoială pe care acesta și-a manifestat-o din

ajun față de medicul legist Valentin Sava, nu se putea vorbi de înfurierea acelor care săpau.

Acest argument al nostru este întărit de declarațiunea profesorului Ion Zelea Codreanu, care arată că niciunul din cei care săpau la mormânt nu a părăsit lucrările în timpul nopții și că, în orice caz, nu s'a știut până a doua zi dimineăta, la ora 11, dacă sunt sau nu înmormântate în acel loc, osemintele lui Corneliu Codreanu și ale tovarășilor săi.

In al treilea rând, din însăși mărturisirea lui Gheorghe Crețu și a lui Octavian Marcu, rezultă că asasinatele au fost comise de el și de tovarășii cu care venise sub conducerea lui Dimitrie Grozea, la care s'a alăturat Constantin Savu, rămas la închisoare în acea noapte. deși terminase încă din ajun oficiul de comandant al gărzii legionare.

In al patrulea rând, din tot complexul probelor administrate și prezumțiilor, rezultă că aceste crime nu au fost rezultatul unei hotărâri spontane, ci au fost *premeditate*: In adevăr, din declarația categorică a lui Gheorghe Crețu, rezultă că pentru prima oară garda legionară care urma să intre de serviciu în seara de 26 Noemvrie, în loc să fie comandată ca până atunci de un simplu legionar, a plecat dela Prefectura Poliției sub comanda lui Dimitrie Grozea, comandantul corpului muncitorese și personalitate proeminentă în mișcarea legionară, care nu mai avea deasupra sa decât pe însăși comandantul mișcării legionare.

Dimitrie Grozea, a venit din oraș — declară Gheorghe Crețu — cu o hârtie pe care era planul echipelor care urmau să fie repartizate pe celule, pentru executarea crimelor.

În timpul executării crimelor, legionarii făceau pe săli sgomot mare, cântând, bătând în table, și dând cu picioarele în uși, sgomot care era destinat să acopere pentru sentinelele de afară, faptele care se petreceau înăuntru.

Premeditarea rezultă din împrejurarea că în nopțile anterioare santinelele auziseră sgomote asemănătoare și

chiar focuri de revolver, făcute tocmai ca să le obișnuiască și să nu mai alarmeze pe superiorii lor.

Alt element de premeditare este comportarea Colone-lui Zăvoianu și a legionarului Constantin Savu, în zilele de 25 și 26 Noemvrie 1940, descrise mai sus, precum și declarația lui Crețu Gheorghe, că dacă nu ar fi primit ordinul lui Dimitrie Grozea, el tot i-ar fi ucis pe deținuții politici, deoarece aceștia urmau să fie transferați la altă închisoare, unde nu se putea organiza o gardă legionară.

Iată, deci, demonstrată inexistența crimei spontane și înlăturarea participației la crime din partea legionarilor care, în frunte cu prof. Ion Zelea Codreanu, au lucrat în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, la mormântul din preajma fortului Jilava. După eliminarea acestora, nu mai rămân, în mod logic, ca autori ai crimelor dela Jilava, decât Dimitrie Grozea și echipa cu care a venit dela București, la care s'a alăturat Constantin Savu, acela care în zilele anterioare a comandat gărzile legionare, pregătind atmosfera necesară comiterii asasinatelor, prin sgomotele pe care le-am descris mai sus și care prin atitudinea sa de ură și de pornire în contra vieții deținuților politici din ziua de 25 Noemvrie 1940, nu poate fi considerat, după cum vom demonstra când ne vom ocupa de probele culpabilității sale, decât ca un coautor al asasinatelor.

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, cam pela ora 5½, se aflau împreună cu ceilalți reprezentanți ai autorităților, magistrații militari, Lt. Colonel Mețianu, Maior Pavelescu, Maior Pavel și Căpitan Aurel Munteanu, care, întrebându-l pe Prefectul Zăvoianu și pe secretarul general Orășeanu, ce s'a întâmplat cu asasinatele din Prefectura Poliției, din acea noapte, aceștia au contestat din nou categoric existența acestui fapt, deși cel puțin în acel moment nu mai putea pretinde că nu aveau cunoștință de el, continuând în acest fel sistemul lor descris mai sus, de a împiedica cu orice preț ca Justiția să-și facă datoria pentru descoperirea infractorilor.

În ziua de 27 Noemvrie 1940, cam pe la ora 8½ dimineața, Prefectul Zăvoianu a dat ordin chestorului legionar Ilie Stângă, să ia măsuri ca să fie ridicați de acasă diverși foști demnitari și aduși la Prefectura de Poliție.

Scopul acestei măsuri, care nu a fost ajuns din cauza intervenției Domnului Subsecretar de Stat Rioșianu, pe care o vom descrie mai jos, era vădit în strânsă legătură cu întregul plan, executat în noaptea precedentă numai în parte, de a fi suprimați din motive de răzbu-nare politică, toți cei cari în calitatea lor de foști deținători ai unor funcțiuni politice, luaseră într'o măsură oarecare sau erau bănuți că au luat parte la prigoana legionarilor sub regimul trecut;

Acest scop se învederează prin împrejurarea că măsura de care am vorbit mai sus, nu a fost izolată;

În adevăr, în aceeași zi, a fost ridicat dela Sinaia, din locuința sa, Profesorul Nicolae Iorga, de o bandă de legionari înarmați, care după ce l-au dus cu o mașină în pădurea Strejnicul-Prahova, l-au asasinat;

Deasemenea altă bandă, sau poate aceeași, a ridicat din București, dela domiciliul său, pe fostul Ministru Madgearu, pe care l-a dus în pădurea Snagov, unde deasemenea l-a asasinat;

Cercetarea acestor două crime s'a făcut de Parchetele Civile de Prahova și Ilfov și în momentul redactării prezentei ordonanțe definitive, ajungând prin declinare de competență la Parchetul Militar al Tribunalului Militar C. M. C., s'a dat ordin de trimiterea direct în judecată a celor vinovați la acest Tribunal, unde urmează să se examineze dacă nu este cazul să fie conexate acele dosare cu dosarul asasinatelor dela Jilava, deoarece din complexul cercetărilor rezultă că toate aceste evenimente petrecute la 26 și 27 Noemvrie 1940, derivă dintr'o concepție unitară.

La București, în executarea ordinului dat de Prefectul Zăvoianu, chestorul legionar Ilie Stângă a format echipe de comisari legionari cari aveau consemnul să

ridice și să transporte la Prefectura Poliției pe mai mulți foști demnitari;

La fostul Ministru Argetoianu C., s'a prezentat, cam pe la orele 8½ dimineata, un grup de legionari, cari trecuseră mai înainte pe la fostul Ministru General Ilasievici și îl ridicaseră, fără nici o opunere, sub pretextul că-l duce la Prefectura Poliției ca să-i apere viața;

D-l Constantin Argetoianu, în buna sa credință, ar fi urmat cu aceeași ușurință pe pretenșii săi salvatori, dacă persoanele cari se aflau în casă, d-l Filip August și d-l Gheorghe Alimănescu, nu și-ar fi dat seama de intențiunile falșilor salvatori și nu s'ar fi opus cu toată energia;

Dealtfel, toată manifestarea acestor salvatori a apărut cel puțin ciudată;

Intr'adevăr d-l August Filip voind să telefoneze d-lui Subsecretar de Stat Rioșianu, a fost oprit de unul din legionari care i-a luat receptorul din mână și care s'a legitimat că se numește Dragomir Nicolae, după cum celalt legionar care insista ca d-l Argetoianu să-l urmeze, s'a legitimat cu numele de comisarul Malcasian: și dealtfel au și fost recunoscuți după fotografie și la confruntare, de martorii Alimănescu și Filip August;

Doamna Argetoianu, care se afla la etajul de sus al casei, a telefonat la un al doilea aparat, de existența căruia nu știau agresorii, d-lui Rioșianu, care, chemând la telefon pe comisarul Malcasian, i-a dat ordinul să aducă pe d-l Argetoianu la el acasă;

Malcasian s'a prefăcut că primește acest ordin și au coborât din casă d-nii Argetoianu, Filip August și Alimănescu, suindu-se în mașina acestuia din urmă, care s'a instalat la volan, alături de el s'a așezat d-l Argetoianu și în spate d-l Filip August cu Malcasian și cu încă un legionar;

În mașina a doua, în care se afla generalul Ilasievici, s'a suit la volan Dragomir, însoțit de alți legionari rămași neidentificați;

Când Alimănescu a vrut să îndrepte mașina spre locuința d-lui Rioșianu de pe calea Dorobanți, Malca-

sian și cu celălalt legionar au pus pistoalele în ceafa lui Alimănescu și în pieptul lui Filip August, somându-i să meargă la Prefectura de Poliție și aceștia, sub amenințare de moarte, au fost nevoiți să se supună. Pentru a întări acest argument, Dragomir isbea cu mașina pe care o conducea, bara din spate a mașinei lui Alimănescu;

Cam cu aceleași mijloace și pe baza unor pretexte asemănătoare, au fost ridicați de acasă fostul Prim Ministru Gheorghe Tătărăscu și fostul Ministru Ghelmegeanu Mihail, de o echipă condusă de comisarul Theodor Djonat și duși la Prefectură, mașinile fiind conduse de șoferii — agenți Gheorghe Mihalache și Palade Emil;

Pe fostul Prim Ministru Ion Gigurtu l-au ridicat trei legionari neidentificați, cari au intrat în casă brutalizând pe portar și pe omul de serviciu;

Pe fostul Ministru Eduard Mirto, echipa de legionari neidentificați nu l-au găsit acasă și s'au prezentat d-nei Mirto, după ce au intrat în camera în care era culcată, spunându-i că îl caută pe soțul său ca să dea o declarație la poliție în privința celor întâmplare noaptea la Jilava;

Doamna Mirto încercând să vorbească la telefon, legionarii au stricat telefonul;

Între timp, sosind în casă Inginerul Mihail, a fost rugat de d-na Mirto să se ducă să ceară concursul circumscripției apropiate, pentru care motiv legionarii l-au arestat și l-au dus la poliție;

După plecarea lor, d-na Mirto a cerut la telefon Prefectura Poliției și vorbind cu chestorul Ilie Stângă, acesta i-a răspuns scurt că este ordin să fie ridicat și a închis telefonul;

Având după aceea o convorbire telefonică cu Prefectul Zăvoianu, acesta i-a spus că nu știa că trebuie ridicat și Eduard Mirto, afirmațiune care capătă o foarte importantă semnificație, știindu-se că Eduard Mirto nu a făcut parte din vreun guvern care a prigonit pe legionari;

La Prefectura de Poliție s'au întâlnit într'o cameră

dela poliția socială, următorii foști demnitari ridicați dela domiciliile lor:

Constantin Argetoianu, Gheorghe Tătărăscu, Mihail Ghelmegeanu, General Ilasievici, Ion Gigurtu, General Dr. Marinescu și fratele acestuia, Colonel Victor Marinescu;

Un legionar rămas neidentificat, după ce a aflat numele d-lui Argetoianu, i-a adresat epitetul de „tâlhar“, insultă care dovedește odată mai mult intențiunea cu care fuseseră aduși oamenii politici la Prefectură, din ordinul lui Ilie Stângă și al lui Zăvoianu;

La un moment dat a intrat în cameră fostul secretar general la Interne, Victor Biriș, care i-a invitat foarte politicos să meargă în Cabinetul Prefectului, unde au găsit pe Horia Sima, care se afla într'o stare de extremă tensiune nervoasă, palid și vorbind cu greutate;

Horia Sima a invitat să plece de îndată pe d-nii Gigurtu și Ilasievici, spunându-le că nu au ce căuta acolo, după aceea, lăsând pe frații Marinescu deoparte, a sfătuit pe d-nii Argetoianu și Tătărăscu să părăsească imediat țara;

Intre timp, a intrat pe ușe Prefectul Zăvoianu, cu care Horia Sima a avut o conversație discretă, pe care cei de față nu au auzit-o, însă care părea să fie foarte animată și în care d-l Constantin Argetoianu, declară că i-a lăsat impresia că Horia Sima caută să convingă pe Zăvoianu să facă sau să nu facă ceva;

Nu se va ști probabil niciodată care avea să fie rezultatul acestei convorbiri pe care foștii demnitari îl așteptau cu înfrigurare, deoarece deschizându-se ușa, a făcut erupție în cabinet d-l Subsecretar de Stat Rioșianu, care li s'a adresat cu următoarele cuvinte: „Am venit să vă iau să vă duc acasă. Hai veniți, vom vedea mai târziu ce este de făcut“;

În realitate d-l Rioșianu i-a dus la Ministerul de Interne, unde a fost adus la 2 Decembrie 1940 și fostul Ministru Mihail Ralea;

Scopul pentru care au fost ridicați oamenii politici din ordinul lui Zăvoianu se evidențiază odată mai mult, prin următoarea împrejurare:

În noaptea de Miercuri 27—28 Noemvrie 1940, adică în noaptea care a urmat aceleia în care s'au petrecut evenimentele descrise mai sus, pe la orele 4 dimineața, s'au prezentat la intrarea ușilor celor două camere în care erau găzduiți foștii demnitari, legionarii polițiști Eremia Șocariciu, Ovidiu Găină și Stoia Gheorghe, atașat la Cabinetul Ministrului Petrovicescu, cari, cu pistoale în mână au încercat să forțeze ușile în scopul evident să asasineze pe cei cari în mod atât de oportun fuseseră salvați la Prefectura de Poliție de d-l Rioșianu:

Din fericire, ușile masive de stejar au rezistat asalturilor până la sosirea ajutorului militar, solicitat telefonic de chestorul Clonța, care păzea pe cei atacați.

Am arătat mai sus că hotărîrea de suprimarea celor cari pe drept sau pe nedrept erau învinuiți sau bănuți că ar fi luat parte la prigonirea legionarilor sub trecutul regim, avea să se facă nu numai în cadrul restrâns al închisorii Jilava sau al Prefecturii de Poliție, ci în executarea unui plan unitar cu ramificații în afară;

Am învederat mai sus cum încercarea făcută cu foștii demnitari duși la Prefectura de Poliție a avortat grație intervenției oportune și energice a d-lui Subsecretar de Stat Rioșianu și a măsurilor luate pentru paza celor găzduiți la Ministerul de Interne;

Am descris în rezumat ridicarea și asasinarea profesorului Nicolae Torga și a fostului Ministru Virgil Madgearu;

Acestora le-ar fi urmat desigur și alte asemenea acte în județul Prahova, dacă Prefectul Marin Stănescu nu ar fi luat cele mai energice măsuri;

În adevăr, Marin Stănescu, deși legionar dintre cei mai vechi și mai apropiați de întemeietorul mișcării legionare, aflând despre cele petrecute la București, a luat în primul rând măsuri să fie anunțați toți cei cari erau vizați să fie suprimați de legionari și în al doilea

rând a ordonat poliției și jandarmeriei să facă o pază cât mai severă;

Din nefericire, nu a știut că în județul Prahova, la Sinaia, se află unul dintre cei mai amenințați, Profesorul Nicolae Iorga, astfel că nu a luat nici o măsură în privința acestuia;

În după amiaza zilei de 27 Noemvrie 1940, s'a prezentat la Prefectul Marin Stănescu un grup de legionari veniți din București, în frunte cu comisarul legionar Chircor Garabet Malcasian, care i-au cerut să-i conducă la Spitalul Schuller din Ploiești, unde se afla internat încă de dimineață, comisarul Alexandru Davidescu, care fusese împușcat în pădurea Balota de lângă Ploiești, în împrejurările pe care le-am relatat mai sus (vezi decl. Marin Stănescu, vol. II, mapa 12, pag. 42, 57);

Prefectul Stănescu, care-și dădea seama că acei legionari nu veniseră cu scopuri curate, s'a opus la început; însă, în urma amenințărilor, a fost nevoit să se supună și s'au dus cu toții la Spitalul Schuller;

Au găsit pe Davidescu întins pe masă, în sala de radiografie, înconjurat de medici și de un personal spitalicesc numeros, astfel că nu au putut să-și pună în aplicare planul cu care în mod evident veniseră, acela de a verifica dacă Davidescu mai trăiește și de a-l suprima;

Facem această afirmațiune, bazați pe împrejurarea că Malcasian era polițist legionar în Prefectura Poliției legionare și știa de ridicarea și împușcarea lui Davidescu și a lui Ionel Dumitrescu și pe faptul că după ce l-a recunoscut pe Davidescu, l-a întrebat pe unul dintre medici, dacă nu poate să facă în așa fel încât pacientul să nu mai scape;

Am învederat în cele expuse până în prezent că încă cu mult timp înainte de toate aceste întâmplări dramatice se luase hotărîrea, de unii din conducătorii mișcării legionare, să fie suprimați toți cei învinuiți că au luat parte la prigonirea legionarilor;

Formarea listelor celor care trebuiau încarcerați la

închisoarea Jilava, cu sau fără forme legale; rezistența Prefectului Ștefan Zăvoianu la dispozițiunile comisiunii de anchetă criminală de a se transfera deținuții politici la Penitenciarul Văcărești, unde nu funcționa o gardă legionară; menținerea în stare de arest a unui număr important de persoane fără nici un mandat de arestare sau depunere, cu toate repetatele intervenții ale Președintelui comisiunii de anchetă criminală, întrucât din cei 65 de arestați asasinați, numai 26 aveau mandate de arestare; pregătirile făcute cu câteva zile mai înainte pentru a obșnui garda militară cu sgomotele ce aveau să se audă în noaptea asasinatului; instigarea la asasinate făcută de Prefectul Zăvoianu și întreaga sa comportare în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940 și în dimineața următoare, — toate acestea împreună cu întreg complexul împrejurărilor pe larg descrise până acum, duc la concluzia că asasinatele efectuate și cele împiedicate erau îndelung premeditate și aveau ca mobil răzbunarea contra celor învinuiți de uciderea și prigo-nirea legionarilor și înlăturarea lor din viața publică;
Mobilul a fost deci politic.

Din unele declarațiuni și anume ale Profesorului Ion Zelea Codreanu, ale Preotului I. Dumitrescu-Borșa, ale lui Gh. Ciorogaru și din memoriul scris în Inchisoarea Jilava de legionarul arestat ilegal Mihai Vârfureanu, se desprinde un mobil mai adâncit. Toți aceștia caută să demonstreze că mobilul real al asasinatelor a fost necesitatea pentru conducătorul mișcării legionare, Horia Sima, de a se suprima unii martori supărători ai trecutei sale activități politice, dar cercetările migăloase întreprinse de noi în această direcție nu au putut duce la un rezultat pozitiv;

Nu s'a putut stabili legătura directă dela instigator la instigați din partea lui Horia Sima:

Reiese evident din tot complexul probelor și prezum-țiilor interesul unei fracțiuni din Mișcarea Legionară de a se comite în scop de răzbunare asasinatele; se constată că echipa de execuție a fost compusă din Dimitrie

Grozea, comandantul Corpului muncitoresc legionar, care avea în mișcare o situație proeminentă, dar nu s'a putut face legătura dintre el și Comandantul Mișcării, în privința instigării la aceste asasinate;

În această situațiune a probelor nu s'a putut stabili de instrucție cine este instigatorul inițial, astfel că nu putem menține în cauză decât pe cei prevăzuți în ordinele de urmărire și dovediți ca instigatori.

În cursul instrucțiunii s'a mai constatat că o parte din inculpații de care ne-am ocupat până în prezent, împreună cu alții, au mai comis încă două fapte, cari au fost conexe cu afacerea principală nu numai pentru că există identitate de autori, ci și pentru motivul că executarea lor stabilea odată mai mult o anumită mentalitate a legionarilor încadrați în poliția de Stat;

Este vorba de schingiuirea după arestarea ilegală a detectivului G. I. Tălăngescu și uciderea în bătaie, tot după arestarea ilegală, a plutonierului jandarm Ghiță Gheorghe;

Primul fapt: Cu puțin înainte de asasinatele dela Jilava a fost arestat detectivul Tălăngescu de poliția legionară și deși Comisiunea de anchetă criminală, negăsindu-i nici o vină, a dispus eliberarea lui, a fost dus în arestul Prefecturii Poliției, iar de acolo în biroul Comisarului legionar Djionat Theodor, unde a fost legat de mâini și de picioare, desbrăcat de haine, trântit jos pe podea și lovit cu pumnii și cu cismele pe tot corpul, până când a început să verse sânge;

Cei care au comis această sălbăticie sunt: Djionat Theodor, Malcasian Chircor și Pană Alexandru;

Deși grav rănit, Tălăngescu nu a fost eliberat, ci a fost menținut în arestul Poliției sociale, de unde, în ziua de 26 Noemvrie 1940, a fost scos și pus sub paza unui gardian, în biroul lui Djionat și numai grație acestei împrejurări a scăpat să nu împărtășească soarta comisarilor Suciu, Ralet, Davidescu și Ionel Dumitrescu, despre a căror împușcare, în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, am vorbit mai sus;

Al doilea fapt:

Plutonierul de jandarmi Ghiță Gheorghe, care era arestat în arestul poliției sociale, a protestat în ziua de 5 Decembrie 1940, pe lângă șeful arestului Ion Tănăsescu, că nu i s'a permis să primească rufe și mâncare, care i se adusesese de băiatul lui. Acesta a fost motivul unei *pedepsiri* ordonate de chestorul Romulus Opriș, care l-a delegat pe Gheorghe Crețu să-i aplice 50 lovituri duble cu bastonul de cauciuc. Pentru ca să fie sigur că victima nu va putea reacționa, Gheorghe Crețu a luat cu el pe Octavian Marcu, Nicolae Topliceanu și încă un legionar rămas necunoscut și ducându-se în arestul poliției sociale, au bătut, fiind ajutați și de I. Tănăsescu, șeful arestului, pe plutonierul Ghiță Gheorghe până ce acesta a încetat din viață;

După aceea, Crețu Gheorghe împreună cu Theodor Djionat, care era de serviciu și cu Nicolae Dragomir, au transportat cadavrul cu o mașină în pădurea Râioasa;

Cu toate investigațiunile făcute de noi, nu am putut da de urma acestui cadavru, astfel că, locul unde am arătat mai sus că ar fi fost aruncat cadavrul, îl cunoaștem numai din declarațiunea lui Gheorghe Crețu.

În urma evenimentelor expuse mai sus, autorii acestor fapte au continuat să fie liberi, cercetările întreprinse fiind întrerupte din cauza unui conflict de competență negativ între instanțele militare și civile, conflict care a fost soluționat după reprimarea rebeliunii din Ianuarie 1941, când Înalta Curte de Casație a pronunțat un regulador de competență în favoarea instanțelor militare, repartizându-se instruirea acestui complex de fapte Cabinetului Nr. 10 Instrucție C. M. C., afară de dosarele privind asasinarea Profesorului Nicolae Iorga și Profesorului Virgil Madgearu, care au fost cercetate până în momentul încheierii prezentei instrucțiuni, de Cabinetele respective ale Tribunalelor Prahova și Ilfov, care, declinându-și competența în favoarea Tribunalului Militar C. M. C., s'au format dosare separate de trimiterea direct în judecata acestui Tribunal;

După reprimarea rebeliunii toți acești autori dându-și seama că a sosit momentul să fie sancționați, au căutat să se ascundă și în acest scop s'au adresat legionarului Gogu Stănescu, avocat, care a recomandat la început pe Topliceanu legionarului avocat Cezar Ionescu din strada A. Nr. 21, Cartierul Tei, care l-a găzduit în casa sa;

Cezar Ionescu, după descrierea semnalmentelor lui Chircor Garabet Malcasian și Gheorghe Crețu, s'a dus în Piața Pușor, care este în partea opusă a orașului, spre calea 13 Septemvrie și, după semnalmentele ce i se dăduseră, a identificat pe Crețu și Malcasian și i-a adus și pe aceștia la domiciliul său, unde a venit și Alexandru Pană, de curând evadat dela Inchisoarea Tribunalului Militar;

În urma cercetărilor făcute de poliție toți aceștia au fost găsiți și ridicați în ziua de 6 Martie 1941 dela domiciliul lui Cezar Ionescu.

Examinarea învinuirilor și probelor ce vin în sarcina fiecărui inculpat, a mijloacelor sale de apărare și încadrarea în textele de lege a faptelor imputate

1. Ștefan Zăvoianu

Colonel în retragere, membru al mișcării legionare încă din timpul vechiului regim, numit prefect al Poliției Capitalei la puțin timp după instalarea regimului legionar, ca succesor al fostului Prefect General Dona;

Dela început, în toate manifestările sale a lucrat în vederea atingerii unui țel: suprimarea foștilor oameni politici și a funcționarilor cari au activat sub trecutul regim în contra mișcării legionare;

Este unul din principalii factori care a introdus în poliția de Stat pe membrii poliției legionare. (Probe: propria sa declarație în cursul instrucțiunii, că a făcut parte din comisiunea care a făcut numirile și că a dublat fiecare post din Prefectura Poliției Capitalei cu un legionar: Vezi volumul interogatorii, pagina 1);

A dat acestor polițiști legionari puteri nemărginite, pe care aceștia le-au utilizat săvârșind diferite ilegalități, între care principala era arestarea fără formă, pe simple bănuieli, a celor care urmau să fie victimele evenimentelor din Noemvrie 1940;

Sub prefectoratul său s'au desăvârșit listele începute de secretarul general Constantin Orășeanu, pe baza cărora s'a făcut cea mai mare parte din arestări (probe: declarațiunile lui C. Orășeanu și listele aflate în original la dosar, volumul interogatorii, pag. 28);

A refuzat în calitate de Prefect al Poliției Capitalei să execute mandatele de arestare emise de Comisiunea de anchetă criminală pentru închisoarea Văcărești, reușind, sub diverse pretexte și mijloace, să mențină pe arestați la închisoarea Jilava, unde exista o gardă legionară;

Din declarațiunea martorului Eugen Bănescu, Președintele Comisiunii de anchetă criminală, rezultă în această privință următoarele: (Vol. martori, pag. 1);

În ziua de 16 Octomvrie 1940 Comisiunea de Ancheta Criminală a emis mandate de arestare contra inculpaților: General Gabriel Marinescu, General I. Bengliu, Colonel Magistrat Vasile Zeciu, Maior Iosif Dinulescu și Aristide Macoveanu;

Toate aceste mandate au fost emise pentru Penitenciarul Văcărești;

A doua zi Prefectul Zăvoianu, căruia îi fuseseră înaintate mandatele spre executare cu adresa Nr. 18 din 1940, a restituit mandatele, cu un comisar, fără adresă formală, cerând Președintelui Comisiei să le rectifice pentru Închisoarea Jilava. La refuzul acestuia, Zăvoianu s'a adresat Domnului Ministru al Justiției, care, în urma explicațiunilor date de d-l Eugen Bănescu, a hotărât ca mandatele să se execute la Văcărești;

Zăvoianu nu s'a dat bătut și s'a prezentat personal d-lui Bănescu la Curtea de Casație, în Cabinetul d-lui Prim Președinte al Inaltei Curți și i-a adus la cunoștință că a intervenit o modificare în regulamentul închisorilor militare, în sensul că preveniții comisiilor de anchetă să fie depuși la închisoarea militară Jilava și i-a prezentat Monitorul Oficial din 18 Octomvrie 1940,

ulterior cu două zile datei emiterii mandatelor, în care într'adevăr se prevedea această modificare;

Adăoga Prefectul Zăvoianu că este mai practică această procedare pentru că preveniții erau încarcerați mai dinainte la Jilava;

D-l Președinte Eugen Bănescu, pentru un motiv de prestigiu al comisiei care înțelegea să-i fie executate ordinele de poliție și mai ales dându-și seama că admitând cererea Prefectului, ar fi ratificat implicit arestările ilegale dela Jilava, i-a ripostat că la 16 Octomvrie 1940, când au fost emise mandatele, nu exista Decretul modificator și că îl face răspunzător pentru neexecutarea mandatelor timp de trei zile și la intervenția d-lui Prim Președinte care a dat dreptate Președintelui comisiei, Zăvoianu a plecat, convenind să execute mandatele astfel cum au fost emise, și numai în urmă, după emiterea nouilor mandate, să fie deținuții transferați la Jilava;

Cu toate acestea, în aceeași zi, Prefectul Zăvoianu a restituit Comisiunii mandatele de arestare cu adresa Nr. 213.545 din 19 Octomvrie 1940, invocând drept motiv al neexecutării mandatelor pentru Văcărești, că acest penitenciar nu are posibilitatea să-i izoleze pe deținuți;

În urma acestui refuz formal de a se executa ordinele Justiției, Președintele Comisiei a înaintat o adresă formală d-lui Ministru al Justiției, cerând să se ia măsuri pentru executarea mandatelor și pedepsirea Prefectului de Poliție;

Nici la această intervenție drastică, Prefectul Zăvoianu nu a înțeles să reîntre în legalitate și a mai restituit în două rânduri mandatele de arestare cu Nr. 214.157 din 21 Octomvrie 1940 și Nr. 214.967 din 22 Octomvrie 1940. (Vezi ambele declarațiuni Eugen Bănescu);

Față de această continuă jignire a prestigiului Justiției, comisă reiterat de Prefectul de Poliție, Comisia de anchetă și-a înaintat demisia d-lui Ministru de Justiție și numai în urma acestei manifestări absolut neobișnuite s'a hotărât Zăvoianu să ia măsuri de transportarea de-

ținuților la Văcărești, cari au fost în urmă încarcerăți cu mandate în regulă la închisoarea militară Jilava, în executarea Decretului modificator;

Am descris mai sus acest incident între Comisiunea de anchetă criminală și Prefectul Zăvoianu, pentru a învedera că acesta, nu dintr'un simplu capriciu, ci în urmărirea unui scop bine determinat, a rezistat ordinelor Justiției;

Acest scop nu putea fi decât menținerea deținuților politici sub pază legionară, nu pentru a se evita o improbabilă evadare a lor, cum s'a încercat de cei interesați să se acrediteze, ci pentru păstrarea lor într'un loc și la dispoziția echipei care a operat la închisoarea Jilava în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940;

Această tendință permanentă în toate manifestările lui Zăvoianu și ale tovarășilor săi se constată și în toate celelalte raporturi ulterioare între Prefectul Zăvoianu și Comisiunea de anchetă și față de deținuții politici și familiile lor;

Martorul Eugen Bănescu descrie revoltătoarea atitudine a gărzii legionare, care trecea peste autoritatea comandantului militar al închisorii Jilava, față de deținuți și actele de insubordonare față de autoritatea comisiei de anchetă — a poliției legionare, care era instalată în birourile Prefecturii Poliției. Acești polițiști — declară d-l Președinte Bănescu — anchetau, percheziționau și arestau fără nici o formă, pe oricine era denunțat de cineva și îl încarcerau fie la Jilava, fie în beciurile poliției sociale sau Siguranței, după bunul plac al fiecăruia;

Familiile celor arestați la Jilava de Comisia de anchetă criminală nu puteau vorbi cu deținuții fără încuviințarea biroului 2 al poliției legionare, deși aveau autorizarea în scris a Președintelui comisiei;

Deținuții arestați de comisie nu puteau fi aduși la instrucție decât prin intermediul poliției legionare, compusă în majoritate — constată martorul — din indivizi fără nici o pregătire și fără nici o răspundere, cari aduceau pe deținuți când voiau ei sau nu-i aduceau deloc,

cari insistau ca să asiste la anchetă, având atitudini necuviincioase față de membrii Comisiei;

Această atitudine a polițiștilor legionari a culminat în ziua de 26 Noemvrie 1940, când Savu Constantin, comandant al gărzii legionare, s'a opus formal și pe un ton necuviincios măsurilor luate de Președintele comisiei în interesul instrucției;

Toate acestea se petreceau sub oblăduirea Prefectului Zăvoianu, care reușise încetul cu încetul să strângă la închisoarea Jilava, prin mijlocirea acoliților săi, un număr de 65 de arestați din cari numai 28 aveau mandate în regulă, și anume: Generalii Gabriel Marinescu, Ion Bengliu și George Argeșeanu; Coloneii Vasile Zeciu, Ștefan Gherovici și Anibal Panaïtescu; Maiorii Iosef Dinulescu, Aristide Macoveanu și Alexandru Popescu din Jandarmerie; Radu Pascu, fost magistrat; Niky Ștefănescu din Siguranța Generală, Comisar Pavel Patriciu, agenții de poliție Constantin Popescu-Jandarmul, Iordache Ion zis Iordăchescu și Nicolae Găman, precum și jandarmii: plutonier major Mițu Ștefan, plutonier Sârbu Constantin, Tașcă Vasile, Zăinescu Nicolae, Moisescu Vasile, Oancea Gheorghe, Crăciun Neacșu, Niculescu Gheorghe, Stănciuc Ion, Bularda Nicolae și soldatul jandarm Petre Gheorghiu;

Toți ceilalți, în număr de 37, fuseseră aduși la Jilava, fără nici o formă legală, după bunul plac al polițiștilor legionari, în urmărirea scopului arătat mai sus. Afară de aceștia au mai fost ridicați dela domiciliile lor și alte persoane și încarcerate în aresturile Prefecturii Poliției, dintre cari se mai găseau în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, comisarii Paul Voinescu, Suciu, Ralet, Ionel Dumitrescu, Davidescu și plutonier jandarm Ghiță Gheorghe, cum și detectivul I. Tălăngescu, dintre cari au scăpat cu viață, datorită unor împrejurări fericite, Tălăngescu și Ionel Dumitrescu; deasemeni și plutonierul Ciurea Nicolae care a scăpat cu viață la Jilava, fiind numai ușor rănit.

În ziua de 25 Noemvrie 1940, Prefectul Zăvoianu, fiind trimis să aplaneze conflictul ivit în această dimi-

neată între familiile deținuților politici și comandantul gărzii, legionarul Constantin Savu, în loc să-și îndeplinească acest rol de mediator, a ținut o cuvântare violentă în care și-a manifestat ura contra deținuților politici și dorința sa de răsbunare, instigând pe legionarii prezenți, în frunte cu Constantin Savu, la suprimarea deținuților.

Probe: martorii Emilia Tunea, Maria Georgescu, Negulescu Ovidiu, Marcela Georgescu. (Vol. martori, pag. 17, 18, 20, 21).

Imediat după acest discurs atâțător, Zăvoianu a coborât în fort cu șeful său de cabinet Stănicel și comandantul gărzii Constantin Savu și a fost auzit când le spunea acestora următoarele cuvinte: „Mergem acum în interior și vom vedea ce putem face pentru aplicarea planului nostru; mâine toată ziua suntem ocupați cu desgroparea Căpitanului și nu vom avea atâta timp“;

La insistențele lui Negulescu Ovidiu de a fi lăsat să-l viziteze pe fratele său arestat, Zăvoianu a răspuns în batjocură: „autoriz de a lăsa pe Negulescu să vorbească cu fratele său, poate că nu mai are a doua ocazie“. (Probă: martorul Ovidiu Negulescu, vol. martori).

Credem că este inutil a mai învedera care era planul pentru a doua zi — 26/27 Noemvrie 1940 — al Prefectului Zăvoianu;

În seara de 26 Noemvrie 1940, Zăvoianu a plecat dela Prefectura de Poliție, la ora 10,40, împreună cu Constantin Orășeanu, spunând șoferului: „Dă-i drumul la Jilava“. (Probe: martorul gardian public Laslău Ion și Simion Ion, vol. martori, pag. 23, 34, 86).

După ce a trecut pe la domiciliul său din str. General Berthelot Nr. 100, unde a stat cel mult 20 minute și după ce a ieșit cu o doamnă în doliu, care a plecat cu o mașină de piață adusă de gardianul din poartă Delibaș, a plecat și el cu mașina cu care venise, reîntorcându-se după ora 1 noaptea. (Probe: martorii gardianul Delibaș Nicolae și gardianul Ciucă Florea, vol. martori, pag. 34, 23);

Cu aceste probe se învederează că Zăvoianu s'a dus în seara de 26 Noemvrie 1940 la Jilava pentru a verifica

dacă planul de care vorbea în ajun cu Stănicel și Constantin Savu va fi bine pus în aplicare;

Comisarul de serviciu dela Prefectura Poliției, Tofan Ion, fiind anunțat telefonic de d-l Prim Procuror Militar Lt.-Colonel Tomița Toma, despre asasinatetele dela Jilava, a căutat, cum era de datoria sa, să anunțe autoritățile în drept și în primul rând pe șefii săi. Căutându-l pe Zăvoianu acasă, nu l-a găsit. Peste câțva timp l-a găsit cu telefonul în cabinetul Prefectului și raportându-i despre asasinatetele dela Jilava, *Zăvoianu i-a dat ordin să nu anunțe Parchetul*;

În momentul când comisarul Tofan a aflat despre asasinatetele din arestul poliției a raportat din nou lui Zăvoianu și lui Orășeanu și cerând din nou autorizarea să raporteze Parchetului, Zăvoianu, supărat, i-a răspuns: „Bine domnule, n'ai decât să-i anunți“;

În urmă, sosind Procurorul General al Curții de Apel din București și Primul Procuror al Tribunalului Ilfov, au fost conduși de comisarul Tofan în arestul poliției sociale, unde au văzut într-o celulă pe unul din comisarilor uciși;

Intrând în cabinetul Prefectului, reprezentanții Parchetului au adus la cunoștință d-lui Subsecretar de Stat Rioșianu cele constatate în arestul poliției și Zăvoianu, care se afla de față, a contestat existența acestor asasinatete;

Mai mult decât atât, fiind trimis de către d-l Rioșianu să verifice alegațiunea reprezentanților Parchetului, a ieșit din cabinet și a revenit peste câțva timp, afirmând că nimic nu era adevărat. Între timp, în anticamera cabinetului a fost de față, aprobând prin tăcerea sa arestarea comisarului Tofan de către Orășeanu, motivată pe călcarea ordinului lui Zăvoianu și Orășeanu, de a nu se anunța Parchetul despre asasinatete.

Probe: declarațiile martorilor comisar Tofan și Simion Ion. (Vol. martori) și procesul-verbal din 27 Noiembrie 1940, dresat de d-l Ion Gheorghiede, Prim-Procuror la Tribunalul Ilfov. (Vol. primele cercetări, partea II-a, pag. 3). (Vol. III, pag. 164, 86, martori Tofan și Simion).

Prefectul Zăvoianu a chemat la telefon, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, pe Colonelul Opriș, comandantul închisorii Jilava, pe care l-a întrebat dacă a comunicat cazul autorităților și la răspunsul acestuia că și-a făcut această datorie, i-a obiectat că aceasta cădea în sarcina sa și că nu mai trebuia să alarmeze autoritățile și a adăugat că îl sfătuiește să îngroape pe cei uciși, la Jilava (probe, declarația martorului Colonel Opriș. Vol. martori, pag. 12).

În aceeași dimineață de 27 Noemvrie, cam pe la orele 8, Prefectul Zăvoianu s'a dus la Jilava și vorbind cu un grup de magistrați, procurori în Tribunalul Militar C. M. C., la întrebarea unuia din aceștia despre asasinatele din Prefectura Poliției, din acea noapte, a negat categoric existența acestor fapte, deși cel puțin la acea oră nu mai putea pretexta că nu avea cunoștință de ele.

Probe: Martorii Lt.-Colonel Eugen Mețianu, Maior Pavel Corneliu, Maior Pavelescu Constantin și Căpitan Aurel Munteanu. (Vol. martori, pag. 36, 37, 38, 44).

În ziua de 27 Noemvrie 1940, Prefectul Zăvoianu a dat ordin scris șefului poliției judiciare să predea imediat toate cartușele pentru pistoale Mauser legionarului Octavian Marcu, care a și ridicat în acea dimineață 5.000 cartușe calibru 7,63.

Aceste cartușe erau destinate să fie întrebuințate la pistoalele Mauser tip militar, cari fuseseră predate anterior polițiștilor legionari, după ordinele prefectilor General Dona și Zăvoianu și cari au fost utilizate în efectuarea asasinatelor dela Jilava și din Prefectura Poliției, consumând probabil aproape toate cartușele ce fuseseră primite anterior, fapt care a motivat ordinul lui Zăvoianu de a se preda *imediat* încă 5.000 cartușe, legionarului Marcu Octavian, unul din autorii acelor asasinate.

Probe: Fotocopiile ordinelor și chitanțelor din 6 Noemvrie 1940, 24 Septemvrie 1940 și 27 Noemvrie 1940. (Volum interogatorii Zăvoianu pagina 1) și declarația inculpatului Constantin Orășeanu. (Volum interogatorii, pagina 1).

Din expunerea de mai sus, sprijinită pe dovezile indicate, rezultă că Ștefan Zăvoianu a urmărit pas cu pas scopul de a suprima pe deținutii politici și odată acest scop îndeplinit, a întrebuințat toate mijloacele, chiar și cele mai nesperioase, pentru a se apăra pe sine și pe executanții instigați de el de răspundere și de a deruta cercetările Justiției;

Premeditarea crimelor și mobilul politic al acestora le-am demonstrat în partea generală a acestei ordonanțe și nu mai revenim asupra lor.

Faptele astfel cum au fost expuse și care se stabilesc în sarcina inculpatului Ștefan Zăvoianu, cu probele aflate la dosar, întrunesc elementele crimei de instigare la asasinat, cu mobil politic, comise în asociație de către un funcționar care prin profesiunea sa trebuia să le împiedice și sunt prevăzute și penate de art. 120 cod. penal, cu referire la art. 464, pt. 1 și 8, combinat cu art. 315 cod. penal, cu circumstanța agravantă din art. 249 cod penal și cu aplicarea art. 597 cod. penal.

Examinarea mijloacelor de apărare

Inculpatul Zăvoianu a prezentat în apărarea sa următoarele mijloace de drept și de fapt:

1. Incompetența Judecătorului de Instrucție și a instanței militare ordinare, de a-l instrui și judeca, pe baza dispozițiilor art. 158 C. J. M., întru cât inculpatul are gradul de Colonel;

Art. 158 C. J. M., invocat de inculpat, se referă numai la cazul special al competenței ofițerului de poliție judiciară militară, când este vorba de flagrant delict, în care caz acești ofițeri pot intra în cercetarea infracțiunilor comise de un superior al lor;

Sediul materiei se află însă în art. 14 C. J. M., unde se arată compunerea Tribunalului Militar și în care, în alineatul II se menționează că pentru ofițerii de rezervă compunerea instanței va fi făcută potrivit gradului ce au ca ofițeri;

Ștefan Zăvoianu este Colonel în retragere, prin urmare nu mai face parte, conform legii poziției ofițerilor, din controalele armatei;

În nici un text din Codul Justiției Militare nu vom găsi că dispozițiunile art. 14 se aplică și ofițerilor în retragere, cari nu mai pot avea decât un titlu onorific;

Dealtfel, în acest sens s'a pronunțat Curtea Superioară de Casație și Justiție Militară, în cazul special al Colonelului în retragere Ștefan Zăvoianu, într'un proces penal precedent, astfel că acest motiv de incompetență urmează a fi respins.

2. *Ordinul de urmărire, potrivit dispozițiunilor art. 179 și 180 C. J. M., urma să fie semnat de Ministrul Apărării Naționale, iar nu de Generalul Comandant, în cauză fiind un colonel;*

Și acest motiv de incompetență este neîntemeiat, pentru aceleași motive ca cel de mai sus și urmează a fi respins.

3. *Motiv de incompetență dedus din dispozițiunile art. 589, combinat cu art. 583 și 588 din procedura penală și anume că inculpatul în calitate sa de fost Prefect al Poliției Capitalei, era unul din înalții demnitari cari nu pot fi urmăriți și judecați, potrivit dispozițiunilor art. 60 și 62 din legea Curții de Casație, decât de această înaltă instanță.*

În primul rând, inculpatul Ștefan Zăvoianu, nu mai este, încă din 27 Noemvrie 1940, Prefect al Poliției Capitalei, așa că în ipoteza neveridică că acest post ar fi fost trecut printre înaltele demnități prevăzute de textele invocate, încă nu se poate prevala de competența specială invocată, întru cât art. 583 se referă la instruirea și judecata unei persoane care are în acest moment calitatea care să-i dea dreptul de a fi instruit și judecat de Înalta Curte de Casație;

Motivul care a determinat pe legiuitori să edicteze această dispoziție, este acela de a sustrage pe un magistrat, membru al Curții de Apel, în funcțiune, dela judecata unor instanțe de grad inferior și art. 589 care prevede competența de instrucție și judecată a înalților

demnitari, dispune aplicarea dispozițiilor din articolul suscitât;

În al doilea rând, art. 589 din procedura penală, prevede aplicarea dispozițiilor art. 583 și următorii, înalților demnitari supuși prin legi speciale, jurisdicțiunii Înaltei Curți de Casație și inculpatul Ștefan Zăvoianu nu a făcut dovada că prin vre-o lege specială a fost ridicat la rangul de mare demnitar;

Pentru aceste motive și acest al treilea motiv de incompetență urmează să fie respins;

4. *Inculpatul Zăvoianu pretinde că la luarea primului interogator și la cel din urmă, nu i s'au înfățișat toate actele relative la infracțiunea ce i se impută.*

Din examinarea întrebărilor detaliate ce i s'au pus în scris la interogator, rezultă că i s'au pus în vedere toate învinuirile și probele aferente;

5. *Inculpatul se plânge că au fost ascultate rudele deținuților politici la Jilava, cari sunt interesate în cauză;*

Motivul este nefondat, deoarece rudele victimelor, constituite sau nu parte civilă, și în speță nu există asemenea constituire, — nu sunt prevăzute printre excepțiile ar. 147 și 148 din procedura penală;

6. *Inculpatul pretinde că la termenul când i s'a pus în vedere termenul de 19 Iunie 1941, pentru ultimul interogator, conform art. 210 C. J. M., nu i s'a comunicat și numele apărătorului din oficiu;*

Din examinarea procesului-verbal din 15 Iunie 1941, semnat de inculpat, se constată că acesta a declarat ca avocați aleși pe d-nii: Vasile Melinte, Andrei Dumitrescu și Henry Meitani, astfel că desemnarea și comunicarea unui avocat din oficiu nu mai era necesară și acest mijloc de apărare urmează a fi respins ca nesperios.

7. *Nu s'au audiat toți martorii propuși de apărare.*

În volumul martorilor se constată că au fost audiați toți martorii cari au răspuns la chemările noastre, ceilalți neprezențați urmează să fie ascultați, în cazul când vor fi găsiți, la instanța de fond.

8. *S'a făcut o greșită încadrare și calificare a faptelor, când din nimic nu se constată vreun îndemn la comiterea asasinatelor.*

Am demonstrat pe larg, în fapt și în drept, în partea generală și în partea specială a acestei ordonanțe definitive, învinuirile, probele și încadrările în texte.

9. *In orice caz, e vorba de o infracțiune politică.*

Această obiecțiune a inculpatului a fost admisă de noi în motivarea ordonanței definitive, demonstrând că mobilul tuturor asasinatelor și faptele imputate inculpatului Zăvoianu și coautorilor săi, nu poate fi decât politic, menționând în calificarea faptelor și art. 597 din codul penal.

10. Inculpatul Ștefan Zăvoianu a cerut, și instrucția a admis, efectuarea unei probe cu martori care să ducă la stabilirea *unui alibi* și anume pretențiunea inculpatului că între orele 23 și 1,30, în noaptea de 26/27 Noembrie 1940, nu ar fi fost la Jilava, ci ar fi luat parte la o ședință de spiritism în domiciliul său, la care a convocat pentru anumite explicațiuni, spiritul lui Corneliu Zelea Codreanu. Acest alibi a încercat să-l stabilească cu mărturiile soției și fiicei sale și ale unor prietene ale familiei: doamnele Elvira Popescu, Isabela Rogoveanu și guvernanta fiicei sale, Tiphague Alexandrina.

Declarațiunile acestor martore, anume că în acea seară inculpatul Zăvoianu a luat parte la ședința de spiritism, au fost infirmate la confruntarea martorilor, gardienii Delibaș și Ciucă, care și-au menținut cu tărie declarațiunile anterioare, din care rezultă că Zăvoianu a plecat de acasă cam pe la ora 23 și nu s'a înapoiat decât după ora 1.

Afirmațiunea martorei Elvira Popescu, că a plecat după ora 1 cu o mașină adusă de gardianul din poartă, este recunoscut în parte numai de acest martor, care arată că în adevăr a adus o mașină de piață cu care a plecat această doamnă, dar că acest eveniment s'a petrecut la ora 23, iar nu la ora 1.

Martora Elvira Popescu face chiar o declarațiune ciudată, vrând poate să dovedească mai mult decât se cere, și anume că nu a plătit nimic șoferului mașinii care a condus-o acasă, lăsând prin aceasta să se înțeleagă că a fost condusă acasă cu mașina Prefecturii, afirmațiune categoric desmințită de însuși Prefectul Zăvoianu.

Ca rezultat al acestei confruntări între martori, rămâne constatarea că este plauzibil că s'a ținut o ședință de spiritism în seara crimelor sau în altă seară, dar că martorii în apărare au făcut o flagrantă confuzie în privința orelor, astfel că, dăm crezare în această privință martorilor complet desinteresați, gardienii publici Delibaș și Ciucă.

11. Inculpatul Zăvoianu a mai susținut în apărarea sa, că afirmațiunea conținută în procesul-verbal dresat în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, de Primul-Procuror al Tribunalului Ilfov, — afirmațiune care face proba până la înscrierea în fals — cum că Zăvoianu ar fi fost trimis de d-l Subsecretar de Stat Rioșianu să verifice dacă într'adevăr au fost asasinați arestații în arestul poliției și că s'ar fi înapoiat, afirmând că nu este adevărat, — ar fi inexactă și că în realitate toți cei cari erau în cabinetul Prefectului ar fi căzut de acord să trimită pentru verificare pe Directorul General al Siguranței Statului, Alexandru Ghica.

Lăsând la o parte neverosimilitatea acestei afirmațiuni a Prefectului Poliției, că în instituția pe care o conducea el ar fi fost delegat să verifice un fapt de asemenea gravitate o persoană străină de instituție, însuși martorul Alexandru Ghica constată că i s'ar fi dat o asemenea delegație și că ar fi făcut asemenea verificare (vezi martor Ghica, vol. martori, pag. 32).

Față de această mărturie, de care nu mai era nevoie ca să întărească procesul-verbal al Primului-Procuror, și acest mijloc de apărare apare ca nesperios și urmează a fi înlăturat.

Dealtfel, din examinarea răspunsului lui Zăvoianu la interogator, rezultă că la întrebările clare și categorice ce i se pun, răspunde pieziș, făcând supozițiuni și reveniri frecvente.

12. Inculpatul Zăvoianu a mai invocat, în apărarea sa, mărturiile a nu mai puțin de 45 martori, din toate categoriile sociale, dintre cari, cei cari au răspuns chemării noastre, au declarat că nu știu nimic în apărarea Coloneului Zăvoianu.

Cu aceasta s'a încheiat examinarea multiplelor mijloace de fapt și de drept, invocate de inculpatul Ștefan Zăvoianu în apărarea sa.

2. *Dimitrie Grozea*

De profesiune desenator tehnic, membru al mișcării legionare încă din timpul vechiului regim, comandant legionar al Corpului Muncitoresc Legionar, a dispărut în urma evenimentelor din Ianuarie 1941, la care a luat parte activă.

În seara de 26 Noemvrie 1940 a condus echipa de legionari care a plecat dela Prefectura Poliției Capitalei la ora 20, pentru a merge la Jilava, să schimbe garda legionară.

Această echipă a plecat în brețul automobil al poliției sub conducerea comisarului legionar Gheorghe Crețu, iar Dimitrie Grozea, împreună cu chestorul legionar Romulus Opriș și comisarul legionar Pavel Grimalschi, au însoțit brețul, mergând cu o mașină turism.

Ajunși la închisoara Jilava, s'a schimbat garda legionară și fiecare a trecut la postul său.

În preajma orei 24, Dimitrie Grozea a adunat pe toți legionarii în Corpul de Gardă și a ținut o cuvântare prin care le-a spus că deținuții politici trebuie uciși mai înainte ca să fie înhumați definitiv Căpitanul, Nicadorii și Decemvirii, ca răzbunare pentru uciderea acestora din urmă.

Legionarul Gheorghe Crețu, în declarațiunea sa, menționează că executarea deținuților trebuia să aibă loc neapărat în acea noapte, dat fiind faptul că aflaseră că începând din ziua de 26 Noemvrie 1940 urma să fie înlăturată garda legionară și înlocuită numai cu gardă militară, ceea ce nu le-ar fi dat ocazia să facă execuțiile.

Dimitrie Grozea a stabilit că execuția avea să se facă după schimbarea posturilor militare și trecerea rondului, repartizând echipele de executori pe celule, după un plan pe care îl adusese. Pentru ca deținuții să nu-și dea seama de cele ce se petreceau și eventual să reac-

ționze, s'au scos în prealabil lacătele dela uși. Semnalul începerii uciderilor avea să fie un foc de revolver.

După ce Dimitrie Grozea a făcut toate aceste pregătiri împreună cu legionarii din gardă, s'a așteptat schimbarea gărzii militare și trecerea rondului și între orele 1—1,30 legionarii au procedat la asasinarea deținuților, după cum am expus în partea generală a acestei ordonanțe.

Probe: Declarațiile coinelupatului Gheorghe Crețu (vol. interogatorii, pag. 1) și mărturisirea prezumată a inculpatului Dimitrie Grozea în urma publicațiunilor făcute conf. art. 24 D. L. 236/941.

Aceste fapte, dovedite în sarcina inculpatului Dimitrie Grozea, întrunesc elementele crimei de asocierea de infractori pentru comitere de asasinate, în contra mai multor persoane, prevăzute și penate de art. 315, al. 1, teza II; art. 464, pt. 1 și 8, combinat cu art. 101 cod. penal și art. 597 cod. penal combinat cu art. 482 C. J. M.

3. *Romulus O priș*
4. *Pavel Grimalșchi*
5. *Popescu I larion*
6. *Iftimescu Ioan*
7. *Rădulescu Ilie*
8. *Sauciuc V anghele.*

Toți aceștia au luat parte la asasinarea deținuților politici în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940 și sunt dispăruți în urma evenimentelor din Ianuarie 1941.

Dintre aceștia, Romulus O priș era chestor legionar și Pavel Grimalșchi comisar în Prefectura Poliției Capitalei. Toți ceilalți, cu toate cercetările făcute de noi, nu au putut fi identificați decât prin numele lor, în urma declarațiunilor coinelupatului Gheorghe Crețu.

Pavel Grimalșchi a mai luat parte, împreună cu Gheorghe Crețu, Marcu Octavian și Ion Tănăsescu, la asasinarea deținuților Ralet, Suciuc și Voinescu, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, în aresturile Prefecturii Poliției Capitalei.

Probe: Declarația Gheorghe Crețu (Vol. interogatorii, pag. 1) și probele menționate la Gheorghe Crețu.

Faptele mai sus expuse, întrunesc elementele crimei de asociere pentru comiterea de asasinat în contra mai multor persoane, cu mobil politic, prevăzute și penate de art. 315, al. I, teza II, art. 464, pt. 1 și 8, combinat cu art. 101 cod. penal, art. 597 cod. penal, combinat cu art. 482 C. J. M.

9. *Gheorghe Cretu*

Absolvent de liceu, candidat la Școala Politehnică, înscris în mișcarea legionară de mai mulți ani, fost condamnat 9 luni închisoare pentru propagandă legionară, a intrat în poliția legionară, în funcțiunea de comisar la Prefectura Poliției Capitalei, cu un spirit de ură și dorință de răzbunare contra tuturor acelor care, după credința lui, l-au făcut să pătimească.

Din întreaga instrucție și din informațiile luate, rezultă că nu a avut, ca alți polițiști legionari, o activitate dubioasă, ci s'a ocupat aproape exclusiv de arestările foștilor demnitari și funcționari cari erau învinuiți că au luat parte la prigoana contra legionarilor. Grație activității sale în această direcție, a fost desemnat cu controlul și comanda permanentă a gărzilor dela Jilava, făcând dese inspecții și însoțind pe deținuții politici când erau chemați la comisiunea de anchetă.

Prin el a fost înarmată garda legionară dela Jilava, cu 20 pistoale „Mauser“, care aparținuseră Serviciului Poliției Judiciare.

În noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, a condus echipa care a asasinat pe deținuții politici, sub comanda superioară a lui Dimitrie Grozea.

În răspunsurile sale la interogator, date cu multă sinceritate și menținute în tot cursul instrucției, Gheorghe Cretu nu ascunde nimic din faptele comise, arată numele coautorilor pe care i-a cunoscut și descrie în termeni impresionanți, felul cum a comis asasinarea.

În sinceritatea declarațiunilor sale a făcut o singură confuzie pe care a rectificat-o mai târziu și anume a declarat la început că a operat în celula Nr. 18 și în momentul în care a constatat că victimele pe care le cu-

noștea erau polițiștii din celula Nr. 17, a făcut imediat această rectificare.

În celula Nr. 17, nouă dintre victime au prezentat, după constatările actului medico-legal, pe lângă răni împușcate și plăgi spintecate ale capului.

Gheorghe Crețu declară că nu știe cine a făcut aceste răni, deoarece el a operat numai cu pistolul și că e probabil, după ce a terminat, să fi pătruns un altul care ar fi zdrobit capul victimelor.

În orice caz, cu toate cercetările întreprinse de noi, nu am putut stabili dacă autorul acestui din urmă fapt este Gheorghe Crețu sau altă persoană.

Probe: Mărturisirea completă a inculpatului Gheorghe Crețu, coroborată cu constatările actelor medico-legale, (Vol. interogatorii și vol. acte medicale) și declarațiile Plut. Forțu Dumitru, Plut. Ciurea Nicolae, Lt. Buzdugan, Cpt. Nițescu Dumitru, Sold. Manea Constantin și Savu Nicolae. (Vol. II martori, 45, 48, 39, 50, 49, 82).

Dela închisoarea Jilava, Gheorghe Crețu s'a dus împreună cu Opriș, Grimalschi și Octavian Marcu, la Prefectura Poliției și intrând cu cei doi din urmă, a asasinat în împrejurările descrise pe larg în partea generală a prezentei ordonanțe, pe deținuții: Suciu, Ralet și Voinescu.

Probe: Mărturisirea inculpatului Gheorghe Crețu și ale coincepților Ion Tănăsescu și Marcu Octavian (vol. interogatorii, pag. 1) și martorii Mureșeanu Iuliu, David Gheorghe, Oprea Ion, Orga Toader, Sepse Alexandru, Popescu Simion, Botaș Vasile, Cămărășescu Dumitru și sergent Miron, cum și actele medico-legale. (Vol. II martori, 51, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64).

În ziua de 5 Decembrie 1940, Gheorghe Crețu, împreună cu Ion Tănăsescu, Nicolae Topliceanu, Marcu Octavian și un al patrulea, au bătut în arestul poliției pe deținutul plutonier Ghiță Gheorghe, care se afla arestat ilegal, până când acesta a încetat din viață.

Am descris împrejurările în care s'a comis această faptă în partea generală a ordonanței definitive.

Probe: Mărturisirea lui Gheorghe Crețu, Marcu Octavian, Ion Tănăsescu și martorul Ion Tălăngescu (vol. martori, pag. 1).

Gheorghe Crețu mai este trimis în urmărire pentru participare la rebeliunea din 21—23 Ianuarie 1941. Pentru această faptă a fost însă judecat și condamnat prin deciziunea Nr. 141 din 1941, dată de Tribunalul Militar C. M. C., Secția V-a, astfel că, fiind autoritate de lucru judecat, urmează să constatăm că nu este cazul să fie trimis în judecată pentru acest din urmă fapt.

Aceste fapte dovedite în sarcina lui Gheorghe Crețu, prin probele menționate mai sus, întrunesc elementele crimei de asociere pentru comitere de infrațiuni, asasinat contra mai multor persoane cu aceeași ocaziune, loviri care au cauzat moartea, toate aceste infrațiuni având mobil politic și se încadrează în dispozițiunile art. 315, al. 1, teza II, art. 464, pt. 1 și 8, art. 470, 475 cod. penal, combinat cu art. 597 cod. penal și combinat cu art. 101 cod. penal, combinat cu art. 482 C. J. M.

10. *Marcu Octavian*

Fără profesiune, nu a făcut serviciul militar, fiind reformat, ceea ce nu l-a împiedicat să intre în mișcarea legionară și să activeze în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, mânuind cu destulă dexteritate pistolul.

La începutul lunii Octomvrie 1940, a intrat în serviciul Prefecturii Poliției Capitalei, ca informator, cu delegație de comisar și în această calitate asista din când în când, la schimbarea gărzii dela Jilava.

În seara de 26 Noemvrie 1940, s'a prezentat la intrarea fortului Jilava, după ora 24 și a fost primit de Gheorghe Crețu, care era comandantul gărzii.

A luat parte la asasinarea deținuților, împușcând pe plutonierul Sârbu, care se afla într-o celulă împreună cu ceilalți plutonieri învinuți că au ucis pe Corneliu Codreanu.

Probe: Mărturisirea inculpatului Marcu Octavian, coroborată cu declarația coinculpatului Gheorghe Crețu și cu actul medico-legal (vol. 1 interog. pag. 1).

În aceeași noapte, împreună cu Gheorghe Crețu, Pavel Grimalschi și Ion Tănăsescu, a asasinat pe deținutul Paul Voinescu și a asistat la asasinarea de către Gheorghe Crețu și Grimalschi, a deținuților Suciu și Ralet.

Probe: Cele prevăzute la Gheorghe Crețu și mărturisirea inculpatului Marcu Octavian.

În ziua de 5 Decembrie 1940, Marcu Octavian, împreună cu Gheorghe Crețu, Pavel Grimalschi, Ion Tănăsescu și Nicolae Topliceanu, au bătut în arestul poliției pe deținutul plutonier Ghiță Gheorghe, până l-au omorât.

Octavian Marcu mai este trimis în urmărire și pentru că a luat parte la rebeliunea din Ianuarie 1941, ocupând, înarmat cu un revolver, localul Prefecturii de Poliție, împreună cu ceilalți rebeli.

Probe: Mărturisirea inculpatului Marcu Octavian.

Faptele mai sus stabilite în sarcina inculpatului Marcu Octavian, întrunesc elementele crimei de asociere de infractori, asasinate cu mobil politic, lovituri cauzatoare de moarte și rebeliune, și sunt prevăzute și penate de art. 315, al. 1, teza II, art. 464, pt. 1 și 8, art. 258, 259 și 260 cod. penal, combinate cu art. 597, 101 cod. penal și art. 482 C. J. M.

11. *S a v u C o n s t a n t i n*

De meserie instructor de sport, înscris în mișcarea legionară din 1935, cu gradul de șef de cuib. După venirea la putere a regimului legionar, a fost numit comisar ajutor în Prefectura Poliției Capitalei, și în această calitate însoțea pe deținuții politici la instrucție.

În ziua de 24 Noembrie 1940, a primit comanda gărzilor legionare care se schimbau la închisoarea Jilava, până în seara de 26 Noembrie 1940, când a fost schimbat de Gheorghe Crețu.

În cele două nopți cât a avut comanda efectivă a gărzilor, căci pe lista din 25—26 Noemvrie 1940, figura de formă legionarul Tapangea, Constantin Savu a continuat cu legionarii de sub comanda sa, noaptea, preparativele pentru pregătirea evenimentelor din noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, făcând sgomot mare pe sălile forțului, prin bătăi în table, în fiare, lovituri în ușile celulelor și focuri de pistoale, făcând prin aceasta ca sentinelele militare să se obișnuiască cu aceste sgomote, și să nu se mai alarmeze când acestea s'au repetat în noaptea asasinatelor.

Faptul că a simțit nevoia cu trei zile înainte de asasinare, să se instaleze la Jilava și a comandat permanent, peste comandantul obișnuit al echipei, constituie un nou element de premeditare peste cele care au fost demonstrate până în prezent și îl situează pe Constantin Savu în adevăratul său rol de pregătitor și coautor al crimelor.

Dealtfel, în toate manifestările sale din acele zile, Constantin Savu, care prin temperamentul său părea să fie un nestăpânit, și-a exteriorizat ura pe care o nutrea contra deținuților politici și hotărîrea de a înlătura orice piedici care i se păreau că stau în calea atingerii scopului în slujba căruia se pusese.

În adevăr, îl vedem, în cel puțin două împrejurări, manifestându-și acele sentimente și acea hotărîre.

În dimineața zilei de 25 Noemvrie 1940, s'au prezentat la închisoarea Jilava, ca să viziteze pe deținuții politici, familiile acestora, cu permise semnate de Subsecretarul de Stat dela Interne, d-l Rioșianu. Am descris în partea generală a ordonanței, incidentul provocat de Constantin Savu, care a refuzat accesul în fort acelor persoane, ceea ce a constituit pretextul așa zisei mediațiuni a Prefectului Zăvoianu și i-a dat acestuia prilejul să se manifeste în felul arătat mai sus, instigând pe legionarii prezenți în frunte cu Constantin Savu, la asasinarea deținuților politici.

Examinând această împrejurare în lumina tuturor evenimentelor petrecute dela înscăunarea ca Prefect a lui Zăvoianu, astfel cum le-am descris până în prezent,

nu putem ajunge decât la concluzia logică că incidentul provocat de Constantin Savu, nu era decât consecința tuturor pregătirilor făcute până atunci.

În adevăr, Prefectul Poliției nu avea, în mod normal, nici un rost să se amestece în treburile închisorii Jilava și trebuia găsit pretextul ca să se poată prezenta la închisoare într'o calitate oficială, pentru ca la fața locului să poată definitiva planul pe care cu atâta persistență îl urmărea de mai mult timp;

Printr'o întâmplare, fericită pentru instrucție, martorul Ovidiu Negulescu a putut prinde crâmpeliul de convorbire prin care Zăvoianu îi spunea lui Constantin Savu că merge în fort pentru a vedea ce mai are de făcut pentru reușita planului de a doua zi, când nu ar mai fi avut timpul să se ocupe de aceasta deoarece va fi ocupat numai cu deshumarea;

Zăvoianu avea nevoie de liniște în ziua de 25 Noemvrie 1940, ca să poată vizita în voie toate încăperile fortului, în care avea să se petreacă a doua zi drama și vizitarea deținuților, de familiile lor, l-ar fi putut stânjeni prin bănuelile care ar fi fost provocate de vizita sa fără rost;

Numai astfel se explică hotărîrea care la prima vedere părea spontană, a lui Constantin Savu, simplu comandant de gardă, de a interzice, pentru prima oară dela înființarea gărzii, vizitarea deținuților.

A doua împrejurare care îl arată pe Constantin Savu ca pregătitor și coautor al asasinatelor, este descrisă de martorul Eugen Bănescu, de care ne-am ocupat mai sus și anume incidentul iarăși inexplicabil la prima vedere, pe care Constantin Savu l-a provocat în ziua de 26 Noemvrie 1940, cu acest martor, refuzându-i pe un ton necuviincios accesul în fort. Explicația reală a acestui gest este aceeași ca și a celui din ajun și anume, izolarea deținuților politici de orișice vizitator care ar fi putut, la un moment dat, să bănuiască că se pune la cale ceva grav;

Rolul lui Constantin Savu nu s'a mărginit însă aici, căci deși formal nu mai era comandantul gărzii, după cum se constată din lista găsită în corpul de gardă legionar, în care trecuse comanda lui Tapangea, a rămas la

Jilava nu numai în tot cursul zilei de 26 Noemvrie 1940, când și-a arogat drepturi de comandant față de Președintele Eugen Bănescu, ci a rămas și în tot cursul nopții de 26/27 Noemvrie 1940;

În seara de 26 Noemvrie 1940, până aproape de ora 22, a fost văzut pentru ultima oară de telefonistul Popșor Simion, la grefa închisorii, care se află în afară de fort, și a fost revăzut după ora 2 noaptea, adică după comiterea asasinatelor și plecarea echipei legionare din fort;

Constantin Savu, întrebat cum și-a petrecut timpul între ora 22 și ora când a fost revăzut, pretinde că a dormit în grefă. Această afirmațiune este formal contrazisă de martorii Popșor Simion și plutonier major Ciubaru Ilie;

Prezumția logică este că Constantin Savu, dacă nu era în grefă nu putea fi decât sau în fort, în care e probabil să fi intrat cu Marcu Octavian, când acesta a fost primit de Gheorghe Crețu, sau în afara fortului, unde dealtfel nu a fost văzut de nimeni, continuându-și rolul de supraveghetor al bunei execuții a planului;

Din punct de vedere al responsabilității penale, este indiferent dacă Constantin Savu a luat parte în fort la împușcarea deținuților, sau a avut numai rolul de paznic în afară, deoarece este în deobște cunoscut că la executarea unor crime de importanța celor dela Jilava, se împart rolurile între coautori, cari însă din punct de vedere penal au aceeași răspundere și în adevăr, se constată din probele administrate, că unii din legionari au tras în victime, alții au făcut pe săli sgomotele descrise mai sus, pentru a distra atențiunea santinelor militare, astfel că este logic ca unii din ei, sau numai unul singur, să fi rămas în afara fortului pentru pază;

Constantin Savu este deci nu numai simplu complice, ci un coautor, prin toate manifestările sale, în pregătirea și executarea crimelor.

În contra lui Constantin Savu s'a mai emis ordin de urmărire și pentru participare la rebeliunea din Ianuarie 1941, fapt pentru care a fost judecat și condamnat de

Tribunalul Militar, Secția V-a, prin aceeași deciziune cu Gheorghe Crețu, astfel că, fiind autoritate de lucru judecat, urmează să constatăm că nu este caz de trimitere în judecată pentru acest fapt;

Faptele mai sus expuse se stabilesc în sarcina inculpatului Constantin Savu, cu următoarele probe: mărturisirea sa în parte, depozițiile martorilor Eugen Bănescu, Popșor Simion, plutonier major Ciubaru Ilie, Colonel Opreș Ștefan, Dr. Sava Valentin. (Vol. martori, pag. 1, 66, 81, 12, 11).

Aceste fapte întrunesc elementele crimei de asociere de infractori, asasinate cu mobil politic a mai multor persoane, pedepsite și penate de art. 315 cod. penal, 464 al. 1 și 8 cod penal, combinat cu art. 597 C. p. și art. 101 C. p., com. cu art. 482 C. J. M.

12. *Tudor Nicolae*

Mecanic, înscris în mișcarea legionară, a fost angajat ca agent secret la Prefectura Poliției Capitalei, la data de 30 Octomvrie 1940, de Prefectul Zăvoianu, în urma intervenției legionarului Profesor Dobre Ion;

A luat parte la asasinatele dela Jilava în echipa care a operat în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, împușcând pe Generalul Gabriel Marinescu;

Acest fapt se stabilește în sarcina inculpatului Tudor Nicolae cu declarațiile martorului Dumitru Oprea, care atât la primele cercetări și confruntări, cât și în declarația și confruntările dela instrucție, declară că în ziua de 23 Decemvrie 1940, s'a întâlnit pe șoseaua Giurguiului, în cătunul Bellu, cu Nicolae Tudor, pe care îl cunoștea de mult, fiind chiar prieten cu el și dându-se în vorbă cu el, l-a întrebat dacă și fratele martorului Toma Oprea a asistat la deshumarea legionarilor dela Jilava;

Tudor Nicolae i-a făcut cu acest prilej mărturisirea că a luat parte la crimele dela Jilava, împușcând pe Generalul Gabriel Marinescu și dând detalii pe care nu le-ar fi putut cunoaște dacă nu ar fi luat parte, despre felul cum s'a petrecut această asasinare și aceea a Generalului Argeșeanu;

Tudor Nicolae a descris martorului scena în care Generalul Gabriel Marinescu, trezit din somn prin împuşcarea Generalului Argeşeanu, l-a întâmpinat cu un scaun în mână, ca să se apere, dar a fost împuşcat de inculpat;

Tudor Nicolae contestă această mărturisire, recunoscând totuşi ca veridică întâlnirea cu Marin Oprea, despre care, în răspunsul la interogator, declară că este prieten din copilărie şi că nu a avut niciodată motiv de ceartă şi duşmănie;

Că Tudor Nicolae se simţea vinovat, rezultă şi din împrejurarea că în ziua de 22 Februarie 1941 s'a dus la martorul Dumitru Oprea şi i-a cerut să-şi schimbe declaraţia, cu riscul chiar să facă vreo trei luni închisoare ca sperjur şi sub ameninţarea că chiar dacă va executa 10—15 ani, tot va ieşi din închisoare şi se vor mai întâlni;

Inculpatul recunoaşte că a fost în ziua de 22 Februarie 1941 la martor acasă şi i-a spus să nu-l bage în puşcărie;

Mărturisirea lui Tudor Nicolae, făcută nu la instrucţie sau cercetări, când ar putea eventual să pretexteze că ar fi fost constrâns, cum obişnuesc mulţi infractori, dar unui prieten din copilărie, căruia i-a descris cu amănunte crima, — nu poate fi considerată ca o recunoaştere, care conform art. 144 din Procedura penală, să nu poată servi ca probă în contra sa. În adevăr, tot art. 144 din Procedura penală condiţionează valoarea ca probă completă a unei mărturisiri de coroborarea acesteia cu fapte şi împrejurări de natură a face convingerea că ele sunt expresiunea adevărului;

La acest rezultat categoric ajungem, dacă examinăm împrejurarea că Tudor Nicolae era legionar, având deci un motiv de a răsbuna pe camarazii săi ucişi de unii din deţinuţii politici; minuţiozitatea descrierii felului cum au fost comise o parte din aceste crime; împrejurarea că făcea parte din poliţia legionară din care s'au recrutat în noaptea crimei mai mulţi membri ai echipei de executare; toate acestea sunt suficiente, conform art. 144 din Procedura penală, ca să coroboreze şi să completeze

mărturisirea făcută de inculpat unui prieten care nu are nici un interes să mintă și pe care inculpatul a încercat să-l facă să revină, prin amenințare, asupra declarației sale. (Vol. martori, pag. 64);

Faptele mai sus expuse și stabilite în sarcina inculpatului Tudor Nicolae, cu probele și prezumțiile grave, concordante și concludente, arătate mai sus, întrunesc elementele crimei de asociere de infractori, asasinat al mai multor persoane cu mobil politic, prevăzut și penat de art. 314, al. I și II cod. penal, 464, pt. 1 și 8, combinat cu art. 597 cod. penal, 101 cod. penal și art. 482 C. J. M.

*13. Dumitru Anghel zis Dumitru
Lixandru Anghel Oprea*

Plugar, din comuna Sintești, județul Ilfov, legionar, a luat parte la asasinatele dela Jilava.

Probe: Găsirea la percheziția făcută asupra sa, a unui ceasornic și a unui inel, care au aparținut deținutului politic Virgil Diculescu, una din victimele din noaptea de 26/27 Noemvrie 1940. Aceste corpuri delictive au fost formal recunoscute de martorii Opanizian Artin, ceasornicarul care a vândut aceste obiecte și Constantin Diculescu, tatăl victimei. (Dosar interogatorii, vol. II, pag. 40, 41);

Inculpatul Dumitru Anghel a dat în cursul cercetărilor mai multe versiuni asupra provenienței acelor corpuri delictive la el, care se contrazic complet și fără a putea cu nimic dovedi măcar una din ele;

În această situațiune, prezumția logică dedusă din găsirea corpurilor delictive la un legionar, este că a luat parte la asasinatele dela Jilava, jefuind cadavrul victimei Virgil Diculescu;

Alibiul pe care a încercat să și-l stabilească, susținând că în noaptea crimelor se afla în serviciul C. F. R. la Bușteni, a fost categoric infirmat prin adresa inspecției L. T. 1., C. F. R., care contestă că ar fi fost de serviciu în acea noapte inculpatul. (Vezi adresa, pag. 11, vol. II interogatorii);

Afară de aceasta, martorii, propuși de el în acest scop,

concubina sa Maria Radu, Ilie Ciocârlan, legionar, Petre Ciocârlan, legionar, declară că Dumitru Anghel se afla în noaptea crimelor la Jilava, fiind văzut la mormântul lui Corneliu Codreanu, declarații care au făcut pe inculpat să revină, mărturisind că în adevăr în acea noapte se afla în preajma fortului Jilava. (Vol. interogatorii, mapa 6, pag. 5, 6, 7);

Faptele mai sus expuse întrunesc elementele crimei de asociere de infractori, asasinat a mai multor persoane și furt, calificate, prevăzute și penate de art. 315, 463, 464, pct. 1 și 8, 525, pct. 1, lit. b, partea finală, comb. cu art. 101 C. p., art. 597 C. p. și I. D. 856/938.

14. *I o n T ă n ă s e s c u*

Inscris în mișcarea legionară din anul 1934, fost lucrător la C. F. R., fost condamnat la 3 luni închisoare pentru răspândire de manifeste legionare, după 6 Septembrie 1940 a început organizarea unui cuib legionar încadrat în C. M. L.

În ziua de 28 Septembrie 1940 a fost numit șef de arest la Prefectura Poliției Capitalei.

În noaptea de 26/27 Noiembrie 1940, Ion Tănăsescu era de serviciu la arestul poliției sociale, când au sosit dela Jilava Gheorghe Crețu, Marcu Octavian și Pavel Grimalschi și la declarația lui Crețu că a terminat cu cei dela Jilava, Tănăsescu i-a răspuns: „*Mai am și eu trei*“, și i-a condus pe rând la celulele lui Ralet și Suciu și în urmă a trecut cu ei în arestul poliției judiciare, la celula lui Voinescu, toți trei fiind împușcați.

Prin comiterea acestei fapte, Ion Tănăsescu se situează în postura de complice, care avea și el ca mobil răsbunarea pentru închisoarea suferită în timpul fostului regim și fără de concursul său, care le-a indicat celulele și le-a descuiat ușile, Crețu și tovarășii săi nu ar fi putut comite crimele.

Probe: Mărturisirea în parte a inculpatului Tănăsescu și toate celelalte mărturisiri de cari ne-am ocupat cu culpabilitatea lui Gh. Crețu (vol. interog., pag. 1, Gh. Crețu, interog. Tănăsescu, vol. I, pg. 1);

În ziua de 5 Decembrie 1940, Tănăsescu a luat parte la vătămarea integrității corporale a deținutului plutonier Gheorghe Ghiță, ajutând pe Gheorghe Crețu, Marcu Octavian și Nicolae Topliceanu.

Probe: Aceleași ca în cazul Gheorghe Crețu și mărturisirea lui Ion Tănăsescu.

Aceste fapte, astfel stabilite în sarcina inculpatului Ion Tănăsescu, întrunesc elementele delictului de asociere în vederea comiterii de crime și delikte, complicitate la asasinarea mai multor persoane, complicitate la vătămarea integrității corporale și sunt prevăzute și pedinite de art. 315, al. 1 și 2, art. 121, pct. 1 și art. 123, combinat cu art. 464, pct. 1 și 8 cod penal, art. 121, pct. 1, combinat cu art. 471 și combinat cu art. 101 c. p. și art. 482 C. J. M. și I. D. Nr. 856/938.

15 *Nicolae Topliceanu*

Fost funcționar C. F. R. timp de câteva luni, absolut al Academiei Comerciale;

A intrat în mișcarea legionară în anul 1932. Vorbește, în răspunsul la interogator, despre prigoană, fără să precizeze dacă a fost condamnat sau nu, o face însă răspunzătoare de neterminarea studiilor și de faptul că nu și-a putut face o situație până la vârsta de 29 ani.

Imediat după lovitura de Stat din 6 Septembrie 1940, a intrat în poliția legionară de sub comanda Doctorului Apostolescu, iar la 1 Octombrie 1940, după recomandarea acestuia, a fost numit în Prefectura Poliției Capitalei, mai întâi șef de poliție și după aceea comisar șef;

A luat parte la arestarea plutonierilor dela Băneasa.

În noaptea de 26/27 Noiembrie 1940, între orele 3—3,30, a ridicat din arestul poliției sociale pe deținutul comisar Ionel Dumitrescu și din camera de raport a aceleiași poliții, pe deținutul comisar Alexandru Davidescu;

Aceștia doi au fost duși cu o mașină în pădurea Bălota din apropierea Ploieștilor și împușcați în împrejurările descrise în partea generală a prezentei ordonanțe;

Nicolae Topliceanu neagă că ar fi luat parte la ridicarea și împușcarea acestora, căutând să-și stabilească un alibi cu o serie de martori, din poliție și din afară și anume că în acea noapte ar fi făcut un chef la restaurantul Oțotop dela Otopeni și că numai în urmă a venit la Prefectura Poliției și s'a culcat în dormitor;

Acest alibi este infirmat, cel puțin în privința orei târzii la care pretinde că a venit în prefectură, de declarațiunile formale ale coinceputului Ion Tănăsescu și ale martorilor Veluda Nicolae și Palade Emil;

Ionel Dumitrescu, care a scăpat ca prin minune de moarte, după ce fusese ciuruit de gloanțe în pădurea Balota, refuză, în declarația sa, să recunoască pe cei care l-au ridicat din poliție și l-au împușcat la Ploești și acest refuz se explică prin groaza pe care victima o are astăzi, după dramatica noapte din Noemvrie 1940 și după suferințele de câteva luni până la vindecare, având încă și astăzi teamă de foștii lui agresori, căci este inadmisibil ca un comisar din Poliția Capitalei să nu fi cunoscut pe niciunul din colegii săi;

Ionel Dumitrescu face totuși o afirmațiune foarte prețioasă și anume, că, în momentul când a fost imbarcat de pe planșeul circulației, în mașina care i-a dus la locul execuției, a văzut acolo și pe Nicolae Topliceanu. (vol. III, pg. 72);

Probele de mai sus se completează prin declarația categorică a lui Gheorghe Davidescu, căruia, victima Alexandru Davidescu, pe patul de moarte, la spitalul Schuller din Ploești, i-a făcut declarația în sensul că printre cei care l-au ridicat și l-au împușcat, se afla sigur și Nicolae Topliceanu, (vol. III, pg. 69);

În orice caz, însă, indiferent de faptul că Nicolae Topliceanu ar fi împușcat personal pe cele două victime. sau numai le-a ridicat din arest și le-a dat în primirea celor cari aveau să-i execute, Nicolae Topliceanu este tot coautor al crimelor, deoarece, chiar în această eventualitate, autorii și-au împărțit rolurile și răspunderea lor penală este egală.

Probe: Martorii de mai sus (vol. martori, pag. 69, 72, declarația Tănăsescu, vol. II, pg. 1, 4, 6);

Nicolae Topliceanu a mai luat parte și la vătămarea integrității corporale a deținutului plutonier Ghiță Gheorghe de către Gheorghe Crețu, Octavian Marcu și Ion Tănăsescu, ținând în spate pe victimă ca să poată să fie lovită.

Probe: Propria lui mărturisire și toate probele de care ne-am ocupat când am examinat culpabilitatea lui Gheorghe Crețu;

Ordinul de urmărire îl mai trimite pe Nicolae Topliceanu în cercetare și pentru faptul că a luat parte la rebeliunea din Ianuarie 1941;

În această privință există autoritate de lucru judecat prin aceeași sentință a Tribunalului Militar C. M. C., Secția V-a, prin care a fost condamnat Gheorghe Crețu, Topliceanu fiind și el condamnat, astfel că urmează să constatăm că nu mai există caz de trimitere în judecată pentru acest fapt.

Faptele dovedite în sarcina inculpatului Nicolae Topliceanu, sunt prevăzute și penate de art. 315, al. 1, teza II, art. 464, pct. 1 și 8, art. 96, 97, cod. penal, combinat cu art. 464, pct. 1, art. 121, pct. 1, comb. cu art. 471 c. p., comb. cu art. 597 și art. 101 c. p. și art. 482 C. J. M. și I. D. 856/938.

16. *Stelian Stănicel*

Legionar, fost director de cabinet al Prefectului de Poliție Zăvoianu, dispărut,—în noaptea de 26—27 Noiembrie 1940—a condus operațiunile de ridicarea deținuților Ionel Dumitrescu și Alexandru Davidescu, dând dispozițiuni de îmbarcarea lor de pe planșeul circulației în mașina care i-a condus în pădurea Balota, unde au fost împușcați;

Probe: Declarația martorului Ionel Dumitrescu, (vol. martori, pag. 72).

Prin comiterea acestor fapte s'a făcut vinovat de crima de complicitate la asasinatul mai multor persoane, în urma asocierii în acest scop cu alți infractori, prevăzute și penate de art. 315 c. p., art. 121—123 c. p., comb. cu art. 464, pct. 1 și 8 c. p. și art. 597 c. p. și I. D. 856/1938.

17. *Gheorghe Bădulescu zis Gigi*

Doctorand în medicină, legionar, comisar în Prefectura Poliției Capitalei, actualmente dispărut;

A luat parte în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940 la îmbarcarea arestaților Ionel Dumitrescu și Alexandru Davidescu, pe planșeul circulației din Prefectura Poliției, în mașina care i-a condus în pădurea Balota, unde au fost împușcați;

Probe: declarația martorului Ionel Dumitrescu (vol III, pg. 72);

Faptul constituie crima de complicitate la asasinat și este pedepsit de art. 315, 121 cod. penal, 123 c. p., comb. cu art. 464, pct. 1 și 8, art. 597, c. p. și I. D. 856/938.

18. *Constantin Dumitrescu*

Polițist legionar, a luat parte la transportarea cadavrelor lui Ralet, Suciș și Voinescu, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940; actualmente este dispărut, fiind indicii că s'ar fi sinucis, fără însă să avem dovada decesului.

Probe: declarația coînculpatului Gheorghe Crețu, (volum interogatorii, pag. 1, mapa 1).

Faptul se încadrează în dispozițiunile art. 284, pct. 3, ultimul alin. c. p., comb. cu I. D. 856/938.

19. *Constantin Orășeanu*

Fost maior activ în armată, a intrat în poliție unde a funcționat în calitate de chestor, sub vechiul regim, căruia îi era devotat, fiind protejat de fosul Prefect General Gabriel Marinescu, (vezi declarația maior Stelian Marinescu și Radu Lobei, volum III martori, pag. 117, 75).

Imediat după venirea la putere a regimului legionar, Constantin Orășeanu a fost înaintat secretar general al Prefecturii Poliției, funcționând la început sub Prefectul General Dona și în urmă sub Colonelul Zăvoianu;

Dela început Constantin Orășeanu s'a manifestat, în noua ipostază, ca un asidu susținător al noului regim, având ca principale preocupări încadrarea legionarilor în funcțiuni polițienesti, acoperirea faptelor ilegale ale

polițiștilor legionari și constituirea de liste de proscriși, cari urmau să fie internați la Jilava. Aceste liste le întocmea, punând să fie bătute la mașina de scris și le prezenta Subsecretarului de Stat la Interne, Rioșianu, care, față de gravele învinuiri trecute în dreptul fiecăruia, nesprijinite pe nici o probă, le rezolva în sensul de a fi trimiși cei bănuți în judecată, în stare de arest;

Pentru că d-l Rioșianu ar fi refuzat poate trecerea în liste a unora, Orășeanu, după ce obținea rezoluțiuni pe listele scrise la mașină, adăoga cu mâna sa cu cerneală alte nume de bănuți, cari erau arestați pe baza rezoluțiunii Subsecretarului de Stat, care nu avea nici o cunoștință despre aceste adausuri;

Spicui din aceștia, în prima listă rezolvată la 26 Septemvrie 1940, listă pe care se află scrise la mașină 11 nume de bănuți, dintre cari aproape toți au fost asasi-nați în Noemvrie la Jilava, — adausurile făcute de Orășeanu și anume la pct. 12, scrise cuvintele: „Frații Hor-wath“, de mâna lui Orășeanu, iar la punctul 9 la numele „Diculescu“ scris la mașină, Orășeanu a adăogat numele „Virgil“.

În privința motivului arestării acestui Diculescu, tatăl său dă o explicațiune care îl situează pe Constantin Orășeanu în cea mai urâtă lumină;

În adevăr, Constantin Diculescu declară că fiul său Virgil Diculescu a avut un conflict cu Orășeanu, care a refuzat, în calitatea sa de polițist, să achite o factură pentru cumpărarea a 30 sticle de șampanie, consumate la nunta fiicei sale și că acest conflict ar fi determinat pe Orășeanu să-l aresteze pe Virgil Diculescu;

Această gravă acuzațiune o primim, numai pentru motivul că, spre deosebire de toți ceilalți arestați cari toți erau foști demnitari, polițiști sau jandarmi, cari avuseseră o oarecare legătură cu prigoana contra legionarilor. — Virgil Diculescu nu a avut nici o funcțiune publică, în care să se fi manifestat în vreun fel, în contra legionarilor.

Cu toate acestea, a fost trecut pe lista întocmită de Orășeanu, care, a adăugat numele de botez „Virgil“, cu

mâna sa, ca schingiuitor (?) și jefuitor de cadavre; (Vol. II, interog. Orășeanu, pg. 28);

Aceste adausuri, Orășeanu le recunoaște la interogator, preținzând însă că existau pe listă când a prezentat-o spre rezolvare d-lui Rioșianu, fapt contestat de acesta în declarația sa și este și logic, deoarece nu credem să se fi întâmplat vreodată ca un funcționar inferior să prezinte unui Ministru spre rezolvare lucrări cu adausuri;

În același fel, mai găsim la dosar și alte liste, pe cari se află trecute nenumărate nume de oameni politici și funcționari, dintre cari o parte au ajuns la Jilava, cei mai mulți fără acte legale și fără ordinul Justiției și au fost asasinați acolo;

Orășeanu fiind întrebat de noi de ce a întocmit aceste liste, răspunde că el nu avea cunoștință de nimic și că nu făcea decât să scrie ce i se dicta de funcționarii dela poliția socială, indicând pe chestorul Ionescu Ioan, care, în declarația sa contestă formal această afirmațiune, ba, precizează că Orășeanu îi aducea aceste liste gata rezolvate. (Vol. III, pg. 77, 178);

Chestorul Ionescu mai adaugă că Orășeanu, cu ocazia unei convocări la raport, a avut o ieșire violentă față de vechii polițiști de carieră, spunându-le că au sânge pe mâini și că trebuie să lase locul tinerilor legionari, declarație care ilustrează cele ce am arătat mai sus, în privința schimbării de atitudine a omului vechiului regim. (Vezi declarația Ionescu Ioan și Radu Lobei, volumul III, martori, pag. 77, 75).

Constantin Orășeanu a avut partea sa de contribuție la înarmarea polițiștilor legionari cu pistoale „Mauser“, luate dela serviciul poliției judiciare. (Vezi mărturisirea lui că a dat această dispoziție, în procesul-verbal de confruntare din 26 Martie 1941, vol. II, mapa 10, pg. 1—7);

În această postură de om devotat al noului regim, Orășeanu a continuat să stea, ca secretar general al

Prefecturii Poliției, lucrând împreună cu Prefectul Zăvoianu și cu polițiștii legionari;

Când s'au luat măsurile de începerea săpăturilor la mormântul de lângă închisoarea Jilava, Orășeanu a însoțit pe Zăvoianu, deși în calitatea sa de secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei nu avea nici o legătură cu acea închisoare militară și nici cu mormântul alăturat, afară de dorința pe care o avea și și-o manifestase încontinuu, de a fi considerat ca legionar, situațiune din care trăsesese până atunci avantajul unei înaintări nesperate și mai aștepta și altele;

În această lumină de oportunism trebuie văzută întreaga sa activitate descrisă până acum și mai ales cea de care ne vom ocupa de aci înainte;

În ziua de 26 Noemvrie 1940, încă de dimineată, șeful de secție Simion Ion, care era ofițer de serviciu pentru paza Prefecturii Poliției, a remarcat ceva suspect și anume: Prefectul Zăvoianu și secretarul general Orășeanu desfășurau o activitate febrilă, plecând și înapoiindu-se mereu fără a vorbi cu cineva dintre polițiștii de carieră pe cari nu-i mai întrebunțau la nimic;

Pe la orele 22,45, gardianul Laslău Ioan, care făcea de serviciu la ușa principală a Prefecturii Poliției, a văzut ieșind pe Prefectul Zăvoianu și pe secretarul general Orășeanu, cari s'au suit în mașină și a auzit pe unul din ei, fără să poată preciza care, spunând șofeurului: „Dă-i drumul la Jilava“;

Această împrejurare, gardianul Laslău o raportează imediat ofițerului de serviciu Simion Ion, care recunoaște aceasta;

Am arătat, când ne-am ocupat de Prefectul Zăvoianu, că în mașina care l-a așteptat cele 20 minute, cât a trecut pe acasă, a fost văzut un domn, de către gardienii Delibaș Nicolae și Ciucă, care aștepta în mașină și care a plecat din nou cu Zăvoianu;

Orășeanu, pentru a stabili un alibi de cele ce au făcut în seara aceea, a propus ca martor pe Doctorul Copuzeanu, legionar, care declară că l-a avut la masă la ora 21,30 și nu a plecat decât după ora 1;

Intre afirmația acestui martor, care prin calitatea sa politică și prin prietenia cu Orășeanu, trebuie crezut cu reticențe, — și declarațiunile celor trei gardieni publici, despre cari Zăvoianu sau Orășeanu nu au putut măcar afirma că sunt de rea credință sau că au vreun interes ca să-i acuze pe nedrept, — suntem nevoiți să primim ca exacte versiunile gardienilor, și să conchidem, în logică, că Orășeanu a însoțit pe Zăvoianu când acesta a plecat din prefectură la ora 22,45

Imprejurul orei 3, în aceeași noapte, comisarul de serviciu al poliției judiciare din Prefectura Poliției, a fost anunțat telefonic de d-l Prim Procuror al Tribunalului Militar, despre asasinatele dela Jilava;

Tofan s'a grăbit să-și facă datoria de comisar de serviciu, anunțând în primul rând pe superiorii săi, între cari și pe secretarul general Orășeanu, care i-a dat ordin să nu anunțe pe nimeni;

Peste puțin timp, Tofan a repetat cererea de autorizare de a anunța autoritățile și Orășeanu i-a repetat aceeași dispoziție;

Când au sosit la poliție Procurorul General și Primul Procuror, cari aflaseră, între timp, din altă sursă, despre asasinatele dela Jilava, comisarul Tofan i-a condus la arestul poliției, unde aceștia au văzut pe unul din cei asasinați, după cum menționează Primul Procuror în procesul-verbal dresat și am arătat când ne-am ocupat de Zăvoianu, cum reprezentanții Parchetului au adus aceasta la cunoștința l-lui Subsecretar de Stat dela Interne și atitudinea de negare a lui Zăvoianu;

Infuriat că Tofan îndrăznește să treacă peste ordinul Prefectului și al său, anunțând Parchetul despre asasinat, Orășeanu a coborât în camera agenților de lângă cabinetul comisarului de serviciu și în prezența acelor a făcut aspre observații comisarului Tofan, pentru că a anunțat Parchetul, contra ordinului primit și a adăugat următoarea amenințare: „*Această faptă te va costa capul*“.

Imediat după aceea Orășeanu a trimis pe ofițerul de serviciu Simion Ion să-l aducă pe comisarul Tofan, în

anticamera Prefectului, unde, în prezența acestuia, și a mai multor legionari, a dat ordin ofițerului de serviciu să-l bage la arest, după ce i-a făcut noui admonestări pentru neexecutarea ordinului primit;

Tofan a Stat la arest cam vreun sfert de oră, după care d-l Subsecretar de Stat Rioșianu, dorind să ia informații dela el, l-a chemat în cabinetul Prefectului:

Înainte de a intra în cabinet Tofan a fost întâmpinat de Orășeanu, care i-a pus în vedere să nu spună cumva că a fost arestat, și într'adevăr, când a fost întrebat dacă a fost arestat, a contestat, tremurând; (Vol. III, pg. 164);

Pe la orele 4, sosind la Prefectura Poliției Generalul Petrovicescu, împreună cu directorul său de cabinet, maiorul Stelian Marinescu, acesta din urmă a avut o convorbire cu Orășeanu, care, aflând că a venit dela Jilava, l-a întrebat în batjocură, dacă l-a văzut pe „*Berilă*“, referindu-se la Generalul Gabriel Marinescu: întrebare care l-a surprins pe maiorul Marinescu, care știa că Orășeanu era în anturajul lui Gabriel Marinescu, la mese, și la nunți și mai ales că acesta nu-i făcuse decât bine; (Vol. III, pg. 117);

Această ieșire a lui Orășeanu față de directorul de cabinet al unui Ministru legionar, ilustrează odată mai mult eforturile pe cari Orășeanu le făcea încontinuu, pentru a se uita trecuta sa activitate sub vechiul regim și explică întreaga sa manifestare și în special felul cum a căutat să-l ajute pe șeful său Zăvoianu, acoperind crimele comise din instigarea acestuia, după ce mai întâi fusese furnisorul cu arestați, viitoare victime, al închisorii Jilava și arestului Prefecturii Poliției;

În dimineața de 27 Noemvrie 1940, Orășeanu a însoțit din nou pe Prefectul Zăvoianu la închisoarea Jilava și a asistat la convorbirea dintre acesta și membrii Parchetului Militar, cărora Zăvoianu le-a contestat categoric existența asasinatelor din Prefectura Poliției, contestare pe care secretarul general Orășeanu, care avea datoria să reprime orice infracțiune, a aprobat-o prin tăcerea sa;

Faptele expuse mai sus se stabilesc în sarcina inculpatului Constantin Orășeanu cu următoarele probe: listele de proscriși întocmite de Constantin Orășeanu (vol. II, interogatorii, mapa 10, pag. 28—31), recunoscute de inculpat, martorii Radu Lobei, Maior Stelian Marinescu, gardienii Laslău Ioan, Nicolae Delibaș, Ciucă Florea și Simion Ion, comisar Tofan, agenții Gheorghe Radu, Croitorul Nicolae, Barbu Ion, Nistorescu Mihail, Suicău Gheorghe, Ionescu Vasile, Costea Alexandru, Georgescu Ion, martorii Constantin Dieulescu, Lt.-Colonel Mețianu, Maior Pavelescu, Maior Pavel, Maior Marinescu și Căpitan Aurel Munteanu; (Vol. III, pg. 72, 117, 23, 34, 164, 102, 103, 104, 105, 106, 108, 109, 110, 112, 168, 36, 37, 38, 114);

Pentru aceste fapte s'a dat ordin de urmărire și s'a menținut în rechizitoriul definitiv, calificarea de favorizare de infractori, făcută de un funcționar polițienesc, la crima care interesează ordinea publică, având mobil politic și sunt prevăzute și penate de art. 284, pt. 1 și alin. final c. p., art. 286, alin. final, art. 597 c. p. combinat cu art. 101 c. p., I. D. 856/938 și art. 482 C. J. M.;

Intr'un ordin de urmărire suplimentar a fost trimis în cercetare inculpatul Constantin Orășeanu și pentru faptul de complicitate la asasinarea comisarului Alexandru Davidescu și la tentativa de asasinare a comisarului Ionel Dumitrescu;

Din examinarea probelor invocate în referatul introductiv, rezultă pentru noi că numai coinculpatul Ion Tănăsescu a declarat că, după ce Nicolae Topliceanu a ridicat pe Ionel Dumitrescu, sub pretextul că așa a ordonat Orășeanu, l-ar fi văzut pe sală, trecând, pe acesta din urmă;

Cum Nicolae Topliceanu neagă că ar fi ridicat pe Ionel Dumitrescu și cum alte probe nu mai sunt la dosar, în umire cu concluziunile d-lui Procuror, în rechizitoriul definitiv, urmează să constatăm că nu există caz de trimitere în judecată a inculpatului Constantin Orășeanu, pentru acest din urmă fapt.

20. *Dragomir Nicolae.*

Mecanic, fost condamnat o lună pentru propagandă legionară;

A fost șeful garajului din Prefectura Poliției Capitalei, numit sub regimul legionar;

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, Dragomir Nicolae, împreună cu Chircor Garabet Malcasian, s'a dus la domiciliul fostului Ministru Constantin Argetoianu și al Generalului Ilasievici, ridicându-i și transportându-i la Prefectura Poliției sub amenințarea pistolelor, fără a fi avut vreun ordin al Justiției;

Probe: Declarațiile martorilor Constantin Argetoianu, Filip August, Gh. Alimănescu și procesul-verbal de confruntare (Vol. III, martori, pag. 92, 94, 96);

În ziua de 5 Decemvrie 1940, a condus mașina care a transportat cadavrul plutonierului Ghiță Gheorghe, care a fost asasinat de Gheorghe Crețu și alții, pentru a-l arunca într'o pădure.

Probe: Primele declarații ale lui Gheorghe Crețu și ale lui Ion Tănăsescu. (Vol. II, interogatorii, mapa 2, pag. 1, 3, 9, Tănăsescu, mapa 7, pg. 1, 5, 6);

A mai fost trimis în cercetare prin ordin de urmărire și pentru faptul de rebeliune, pentru care însă a fost condamnat de Secția V, Trib. Militar C. M. C., prin aceeași decizie cu Gheorghe Crețu, astfel că fiind autoritate de lucru judecat, urmează să constatăm că nu mai există caz de urmărire contra inculpatului Dragomir Nicolae, pentru acest din urmă fapt;

Faptele mai sus expuse, afară de ultimul, întrunesc elementele infrațiunilor de asociere pentru comitere de crime și delictе, favorizare de infrațiuni, care întăresc ordinea publică, sechestrarea de persoane prin întrebuințare de arme și violență, prevăzute și penate de art. 284, pet. 3 și alin. final; art. 315, 492, 493, pet. 6, cod. penal, comb. cu art. 101 c. p., I. D. Nr. 856/938 și art. 482 C. J. M.

21. *Chircor Garabet Malcasian zis Grigore.*

Armean, născut la Odesa, U. R. S. S., membru în mișcarea legionară, fost comerciant, dezertor din armată, a fost numit comisar la Prefectura Poliției Capitalei, în poliția legionară;

A luat parte la sechestrarea și schingiuirea detectivului Gheorghe Ion Tălăngescu.

Probe: Declarația martorului Gheorghe Tălăngescu. (Vol. III, pag. 96);

În dimineața de 27 Noemvrie 1940, împreună cu Dragomir Nicolae și alți legionari rămași neidentificați, a ridicat sub amenințare de pistoale și condus la Prefectura Poliției, fără să aibă ordinul Justiției, pe fostul Ministru Constantin Argetoianu și pe Generalul Ilasievici.

Probe: Aceleași ca la inculpatul Dragomir Nicolae. (Vol. III, pag. 92, 94, 96, Filip August, Gh. Alimănescu, C. Argetoianu).

În după amiaza zilei de 27 Noemvrie 1940, Grigore Malcasian s'a prezentat cu o ceată de legionari Prefecturii județului Prahova, Marin Stănescu, pe care l'au obligat să-i conducă la spitalul Schuller, unde se afla internat Alexandru Davidescu, care fusese ridicat din Prefectura Poliției și împușcat în pădurea Balota, în noaptea precedentă;

Vădita intențiune a inculpatului de a definitiva ce nu reușise camaradul său care îl împușcase pe Davidescu, nu s'a putut transforma în început de act de executare, astfel că, Malcasian, după ce a întrebat pe medicul operator dacă nu poate face astfel ca victima să nu mai scape, s'a retras, rămânând în sarcina lui, pusă prin ordinul de urmărire, numai învinuirea că nu a denunțat, deși era polițist, crima săvârșită, autorităților judiciare.

Probe: Declarațiunea martorului Marin Stănescu. (Vol. II, interog., mapa 12, pag. 42, 46, 57).

Chircor Garabet Malcasian zis Grigore, soldat, contingentul 1940, în Regimentul 21 Infanterie, când s'a sim-

tit sigur de impunitate ca membru în mișcarea legionară și ca polițist, a lipsit fără voie din cazarmă, în ziua de 1 Noemvrie 1940 până în ziua de 5 Noemvrie 1940, când a fost dat dezertor, pozițiune în care a stat până la 23 Ianuarie 1941, când a fost arestat cu ocazia rebeliunii.

Probe: Cererea d-lui Comandant al Regimentului 21 Infanterie, foaia matriculă și recunoașterea inculpatului. (Vol. II. Interog., mapa 12, pag. 1).

Faptele de mai sus, stabilite în sarcina inculpatului Chircor Garabet Malcasian, întrunesc elementele infracțiunilor de sechestrare de persoane, vătămarea integrității corporale, asociere de infractori, sechestrare de persoane cu arme, favorizare de infractori comisă de un polițist și dezertare în țară pe teritoriul sub stare de asediu și sunt prevăzute și penate de art. 492, 493, 471, 315, 492, 493, pct. 6; art. 286, al. II c. p.; art. 546, pct. 1; art. 549 C. J. M., combinate cu art. 101 c. p., I. D. Nr. 856/938 și art. 482 C. J. M.

Prin ordinul de urmărire, Malcasian a mai fost trimis în cercetare și pentru faptul de rebeliune, pentru care însă, a fost judecat de Tribunalul Militar C. M. C., Secția V-a, odată cu inculpații arătați mai sus, astfel că fiind autoritate de lucru judecat nu mai este cazul să fie trimis în judecată pentru acest fapt.

22. *T e o d o r D j i o n a t.*

Absolvent al Facultății de Drept, comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei;

A asistat, în ziua de 26 Noemvrie 1940, la schingiuirea detectivului Tălăngescu, care a avut loc chiar în biroul lui din Prefectura Capitalei; calitatea pe care a avut-o de polițist îi pune obligațiunea să înștiințeze autoritățile de cele întâmplate.

Probe: Declarațiunea lui Tălăngescu. (Vol. III, pag. 96).

În ziua de 27 Noemvrie 1940, împreună cu alți legionari înarmați, a ridicat cu forța pe fostul Prim-Ministru Tătăărăscu și M. Ghelmegeanu și i-a dus la Pre-

fectura Poliției Capitalei, de unde au fost eliberați mai târziu de d-l Subsecretar de Stat Rioșianu.

Probe: Mărturisirea inculpatului și a coinculpatului Mihalache Gheorghe, care a fost recunoscut de d-l Mihail Ghelmegeanu. (Vol. II, interogatorii, mapa 14, pag. 4, Mihalache Gh., vol. III, pag. 141, 126).

Faptele arătate mai sus, constituie delictele de favorizarea infractorilor, prin omisiunea denunțării și de asociere în contra ordinii publice și sechestrare de persoane, întrebuintând arme și sunt prevăzute și penate de art. 286 c. p., art. 315, 492, al. 1; art. 493, pct. 6, comb. cu art. 101 c. p. și I. D. Nr. 856/938.

23. *Bădulescu Gheorghe zis Gigi*, fost în poliția legionară, dispărut;

24. *Iordache Panait*, dispărut.

25. *Șundi Pandele*, dispărut.

26. *Stancu Ion*, dispărut.

27. *Ruse Ioan*, dispărut.

28. *Stănicel Stelian*, dispărut.

29. *Mihalache Gheorghe*, șofeur, în stare liberă.

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, cei de mai sus au plecat cu mai multe mașini dela Prefectura Poliției Capitalei, dintre care una era condusă de șofeurul Mihalache Gheorghe, înarmați, au ridicat dela domiciliile lor pe fostul Prim Ministru Gheorghe Tătărăscu și Mihail Ghelmegeanu, pe cari i-a dus la Prefectura Poliției Capitalei, de unde au fost eliberați de d-l Ministru Rioșianu.

Probe: Mărturisirea coinculpatului Gheorghe Mihalache și a martorului agentul Palade Emil și declarațiile d-lor Tătărăscu și Ghelmegeanu. (Vol. III, martori, pag. 141, 142, 126, 124).

Din actele dosarului rezultă că Gheorghe Mihalache, șofeur, s'a mărginit numai la conducerea mașinii, fiind șofeurul Prefecturii, fără să cunoască intenția celorlalți inculpați;

Faptele comise de inculpații de mai sus, afară de Mihalache Gheorghe, față de care nu este cazul să fie tri-

mis în judecată, constituie delictele de asociere pentru comitere de infracțiuni și sechestrare de persoane cu întrebuințare de arme, fiind prevăzute și penate de art. 315, 492, al. I; art. 493, pct. 6, combinat cu art. 101 c. p. și I. D. Nr. 856/938 și art. 482 C. J. M.

30. *Ilie Stângă*, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, licențiat în drept.

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, chestorul Ilie Stângă formează echipe de comisari legionari, în executarea ordinului primit dela Zăvoianu, cărora le dă dispoziții să ridice pe oamenii politici dela domiciliile lor și să-i aducă la Prefectura Poliției. Echipele, în executarea acestui ordin, au ridicat cu forța și înarmați, mai mulți demnitari, printre cari: Gh. Tătărăscu, Const. Argetoianu, M. Ghelmegeanu, General Ilasievici, General Dr. Marinescu și Colonel Marinescu, cari, în aceeași zi, au fost liberați dela Prefectură de d-l Subsecretar de Stat Rioșianu.

Probe: Declarația inculpatului și ale d-lor: C. Argetoianu, Gh. Tătărăscu, General Ilasievici, M. Ghelmegeanu, Gigurtu, Colonel Marinescu și Lizette Mirto. (Vol. mart., pag. 90, 91, 124, 125, 94, 122 și volum. II interog., mapa 11, pag. 1);

Fapta comisă de susnumitul inculpat constituie delictul de instigare la sechestrare de persoane, prevăzut și penat de art. 120, combinat cu art. 315, 492, 493, pct. 6, cod. penal; I. D. Nr. 856/938, combinat cu art. 482 C. J. M.

31. *Eremia Șocariciu*, chestor legionar, dispărut.

32. *Ovidiu Găină*, dispărut.

33. *Gheorghe Stoaia*, dispărut, fost șef de cabinet al Ministrului Petrovicescu.

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940 d-l Ministru Rioșianu ridică dela Prefectura Poliției Capitalei pe d-nii Miniștri Gh. Tătărăscu, Ghelmegeanu, Argetoianu, Dr. Marinescu, pentru a fi în siguranță și îi instalează la Ministerul de Interne, în cabinetul d-sale;

În după amiaza acelei zile se refugiază la Ministerul de Interne, urmărit de legionari, și chestorul Clonța;

În noaptea de 27/28 Noemvrie 1940, Gheorghe Stoia, împreună cu un grup de legionari, printre cari au fost identificați numai Eremia Șocariciu și Ovidiu Găină, au venit la camera unde erau instalate persoanele de mai sus și i-a cerut chestorului Clonța să-i deschidă să intre la el, sub pretextul că vrea să șeadă de vorbă cu el;

Chestorul Clonța a crăpat ușa și văzând că sunt înarmați și vor să pătrundă înăuntru, a închis ușa repede;

Cei de afară i-au spus să deschidă ușa, dându-i termen două minute, că altfel îl curăță. Chestorul Clonța a telefonat la Președinția Consiliului de Miniștri și d-l Ministru Rîoșianu, a trimis o gardă militară. Până la venirea gărzii, legionarii au dispărut.

Probe: Declarațiile Maior Marinescu Stelian, Chestor Clonța, Miniștrii: Argetoianu, Tătăărăscu, Ghelmegeanu și Colonel Marinescu. (Vol. III, pag. 117, 137, 92, 124, 126);

Faptele comise de inculpații de mai sus constituie delictul de asociere contra ordinei publice și tentativă de asasinat, fapte prevăzute și penate de art. 315, 96, 97, combinat cu art. 464, pct. 1 și 8, și art. 101, cod. penal, și I. D. Nr. 856/938, cum și art. 482 C. J. M.

34. *Pană Alexandru*

Fără profesiune, a intrat în poliția legionară la 26 Septemvrie 1940, cu gradul de comisar la serviciul social;

Împreună cu Malcasian Grigore și alții, a arestat în mod ilegal și schingiuit, în ziua de 21 Noemvrie 1940, pe detectivul Gheorghe Ion Tălăngescu;

Probă: Declarația martorului Gheorghe Ion Tălăngescu. (Vol. III, pag. 101);

Alexandru Pană, fiind arestat la închisoarea Tribunalului Militar pentru rebeliune, a evadat de sub escortă în ziua de 1 Martie 1941.

Probe: Mărturisirea inculpatului și declarațiile jandarmilor Ilarie Popp și sergent Ilie Simion. (Vol. II, interogatorii Pană, mapa 15, pag. 28, 29).

Faptele mai sus expuse constituie delictul de sechestrare de persoane în asociație, cu violență și tortură și evadare din arest, prevăzute și pedepsite de art. 315, 492, al. I; 493, pct. 1; 297, al. I, combinat cu art. 101 cod. penal, cu I. D. Nr. 856/938 și art. 482 C. J. M.;

Alexandru Pană a mai avut ordin de urmărire pentru faptul de participare la asasinatela dela Jilava;

Din instrucțiunea făcută în cauză nu s'a putut stabili veracitatea acestei învinuiri și inculpatul a reușit să stabilească un alibi în privința felului cum și-a petrecut timpul până după ora 2, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, astfel că urmează să constatăm că nu există caz de urmărire contra sa pentru acest fapt;

Tot Alexandru Pană a mai fost trimis în cercetare pentru faptul de participare la rebeliunea din Ianuarie 1941, fapt pentru care a fost judecat prin decizia Tribunalului Militar, Secția V-a, astfel că fiind autoritate de lucru judecat, urmează să constatăm că nu există caz de urmărire nici pentru acest fapt.

În ordinul de urmărire privitor la evadarea lui Alexandru Pană este prevăzut și comandantul escortei de sub care a evadat, anume sergentul Ilie Simion din Batalionul 7 Jandarmi;

Din cercetările făcute nu a rezultat nici cel puțin neglijența comandantului escortei, deoarece se constată că Alexandru Pană, fiind dus la Tribunalul Militar al Capitalei, s'a strecurat la un moment dat, în învălmășeala de pe sălile Tribunalului, fără să fie observat, deși escorta a făcut tot ceea ce era omeneste posibil ca să păzească pe arestați.

Pentru aceste motive urmează să constatăm că nu există caz de urmărire în contra lui Ilie Simion.

35. *Cezar Ionescu*, avocat și

36. *Gheorghe zis Gogu Stănescu*, avocat.

Primul a primit, după recomandarea celui de al doilea, în gazdă, pe legionarii urmăriți pentru asasinatela dela Jilava și dela rebeliune, Topliceanu Nicolae, Malcasian Grigore și Crețu Gheorghe, la care s'a alăturat

peste puțin timp Pană Alexandru, evadat dela Tribunalul Militar.

Buna știință a lui Gogu Stănescu că recomandă și a lui Cezar Ionescu că găzduște oameni urmăriți de Justiție, rezultă în primul rând din faptul că amândoi sunt legionari, în al doilea rând din împrejurările clandestine în care s'a făcut această găzduire.

În adevăr, Gogu Stănescu este avocat, nu intermediar de închirieri de camere mobilate, iar Cezar Ionescu, tot avocat și nu a afirmat în cursul instrucțiunii că i s'a mai întâmplat să facă comerț de închiriere de camere mobilate.

Afară de aceasta, după ce l-a adus pe Topliceanu, Gogu Stănescu i-a spus lui Cezar Ionescu să se ducă în Piața Puișor, tocmai în partea opusă a orașului, unde, după semnalmentele pe cari i le-a descris, a găsit pe Crețu și pe Malcasian, pe care i-a adus la el acasă.

Găzduirea s'a făcut deci în condițiuni anormale, cari duc la prezumția că cei doi inculpați au știut cel puțin că musafirii lor sunt urmăriți pentru rebeliune.

Probe: Mărturisirea în parte a inculpaților și declarațiile lui Crețu și ale celorlalți inculpați găzduiți, (mapa 16, vol. II)

Faptele expuse mai sus întrunesc elementele delictului de favorizare de infractori, prevăzut și penat de art. 284, al. 1 c. p., și art. 17 din Decretul-Lege Nr. 236/1941, faptul de favorizare fiind comis în luna Martie 1941.

Faptele expuse în cursul acestei ordonanțe definitive se stabilesc în sarcina inculpaților, cu probele și prezumțiile expuse mai sus, coroborate cu actele medico-legale dresate de d-l medic legist al Trib. Ilfov.

Pentru aceste motive,

În unire cu rechizitoriul definitiv al d-lui Procuror Militar, Lt. în rezervă Ștefan Dumitrescu,

În numele legii, constatăm:

Că există caz de trimitere în judecată contra lor:

1. *Ștefan Zăvoianu*, în etate de 58 ani, Colonel în retragere, fost Prefect al Poliției Capitalei, domiciliat

în București, str. General Berthelot Nr. 100, în prezent arestat preventiv pentru crima de instigare la asasinat cu mobil politic, comisă în asociație de către un funcționar care prin profesiune trebuia să o împiedice, prevăzută și penată de art. 120 C. p., comb. cu art. 464, pct. 1 și 8 C. P., comb. cu art. 315 C. p., cu circumstanța agravantă din art. 249 C. p. și cu aplicațiunea art. 597 C. p.

2. *Dimitrie Grozea*, fost comandant al Corpului Muncitoresc Legionar, în prezent dispărut, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, al. 1, teza II C. p., art. 464 pc. 1 și 8, comb. cu art. 101 C. P. și art. 597 C. p., combinat cu art. 482 C. J. M.

3. *Romulus Opriș*, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, în prezent dispărut.

4. *Pavel Grimalșchi*, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, în prezent dispărut.

5. *Popescu Ilarion*, dispărut.

6. *Iftimescu Ioan*, dispărut.

7. *Rădulescu Ilie*, dispărut.

8. *Sauciuc Vanghele*, dispărut.

Toți aceștia pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, al. 1, teza II, art. 464, pct. 1 și 8 C. p., combinat cu art. 101 C. p., art. 597 C. p., combinat cu art. 482 C. J. M.

9. *Gheorghe Crețu*, în etate de 22 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în strada A. Nr. 21, Cartierul Tei, București, în prezent arestat în prevenție; pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, al. 1, teza II, art. 464 pct. 1 și 8, art. 470 și 475, C. p., combinat cu art. 597 C. p. și combinat cu art. 101 C. p., combinat cu art. 482 C. J. M.

Că nu există caz de trimiterea lui în judecată pentru participare la rebeliunea din 21/23 Ianuarie 1941, în cauză fiind autoritate de lucru judecat.

10. *Marcu Octavian*, în etate de 24 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în comuna Tău, județul Târnava-Mică, în prezent *arestat preventiv*, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, al. 1, teza II, art. 464, pct. 1 și 8 C. p., art. 258, 259 și 260 C. p., combinate cu art. 597, 101 C. p., și art. 482 C. J. M.

11. *Savu Constantin*, în etate de 29 ani, fost comisar legionar, cu ultimul domiciliu în calea Griviței Nr. 366, în prezent *arestat preventiv*, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 C. p., art. 464, al. I și 8, comb. cu art. 597 C. p. și art. 101 C. p., comb. cu art. 482, C. J. M.

Că nu există caz de trimiterea lui în judecată pentru participare la rebeliunea din 21/23 Ianuarie 1941, în cauză fiind autoritate de lucru judecat.

12. *Tudor Nicolae*, în etate de 28 ani, mecanic, domiciliat în comuna Jilava, în prezent *arestat în prevenție*, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, al. 1 și 2 C. p., art. 464, pct. 1 și 8, combinat cu art. 597 C. p., combinat cu art. 101 C. p. art. 482 C. J. M.

13. *Dumitru Anghel*, zis *Dumitru Lixandru Anghel Oprea*, în etate de 28 ani, plugar, cu ultimul domiciliu în comuna Sintești, jud. Ilfov, în prezent *arestat în prevenție*, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, 464, pc. 1 și 8, 525, pct. 1, lit. b și partea finală, combinat cu art. 101 cod penal, art. 597 cod penal și I. D. 856/938.

14. *Ioan Tănăsescu*, în etate de 27 ani, fost agent legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, b-dul Ardealului Nr. 29, în prezent *arestat în prevenție*, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, al. 1 și 2, art. 121, pct. 1, art. 123, comb. cu art. 464, pct. 1 și 8 C. P., art. 121, pct. 1, comb. cu art. 471 C. p. și combinat cu art. 101 C. p., art. 482 C. J. M. și I. D. 856/938.

15. *Nicolae Topliceanu*, în etate de 29 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, str. Varnița Nr. 19, în prezent arestat în prevenție, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, al. 1, teza II, art. 464, pct. 1 și 8 C. p., art. 96 și 97 C. p., comb. cu art. 464, pct. 1, art. 121, pct. 1, comb. cu art. 471 C. p., comb. cu art. 597 C. p. și art. 101 C. p., și art. 482 C. J. M. și I. D. 856/938.

Că nu există caz de trimiterea lui în judecată, pentru participare la rebeliunea din 21/23 Ianuarie 1941, în cauză fiind autoritate de lucru judecat.

16. *Stelian Stănicel*, fost director de cabinet al Prefectului Poliției Capitalei, în prezent dispărut, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 C. p., art. 121, 123, comb. cu art. 464, pct. 1 și 8 C. p. și art. 597 C. p., și I. D. 856/938; art. 315, 492, al. I, 493 pct. 6 comb. cu art. 101 C. p., I. D. 856/938 și art. 482 C. J. M.

17. *Gheorghe Bădulescu* zis *Gigi*, doctorand în medicină, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în Aleea Sevastopol Nr. 21, în prezent dispărut, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, 121, 123 C. p., comb. cu art. 464, pct. 1 și 8 C. p., art. 597 C. p. și I. D. 856/938; art. 315, 492, al. I, 493, pct. 6, comb. cu art. 101 C. p., cu I. D. 856/938 și art. 482 C. J. M.

18. *Constantin Dumitrescu*, fost comisar legionar, în Prefectura Poliției Capitalei, în prezent dispărut, pentru faptele prevăzute și penate de art. 284, pct. 3, ult. alin. C. p., comb. cu I. D. 856/938.

19. *Constantin Orășeanu*, în etate de 47 ani, maior în retragere, fost secretar general al Prefecturii Capitalei, domiciliat în București, str. Maior Coravu Nr. 23, în prezent arestat preventiv, pentru faptele prevăzute și penate de art. 284, pct. 1, al. final C. p., art. 286, art. 597 C. p., comb. cu art. 101, C. p., I. D. 856/938 și art. 482 C. J. M.

Că nu există caz de trimiterea lui în judecată pentru complicitate la asasinarea comisarului Davidescu și tentativa de asasinare a comisarului Ionel Dumitrescu, din lipsă de probe de vinovăție contra lui.

20. *Dragomir Nicolae*, mecanic, fost șef legionar al Garajului Prefecturii Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în calea Floreasca Nr. 131, *în prezent arestat preventiv*, pentru faptele prevăzute și penate de art. 284, pct. 3 și al. final, art. 315, 492, 493, pct. 6 C. p., comb. cu art. 101 C. p., I. D. 856/938 și art. 482 C. J. M.

Că nu există caz de trimiterea lui în judecată pentru participare la rebeliunea din 21/23 Ianuarie 1941, în cauză fiind autoritate de lucru judecat.

21. *Chircor Garabet Malcasian* zis *Grigore*, în etate de 24 ani, născut în Odesa, U. R. S. S., comerciant, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în strada Lanțului Nr. 40, București, *în prezent arestat preventiv*, pentru faptele prevăzute și penate de art. 492, 493, 471, 315, 492, 493 pct. 6 C. p., art. 286, al. 2 C. p., art. 546 pct. 1, art. 549 C. J. M., comb. cu art. 101 C. p., I. D. 856/938.

Că nu există caz de trimiterea lui în judecată pentru participare la rebeliunea din 21/23 Ianuarie 1941, în cauză fiind autoritate de lucru judecat.

22. *Theodor Djonat*, în etate de 27 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției, cu ultimul domiciliu în strada Aquila Nr. 45, *în prezent arestat în prevenție*, pentru faptele prevăzute și penate de art. 286 C. p. art. 315, 492, al. 1, 493 pct. 6, combinat cu art. 101 C. p. și I. D. 856/938.

23. *Iordache Panait*, dispărut.

24. *Șundi Pandele*, dispărut.

25. *Stancu Ion*, dispărut.

26. *Russe Ioan*, dispărut.

Toți aceștia pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, 492, al. I, 493, pct. 6, combinat cu art. 101 C. p. și I. D. Nr. 856/938 și art. 482 C. J. M.

27. *Ilie Stângă*, în etate de 31 ani, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, str. General Anghelescu Nr. 72, în prezent arestat în prevenție, pentru faptele prevăzute și penate de art. 120, combinat cu art. 315, 492, 493, pct. 6 C. p., I. D. 856/938, comb. cu art. 482 C. J. M.

28. *Eremia Socariciu*, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, în prezent dispărut.

29. *Ovidiu Găină*, dispărut.

30. *Gheorghe Stoia*, fost șef de cabinet al fostului Ministru de Interne Petrovicescu, în prezent dispărut, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 C. p., art. 96 și 97, comb. cu art. 464, pct. 1 și 8 și art. 101 C. p., I. D. Nr. 856 din 1938, comb. cu art. 482 C. J. M.

31. *Pană Alexandru*, fost comisar legionar, în etate de 25 ani, cu ultimul domiciliu în București, strada Adrian Nr. 16, în prezent arestat în prevenție, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, 492, al. I, 493, pct. 1, 297, al. 1, combinat cu art. 101 C. p., cu I. D. Nr. 856 din 1938 și art. 482. C. J. M.

32. *Cezar Ionescu*, avocat, domiciliat în București, strada A, Nr. 21, Cartierul Tei, liber, și

33. *Gheorghe Stănescu zis Gogu*, avocat, domiciliat în strada Cedrilor Nr. 3, liber, pentru faptele prevăzute și penate de art. 284, al. 1 C. p. și art. 17 din Decretul-lege Nr. 236 din 1941.

Că nu există caz de trimitere în judecată, pentru nici un fapt penal în cauza de față, în ce-l privește pe incul-

patul *Mihalachie Gheorghe*, șofeur, în etate de 36 ani, domiciliat în București, strada Hagi Moscu Nr. 22.

Că nu există caz de trimiterea în judecată a lui *Pană Alexandru*, pentru participarea la rebeliunea din 21/23 Ianuarie 1941, în cauză fiind autoritate de lucru judecat și nici contra lui *Ilie Simion*, pentru scăpare de arestat de sub escortă.

D i s p u n e :

Înaintarea dosarului Domnului Prim-Procuror al Tribunalului Militar C. M. C., cu rugămintea să binevoiască a dispune cele legale.

Opinem pentru menținerea în stare de arest a inculpaților care în prezent se află arestați preventiv.

Se înaintează un inel și un ceas corpuri delict, precum și un săculeț cu tuburi cartușe Mauser.

Dată la Cabinetul de Instrucție Nr. 10, de pe lângă Tribunalul Militar C. M. C., azi, 21 Iunie 1941.

Judecător de instrucție militar,
(ss) *Cpt. rez. Ioan Răsnovanu*

Grefier, (ss) *Plut. maj. Udrea.*

CAPITOLUL II

REFERATUL INTRODUCTIV

AL PROCURORULUI MILITAR PE LÂNGĂ TRIBUNALUL MILITAR
C. M. C., REFERITOR LA ASASINAREA PROFESORILOR NICOLAE
IORGA ȘI VIRGIL MADGEARU

Referat introductiv

Noi, Lt. rez. Călcâiu V. Panait, Procuror Militar pe lângă Tribunalul Militar al C. M. C.,

Având în vedere delegația dată nouă de către D-1 Prim-Procuror șef al Parchetului Militar;

Văzând dosarul Nr. 263 din 1940 al Cab. 3 Instr., Trib. Ilfov, la care se găsește atașat dosarul Nr. 293 din 1940, al Cab. 2 Instr., Trib. Prahova, înaintate nouă cu adresa Parchetului Trib. Ilfov Nr. 69.284 din 1941, conform ordonanței de desesizare din 6 Iunie 1941 a Cab. 3 Instr., Trib. Ilfov, privitoare la cercetările efectuate asupra asasinării profesorilor Madgearu și Iorga, adunate în contra lor:

1. *Traian Boeru*, fost Secretar General al Institutului Național al Cooperăției.

2. *Ion Tucan*, fost Secretar General al Institutului Național al Cooperăției.

3. *Ștefan I. Cojocaru*, doctorand Academia Comercială, fost Consilier al Institutului Național al Cooperăției.

4. *Dacu Tudor*, avocat, Ploiești, fost agent informator al poliției legionare din Ploiești, fost inspector la Institutul Național al Cooperăției.

5. *Iacobuță Ștefan*, fost șofer al Institutului Național al Cooperăției,

Constatăm următoarele:

In fapt: În ziua de 27.XI.1940, între orele 15—15,30, în pădurea Snagov, la punctul numit „Coadă Lungă“, a fost asasinat Prof. Virgil Madgearu.

În dimineața zilei de 28.XI.1940, orele 7,15, este găsit cadavrul Prof. Nicolae Iorga, la un km. de comuna Strejnicu, jud. Prahova, la 15 mtr. de șoseaua Strejnicu-Ploiești.

Prin procesul-verbal din 27.XI.1940, șeful postului Jandarmi Snagov constată că la ora 15,30 a fost anunțat telefonic de administrația Parcului Snagov, că în pădurea Snagov, la punctul numit „Coadă Lungă“, se află un cadavru.

Transportându-se la fața locului, însoțit de pădurarul Ilie D. Chirilă, găsește un cadavru cu fața în jos, împușcat pe la spate în cap.

Căutând a-i stabili identitatea, găsește asupra cadavrului carnetul de identitate C. F. R., seria 199.509, pe numele și cu fotografia Prof. Virgil Madgearu, un porte-feuille cu 23.000 lei, diferite acte, 2 tocuri rezervoare, un creion bicolor de aur, 1 ceas de mână de aur și altele, ceea ce dovedește că scopul și mobilul crimei nu a fost jaful (fila 35, dosar 263 din 1940).

Martorul ocular al asasinatului, pădurarul Ilie D. Chirilă, arată că se găsea făcând paza pădurii, la punctul „Coadă Lungă“, când pe la ora 15,30 a văzut o mașină ce venea din spre București, oprind pe drumul ce duce la strand, din care au descins 5—6 persoane, care împreună au intrat în pădure, circa 100 m. în adâncime. La scurt timp a auzit mai multe focuri de revolver. S'a îndreptat imediat către acei pe care îi văzuse intrând în pădure și întâlnindu-i când se întorceau spre mașină, i-a întrebat de ce au tras focuri de revolver; au răspuns că s'au distrat trăgând în ciori. La replica pădurarului că nu este voie, i-au răspuns să-i lase în pace. Pădurarul arată că a identificat mașina cu precizie, scriind chiar în acel moment numărul ei — 6.211 B. R. Asasinii, văzând aceasta, au oprit mașina și doi din ei s'au dat jos. Imprejurarea că tocmai în acel moment un supraveghe-

tor dela U. C. B. l-a strigat, i-a făcut pe cei din mașină să pornească înainte, ceea ce a salvat, probabil, viața pădurarului. Martorul nu a putut reține figura nici-unuia din asasini, întru cât nebănuind crima comisă, nu le-a dat atențiunea necesară (filele 35—36, 46, 51).

Fiind cercetate persoanele din familie, servitorii și prietenii victimei, se stabilesc următoarele:

Ecaterina Madgearu, soția defunctului, arată că în ziua de 27.XI.1940 se găsea la masă cu soțul său, când pe la ora 14 au venit 6 persoane dintre care două mai în vârstă, unul dintre aceștia având mustați groase, care i-au cerut Prof. Madgearu să meargă la Pref. Poliției, pentru a da o declarație. Cerându-li-se să se legitimeze, unul dintre cei mai tineri s'a recomandat Dacu Tudor, prezentând o legitimație de informator la poliția legionară din Ploiești, cu fotografia sa. De asemenea s'a mai recomandat unul dintre cei tineri, cu numele de Tucan. Profesorul Madgearu ezitând să-i însoțească, atât Tucan cât și alți doi dintre asasini și-au dat cuvântul de onoare de legionar, că într'o oră va fi îndărăt acasă (fila 53, 54). Arătându-i-se fotografiile dela dosar, Ecaterina Madgearu, recunoaște pe Ion Tucan și Dacu Tudor, de asemenea, arată că după mustață i s'ar părea că cel din fotografie cu numele de Traian Boeru, este unul dintre legionarii care au ridicat pe soțul său (fila 55). Infățișându-i-se de către Judele de Instrucție pe deținutul Ștefan I. Cojocaru, declară că îl cunoaște după figură, dar nu poate preciza dacă a fost față între asasinii care au ridicat pe soțul său.

Servitoarea Elena Letea arată aceleași fapte ca și stăpâna sa, recunoscând și ea după fotografie pe Ion Tucan și Dacu Tudor (fila 56 și 55), iar pe Ștefan I. Cojocaru îl recunoaște cu precizie la confruntarea în fața Judecătorului de instrucție (fila 74).

Martorul Mada Crăciun, șofeurul victimei, de asemeni recunoaște după fotografiile dela dosar pe Iacobuță Ștefan, ca unul din legionarii ce au ridicat pe stăpânul său, care însă nu a intrat în casă, ci păzea la poartă (fila 58, 57).

Iacobuță Ștefan, identificat ca șofeur la Institutul

Național al Cooperației, avea în grija și conducerea sa mașina Institutului cu Nr. 6.211 B., în care mașină, după cum am arătat mai sus, a fost transportată victima la locul asasinării (a se vedea depoziția martorului Al. Stănescu, șeful garajului Cooperației, fila 60 și 98).

În afară de arătările precise ale martorilor de mai sus, următoarele prezumțiuni puternice converg în a indica în mod neîndoielnic pe susnumiții învinuiți ca asasini ai Prof. Madgearu:

Toți cinci sunt în serviciul Inst. Național al Cooperației; toți cinci au lipsit de la serviciu în zilele de 27 și 28 Noembrie 1940; toți cinci au părăsit serviciul după data de 28 Noembrie, Boeru și Cojocaru demisionând, Tucan fiind demis, iar ceilalți doi părăsind pur și simplu serviciul (fila 79—84, 88—91, 94, 96, 103).

Ei au fost nevoiți să părăsească serviciul, sub bănuiala că sunt asasini Prof. Madgearu și Iorga.

În aceeași zi, în două rânduri, atât pe la ora 11 dimineața cât și pe la ora 13,30, s'a oprit câte o mașină plină cu legionari la Inst. de Istorie Universală din București, șos. Jianu Nr. 1, unde locuia d-l Prof. Iorga și care prima dată s'au interesat numai dacă Prof. Iorga este acasă, iar la răspunsul negativ al martorului Valentin Iorga, fiul defunctului, au plecat (fila 165); a doua oară, cei 6 legionari, veniți cu mașina la orele 13,30, au pătruns în casă, au controlat cameră cu cameră, nevoind să creadă spusele servitorilor Albu Ion și Stela Comănache. Stela Comănache nu poate da nici un detaliu pentru identificarea vreunuia dintre legionari. Ion Albu, prin declarația ce dă în dosarul 3.391/941, Trib. C. M. C., Secția V-a (alăturată de noi în copie), arată pe acești legionari în număr de 8, că erau bine îmbrăcați, că unul dintre ei era îmbrăcat în hainele echipei morții, că ar cunoaște pe doi dintre ei cu cari a vorbit. Depoziția acestui martor pe lângă că nu identifică pe niciunul dintre asasini, dar nici nu poate fi pus vreun temei pe declarațiunea acestui servitor, pentru identificarea lor, căci s'a dovedit în dosarul mai sus menționat că era înscris în mișcarea legionară încă dinaintea asasinării Prof. Iorga, că deși avea numai calitatea de mecanic electrician al Institutului, totuși a

făcut o serie de denunțuri după comiterea asasinatului la Ministerul Educației Naționale, contra Prof. Iorga, cu privire la niște pretinse abuzuri pe cari le pune în sarcina defunctului. Numitul martor astăzi se găsește condamnat la 6 ani închisoare pentru uzurparea proprietății în timpul rebeliunii, chiar la Inst. de Istorie Universală.

Fiind cercetate persoanele din familie și servitorii Prof. Iorga ce se găseau cu dânsul în vila dela Sinaia, se stabilesc următoarele:

Ecaterina Iorga, soția defunctului, arată că în ziua de 27 Noemvrie 1940, pe la orele 17,30, au intrat pe neașteptate pe scara de serviciu, 6—7 persoane cari s'au legitimat, afirmând că sunt din poliția legionară a Capitalei și că au venit să ducă pe Prof. Iorga la București, pentru a i se lua un interogator. Profesorul s'a supus față de atitudinea hotărâtă și violentă a acelor persoane. D-sa nu poate recunoaște pe niciuna din acele persoane. Prin declarația verbală ce ne dă nouă (procesul-verbal din 12 Iunie 1941), arată că i se pare că cel care îl păzea mai atent pe defunctul său soț când s'a dus la cuier să se îmbrace, ar fi cel din fotografiile dela fila 132 (dos. 263/940), notat cu numele de Traian Boeru. Nu poate preciza însă, cu toată siguranța (fila 159—160).

Servitoarea Aneta Cazacu, descrie împrejurările în cari a fost ridicat Prof. Iorga, indicând ora 17,30 și că echipa de legionari era compusă din 5 persoane. Arătându-i-se fotografiile celor cinci învinuiți, recunoaște cu toată siguranța pe Iacobuță Ștefan, precizând amănuntul, relevat și de Ecaterina Iorga, că acesta este legionarul care și-a uitat pălăria în casă și la plecare i-a cerut să i-o aducă (fila 23, 66—67, 162, 166).

De asemeni, martorii Mihail Drăghia, comerciant din Vălenii de Munte și Radu Niculae, muncitor din comuna Gura Vitioarei, arată că șoferul Iacobuță Ștefan a afirmat el însuși în fața lor că a tras 2—3 gloanțe în Prof. Iorga (fila 112, 114).

Martorul Mircea Finichiu, declară că învinuitul Dacu

Tudor a recunoscut în fața sa și a mai multor legionari că și dânsul a fost la Sinaia și l-a ridicat pe Prof. Iorga cu toată opunerea soției sale (fila 106 verso).

Aceste mărturii, deși identifică cu precizie numai pe doi din asasinii Prof. Iorga, Iacobuță Ștefan și Dacu Tudor, totuși ele constituiesc o dovadă suficientă că tovarășii acestor doi la asasinarea Prof. Madgearu au luat parte și la asasinarea Prof. Iorga, pentru următoarele considerațiuni:

Iacobuță era șoferul mașinei 6.211 B., identificată de pădurarul Ion D. Chirilă în pădurea Snagov la orele 15,30; el nu putea fi la ora 17,30 la vila Prof. Iorga în Sinaia, decât continuându-și drumul (cca 90 km), cu aceeași mașină, deci cu aceiași tovarăși. Asasinatul Prof. Madgearu a fost în mod indubitabil plănuit și executat de numiții asasini, evident sub conducerea lui Traian Boeru, al cărui rang în mișcarea legionară (ajutor comandant) și funcțiune de Director General la Inst. Național al Cooperăției unde ceilalți tovarăși erau funcționari subalterni, îl indică șef al acestei echipe. Nu se poate presupune că această echipă s'a disolvat înainte de a se fi executat și asasinarea Prof. Iorga, atunci când doi dintre tovarăși sunt identificați că au luat parte în mod precis și la acest asasinat și când modul în care s'au desfășurat faptele, indică vădit participarea și a acestora

Dealtfel, martorul Marin Stănescu, fost Prefect de Prahova în acel timp, ne cristalizează în cunoștință de cauză ansamblul atmosferei din ziua de 27 Noemvrie din sânul mișcării legionare și declară că cu mijloacele pe care le avea atunci la îndemână în calitatea sa de fruntaș legionar și Prefect de Prahova, a putut afla că asasinii lui Iorga și Madgearu sunt: Traian Boeru, Ștefan Cojocaru, Tudor Dacu și Ion Tucan. D-sa, după ample și amănunțite descrieri de fapte, își încheie declarația cu fraza: „rămân cu convingerea fermă că Traian Boeru nu este străin de asasinarea Profesorului Iorga și nici de a Prof. Madgearu“ (fila 59, 60 dos. 293/940).

Din cele mai sus expuse se stabilește cu suficiență, în asasinatul Prof. Iorga, următoarele fapte:

a) Ridicarea Prof. Iorga dela vila sa din Sinaia a avut loc în seara de 27 Noemvrie 1940, între orele 17—17,30;

b) Ea a fost efectuată de o echipă de 5—6 legionari veniți din Capitală, astfel cum înșiși asasinii au arătat în momentul ridicării;

c) Cadavrul Prof. Iorga a fost găsit în dimineața de 28 Noemvrie 1940, orele 7,15, la 1 km de comuna Strejnicu, la 15 metri de șoseaua Strejnicu-Ploiești;

d) Martorii identifică doi din asasinii cari au luat parte și la asasinarea Prof. Madgearu;

e) Prezumțiuni puternice și concordante sunt dovada suficiență că toți asasinii lui Madgearu au participat și la asasinarea lui Iorga.

Ce s'a petrecut cu Prof. Iorga după ridicarea sa dela domiciliu și până în momentul asasinării, cum și momentul când a fost asasinat, nu s'a putut stabili.

Vagi indicii relatate numai din auzite de martorii: Aurel Rogozea (fila 87), C-tin Papazopol (fila 99), Ion Muller (108, 110), Niculae Frateș (111), Dan Vasilescu (121), Elena Șerban (122), Gheorghe Georgescu (123), Scarlat Ionescu (124), Ion I. Nițulescu (126), Toma Ionescu (127), ar presupune că Profesorul a fost dus la Teișani (lângă Vălenii de Munte) unde ar fi fost judecat și probabil schingiuit în casa lui Victor Enăchescu, față fiind între alții și Gheorghe Dinescu, fostul primar legionar al comunei Vălenii de Munte, după care în cursul nopții de 27/28 Noemvrie 1940 l-ar fi dus la punctul unde a fost găsit și unde l-au asasinat.

Aceste indicii nu infirmă cu nimic dovezile mai sus arătate și pot duce eventual la complecta lumină în cauză, prin instrucția ce se va urma în instanța de judecată, care are căderea legală de a sesiza Parchetul, în cazul când aceste indicii se vor transforma în dovezi suficiente pentru implicarea și a altor indivizi în acest asasinat.

Relatăm că singurul asasin care a fost prins și identificat este Ștefan Cojocar, care nu recunoaște faptele ce i se pun în sarcină.

Ceilalți asasini fiind dispăruți, s'a îndeplinit față de

ei procedura prevăzută de art. 29 D. L. Nr. 236/941, ce constituie astfel prezumțiunea legală de vinovăția lor.

In drept: Din faptele mai sus descrise, reese în mod evident că învinuiții s'au asociat în prealabil, au premeditat și pregătit omorîrea Prof. Madgearu și Iorga, fapte ce constituie crima de omor cu premeditare (asasinat) în asociațiune, prevăzută de art. 315, 464 pct. 1 și 8 C. P.

Aceste două asasinatate, după cum rezultă din actele dela dosar, se încadrează în seria asasinatelor comise în cele 24 de ore cuprinse între noaptea de 26/27 și 27/28 Noemvrie 1940, asasinatate cari din punct de vedere al concepției, al rezoluției în executarea lor, fac un singur tot conceput din sânul mișcării legionare, atunci la putere și executat de o parte din membrii ei.

Astfel: asasinarea celor 64 de deținuți politici din In-chisoarea dela Jilava, asasinarea comisarilor Dumitrescu și Davidescu în pădurea Balota lângă Ploiești, asasinarea celor 4 comisari în arestul Pref. Poliției — socotiți ca unelte ale vechiului regim — sechestrarea în scop de asasinare a mai multor personalități politice (Argetoianu, Tătărăscu, Ghelmegeanu, etc.), salvate numai prin intervenția eficăce și la timp a Subsecretarului de Stat, Colonelul Rioșianu, și în fine asasinarea Prof. Madgearu și Iorga.

Aceste asasinatate fiind executate de membrii organizației legionare și în contra personalităților politice ale vechiului regim, considerate ca ostile acesteia, au un vădit scop și mobil politic și deci urmează a fi calificate ca asasinatate politice și deci în cauză urmează a se face și aplicația art. 597 al. 1 C. p., comb. cu Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 24 Mai 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 24 Mai 1940, comb. cu art. 2 din D. L. 236 din 1941.

Concluziuni: Suntem de părere ca numiții învinuiți să fie trimiși în judecata Trib. Militar al C. M. C. pentru faptele mai sus arătate.

Totodată să se dispună repartizarea acestei afaceri la aceeași Secție a Tribunalului investită cu judecarea asasinatelor dela Jilava și Pref. Poliției Capitalei din noaptea de 26/27 Noemvrie 1940 (dos. Nr.) în vederea conexării.

Dat în București, astăzi 19 Iunie 1941.

Procuror militar, lt.-rez.,

(ss) *Călcăiu Panait.*

CAPITOLUL III

RAPOARTELE MEDICO-LEGALE

Raport medico-legal

Subsemnatul Doctor în medicină — medic legist al Trib. Ilfov, invitat verbal de d-l Prim Procuror al Parchetului Ilfov, ne-am transportat în ziua de 27 Noiembrie 1940, la închisoarea Jilava, împreună cu d-l Procuror Emil Gheorghiu și cu d-l Jude Instructor Popescu-Copăcenii, — unde de față fiind d-nii: Magistrați Militari Lt.-Col. Mețianu, Maior Pavelescu Constantin și Maior Manoliu Nicolae, — am procedat la *examinarea cadavrului lui Mihail Moruzov, constatând cele ce urmează:*

Moartea lui Mihail Moruzov a fost violentă.

Ea se datorește hemoragiei externe consecutive rănilor dela gât.

Traectul proiectilelor a fost dela dreapta la stânga, ușor antero-posterior-ascendent.

La examinarea cadavrului Colonel Gherovici Ștefan constatăm cele ce urmează:

Moartea Colonelului Gherovici Ștefan a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin șase proiectile de armă de foc.

Proiectilele au pătruns în corp în direcțiunea antero-posterioară, ascendent și dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Victor Iamandi, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Victor Iamandi a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin 5 proiectile de armă de foc.

Proectilele au urmat un traect antero-posterior, ascendent și dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Damian Frederic, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Damian Frederic a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv rănirii capului și creierului prin proiectile de armă de foc.

Toate proiectilele au pătruns în corp dela stânga la dreapta. Parte din ele au urmat un traect antero-posterior ascendent sau descendent, iar unul a urmat un traect ascendent postero-anterior.

La examinarea cadavrului lui Cinghiță Traian, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Cinghiță Traian a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

Parte din proiectilele acestea au pătruns în corp din spate, urmând un traect postero-anterior și ușor ascendent, iar parte dela stânga la dreapta, urmând un traect postero-anterior și ușor ascendent.

La examinarea cadavrului General Gavrilă Marinescu, constatăm cele ce urmează:

Moartea Generalului Gavrilă Marinescu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin 3 proiectile de armă de foc.

Pe corp se mai constată încă șapte răni împușcate.

Gloanțele au urmat un traect dela dreapta la stânga și postero-anterior. Cele dela cap au urmat un traect dela dreapta la stânga și ușor antero-posterior.

La examinarea cadavrului Colonel Zeciu Vasile, constatăm cele ce urmează:

Moartea Colonelului Zeciu Vasile a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniului și rănirii creierului, prin trei proiectile de armă de foc.

Pe corp se mai constată încă 12 răni împușcate.

Proectilele au urmat un traect antero-posterior.

La examinarea cadavrului Maior Popescu Alexandru, constatăm cele ce urmează:

Moartea Maiorului Popescu Alexandru a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului, prin proiectile de armă de foc.

Proectilele au urmat un traect dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului Maior Macoveanu Aristide, constatăm cele ce urmează:

Moartea Maiorului Macoveanu Aristide a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului, prin proiectile de armă de foc.

Pe corp s'au mai găsit încă 5 răni împușcate.

La examinarea cadavrului General Argeșeanu Gheorghe, constatăm cele ce urmează:

Moartea Generalului Argeșeanu Gheorghe a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

Gloanțele au urmat un traect antero-posterior și dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului Colonel Panaitescu Anibal, constatăm cele ce urmează:

Moartea Colonelului Panaitescu Anibal a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin două proiectile de armă de foc.

Pe corp se mai găsesse 6 răni împușcate.

Proiectilele au pătruns în craniu dela dreapta la stânga și postero-anterior.

La examinarea cadavrului Maior Dinulescu Iosif, constatăm cele ce urmează:

Moartea Maiorului Dinulescu Iosif a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului.

Proiectilele au urmat un traect antero-posterior.

La examinarea cadavrului General Bengliu Ion, constatăm cele ce urmează:

Moartea Generalului Bengliu Ion a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul Generalului Bengliu Ion au pătruns zece proiectile de armă de foc, urmând toate un traect antero-posterior și dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Petre Gheorghiu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Petre Gheorghiu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor vitale, consecutiv rănirii bulbului printr'un proiectil de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns șapte proiectile, ele au urmat un traect postero-anterior, dela stânga la dreapta și ușor ascendent.

La examinarea cadavrului lui Nicolae Bularda, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Nicolae Bularda a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 12 gloanțe. Ele au urmat un traect dela stânga la dreapta și postero-anterior.

La examinarea cadavrului lui Gheorghe Oncea, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Gheorghe Oncea a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului printr'un proiectil de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns cinci gloanțe, urmând un traect dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Crăciun Neacșu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Crăciun Neacșu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor vitale consecutiv rănirii bulbului printr'un proiectil de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns nouă gloanțe, urmând un traect postero-anterior.

La examinarea cadavrului lui Ion Stanciuc, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Ion Stanciuc a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 9 gloanțe, urmând un traect dela dreapta la stânga și ușor ascendent.

La examinarea cadavrului lui Sârbu Constantin, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Sârbu Constantin a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 14 gloanțe, ele au urmat un traect antero-posterior dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Tașcă Vasile, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Tașcă Vasile a fost violentă.

Ea se datorește hemoragiei interne consecutiv rănirii cordului și vaselor mari printr'un proiectil de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns șase gloanțe, urmând un traect antero-posterior, dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Zăinescu Nicolae, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Zăinescu Nicolae a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor vitale consecutiv rănirii bulbului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns douăzeci gloanțe; ele au urmat un traect dela stânga la dreapta și postero-anterior.

La examinarea cadavrului lui Nițu Ștefan, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Nițu Ștefan a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor vitale consecutiv rănirii bulbului printr'un proiectil de armă de foc.

Proiectilele au urmat un traect postero-anterior și dela stânga la dreapta; ele au fost în număr de nouă.

La examinarea cadavrului lui Moisescu Vasile, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Moisescu Vasile a fost violentă.

Ea se datorește hemoragiei interne consecutiv rănilor perforante ale toracelui prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 11 gloanțe; ele au urmat un traect antero-posterior și dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Popescu Constantin, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Popescu Constantin a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

Pe corpul susnumitului s'au constatat 14 răni împușcate.

La examinarea cadavrului lui Gheorghe Niculescu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Gheorghe Niculescu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 12 gloanțe, urmând un traect postero-anterior.

La examinarea cadavrului lui Ion Balinț, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Balinț Ion a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin două proiectile de armă de foc.

Aceste proiectile au urmat un traect antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Radu Mihai, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Radu Mihai a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniului și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

Proiectilele au pătruns în corpul lui Radu Mihai dela dreapta la stânga, traectul lor fiind antero-posterior și ușor ascendent.

La examinarea cadavrului lui Coman Paraschiv, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Coman Paraschiv a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor vitale consecutiv rănirii bulbului.

Cele cinci gloanțe care au pătruns în susnumitul au urmat un traect postero-anterior și ușor dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Dumitru Marin, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Dumitru Marin a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniului și rănirii creierului prin proiectil de armă de foc.

Cele trei gloanțe care au pătruns în susnumitul au urmat un traect postero-anterior și dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Gavrilă Ichim, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Gavrilă Ichim a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor vitale consecutiv rănirii bulbului printr'un proiectil de armă de foc.

Asupra susnumitului s'au tras două gloanțe, traectul acestora a fost dela stânga la dreapta, postero-anterior și ușor ascendent.

La examinarea cadavrului lui Stan Lalescu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Stan Lalescu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectil de armă de foc.

Proectilele au pătruns în corpul decedatului: 3 dela stânga la dreapta, ascendent și postero-anterior, iar 1 dela dreapta la stânga descendent și antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Nicolae Bărbulescu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Nicolae Bărbulescu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor cerebrale și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns cinci gloanțe, urmând un traect dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Olimpiu Mărculeț, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Olimpiu Mărculeț a fost violentă.

Moartea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor bazei craniului și rănirii creierului printr'un proiectil de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 12 gloanțe urmând un traect antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Gheorghe Boghici, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Gheorghe Boghici a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 4 gloanțe.

La examinarea cadavrului lui Gheorghe Comșa, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Gheorghe Comșa a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns cinci gloanțe, urmând un traect antero-posterior și dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Eugen Zugravu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Eugen Zugravu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului printr'un proiectil de armă de foc.

Proiectilele au pătruns în Eugen Zugravu dela dreapta la stânga și de jos în sus, având un traect antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Ștefănescu Nicolae (Niky), constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Nicolae (Niky) Ștefănescu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniului și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 34 gloanțe, urmând un traect dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului maior Blebea Alexandru, constatăm cele ce urmează:

Moartea maiorului Blebea Alexandru a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale, consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 12 gloanțe, urmând un traect dela dreapta la stânga și antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Otto Reiner, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Otto Reiner a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale, consecutiv secționării craniului și a creierului, cu un corp tăios greu, cum ar fi un topor. Loviturile au fost date din față și dela stânga la dreapta.

Pe corpul susnumitului s'au mai găsit șapte răni împușcate.

La examinarea cadavrului lui Virgil Diculescu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Virgil Diculescu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale, consecutiv secționării craniului și creierului, cu un corp tăios greu. Loviturile au fost date din spate.

Pe corpul susnumitului s'au găsit în afară de aceste leziuni, opt răni împușcate.

La examinarea cadavrului lui Horwat Iuliu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Horwat Iuliu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale,

consecutiv zdrobirii craniului și rănirii creierului, cu un corp tăios greu, cum ar fi un topor.

Loviturile au fost aplicate din spate, dela stânga la dreapta, descendent.

Pe corp se mai constată o rană tăiată și două răni împușcate. Gloanțele au pătruns în corp dela stânga la dreapta, postero-anterior.

La examinarea cadavrului lui Petre Mahlenschi, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Petre Mahlenschi a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale, consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

Proectilele au urmat un traect antero-posterior, dela stânga la dreapta și ascendent.

Pe corp se mai găsesc 6 răni împușcate.

La examinarea cadavrului lui Ion Iordache, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Ion Iordache a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale, consecutiv zdrobirii craniului și rănirii creierului cu un corp tăios greu, cum ar fi un topor.

Loviturile au fost aplicate din spate.

Pe corp se mai constată 8 răni prin armă de foc.

La examinarea cadavrului lui Victor Horwat, constatăm cele ce urmează:

Mortea lui Horwat Victor a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale, consecutiv zdrobirii craniului și rănirii creierului, printr'un corp tăios greu.

Loviturile au fost aplicate dela dreapta la stânga.

Pe corp se mai constată 5 răni împușcate. Proectilele au pătruns dela dreapta la stânga și postero-anterior.

La examinarea cadavrului lui Laurențiu Constantinescu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Laurențiu Constantinescu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv zdrobirii craniului și rănirii creierului, printr'un corp tăios greu.

Loviturile au fost aplicate dela dreapta la stânga, descendent și postero-anterior.

Pe corp se mai constată 16 răni împușcate. Proectilele au urmat un traect dela dreapta la stânga, postero-anterior.

..La examinarea cadavrului lui Nicolae Găman, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Nicolae Găman a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv zdrobirii craniului și rănirii creierului cu un corp tăios greu.

Loviturile au fost date din față.

Pe corp se mai constată 14 răni împușcate. Proectilele au urmat un traect antero-posterior, dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Vârfureanu Mihai, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Vârfureanu Mihai a fos violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului de un proectil de armă de foc.

Proectilele au pătruns în corp urmând un traect postero-anterior, ușor înclinat dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Panova Ion, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Panova Ion a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului cu un corp tăios greu și prin trei proectile de armă de foc.

Pe corp se mai constată șapte răni împușcate.

Lovitura cu corpul tăios a fost aplicată din față. Proectilele au urmat un traect antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Constantin Bouleț, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Constantin Bouleț a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor oaselor craniului și rănirii creierului. Proiectilele au urmat un traect postero-anterior.

La examinarea cadavrului lui Bonea Niculescu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Bonea Niculescu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin două proiectile de armă de foc.

Pe corp se mai constată trei răni împușcate.

La examinarea cadavrului lui Culeț Constantin, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Culeț Constantin este violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns opt gloanțe, urmând un traect dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Marius Boțu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Marius Boțu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectil de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns opt gloanțe, urmând un traect dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Dumitrescu Spiru, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Dumitrescu Spiru a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns șase gloanțe, urmând un traect dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Bileca Dumitru, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Bileca Dumitru a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin patru proiectile de armă de foc.

Gloanțele au pătruns dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Petre Tudor, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Petre Tudor a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns opt gloanțe.

La examinarea cadavrului lui Patriciu Pavel, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Patriciu Pavel a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 7 gloanțe, urmând un traect dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Vasile Blăniță, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Vasile Blăniță a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 5 gloanțe.

La examinarea cadavrului lui Nicolae Lescenco, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Lescenco Nicolae a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns patru gloanțe. Două din acestea au fost găsite în cavitatea craniană, iar al 3-lea în mușchii spatelui.

La examinarea cadavrului lui Georgescu St. Marin, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Georgescu St. Marin a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns treisprezece gloanțe. Este foarte probabil că toate aceste proiectile au urmat un traect dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Nicolae Bileca, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Nicolae Bileca a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns 6 gloanțe, urmând traecte dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului lui Tudor Miron, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Tudor Miron a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului.

În corpul susnumitului au pătruns șase gloanțe, urmând traecte postero-anterioare și dela stânga la dreapta.

La examinarea cadavrului lui Boboceă Nicolae, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Boboceă Nicolae a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene și rănirii creierului prin proiectile de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns opt gloanțe.

La examinarea cadavrului lui Radu Pascu, constatăm cele ce urmează:

Moartea lui Radu Pascu a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv fracturilor craniene printr'un proiectil de armă de foc.

În corpul susnumitului au pătruns opt gloanțe, urmând un traect dela stânga la dreapta. O parte din ele au avut un traect dela stânga la dreapta și antero-posterior.

La examinarea cadavrului Lt.-Colonel Negulescu Dumitru, constatăm cele ce urmează:

Moartea Lt.-Colonelului Negulescu Dumitru a fost violentă.

Ea se datorește suprimării funcțiunilor cerebrale consecutiv rănirii creierului și fracturilor craniene prin proiectile de armă de foc.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Institutul Medico-Legal
„Prof. Dr. Mina Minovici“
Nr. 5.940

RAPORT MEDICO-LEGAL

Subsemnatul, Dr. I. Stănescu, Medic-Legist al Institutului Medico-Legal „Prof. Dr. Mina Minovici“, *transportându-mă la Cimitirul Bellu*, conform dispozițiunii telefonice a D-lui Prim Procuror al Tribunalului Ilfov, pentru a ridica *cadavrul lui Nicolae Iorga* și a-l transporta la Institutul Medico-Legal, am constatat că prin dispozițiunea scrisă dată din ordinul D-lui General Antonescu, Conducătorul Statului, cadavrul lui Nicolae Iorga, care se găsește depus în Capela Cimitirului Bellu, va fi lăsat în seama familiei, înmormântarea urmând să se facă după dispozițiunile acesteia.

Procedând, conform dispozițiunii telefonice a d-lui Prim Procuror al Tribunalului Ilfov, la examinarea amănunțită a cadavrului am constatat următoarele:

Cadavrul prezintă trei plăgi ofeciale (7 mm), prin armă de foc în regiunea pectorală dreaptă, deasupra mamelei, un oreficiu prin armă de foc la nivelul unghiului intern al ochiului stâng, un alt oreficiu în regiunea mijlocie a obrazului stâng.

Moartea lui Nicolae Iorga, Profesor Universitar, în vârstă de 69 ani, a fost violentă.

Ea se datorește unor plăgi prin armă de foc, ale capului și trunchiului, cu distrugerea creierului și hemoragie internă.

La examenul medical corporal nu s'a mai constatat niciun alt semn de violență.

Medic Legist, (ss) Dr. Stănescu

*Domnului Procuror Vlădescu, Tribunalul Militar,
Secția III-a.*

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Institutul Medico-Legal

„Prof. Dr. Mina Minovici“

Nr. 1.164

RAPORT MEDICO-LEGAL

1. Preambul.

Subsemnatul, Dr. Alexandru Gr. Ionescu, medic legist la Institutul Medico-Legal București, fiind însărcinat de către d-l Judecător de Instrucție al Cab. III și de către d-l Prim Procuror al Tribunalului Ilfov, de a ne transporta împreună cu d-l Procuror de serviciu și cu d-l Judecător de Instrucție al Cab. III Ilfov, în pădurea Snagov, pentru a examina cadavrul lui Virgil Madgearu, de a-l transporta la morga Institutului Medico-Legal din București, unde să procedez la efectuarea autopsiei medico-legale, jurământul cerut de lege fiind depus, ne-am transportat la fața locului unde am aflat cadavrul de mai sus în pădurea Snagov și în cursul aceluiași zile (27 Noembrie 1940, la orele 21—22) l-am transportat la morga Institutului, împreună cu d-l Judecător de Instrucție al Cab. III, Trib. Ilfov și cu d-l Procuror de serviciu.

2. Istoric.

D-l Virgil Madgearu a fost aflat împușcat în pădurea Snagov, unde a fost aflat de noi cu fața în jos, pe frunzele vestei ale pădurii, pe care se afla sânge încheget.

A fost fotografiat în poziția în care a fost aflat.

3. Autopsia efectuată la Institutul Medico-Legal din București.

Concluziuni.

1. Moartea lui Virgil Madgearu este violentă.
2. Ea se datorește marelui hemoragii interne consecutive mai multor răni produse prin împușcare cu armă de foc,

(calibru 6 și 8 mm), cu fractura craniului, lezarea creierului, perforarea inimii, aortei, ruptura ficatului și lezarea a diverse organe interne.

3. Direcția proiectilelor a fost dela spate și lateral dela stânga, dela o depărtare relativ mică.

București, 28 Noemvrie 1940.

Medic Legist, Dr. (ss) *Al. Gr. Ionescu*

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Institutul Medico-Legal

„Prof. Dr. Mina Minovici“

Nr. 4383

Domnule Judecător de Instrucție,

Avem onoarea a vă înainta rezultatul autopsiei cadavrelor: Paul Voinescu, Nicolae Gheorghe Rallet (Friederich Gottfried Bernhard) și Nicolae Suciu, cerut prin adresa d-voastră cu Nr. 135.340 din 12 Mai 1941, și care este următorul:

1. Moartea lui *Paul Voinescu* a fost violentă.

Ea se datorește plăgilor (rănilor) prin armă de foc ale capului, cu fractura craniului și distrugerea creierului, plagă prin instrument înțepător și tăios al cordului, secționarea laringelui.

2. Moartea lui *Nicolae Gheorghe Rallet* (Friederich Gottfried Bernhard) a fost violentă.

Ea se datorește plăgilor prin armă de foc ale capului și corpului cu rănirea creierului, bulbului și creierului, cu rănirea plămânului, inimii, ficatului și rinichiului stâng cu hemoragie internă masivă consecutivă.

3. Moartea lui *Nicolae Suciu* a fost violentă.

Ea se datorește zdrobirii craniului și distrugerii creierului, consecutivă lovirelor cu un corp tare al capului, precum și plăgilor prin armă de foc ale corpului cu perforarea ficatului și hemoragie internă masivă consecutivă.

Medic Legist, (ss) *Dr. I. Stănescu*

Domniei-Sale,

*Domnului Judecător de Instrucție al Tribunalului
Militar al Capitalei, Cab. 10.*

FOAIE DE OBSERVAȚIE CLINICĂ

Numele: Davidescu Alexandru.

Vârsta: 42.

Profesiunea: comisar.

Adresa actuală: București.

Nr. intrării: 2.047.

Data intrării: 1 Decembrie 1940.

Starea la ieșire: decedat.

Diagnosticul: plagă împușcată în regiunea occipitală. Echimoza palpebrală stângă cu distrucția globului ocular stâng. Plagă împușcată în regiunea parotidiană dreaptă. Plăgi împușcate ale brațului și antebrațului drept. Fractura humerusului drept în 1/3 inferioară. Plagă împușcată în fosa iliacă dreaptă cu retenția proiectilelor în coapsa stângă și spina pubiană stângă.

CAPITOLUL IV

RECHIZITORIUL PROCURORULUI MILITAR

**ROSTIT ÎN ȘEDINȚELE DELA 17 ȘI 18 IULIE 1941
DE CĂPITAN MAGISTRAT REZ. I. N. VLĂDESCU
(După note stenografice)**

*Domnule Președinte,
Onorată Înaltă Curte,*

Este inutil să mărturisesc grija pe care am pus-o în studiul și verificarea actelor din dosarul cauzei.

Este inutil să mărturisesc străduința cu care am disecat „datele“ procesului, pentru a fixa situațiunea de fapt și de drept a fiecărui acuzat în parte.

Este de prisos să afirm spiritul de obiectivitate cu care am să examinez, astăzi, faptele și împrejurările care interesează.

Grija și străduința puse în serviciul cauzei — sunt explicabile pe de o parte prin aceia că în acest proces, unic în analele criminale, Justiția imanentă poruncește verdictul.

Pe de altă parte, în incinta acestei instanțe Moartea își flutură astăzi aripile sale — iar suflul ei cald și catifelat mângâie deaproape obrajii acuzaților.

*Domnule Președinte,
Onorată Înaltă Instanță,*

Cer îngăduința să mă abat dela ceea ce cheamă tehnica propriu zisă a unui rechizitor, — și ca să exprim clar, ceea ce vreau să spun, precizez:

În loc de introducere, voi da citire unui document găsit de organele de instrucțiune între notele, memoriile și însemnările nenorociților cari au fost asasinați în celulele fortului Jilava.

Acest document este mărturisirea scrisă a lui Vîrfureanu, fiul preotului din comuna Vîrfuri, jud. Dâmbovița, — legionar, — asasinat în noaptea de 26 spre 27 Noemvrie anul trecut, odată cu ceilalți deținuți politici, asasinat de camarazii lui întru credință.

Mă abat dela tehnica propriu zisă a unui rechizitor și în sensul că acestui document nu am să-i adaog nici un comentariu, — iar în continuare, în loc să mă preocup de situațiunea acuzaților, în ordinea indicată prin ordonanța definitivă de trimitere în judecată, am să examinez în special faptele privind latura mobilului politic care a determinat consumarea crimelor la fortul Jilava, în beciurile Prefecturii Poliției Capitalei și pe drumurile publice.

În rostogolirea lor vertiginoasă în timp, rolul acuzaților apare treptat și succesiv, în raport cu împrejurările, care interesează litigiul.

Domnilor,

Acestea zise, — îngăduiți-mi să prezint Domniilor-Voastre și apărării, documentul constituind mărturisirea lui Vîrfureanu — având grija ca în ședința de astăzi să nu dau cetire decât rândurilor care pot fi cunoscute de marele public, cu mențiunea că documentul conține pasagii care interesează ordinea și siguranța Statului, și deaceia nu pot fi cetite.

Documentul, dealtfel, este depus la dosar în timp util, pentru ca Domniile Voastre și apărarea să puteți lua cunoștință de întregul conținut.

Actualul Prefect al Poliției Capitalei înaintează Parchetului Curții Marțiale cu adresa Nr. 119.235 din 23 Iunie 1941, memoriul Comandantului Legionar Vîrfureanu Mihail, — scris de acesta pe când se afla deținut în închisoarea Jilava, cu scopul de a fi adus la cunoștința lui Horia Sima.

În contextul aceleiași adrese, — actualul Prefect al Poliției Capitalei, — menționează că acest memoriu conține pasagii care desvâlue atentatele puse la cale de fosta mișcare legionară, — înainte de instituirea regimului legionar.

Citesc, Domnilor, prima pagină — care conține pur și simplu „gânduri“ :

„Nu urăsc pe nimeni și pentru asta nu voi „bârfi pe nimeni și nimic.

„Oamenii dispar curând și sentimentele lor se „pierd odată cu dânșii. Rămân faptele, ideile, „creația. Ideile ca realizare spirituală — în do- „meniul politic — au valoare relativă. Sunt lip- „site de permanențe.

„Durata lor este motivată de corespondentul „pe teren : înfăptuirea.

„Sunt prea rari acei, ce trăind în mijlocul e- „venimentelor, să poată să le definească și să le „interpreteze în aspectul lor evolutiv. Lipsește „perspectiva în spațiu. Pot fi însă câțiva ins- „pirați, — care au facultatea de a intui și atunci „în mod instinctiv, să se orienteze și chiar să „îndrăznească a da îndrumări, ce pot avea con- „cluzii norocite. Ar fi poate vorba de o legătură „tainică, de o comuniune de specie, cauză și „efect între fire și individ.

„Individul, ori cum ar fi, printr'o lege natu- „rală inexplicabilă, însă verificată, rămâne un „agitat, un chinuit.

„Opoziționiștii nu vor rămâne nici cu gloria „atitudinii lor“.

Urmează o însemnare :

„Matei, Cap. 7, vers. 1, 2, 3—4.

„Nu judecați, ca să nu fiți judecați. „Căci cu „judecata cu care judecați veți fi judecați și cu „măsura cu care măsurați, vi se va măsura. De „ce vezi paiul din ochiul fratelui tău și nu bârna „din ochiul tău, nu-ți dai seamă ?“.

Insfârșit, — mărturisirea lui Vîrfureanu :

„Am intrat în Legiune în iarna 1932—1933, „adresându-mă direct în seris Căpitanului. „Aveam 16 ani, elev în clasa VI-a de liceu.

„In orașul Târgoviște unde eram și în tot ju- „dețul Dâmbovița, nu exista la acea dată, niciun „fel de organizație legionară.

„Am început propaganda și organizarea de „cuiburi în mijlocul colegilor de școală. Așa cum „simțeam și cum mă pricepeam.

„La 25 Martie 1933 a venit în Dâmbovița, trimis de Căpitan, Ion Victor Vojen. M'a chemat „și mi-a dat instrucțiuni de lucru. Formasem „până la acea dată, un cuib de adepți ai credinței legionare, printre colegii de școală.

„Dela 25 Martie 1933, a început a ființa frăția de cruce „Mihai Bravu“, pe care am condus-o până la terminarea liceului.

„In același timp am început să lucrez și în județ, în comuna natală Vârfuri-Dâmbovița.

„In ajunul alegerilor din anul 1933, înființasem o garnizoană legionară în satul natal și „câte un cuib în satele vecine.

„Disolvarea Gărzii de Fer în 1933, mă găsește în plină activitate: făceam secretariatul organizației de Dâmbovița, și conduceam propaganda în orașul Târgoviște. Și asta ca elev de „liceu.

„La uciderea lui Duca, fiind căutat de jandarmi pentru a fi arestat, am fost nevoit să „plec de acasă — unde mă găseam în vacanță.

„In tot timpul acestei prigoane, frăția de cruce pe care o conduceam și-a continuat activitatea; numărul membrilor creștea.

„După ce am trecut examenul de bacalaureat „am reorganizat unitățile ce înființasem în „județ.

„Toamna ne-am prezentat Căpitanului. Din „32 absolvenți ai liceului nostru, 27 erau legionari.

„Odată cu studiile universitare, am început „activitatea și în București.

„La Facultatea de Medicină, unde m'am înscris, eram la acea dată numai trei legionari.

„O lună de zile, am stat pe lângă Stelescu, „de unde raportam cele ce aflam. Fiind descoperit, m'am retras.

„In acest timp, ordinele mișcării fiind cu-
„cerirea comitetelor de conducere ale societă-
„ților studențești, am intensificat propaganda
„în Facultatea de Medicină. Porniserăm trei.

„In acelaș timp, alături de Victor Drago-
„mirescu, am dus lupta în cadrul studențimii
„dâmbovițene.

„Am organizat manifestațiile în mai multe
„facultăți.

„In Mai 1935, a luat ființă, partidul „Totul
„pentru Țară“.

„In cadrul noiei organizații, am început
„lucrul la țară.

„In vara anului 1935, un grup de legionari
„am fost trimiși de către Căpitan — ca de-
„legați ai Gărzii de Fer — în tabăra ofițerilor
„de rezervă poloni, la Marea Baltică.

„Printre cei aleși, am fost și eu.

„Propaganda pe care am făcut-o pentru le-
„giune a atras după întoarcerea în țară, arti-
„cole aspre împotriva noastră și a mișcării. Po-
„liția dela graniță și cea dela Cernăuți ne cău-
„tau pentru a fi arestați. Am scăpat, furișân-
„du-ne prin tren.

„In toamna anului 1935, am lucrat la orga-
„nizarea studenților legionari dâmbovițeni,
„alături de Comandantul legionar Toma Si-
„mion și apoi la Centrul Studențesc București
„cu Victor Dragomirescu.

„Am fost ales, în acelaș timp, secretar la
„U. N. S. C. R. cu Gh. Furdul și Alexandru
„Cantacuzino.

„In Ianuarie 1936 o serie de intrigi și neîn-
„țelegeri.

„Am plecat la Carmen Sylva, unde am stat
„lângă Căpitan, într'o situație foarte grea,
„foarte delicată. Puțin a lipsit să nu fiu omo-
„rât. Știe Toma Simion.

„Căpitanul a venit la București, pentru a

„face ordine. In mijlocul comandanților legio-
nari, a lăudat bravura mea.

„Am condus unități studențești în București.
„Am organizat unități noi în Dâmbovița, am
„înființat șantiere de muncă, am făcut mar-
„șuri la țară. Concomitent munceam în comi-
„tetul Uniunii Naționale a Studenților Creș-
„tini din România.

„In acțiunea de pedepsire a presei din Să-
„rindar, am avut un rol destul de însemnat.
„Am fabricat tot materialul necesar și am con-
„dus o echipă într'o misiune foarte grea.

„Am executat-o în modul cel mai strălucit.

„Fiind descoperit de poliție, ca autor al ex-
„plosibilelor, am fost pus în urmărire.

„Am ajutat la pedepsirea lui Stelescu prin
„informații și procurare de arme. Eram pro-
„pus a intra în echipa de executare.

„In Octomvrie 1936, Căpitanul m'a însă-
„cinat cu recepția cărții sale și distribuția ini-
„țială în București. Era o chestiune de încre-
„dere, căci poliția prinsese de veste și luase
„măsurile de confiscare.

„In Noemvrie același an, pentru curajul și
„vitejia mea, Căpitanul m'a decorat cu cea
„mai înaltă distincție de atunci „Crucea Albă“.

„Tot în Ianuarie 1937, cu o echipă de patru
„studenți, am pedepsit un grup de țăraniști,
„pentru faptul de a fi lovit muncitori legionari
„în județul Dâmbovița.

„Am fost arestați și trimiși în judecata Con-
„siliului de Război Brașov. Procesul nici astăzi
„nu-i judecat.

„La înmormântarea Moța-Marin, am ajutat
„la organizarea poliției legionare ad-hoc și am
„condus garda personală a Căpitanului în tot
„timpul ceremoniei, având misiunea de a-l pro-
„teja la nevoie cu prețul vieții.

„Când după înmormântare, siguranța luase

„măsuri împotriva mișcării legionare, am
„ascuns o parte din arhiva mișcării.

„Impreună cu alți câțiva am făcut pază la
„domiciliul Căpitanului, pe atunci în strada
„Francmasonă.

„Inchizându-se universitățile, din ordin, am
„plecat din București. În plasa ce conduceam
„în județul Dâmbovița, am trimis echipa de
„legionari, formați pentru propagandă.

„Toți au fost arestați.

„Zile întregi, dearândul, pe jos, cu sau fără
„bani, mai mult flămând, alerg în toate păr-
„țile. Țin ședințe în sate întunecate.

„Chem la luptă energii adormite, ori nepă-
„sătoare.

„În timpul acesta de atâta sbucium, la Bu-
„curești, conduceam casieria căminului medi-
„crist, luptam pentru strângerea de fonduri,
„pentru căminul dela Mangalia, organizând
„serate săptămânale la Palatul Mediciniștilor.

„În mijlocul acestor frământări, cari prin
„mulțimea preocupărilor concomitente s'ar
„putea să pară ireale — și totuș au fost trăite.
„Cei ce le știu sau și le mai amintesc, dintre
„camarazi, le pot mărturisi — dacă mai există
„bună credință.

„După lovitura de Stat dela Februarie 1938,
„am rămas la conducerea căminului dâmbovi-
„țean, unul din puținele supraviețuitoare.

„În primăvara anului 1938 am intrat în
„Corpul „Moța-Marin“.

„În săptămâna după sărbătorile Paștilor,
„pe când veneam dela Vârfuri la București,
„după vacanță, după o urmărire cu peripeții
„prin tren, fiind semnalat dela gara Pucioasa,
„unde mă urcasem, am fost arestat din ordin,
„în gara Titu.

„După nici o săptămână de libertate, am fost
„arestat și dus la Prefectura Poliției Capitalei,

„învinuit fiind de complot împotriva Regelui
„și a guvernului și de încercare de rebeliune.
„După 10 zile de celulă, am fost torturat.

„La Jilava am stat trei luni, în care timp
„mi s'a făcut instrucția la Consiliul de Război.

„La proces, am fost achitat. Achitarea mea,
„— un lucru aproape imposibil, — se datorește
„intervențiilor ce familia mea disperată, a
„făcut în acest sens. Printre persoanele cari
„au intervenit în favoarea mea la acest proces,
„citez: General David Popescu, General Ru-
„jinski, General Bucică, General Olteanu, Ge-
„neral Dombrowski, colonel Hotineanu și alții.

„La 30 August am revenit în București. În
„aceeași zi am fost arestat din nou și dus la
„Poliție, pentru a fi trimis în lagăr.

„M'am plâns comisarului șef Dumitrescu,
„care neavând niciun motiv de deținere, m'a
„pus în libertate.

„La 20 Septembrie, tot 1938, am fost arestat
„din nou și dus la Tribunalul Militar Brașov,
„pentru un proces din timpul campaniei elec-
„torale.

„Intervenția cumnatului meu, la câțiva ma-
„gistrați militari cunoscuți, a reușit să mă
„elibereze.

„Intr'o seară, având o misiune de împlinit,
„am fost arestat la Patriarhie (Patriarhul era
„prim ministru pe atunci).

„După începutul anului 1939, prigoana de-
„vine tot mai feroasă. O parte din oamenii
„cu cari eu lucram au căzut arestați. Activita-
„tea unităților mele, a continuat fără nicio
„pierdere. Când prigoana a devenit insupor-
„tabilă, când asasinările au început a doborî
„legionari, eu continuam lupta cu unitățile
„vechi și acum și cu altele, ai căror coman-
„danți plecaseră.

„In perioada dela Crăciun la Paști 1939, am
„studiat posibilitatea de a răzbuna moartea

„Căpitanului, conform cu testamentul lui Moța. În acest sens, am cercetat canalele Bucureștiului, m'am informat, am început a mă îngriji de materialul necesar.

„În acest scop m'am consfătuît toată vara cu Cezar Popescu și Moldoveanu, care mai târziu au executat pe Armand Călinescu.

„După Paști, într'o consfătuire avută cu cei doi de mai sus, consfătuire în care am constatat că organizațiile se răslețiseră, pierduseră legătura între ele, — că o mulțime de indivizi, apăruseră printre legionari, pretinzând că sunt însărcinați cu conducerea și mai ales s'vonurile interesate că trăește Căpitanul, — am hotărât a coordona pe cât cu putință unitățile răslețe și a ne adresa comandamentului dela Berlin, pentru informații și instrucțiuni.

„Totodată am discutat și pus la punct unele măsuri pentru pregătirea pedepsei, ce trebuia dată conducătorilor criminali.

„În primele zile ale lui Mai 1939, am fost chemat de către Doamna Ioana Cantacuzino, care mi-a comunicat din partea comandantului dela Berlin, că sunt însărcinat cu executarea unui atentat împotriva Regelui și guvernului.

„Am primit sub rezerva confirmării dela Berlin. Împreună cu Cezar Popescu, Moldoveanu, Scărlătescu și Iordăchescu, am început pregătirile în acest sens.

„Conducătorii dela Berlin, ajunseseră la concluzia că exterminarea călăilor din fruntea Statului era necesară și că în țară organizația începuse a se fărâma.

„În consfătuirile ce am avut cu d-na Cantacuzino, cu Anflich, conducătorul răsleților și din informațiile asupra muncitorilor, am putut constata haosul.

„Am întâlnit pe Nicoleta Nicolescu și i-am comunicat cele ce promisem dela Berlin.

„M'a chemat altă dată și mi-a comunicat că
„cei dela închisoarea Râmnicul Sărat se opun
„unui atentat. Viața lor este primejduită, prin-
„tr'un asemenea gest. I-am spus Nicoletei, să
„comunique celor din lagăre să semneze orice
„declarație de supunere, pentru ca în acest
„mod să poată ieși afară — așa cum făcuseră
„mulți.

„Și aceasta pentru ca eventualul eveniment
„tare, să nu-i găsească în lagăre și pentru a da
„impresia că lucrurile se liniștesc.

„D-na Cantacuzino a comunicat acest lucru.

„La sfârșitul lunii Mai, am fost căutat de
„inginerul Nicolau Ioan. Venea dela Berlin.
„Mi-a spus că-mi aduce instrucțiuni dela d-l
„Horia Sima, păr. Borșa și Ion Victor Vojen.

„Mi-a confirmat cele spuse de d-na Canta-
„cuzino. În plus a venit cu instrucțiuni pre-
„cise. Mi-a dat legătura cu conducătorii răs-
„leților, Mircea Nicolau și Horflie, pentru a
„lucra în comun la acelaș scop.

„La două zile numai, am fost chemat de către
„Ilie Vlad Sturdza, ce venea dela Berlin. Și
„el mi-a comunicat cele ce promisem, prin cei
„doi de mai sus.

„Am început toate pregătirile.

„Am coordonat, pe cât mi-a fost cu putință,
„activitatea unităților din București, și câteva
„din provincie. Cu banii strânși din cotizații,
„treceam la procurarea materialului necesar.
„Am întâlnit băeții dela Ploești; le-am comu-
„nicat cele ce promisem. Imi spun că au arme.
„Le-am dat instrucțiuni, dacă au posibilitatea
„să o facă. Informațiuni asupra mișcărilor
„Regelui, ni le dădea d-na Cantacuzino. Asu-
„pra lui Armand Călinescu obțineam eu prin
„diverse legături.

„Cu inginerul Nicolau și cu Sturdza, cari
„aveau instrucțiuni dela Berlin, am hotărât
„ca executarea să vizeze simultan pe Rege, Că-

„linescu și pe Gabriel Marinescu. În acest fel, n'ar mai avea cine reacționa.

„În nici un caz nu va fi executat unul fără celălalt, Regele fără Armand, sau invers, — căci în acest caz, cel rămas va ordona moartea tuturor legionarilor de prin lagăre și închisori, conducători și comandanți. Toți am văzut situația la fel.

„În convorbirile avute pe de altă parte cu inginerul Nicolau și cu Sturdza, — planul trebuia pus în aplicare cât mai urgent.

„În acest scop, Sturdza îmi dă 100.000 lei, într-o sumă pe care o strânsesem din cotizații era cu totul insuficientă pentru procurarea de arme și explozibile. Pe măsura necesității urma să-mi mai avanseze ceva bani.

„Am început a pregăti camarazii cu care lucram.

„Transmit ploștenilor o informație asupra călătoriei Regelui și a Guvernului cu trenul prin Prahova. Am inspectat mai înainte linia ferată ca să le indic locul unde ar putea încerca un atentat asupra trenului regal.

„Din cauza unor încurcături cu poliția, acștia n'au putut pune planul în executare.

„În București iau informațiuni, supraveghez, îmi pregătesc oamenii. Simulăm execuții, pentru a verifica oamenii și supraveghează: la curse, când participă Regele la deschiderea Parlamentului, etc.

„La Atheneu, la o festivitate în prezența Regelui, planul n'a putut fi executat, căci oamenii poliției și siguranței erau amestecați printre studenți.

„Printre altele, prin Cezar Popescu, urma să cumpărăm o mitralieră dela Ploiești.

„Într'una din seri, mă cheamă inginerul Nicolau și-mi spune că Miti Dumitrescu, refuzat la Berlin, a venit în București și-mi cere să-i găsească locuință. Am refuzat. Aveam prea

„multe griji și eram însumi în pericol. Nu mă
„puteam obliga cu asigurarea lui Miti, care era
„atât de mult căutat.

„Ordinul Berlinului era executarea.

„La București ni se aduce o comunicare a
„comandamentului dela Berlin. De ce ezit ?

„Întâlnesc pe inginerul Nicolau, care îmi
„spune că Berlinul are încă încredere în mine.

„Între timp, Scărlătescu iese din Prefectura
„Poliției în plină anchetă și vine la mine acasă.

„Eu nu mai locuiam acasă. Aici era un prieten
„al meu, d-l Petrescu, un vechi legionar și pe
„care Scărlătescu îl cunoștea. Scărlătescu
„spune prietenului meu că a reușit să scape
„din anchetă și că pe mine mă caută Poliția să
„mă omoare. Părerea lui era, că trebuie să plec
„din țară și-mi dă câteva instrucțiuni prin
„amicul meu, în acest sens.

„Ieșirea lui Scărlătescu în acest timp și afir-
„mația ce făcuse la adresa mea, erau dovezi
„sigure că poliția aflase multe din ce făcusem.
„Eram pierdut. Fără nici un mijloc de scă-
„pare.

„Am întâlnit pe comisarul Dumitrescu, că-
„ruia i-am spus tot, — în legătură cu Sturdza
„și cu Scărlătescu. Nu mai aveam nimic de
„ascuns în aceste cazuri. Acum am aflat că
„Scărlătescu a spus: „Sturdza nu spune ni-
„mic ?“. Va vorbi el, căci știe multe.

„Această declarație făcută în arestul poli-
„ției către agentul Horwath Iuliu este eloc-
„ventă, — în sensul că prin declarațiile lui des-
„pre Sturdza, va face pe ultimul să vorbească.

„Comisarul Dumitrescu, căruia îi cerusem
„protecție, mi-a spus de astă dată, că situația
„mea este și mai gravă, întrucât mă caută și
„Siguranța.

„I-am cerut comisarului Dumitrescu, cu
„toată insistența, să-mi înlesnească obținerea
„unui pașaport pentru a pleca din țară.

„M'a refuzat. Am revenit, l-am rugat insistent cu lacrimi. Până la urmă a acceptat. „Mi-a dat pașaportul, l-am vizat și am plecat. „Aveam la mine ceva bani, din cei ce-mi dăduse Sturdza, plus 8.000 lei — primiți de „acasă pentru un costum de haine. La Berlin „am sosit la începutul lunei Noemvrie. Am în- „tâlnit pe legionarii refugiați acolo. Schimba- „sem banii la Viena. Mai aveam 2—300 mărci „în urma schimbului. M'am atașat pe lângă „Ion Victor Vojen, — care mă cunoștea prea „bine din țară și din trecut. I-am ajutat și am „lucrat împreună multe, — foarte multe lu- „crări, pentru cauza legionară. Imi mai amin- „tesc dintre lucrările la care l-am ajutat efec- „tiv: necesitatea unei Basarabii românești.

„Alături de I. V. Vojen, am muncit foarte „mult. Rolul meu îl poate confirma Vojen.

„Dar în scurt timp am sfârșit banii. Am în- „ceput să duc lipsă.

„M'a ajutat Vojen. Am scris în țară familiei. „Mi s'a răspuns că nu se poate trimite bani. „In acest timp, o scrisoare venită din țară pen- „tru unul dintre refugiați, spune că eu sunt „venit în Germania, pentru a trăda pe legio- „narii de acolo.

„Atmosfera era prea grea.

„Guvernul german răspunde în mod oficial. „că nu mai crede în victoria legionară.

*Domnule Președinte,
Onorată Înaltă Curte,*

Nu comentez această mărturisire, care vine astăzi de dincolo de mormânt, — Domniile Voastre însă sunteți în măsură, ca și reprezentanții apărării, să priviți acum răsfrântă activitatea legionară, pe plan politic și social — în cadrul larg.

Am auzit spunându-se că procesul care se debate astăzi, — poate constitui o piatră de hotar între două

lumi, — două concepte, — două ideologii, — două metode, privind deodată lumea veche și așa zisa lume nouă.

Eu cred domnilor, — că acest proces poartă pecetea lespedei de mormânt a metodelor teroriste din ultimul timp, în țara noastră.

Urmând firul conducător al rechizitoriului meu, — trebuie să amintesc ceea ce spuneam acum câteva clipe, — că Justiția immanentă poruncește verdictul în acest proces, — poruncă ce se îndreaptă însă și către reprezentantul Ministerului Public, căruia îi revine cinstea să pună concluziuni în cea mai hâdă și sângheroasă dramă din istoria politică a acestei țări.

Este bine, — pentru o mai bună apreciere a faptelor ce urmează a fi discutate și desbătute, — ca Domniile Voastre împreună cu mine să încercăm, — pentru o clipă numai, — să înturnăm gândurile noastre, — în toamna anului trecut și în dimineața zilei de 27 Noemvrie.

În dimineața acelei zile, — trecătorii își șopteau unul altuia la colț de stradă, — uluitoarea veste că peste 60 de personalități politice au fost asasinate într'o singură noapte și din cruntă răzbunare, — pentru ca la câteva ore numai, înspre miezul zilei, să se vânture șvonul că mai mulți ofițeri de poliție au fost uciși și sfârtecați, — în beciurile Prefecturii Poliției Capitalei și în pădurea Balota de pe Șoș. București-Ploești.

Privirile tuturor păreau ațintite pentru prima dată asupra unei lumi necunoscute încă, — asupra unei lumi nebănuite, — dar mai ales neînțeleasă.

Spre seara zilei de 27 Noemvrie, când s'a putut afla șvonul că a fost asasinat ziditorul de țară Nicolae Iorga și cunoscutul profesor și om politic Virgil Madgearu, — vântul răzmeriței brăzda ulițele.

Suflarea românească, curată și cinstită, — întreg poporul, sincer credincios și trăit în religia ideii de drept și legalitate, — nu putea înțelege.

Acest popor, născut și crescut în frica Bisericii, — cu sufletul înobilat de cântecele și doinele noastre, — iubitor de adevăr, de bine și de frumos, — nu înțelegea cum au putut fi asasinați oameni fără apărare, — a căror soartă era încredințată unui înalt for de anchetă și

de judecată și a căror soartă nu putea fi hotărîită de glonțul orb tras de mîna unor asasini abjecți.

Nu se aflase atunci, — ceea ce știm noi astăzi : că între cei asasiinați erau 37 de inși încarcerați la Jilava fără forme legale, — la bunul plac al poliției legionare și cu privire la cari, Comisiunea de anchetă criminală, de sub președinția d-lui Eugen Bănescu, consilier la Inalta Curte de Casație, nu luase nicio măsură de reținere sau de supraveghere.

Nu se aflase că în beciurile Prefecturii Poliției Capitalei, zăceau în stare de arest ofițeri de poliție de veche carieră, căroră le era interzisă comunicarea cu familia sau cu prietenii, — deținuți deasemenea de bunul plac al poliției legionare, care au fost și ei asasiinați în condițiuni mîrșave, despre care voiu vorbi în cursul rechizitoriului.

Nu se aflase atunci, că a fost asasinat Petre Tudor, din cauza unei simple potriviri de nume cu jandarmul Petre Tudor, bănuît că ar fi unul din cei cari participaseră la așa zisa prigoană legionară.

Nu se aflase că a fost asasinat sublocotenentul Cinghiță, bănuît pe nedrept a fi comandat, — după asasinarea lui Armand Călinescu, — plutonul de execuție a unor legionari din lagăre.

Nu se aflase că au fost asasiinați frații Horwath, agenți de poliție, — cari nu aveau altă vină decât aceea de a fi cunoscut împrejurările în care Horia Sima incita dela Berlin la asasinarea în țară la noi, a fostului Rege Carol II, a fostului prim ministru Armand Călinescu și a fostului Prefect de Poliție și Ministru de Interne General Gabriel Marinescu.

Nu se aflase nici faptul că 5 agenți de poliție, deținuți la Jilava tot de bunul plac al poliției legionare, fuseseră asasiinați, fără nicio vină.

Nu se aflase, mai ales, împrejurarea că Inaltul Consilier al Curții de Casație și Justiție, — Eugen Bănescu, — ca Președinte al Comisiei de anchetă criminală, — luând cunoștință despre arestările abuzive și în afară de lege, — ordonase în scris, liberarea celor nevi-

novați și reiterase dispozițiile date, atât în scris cât și telefonic.

Nu se știa că acestor dispozițiuni primite de acuzatul Ștefan Zăvoianu ca Prefect al Poliției Capitalei, — nu li s'a dat urmare, chiar de către Prefectul de Poliție, organ de executare și în subordinea Comisiunii de anchetă criminală.

Nu se putuse afla și cunoaște, — ceea ce știm și cunoaștem noi astăzi, — cu privire la tentativa de asasinat a foștilor prim miniștri ridicați dela domiciliile lor, de poliția legionară, din ordinul acuzatului Ștefan Zăvoianu, — scăpați dela o moarte sigură, numai grație intervenției în timp util a fostului subsecretar de Stat al Internelor, Lt.-Col. Al. Rioșianu.

Nu se cunoșteau schingiuirile și omorurile din beciurile Prefecturii Poliției Capitalei — știute și tolerate de Prefectul de Poliție, acuzatul Ștefan Zăvoianu.

Nu se bănuia rolul poliției legionare, — rol pe care îl cunoaștem astăzi și care pecetluște definitiv trista epocă trăită în toamna anului trecut.

Nu se știa că toate asasinatele erau puse la cale de mult și minuțios preparate, într'un concert criminal în care instigatorii, autorii materiali și complicii, erau tocmai organele autorităților de Stat.

Cine putea bănuia minciuna inserată în comunicatul oficial, desigur inspirat de Horia Sima, — rebelul de mai târziu — ca vice președinte al Consiliului de Miniștri, — comunicat apărut în presă, în ziua de 28 Noemvrie, anul trecut, având cuprinsul de mai jos:

„In noaptea de 26—27 Noemvrie, — cu ocazia deshu-
„mării osemintelor dela Jilava, — legionarii cari lucrau
„la această deshumare, — au pătruns în închisoare și au
„împușcat pe unii dintre deținuții politici aflați acolo și
„considerați ca autorii principali ai crimelor săvârșite
„împotriva Căpitanului și a legionarilor, — sub fostul
„regim“.

Dovada minciunii care se desprinde dintr'un complex de împrejurări și fapte, — o voi face într'o largă expunere, în cursul dezvoltării rechizitoriului.

Restrâng deocamdată lămuririle mele la faptul că asasinii nu s'au recrutat din legionarii cari au lucrat la deshumarea osemintelor dela Jilava, — ci din membrii poliției legionare și ai Corpului Muncitoresc Legionar, instigați la asasinat de persoane din conducerea Mișcării Legionare, — contra cărora nu s'au putut stabili până astăzi suficiente indicii, — precum și de Prefectul de atunci al Poliției Capitalei, — acuzatul Ștefan Zăvoianu, contra căruia sunt indiscutabile dovezi de culpabilitate.

Făgăduesc, însă, dela înălțimea acestei tribune, să urmăresc și să cer sancționarea tuturor vinovaților, oricine ar fi și orice demnitate ar fi avut în acest Stat.

Dovada că asasinatele care ne preocupă, — nu sunt rezultatul unui gest spontan de revoltă, — a legionarilor care lucrau la deshumarea osemintelor, — bănuite a fi ale lui Corneliu Codreanu, rezultă din mărturisirea lui Ion Zelea Codreanu, care precizează că nu a avut certitudinea până în ultimul moment, că osemintele fiului său se află sub lespeda de beton dela Jilava, — după cum rezultă și din declarațiile d-lui Consilier de Curte de Casație Eugen Bănescu, care vor forma obiect de preocupare deosebită, în cursul rechizitoriului.

Dovada că asasinatele nu sunt rezultatul unui gest spontan, — ci că au fost îndelung premeditate, — mai rezultă și din arătările acuzaților, din toate actele de instrucțiune scrisă și orală, — care ne duc la concluziunea matematică, — că în cuprinderea comunicatului oficial dat presei, — rezidă minciuna sfruntată.

Ion Zelea Codreanu, în declarația pe care o face magistratului instructor, caracterizează astfel pe Horia Sima :

„Credea nesdruncinat în puterea și necesitatea minciunii.

„Trădătorul Sima îi minția pe sfetnicii lui —
„fiind sub inspirația lui Satan, — ca toți tră-
„dătorii, ca toți mincinoșii și ca toți cleveți-
„torii“ „

În aceeași declarație, Ion Zelea Codreanu, lămurește că împreună cu soția sa, a stat de dimineață până în

seara zilei de 26 Noemvrie anul trecut, lângă mormântul unde se presupunea că zac osemintele fiului său, — iar în cursul nopții de 26 spre 27 Noemvrie au stat membrii din familia Codreanu — cari i-au declarat că nimeni din cei ce au săpat pământul pentru a degaja placa de beton de pe mormânt, n'au părăsit lucrul.

Declarațiile făcute în proces de către d-l medic legist al Parchetului Trib. Ilfov — Valentin Sava — ca și lămuririle date de d-l Consilier Eugen Bănescu pun în lumină de adevăr faptul că deshumarea osemintelor a avut loc după consumarea asasinatelor și că identificarea nu s'a putut face decât în ziua de 27 Noemvrie anul trecut, înspre orele 11.

Domnilor,

Este interesant de știut dintru început, că asasinii au tras mai multe mii de gloanțe, pentru a răpune viața a 64 persoane deținute în fortul Jilava, — a comisarilor aflați în beciurile Poliției Capitalei și a celor uciși pe drumurile publice.

Am avut curiozitatea să urmăresc rând cu rând raportul medicilor legiști, cari au examinat cadavrele celor uciși la Jilava, precum și a celor uciși la Prefectura Poliției Capitalei și am putut constata cu groază următoarele:

587 gloanțe au străpuns trupurile fostului Ministru de Justiție Victor Iamandi, fostului Prim Ministru General Argeșeanu, fostului Ministru General Gabriel Marinescu, fostului Prim Președinte al Curții de Apel Radu Pascu, fostului Prim Procuror al Tribunalului Militar Colonel Zeciu Vasile, fostului Director al Serviciului Secret de Informațiuni Mihail Moruzof, ale ofițerilor: sublocotenent Cinghiță Traian, maior Damian Frederic, maior Popescu Alexandru, maior Macoveanu Aristide, maior Dinulescu Iosef, colonel Panaitescu Anibal, maior Blebea Alexandru, student Virgil Diculescu, care nu a făcut politică, nu a activat în niciun fel în viața publică, ci a avut numai păcatul de a fi pretins fostului Secretar General al Prefecturii Poliției Capi-

talei, acuzatul maior în retragere Const. Orăşeanu, să achite o parte din şampania consumată la nunta fiicei sale!

Nu mai înşir numele celorlalţi nenorociţi ucişi în aceeaşi noapte în celulele lor la Jilava şi dintre cari, unii s'a constatat că au prezentat răni profunde tăiate — ale capului şi feţei — cu despicarea masivului osos în întregime. Citez la întâmplare:

Studentul Virgil Diculescu, prezenta 8 răni împuşcate, pe ceafă, torace şi membre şi alte 3 răni tăiate, ale capului, despicând masivul osos.

Horwath Iuliu prezenta 2 răni împuşcate, pe umeri şi membre şi alte două răni profunde şi tăiate ale capului, despicând în parte masivul osos.

Horwath Victor prezenta 5 răni împuşcate pe piept şi abdomen şi alte 2 răni profunde tăiate — una la cap, despicând craniul şi alta pe umăr, — despicând oasele.

Lucreţiu Constantinescu prezenta 13 răni împuşcate, pe spate, umărul drept şi membrele inferioare şi o rană profundă, tăiată, a capului, despicând întreg masivul osos.

Locotenent-Colonelul Negulescu Dumitru, fostul Prim Preşedinte al Trib. Militar Cluj — prezenta 13 răni împuşcate, — pe cap, spate, abdomen şi membrele superioare.

Niky Ştefănescu, fostul subdirector al Serviciului Secret de Informaţiuni, prezenta 38 răni împuşcate, pe cap, obraz, faţă, piept, abdomen şi coapsa stângă.

Infiorătoare sunt constatările medicilor legişti cu privire la felul cum au fost sfârtecate trupurile comisariilor ucişi în beciurile Prefecturii Poliţiei Capitalei.

Din constatările consemnate în adresa trimisă de medicul legist Dr. I. Stănescu, magistratului instructor militar, — reiese că moartea comisarului Paul Voinescu a fost violentă şi că ea se datoreşte plăgilor prin armă de foc ale capului, — cu fractura craniului şi distrugerea creierului.

Acestui nenorocit i-a fost secţionat laringele printr'un instrument tăios şi a fost străpuns cordul printr'un instrument înţepător.

Comisarul Nicolae Gheorghe Ralet a murit de pe urma rănirii plămânului, inimii, ficatului și rinichiului stâng, iar capul i-a fost ciuruit de gloanțe, care au distrus creierul, creierașul și bulbul.

Comisarul Nicolae Suci — a fost găsit cu craniul zdrobit de pe urma lovirii capului cu un corp tare — având ficatul perforat în întregime, din cauza gloanțelor care au fost trase asupra trupului său în plin și i-au provocat o hemoragie internă masivă.

Nu mai vorbesc de cruzimea de care asasinii au dat dovadă, când au tras nenumărate gloanțe la margine de drum, — pe șoseaua București-Ploiești, — în trupurile pironite de frică, ale comisarilor Alex. Davidescu și Ionel Dumitrescu.

Domnilor Consilieri,

Cercetând actele din dosarul cauzei, am căutat să stabilesc cine sunt asasinii și de unde s'au recrutat.

În această ordine de idei, am ajuns la constatări uluitoare.

La foarte scurt interval de timp după ce regimul legionar a pus mâna pe frânele puterii, Ministerul de Interne a hotărât înființarea unui corp de poliție auxiliar.

Acest corp numit „poliție legionară“, s'a alcătuit din elemente fără nicio pregătire de specialitate, fără cultură, fără suflet, desmoșteniții soartei, culeși din pulbere de drum.

Din prima zi, poliția legionară s'a substituit autorității de Stat, determinând carența autorității publice.

Simultan — la Prefectura Poliției Capitalei, — elemente de aceeași speță, au fost culese de abjectul personagiu Ștefan Zăvoianu, care — în calitatea pe care o avea pe vremea aceea, — a crezut necesar să substituie vechilor polițiști de carieră, pe noii veniți, pe cari i-a instituit din prima zi în funcțiunile de chestori de poliție, comisari titulari și comisari ajutori, agenți secreți și agenți informatori

Acești polițiști improvizați, — au luat toate atribuțiunile din mâna vechilor polițiști de carieră — le-a interzis acestora inițiativa și directivele.

Nouii veniți în Prefectura Poliției Capitalei și-au asumat cu știință și voința lui Ștefan Zăvoianu, puteri nemărginite, între care principala era arestarea fără formă legală a ori și cui și mai ales, a foștilor demnitari ai Statului, a foștilor funcționari superiori și a persoanelor care au fost victimele evenimentelor din luna Noemvrie anul trecut.

Acuzatul Ștefan Zăvoianu, — cinic și feroce, — a înarmat pe nouii numiți la Prefectura Poliției Capitalei.

Pentru ca Domniile Voastre să puteți avea o imagine fidelă despre cele ce s'au petrecut la Prefectura de Poliție a Capitalei, am crezut util să culeg la întâmplare una din ordonanțele definitive, care s'au încheiat de magistrații instructori ai Parchetului Civil.

Un act nou, — în sensul că nu se găsește atașat la dosar — dar pe care îl pun la îndemâna Înaltei Curți.

Citez ordonanța definitivă Nr. 67 din 1941 încheiată de d-l judecător al Cab. 7 Instrucție, Trib. Ilfov.

Din contextul acestui act se desprinde clar dovada că mai mulți ofițeri de poliție legionară, printre care și Gheorghe Crețu, Petre Grimalschi, Topliceanu Nicolae, toți trei acuzați și în procesul asasinatelor ce interesează aceste desbateri, au arestat, în ziua de 2 Noemvrie anul trecut pe elevul de liceu L. R., în vârstă numai de 15 ani, sub pretextul că l-ar fi văzut lipind pe stradă manifeste cu caracter comunist.

Magistratul instructor stabilește că inculpații au săvârșit fapta fără să poată face dovada că tânărul L. R. ar fi avut măcar un manifest comunist asupra-și, necum să-l fi lipit pe stradă.

L-au schingiuit în așa fel în beciurile Prefecturii de Poliție, încât până în zorii zilei următoare a încetat din viață în chiar pretoriul Prefecturii, sub privirile sadi-cilor anchetatori.

Magistratul instructor constată că acest copil a fost bătut peste față, peste corp și membre, cu un instrument de tortură, alcătuit dintr'o țevă din care ieșiau 3 arcuri din ce în ce mai mici și cari se sfârșeau la capăt cu o bilă de metal, care lovia puternic, crunt și rapid.

Din când în când, victima al cărui corp sângera dela creştet la picioare, era scoasă din beciurile Prefecturii pentru a fi spălată şi înviorată, cu scopul de a mai putea rezista torturilor la care era supusă.

În cele din urmă, victima a fost strangulată.

Cu ocaziunea autopsiei cadavrului, s'a găsit osul hioid fracturat.

Odată isprava săvârşită, în ultima ei fază, — acuzaţii, în dimineaţa zilei de 3 Noemvrie anul trecut, au ridicat cadavrul victimei din localul Prefecturii de Poliţie.

Domnilor,

Cadavrul este asvârlit dela etajul V într'o maşină care staţiona în stradă şi era condusă de un ofiţer de poliţie legionară.

Asasinii au crezut că pot ascunde fapta lor, transportând cadavrul la Spitalul Gardienilor Publici din şos. Bonaparte Nr. 5, unde au insistat pe lângă personalul de gardă să-l primească, pentru a încheia o foaie de deces.

Au fost refuzaţi.

În asemenea împrejurări, au dus cadavrul la Institutul Medico-Legal, unde l-au predat autopsierului Gheorghe Berzovan, declarând acestuia cât şi portarului, că au găsit cadavrul pe str. Isvor.

Magistratul Instructor precizează că în silinţele pe care le-a făcut, — pentru a identifica pe autorii omorului, — s'a adresat Prefectului de Poliţie, acuzatul Ştefan Zăvoianu, — deoarece un asemenea fapt nu era cu putinţă să se întâmple, fără ca Prefectul să nu fi făcut cercetări.

Drept răspuns, magistratul instructor a primit din partea Direcţiunii Generale a Poliţiei, adresa cu Nr. 86.497 din 19 Noemvrie anul trecut, în care se preciza că tânărul L. R., reţinut la arestul Prefecturii de Poliţie pentru cercetări, s'a sinucis.

Domnilor,

Cred necesar să redau cuvânt cu cuvânt, un pasagiu din ordonanţa definitivă, de care mă servesc pentru a lămuri faptele.

Citesc :

„Văzând că Poliția și Siguranța, în loc să
„ne ajute la descoperirea criminalilor, ne de-
„rutează în cercetările noastre, —

„Am continuat cercetările pe calea mărtu-
„riilor și informațiunilor, până ce în ziua de
„3 Martie anul acesta, reușim să intrăm în po-
„sesiunea unui înscris, rămas după rebeliune
„în localul Prefecturii de Poliție, printre hâr-
„tiile lăsate acolo de fosta poliție legionară“.

Magistratul Instructor lămurește că datorită acestui înscris a putut stabili că polițistul legionar Gavrilescu Constantin era unul dintre aceia cari au ridicat victima de pe stradă, în ziua de 2 Noemvrie 1940.

Dela acest prim indiciu, — urmând firul cercetărilor, — judecătorul a putut dovedi realitățile pe care am onoarea să vi le prezint.

Pentru completarea cadrului, vă aduc la cunoștință și anumite fapte care interesează activitatea unora dintre acuzați, ce au format obiect de cercetare în acest proces.

Astfel :

În primele zile ale lunii Decemvrie anul trecut, a fost bătut până la moarte plutonierul de jandarmi Ghiță Gheorghe, încarcerat în arestul Poliției Sociale din Prefectura Poliției Capitalei.

Acest ofițer de poliție judiciară fusese arestat de legionari fără nicio formă legală, datorită bănuielii că ar fi ucis doi membri ai Gărzii de Fier la Cetatea-Albă, în timpul așa zisei prigoane.

Dintr'un început, lămuresc că suspiciunea nu se sprijinea pe niciun indiciu și nu corespundea realităților.

Acuzatul Tănăsescu Ion — șeful arestului Poliției Sociale — în paza căruia era dat plutonierul Ghiță Gheorghe, sub pretextul că acesta nu este cuviincios, l-a scos în ziua de 5 Decemvrie din celulă și în asociație cu acuzații Gheorghe Crețu, Marcu Octavian, Pavel Grimalachi și Topliceanu Nicolae, l-au lovit în așa fel, încât victima a decedat.

Faptul s'a petrecut în hall-ul arestului.

Acuzatul Topliceanu Nicolae a înfășcat victima, ținând-o pe spinare pentru a o imobiliza și a permite astfel acuzatului Gheorghe Crețu și celorlalți să lovească cu bastoanele de cauciuc, iar mai apoi victima a fost trecută în spatele acuzatului Octavian Marcu, continuându-se supliciul până când victima în svârcolirile sale a murit.

După consumarea faptului, cadavrul lui Ghiță Gheorghe a fost aruncat într'o mașină, proprietatea Prefecturii Poliției Capitalei și transportat în Pădurea Băneasa, de către acuzatul Dragomir Nicolae.

Domnilor, faptele au fost recunoscute de către toți acuzații în cursul instrucțiunii.

Este adevărat că în timpul desbaterilor orale și cu ocaziunea interogatoriilor luate, — acuzații au revenit în parte, asupra primelor mărturisiri, — căutând să acrediteze versiunea că victima, după ce a fost bătută, s'ar fi izbit cu capul de peretele încăperii unde s'a consumat odioasa faptă și că din această cauză ar fi murit.

Nu este însă mai puțin adevărat, că acest mijloc de apărare nu pare verosimil, tocmăi prin aceea că au căutat să transporte cadavrul în condițiunile arătate și l-au părăsit la voia întâmplării în Pădurea Băneasa.

*

În cursul lunii Noemvrie, anul trecut, agentul secret de poliție Gheorghe Tălăngescu, — de veche carieră, — a fost întâlnit întâmplător pe stradă de către acuzații Alexandru Pană și Chircor Garabet Malcasian și arestat pe considerațiunea că contribuise odinioară la anchetarea și încarcerarea acuzatului de astăzi Alexandru Pană, urmărit pentru activitate subversivă dăunătoare ordinii și siguranței Statului.

Acuzații, ajunși ofițeri de poliție, sub noul regim legionar și nutrind sentimente de ură și răzbunare contra vechilor polițiști de carieră, au găsit ocazia nimerită să-și satisfacă josnicele lor porniri.

Astfel:

După arestarea victimei, au schingiuit-o în cabinetul comisarului ajutor legionar Djionat, acuzat și dânsul în în acest proces, — în așa chip, — încât victima a vărsat sânge, a leșinat și a scăpat cu viață printr'o minune.

Inchipuiți-vă, Domnilor, că acuzatul Pană Alexandru, recunoaște numai că i-ar fi dat câteva palme, bine că nu spune astăzi că l-a mângâiat!

Domnilor,

Din rândurile acestor polițiști s'au recrutat asasinii, instigatorii și complicitii din procesul de față.

Adaog însă, — că li s'au alăturat legionarii din Corpul Muncitoresc Legionar (C. M. L.), — corp infectat de bacilul comunismului, pus sub conducerea acuzatului din acest proces, Dimitrie Grozea.

Pe măsura în care voiți pătrunde în analiza faptelor și a împrejurărilor, — vă voi înfățișa și această figură.

Deocamdată mă mărginesc să spun că Dimitrie Grozea — după cum mărturisește acuzatul Gheorghe Crețu, — în seara zilei de 26 Noemvrie anul trecut a urmat brețul Prefecturii Poliției Capitalei, — cu cari erau transportați asasinii la Inchisoarea Militară Jilava și odată ajunși la fort, — Dimitrie Grozea le-a comunicat:

Că trebuie răzbunați Corneliu Codreanu, Nicadorii și Decemvirii.

Executarea deținuților politici dela Jilava trebuia să aibe loc chiar în noaptea de 26 spre 27 Noemvrie anul trecut, — deoarece d-l colonel Rioșianu, fostul Subsecretar de Stat al Ministerului de Interne, — ordonase că începând din ziua de 27 Noemvrie, — paza deținuților politici să se facă de către organele militare. Așa a afirmat Dimitrie Grozea.

Este locul să lămuresc că până atunci, paza nenorociților cari au fost asasinați, — se făcea de membrii poliției legionare și ai Corpului Muncitoresc Legionar, cu buna știință a acuzatului Zăvoianu, Prefectul de Poliție.

Acuzatul Gheorghe Crețu, — unul din asasini, — a fost însărcinat de către comandantul-ajutor legionar Romu-

Ius Opriș, chestor de poliție, cu schimbarea gărzilor legionare—iar în trecut, același acuzat, a fost însărcinat cu controlul regulamentului închisorii,—alcătuit și impus de către legionari — trecându-se peste autoritatea comandantului militar al închisorii.

Schimbarea gărzilor legionare avea loc în fiecare seară la orele 21.

Zilnic, garda legionară era dusă la Jilava cu breul Prefecturii de Poliție — iar garda schimbată era readusă la București cu același breu — pe planșeul Prefecturii de Poliție —de unde oamenii se împrăștiau.

Domnilor,

Aceste gărzi terorizau pe deținuții politici,—îi batjocoreau și-i supuneau unor torturi fizice și morale de neînchipuit.

După săvârșirea asasinatelor, autoritățile au găsit în celula unde a fost asasinat maiorul Macoveanu—însemnările sale intime, făcute zi cu zi—din care desprind următoarele fapte:

Erau nopți când legionarii cari făceau de gardă, cântau cum cântă cucuveaua —ore în șir —obișnuit între orele 1 și 4 dimineața —pe sălile unde erau înșiruite celulele deținuților și la ferestrele acestora.

Ecoul întunecatelor culoare, repeta lugubru în besna nopții același cântec — pentru ca, în urmă și până în revărsat de zori—garda legionară să rostogolească roți de fier cari huruiău asurzitor, să izbească cu picioarele ușile celulelor și să dea de-a rotogolul cutii de conserve goale.

În același timp, legionarii însărcinați cu paza, trăgeau focuri de armă în fort și în afara fortului și plesneau geamurile dela ferestrele celulelor cu vergele de metal—întrebând pe deținuții politici îngroziți: unde se află Corneliu Codreanu?

Întrebarea se punea în cor și astfel: „Unde este Căpitanul?”

Găsese între filele însemnărilor intime ale maiorului Macoveanu, următoarele gânduri:

„Fă, Doamne, așa ca să se termine într'un fel sau altul —această suferință abătută asupra capului meu!“.

Spicuiind aceste însemnări —am putut stabili regimul alimentar care alcătua hrana de fiecare zi a acestor deținuți.

Masa obișnuită la prânz și seara, ciorbă cu cartofi — pâinea rece și cu neputință de a fi mâncată. Drept carne, —hrana pisicilor —„bojoc“ și acesta foarte rar.

Din punct de vedere sanitar, este de reținut—că li se impunea să trăiască în condițiuni pe cari civilizația nu le poate îngădui.

În fiecare celulă se afla un hârdău în care deținutul trebuia să-și facă nevoile fizice—și care nu se vida de multe ori cu zilele.

Vă închipuiți, domnilor, atmosfera pestilențială a celulelor, unde erau obligați să trăiască laolaltă mai mulți deținuți.

Legionarii din gardă obligau pe foștii miniștri și demnitari ai Statului, să-și măture singuri celulele.

Maiorul Macoveanu, timp de mai multe săptămâni, n'a putut vorbi cu nimeni și nu i s'a îngăduit citirea ziarelor.

Foștii demnitari au dormit în primele zile pe scândurile celulelor —iar în zilele de iarnă rece din luna Noemvrie, anul trecut, nu li s'a făcut foc.

Nu li se îngăduia deținuților politici ieșirea în aer liber cu săptămânile—iar atunci când aveau o asemenea învoire, erau scoși din celule între rândurile legionarilor așezați la intervale de 2—3 pași unul de altul —cu pistoalele întinse și cu degetul pe trăgaci.

Li se fixa pe teren —fiecăruia —un loc în întindere de câțiva metri, unde trebuiau să se plimbe ca vitele într'un țarc—în timp ce legionarii îi priveau, făceau reflecții răutăcioase și râdeau.

Deținuții nu puteau vorbi unul cu altul.

Maiorul Macoveanu, în însemnările sale din ziua de 18 Noemvrie 1940, scrie printre altele:

„Legionarii trec pe la fiecare celulă în grupe de câte 2 și 3 —privesc pe ferestre sau prin „vizetele“ ușilor și

fac următoarele reflecții: „Cine este ăsta?“ „Argeșanu?“ Mama lui de bandit!“.

Acest joc se continua dela celulă la celulă — indicând numele fiecărui deținut cu răs batjocoritor — după care urma cunoscuta înjurătură românească.

În însemnările sale din ziua de 20 Noemvrie 1940, găsesc următoarele:

„Astăzi l-am zărit și pe fostul Consilier de Curte Radu Pascu. Este foarte abătut“.

Domnilor,

Adaog — că avea de ce să fie abătut fostul prim-președinte al Curții de Apel din București.

Domnul consilier al Inaltei Curți de Casațiune Eugen Bănescu, în declarațiunile sale, date magistratului instructor militar — ca și în lămuririle date acestei Curți, cu ocazia desbaterilor orale — ne-a arătat că Radu Pascu era bolnav și că asasinul Constantin Savu, ofițer de poliție legionară și boxeur de meserie — s'a opus în ziua de 25 Noemvrie, anul trecut, ca Inaltul Consilier Bănescu întovărășit de medicul legist Valentin Sava să poată vedea pe deținut.

D-l Bănescu ne lămurește că acelaș acuzat s'a opus ca Radu Pascu să fie scos din celulă și adus la cancelaria închisorii, pentru a fi examinat de medic — și că numai după energica intervențiune a d-lui Bănescu — Radu Pascu a putut fi scos pentru câteva clipe la lumina zilei.

Tot din însemnările maiorului Macoveanu aflăm că în noaptea de 24 Noemvrie 1940, grupe de legionari au strigat toată noaptea — rând pe rând — dela celulă la celulă: Căpitanul, Căpitanul, Căpitanul! — Unde-i Căpitanul?

Iar a doua zi de dimineață, pe la orele 7 — în timp ce maiorul Popescu-Marinăru Alexandru — din Constanța — deținut în aceeași celulă cu maiorul Macoveanu — deschidea fereastra celei — un grup de legionari aflați în fața ferestrei, l-au apostrofat cu următoarele cuvinte:

„Unde-i Căpitanul?“

„Ne-ați ucis frații—călăilor—tâlharilor—criminalilor!”

„Locul vostru este în piața de execuție —iar nu aci”.

La atitudinea maiorului Popescu, care a rugat pe cei din grup să-și vadă de treabă —i s'a răspuns prin cuvinte și înjurături, ce nu pot fi reproduse în această instanță.

Domnilor Consilieri,

V'am arătat regimul pe care legionarii l-au impus deținuților politici.

V'am lămurit metoda întrebuințată pentru a le istovi puterile de rezistență fizică și morală.

Dar ceeace am urmărit în prim rând — este de a vă înfățișa o succesiune de fapte și împrejurări —din cari să puteți întrezări —în bezna fortului Jilava,—premeditarea asasinatelor.

În ce privește premeditarea, — pe care asasinii o contestă —voi aduce dovezi pertinente în cursul dezvoltării rechizitoriului meu.

Domnilor Consilieri,

Spuneam că la foarte scurt interval de timp, după ce regimul legionar a luat frânele puterii, Ministerul de Interne hotărîse înființarea unui corp de poliție auxiliar și că simultan la Prefectura Poliției Capitalei — Prefectul de Poliție de pe vremea aceea, acuzatul Ștefan Zăvoianu, a creat un acelaș corp auxiliar de poliție pe lângă Prefectură.

Am arătat —cum se comportau și ce metode de investigații întrebuințau polițiștii legionari dela Prefectură.

N'am lămurit însă, până acuma, specificul poliției auxiliare organizate de Ministerul de Interne —având sediul principal în Splaiul Independenței. În această privință, martorul Gheorghe Tăslăoanu, de profesiune ziarist și—cred că nu mă înșel —fost director de cabinet în Ministerul de Interne pe vremea ministeriatului Vaida-Voevod — ne-a dat indicațiuni prețioase.

În toamna anului trecut a fost ridicat de acasă fără îndeplinirea vreunei forme legale și încarcerat la arestul poliției legionare organizate de Ministerul de Interne — sub învinuirea imaginară că soția sa ar fi fost cândva prietena fostului suveran și că, oșebit de această învinuire, martorul ar fi gândit să pună la cale un atentat contra vieții lui Horia Sima.

Din prima zi a încarcerării sale — începe drama pe care dacă n'am cunoaște-o din spusele — sub prestare de jurământ — ale celui care a pățimit, am crede mai curând că este vorba de o povestire izvorâtă din imaginația unui inspirat sadic.

Intr'adevăr — martorul Gheorghe Tăslăoanu ne spune că imediat după arestarea sa a fost adus în fața unui chestor legionar — care cu un glas nespus de blând și cu atitudine, ce trăda o înmănușată cuviință englezească — l-a rugat să ia loc pe un scaun.

L'a întrebat apoi ce ar dori să mănânce, fiind ora de-junului, — cu lămurirea că-și poate manifesta orice preferință în arta culinară.

Chestorul legionar — băgând de seamă stupefacția noului arestat — a adăugat pentru a-l liniști, că oamenii din lumea bună — nu trebuie să-și strice stomacul — și că de aceea, poliția legionară este gata să le servească icre negre — pui la frigare — brânzeturi fine — și mai ales vinuri vechi.

Cu toată rigida atitudine a polițistului legionar — martorul a sesizat mârșava ironie.

De aceea răspunsul a fost prompt și poate fi rezumat astfel:

Sunt de obârșie moldovenească și toți cei cari se trag din neam de „răzeși“ — se mulțumesc cu un „boț“ de mămăligă și cu o „ceapă dulce“.

Filmul continuă.

Chestorul legionar i-a atras atenția că și-a făcut probabil o proastă părere despre poliția legionară și mai ales despre tratamentul pe care „instituția“ înțelege să-l aplice celor ce au neplăcuta ocazie de a fi cercetați.

A dispus să i se servească martorului — un succulent dejun, alcătuit din icre negre, pui fript românește la frigare, compoturi asortate și fructe de sezon — toate stropite de un parfumat și vechi cotnar.

Acest regim i s'a aplicat lui Gh. Tăslăoanu timp de 6 zile.

Vă închipuiți, domnilor — grija cu care trăia zi și noapte în arestul poliției legionare — în așteptarea finalului acestui film de neînțeles.

În sfârșit — în cursul celei de a 6-a nopți, a fost vizitat în arest de un medic legionar, — care l-a întrebat cum se simte de pe urma regimului alimentar la care este supus — dacă nu cumva are temperatură și mai ales dacă regimul impus nu l-a debilitat.

Medicul legionar a crezut necesar să puie un termometru la subțioara arestatului, pentru a se convinge de bunul mers al sănătății sale.

L-a ciocănit pe spate — l-a ciocănit pe piept — i-a examinat limba și la urmă a conchis că este puțin anemiatic, deoarece nu-i priește regimul.

A hotărât ca de a doua zi Tăslăoanu să fie supus unui tratament tonifiant, cu șampanie de cea mai fină marcă. În ziua următoare însă — o echipă de polițiști legionari condusă de șeful legionar Eremia Șocariciu — acuzat pentru asasinat în procesul de față — au dat busna în celula martorului și l-au lovit sălbatic — izbindu-l cu capul de pereții celulei — până l-au umplut de sânge și în cele din urmă a leșinat.

În arestul poliției legionare de Stat — s'a utilizat aceeași metodă ca și la Prefectura de Poliție — pentru readucerea în simțiri a martorului Gheorghe Tăslăoanu.

A fost trezit din leșin, turnându-i-se găleți cu apă rece pe cap și pe trup.

A început apoi ancheta propriu zisă, — anchetă în timpul căreia i s'a cerut martorului, să recunoască — că soția sa a fost prietena fostului suveran.

A urmat: legarea martorului — lovirea lui în mod sălbatec — și în sfârșit crestarea în lung a feselor, cu o baionetă, — crestare adâncă a mușchilor fesieri — pen-

tru ca în urmă rănilor sângerânde să fie presărate cu sare.

Și acest fapt — adaos la celelalte — ilustrează timpurile — când libertatea, viața, onoarea și averea cetățenilor — erau date în paza legionară.

Onorată Curte,

Acestea zise — trec la examinarea faptelor și împrejurărilor care interesează procesul ce se desbate astăzi.

Acuzatul Gheorghe Crețu — care face cinica declarațiune, că nu regretă a fi ucis 14 persoane, — deși în realitate a ucis 17 — care a recunoscut în fața magistratului instructor militar, că a ucis încă alte 3 persoane în beciurile Prefecturii de Poliție — care a asasinat pe tânărul L. R. al cărui sfârșit dramatic îl cunoașteți — care precizează că și astăzi încă este hotărât să ucidă — a dat magistratului instructor firul conducător al cercetărilor.

Intr'adevăr, lămurește că fiind absolvent de liceu — cu serviciul militar nesatisfăcut — vechi aderent al mișcării legionare — a fost numit comisar-adjunct legionar — în Prefectura de Poliție, de către prefectul Ștefan Zăvoianu.

În continuare — lămurește că încă dela data când Inchisoarea Militară Jilava a fost destinată și deținuților politici — el era însărcinat de către comandantul ajutor legionar Romulus Opreș — acuzat în acest proces pentru asasinat — cu schimbarea gărzilor legionare, destinate să facă paza deținuților la Jilava și că odată pe fiecare săptămână făcea câte 24 ore de serviciu.

Gheorghe Crețu mai lămurește că s'a alcătuit un regulament privitor la tratamentul deținuților politici — după dispozițiunile lui Romulus Opreș, despre care am uitat să spun că era și chestor de poliție.

Acest regulament a fost impus comandamentului militar al Inchisorii Jilava.

Schimbarea gărzilor legionare la fortul Jilava — se făcea în fiecare seară la orele 21.

Legionarii din gardă, se adunau cu o oră înainte, pe planșeul Serviciului Circulației din Prefectura Poliției Capitalei — de unde erau transportați cu un brec al Prefecturii, la fortul Jilava — iar garda schimbată, era adusă la București și tot pe planșeul Serviciului Circulației — de unde se împrăstia.

În seara zilei de 26 Noemvrie, anul trecut — acuzatul Gheorghe Crețu a mers până la Jilava — ca deobicei, — în brecul Prefecturii de Poliție, însoțind garda legionară din acea noapte — care a participat la executarea oamenilor politici.

Brecul Prefecturii era urmat de o mașină mică, în care se aflau acuzații Romulus Oprea și comandantul Corpului Muncitoresc Legionar, Dimitrie Grozea.

La orele 21, — Gheorghe Crețu a procedat la schimbarea gărzii — iar legionarii de gardă au fost repartizați în posturile lor — de către comandantul Corpului Muncitoresc Legionar.

La ora 23,45, acuzatul Dimitrie Grozea a adunat pe toți cei din gardă și le-a comunicat — că în acea noapte chiar — trebuie răzbunată moartea lui Corneliu Codreanu, a Decemvirilor și a Nicadorilor.

A lămurit celor de față — că asasinatul nu poate să sufere întârziere, fiindcă fostul Subsecretar de Stat de la Ministerul de Interne, Col. Rioșianu, ordonase ca paza deținuților politici să nu se mai facă de garda legionară — ci de organele de pază militară, — cu începere dela 27 Noemvrie.

S'au pus cu toții de acord să treacă la săvârșirea crimei — în clipa în care unul din ei va trage un foc de revolver.

Toate prezumțiile converg la ideea că cel care a tras focul de armă — este Dimitrie Grozea.

În prealabil — s'au scos lacătele dela ușile celulelor — pentru ca asasinii să poată pătrunde deodată în toate celulele și mârșavul asasinat să se poată consuma în minimum de timp.

Focul de armă — semnalul deslănțuirii măcelului — s'a tras la ora 0,30 minute.

Acuzatul Gheorghe Crețu a deschis ușa celei Nr. 17, — unde erau deținuți polițiștii Panova Ion, Bonea Niculescu, Otto Reiner, Constantinescu Laurențiu, Malenschi Petre, Găman Nicolae, Iordache Ion Iordănescu, Horwath Juliu, Horwath Victor, comandantul legionar Vârfureanu Mihai și studentul Virgil Diculescu, și în aceeași clipă a ordonat victimelor să ia poziția de „drepti“ și a tras asupra tuturor.

Dat fiind numărul mare al gloanțelor trase — este fără îndoială că în această celulă au acționat mai mulți legionari din gardă rămași neidentificați — dintre care am putut identifica numai pe acuzatul Dumitru Anghel zis Lixandru Anghel Oprea, plugar din comuna Sintești, jud. Ilfov, înrolat în legiune.

Suflet pervers — temperament specific al tâlharului de codru — care după ce ucide, își pradă victima — acuzatul Dumitru Anghel, jefuiește cadavrul cald încă, al studentului Virgil Diculescu.

Își însușește ceasornicul victimei și un inel de aur cu piatră de rubin — obiecte care s'au găsit la percheziția domiciliară — făcută de organele de instrucțiune.

Pentru a nu abate atențiunea Domniilor Voastre — dela activitatea lui Gheorghe Crețu, despre care vorbesc acum — trebuie să dau precizarea că după ce bestia a văzut curgând sânge și nu mai avea pe cine ucide în celula Nr. 17 — s'a repezit în celula alăturată cu Nr. 18, și pentru a potoli setea instinctelor sale — a mai ucis polițiștii: Marin Georgescu, Bobocea Nicolae, frații Nicolae și Dumitru Bileca și, în sfârșit, pe nefericitul jandarm Petre Tudor, despre care vă spuneam că a pățimit numai datorită unei potriviri de nume.

În celelalte celule au pătruns acuzații despre care voi vorbi în cursul rechizitoriului — și au tras cu aceeași sete și în același ritm — asupra celorlalți deținuți.

Totul s'a petrecut în mai puțin de 10 minute.

Printre executanții acestor fapte care, parcă răsar din barbaria secolelor trecute, citez pe acuzatul Romulus Opreș, chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, astăzi dispărut — Pavel Grimalschi — dispă-

rut și el — comisar ajutor legionar în Prefectura Poliției Capitalei — Popescu Ilarion — Sauciu Van-
ghele, — Eftimescu Ioan — Rădulescu Ilie — toți ofi-
țeri de poliție în Prefectura Poliției Capitalei, — dis-
păruți.

De asemenea — Marcu Octavian, Dumitru Anghel,
Constantin Savu și Tudor Niculae — care răspund
„prezent“ pe estrada acuzaților și comunistul Grozea
Dimitrie — comandant legionar, fugar în stepele Rusiei.

Numele acuzatului Dumitru Anghel — care după ce
ucide, își pradă victima, însușindu-și ceasornicul și ine-
lul studentului Virgil Diculescu — vă este cunoscut.

Mai viclean ca ceilalți — nu vrea să-și recunoască
vina.

Se apără, inventând că ar fi cumpărat aceste obiecte
din Alba-Iulia — pentru ca în altă declarație să arate
că i le-ar fi vândut un deținut — pe care însă nu-l poate
identifica.

În sfârșit — în cursul desbaterilor orale pretinde că
atât ceasornicul cât și inelul — proprietatea defunctu-
lui Virgil Diculescu — i-ar fi fost date în dar de un
soldat din garda militară dela Jilava — pe care, de ase-
menea, nu-l poate identifica, mărginindu-se să spună
că-l cheamă Ion.

Dându-și seama că date fiind reticențele și revenirile
sale nu poate fi sigur de absolvire, a mai susținut că în
noaptea asasinatului — se găsea în serviciu — rechiziți
onat de regiunea C. F. R. Bușteni.

Inspekția C. F. R. desminte faptul.

•

Acuzatul Marcu Octavian nu contestă participarea
sa — în timp ce acuzații Constantin Savu și Tudor Ni-
colae, tăgăduesc cu îndârjire.

Culpa acestor doi din urmă, rezultă din următoarele
împrejurări:

Acuzatul Const. Savu — comisar ajutor în poliția le-
gionară — a fost de serviciu și comandant de gardă

legionară la Jilava, în seara zilei de 24 Noemvrie, anul trecut și urma ca a doua zi — după schimbarea gărzii, ca de obicei — să se înapoieze la București cu breul Prefecturii de Poliție.

A rămas, totuși, la Închisoarea Militară Jilava în zilele următoare și în noaptea de 26 spre 27 Noemvrie, anul trecut — până după săvârșirea asasinatelor — deși din verificarea tabelelor nominale indicând compunerea gărzii legionare din fiecare seară — se stabilește că un carecare Tapangea a fost șeful comandant de gardă din noaptea de 25 spre 26 Noemvrie — iar acuzatul Gheorghe Crețu, șeful comandant de gardă din noaptea următoare, când s'a săvârșit odioasa crimă.

În ziua de 25 Noemvrie, prin atitudinea sa față de rudele deținuților — cărora subsecretarul de Stat colonel Rioșianu, le dăduse permisele necesare pentru vizitarea acestora — a prilejuit deplasarea fostului Prefect Zăvoianu la Jilava.

Intr'adevăr — soțiile și rudele, văzând că li se interzice în mod brutal contactul cu cei încarcerați — au cerut d-lui colonel Opreș, comandantul militar al Închisorii — să găsească formula pentru intrarea în legalitate a lui Const. Savu.

În asemenea împrejurări și în urma convorbirii telefonice urmate între d-l Col. Opreș și autoritățile superioare din București, acuzatul Ștefan Zăvoianu a sosit la închisoarea din Jilava — sub pretextul unei mediațiuni.

Aci Zăvoianu a incitat la crimă pe legionarii care erau de față — afirmând pe un ton ridicat și hotărît, că el este unul care a suferit de pe urma vechiului regim politic și că în timpul cât a fost deținut în lagăr, nu-l putea vizita nimeni.

Adresându-se apoi d-nei Diculescu — mama nefericitului student Diculescu, — i-a spus: „Diculescu sau Dinulescu, tot una este“, făcând aluzie la maiorul Dinulescu, învinuit de a fi ucis pe legionari.

În continuare, a invitat pe d-na Diculescu să aducă frânghie și săpun pentru fiul său.

Pe d-nele Marcela și Maria Georgescu — pe d-na Tania — ca și pe d-na maior Popescu-Marinarul — le-a apostrofat violent, — cu următoarele vorbe: „După părerea mea — ar trebui să se pună ștreangul de gâtul soților dv. — așa cum au pus și „ei“ altora“.

În sfârșit, adresându-se unui grup format din alte persoane — a declarat că nu-și dă seama cum poate tine-retul legionar să mai rabde și că deabea stăpânește acest tineret.

Acuzatul Const. Savu, în ziua de 26 Noemvrie a mai provocat un conflict cu d-l consilier al Inaltei Curți de Casație, Eugen Bănescu.

Ca președinte al Comisiunii de anchetă, Domnia-sa venise la Inchisoarea Jilava, întovărășit de medicul legist al Tribunalului Ilfov, d-rul Valentin Sava, pentru a identifica osemintele aflate în mormântul dela Jilava.

Lucrările nefiind începute — D-l Consilier Bănescu a dispus ca medicul să examineze pe Radu Pascu, fostul Prim-Președinte al Curții de Apel București, care era bolnav și urma ca eventual să fie internat în sanatoriu.

Acuzatul a refuzat aducerea deținutului Pascu.

Prin atitudinea acuzatului Constantin Savu — din zilele de 25 și 26 Noemvrie — acesta apare în rolul de pregătitor și coautor al crimelor.

Dovada pertinentă că este participant la crimă, rezultă din împrejurarea că în seara zilei de 26 Noemvrie, anul trecut, a fost văzut la Grefa Inchisorii Jilava, situată în afara fortului — de către telefonistul, martor Simion Popșor — *în preajma orei 22.*

Dela această oră însă — nu a mai fost zărit de nimeni, până după săvârșirea odiosului asasinat și până în clipa în care, împreună cu un ofițer din garda militară a fortului — au deșteptat din somn pe ajutorul de comandant Lt.-Col. Rădoi Dumitru — care dormea în locuința sa din afara fortului și i-au adus la cunoștință uciderea deținuților politici.

Acuzatul — pentru a înlătura prezumția concludentă că a participat la asasinat — trebuia să dovedească ac-

tivitatea sa în intervalul de timp dela ora 22 și până la convorbirea avută cu Lt.-Col. Rădoiu Dumitru.

În această ordine de idei — remarcă că acuzatul pretinde a fi dormit pe un pat de campanie cu legionarul Valeriu Sandu — care nu este acuzat în proces și care susține că diriguia împreună cu alți legionari lucrările de deshumare a osemintelor.

Domnilor, se pretinde că acest pat de campanie era așezat în greșa fortului, unde se mai aflau și alte persoane.

Nici acuzatul însă — nici martorul Valeriu Sandu — nu au putut identifica pe acele persoane — iar declarațiile martorului că ar fi dormit în același pat cu acuzatul — sunt contrazise de Lt.-Col. Rădoiu, care precizează — că atunci când a fost trezit din somn — a pus următoarea întrebare lui Const. Savu: „Ce cauți d-ta aci?“.

D-l Lt.-Col. Rădoiu ne lămurește că a primit următorul răspuns: „Am fost și eu pe aci, *nici nu am putut dormi*“.

Față cu răspunsul acuzatului din noaptea de 26 Noembrie — când nu bănuia că va fi chemat vreodată să lămurească ce căuta la Jilava în cursul tristelor evenimente și mai ales cum și-a utilizat timpul — nu se poate trage decât o singură concluziune: că a participat alături de camarazii lui din legiune la suprimarea foștilor fruntași ai vieții publice românești.

Domnilor Consilieri,

Magistratul Instructor Militar își motivează concluziunile din ordonanța definitivă — cu privire la acuzatul Const. Savu — în sensul că faptele ce se stabilesc în sarcina acestuia, întrunesc elementele infracțiunii de asociere în vederea comiterii de crime și delictes și mai ales pentru asasinare cu mobil politic a mai multor persoane;

Că din punct de vedere al responsabilității penale — este indiferent dacă Const. Savu a luat parte în fort la împușcarea deținuților sau a avut numai rolul de paznic în afara fortului — deoarece este în deobște cunoscut că la executarea unor crime de importanța celor dela

Jilava, se împart rolurile între coautori — cari au însă, din punct de vedere penal, aceeași răspundere — și se constată în speță din probele administrate că unii dintre legionari au tras și au ucis victimele — alții au făcut pe săli sgomote, pentru a distrage atențiunea sentinelor militare — astfel că este logic ca unul din ei — eventual Const. Savu — sau mai mulți dintre ei, să fi rămas în afara fortului pentru pază.

Domnilor, îngăduiți-mi să afirm — în neunire cu vederile d-lui magistrat instructor — că pentru mine există dovadă indiscutabilă, că acuzatul Const. Savu nu s'a mărginit a fi un simplu paznic, ci s'a situat ca executor pe terenul crimei.

Această convingere mi-a fost întărită și de faptul că atât în cursul cercetărilor, cât și în fața acestei Inalte instanțe — acuzatul încearcă să se apere pretinzând că nu a dormit tot timpul în brațe cu martorul Valeriu Sandu, pe patul de campanie din Grefa Inchisorii — dar că în clipele de insomnie a trecut și pe la mormântul unde se presupunea că zac osemintele lui Corneliu Codreanu și ale altor legionari.

Nu și-a putut însă întări afirmațiunea prin indicarea vreunui martor, ales dintre legionarii cari au lucrat la deshumare, în noaptea de 26 spre 27 Noemvrie anul trecut.

•

Domnilor — în ce privește acuzatul Tudor Nicolae — de profesiune mecanic — agent secret în Prefectura Poliției Capitalei — numit în funcțiune la 30 Octomvrie anul trecut de către acuzatul Ștefan Zăvoianu, după stăruința profesorului legionar Dobre Ion, vă declar că am convingerea că și acesta este unul dintre coautori.

Intr'adevăr — din declarația martorului Dumitru Oprea, prieten din copilărie cu acuzatul — reiese că s'au întâlnit pe șoseaua Giurgiului, în cătunul Bellu — în ziua de 23 Decemvrie anul trecut și că fiind prieteni vechi — acuzatul nu s'a sfiit să-l întrebe pe martor dacă și fratele său a asistat la deshumarea osemintelor legionarilor îngropați la Jilava.

În cursul acestei convorbiri — spune martorul — acuzatul i-a mărturisit că a răpit viața Generalului Gabriel Marinescu, pe care l-a împușcat, dându-i amănuntele cu privire la felul în care a căzut victima — în celulă — amănunte cari în urma verificărilor noastre s'au dovedit a corespunde realităților.

Martorul Dumitru Oprea nu retractează nimic din cele spuse la primele cercetări și în cursul instrucțiunii, confirmând declarațiile sale prin mărturisirea făcută zilele trecute în fața acestei instanțe.

Tudor Nicolae recunoaște că a avut o convorbire cu Dumitru Oprea în cătunul Bellu și în preziua sărbătorilor de Crăciun din anul trecut — după cum recunoaște și legăturile de prietenie — ce pot explica mărturisirile făcute.

Dacă este adevărat că acuzatul Tudor Nicolae contestă astăzi mărturisirea făcută prietenului său, că a asasinat pe Generalul Gabriel Marinescu — nu este însă mai puțin adevărat că instrucțiunea a putut să stabilească, că în ziua de 22 Februarie, în cursul acestui an — după începerea cercetărilor — Tudor Nicolae a amenințat pe martor că dacă nu revine asupra mărturisirilor făcute, va căuta să-l întâlnească după ce își va ispăși pedeapsa.

În asemenea împrejurări și cu aceste dovezi, socotesc că verdictul de condamnare pentru acest acuzat se impune și se justifică.

Acuzatul Gheorghe Crețu precizează că, după săvârșirea asasinatelor — s'au strâns cu toții în fața Corpului de gardă legionar — din fortul Jilava și apoi s'au închinat la mormântul unde se presupunea că sunt înhimate osemintele lui Corneliu Codreanu și ale altor legionari.

Faptul — dacă s'a petrecut — așează într'o oribilă lumină — pe cei cari având mâinele pătate de sânge — au făcut semnul creștinesc al crucii, închinându-se Mântuitorului care a propovăduit mila și iubirea aproapelui.

Apoi — Gheorghe Crețu, în tovărășia acuzaților Ro-

mulus Opreș, Marcu Octavian și Grimalschi Pavel — s'au îndreptat spre Bucureți, cu o mașină, au descins la Prefectura de Poliție, unde în continuarea planului preconcept, au asasinat împreună cu Ion Tănăsescu, șeful arestului Poliției Sociale, pe comisarii de veche carieră, Ralet Nicolae, Suci Nicolae și Paul Voinescu.

Înainte de a mă preocupa de asasinatele săvârșite în chiar Palatul instituției chemate să vegheze asupra vieții și securității tuturor, vă rog să reflectați o clipă asupra faptelor săvârșite și de comunistul Dimitrie Grozea, comandantul Corpului Muncitorese Legionar.

Magistratul instructor spune în ordonanța definitivă că acesta este de profesiune desenator tehnic — că a fost membru al mișcării legionare încă din timpul vechiului regim — că este dispărut în urma rebeliunii din Ianuarie a. e., la care a luat parte activă — că a stabilit ca execuția deținuților politici dela închisoarea Jilava să se facă — în condițiunile arătate și că a repartizat cu sânge rece echipele de execuție pe celule — verificând un plan grafic pe care îl adusese în acest scop la Jilava în seara asasinatelor.

Aceste împrejurări — dovedite în sarcina acuzaților — constituie elementele crimei de asociere pentru comitere de asasinat în contra mai multor persoane, infracțiuni prevăzute de textele de lege indicate în ordinul de trimitere în judecată.

Fiindcă vorbesc despre aceste împrejurări, este locul să atrag atențiunea Domniilor-Voastre asupra declarațiilor făcute de către un martor — soldatul Manea Constantin — concentrat în Reg. 21 Infanterie, care a fost de gardă la Inchiisoarea Militară Jilava, în noaptea asasinatelor și care spune într'o declarațiune vie și impresionantă, următoarele:

Imediat după miezul nopții am auzit sgomote mari, făcute de Garda Legionară — pași apăsăți de defilare — bătăi în fiare — cântece pe culoarele unde erau înșiruite celulele deținuților — și în același moment am văzut — grupe de legionari cu revolverele în mână — cari s'au împărțit câte trei sau patru la fiecare celulă și au început să tragă cu revolverele în deținuți.

Nu am putut auzi niciun țipăt sau vaiet, din partea vreunui deținut, se auzia numai pocnetul asurzitor al revolverelor.

După aceea — spune martorul — îngrozit de cele petrecute, s'a dus să vadă ce s'a întâmplat în celule, întovărășit de un alt camarad — și a putut stabili că toți deținuții erau morți — plini de sânge — trântiți pe jos unul peste altul — iar în celule — sobele, mesele și scaunele răsturnate — și o dezordine ce nu se poate descrie.

Relev și o altă declarațiune — aceea a martorului Preot Dumitrescu-Borșa, legionar din vechea gardă, care a luat parte la războiul civil din Spania — iar ulterior a făcut parte din comandamentul legionar refugiat la Berlin, împreună cu Horia Sima și Ion Victor Vojen.

Acesta declară că Horia Sima ar fi desemnat o echipă specială de legionari, cu misiunea de a asasina pe deținuții politici încarcerati la Jilava și că mutilările cadavrelor, săvârșite cu arme albe și cunoscute Domniilor-Voaștre din expunerea făcută de mine — au avut scopul de a întări comunicatul Președinției de Consiliu care afirma că executările sunt rezultatul gestului de spontană revoltă al legionarilor, cari lucrau la deshumarea oșmințelor dela Jilava — comunicat pe care l-am așezat în ade-vărata lui lumină, încă dela începutul rechizitoriului.

Dacă Horia Sima nu este trimis în judecată în acest proces—se datorește faptului că magistratul instructor n'a putut aduna până astăzi suficiente indicii.

Nu uitați, însă, Domnilor Consilieri — afirmațiunea pe care am făcut-o — că în planul de executare al asasinatelor săvârșite s'au situat o serie de instigatori în afară de acuzatul Ștefan Zăvoianu—în privința căroră instrucțiunea își va face datoria.

Acestate zise—trec la examinarea împrejurărilor care constituiesc sângeroasa dramă dela Prefectura Poliției Capitalei, unde au fost uciși comisarii de veche carieră Nicolae Ralet, Suciu Nicolae și Paul Voinescu — ale căror nume vă sunt cunoscute.

Acuzatul Gheorghe Crețu recunoaște în cursul cercetărilor că după săvârșirea asasinatelor dela Jilava—s'a

întors în Capitală la Prefectura de Poliție împreună cu acuzații Marcu Octavian, Romulus Opriș și Grimalschi Pavel, ultimii doi dispăruți.

Era ora 1,30 noaptea, — au intrat în arestul Poliției Sociale, întrebând pe șeful arestului, acuzatul Ion Tănăsescu, unde sunt deținuții politici.

Acesta le-a indicat celulele în care se aflau comisarii Ralet și Suciu — pe care i-au executat.

Tot Tănăsescu, i-a condus pe acuzați la celula în care se afla deținut comisarul Voinescu Paul, pe care de asemenea l-au executat.

Cadavrele acestor trei, — au fost duse cu o camionetă, proprietatea Prefecturii Poliției Capitalei, — în pădurea Băneasa, — de către acuzații: Marcu Octavian, de față în instanță și Dumitrescu Constantin, astăzi dispărut.

Trupurile neînsufleteite fiind găsite mai în urmă și supuse autopsiei, am putut afla, — ceea ce știți și dv. — că au fost sfârtecate prin lovituri aplicate cu arme albe, în afară de gloanțele trase asupra lor — ceea ce dovedește că s'au întrebuințat aceleași metode ca la Jilava, — desigur în acelaș scop — și că au participat și alți legionari, — infractori neidentificați până în prezent.

Acuzatul Marcu Octavian mărturisește în cursul instrucțiunii că a participat efectiv și la aceste asasinate.

În cursul desbaterilor orale și cu ocaziunea interogațiilor — atât Gheorghe Crețu cât și Marcu Octavian, revin asupra primelor mărturisiri făcute.

Socotesc — că aceste reveniri nu au altă explicațiune decât dorința acestora, de a salva pe acuzatul Ion Tănăsescu, — care a pretins în cursul instrucțiunii, că activitatea lui, s'ar fi mărginit în a indica celulele, unde se aflau deținute victimele, — iar astăzi contestă orice amestec în aceste crime, — susținând că nu-și dă seama cum au putut pătrunde asasinii, în celulele arestului poliției sociale.

Domnilor Consilieri,

Vinovăția acuzatului Ion Tănăsescu, reiese din împrejurarea că el a fost șeful arestului Poliției Sociale și că victimele — asasinate în celulele respective, — erau sub directa răspundere a acestuia.

Relev faptul — că pentru a putea pătrunde în celule, — asasinii trebuiau să treacă pragul unei uși masive de metal, a cărei cheie era în posesiunea lui Ion Tănăsescu.

Că nimeni nu putea intra fără știința lui — deoarece această ușă era veșnic încuiată și îngăduia accesul în chiar biroul acuzatului.

Că din biroul acestuia, — nu se putea pătrunde pe culoarul arestului și de aci în spre celule, — decât dacă se deschidea o a doua ușă masivă de metal, a cărei cheie se afla de asemenea în posesiunea lui Tănăsescu.

În orice caz — toate celulele erau încuiate — iar cheile asupra acuzatului, — astfel încât fără știința și voința lui, — cel mai iscusit asasin n'ar fi putut ucide în celule.

Convingerea mea se sprijină, Domnilor, în special, pe faptul că acuzatul nu indică cum și prin ce mijloace s'ar fi putut pătrunde în acele celule fără știința și voința sa, — oșebit de împrejurarea că martorul Petre Leonard arată pe Gheorghe Crețu și pe Ion Tănăsescu, ca fiind autorii asasinatului săvârșit asupra comisarului Paul Voinescu — iar doi din agenții sanitari în serviciul Prefecturii de Poliție, — martorii Marin Pârvan și Victor Popoiu, au comunicat încă din noaptea de 26 spre 27 Noemvrie, anul trecut, lui Petre Leonard, — că au văzut pe Crețu și pe Tănăsescu trăgând focuri de armă asupra comisarului Paul Voinescu.

Vă atrag atențiunea Domnilor Consilieri și asupra declarațiunilor pe care le face martorul Oprea Ion, sergent major în regimentul de jandarmi care era comandant de gardă în arestul Poliției, în noaptea crimelor.

Martorul precizează că în acea noapte trei legionari au coborât în arest și au sunat la prima ușă masivă de metal, pentru a fi recunoscuți de șeful arestului Ion Tănăsescu și că acesta — după identificarea lor — i-a în-

tovărășit la celulele în cari se aflau Suciu Nicolae și Rălet Nicolae — de unde martorul a auzit detunături de armă.

Soldatul de pază pe sala celulelor, fruntașul Cărnăreanu Dumitru, confirmă că cei trei legionari au venit însoțiți de acuzatul Ion Tănăsescu și recunoaște pe acuzații Gheorghe Crețu și Octavian Marcu, ea fiind doi, din cei trei legionari.

Deși acești martori arată că grupul de execuție a fost format numai din patru legionari, — totuși din recunoașterile lui Gheorghe Crețu rezultă că au fost mai mulți participanți, — dintre care doi fiind dispăruți, — trag concluzia că cei cari nu vin să-și facă apărarea, confirmă prin absența lor veracitatea afirmațiilor lui Gheorghe Crețu.

Domnilor — desigur că simpla mărturisire nu este suficientă pentru condamnarea acuzaților și cu atât mai puțin cu cât această mărturisire s'a făcut în cursul instrucțiunii.

Desigur că arătările unui acuzat, făcute cu ocazia declarațiilor, interogatoriilor și confruntărilor — nu pot constitui o probă.

Fără îndoială, însă, că atunci când mărturisirea și arătările acuzatului — pot fi coroborate cu fapte și împrejurări de natură a face convingerea judecătorului — ele constituie o netăgăduită dovadă.

În această ordine de idei — vă rog să verificați fotografiile atașate dosarului și în care veți găsi reconstituite scenele dramatice care interesează atât asasinatul dela Închisoarea Jilava cât și cele dela Prefectura Poliției.

Cercetând aceste clișee — veți putea constata fermitatea cu care acuzații Gheorghe Crețu, Marcu Octavian și ceilalți indică atitudinile, mișcările și poziția victimelor și totodată redau plastic și feroce — magistratului instructor, care se găsea de față la reconstituire — felul brutal în care au executat asasinatul.

Ii veți vedea cu revolverele întinse — hotărâți în gest, — crunți în priviri — necruțători și lucizi.

Intr'adevăr—acuzatul Gheorghe Crețu redând scenele sub obiectivul fotografic — trage pe rând asupra victimelor grămădite laolaltă în „celulă“, pe o laviță, care servea drept pat comun — pentru ca apoi să se suie pe această laviță și pentru a avea siguranța că nici una nu-i va fi dat să scape cu viață—să tragă succesiv câte un foc de revolver în capul fiecărui muribund.

Obiectivul fotografic a sesizat tot atât de evocator și reconstituirea asasinatelor din arestul Poliției Sociale.

Aceste reconstituiri — coroborate cu recunoașterile acuzaților la Cabinetul de Instrucție — întăresc dovada culpabilității lor — indiferent de împrejurarea că atât accusatul Gheorghe Crețu, cât și Octavian Marcu și Ion Tănăsescu, revin cu ocaziunea desbaterilor orale asupra primelor lor mărturisiri, cu privire la asasinatele săvârșite la Prefectura Capitalei.

In sfârșit — tot accusatul Ion Tănăsescu a cooperat la ridicarea comisarului de veche carieră Ionel Dumitrescu — încarcerat în arestul Poliției Sociale, care a fost în urmă dus în Pădurea Balota, unde s'au tras asupra lui mai multe focuri de armă.

In cursul instrucțiunii, Tănăsescu recunoaște că l-a scos pe Dumitrescu din celulă și l-a predat acuzatului Nicolae Topliceanu, comisar-ajutor legionar —care a pretins că lucrează din ordinul secretarului general al Prefecturii, Const. Orășeanu. Topliceanu a târât pe comisarul Dumitrescu pe planșeul circulației dela Prefectură, unde l-a îmbarcat într'o mașină păzită de mai mulți legionari rămași neidentificați — și în care se mai afla sechestrat și comisarul de carieră Alexandru Davidescu, care fusese cu puțin înainte ridicat din sala de raport a Prefecturii, de către același acuzat.

Cei doi comisari au fost duși pe șoseaua București-Ploiești, — dați jos din mașină în dreptul pădurii Balota-Vlășia, — luați de guler și conduși din spate în interiorul pădurii, la aproximativ 10 până la 15 metri de șosea.

Asasinii — printre care se găsea și Topliceanu — aveau pistoalele în mână dreaptă.

În ultima clipă — comisarul Ionel Dumitrescu a adresat ucigașilor rugămintea, să-i acorde atât lui cât și comisarului Alexandru Davidescu, răgazul necesar pentru rugăciune, — înainte de a muri.

Ultima lor dorință le-a fost satisfăcută.

Asasinii au rămas însă în spatele lor, aproximativ la un pas, cu pistoalele în poziție de tragere — iar când cele două victime s'au închinat, — la sfârșitul rugăciunii, — acuzatul Topliceanu și ceilalți asasini au tras fără milă nenumărate gloanțe în trupurile celor doi comisari.

Alexandru Davidescu s'a prăbușit lângă Ionel Dumitrescu, care a leșinat și s'a trezit mai târziu, — s'a ridicat de jos și a observat că Davidescu horcăia în sânge.

L-a întrebat cum se simte, — n'a putut însă înțelege răspunsul muribundului, care bolborosia cuvinte fără șir. S'a târât până în șosea și după ce a parcurs o mică distanță, — a fost ajuns din urmă de o căruță în care se aflau mai mulți țărani, — care l-au ridicat și l-au transportat până la Ploiești.

De acolo a luat o mașină de piață și a venit în Capitală, — internându-se la Sanatoriul Francez, sub un nume străin, de teamă ca legionarii să nu-l identifice.

Domnilor — să nu vă închipuiți că Ionel Dumitrescu a fost ușor rănit.

Unul din gloanțe, — i-a pătruns în abdomen și i-a perforat intestinele în mai multe locuri, — ceea ce a determinat ca bolnavul, — după ce a fost operat, — să fie reținut în Sanatoriu până la sfârșitul lunii Februarie, anul acesta.

Comisarul Alexandru Davidescu, revenindu-și în simțiri mult mai târziu, a fost ridicat de niște trecători și transportat la Spitalul Schuller din Ploiești, — unde i s'au făcut radiografiile și a fost supus de îndată unei grele operațiuni.

Cu toate îngrijirile ce i s'au dat, — după ce a putut să vadă și să recunoască pe fiul său Gheorghe Davi-

descu, — căruia i-a declarat că între asasinii care au tras, se afla și acuzatul Nicolae Topliceanu, — a cedat.

Din probele care s'au administrat în cauză, — s'a putut stabili că acuzații Stănicel Stelian — directorul de cabinet al Prefectului Ștefan Zăvoianu — și Bădulescu Gheorghe zis Gigi, comisar-ajutor legionar în Prefectură, — au condus operațiunile de îmbarcarea victimelor în mașina cu care au fost transportate la locul de execuție.

Acești doi acuzați sunt astăzi dispăruți, — culpabilitatea lor se evidențiază însă din arătările martorului Ionel Dumitrescu, ca și din prezumția puternică ce se desprinde din faptul că n'au răspuns la citarea lor, în acest litigiu.

Împrejurările pe care vi le-am descris — ca și activitatea acuzaților Ion Tănăsescu și Nicolae Topliceanu — sunt dovedite cu declarațiunile martorului Gheorghe Davidescu, fiul nenorocitei victime Alexandru Davidescu — coroborate cu declarațiile martorului comisar Ionel Dumitrescu, rămas în viață, — la care se adaugă precizările martorului comisar Veluda și ale agentului de poliție Palade Emil.

Reiese că în noaptea crimei agentul Emil Palade — care avea în paza sa pe comisarul Alex. Davidescu, în sala de raport, — a adus la cunoștința comisarului Veluda că în spre orele 3 dimineța, — acuzatul Topliceanu a intrat în Sala de Raport și a ridicat victima cu forța.

Domnilor, — este adevărat că acest acuzat neagă faptele ce i se pun în sarcină, — încercând să-și stabilească un alibi, referitor la chipul în care și-a utilizat timpul în noaptea asasinatelor.

Susține că a făcut un chef la restaurantul „Oțotop“, — din Pantelimon și apoi cheful ar fi fost continuat la un alt restaurant din Otopeni. Că a venit la Prefectură după ora 3 dimineța.

Atâta timp cât recunoaște că a venit la Prefectură după ora 3 dimineța, — nu se exclude posibilitatea ca

el să fi luat parte la transportarea victimelor în pădurea Balota-Vlășia, unde a tras asupra lor.

Acuzatul, însă, crede că poate înlătura dovezile — expuse Domniilor-Voastre — că a ridicat în noaptea de 26 spre 27 Noemvrie, anul trecut, între orele 1,30 și 3 dimineata, — pe comisarul Alexandru Davidescu din Sala de Raport și pe comisarul Ionel Dumitrescu din arestul Poliției Sociale.

Probele administrate în apărare, — în vederea stabilirii unui alibi, — cel puțin pentru acest interval de timp, — nu sunt serioase, — nu pot fi primite de instanță și cată a fi înlăturate.

Intr'adevăr, — susține că a fost întovărașit în localul „Oțotop“ și apoi la Otopeni, de comisarul Vasiliu, — care a fost audiat în cursul desbaterilor orale și care afirmă că ar fi primit ordinul lui Ilie Stângă, chestor legionar. — ca împreună cu acuzații Topliceanu, — Malcasian Chircor Garabet, — Gigi Bădulescu și Pană Alexandru, — să urmărească și să aresteze pe un cunoscut infractor.

Martorul comisar Vasiliu, — într'o declarație imprecisă și vădit favorabilă acuzatului Topliceanu, — încearcă să deruteze justiția.

Desigur că încercarea de derutare a Domniilor-Voastre dela linia adevărului — se stabilește în logica lucrurilor.

Logica nu admite ca martorul să-și reamintească cu precizie ce a făcut în noaptea asasinatelor și mai ales cine l-a întovărașit atunci prin diferite localuri — până în spre orele 3 dimineata — cu atât mai mult cu cât a fost interogat de magistratul instructor la mai multe luni în urmă.

În intervalul de timp dela săvârșirea asasinatelor și până la efectuarea cercetărilor propriu zise — s'au scurs multe luni de zile, — deoarece ivindu-se un conflict negativ de competență între instanțele civile și instanțele militare, — lucrările preliminariei au fost înaintate Inaltei Curți de Casațiune și Justiție — instanță chemată să rezolve în drept acest conflict.

În orice caz — bunului simț al logicei îi repugnă ideia că acuzatul din acest proces Ilie Stângă, în calitatea lui de chestor legionar — să fi ales tocmai pe acuzații Nicolae Topliceanu, Chircor Garabet Malcasian, Gigi Bădulescu și Alexandru Pană, pentru a le încredința o misiune în serviciul exterior al Prefecturii — în noaptea asasinatelor și tocmai la orele când se consumau acele asasinat.

Logica impune concluziunea, — ca Ilie Stângă să fi avut prudența de a ține la dispoziția sa pe toți ofițerii de poliție „legionari“ și în special pe acești patru acuzați, care se apără astăzi de povara unor învinuiri grave, — pe care trebuie să le spulbere spre a fi eventual absolviți de imputațiunea ce li se aduce, că au fost asociați pentru săvârșirea de crime și delictes și cu acuzatul Ilie Stângă.

În apărarea sa, acuzatul Topliceanu Nicolae a mai propus doi martori.

Patronul localului „Oțotop“ și soția acestuia au fost aleși de Topliceanu, — pentru a confirma spusele martorului comisar Vasiliu.

Aceeași logică a bunului simț — ne spune că nu este posibil ca după mai multe luni de zile, patronul unui restaurant — unde se perindă sute și sute de persoane — să-și amintească precis și data când un grup de consumatori a fost în localul său și ora când grupul a părăsit localul.

Așa dar — probatoriile administrate în apărare sunt neserioase și trebuiesc a fi înlăturate ca atare

Domnilor Consilieri,

V'am expus în parte faptele și împrejurările procesului.

Am discutat o parte numai din probele administrate în cauză, atât de către acuzare, cât și de cei ce se apără.

Din tot ce am lămurit, se desprinde ideia premeditării și asocierea infractorilor.

Nu ați uitat, desigur, — făgăduiala dată, să vă înfățișez complicități și instigatorii.

Unul din complici și care este totodată favorizatorul acuzaților pe cari i-ați urmărit în manifestările lor pe ecranul crimei, — este maiorul în retragere, — Constantin Orășeanu, — fost Secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei.

Despre acest infractor — martorul Gheorghe Tăs-lăoanu spunea că s'a comportat în tot timpul regimului legionar, ca un oportunist.

Martorul — pentru a preciza ideea — a adăugat că acest funcționar polițienesc, nu s'a așezat nici în „carul“ legionar, — nici în „căruța“ bunului simț, — dar nici în „teleguța“ românului cinstit și cumsecade.

În ceea ce mă privește — îl caracterizez pe Const. Orășeanu ca „tipul“ reprezentativ al infractorului viclean, — oportunist desigur, arivist, fără îndoială, care a crezut că în cadrul mișcării legionare își poate satisface ambiția nejustificată de a înainta ușor și repede în ierarhia socială, — înlesnind și acoperind activitatea de nelegiuiri, dezordine, crime și asasinate, — specifică regimului de tristă memorie, — din cursul anului trecut.

Constantin Orășeanu este un ipocrit periculos, un „Tartuffe“ — care merge, însă, până la crimă — spre deosebire de eroul lui Molière care s'a mărginit să se strecoare în viața intimă a burghezului „Orgon“ — să încerce a-i răpi fata și a-i seduce soția, pentruca în cele din urmă să-și apropie bunurile lui.

Din declarațiile martorilor și ale informatorilor cauzei — am putut vedea pe Const. Orășeanu, protegit de Gabriel Marinescu, — încurajat, — înaintat în funcțiune și îmbogățit de fostul Prefect de Poliție și Ministru de Interne.

L-am putut vedea în umila postură a funcționarului subaltern, — care-și lingușia șeful, spunându-i ori-decâteori i se înfățișa: „stăpâne“! — pentruca mai târziu, când legionarii l-au înălțat la rangul de secretar general al Prefecturii și au ucis pe fostul său stăpân, — să-l vedem pe același Const. Orășeanu — de astădată tru-faș, — ingrât, — lipsit de respectul datorat memoriei binefăcătorului său.

Răsfoiți, Domnilor — declarațiile martorilor Radu Lobey și maior Stelian Marinescu.

Vă veți convinge că am făcut o justă și precisă caracterizare a acestui acuzat.

Intr'adevăr maiorul Stelian Marinescu — printre altele — lămurește că în dimineața zilei de 27 Noemvrie anut trecut, — după asasinarea Generalului Gabriel Marinescu — s'a întâlnit la Prefectura Poliției Capitalei cu acuzatul Const. Orășeanu, — care l-a întrebat ironic: „L-ai văzut pe Berilă“?

Aluzia era făcută la persoana binefăcătorului său: Generalul Gabriel Marinescu.

Pentru cei cărora numele lui Berilă le este necunoscut — lămuresc că în aluzia făcută, — Orășeanu a înțeles să compare pe generalul asasinat, cu faimosul uci-gaș, care a procurat prin activitatea sa, materialul de senzație al cronicelor judiciare din anii trecuți.

Nu pot să uit și sunt dator să vă reamintesc — Domnilor Consilieri — că v'am înfățișat fotografiile, în cari Const. Orășeanu stă la masă cu Gabriel Marinescu — iar în fruntea mesei prezidează Armand Călinescu, fostul prim-ministru.

La instaurarea regimului legionar — Const. Orășeanu — își îmbracă cămașa verde și convoacă în sala cea mare dela Prefectura Poliției Capitalei, pe toți ofițerii de poliție de carieră — pe toți agenții și informatorii — pe toți funcționarii mari și mici — pentruca într'o cuvântare scurtă și răutăcioasă — la care au asistat și legionarii destinați să încadreze Prefectura de Poliție — să le spună următoarele:

„Aveți mâinile pătate cu sânge — va trebui să plecați. Nu uitați că am fost mic și acum sunt mare“.

Aluzia făcută — în fața legionarilor — vă lămurește — Domnilor Consilieri — asupra intențiunilor acuzatului, — vă descoperă mentalitatea sa, — sufletul său, — scopul urmărit și vă dă posibilitatea să înțelegeți activitatea sa, de mai târziu.

Activitatea acuzatului Const. Orășeanu trebuie privită și examinată din două puncte de vedere.

Până la săvârșirea asasinatelor din noaptea de 26 spre

27 Noemvrie anul trecut, — a alcătuit listele nominale ale persoanelor cari au fost încarcerate fără forme legale la Inchisoarea Militară Jilava.

S'a situat astfel în rolul de complice.

Imediat după săvârșirea odioaselor asasinate — dela închisoarea Jilava și din Prefectura Poliției Capitalei— a favorizat pe autorii crimelor, — încercând să împiedice chiar din primul moment sesizarea Parchetului civil și militar.

S'a situat astfel în rolul de favorizator.

Domnilor,

Magistratul Instructor calificând faptele — a privit activitatea acuzatului sub un singur aspect de drept, — pentru a trage concluziunea că se face vinovat numai de faptul de favorizare de infractori, la crime cari interesează ordinea publică, având mobil politic și prevăzute de art. 284, pct. 1 și al. final C. p., art. 286, al. final C. p., art. 597 C. p., toate comb. cu art. 101 C. p., cu I. D. 856/938 și cu art. 482 C. J. M.

Calificarea urmează a fi în parte menținută — dar fără îndoială că trebuie schimbată, cu privire la alcătuirea listelor nominale ale persoanelor încarcerate fără forme legale, — în sensul că acest fapt constituie complicitatea caracterizată și penată de art. 121, pct. 1 C. p., comb. cu art. 123, al. prim din acelaș cod.

Lămurese că nu poate fi vorba de capete noi de acuzațiune în sarcina lui Orășeanu, ci de o altă denumire juridică dată aceluiaș fapt, cercetat de magistratul instructor și reținut în Ordonanța definitivă și în ordinul de trimitere în judecată.

Onorată Curte,

În expunerea de fapt, — care interesează alcătuirea listelor nominale ale tuturor persoanelor socotite că au fost și au rămas adversare principiilor și metodelor legionare, — trebuie să relevez următoarele împrejurări:

Const. Orășeanu, prezenta aceste liste subsecretarului de Stat dela Ministerul de Interne, Lt. Col. Rioșianu și obține rezoluțiunea că aceste persoane se vor aresta și ancheta.

Prefectura de Poliție dădea curs rezoluțiunii puse, — ordonând arestarea celor specificați în liste, — fără ca să aducă la cunoștința Comisiunii de Anchetă Criminală, — instituită pe lângă Inalta Curte de Casațiune și Justiție, — că o asemenea măsură a fost luată.

Noi pretindem că alcătuirea listelor aparține, ca fapt material, — acuzatului Const. Orășeanu, care a lucrat cu bună știință că aceste persoane vor fi asasinate.

Ne sprijinim această susținere, — pe dovezile ce rezultă din împrejurarea că deși listele erau scrise la mașină, — totuși anumite nume și mențiuni erau completate de mâna acuzatului Orășeanu —, care utiliza „stiloul“ proprietatea sa, pentru a face adaosuri.

Cerneala din stilou, — era de culoare verde și identifică mâna acuzatului

Astfel:

Pe una din liste, — acuzatul a făcut următoarea mențiune în dreptul numelui plutonierului major Bărbulescu: „a strangulat pe căpitan. Declarația Cpt. de jandarmi Ionescu, din Reg. de Jandarmi Oradea — în prezent șeful mobilizării la Concordia“.

Pe altă listă — în dreptul numelui scris cu mașina „Diculescu“ — a adaos numele de botez „Virgil“ — iar în josul paginei a adaos numele fraților Horwath, agenți de poliție.

Toate cuvintele sunt scrise cu mâna lui Const. Orășeanu și cu cerneală verde.

Virgil Diculescu este fiul cunoscutului comerciant de vinuri Diculescu, din Capitală — care a fost solicițat de acuzat să-i trimită șampanie pentru nunta fiicei sale.

Comerciantul s'a conformat cererii, trimițând gratuit o importantă cantitate de șampanie.

Primind, însă, o nouă cerere pentru alte 30 sticle, a înțeles că acestea urmează a fi plătite.

Peste câteva zile, a trimis nota de plată — prin fiul său Virgil Diculescu — acuzatului Orășeanu.

Din această cauză — studentul Virgil Diculescu a fost

trecut pe lista persoanelor cari au fost încarcerate și în urmă asasinate la Inchisoarea Militară Jilava.

Faptul s'a dovedit cu arătările părinților victimei, confirmate prin declarațiile martorului avocat Sfetescu.

V'am mai lămurit, Domnilor — că acelaș acuzat a trecut cu propria sa mână, — pe una din liste, — numele fraților Horwath.

Aceștia sunt cei doi agenți de poliție — despre cari am vorbit în partea de introducere a rechizitoriului meu — și cari cunoșteau activitatea dela Berlin a lui Horia Sima — răsrîntă în țară, — prin punerea la cale a asasinării fostului Rege Carol II, — a fostului prim-ministru Armand Călinescu și a fostului prefect de poliție și ministru de Interne General Gabriel Marinescu.

Acuzatul nu contestă a fi făcut aceste adaosuri și își recunoaște scrisul.

Mărturisește că le-a făcut cu stiloul său, încărcat cu cerneală verde.

Se apără, însă, susținând:

Că nu cunoaște pe nici una din persoanele trecute nominal pe diferitele liste.

Că nu s'a interesat niciodată ce fapte li se pun în sarcină.

Că nu i se poate atribui confecționarea listelor, — dar că nu poate indica nici unde au fost confecționate, — după cum nu poate indentifica persoana care le-a alcătuit.

Că rolul său s'a mărginit în a prezenta listele incriminate, d-lui subsecretar de Stat al Ministerului de Interne, — fără nici o explicațiune, — fiindcă nu i s'au cerut niciodată lămuriri și n'a crezut necesar, că trebue să se informeze pentru a le putea da.

Față cu felul în care se apără acuzatul Const. Orășeanu, — Domniile Voastre nu puteți ajunge la altă concluziune — decât la convingerea că inițiativa alcătuirii unor asemenea liste revine indiscutabil fostului secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei — Const. Orășeanu — care, prin înalta funcțiune ce o îndeplinea, era în măsură să cunoască trecutul persoane-

lor vizate de mișcarea legionară — și se putea bucura de deplina încredere a subsecretarului de Stat dela Interne.

Dealtfel — este sigur că adaosurile din listele incriminate s'au făcut de către acuzat, — după ce subsecretarul de Stat punea rezoluțiunile.

Logica lucrurilor impune o asemenea concluziune.

Intr'adevăr, — este de neadmis ca un funcționar superior să prezinte șefilor săi ierarhici, — acte scrise cu mașina, — având însă adaosuri, — intercalări și mențiuni făcute cu cerneală.

Eu nu pot crede, Domnilor — că subsecretarul de Stat dela Ministerul de Interne, — ofițer de carieră, — trăit în disciplina și ordinea impusă de mentalitatea unui militar, — putea îngădui ca lucrările să-i fie prezentate în asemenea condițiuni.

Fără lămuriri și fără să se respecte caracteristica unui act oficial, — nu pot crede că fostul subsecretar de Stat a rezolvat lucrările cari interesează.

Am convingerea că acuzatul a indus în eroare pe șeful său ierarhic și a completat conținutul lucrărilor după ce ele fuseseră rezolvate.

Am convingerea că acuzatul a lucrat cu rea credință în aceste împrejurări și s'a situat astfel în rolul complicelui, — prin aceea că a ușurat celor cari au pus mai dinainte asasinatela la cale, aducerea la îndeplinire a planului de suprimarea foștilor demnitari ai Statului.

Domnilor.

În expunerea de fapt care interesează activitatea de favorizator, — activitate dusă de către acuzatul Orășeanu, imediat după săvârșirea asasinatelor, — trebuie să relevăm următoarele împrejurări:

În noaptea de 26 spre 27 Noemvrie anul trecut era de serviciu la Prefectura Poliției Capitalei Comisarul Tofan.

Acesta, fiind înștiințat telefonic de d-l Prim-Procuror al Tribunalului Militar despre asasinatela dela Jilava, s'a grăbit să-și facă datoria, anunțând în prim rând

pe superiorii săi ierarhici, între cari și pe secretarul general Orășeanu, care i-a ordonat să nu aducă faptele la cunoștința autorităților civile și să nu înștiințeze pe nimeni despre cele petrecute.

Când a sosit la Prefectura de Poliție a Capitalei — d-l Procuror General al Curții de Apel din București, Benedict Stoenescu și d-l Prim-Procuror al Tribunalului Ilfov, Ioan Gheorghiadă, cari au fost puși în cunoștință de cauză de altcineva decât de comisarul de serviciu dela Prefectură — comisarul Tofan i-a condus în arestul Poliției, unde reprezentanții autorităților civile au putut să vadă într-o celulă pe unul din comisarii asasinați.

Acuzatul Const. Orășeanu înfuriat peste măsură, de faptul că martorul comisar Tofan, îndrăznise să treacă peste ordinul Prefectului și al său — de a nu comunica nimănui nimic din cele întâmplate — s'a manifestat în așa fel, încât activitatea sa de favorizare la crimă este evidentă.

Intr'adevăr, a coborât imediat în camera agenților de poliție, situată lângă cabinetul comisarului de serviciu și în prezența agenților aflători acolo, a făcut aspre observațiuni lui Tofan, spunându-i: „această faptă te va costa capul“.

Acuzatul a crezut necesar, ca după aceea să trimită pe ofițerul de serviciu Simion Ion — să-l aducă pe Tofan în anticamera Prefectului de Poliție Ștefan Zăvoianu — pentru ca în prezența acestuia și a mai multor legionari cari au rămas neidentificați — să ordone arestarea comisarului de serviciu care-și făcuse datoria.

La scurt interval de timp — d-l Subsecretar de Stat Lt.-Col. Rioșianu — sosit la Prefectura de Poliție, și-a exprimat dorința de a sta de vorbă cu comisarul de serviciu.

În asemenea împrejurări, acuzatul Orășeanu a întâmpinat pe Tofan, în anticamera prefectului de poliție și i-a pus în vedere, că dacă va fi întrebat de subsecretarul de Stat, să tăgăduiască arestarea sa.

Domnilor Consilieri,

Hotărîrea acuzatului Orăşeanu de a contesta realităţile, s'a evidenţiat şi într'altă împrejurare.

Câteva ore mai târziu, aflându-se la Inchisoarea Militară Jilava — unde întovărăşise pe Prefectul Zăvoianu — a asistat la convorbirea dintre prefectul de poliţie şi magistraţii militari: maiorul Pavelescu şi Lt.-Colonelul Meţianu, sosiţi acolo pentru cercetarea faptelor.

În cursul acestei convorbiri, maiorul magistrat Pavelescu a întrebat pe prefect dacă este adevărat că în arestul Poliţiei Sociale au fost asasinaţi ofiţeri de poliţie.

La răspunsul negativ al acuzatului Ştefan Zăvoianu, secretarul general Const. Orăşeanu, în loc să lămurească justiţia militară — n'a spus nimic, confirmând prin tăcere minciuna prefectului.

Deşi Orăşeanu contestă faptul — totuşi, între arătările sale şi declaraţiunile făcute de martorii: maior magistrat Pavelescu, Lt.-Colonel magistrat Meţianu şi căpitan magistrat Munteanu, îngăduiţi-mi să cred că acuzatul minte.

Intenţiunea frauduloasă a fostului secretar general dela Prefectura Poliţiei Capitalei se evidenţiază din desfăşurarea în timp a activităţii sale.

Am arătat că el este cel care a alcătuit listele persoanelor încarcerate şi în urmă ucise la Jilava. Trebuie însă să adaog, că tot el a dat ordin comisarilor legionari să ridice dela domiciliu pe maiorul Macoveanu şi pe ofiţerul de poliţie Ionel Dumitrescu — primul ucis la Jilava, în noaptea de 26 spre 27 Noemvrie — iar al doilea, ciuruit de gloanţe, în dimineaţa zilei de 27 Noemvrie, în pădurea Balota — dar scăpat cu vieaţă printr'o adevărată minune.

Trebuie să mai adaog că tot el a întovărăşit pe prefectul Ştefan Zăvoianu, la Jilava, în noaptea crimelor, cu puţin înainte de miezul nopţii, după cum se stabileşte din arătările martorilor: gardian public Laslău

Ioan, gardian public Delibaș Nicolae și ofițer de poliție Simion Ion.

În sfârșit, trebuie să vă informez — d-lor Consilieri — că fostul secretar general al Prefecturii de Poliție — pe vremea când era un simplu chestor — în anul 1939 — devotat al Generalului Gabriel Marinescu — a fost însărcinat cu paza persoanei fostului președinte de Consiliu, Armand Călinescu.

În această calitate, el se arăta extrem de devotat, manifestând un servilism exagerat.

În schimb — în luna Octomvrie 1940 — în timpul regimului legionar — Orășeanu manifesta un deosebit zel față de Mișcare și prigonea pe reprezentanții vechiului regim, afirmând chiar că era comandant legionar încă pe vremea lui Armand Călinescu — cum declară martorul Radu Lobey.

După înlăturarea regimului legionar, cu ocaziunea interogatoriului luat în fața Domniilor-Voastre, fostul secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei tăgăduiește că ar fi fost vreodată înseris în Mișcare.

Când, oare, spune adevărul acuzatul Constantin Orășeanu?

Din acest joc — între „da“ și „nu“ — se desprinde raza de lumină, care conturează definitiv și hotărât figura reprezentativă a acuzatului — mâna dreaptă a prefectului Ștefan Zăvoianu, despre care mă ocup acum.

*Domnule Președinte,
Onorată Curte,*

O bună parte din ordonanța definitivă a d-lui Magistr-Instructor — Consilier Răsnovanu — este consacrată poliției legionare, abuzurilor săvârșite la Prefectura de Poliție a Capitalei, dar mai ales pentru lămurirea activității dusă de șeful acelei instituții.

Numele prefectului de poliție de pe vremea aceea — este strâns și definitiv legat de toate faptele petrecute la Poliția Capitalei — în intervalul de timp din Octomvrie anul trecut și până la sfârșitul lunii lui Noemvrie.

Numele său este indisolubil prins și în păinjenișul de împrejurări care au precedat și succedat asasinatele celor presupuși adversari ai mișcării legionare.

Acest personaj este desigur integrat și în complexul de fapte și împrejurări care constituiesc cadrul rebeliunii din Ianuarie anul acesta.

Activitatea sa din cursul lunei Ianuarie nu face însă obiect de preocuparea noastră astăzi și în cursul acestor debateri — fiindcă instanțele de urmărire și de judecată și-au spus cuvântul în această chestiune.

Fostul prefect al poliției este definitiv condamnat la muncă silnică pentru acea activitate.

Colonelul în retragere Ștefan Zăvoianu a fost numit prefect în ziua de 5 Octombrie anul trecut și a găsit în funcțiunea de secretar general pe ipocritul sanguin despre care am vorbit — mâna lui dreaptă din prima zi și până astăzi, când se înfățișează alături unul de altul — în fața judecății lui Dumnezeu, a oamenilor și a acestei Curți.

Interesantă împerechere de suflete și de mentalități!

Împerechere, de altfel, explicabilă și prin aceea că un om ca Ștefan Zăvoianu — fără trecut și fără activitate — fără profesiune și fără atitudini — era natural să polarizeze în jurul persoanei sale un ipocrit și o legiune de desmetici fără pregătire — fără ascendență și fără scrupule.

Intr'adevăr, — Ștefan Zăvoianu este înscris în Baroul de Ilfov, fără să profeseze — a făcut parte din cadrele armatei, fără să se ilustreze — a încercat să păsească în ziaristica românească — fără să știe a serie.

Ii lipseă cultura, spiritul de observațiune și de obiectivitate — înariparea și metoda, — gramatica și stilul — calități fără de care — condeiul rămâne mut.

Așa se explică de ce în ziaristica românească — Ștefan Zăvoianu s'a ilustrat într'un celebru proces de escrocherie — cercetat acum câțiva ani de zile de unul din Cabinetele de Instrucție ale Parchetului de Ilfov.

Indepărtat — de propria sa personalitate din activitatea de bară — din cariera armelor — din ogorul de muncă spinoasă a gazetarului — s'a hotărât să acti-

veze în politică—și a crezut că alături de tineret — înregimentat într'o mișcare revoluționară — și-ar putea satisface ambițiunile arivistului — arghirofilia — și și-ar putea ajunge scopurile de parvenire repede și ușoară.

În luna Octomvrie, anul trecut, când a fost numit prefect al Poliției Capitalei, — și-a dat seamă din prima zi, că dacă n'ar înlătura din funcțiunile lor dela Prefectură pe toți cei care reprezentau un trecut de muncă și o carieră de zeci de ani — ar fi stăvilit în activitatea sa.

De aceea — a hotărît să o facă.

Odată hotărîrea luată — fiindcă trebuia să acționeze rapid — a numit și a determinat înscăunarea unor tineri nepricepuți — fără putere de muncă — fără orientare — fără convingeri — fără credințe și mai ales fără suflet — pe care i-a intitulat ofițeri de poliție judiciară și socială.

I-a încadrat imediat într'un „corp“ — așa numit poliția auxiliară.

I-a înarmat — i-a încurajat la desordine și necuviință — i-a instigat la crimă și le-a tolerat vădit și indiscutabil, toate nelegiuirile.

Am arătat că din acest „corp“ de poliție auxiliară s'au recrutat asasinii oamenilor politici.

Din același „corp“ — s'au recrutat și asasinii ofițerilor de poliție de carieră.

S'a asociat cu ei pentru săvârșirea de crime și delictе și a format „mănunchiul“, al cărui cap era acuzatul Ștefan Zăvoiaru — înfrățind acest mănunchi cu nemernicii din Corpul Muncitoresc Legionar și cu toți nechemații din lungul și în latul țării.

S'a orientat, cu privire la scopul urmărit de instigatorii la crimă, care se strecuraseră în conducerea Mișcării Legionare.

S'a înfrățit și cu aceștia.

A aflat cine sunt complicii — și le-a întins mâna — i-a ajutat în activitatea lor delictuoasă și a reușit să desăvârșească, împreună cu alții, rămași încă neidentificați, — măcelul deslănțuit în noaptea de 26 Noemvrie anul trecut și abia înfrânat în noaptea de 27 spre

28 Noemvrie din aceeași lună, — măcel în care și-au găsit moartea foști primi-miniștri — foști demnitari de Stat — foști magistrați superiori, militari și civili — foști ofițeri de poliție — foști agenți, care nu și-au făcut decât datoria — subofițeri din jandarmerie — o serie de oameni fără nicio vină — și, în sfârșit, valori necontestate, de talia lui Virgil Madgearu și ziditorul de țară de orbitoare strălucire, Nicolae Iorga, — măcel în care urmau să fie cuprinși și Gheorghe Tătărescu — Gigurtu — Argetoianu — General Nasievici — General Dr. Marinescu — precum și mulți alții, — scăpați dela o moarte sigură numai grație unei întâmplări.

Acestea sunt considerațiunile — care m'au determinat să dau acuzatului Ștefan Zăvoianu calificativul de personaj abject.

Domnilor consilieri,

Din noianul de fapte ce se găsesc închise în copertele dosarelor — culeg și redau împrejurarea — care de altfel o cunoașteți, — că încă dela sfârșitul lunii Septemvrie anul trecut, la Prefectura Poliției se întocmeau liste în care erau trecuți toți cei presupuși adversari ai mișcării legionare, de sub vechiul regim politic.

Vă reamintiți, de sigur, că în aceste liste erau strecurate și persoane nevinovate.

Vă rog să rețineți faptul că pe cale de lege se instituise o comisiune de anchetă alcătuită din magistrați superiori și prezidată de d-l consilier Eugen Bănescu, dela Inalta Curte de Casație și Justiție.

Tot pe cale de lege se instituise și un for de judecată, care prezenta toate garanțiile de obiectivitate și de dreaptă soluționare a faptelor ce s'ar fi dovedit, ca săvârșite de fruntașii vechiului regim, ca și de toți cei bănuți că ar fi avut o activitate potrivnică mișcării legionare.

În asemenea împrejurări — Prefectura de Poliție — prin organele sale — nesocotind procedura de urmat — determina încarcerarea unor persoane cari nu erau puse încă sub anchetă și despre arestarea căroră prezi-

dentul Inaltei Comisiuni de Anchetă Criminală — afla mult mai târziu.

Vreau să precizez — domnilor — că prefectul de poliție, care nu putea fi decât un organ în subordine — și care trebuia să execute numai, dispozițiunile date de Comisiunea de Anchetă — se înscăunase cu dela sine putere și peste lege — într'un organ de inițiativă și de executare a propriilor sale inițiative.

Reamintiți-vă lămuririle date de d-l consilier Eugen Bănescu în această privință.

Nu uitați că în contra unora din persoanele încarcerate la Inchisoarea Militară Jilava, cu știința prefectului Zăvoianu și în afară de lege — Comisiunea de Anchetă a găsit util să emită mandate de arestare — ce trebuiau, însă, executate pentru Penitenciarul Văcărești.

Nu uitați că aceste mandate — trimise Prefecturii de Poliție spre executare la data 16 Octomvrie anul trecut — au fost restituite de fostul prefect Ștefan Zăvoianu — Comisiunii de Anchetă — trei zile mai târziu — sub pretextul că ar fi apărut la două zile după emiterea mandatelor un decret-lege — prin care se prevedea că Inchisorile Militare pot primi și persoane, cari puteau fi încarcerate până atunci la Penitenciarul Văcărești sau la alte închisori — din ordinul Comisiunilor special alcătuite.

Nu uitați — că această procedare a prefectului de poliție nu era altceva decât — mijlocul de acoperire a motivului real, — preocuparea acuzatului Ștefan Zăvoianu, ca toți deținuții dela Jilava să fie păstrați și supravegheați de către legionari, — posibilitate pe care legionarii nu o aveau la Penitenciarul Văcărești.

Domnilor Consilieri,

Din noianul de fapte ce se găsesse închise în copertele dosarelor, mai culeg următoarele:

D-l consilier Eugen Bănescu — în calitatea sa de președinte al Comisiunii de Anchetă Criminală, — a intervenit energic — ca prefectura să înceteze arestă-

rile ilegale și mai ales internările la Inchisoarea Jilava, în afară de procedura prescrisă de lege.

Toate aceste intervențiuni au rămas fără rezultat.

Acuzatul Ștefan Zăvoianu discuta cu d-l Eugen Bănescu — îi restituia corespondența — se adresa Ministrului de Justiție, de pe vremea aceea — cu intențiunea de a sabota măsurile dictate de Comisiunea de Anchetă.

În cele din urmă — Ștefan Zăvoianu a reușit să mențină încarcerati la Jilava pe toți deținuții — cari în urmă au fost asasinați.

Vă reamintesc d-lor consilieri — că între acești deținuți, se aflau oameni fără nicio vină — a căror liberare fusese ordonată în scris de d-l Eugen Bănescu.

Nu ați uitat de sigur, numele jandarmului Tudor Petre — care fusese încarcerat din cauza unei simple potriviri de nume cu un alt jandarm, presupus că ar fi luat parte la uciderea lui Corneliu Codreanu.

Nu uitați, de sigur, d-lor consilieri — numele sublt. Cinghiță, — care se presupunea că a comandat plutonul de execuție a legionarilor, — într'un lagăr din Moldova.

Vă reamintesc că între cei uciși au fost și frații Horwath, — cari nu aveau altă vină decât faptul că le era cunoscută împrejurarea în care se pusese la cale de către Horia Sima, pe vremea când se afla fugăr la Berlin, — asasinarea lui Carol II — a lui Armand Călinescu și a Generalului Gabriel Marinescu.

Nu trebuie să uitați că între cei asasinați au fost și 5 agenți de poliție — pentru cari d-l consilier Eugen Bănescu a făcut în nenumărate rânduri demersuri în vederea liberării lor.

Trebuie să accentuez, în special, că a mai fost ucis și Virgil Diculescu, fiul creditorului lui Const. Orășeanu.

Nu trebuie să uitați — d-lor consilieri — că în Inchisoarea Jilava zăcea lt.-colonelul Negulescu, fostul președinte al Tribunalului Militar din Cluj, arestat din ordinul prefectului de poliție, de mai bine de 60 zile — fără ca președintele Comisiunii de Anchetă să fie avisat — și că abia în ziua de 26 Noemvrie, d-l Eugen Bă-

nescu a putut să afle și această ilegalitate — dând dispoziții acuzatului Zăvoianu să se facă cercetări pentru înlăturarea abuzului.

Câteva ore mai târziu însă, colonelul Negulescu a fost asasinat, în aceeași celulă în care a fost asasinat și fostul prim-președinte al Curții de Apel București — Radu Pascu — care trebuia în ziua următoare, să fie internat într'un sanatoriu.

Nu pot să uit că în arestul Prefecturii de Poliție au fost uciși comisari, cu un trecut de muncă și de recunoscută activitate profesională.

Onorată Curte, înșirui și alte fapte.

Acuzatul Ștefan Zăvoianu își alesese ca director de cabinet pe acuzatul Stănicel Stelian — învinuit și el pentru asasinat.

Își alesese drept colaboratori în poliție pe acuzații: Romulus Opreș, chestor — Marcu Octavian, comisar-ajutor — Pavel Grimalschi, comisar-ajutor — Popescu Ilarion, comisar-ajutor — Constantin Savu, comisar-ajutor — Tudor Nicolae, agent secret — Topliceanu Nicolae, comisar-șef — Gheorghe Crețu, comisar — Ion Tănăsescu, șeful arestului Poliției Sociale din Prefectură — Bădulescu George zis Gigi, comisar-ajutor

Toate aceste nume vă sunt cunoscute, — din expunerea pe care am făcut-o — după cum vă sunt cunoscute și faptele lor

Zăvoianu își avea între colaboratori și pe acuzații: Chircor Garabet Malcasian, dezertor din armată și ofițer de poliție, — Teodor Djionat — Iordache Panait — Șundi Pandelescu — Stancu Ion — Ruse Ion — Alexandru Pană, — și alții despre ale căror fapte voi fi silit să mă ocup.

M'ați auzit vorbind și de asasinul Constantin Savu, care a interzis membrilor din familiile deținuților — în ziua de 25 Noemvrie —, să vadă pe cei încarcerați, — deși aveau permise liberate de Subsecretarul de Stat dela Interne d-l lt.-col. Rioșianu.

Vă reamintiți de sigur, — că am dovedit faptul că acest acuzat a prilejuit prefectului Ștefan Zăvoianu.

deplasarea la Inchisoarea Jilava — în după amiaza zilei de 25 Noemvrie.

În această împrejurare, — prefectul — care era însoțit de directorul său de cabinet, Stelian Stănicel, și-a manifestat fațăș ura și dorința de răzbunare în contra deținuților politici.

În fața legionarilor aflători acolo — a incitat la crimă, prin cuvintele pe care le-a rostit.

Rețin mai ales afirmațiunea făcută de Ștefan Zăvoianu — că nu știe până când va putea tineretul să mai rabde și că abia îl ține în frâu.

Nu pot trece cu vederea sfatul pe care l-a dat d-nei Diculescu — de a aduce la închisoare „frânghie și săpun“ pentru fiul său.

Nu pot trece cu vederea nici exclamațiunea acuzatului, că atunci când era în lagăr — nu putea fi vizitat de familia sa — căutând prin aceasta să irite spiritele legionarilor prezenți.

Verificați — domnilor consilieri — toate declarațiile martorilor, care sunt de natură să vă edifice în această privință.

Verificați mai ales declarația martorului Ovidiu Negulescu — din care reiese că acuzatul a venit la Inchisoarea Jilava cu scopul precis de a lua ultimele măsuri în vederea asasinatelor în masă și că în timp ce cobora spre intrarea din fort, i-a spus legionarului Constantin Savu — ofițer de poliție subaltern, — asasinul de mai târziu — următoarele cuvinte:

„Mergem acum în interiorul închisorii și vom vedea ce putem face, — pentru aplicarea planului nostru“.

În succesiunea faptelor, trebuie să fac o pauză — pentru a lămuri că Mișcarea Legionară presupunea că într'un mormânt de lângă fortul Jilava — ar zace osemintele lui Corneliu Codreanu și ale altor 13 legionari.

Mișcarea Legionară hotărîse deshumarea acestor oseminte și transportarea lor la „Casa Verde“.

Comisiunea de Anchetă Criminală apreciasse totodată — că pentru desăvârșirea cercetărilor, este necesar să identifice osemintele aflate în mormântul dela Jilava.

În asemenea împrejurări — d-l consilier Eugen Bănescu a crezut necesar să stabilească ziua și ora când urma să aibe loc deshumarea și când mai ales s'ar fi putut face identificarea cadavrelor — de către Comisiunea de Anchetă în plenul ei, împreună cu medicul legist.

Din declarațiunile d-lui Eugen Bănescu rezultă că în urma demersurilor pe cari d-sa le-a făcut, i s'a comunicat de către Zăvoianu că stă la dispozițiunea Comisiunii pentru efectuarea lucrării.

Nici de data aceasta, însă, acuzatul nu a înțeles să se condeze lucrările Comisiunii — ci le-a sabotat vădit — întrucât, deși se fixase data de 26 Noemvrie pentru deplasarea Comisiunii de Anchetă la Jilava și ridicarea plăcii de beton de pe mormânt — totuși, în dimineata acelei zile, când d-l consilier Eugen Bănescu împreună cu celelalte persoane au sosit la fața locului — s'a putut constata că săpăturile de deshumare nu erau încă începute.

Ștefan Zăvoianu era de față și nu luase nici o măsură în această privință.

Martorul Eugen Bănescu voind să folosească deplasarea, pentru a lua contact cu deținutul Radu Pascu, — a fost bruscăt de către acuzatul Constantin Savu — comisarul legionar — ale cărui fapte le cunoașteți — iar prefectul Zăvoianu l-a încurajat prin atitudinea sa.

Domnilor — nu numai că prefectul era acolo și încuraja atitudinile necuviincioase ale legionarilor față de membrii Comisiunii — ceva mai mult, nu-și manifesta mirarea că unii legionari care simulau deshumarea — încetaseră lucrul, vădind batjocura față de d-l Eugen Bănescu.

Abia în urma repetatelor insistențe ale înaltului magistrat, s'a pus în funcțiune un perforator pentru spargerea plăcii de beton de pe mormânt, — perforator pe care legionarii l-au oprit imediat după plecarea persoanelor oficiale.

Comisiunea s'a înapoiat în aceeași zi la ora 16 și a putut constata că nici la această oră săpăturile nu erau începute.

Era vădită tendința de tergiversare a lucrărilor de deshumare.

S'a putut lămuri — în logica lucrurilor — că legionarii care săpau pământul la mormânt și care au rămas neidentificați, au înțeles să treneze munca pentru ca în cursul nopții de 26 spre 27 Noemvrie să dea posibilitatea asasinilor să legitimeze activitatea lor, — susținând că au acționat spontan, — la vederea osemintelor.

Suntem astăzi orientați asupra faptului că nici în cursul nopții de 26 spre 27 Noemvrie, — lucrările de deshumare nu erau terminate, — și că identificarea cadavrelor nu s'a putut face decât după săvârșirea asasinatelor.

Înțelegeți acum — Onorată Curte — ce rol odios a jucat Ștefan Zăvoianu în această împrejurare.

Vă rog să pătrundeți tâlcul spuselor mele și mai ales — să apreciați câtă dreptate am avut — atunci când am afirmat în rechizitoriul meu, că „minciuna“ stă la baza comunicatului oficios publicat în ziare, două zile mai târziu, — când s'a încercat inducerea în eroare a opiniei publice, — prin afirmațiunea că asasinii dela Jilava sunt legionarii care lucrau în acea noapte la deshumarea osemintelor.

O singură frază din comunicat a fost profetică: „Se vor aplica sancțiuni severe“.

S'a încercat prin acel comunicat a se înlătura premeditarea.

S'a încercat a se înlătura dovada asociațiunii între infractori.

S'a încercat a se acoperi rușinea.

Înțelegeți acum de ce martorul Ion Zelea Codreanu a spus: că lui Horia Sima îi plăcea minciuna — că se situase în mrejele lui Satân și că a fost un trădător.

Ștefan Zăvoianu a crezut că poate rămâne în umbră — că activitatea sa nu va fi apreciată în lumina adevărului și așa se explică, de ce astăzi, — contrazice pe înaltul consilier Eugen Bănescu în declarațiunile pe care le face și are necuviința să insinueze că martorul n'ar spune adevărul.

Culpa fostului prefect Ștefan Zăvoianu — atât în lu-

mina calificării de instigare la asasinat — cât și în lumina calificării de favorizare a asasinilor — trebuie apreciată în raport cu faptele și împrejurările expuse — ca și în raport cu faptele, împrejurările și circumstanțele care urmează:

În seara zilei de 26 Noemvrie — înspre orele 21 — a fost văzut sosind la Prefectura de Poliție, în mașina Prefecturii și în tovărășia lui Const. Orășeanu.

Pe la orele 22,40, acești doi buni prieteni au părăsit Prefectura — s'au suit împreună în mașina cu care veniseră — iar unul din ei a spus șoferului să mâne la Jilava.

S'a stabilit că prefectul s'a oprit pentru o clipă numai, la domiciliul său, după care a plecat la Jilava și s'a întors la Prefectură în jurul orei 1 noaptea, — adică după săvârșirea asasinatelor.

Rămas în localul Prefecturii de Poliție, a luat toate măsurile ca autoritățile să nu fie înștiințate despre cele petrecute la Jilava și a încercat să acopere crimele din arestul Prefecturii, săvârșite imediat în urmă.

Onorată Curte,

Acest fapt nu poate fi tăgăduit.

Primul Procuror al Tribunalului Ilfov — a avut grija să încheie procesul-verbal cu data de 27 Noemvrie 1940 — în care constată că s'a transportat la Prefectură în zorii zilei la orele 4,45, împreună cu d-l Benedict Stoenescu, fostul procuror general al Curții de Apel București.

Citiți acest act și veți vedea:

Că Primul procuror a aflat dela comisarul de serviciu Tofan că unul din deținuți, în arestul Poliției Sociale, este asasinat.

Că a mers în urmă în cabinetul prefectului — unde l-a găsit pe acuzatul Ștefan Zăvoianu și unde se mai aflau d-l subsecretar de Stat Lt.-col. Rioșianu — d-l General Vasiliu Constantin, inspectorul general al jandarmeriei — și alți ofițeri superiori din corpul jandarmeriei.

Că a atras atenția prefectului asupra faptului că sunt cadavre în localul Prefecturii de Poliție.

Că acuzatul Ștefan Zăvoianu a declarat — că nu știe nimic.

Că la stăruința d-lui subsecretar de Stat dela Interne și a d-lui prim procuror, — de a se informa de îndată — acuzatul a părăsit de formă cabinetul — înapoiindu-se după foarte scurt timp, pentru a declara celor de față, — că cele relatate de primul procuror sunt neadevăruri.

Onorată Curte, — din același proces-verbal se mai stabilește, — că între timp a sosit în cabinetul prefecturii și ministrul de interne — generalul Petrovicescu, — căruia d-l subsecretar de Stat Rioșianu i-a adus la cunoștință faptele.

Prefectul era de față și a persistat în acțiunea de negare a realităților.

Primul procuror n'a putut începe ancheta din cauza legionarilor care se opuneau.

Autoritățile civile s'au retras.

Autoritățile militare au trimis atunci, — pe căpitanul magistrat Petculescu, cu însărcinarea de a ancheta cu orice preț.

Procurorul militar nu și-a putut îndeplini delegațiunea, tot din cauza legionarilor care se opuneau.

Acuzatul Ștefan Zăvoianu, — în calitatea sa de prefect și șef al autorității, în arestul căreia se săvârșiseră asasinat, — nu a intervenit pentru a ușura organelor civile și militare începerea anchetei, — și nu a crezut necesar să ia nici o măsură.

Ceva mai mult: acuzatul nega realitatea faptelor, — pentru ca numai la câteva ore mai târziu să se ducă împreună cu secretarul general Constantin Orășeanu la Inchisoarea Jilava, — unde se aflau sfârțecate trupurile altor 64 de deținuți — și acolo, în fața magistraților militari, — să facă afirmațiunea că nu s'a întâmplat nimic la Prefectura de Poliție.

Verificați — Domnilor Consilieri — declarația d-lui maior magistrat Pavelescu — lt.-colonel magistrat Me-

țianu — căpitan procuror Aurel Munteanu — și vă veți convinge că nu exagerez.

Oricât de uluitoare ar fi afirmațiunile mele — ele corespund tristei realități.

Prefectul înainte de a se transporta la Jilava în dimineata zilei de 27 Noemvrie — a dat ordin scris șefului Poliției Judiciare — să predea de îndată toate cartușele disponibile pentru pistoalele Mauser, — asasinului Octavian Marcu — nume care vă este foarte cunoscut din expunerea făcută de mine.

Acesta a ridicat nu mai puțin de 5.000 cartușe, calibru 7,63.

Faptul este concludent, — cu atât mai mult cu cât Zăvoianu avea cunoștință despre asasinatele petrecute la Inchisoarea Jilava.

Atrag în special atențiunea Curții asupra împrejurării că în timp ce acuzatul dispunea ca toate cartușele aflătoare la Poliția Judiciară, să fie înmânate legionarului Octavian Marcu, — tot el dădea ordin chestorului Ilie Stîngă ca foștii prim miniștri să fie ridicați dela domiciliile lor — susținem noi, cu intențiunea de a-i uide.

Înainte de a mă preocupa de această ultimă activitate, — desfășurată în cursul dimineții de 27 Noemvrie — voi examina mijloacele sale de apărare cu privire la acuzațiunile expuse până acum.

Pretinde că sunt inexacte afirmațiunile martorilor — cu privire la cele petrecute în ziua de 25 Noemvrie la fortul Jilava, — în sensul că n'a amenințat pe rudele deținuților și că n'a incitat la crimă pe legionarii care erau de față.

Nu a făcut, însă, proba contrarie celor stabilite de acuzare.

Pretinde, de asemenea, că în cursul zilei de 26 Noemvrie nu a avut nici un rol cu privire la tergiversarea înscrărilor de deshumarea osemintelor.

Nici în această privință — nu a reușit să înlătore declarațiile categorice ale d-lui consilier Eugen Bănescu.

În sfârșit, mai pretinde, — că nu a fost la Jilava în

noaptea de 26 Noemvrie, când s'au comis asasinatetele, — afirmând că ar fi rămas acasă și că ar fi luat parte la o ședință de spiritism, în chiar domiciliul său.

Nu a putut însă înlătura, — categoricele arătări ale gardienilor publici Laslău Ioan și Delibaș Nicolae, ca și ale ofițerului de serviciu Simion Ion.

Din complexul acestor arătări rezultă că a plecat dela Prefectură în preajma orei 22,45, dând ordin șoferului să mâne la Jilava, — că a trecut pe acasă, în preajma orei 23, unde a rămas numai foarte puțină vreme și că s'a reîntors la Prefectură abia la ora 1.

Este adevărat — că a propus două martore, încercând să pună în lumină de adevăr afirmațiunea — că a participat la o ședință de spiritism, care ar fi avut loc la domiciliul său, în noaptea asasinatelor.

Totul este o glumă.

Aceste două doamne au fost ascultate de Onorata Curte și la întrebările puse de mine, — au declarat că familia Zăvoianu ar fi stat de vorbă cu „spiritul“ lui Corneliu Codreanu.

Am crezut necesar să întreb pe fiecare doamnă, separat — și fără ca vreuna din ele să cunoască răspunsul dat de cealaltă — ce convorbire au avut cu „spiritul“ lui Codreanu.

Una din martore ne-a lămurit că defunctul Corneliu Codreanu ar fi sfătuit pe colonelul Zăvoianu să urmeze linia politică trasă de Șeful Statului — iar cealaltă martoră ne-a explicat că spiritul lui Codreanu ar fi făcut profeția că regimul legionar va cădea dela putere.

Orice comentariu este de prisos.

Am arătat — Domnilor — că acuzatul Zăvoianu — în dimineața zilei de 27 Noemvrie anul trecut — a dat ordin chestorului legionar Ilie Stîngă — să ridice dela domiciliile lor, pe mai mulți foști prim-miniștri și foști înalți dregători.

Din complexul lucrărilor dela dosar — rezultă că în executarea unui plan mai dinainte conceput — persoanele ce urmau să fie ridicate și aduse la Prefectura de Poliție — trebuiau să și fie ucise.

Bineînțeles, că din aceleași lucrări reiese „buna știință“, a chestorului legionar Ilie Stîngă, — care „felin“ astăzi, — vă spune că el crezuse că autoritățile legionare intenționau să apere și să ia sub protecția lor, pe foștii demnitari.

Cine ar putea crede?

Ilie Stîngă dă ordin acuzaților Dragomir Nicolae — Chircor Garabet Malcasian — Teodor Djionat — Bădulescu Gheorghe zis Gigi Iordache Panait — Șundi Pandele — Stancu Ion — Ruse Ion — toți ofițeri de poliție legionară, — și altora, — cari n'au putut fi identificați de magistratul instructor, — să plece în oraș cu mașinile Prefecturii de Poliție — să ridice sub amenințarea revolverelor și să aducă cu forța la Prefectură pe d-nii: Constantin Argetoianu, Gheorghe Tătărăscu, Ion Gigurtu, General Ilasievici, General Dr. Marinescu, Colonel Victor Marinescu, Mihail Ghelmegeanu și Eduard Mirto.

Dau precizarea, — că în grupa acestor acuzați a acționat și directorul de cabinet al Prefectului, — numesc pe acuzatul Stănicel Stelian.

Același Stelian Stănicel, — care a întovărășit pe acuzatul Zăvoianu, în ziua de 25 Noemvrie la Inchisoarea Jilava, pentruca împreună cu acuzatul Constantin Savu să ia ultimele măsuri premergătoare asasinatelor.

Acelaș Stelian Stănicel, — care a dat dispozițiuni pentru îmbarcarea comisarilor Alexandru Davidescu și Ionel Dumitrescu — într'o mașină aflată pe planșeul Circulației dela Prefectură, mașină cu care au fost duși în pădurea Balota-Vlășia, pentru a fi executați.

Acelaș — despre care toți martorii cauzei spun — că era omul de încredere al lui Ștefan Zăvoianu și „antena“ acestuia.

Domnilor — acuzații Dragomir Nicolae și Chircor Garabet Malcasian — întovărășiți și de alți legionari — în executarea ordinelor primite dela Ștefan Zăvoianu și dela Ilie Stîngă — au ridicat de acasă pe d-nii Constantin Argetoianu și General Ilasievici, utilizând forța și revolverul, — și i-au condus la Prefectură, atât pe ei,

cât și pe doi din martori, cari se aflau întâmplător la domiciliul d-lui Argetoianu.

Mă refer la martorii August Filip, fost subsecretar de Stat și la d-l Gh. Alimănescu.

Acuzatul Teodor Djionat a ridicat de acasă pe fostul prim ministru Gheorghe Tătărăscu, utilizând aceeași metodă.

Ceilalți acuzați, răsfirați în diferite grupe legionare, au adus la Prefectură pe d-nii: Mihail Ghelmegeanu, Ion Gigurtu și frații Marinescu.

D-l Eduard Mirto n'a fost găsit la domiciliul său, în schimb a fost terorizată soția d-sale.

D-na Mirto a venit în fața Curții pentru a lămuri împrejurările în care i s'a răscolit casa, cum nu i s'a respectat dormitorul și odaia de baie. Legionarii, cu revolverele în mână, amenințau pentru a o sili să spună unde este soțul său.

Mărturia dată de d-l August Filip, în special, lămu-rește adevărata intențiune a celor cari pretind astăzi că sunt salvatorii persoanelor aduse la Prefectură, în di-mineata zilei de 27 Noemvrie.

Am citit declarațiunile făcute de foștii demnitari se-chestrați și mi-am format convingerea că toți acuzații cari au acționat în dimineata zilei, știau prea bine că se pregătise moartea persoanelor ridicate de acasă.

Datorită unei convorbiri telefonice pe care d-na Ar-getoianu a avut-o cu d-l Locot-Colonel Rioșianu, Sub-secretarul de Stat dela Interne, au putut fi salvați cu toții.

Intr'adevăr — d-l Col. Rioșianu, aflând cele ce se petrec — a venit la Prefectura de poliție și a ridicat pe foștii demnitari, cari fuseseră izolați unul de altul, mai târziu introduși într'o cameră, unde li s'a interzis — din ordinul Prefectului și al chestorului Ilie Stângă, — să schimbe vreun cuvânt.

Subsecretarul de Stat i-a dus la Ministerul de In-terne, socotind că foștii prim miniștri și foștii miniștri sunt mai în siguranță acolo decât la domiciliile lor.

Onorată Curte, ați aflat din declarațiunile pe care le-a

făcut martorul Inspector de Poliție Eugen Clonța — astăzi secretar general la Siguranța Statului — că toate acele persoane duse la Ministerul de Interne erau să fie asasinate în noaptea de 27 spre 28 Noemvrie.

Martorul precizează că Eremia Șocariciu — chestor de poliție și fruntaș al poliției legionare — în tovărășia acuzaților Ovidiu Găină și Gheorghe Stoia — ambii șefi de cabinet ai Ministrului de Interne, General Petrovicescu — au pătruns în fruntea unei bande de legionari neidentificați, în Minister, în noaptea de 27 spre 28 Noemvrie și au cerut martorului Clonța, sub amenințarea revolverelor, să li se deschidă ușa camerei, unde se aflau demnitarii.

Atitudinea lor agresivă și împrejurarea că erau înarmați, constituie dovadă certă despre intențiunea lor.

Martorul Clonța — care se afla în acea noapte în mijlocul demnitarilor, pentru a-i păzi — a avut norocul să poată obține o convorbire telefonică prin fir secret cu Președinția de Consiliu, unde se afla d-l Col. Rioșianu.

Numai datorită acestei împrejurări și în urma ordinelor urgente și telefonice, — date de d-sa comandamentului militar, — o unitate motorizată a fost trimisă de îndată la Ministerul de Interne.

Astfel au putut scăpa cu viață, unii din foștii demnitari, cărora Mișcarea Legionară le pecetluisese soarta.

Spre nenorocirea acestui Neam, nu a putut fi salvat savantul Nicolae Iorga, deschizătorul de drumuri și îndrumătorul de generații, după cum nu a putut fi salvat, nici fruntașul politic al economiei românești — Virgil Madgearu — omul de neîntrecută valoare și putere de muncă.

În ziua de 27 Noemvrie, Virgil Madgearu se afla acasă și era la dejun cu soția sa.

În spre orele 14, familia Madgearu a fost înștiințată prin servitoare, că un domn care și-a dat numele de Coriolan Popescu, vrea să vorbească cu fostul ministru de finanțe.

Ușa dintre sufragerie și hallul imobilului fiind întredeschisă, d-na Ecaterina Madgearu a putut vedea un grup de mai multe persoane, care au pătruns în hall.

Virgil Madgearu s'a sculat dela masă și — urmat de soția sa — a intrat în hall, — unde îl așteptau 6 persoane — dintre care doi mai în vârstă, iar între aceștia un bărbat cu mustăți groase.

Cei de față i-au cerut să-i însoțească la Prefectura de Poliție pentru a da o declarație.

Fiindcă erau necunoscuți familiei Madgearu, fostul ministru i-a întrebat cine sunt și le-a cerut să se legitimeze.

În aceste împrejurări s'au legitimat: Dacu Tudor, informator la poliția legionară din Ploiești și Ion Tucan.

Instrucțiunea a stabilit în urmă că Ion Tucan era secretar general la Institutul Național al Cooperăției.

D-na Ecaterina Madgearu, neîncrezătoare, a verificat carnetul de legitimație al lui Dacu Tudor și și-a notat numele.

Virgil Madgearu a refuzat să părăsească domiciliul, lămurind că nu poate urma pe niște necunoscuți, cari n'au ordin să-l ridice.

Unul din grup i-a răspuns că nu are de ce să-i fie teamă, — fiindcă dacă ar fi venit cu gândul să-l ucidă, — l-ar suprima pe loc.

În acest timp — un altul păzia telefonul din hall, pentru a împiedica orice convorbire.

Un al treilea, păzia telefonul din biroul alăturat.

Virgil Madgearu, revoltat — a cerut să i se îngăduie o convorbire cu soția sa, și a fost refuzat.

Atunci cel care s'a recomandat a fi Tucan — și-a dat cuvântul de onoare — că dacă Virgil Madgearu merge imediat la Prefectură, — va fi peste o oră acasă.

Alți doi și-au dat de asemenea cuvântul de onoare, adăogând că un cuvânt de onoare al legionarilor, trebuie crezut.

Auzind acestea, Virgil Madgearu i-a spus soției sale, care era foarte îngrijată, că el are încredere în cuvântul dat de legionari și a plecat cu ei.

D-na Ecaterina Madgearu i-a condus până la ieșire și a observat că la poartă păzia o altă persoană, care a fost, de altfel, văzută și de șoferul victimei.

Grupul de legionari — cari încadraseră pe Virgil Madgearu — s'a îndreptat spre o mașină ce staționa puțin mai departe de casă.

În declarațiunea pe care d-na Ecaterina Madgearu o face, atât în cursul instrucțiunii, cât și în fața acestei Curți Marțiale — precizează că în urma plecării soțului său, — a telefonat diferitelor cunoștințe, — printre cari și d-lui Ion Mihalache.

După aproximativ o oră, d-l Ion Mihalache i-a comunicat, că d-sa a luat contact cu d-l subsecretar de Stat Rioșianu și s'a putut stabili că mașina în care se afla Virgil Madgearu sechestrat de legionari, a luat drumul spre Ploiești.

În căutarea victimei au plecat secretarul său d-l Virgil Lărgeanu și unul din secretarii d-lui Mihalache, d-l Popescu-Mehedinți.

Abia în spre orele 16,30, i s'a comunicat d-nei Ecaterina Madgearu, de către șeful postului de Jandarmi Tâncăbești, că soțul său a fost găsit mort în pădurea Snagov, la punctul numit „Coadă Lungă“.

Domnilor Consilieri,

Magistratul instructor a stabilit că asasinii lui Virgil Madgearu, sunt: Traian Boeru, fost secretar general al Institutului Național al Cooperăției; Ion Tucan, fost secretar general la aceeași instituție; Ștefan I. Cojocaru, doctorand al Academiei Comerciale și fost consilier la Institutul Național al Cooperăției; Tudor Dacu, avocat din Ploiești, fost agent informator la poliția legionară din acel oraș și fost inspector al Cooperăției; Iacobuța Ștefan, șofer în serviciul instituției.

Din procesul-verbal încheiat de șeful postului de Jandarmi Snagov, la data de 27 Noemvrie anul trecut, reiese că șeful postului a fost anunțat telefonic de Administrația Parcului Snagov, că la ora 15,30, s'a găsit un cadavru în pădure, la punctul numit „Coadă Lungă“.

Șeful postului s'a transportat imediat la fața locului și a stabilit identitatea victimei, verificând un carnet C. F. R., aflător asupra cadavrului.

A mai găsit în buzunarele hainelor, într'un portefeuille suma de lei 23.000, două tocuri rezervoare, un creion de aur, diferite acte, iar la mâna dreaptă un ceas de aur.

Este evident — Domnilor Consilieri — că scopul urmărit de asasini, ca și mobilul care i-a determinat la gestul criminal, nu a putut să fie jaful.

Din primul moment, pădurarul Ilie D. Chirilă, a lămurit că se găsea la punctul „Coada Lungă“ pentru paza pădurii și a văzut o mașină ce venia dinspre București, oprindu-se brusc în apropiere de Strandul Snagov.

Erau orele 15,30.

Din acea mașină, — spune pădurarul, au coborât 5 sau 6 persoane, care au părăsit șoseaua și au intrat în pădure.

Imediat în urmă, — pădurarul a auzit trăgându-se mai multe focuri de armă — ceea ce l-a determinat să se îndrepte în acea direcție.

S'a întâlnit cu cei din grup, cari veniau spre mașină — le-a cerut socoteala, de ce au tras — lămurindu-i că regulamentul Parcului Snagov oprește și sancționează un asemenea fapt — și i-a poftit pe toți să-l urmeze la Administrație.

Cei din grup i-au răspuns pădurarului glumind, că au tras în ciori, — au refuzat să-l urmeze și s'au suit în mașină, părăsind Snagovul.

Pădurarul Ilie D. Chirilă și-a notat numărul mașinei — având prudența să verifice dacă numărul din spate corespunde cu cel din față — și a putut stabili astfel că mașina purta Nr. 6.211 B. R.

Domnilor, lămuresc împrejurările grație cărora s'a descoperit cadavrul lui Virgil Madgearu.

Pădurarul, — din curiozitate, — a intrat în pădure și a putut să vadă că la distanță nu mai mare de 100 metri de drumul pe care venise mașina, — zăcea pe covorul de frunze veștede corpul victimei, trântit la pământ, eu fața în jos, și încă horecând, — iar în apropiere un cartuș având glonțul în el.

Corpul neînsuflețit al fostului profesor și ministru, prezenta numeroase răni, produse de gloanțe de revolver, atât pe cap, cât și pe spate.

În regiunea frunții se puteau vedea două orificii de ieșire a gloanțelor.

Odată stabilit numărul mașinei — judecătorul de instrucție a putut să afle — după cercetări îngreunate, chiar de către Prefectura de Poliție și Siguranța Statului, — că automobilul aparținea Institutului Național al Cooperației și că era condus în mod obișnuit de șoferul Ștefan Iacobuță.

Acest prim indiciu — a îngăduit anchetatorilor să urmeze firul conducător — în stabilirea adevărului.

Ștefan Iacobuță, dispăruse — Traian Boeru și cu Ion Tucan nu mai veniau pe la Institutul Național al Cooperației, — iar Ștefan Cojocaru, demisionase încă dela data de 28 Noemvrie.

Pentru verificarea probelor — care indicau că acuzații: Traian Boeru, Ion Tucan, Ștefan Cojocaru, Tudor Dacu și Iacobuță Ștefan — sunt asasinii profesorului Madgearu, au fost audiate următoarele persoane: văduva defunctului, Ecaterina Madgearu — servitoarea Elena Letea care deschisese ușa asasinilor — șoferul din serviciul lui Virgil Madgearu, martorul Mada Crăciun, care se afla la poarta locuinței — și Alexandru Stănescu, șeful garajului Institutului Național al Cooperației.

Domnilor, — înainte de a lămuri ce au spus acești martori — vă atrag atențiunea că pădurarul Ilie D. Chirilă — despre care am vorbit — nu a reținut figura niciunuia din asasini — întru cât nu bănuia adevăratul rost al lor, în pădurea Snagov și atitudinea din primul moment, a asasinilor, nu a atras îndeosebi atențiunea martorului.

În discuțiunea avută cu martorul — după săvârșirea crimei — clipele s'au succedat prea repede, pentru ca acesta să rețină figura vreunuia din ei.

Servitoarea Elena Letea, însă, a reținut figura lui Ștefan Cojocaru și l-a recunoscut cu ocaziunea confruntării.

Șoferul lui Virgil Madgearu, martorul Mada Crăciun — a reținut figura legionarului care nu a intrat în domiciliul profesorului și fostului ministru — fiindcă rămăsese să păzească poarta casei.

Alexandru Stănescu, șeful garajului Cooperației — a precizat că acuzatul Iacobuță Ștefan, avea în grija și conducerea sa, mașina 6.211 B. R., proprietatea Institutului Național al Cooperației.

D-na Ecaterina Madgearu — așa după cum v'am lămurit — notase numele acuzatului Dacu Tudor, care prezentase o legitimație de informator al poliției legionare din Ploiești cu fotografia sa și s'a stabilit în urmă, că acest acuzat, era cu adevărat informatorul legionar al poliției, — amănunt aflat chiar în ziua crimei, de d-l Virgil Lărgescu, secretarul politic al victimei.

Tot d-na Ecaterina Madgearu a reținut numele acuzatului Ion Tucan, pe care l-a identificat și ca figură, — fiind printre cei mai tineri.

În cursul instrucțiunii i s'au arătat d-nei Madgearu fotografiile acestor 2 acuzați — dispăruți imediat după crimă — și i-a putut recunoaște fără ezitare.

Cercetând diferitele fotografii dela dosar, — văduva defunctului ministru arată că recunoaște pe Traian Boeru, — după mustață, ca fiind unul dintre legionarii cari au ridicat de acasă pe soțul său.

Am convingerea că între participanții la acest odios asasinat au figurat și alți legionari — ca instigatori sau complici — cari n'au putut fi încă identificați și — bine înțeles — că uciderea lui Virgil Madgearu este o verigă în lanțul asasinatelor pregătite și executate de Mișcarea Legionară, cu scopul suprimării foștilor demnitari ai vechiului regim, precum și a acelor socotiți ca prigonitori ai Mișcării.

O altă verigă a fost asasinarea profesorului Nicolae Torga — în aceeași zi — la interval de numai câteva ore — și de aceeași echipă.

*

„Sunt oameni, — la mormântul căroră, nu poți vorbi decât de viață, — de viața întrupată odată în ei — care

n'a sburat dela dânsii, decât în clipa din urmă, — aruncând înapoi trupul sdrobit al învinsului și care — pecetluită cu firea, cu numele, — va merge și de acolo înainte, ani și zeci de ani încă, — stăpânind mințile, încălzind inimile și poruncind“.

Cu aceste gânduri, — investmântate în profetice cuvinte — Nicolae Iorga — a început a scrie minunatele sale „caracterizări“ din lucrarea: „Oameni cari au fost“.

Tâlcul acestor cuvinte, nu a cuprins nici când mai mult adevăr și par astăzi, că sunt litere scrise de destin, pentru moartea sa.

Vieața întreruptă în el, — a rămas să pecetluiască pentru vecie, — „o epocă“ — stăpânind inimile, încălzind mințile și mai ales poruncind.

Nicolae Iorga — originar din Moldova, coborîtor, după tată, din oamenii curajioși ai Pindului — iar după mamă, din neamul vornicului Iordache Drăghiei — a fost născut cu viziunea unui trecut din adâncul veacurilor și a clocotit o viață, în slujba Neamului său.

Istoria poporului nostru l-a stăpânit, mai mult decât istoria altor popoare și a putut să o lege, inseparabil, — de cadrul larg al istoriei universale.

Asasinii — cari au amuțit glasul acestui uriaș al generației noastre, — nu și-au dat seama câtă nevoie era de credința nezdruincată a lui Nicolae Iorga — pentru menținerea nădejdelor firești ale Neamului?

D-lor Consilieri — stăpânit de nespusă durere — păsesc acum, la descrierea împrejurărilor care interesează și acest asasinat.

În dimineața zilei de 27 Noemvrie, pe la orele 11, — o mașină neidentificată până astăzi, s'a oprit în fața Institutului de Istorie Universală din București — unde a locuit profesorul Nicolae Iorga.

Din mașină au descins mai mulți indivizi, cari au întrebat personalul de serviciu, dacă pot vorbi cu marele savant.

Fiul defunctului — Valentin Iorga — a ieșit în întâmpinarea lor și i-a lămurit că profesorul e plecat.

Erau cu totul 6 persoane.

Pela orele 13,30 — s'au reîntors și de această dată, nevoind să dea crezare spuselor servitorilor că stăpânul lor lipsește, — au pătruns în casă și au controlat locuința profesorului, încăpere cu încăpere.

Aceste împrejurări au putut fi stabilite de magistratul instructor militar — după săvârșirea asasinatului, — din declarațiile martorilor Albu Ion și Stela Comăna-che, oameni de serviciu, — precum și din cele relatate de arhitectul Valentin Iorga.

Tot în ziua de 27 Noemvrie anul trecut — pe la orele 17,30, un grup de 6 sau 7 persoane a pătruns pe neașteptate în vila profesorului dela Sinaia.

S'au urcat pe scara de serviciu, intrând deadreptul în camera ocupată de d-na Ecaterina Iorga, — căreia i-a afirmat că sunt membri ai poliției legionare și că au venit să-l ridice pe profesorul Iorga, care este obligat să-i urmeze la București pentru a i se lua un interogator.

La răspunsul d-nei, — că soțul său este bolnav, legionarii au bruscato-o, iar parte din ei au cercetat încăperile dela parter și dulapurile.

În acest timp, servitoarea Aneta Cazacu, aducea un ceaiu pentru stăpânul său, care se afla în cabinetul de lucru, dela etaj, — desbrăcat, — fiind suferind.

Legionarii — bănuind că ceaiul este destinat profesorului — au urmărit pe servitoare și au pătruns în birou.

Domnilor, dacă este adevărat că instrucțiunea nu a putut afla ce atitudine au avut legionarii față de profesor și ce au vorbit cu dânsul — în birou, — s'au lămurit însă, următoarele:

D-na Ecaterina Iorga a rămas jos, în camera sa, — iar peste puțin timp, Nicolae Iorga s'a coborât, îmbrăcat și s'a îndreptat spre cuier pentru a-și lua paltonul.

După aceea, — a intenționat să intre în camera de baie, — însă nu a fost lăsat de legionarii cari l-au încadrat tot timpul.

La stăruința soției sale, — și-a pus căciula — și-a îmbrăcat galoșii și și-a luat bastonul și apoi, — a părăsit locuința, — bruscato de cei cari îl încadrau și cari l-au condus până la o mașină ce aștepta, în vale, — la o distanță oarecare de vilă.

Mașina era proprietatea Institutului Național al Cooperăției și purta Nr. 6.211 B. R., astfel cum voiu dovedi imediat.

D-lor, nici în aceste clipe de vădit pericol, — profesorul nu a încetat de a-și considera opera mai presus de viață și așa se explică de ce în momentul despărțirii de soție, — a rugat-o să aibă grijă de „notele“ sale privitoare la „Istoria Universală“ la care lucrase până în ultima clipă liberă.

Onorată Curte,

Ne povestește domnișoara Alina Iorga, care se întorcea dintr'o plimbare făcută în pădure, — că s'a întâlnit cu tatăl său, însoțit de legionarii cari îl sechestraseră, — în clipa când îl urcau în mașină, — și că — nedumerită — manifestându-și dorința de a-și însoți părintele, — nu i s'a îngăduit.

Am putut afla tot din lămuririle date de fiica profesorului — că Nicolae Iorga a fost așezat lângă volan — încadrat de șofer și un alt legionar, — iar în fundul mașinei s'au așezat 4 persoane, unul din însoțitori rămânând jos.

În dimineata zilei următoare, pela orele 7,15, — corpul neînsufletit al lui Nicolae Iorga a fost găsit în dreptul comunei Strejnicu-Prahova — la 15 metri numai de marginea șoselei Strejnicu-Ploiești.

Zăcea în miriște, cu fața în sus, — ciuruit de gloanțe — cu capul descoperit, cu mâna dreaptă depărtată de corp, și degetele împreunate pentru închinăciune.

Și a fost asasinat de vreme, în timpul nopții, cerul dimineții găsimdu-l învăluit în giulgiu gros de brumă.

Domnilor — asasinii lui Nicolae Iorga sunt aceeași nemernici care au răpit viața lui Virgil Madgearu.

Imi sprijin concluziunile mele din probele administrate în cauză.

I s'au arătat martorei Aneta Cazacu — femeia de serviciu despre care am vorbit — fotografiile lui Traian Boeru, Tudor Dacu, Ion Tucan, Ștefan Cojocaru și Iacobuță Ștefan — și ea, — a recunoscut cu toată siguranța pe acuzatul Iacobuță Ștefan.

Nu ne putem îndoi de sinceritatea martorei și nici de memoria ei, — deoarece ne dă amănuntul, — că acest acuzat este legionarul care — în grabă — la plecare și-a uitat pălăria în vilă, — și i-a pretins să i-o aducă.

După cum știți — acest acuzat este șoferul Institutului Național al Cooperăției, care a condus mașina cu Nr. 6.211 B. R. în pădurea Snagov.

El însuși a mărturisit mai târziu comerciantului Mihail Drăghia din Vălenii-de-Munte și lui Radu Nicolae, muncitor din comuna „Gura Viticarei“ — că a tras 2 sau 3 gloanțe în profesorul Iorga.

La Cabinetul de Instrucție — a fost audiat un alt martor — Mircea Finichiu — care declară că acuzatul Dacu Tudor, într-o convorbire la care au asistat mai mulți legionari, a mărturisit că și dânsul se găsea în grupa legionarilor care au fost la Sinaia și l-au ridicat pe profesorul Iorga.

În asemenea împrejurări — dovada că asasinii lui Nicolae Iorga, sunt aceleași persoane care au răpit și viața profesorului Virgil Madgearu, se desprinde și din faptul următor:

În carnetul de alimentare al mașinei cu Nr. 6.211 B. R., se vede trecută mențiunea, că această mașină a parcurs în ziua de 27 Noemvrie anul trecut, distanța de 326 km. și a consumat 70 litri benzină.

Or, dacă mașina s'ar fi întors dela Snagov în București, n'ar fi putut parcurge în total decât circa 70 km., iar consumul de benzină ar fi fost cu mult mai mic.

Pe de altă parte — acuzatul Iacobață Ștefan nu ar fi putut fi la ora 17,30 în Sinaia, — decât dacă și-a continuat drumul dela Snagov spre Sinaia.

Logica lucrurilor, indică — că acuzatul nu și-a putut lăsa tovarășii de asasinat în drum — ci că a plecat mai departe, însoțit de toți cei care au ucis pe Virgil Madgearu.

Este greu de presupus — că această echipă, s'ar fi dizolvat înainte de a fi executat și asasinarea profesorului Iorga — întrucât doi dintre tovarăși, — acuzații Iacobață Ștefan și Dacu Tudor, — sunt și ei identificați ca părtași la asasinarea marelui savant, — după cum am

lămurit când am examinat declarațiunile martorilor: Aneta Cazacu, Mihail Drăghia, Radu Nicolae și Mircea Finichiu.

Examinând lucrările din dosar, am putut stabili că Paul Cojocaru — fratele acuzatului Ștefan Cojocaru și fostul chestor legionar al Poliției Ploiești — își exprimă credința față de d-l magistrat instructor că întregul plan al asasinatelor a fost conceput și executat de persoane care domiciliau în București.

Credința informatorului corespunde realităților — cu atât mai mult cu cât Justiția a putut să afle din spusele d-lui Marin Stănescu — fostul prefect de Prahova pe vremea regimului legionar — că Paul Cojocaru i-a mărturisit că a fost vizitat în ziua de 27 Noemvrie anul trecut de către acuzații Traian Boeru și Ștefan Cojocaru, care i-au declarat că au mână liberă dela Horia Sima să acționeze în județul Prahova.

Dovada necontestată că Traian Boeru — după ce a fost părtaș la asasinarea lui Virgil Madgearu — a luat parte și la asasinarea profesorului Iorga — reiese din toate împrejurările pe care vi le-am înșiruit, precum și din interesanta expunere pe care martorul Marin Stănescu o face cu privire la o convorbire pe care a avut-o cu fostul secretar general al Institutului Național al Cooperăției în București, la Restaurantul „Continental” — nu mult timp după săvârșirea asasinatelor.

Fostul prefect ne informează că în cursul convorbirii, — de altfel destul de aspră — l-a întrebat pe Traian Boeru ce l-a determinat să ucidă pe Iorga și Madgearu.

„Nu știu nimic”, a răspuns acuzatul, zâmbind cu șiretenie — „de oarece în seara de 27 Noemvrie m'am culcat la ora 9”.

Acest răspuns a fost urmat de replica fostului prefect de Prahova.

O replică tare — precisă și categorică.

Intr'adevăr — i s'a arătat lui Traian Boeru că este trecut pe tabloul persoanelor care au părăsit orașul Ploiești, îndreptându-se spre București — în noaptea de 27 Noemvrie, între orele 23—24 — amănunt pe care

Marin Stănescu îl deținea dela maiorul Brăescu, comandantul Legiunii de jandarmi mobilă.

În cursul aceleiași convorbiri — martorul manifestându-și revolta față de fostul secretar general al Institutului Național al Cooperăției — acesta i-a răspuns:

„Căpitanul urmărea înființarea unui tribunal excepțional — în mai puțin de 24 ore dela instaurarea regimului legionar. Un asemenea Tribunal nu a fost înființat. Atunci, de ce vă mirați?”.

Răspunsul categoric și edificator al lui Traian Boeru mă scutește de orice altă lămurire.

Domnilor Consilieri,

La acest sfârșit de ședință — după ce atât Domniile Voastre, cât și reprezentanții apărării — mi-ați făcut cinstea să mă ascultați fără întrerupere — vă fac mărturisirea că durerea mea ca om și ca român este mare.

Nu mi-ași fi putut închipui că în rândurile tineretului nostru să găsim asemenea suflete — să desprindem atâta cruzime — să vedem atâta inconștiență.

Sunt lucruri pe care generația noastră nu le poate înțelege.

Sunt fapte pe care generația noastră nu le poate ierta.

Sunt oameni care nu pot fi cruțați — fiindcă prin faptele lor au așternut o pată de rușine asupra trecutului curat al unui neam și au întunecat viitorul unor generații.

Nu am crezut posibil — ca generațiile în înlănțuirea lor — să nu se mai poată înțelege, să intre în luptă — copiii să-și ucidă părinții — elevii să-și asasineze profesorii — tineretul să-și nărue idolii.

Nicolae Iorga — în sbuciumul sufletească pe care l-a trăit în ultimele săptămâni — privind nedumerit și îngrijorat în viitor, zdrobit de aceeași durere care este și a noastră, a scris cu 24 ore înainte de a fi asasinat, strofe de o rară frumusețe, răvășite pe masa lui de lucru.

Citesc:

„Au fost tăind un brad bătrân
„Fiindcă făcea prea multă umbră
„Și-atuncea din pădurea sumbră
„Se auzi un glas păgân:

„O voi ce'n soare cald trăiți
„Și ați răpus strămoșul nostru
„Să nu vă strice rostul vostru
„De ce sunteți așa grăbiți?

„In anii mulți cât el a fost
„Dealungul ceasurilor grele
„Supt paza crăcilor rebele
„Mulți și-au aflat un adăpost.

„Moșneagul stând pe culme drept
„A fost la drum o călăuză
„Și 'n vremea aspră și hursuză
El cu furtunile-a dat piept.

„Folos aduse cât fu viu
„Ci mort acumă când se duce
„Ce alta poate — a vă aduce
„Decât doar încă un sicriu“.

(Domnul Președinte al Curții suspendă ședința, care rămâne în continuare pentru ziua de 18 Iulie 1941).

Domnilor Consilieri.

Onorată Curte,

În ședința de ieri — am expus în linii generale activitatea criminală a tuturor acuzaților din acest proces — dovediți că s'au asociat pentru săvârșire de crime și delictе și că s'au concertat pentru comiterea asasinatelor în massă, cu mobil politic — care ne-au înfiorat — ne-au revoltat — au dus la acest proces și impun un verdict sever.

Înainte de a expune „latura de drept“ — specifică procesului — sunt dator să arunc o scurtă privire asupra și a altor fapte cuprinse în dosar — în primul rând asupra activității dusă de doi membri ai Baroului de Ilfov — înscriși în Legiune — doi tineri avocați. Mă refer la acuzații Cezar Ionescu și Gheorghe Stănescu zis Gogu — învinuiți că au săvârșit delictul de favorizare de infractori, caracterizat și penat de art. 284, al 1 din Codul penal și art. 17 din Decretul-Lege Nr. 236 din 1941 — întrucât infracțiunea s'a comis în luna Martie anul acesta.

Primul — a găzduit pe acuzații Gheorghe Crețu — Chircor Garabet Malcasian — Topliceanu Nicolae și Pană Alexandru — toți patru urmăriți pentru crimele săvârșite.

Al doilea — a luat contact cu acești acuzați și i-a recomandat colegului său Cezar Ionescu — cu bună știință că dă sprijin și ajutor unor infractori, pentru a-i susține de la rigorile legii.

Apărarea a atașat la dosar dovada că acuzatul Cezar Ionescu este mobilizat.

Diligențele pe care le-am făcut, pentru ca unitatea militară din care face parte — să-l înainteze acestei Curți — pentru a fi judecat odată cu ceilalți acuzați, — a rămas fără rezultat.

De aceea — se impune disjungerea procesului în privința acestuia — pentru a putea fi judecat în altă sedință.

În ce privește însă situațiunea de fapt și de drept a acuzatului Gheorghe Stănescu zis Gogu, lămuresc următoarele:

A fost legionar militant și de aceea a fost numit, foarte curând după instaurarea regimului legionar — avocat în Contenciosul Prefecturii de Poliție.

A putut astfel cunoaște de aproape și s'a împrietenit cu toți acuzații din acest proces — în cea mai mare parte ofițeri de poliție.

Biroul de lucru al avocatului Gheorghe Stănescu — în Contenciosul Prefecturii de Poliție — era alăturat de

biroul asasinului Gheorghe Crețu — comisar în Prefectură.

Această împrejurare le-a îngăduit să se vadă zilnic — să se apropie unul de altul — să se împrietenească în adevăratul înțeles al cuvântului și să-și făgăduiască unul altuia sprijinul la vreme de nevoie.

Vă este cunoscut conflictul negativ de competență ivit între instanțele militare și civile, soluționat la Înalta Curte de Casație și Justiție prin atribuirea competenței în favoarea organelor militare.

Cercetările care s'au intensificat cu începere din acest moment — au determinat pe acuzatul Crețu să se ascundă — considerând că ar fi imprudent să se arate prea des în oraș.

În acest scop s'a adresat prietenului său Gheorghe Stănescu — care fusese între timp demis din demnitatea de avocat în Contenciosul Prefecturii — și l-a rugat să-i recomande o gazdă sigură.

Acuzatul a luat contact cu Cezar Ionescu, care avea un imobil în proprietate și i-a lămurit acestuia că spiritul de solidaritate legionară impune ca toți cei bănuți a fi participat la asasinatele politice să fie sprijiniți.

Au căzut de acord și asasinul Gheorghe Crețu s'a instalat liniștit în imobilul din strada A. Nr. 21, cartierul Tei.

Câteva zile mai târziu s'au instalat în același imobil și acuzații: Alexandru Pană, care în afară de sechestrarea detectivului Gheorghe Tălăngescu — fapt despre care am vorbit în ședința de ieri — era urmărit și pentru rebeliune și evadare de sub escortă — Chircor Garabet Malcasian, care în afară de faptele pe care vi le-am expus până acum, era urmărit și pentru dezertare — precum și Topliceanu Nicolae.

Dovada conivenței frauduloase între cei doi colegi de barou, membri militanți în mișcarea legionară — reiese pertinent din împrejurarea că, deși Gogu Stănescu nu este un intermediar pentru închirieri de camere mobiliare, i-a procurat totuși lui Cezar Ionescu — chiriași, dintre cari Malcasian, Pană și Topliceanu, în loc să pro-

cedeze normal, în sensul de a se înfățișa la imobilul unde intenționau să se stabilească — s'au adunat în grup în Piața Pușor din București — în primele zile ale lunii Martie și au așteptat acolo sosirea avocatului Cezar Ionescu — care i-a identificat după indiciile date de Gogu Stănescu și în urmă le-a dat găzduire.

Față cu cele expuse, culpabilitatea avocatului Gheorghe Stănescu este evidentă și, prin urmare, sancțiunea trebuie să fie severă — cu atât mai mult cu cât acuzatul este un intelectual — cunoscător al principiilor de drept și deci mai conștient de gravitatea faptei săvârșite.

Onorată Curte,

Verdictul Dv. trebuie să cuprindă și sancțiuni cu privire la delictul de rebeliune pus în sarcina acuzatului Marcu Octavian, prin ordinul de trimitere în judecată — fapt care se judecă astăzi deodată cu celelalte crime prin aplicațiunea în speță a principiilor care reglementează materia conexității.

Acuzatul își recunoaște vina — mărturisind că a stat înarmat în localul Prefecturii de Poliție — în zilele de 21—23 Ianuarie 1941, când a avut loc cunoscuta mișcare de răzvrătire.

Același verdict trebuie să mai cuprindă sancțiuni și pentru faptul de evadare de sub escortă — săvârșit de acuzatul Alexandru Pană, pe vremea când era arestat la Inchisoarea Militară pentru rebeliune.

Probe în această privință sunt: declarațiile jandarmilor Ilarie Pop și Ilie Simion.

Vă cer să constatați stinsă prin efectul decretului de amnistie din 1 Iulie anul curent, acțiunea publică deschisă contra acuzatului Chircor Garabet Malcasian — pentru dezertare.

Cred că este inutil să reamintesc și faptele puse în sarcina acuzaților Gheorghe Crețu, Marcu Octavian, Nicolae Topliceanu, Pavel Grimalschi și Tănăsescu Ion — pe larg dezvoltate în ședința de ieri — și care lămuresc moartea prin schingiuire a plutonierului Ghiță Gheor-

ghe, încarcerat în arestul poliției sociale din Prefectura Capitalei — transportat în urmă cu o mașină, în pădurea Băneasa, unde a fost svârlit de către acuzatul Dragomir Nicolae.

*

Trec acum la expunerea problemelor de drept.

*Domnule Președinte,
Onorată Curte,*

Acuzații care au participat la săvârșirea odioaselor asasinat sunt trimiși judecății cu încadrarea în drept a prevederilor art. 597 C. p., comb. cu jurnalul Consiliului de Miniștri cu Nr. 1.022 din 1938, cu cel publicat în Monitorul Oficial Nr. 118 din 1939 și jurnalul Nr. 1.177 din 24 Mai 1940.

Acuzații care au cooperat la tentativa de asasinat din noaptea de 27 spre 28 Noemvrie anul trecut, la Ministerul de Interne—unde erau adăpostiți mai mulți foști prim-miniștri și foști miniștri—sunt trimiși judecății cu aceeași încadrare în drept.

De aceea — este necesar să examinăm mobilul determinant în acțiunea lor criminală — în raport cu noțiunea de asasinat politic — ținând bineînțelese seama și de textul art. 2 din Decretul-Lege Nr. 236, apărut la 5 Februrie 1941.

În această ordine de idei trebuie să arăt că nu există în dreptul penal — o deosebire intrinsecă generală, între infracțiunile ordinare și infracțiunile politice, — fiindcă oricând o infracțiune ordinară poate îmbrăca haina infracțiunii politice — datorită desigur numai unor anumite circumstanțe de fapt — dela speță la speță.

Cu alte cuvinte — în teorie sau în practică — în jurisprudență sau în doctrină — teoreticienii, juriștii și practicienii dreptului nu au putut găsi încă un criteriu precis și sigur pentru a distinge infracțiunile politice de cele ordinare.

Domnilor — numai circumstanțele de speță ne pot orienta și aceste circumstanțe sunt de ordin obiectiv, subiectiv și mixt.

Să examinăm succesiv cele trei criterii.

Din punct de vedere obiectiv — trebuie să privim și să examinăm natura interesului juridic pe care actul criminal îl vatămă sau îl amenință.

Dacă actul criminal periclitează siguranța Statului — așezarea politică oricare ar fi ea — exercițiul drepturilor politice — sau interesele strâns legate de ordinea și siguranța Statului — este bineînțeles că ne aflăm în fața unei infracțiuni cu caracter politic.

Din punct de vedere subiectiv — silințele noastre trebuie să tindă la stabilirea intențiunii infractorului — intențiune pe care urmează să o raportăm la cauza și scopul care au determinat săvârșirea actului incriminat.

Din punct de vedere mixt — problemul se prezintă cu totul altfel.

Domniile-Voastre trebuie să aveți în vedere circumstanțele obiective și cele subiective — care se desprind din speța însăși și să le raportați la starea generală de spirit din momentul săvârșirii actului criminal — pe care să-l încadrați în timp — în spațiu — raportându-l la locul infracțiunii și examinându-l în raport cu finalitatea acțiunii.

În acest proces — circumstanțele de fapt determinate de acțiunea infractorilor — calitatea și situația în ierarhia socială a victimelor — precum și calitatea și situația socială a acuzaților — toate aceste elemente la un loc sunt de natură să determine caracterul specific al infracțiunilor care ne interesează.

Din punctele de vedere expuse — trebuie să tragem concluziunea că acuzații au săvârșit acte, care prin natura lor au vătămat sigur și direct și au amenințat în mare măsură — complexul de interese strâns legate de ordinea publică — de siguranța Statului și în special de funcționarea normală a puterilor în Stat.

Intr'adevăr — Domniile-Voastre — ați reținut că toate victimele au fost arestate în primul moment fără formă legală, de către poliția legionară care n'avea căderea să ia o asemenea măsură, întrucât erau înființate pe cale de lege instanțe speciale de cercetare și judecată

care funcționau pe lângă Inalta Curte de Casație și Ministerul de Justiție.

Mai târziu, încarcerarea unora dintre victime a fost legalizată dar și aceste persoane urmau să rămână sub privegherea—paza și jursidicțiunea instanțelor anume instituite pentru a garanta libertatea individuală și justa aplicațiune a legii.

Cele mai multe persoane se aflau deținute sau sechestrate în împrejurări, datorită cărora s'a putut constata abuzul vădit al unei poliții auxiliare, înființată în afară de lege și care pusesse în carență autoritatea constituită în stat—după cum sechestrarea multora—printre care asasinii și-au ales victimele—s'a făcut datorită unor confuzii de nume — și mai ales sentimentului de răzbunare de care erau stăpâniți ofițerii din poliția legionară.

Tuturor li s'a răpit libertatea și în cele din urmă viața.

Unii din foștii demnitari ai Statului — rămași încă liberi — au supraviețuit numai datorită unei întâmplări.

În asemenea împrejurări — ordinea și siguranța publică au fost direct și imediat tulburate.

Vă atrag, însă, atențiunea, Domnilor, că organul de Justiție chemat să asigure triumful ideii de supremă legalitate — a fost anihilat în activitatea sa — răpindu-i-se privegherea — obiectul de cercetare și subiectul de judecată — prin mârșavele asasinate.

Așa fiind — rezultă că acuzații au lucrat cu intențiunea de a suprima viața deținuților politici — fiindcă instanțele legale n'au înțeles să o suprimă fără de cercetare și judecată — după cum aceleași instanțe nu au înțeles să strivească rapid și fără forme libertatea acestora pe care legionarii îi socoteau adversarii ideii și metodei legionare.

Sub aceste multiple aspecte se caracterizează în acest proces, — finalitatea urmărită de către acuzați și convingerea mea este că specificul acestei finalități îmbracă caracteristica infrațiunii politice.

La data săvârșirii asasinatelor dela Jilava, din arestul Prefecturii Poliției Capitalei și de pe Șoseaua Națională București-Sinaia, — precum și a tentativei de asasinat

dela Ministerul de Interne — textul art. 597 C. p., soluționa situația juridică a celor învinuiți — iar mai târziu, la 5 Februarie a. c., Decretul-Lege cu Nr. 236 a învederat — prin art. 2 — o noțiune concurentă și anume: omorul comis cu scopul de uneltire împotriva ordinii politice sau sociale existente în Stat — se pedepsește cu moartea.

Aceste texte, privite simultan, nici nu se contrazic, nici nu se anihilează.

Ele cuprind fără îndoială — două exprimări echivalente ale aceleiași idei și am certitudinea că nu mă înșel susținând că asasinatul politic în raport cu aceste texte, include și omorul cu scopul vădit de uneltire împotriva ordinii sociale sau politice existente în Stat.

În consecință, crimele de asasinat săvârșite de acuzații din acest proces — se sancționează cu pedeapsa capitală atât la data consumării infracțiunilor, cât și astăzi la data judecării lor.

Această concluziune se impune cu atât mai mult, cu cât la 24 Septembrie 1938, a apărut în Monitorul Oficial cu Nr. 222 un Decret-Lege modificator al Codului Penal, care a introdus în textul art. 597 C. p., sancțiunea pedepsei cu moartea pentru asasinatele politice — astfel încât dela acea dată pedeapsa capitală nu mai este aplicată în virtutea art. 15 din Constituție — ci este codificată și ea atare se aplică în virtutea Codului Penal.

Soluțiunea nu poate fi schimbată prin aceea că au apărut succesiv în timp 3 jurnale ale Consiliului de Miniștri, publicate în Monitorul Oficial cu Nr. 117 bis din 24 Mai 1938 — cu Nr. 118 din 24 Mai 1939 — cu Nr. 119 din 24 Mai 1940 — jurnale care în contextul lor prevăd sancțiunea cu moartea pentru atentatele contra Suveranului, membrilor Familiei Regale, șefilor Statelor străine și demnitarilor Statului — din mobile în legătură cu exercițiul funcțiunilor ce le sunt încredințate, — precum și în cazurile de tâlhărie cu omor și asasinat politic — jurnale care diferă însă din punct de vedere al redacțiunii de ultimul jurnal al Consiliului de Miniștri, publicat în Monitorul Oficial Nr. 112 din 24 Mai 1941.

Intr'adevăr, dacă este adevărat că jurnalul Consiliului de Miniștri din 24 Mai 1941 — prelungește pe termen

de un an — adică până la 24 Mai 1942 — aplicarea pedepsei cu moartea, privind numai atentatele contra șefilor statelor străine și asupra demnitarilor aflați în funcțiune, pentru mobile, în legătură cu exercițiul funcțiunii lor și numai pentru crima de tâlhărie cu omor — nu este însă mai puțin adevărat că în acest ultim jurnal nu mai era necesar să se insereze atentatele contra Soveranului, contra membrilor Familiei Regale și asasinatul politic.

Inserarea era inutilă — de oarece aceste din urmă infracțiuni se sancționează cu pedeapsa capitală, în virtutea art. 2 din Decretul-Lege Nr. 236 din 1941 — în vigoare astăzi când se judecă acest proces și când verdictul Dv. își găsește justificarea în dispozițiunile acestui decret.

Domnilor Consilieri,

Cu privire la acuzații care s'au făcut vinovați de sechestrare de persoane, vă rog să faceți aplicațiunea art. 492 din Codul Penal, combinat cu art. 493 din același cod — întrucât faptele s'au săvârșit cu circumstanța agravantă că acuzații erau înarmați și că pentru unele din victime a rezultat o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

De asemenea vă rog a avea în vedere și circumstanța agravantă prevăzută de art. 249 din Codul penal, rezultând din împrejurarea că acuzații erau ofițeri de poliție și ca atare obligați să prevină, să împiedice și să urmărească asemenea infracțiuni.

În privința favorizatorilor, vă rog a face aplicațiunea art. 284 din Codul penal — iar în ceea ce privește favorizatorii, ofițeri de poliție legionară — acuzați în acest proces — urmează a li se aplica osebit și dispozițiunile art. 286 din același cod, care sancționează delictul de favorizare, prin omisiunea denunțării infracțiunilor.

Pentru a nu răpi din timpul Domniilor-Voastre, este inutil să repet formula de drept pe care am discutat-o când am clarificat situațiunea acuzatului Constantin Orășeanu — pe care îl socotesc complice la asasinatele săvârșite în Inchisoarea Militară Jilava și favorizator al asasinilor care au acționat în arestul Poliției Sociale.

Acuzatului Ștefan Zăvoianu, fostul Prefect al Poliției Capitalei — urmează a i se aplica dispozițiunile art. 120 din Codul penal, care sancționează instigarea la comiterea de crime sau delictе, combinat cu art. 464, pct. 1 și 8 din același Cod — privitor la asasinatе — ținându-se bine înțeles seama de circumstanța agravantă prevăzută de art. 249 din Codul penal.

Este inutil să atrag atențiunea că în privința acestui acuzat trebuie să se facă și aplicațiunea art. 597 din Codul penal care atrage sancționarea cu moartea pentru asasinatul politic — pedeapsă pe care o cer a fi aplicată fără milă și fără rezervă, tuturor asasinilor.

Pentru celelalte delictе de mai mică importanță, săvârșite de către unii dintre acuzați, vă rog a face aplicațiunea textelor prevăzute în Ordinul de trimitere în judecată.

Ca ultim cuvânt, cu privire la situațiunea de drept a tuturor acuzaților, subliniez că întrucât din expunerea de fapt pe care am făcut-o, rezultă asocierea lor într'o acțiune comună care tindea la suprimarea persoanelor bănuite a fi adversare Mișcării și metodelor legionare — este cazul a se face și aplicațiunea art. 315 și 316 din Codica penală.

*Domnule Președinte,
Onorată Curte,*

Justiția imanentă poruncește verdictul în acest proces — poruncă de care trebuie să asculte și reprezentantul Ministerului Public.

Opinia publică așteaptă cu înfrigurare sancțiuni severe.

Suflarea românească — cinstită și curată, — nu iartă, fiindcă clemența ar însemna primă de încurajare.

Țara are nevoie de liniște.

Tineretul trebuie să urmeze exemplul de muncă și de sacrificiu, al înaintașilor.

Domnilor Consilieri,

Sunt mulțumit că mi-am făcut datoria.

Convins că mi-am făcut numai datoria, vă cer maximum de pedeapsă prevăzut de lege, pentru toți acuzații.

CAPITOLUL V

A N E X E

DECLARAȚIUNI DE MARTORI ȘI DOCUMENTE

PROCES-VERBAL

Astăzi, anul 1941, luna Iunie, ziua 6.

S'a prezentat la Cabinetul nostru martorul *Eugen Bănescu*, consilier la Inalta Curte de Casație și ne-a făcut următoarele declarațiuni:

În ziua de 16 Octomvrie 1940, Comisiunea Specială de anchetă criminală, al cărei prezident eram, a emis mandate de arestare contra inculpaților: General Gabriel Marinescu, General I. Bengliu, Colonel magistrat Vasile Zeciu și majorii: Iosif Dinulescu și Aristide Macoveanu din Jandarmerie; mandatele s'au emis pentru închisoarea Văcărești, deoarece generalii Marinescu și Bengliu erau dimisionați din armată și ca atare nu puteau fi închiși preventiv în închisoarea militară Jilava, iar ceilalți trei, deși militari activi, urmau soarta celorlalți, fiind mai lesnicios pentru instrucție să fie toți închiși în aceeași închisoare, mai ales că închisoarea Văcărești era mai la îndemână decât închisoarea Jilava. Când Comisia a emis mandatele pentru Văcărești, nici nu bănuia măcar dificultățile enorme de care era legată deținerea preveniților la Jilava, unde domnea cel mai sfidător bun plac și față de preveniți și față de autoritățile constituite.

A doua zi după emiterea mandatelor, d-l Colonel Zăvoianu, prefectul Poliției Capitalei, căruia îi înaintasem mandatele cu adresa Nr. 18, spre executare, a trimis un comisar cu mandatele de arestare, fără adresă formală, rugându-ne să le rectificăm pentru închisoarea Jilava; în urma refuzului nostru de a rectifica mandatele, comisarul s'a înapoiat cu ele, astfel cum fuseseră emise. D-l Prefect al Poliției s'a adresat atunci d-lui ministru al Justiției Mihail Antonescu, care în aceeași zi ne-a chemat la Minister, spre a-i da lămuriri și, în urma explicațiunilor ce i-am dat, a rămas hotărât ca mandatele să se execute la Văcărești.

La 19 Octomvrie, d-l Colonel Zăvoianu s'a prezentat la Curtea de Casație, cerând o convorbire cu mine personal; eu aflându-mă în Cabinetul d-lui Prim Prezident, d-l Prefect a fost primit în acest Cabinet de d-l Prim Prezident și de mine. D-l prefect mi-a adus la cunoștință că a intervenit o modificare în regulamentul închisorilor militare, conform căreia, toți preveniții comisiilor de anchetă urmează a fi depuși la închisoarea militară Jilava și scoțând dintr'o geantă Monitorul Oficial Nr. 244 din 18 Octomvrie 1940, în care era inserat decretul respectiv (Nr. 3.521 din 17 Octomvrie 1940), m'a rugat să modifice mandatele de arestare, pentru Jilava, deoarece de fapt cei cinci inculpați sunt închiși deja la Închisoarea Jilava și e inutil să fie ridicați dela Jilava, depuși la Văcărești și apoi readuși la Jilava. D-l Colonel Zăvoianu nu-și da seama că astfel ne făcea complici la arestarea ilegală a celor închiși de poliția legionară la Jilava. I-am răspuns că mandatele fiind bine emise pentru Văcărești, deoarece la 16 Octomvrie 1940, când au fost emise, nu exista decretul modificator ce ne prezintă, ele nu pot fi modificate, căci atunci am dreptul să-l întreb și să-l fac răspunzător pentru ce nu a executat mandatele timp de trei zile; a intervenit și d-l Prim Prezident dându-mi dreptate și d-l Prefect a plecat, convenind să execute mandatele, astfel cum au fost emise, și în urmă deținuții să fie transferați la Jilava, din ordinul Comisiei.

În aceeași zi însă d-l Prefect Zăvoianu ne-a restituit mandatele cu adresa Nr. 213.545 din 19 Octomvrie 1940, în care invoacă drept motiv al neexecutării că penitenciarul Văcărești nu are posibilitatea să izoleze pe deținuți și termină astfel: „În această situație și pentru executarea mandatelor, în conformitate cu decretul Nr. 3.521, publicat în Monitorul Oficial Nr. 244 din 18 Octomvrie a. c., alăturat, vă rugăm să binevoiți a dispune“.

Adresa originală a Prefecturii Poliției, semnată de d-l Colonel Zăvoianu, a fost înaintată de noi, împreună cu mandatele de arestare, d-lui Ministru al Justiției, în aceeași zi cu adresă formală, prin care ceream să ia măsuri pentru executarea mandatelor și pedepsirea Prefectului de Poliției, vinovat de întârzierea executării mandatelor.

Mandatele ne-au fost apoi a doua oară restituite cu adresa Nr. 214.157 din 21 Octomvrie 1940, prin care d-l Colonel Zăvoianu, invoca imposibilitatea de a executa mandatele și cerea noi ordine și fiindu-i din nou restituite cu ordin de a le executa așa cum sunt

date, acelaș Domn Prefect le restituie a treia oară cu adresa Nr. 214.969 din 22 Octomvrie 1940, *de pe care depun copie.*

Ca răspuns la această a treia restituire, Comisia și-a înaintat demisia d-lui Ministru al Justiției, care de rândul acesta a comunicat d-lui Prim Prezident al Curții de Casație, cu adresa Nr. 151.920 din 1940, că „a luat măsuri pentru executarea mandatelor spre a da satisfacție comisiei, și că deci nu a mai socotit necesar să rezolve cererea de demisie“. De fapt mandatele de arestare s'au executat abia la 25 Octomvrie 1940, când am și intervenit la Inchisoarea Văcărești, spre a-i transfera la Jilava, conform decretului Nr. 3.521 din 18 Octomvrie 1940, intervenit după emiterea mandatelor. După apariția acestui decret, toate mandatele de arestare emise de Comisie în număr de 28, s'au dat pentru închisoarea Jilava.

Inchisoarea militară Jilava, deși sub comanda unui Colonel în activitate, Colonelul Opreș, era de fapt în mâna poliției legionare, care comitea cele mai revoltătoare abuzuri față de deținuți și acte de insubordonare față de autoritatea comisiei de anchetă. Această poliție legionară era instalată chiar în birourile Prefecturii Poliției și era exercitată de niște indivizi abusivi, care anchetau, perchiziționau și arestau fără nici o formă pe oricine era denunțat de cineva sau bănuț de ei și-l arestau fie la Jilava, fie în beciurile Poliției sau ale Siguranței, după bunul plac al fiecăruia din aceia ce ocupau un loc în poliția legionară. Familiile celor arestați la Jilava de către comisia de anchetă criminală nu puteau vorbi cu cei deținuți, fără încuviințarea biroului 2 al poliției legionare, deși aveau autorizarea în scris a președintelui comisiei. Cazul mi-a fost adus la cunoștință și în urma intervenției ce am făcut la Minister, acest abuz a încetat; deținuții arestați de Comisie nu puteau fi aduși la Comisie decât prin intermediul Prefecturii Poliției, care la rândul său se servea de poliția legionară, compusă în majoritate din indivizi fără nicio pregătire și fără nicio răspundere care aduceau pe deținuți cum voiau și când voiau ei, cu întârzieri de ore și de multe ori nu-i aduceau de loc, pretextând că n'au avut camion; indivizi care la începutul anchetei au voit să asiste la anchetă și unul din ei chiar și-a permis să ceară unui membru al Comisiei să asculte mai repede pe un deținut adus de el sub escortă, spunând că așteaptă prea de mult. În ziua de 26 Noemvrie 1940, aflându-mă la Jilava, un individ cu numele Savu Constantin, care pretindea a fi comandantul gărzii legionare dela Jilava, la invitația mea de a aduce pe Radu Pascu la Cămară spre a fi examinat de medicul legist, a declarat că nu mă

cunoaște și a cerut să-i dau ordin scris; bine înțeles că l-am pus imediat la locul lui, însă acest incident denotă halul de anarhie care domnea în această așa zisă poliție legionară. La Jilava pe lângă cei 28 arestați cu mandate în regulă date de Comisie, mai erau alți arestați fără mandate, după bunul plac al poliției legionare, care au fost toți împușcați în noaptea de 26 spre 27 Noemvrie 1940.

Pentru șase din ei am intervenit și telefonic și în urmă prin adresă formală către Prefectura Poliției Capitalei (adresa Nr. 206 din 19 Noemvrie 1940), *de pe care depun copie*, și în care am cerut să fie puși în libertate; totuși au fost deținuți încă șapte zile după adresa Comisiei și apoi uciși în noaptea de 26 Noemvrie 1940. Acești șase deținuți ilegal și apoi uciși sunt agenții de poliție: Bonea Niculescu, Miron Tudor, Bouleț Constantin, Marin Georgescu și Laurențiu Constantinescu, toți din Prefectura Poliției Capitalei și Sublocotenentul Traian Cinghiță din jandarmerie, fost ajutor al comandamentului lagărului dela Vaslui, închis la Jilava de cine nu se știe, fără nicio formă.

A fost ucis de asemenea un jandarm rural Tudor Petre, arestat pe o simplă potrivire de nume, în baza unui mandat de arestare dat de Comisie contra lui Tudor Petre din Regimentul de Jandarmi Pedestri, și deși am ordonat anchetă pentru stabilirea identității, după plângerea soției, încă dela 7 Noemvrie și deși comisarul Cezar Drăgulescu din Prefectura Poliției a stabilit fără nicio putință de îndoială, că acel arestat nu e cel prevăzut în mandatul de arestare, totuși d-l chestor Ilie Stângă, înaintându-ne actele anchetei abia la 19 Noemvrie 1940, are inconștiența să ne ceară nouă să dispunem liberarea arestatului; am chemat la telefon imediat în aceeași zi pe Majorul Orășanu, secretarul general al Prefecturii Poliției și i-am ordonat să-l pună imediat în libertate; totuși arestatul ilegal Tudor Petre a fost ținut închis încă șapte zile și apoi ucis în noaptea de 26 Noemvrie 1940.

În ziua de 26 Noemvrie 1940 am găsit închis la Jilava pe d-l Lt. Colonel Negulescu D-tru, din Justiția Militară, care mi-a reclamat că e închis de 60 zile, fără să fi fost măcar întrebat de cineva; am întrebat pe d-l Col. Zăvoianu, care ne însoțea la Jilava, cine a arestat pe colonelul Negulescu și pentru ce, iar d-sa ne-a răspuns că nu știe nimic și a luat notă spre a lua măsuri; în aceeași noapte, însă, Colonelul Negulescu a fost ucis în închisoare împreună cu ceilalți.

În dimineața de 26 Noemvrie 1940, pe la ora 10, Comisia de anchetă în completul ei, adică eu și d-nii consilieri: D. Apostolide și Vintilă Cristescu, împreună cu secretarul Comisiei, d-l consilier N. Negru dela Curtea de Apel, însoțiți fiind de d-l Dem. Gerota, secretarul general al Ministerului de Justiție și de d-l Colonel Zăvoianu, Prefectul Poliției Capitalei, sosind la Jilava, am constatat că d-l Prefect al Poliției cu care hotărâsem, cu două zile înainte, măsurile de luat în vederea desgropării cadavrelor celor 14 legionari, îngropați acolo la 30 Noemvrie 1938, nu luase nicio măsură pentru ridicarea pământului și a pietrei pusă pe mormânt. Lucrarea pentru ridicarea pământului a durat până la orele 13, când după stăruința mea repetată a început perforarea pietrei de deasupra mormântului cu un aparat pus în mișcare de un motor. Imediat după aceea Comisia a plecat la masă în București cu automobilele, puse la dispoziție de Prefectura Poliției, iar când ne-am înapoiat pe la orele 16 am constatat că aparatul perforator era oprit din lucru, iar piatra era la locul său, în starea în care am lăsat-o la ora 13; câțiva legionari săpau sub piatră; mi s'a spus de cineva în particular că legionarii nu vor să spargă piatra, ei vor s'o scoată întreagă; am avut impresia că se tergiversează și că lucrul nu merge cum trebuie. Atunci am comunicat Colonelului Opreș că noi plecăm și că vom reveni atunci când vom fi anunțați că s'a ridicat piatra de pe mormânt. Am plecat pe la orele 17.

A doua zi, 27 Noemvrie 1940, dimineața pe la orele opt, d-l Colonel Zăvoianu m'a chemat la telefon și mi-a comunicat că s'a ridicat piatra de pe mormânt și că putem merge la Jilava, pentru desgropare. Nu mi-a spus însă că peste noapte îi ucisese pe toți preve-niții dela Jilava. Am telefonat secretarului general Gerota, care ne însoțise la Jilava în ziua precedentă și l-am întrebat dacă vrea să meargă. Atunci d-sa m'a întrebat: „Ce, nu știți?“. La răspunsul meu că nu înțeleg întrebarea, mi-a spus că toți deținuții dela Jilava au fost uciși în cursul nopții, de legionari.

Atunci am răspuns că nu mai mergem la Jilava și am comunicat la telefon cele ce aflasem colegilor mei din Comisie, care au fost de acord că nu mai putem merge la Jilava. În asemenea condiții mă întreb ce rost avea invitația d-lui Prefect al Poliției de a merge la Jilava, spre a asista la desgropare, fără să-mi comunice că preve-niții fuseseră uciși noaptea? Aceasta cu atât mai mult că cât, după informațiile mele, piatra nici nu se ridicase la acea oră, iar d-l Prefect nu avea din parte-mi nicio însărcinare de a mă anunța, deoarece

la plecarea Comisiei dela Jilava, la orele 13, d-l Colonel Zăvoianu nu era la Jilava, ca să audă dispozițiunile noastre.

Cu privire la uciderea preveniților la Jilava, nu am personal nicio cunoștință; dintre cei 65 împușcați, numai 28 aveau mandate de arestare în regulă, date de Comisia de anchetă și anume: Generalii Gabriel Marinescu, Ion Bengliu și Gheorghe Argeșeanu; Coloneii: Vasile Zeciu, Ștefan Gherovici și Anibal Panaitescu; maiorii: Iosif Dinulescu, Aristide Macoveanu și Alexandru Popescu din Jandarmarie, Radu Pascu fost magistrat, Nicu Ștefănescu din Siguranța Generală, comisarul Pavel Patriciu, agenții de poliție: Constantiu Popescu-Jandarmu, Gheorghe Comșa, Nicolae Lescenco, Iordach, Ion zis Iordănescu și Nicolae Găman, precum și jandarmii: plutonier major Nițu Ștefan, plutonierii: Sârbu Constantin, Tașcă Vasile, Zăinescu Nicolae, Moisesu Vasile, Oancea Gheorghe, Crăciun Neacșu, Niculescu Gheorghe, Stănciuc Ion și Bularda Nicolae și soldatul jandarm Petre Gheorghiu.

Comisiunea a hotărît desgroparea cadavrelor dela Jilava în săptămâna precedentă aceleia în care a avut loc desgroparea. În acest scop am chemat la telefon, Sâmbătă, 23 Noemvrie 1940, după amiază, închisoarea Jilava spre a da dispozițiuni de desgropare pentru Luni, 25 Noemvrie 1940, când era hotărîtă descinderea Comisiei. La telefon a răspuns d-l locot. colonel Rădoi, mi se pare, care mi-a spus că închisoarea n'are mijloacele de a proceda la ridicarea pietrei de deasupra mormântului și că se interesează d-l Mironovici despre desgroparea cadavrelor și a luat chiar măsuri în acest sens. Am chemat la telefon pe d-l Radu Mironovici și întrebându-l dacă e adevărat că a luat măsuri pentru desgroparea cadavrelor, mi-a răspuns că are ordin dela d-l Horia Sima, să desgroape cadavrele în ziua de Miercuri 27 Noemvrie 1940, spre a fi transportate la Casa Verde și îngropate acolo. I-am comunicat că înainte de a se stabili de Comisie identitatea cadavrelor nu pot ridica acele cadavre și l-am rugat să aducă macaralele necesare, spre a se ridica piatra Duminică, a doua zi, ca să putem identifica acele cadavre înainte de a fi ridicate de ei. D-l Mironovici mi-a spus să mă adresez d-lui Horia Sima, căci altfel nu poate să-mi dea niciun concurs. Am căutat pe d-l Horia Sima la telefon și nu am putut să-l găsesc Sâmbătă nicăeri; a doua zi Duminică am telefonat după d-l Horia Sima, care a refuzat să vorbească cu mine, pretextând că e într'o comisie și mi-a trimis vorbă printr'un domn, Viorel Trifa, că-mi va da răspuns Duminică după amiază.

Pe la orele 18 am fost chemat la telefon de d-l colonel Zăvoianu, care mi-a comunicat că i-a dat ordin d-l Horia Sima, să se pună la dispoziția mea. Cerând d-lui Zăvoianu să ia măsuri pentru ridicarea pământului și a pietrei pusă pe mormânt, astfel ca la sosirea noastră să nu fie prea mult de lucru pentru desgroparea cadavrelor d-l colonel Zăvoianu m'a rugat să amânăm desgroparea pentru Marți, 26 Noiembrie, când va fi totul gata, deoarece pentru a doua zi e imposibil, fiind timpul prea scurt. Am acceptat ziua de Marți, când sosind la Jilava am constatat că d-l Prefect nu făcuse absolut nimic. În curtea închisorii pe deal, lângă mormânt, erau mai multe mașini și unelte pentru ridicarea și sfărâmarea pietrei, lanțuri, un motor, pârghii și jos lângă mormânt două macarale, însă nu era nimic pus la punct; lucrul s'a început după ce am făcut eu observații d-lui Prefect că nu văd nimic executat din cele ce pusesem la cale.

Serisă și subserisă de mine propriu,
(ss) *Eugen Bănescu*

Căpitan, (ss) *I. Răsnovanu.*

PROCES-VERBAL

Astăzi, anul 1941, luna Iulie, ziua 11.

Martorul *Eugen Bănescu*, consilier la Inalta Curte de Casație, după ce a depus legiuitul jurământ, a făcut următoarele declarațiuni:

Am fost Președintele Comisiei de Anchetă criminală.

Aveam atribuțiuni de judecător de instrucție.

În această calitate am anchetat pe *Gabriel Marinescu*, *Bengliu* și *Zeciu*. Am dat mandate de arestare în ziua de 16 Octomvrie, celor trei de mai sus și la încă doi. Mandatele le-am emis pentru Închisoarea Văcărești, *Bengliu* și *Marinescu* fiind demisionați din armată. Pe ceilalți trei am găsit oportun să-i trimit tot la închisoarea Văcărești, pentru a fi eu toți mai ușor la dispoziția justiției.

Am expediat mandate d-lui Prefect pentru executare, dar a doua zi mi-au fost înapoiate printr'un comisar, fără adresă, comunicându-mi-se că este o eroare și că urmează a emite mandatele pentru Jilava.

Am spus comisarului să comunice Prefectului, că este la dispoziția noastră și că nu are calitatea să discute ordinele noastre.

A doua zi am fost chemat la Ministerul de Justiție, unde am arătat d-lui Ministru că sunt surprins de îndrăzneala Prefectului care nu execută ordinele Comisiunii. Am explicat d-lui Ministru punctul meu de vedere și d-l Ministru l-a aprobat. Mandatele de arestare se aflau pe masa Ministrului.

A doua zi mă aflu la Curtea de Casație, când a venit d-l Zăvoianu și a spus că are de vorbit cu d-l Prim-președinte și eu mine.

Am spus d-lui Zăvoianu că D-sa n'are ce discuta cu mine și că are o singură misiune: aceea de a executa ordinele.

D-sa m'a răspuns că legea s'a modificat, întrebându-mă dacă n'ar fi cazul să schimb mandatele pentru Jilava în loc de Văcărești. Eu

i-am spus că nu înțeleg zelul D-sale, căci dacă legea se va modifica se vor face cele legale, — însă cum se va justifica D-sa care de trei zile n'a executat mandatele.

A intervenit și d-l Prim Președinte, care i-a explicat Prefectului greșala sa, arătându-i că este sarcina Comisiei să cunoască legea, și prin urmare comisia este răspunzătoare.

D-l Zăvoianu a plecat supus, rămânând să execute mandatele.

Totuși, a doua zi, a înapoiat mandatele cu o adresă prin care arăta că nu le poate executa, întrucât nu este loc suficient la închisoarea Văcărești, și deținuții nu pot fi izolați.

Comisiunea, însă, nu avea interes să-i izoleze, deoarece se luase interogatoriul deținuților, iar faptele imputate fuseseră comise cu un an înainte.

În consecință, am înaintat mandatele cu adresă d-lui Ministru, cerându-i să dea ordin de executare și totodată să pedepsească pe Prefect pentru comportarea sa.

După vreo două zile mandatele ne-au fost înapoiate tot de către Prefect cu un simulacru de anchetă cu niște baliverne ticluite ca din partea lui Racoviceanu, pentruca bazat pe ele să justifice neexecutarea mandatelor.

Comisiunea și-a înaintat demisia dacă nu se iau măsuri.

Ministrul a respins demisiile, deoarece în cele din urmă mandatele au fost executate pentru închisoarea Văcărești, după care, conform noiei legii, deținuții au fost transferați la Jilava.

N'am întrebat pe Zăvoianu de ce ținea așa de mult ca deținuții să fie la Jilava — căci nu puteam bănuî cele ce vor urma. Acum îmi explic: este probabil că aveau cuvânt de ordine ca toți deținuții să fie la Jilava, pentru a-i avea la îndemână în vederea celor ce au urmat.

În curs de două luni, cât a ținut ancheta noastră, am avut zilnic discuții cu autoritățile de Stat. Pe lângă noi lucrau ocult diverse comisii, care anchetau separat, — după care îmi trimiteau acte, arătând că au încarcerat pe diverși indivizi, sau îmi trimiteau mie pe acei indivizi pentru încarcerare.

Eu am protestat mereu pe lângă d-l Orășeanu și alții arătând formal că aceste sisteme trebuie să înceteze, deoarece nimeni nu are voie să lucreze peste capul nostru. N'am fost însă ascultat și aveam impresia că poliția legionară era o ceată de haiduci care-și făceau de cap, fără niciun control.

La Jilava era un adevărat haos. Acolo se afla o gardă care băga

la închisoare și scotea după bunul ei plac. Odată, am dat aprobare unui avocat să vorbească cu clientul său dar garda s'a opus sub cuvânt că trebuie să aibă permis dela biroul II. Am protestat la Ministrul Justiției, care mi-a comunicat că a dat dispoziții ca măsurile mele să fie executate

În general, era o întreagă anarhie. Dădeam ordine să mi se aducă la instrucție pentru a doua zi pe un anumit deținut, — și ei nu mi-l aduceau sub cuvânt că n'au avut posibilitate, astfel încât eram la dispoziția lor.

Odată, un membru al gărzii legionare a avut îndrăsneala să se ducă la d-l consilier Cristescu și să reclame că stau de vorbă cu un deținut de două ore. Desigur, colegul meu l-a poftit afară.

Intr'o organizație normală de Stat, prefectul ar fi putut face ordine în organele de execuție, dar în organizația legionară nu știu ce puteri avea d-l Zăvoianu.

Imi amintesc de Savu, care era Șeful legionarilor dela Jilava.

La 26 Noemvrie am fost la Jilava să asist la deshumarea celor 14 legionari îngropați acolo. Cu această ocazie ne-a însoțit și dr. Valentin Sava, delegat de Minister pentru identificarea cadavrelor.

Cu câteva zile înainte, promisem o petiție din partea lui Radu Pascu, care cerea o vizită medicală în vederea internării. Știam că Pascu suferea de cancer și delegasem pe medicul ce mă însoțea, să-l viziteze.

La Jilava, dr. Sava mi-a cerut autorizația să-l viziteze pe Radu Pascu acolo, și anume în cancelarie.

Am aprobat aceasta.

La un moment dat am auzit pe cineva în spate spunând că nu se poate, ei trebuie ordin scris.

Intorcându-mă, am văzut un tânăr pe care l-am întrebat cine este. Mi-a răspuns că este comandantul gărzii legionare. I-am spus atunci cine sunt și i-am dat ordin să execute dispozițiunile mele.

El a stăruit că nu mă cunoaște și mi-a cerut ordin scris.

Văzând că orice intervenție este de prisos i-am spus că garda legionară nu are nicio însemnătate pentru mine și am cerut să vină garda militară.

Atunci a venit d-l colonel Opreș care s'a prezentat ostășește.

Am rugat pe d-l colonel Opreș să dea ordin ca să vină Radu Pascu la cancelarie. D-sa a dat ordin lui Savu care, în cele din urmă, a adus pe Pascu la cancelarie.

Radu Pascu când ne-a văzut a început să plângă.

D-l Savu a vrut să intre după noi. Eu i-am interzis.

Atunci Savu a dat ordin: camarade Zaharia treci la fereastră.

Indignat am strigat: Domnule nici acum nu-ți dai seama cine sunt? Ai înebunit, te trimit la balamuc!

L-am gonit dela geam și i-am cerut să-și dea seama că eu, deși președinte, nu asist la vizita medicală, iar el, un inconștient, trece peste ordinele mele.

D-l Zăvoianu era la mormânt, dar nu-mi amintese să fi intervenit pentruca Savu să execute ordinul dat de mine.

La închisoarea Jilava am fost în fort împreună cu comandantul închisorii, ca să-i vedem pe deținuți. A ieșit un colonel magistrat care mi s'a plâns că este ținut de 60 zile și nu este ascultat de nimeni. L-am întrebat cum se numește; mi-a spus că este Dumitru Negulescu. Eu mi-am manifestat mirarea, căci nu figura pe lista mea, nefiind arestat de mine. Am cerut d-lui Zăvoianu să lămurească situația. D-sa a notat într'un carnet și a promis să se ocupe de această chestiune. De fapt, în cursul nopții au fost uciși cu toții.

D-l Zăvoianu nu mi-a părut surprins de constatările ce le făceam.

La Jilava au fost împușcați 65 de inși, scăpând numai plutonierul Ciurea.

Mandate de arestare aveau 28, — 36 erau ținuti fără mandate și în urmă au fost și ei uciși.

.....

Intre cei arestați era Tudor Petre. După câteva zile a venit la mine, plângând, o femeie, spunând că a fost arestat soțul ei, care însă nu era cel prevăzut în mandat.

Am pus o rezoluție pe petiție, trimițând-o lui Zăvoianu spre cercetare.

Nu știu ce a făcut, dar m'am pomenit cu femeia, după 5 zile, fără niciun rezultat.

Aflând că acel caz este dat în cercetarea Comisarului Drăgănescu, i-am făcut observație și am ordonat să rezolve imediat chestiunea, eliberând pe cel arestat dacă nu este persoana prevăzută în mandat.

Comisarul a încheiat cercetările, stabilind că cel arestat nu este persoana urmărită prin mandat.

Correspondența mi-a fost înaintată de chestorul Stângă, cerându-mi prin adresă ca să dispun.

Am vorbit atunci cu d-l Orășeanu care mi-a promis că va cerceta și ordona ca persoana respectivă să fie pusă imediat în libertate.

Ce-a făcut nu știu, dar am aflat în urmă că nenorocitul acela a mai stat încă 7 zile la închisoarea Jilava și că a fost ucis în noaptea de pomină.

Între cei deținuți la Jilava se mai aflau agenții Miron Tudor, Bonea Niculescu, Constantin Bouleț, Laurențiu Constantinescu și Marin Georgescu, care nu aveau decât o vină îndepărtată.

.....

Am ordonat ca aceștia să fie puși în libertate, dar ordinul nu a fost executat.

Este impresionant cazul sublt. Cinghiță. Maiorul Bârzescu promise ordin să fie executați 31 inși cu notă scrisă. Sublt. Cinghiță a primit ordin să fie comandantul plutonului de executare. Cinghiță n'a executat ordinul, deoarece i s'a făcut rău și a leșinat, astfel încât a fost înlocuit cu altul.

După venirea legionarilor la putere, Cinghiță a fost arestat, de către aceștia. L-am cercetat, am constatat că nu are nicio vină și am ordonat punerea lui în libertate. Totuși, și Cinghiță a fost printre cei executați la Jilava.

În ziua de 23 Noemvrie 1940 am hotărât deshumarea cadavrelor pentru ziua de 25 Noemvrie 1940.

Am chemat la telefon Jilava și am vorbit cu colonelul Rădoi; i-am dat ordin să ia măsuri să se ridice pământul și piatra de beton, de pe mormânt, pentru ca atunci când vom veni, să nu stăm degeaba. Rădoi mi-a spus că n'are mijloacele necesare, dar că Mironovici se interesează de desgropare. L-am chemat telefonic pe Mironovici și l-am întrebat ce face acolo. Mi-a răspuns că are ordin dela Horia Sima.

Eu am protestat contra procedeului de a se trece peste Comisia de anchetă. Mironovici mi-a spus că are ordin să-i desgroape pentru Miercuri. Eu i-am cerut să facă cele necesare pentru Duminică.

A rămas să-l caut pe Horia Sima și să vorbesc cu el. Am încercat în numeroase rânduri să vorbesc cu dânsul, dar mi-a fost imposibil. Atunci, după multe încercări, am transmis celui ce nu-mi dădea legătura telefonică cu Horia Sima, dispoziția ca Mironovici să comunice în locul meu. În cele din urmă, am fost încunostiințat că d-l Sima îmi va da răspuns după masă.

Am primit un telefon, dar dela d-l Zăvoianu, care mi-a comunicat că are ordin să fie la dispoziția mea în vederea deshumării. I-am comunicat ce voiam, iar d-sa mi-a răspuns că e prea curând și a ră-

mas ca Marți, când vom veni, să fie îndepărtat totul, afară de câțiva centimetri de pământ.

Când am venit Marți la Jilava, nu se făcuse nimic. I-am reproșat lui Zăvoianu, iar acesta a chemat pe inginerul Drăgănescu, care urma să facă cele necesare deshumării.

Mi-am dat seama că nu se mai poate face în acea zi. Am stăruit să se aducă perforatorul de pe deal și să înceapă perforarea.

Deși observam încetineală și dorință de întârziere, au început în cele din urmă să perforeze. Am convenit ca ei să lucreze, iar noi să mergem la București să luăm masa și să ne reîntoarcem după amiază.

Când ne-am reîntors, nu se făcuse nimic și am aflat că nu vor să spargă piatra, ci vor s'o desprindă întreagă și s'o ducă la muzeu.

Văzând că sunt în fața unei farse pe care n'o admiteam, am spus colonelului Opriș că plecăm și să ne anunțe când este gata.

A doua zi, la ora 8 dimineața, m'a anunțat d-l Zăvoianu că piatra a fost ridicată și să venim.

Am vorbit la telefon cu d-l Gerota, secretar general la Ministerul de Justiție, care urma să plece și D-sa, — și mi-a spus cele ce s'au petrecut la Jilava.

Partea surprinzătoare este că piatra nu fusese ridicată decât la ora 10 și Zăvoianu mi-a spus la ora 8 că piatra este ridicată, cu ce scop nu știu.

Arăt că Zăvoianu mi-a comunicat că este delegat de Horia Sima, să stea la dispoziția Comisiei și să ia parte la operațiunile deshumării.

În chestiunea mandatelor de arestare am vorbit cu Ministrul Justiției, în ziua de 17 Octomvrie 1940 și D-sa nu mi-a spus că va modifica legea ci că va lua măsuri să se execute mandatele pentru Văcărești. Modificarea legii s'a făcut prin intervenția d-lui Zăvoianu. Mandatele fuseseră emise la 16 Octomvrie 1940.

.....

Mentîn în totul declarația ce am dat-o la instrucție.

(ss) *Eugen Bănescu.*

Președinte secția III-a, lt.-col. magistrat, (ss) *Dr. A. Petrescu.*

Grefier, (ss) *Zorapapel.*

DECLARAȚIA D-LUI ION ZELEA CODREANU

Răspuns la întrebările puse mie de către Domnul Instructor Consilier Răsnovanu:

I. Cine a decis deshumarea osemintelor Căpitanului și de ce s'a grăbit această operațiune?

Răspund: Nu știu cine a hotărît aceasta. Imi închipui însă, că a hotărît-o numitul Sima, cel care a cerut și a obținut Decretul Regal de numire ca „Comandant al Legiunii și al Mișcării Legionare“ anume pentruca să nu-l pot desnumi eu, săvârșind prin aceasta trădarea fățișă a Legiunii și a Mișcării.

În principiu deshumarea nu putea fi considerată ca grăbită, întru cât trebuiau recunoscute moaștele celor 14 martiri din groapa comună, ceea ce prin întârziere s'ar fi îngreuiat.

II. Ați fost de acord cu această măsură?

Răspund: Nimeni nu m'a întrebat! Am aflat mai întâi din gazete despre această hotărîre, apoi abia cu 24 ore înainte a venit la mine Colonelul Zăvoianu — în calitate de Prefect de Poliție — spre a mă întreba, ce dorinți aş avea relativ la deshumarea și reînmormântarea la cripta dela Casa Verde. Dorinți numai în calitate de părinte.

III. Care erau raporturile Dvs. cu cel sau cei, care au luat această hotărîre?

Răspund: Din ziua de 12 Noemvrie 1940, când din ordinul evident al numitului Sima s'a încercat un atentat în contra mea și în contra fiului meu Decebal, la sediul din strada Gutenberg, unde venisem să-mi reiau funcțiunea de locjiitor părintesc al Căpitanului;

Dela sechestrarea în aceeași zi și în același loc a celor vreo 10

camarazi, care mă însoțeau și care au fost sechingiuiți și amenințați cu moartea timp de aproape o lună de zile;

Dela asediarea casei mele în noaptea de 12 spre 13 Noemvrie 1940 de o ceată numeroasă înarmată trimisă de același ins; dela arestarea și sechestrarea fiului meu Horia și a ginerelui meu Inspector G. Ciurescu, în ziua de 13 Noemvrie 1940;

Dela arestarea în aceeași zi a preotului Dumitrescu-Borșa, secretarul general al Legiunii și mâna dreaptă a Căpitanului, și singurul în viață dintre voluntarii eroi din Spania și a Comandantului Legionar Dr. Ciorogaru, și a multor alți Legionari, bănuți de a-mi fi prieteni, dela maltratarea sălbatică și necontenita lor amenințare cu moartea timp de peste două luni de zile;

Dela constatarea treptată, că acel Sima îndepărtează prin minciună și violenție Legiunea și întreaga Mișcare dela calea morală și sfântă a Căpitanului și că prin abuzul administrativ al forței lui de vicepreședinte al consiliului de miniștri o împinge în direcția diametral opusă măreței ținte a Legiunii;

Apoi dela aflarea treptată a uluitoarelor știri, că el de mult se afla în strânse legături cu Moruzov, omul Lupească și al tuturor prigonitorilor noștri, că el fiind însărcinat de Căpitan din închiisoare, să facă numai legătura în mod provizor, între diferitele grupuri de legionari liberi ascunși — ca unul ce era cel mai șters și mai necunoscut ca acțiune legionară de agenții prigonitorilor — prin minciună și-a asumat rolul de conducător. În care pseudo-calitate mințind, că lucrează după indicația Căpitanului, a pus la cale diferite atentate în mai multe părți ale țării, în contra dispozițiilor mereu repetate ale Căpitanului de a se păstra cea mai exemplară liniște.

Se vede limpede, că atentatele și tulburările orânduite de Sima trebuiau ca pretext acelora, care puseseră la cale asasinarea Căpitanului și a atâtor fruntași legionari, floare a neamului. Se vede limpede că numai inspirarea lui Moruzov putea să-l determine pe Sima, să lucreze din rășputeri la omorîrea Căpitanului, stărnindu-i-se și pofta bolnavă și satanică de a conduce el Legiunea; ;

În sfârșit dela aflarea treptată, și prin deducție logică a faptului, că el este autorul indirect, dar conștient și perseverent, al asasinării tuturor martirilor noștri legionari dela 1938 încoace:

Dela toate acestea, n'au fost alte raporturi între mine și insul Sima decât raportul dela cel mai chinuit și îndurerat înfățișător al

Legiunii la cel mai negru, mai cinic și mai satanic trădător, care a existat vreodată în lume dela Iuda Iscarioteanul încoace!

IV. Pe această chestiune sau oricare alta a existat vreo divergență de păreri între Dvs. și conducătorii Mișcării Legionare?

Răspund: La această întrebare se potrivește în cea mai mare parte răspunsul dela întrebarea înainte mergătoare. Aș avea doar de adăugat lămurirea, că în Legiune și deci în Mișcarea Legionară nu poate fi vorba de „conducătorii“ ei numai de unul singur, care după obiceiul Căpitanului poate avea sfetnici de grade și funcțiuni. Sfetnici pe care îi consultă când și dacă crede de cuviință, dar pe al căror sfat — fără votări și majorități — nu este obligat — de a-l urma.

Dar uzurpatorul Sima n'a convocat niciodată Senatul Legiunii și nici în întregime gradele sau funcțiunile Legiunii rămase în viață, așa cum obișnuia Căpitanul din timp în timp și am aflat că-și instituisse o ceată de sfetnici amestecați, dintre care cei ce nu erau vreodată de aceeași părere cu el, nu mai erau chemați. Iar pe cei rămași în juru-i, îi mințea ca de obicei pe toată lumea. Credea nesdruncinat în puterea și necesitatea minciunii. Căpitanul căuta să se inspire dela Dumnezeu și dela sfetnici, iar trădătorul Sima îi mințea pe sfetnicii lui, fiind sub inspirația lui Satan, ca toți trădătorii, mincinoșii, huluitorii și clevetitorii!

Apoi acest trădător, uzurpator al conducerii, abuza de aspra dar binecuvântata disciplină legionară, terorizându-i pe cei care încercau a se opune părerilor lui prin cetele de pistolagii, pe care și i-a năimit mai ales din afara legiunii și a Mișcării Legionare, ca instrumente oarbe și fără niciun frâu moral. Dându-li-se ca răsplată învoirea jafului fățiș și a terorizării țării întregi fără deosebire.

Desigur că această stare de lucruri nu-i poate scuza chiar pe toți fruntașii legionari, dintre cei ce l-au urmat, întru cât ei erau în măsură să vadă și să înțeleagă netrebnicia căilor apucate de trădător, chiar dacă nu-l știau trădător.

Disciplina? Dar disciplina pornea dela Căpitan și din fundamentele sfinte ale legiunii! Și oare s'ar putea concepe disciplina Căpitanului în contra Căpitanului? Disciplina legiunii în contra fundamentelor ei? Disciplina lui Hristos-Dumnezeu, la dispoziția lui Satan în contra lui Hristos-Dumnezeu? Ar fi absurd!

Dacă nu puteau face altceva erau datori să se dea la o parte cei câțiva, care l-au urmat! N'au făcut-o. Să nu fi văzut, să nu fi

priceput oare? Ori poate au căzut în prăpastia pierzării atrași de interese materiale? Nu știu care din aceste două va fi fost. Un lucru știu însă bine: tuturor fruntașilor legiunii Căpitanul le-a cerut să jure la cripta sfinților noștri martiri, că vor trăi și vor muri săraci. Săraci noi, ca să ne fie bogat neamul întreg și bogată țara.

Iată deci și în aceasta — între multe altele o mare „divergență de păreri“ între mine împreună cu sutele de mii de legionari adevărați și între o mică ceată de rătăciți pe urmele trădătorului legiunii, al Căpitanului și al duhurilor tuturor martirilor noștri!

V. *În timpul când se lucra la deshumare, Prefectul Colonel Zăvoianu și secretarul general Orășeanu, au venit la fața locului? Și cum se manifestau față de legionari la adresa deșinuiților politici?*

Răspund: Pe secretarul general Orășeanu nu-mi aduc aminte să-l fi cunoscut vreodată.

Iar în ce-l privește pe Prefectul Colonel Zăvoianu, știu atât că în dimineața când urma să înceapă deshumarea, conform înțelegerii stabilite, am trecut pe la Prefectură, de unde am trecut apoi la Palatul de Justiție, ca să plecăm împreună cu Comisiunea respectivă la Jilava.

Ajunși acolo s'au luat măsurile de desgropare, după care îndată Colonelul Zăvoianu a plecat. Și nu l-am mai revăzut decât cu ocazia convoiului spre Cripta dela Casa Verde.

În scurtul timp când a stat lângă mormânt nu l-am auzit manifestându-se nici într'un fel. De altfel eram prea îndurerat pentru a fi atent la ce se vorbea de oricine.

VI. *Câte zile a durat deshumarea și ce persoane au luat parte la această lucrare?*

Răspund: A început aproximativ la ora 9 dimineața, a durat toată ziua, toată noaptea și abia pe la ora 14 a doua zi s'a dat de trupurile martirilor noștri. Cunoșteam o parte din echipa care lucra, dar numai după înfățișare, nu și după nume.

VII. *Dintre aceștia a luat parte vreunul la asasinatele din interiorul închisorii Jilava?*

Răspund: Împreună cu soția mea am stat până în seara zilei întâia iar peste noapte, până dimineața când am revenit, au stat membrii din familia mea. Aceștia mi-au declarat, că absolut nimeni din cei ce au lucrat peste noapte, n'a părăsit lucrul dela mormânt, și că nimeni de acolo n'a aflat până dimineața cele petrecute în fort.

VIII. *Cum explicați Dvs., că o parte din cadavre au prezentat răni tăiate cu despicarea craniilor, care nu se puteau produce decât cu târnăcoape sau topoare?*

In cazul că niciunul din cei ce lucrau la deshumare nu a pătruns în închisoare, care a fost, după părerea Dvs., rostul mutilării cadavrelor și rostul comunicatului oficial dat după crime, în care se afirmă, că asasinatelor au fost comise de cei care lucrau la mormânt?

Răspuns: Intru cât știu sigur, că nimeni din cei ce lucrau n'a lipsit dela lucru în cursul nopții nu poate fi altă explicație, decât că cetele trimise de Sima au fost înarmate și cu câteva topoare sau târnăcoape, anume spre a se face să se creadă după mutilări, că faptul n'ar fi fost pus la cale și ordonat, ci că ar fi rezultat din durerea nemărginită a legionarilor la vederea trupului Căpitanului. Dar la ora omorurilor, nu numai că nu s'a dat de trupuri, ci nici nu se știa, dacă sunt acolo sau nu!

Totuși comunicatul oficial a mințit, spre a se desvinovăți acei care au plănuț și au ordonat, încercând să răstoarne răspunderea indirect asupra sfintelor moaște ale Căpitanului și ale celorlalți martiri legionari. Moaște care după trădătorul Sima nu mai erau demne de altceva, decât să slujească drept acoperire pentru el și trepte pentru bolnava lui poftă de mărire și stăpânire!

Dar nu s'a mulțumit cu acel comunicat oficial blasfemator, ci timp de peste o lună de zile a răspândit prin țară întreaga hulă ticăloasă, că eu cu mâna mea am împușcat 35 de inși, iar soția mea însăși — mama Căpitanului — a împușcat cinci inși! Prin această hulă nemernică spera să facă două lucruri deodată: să îndepărteze orice bănuială de amestec dela el, și în același timp să distrugă autoritatea mea morală în țară!

În aceleași scopuri, după vreo zece zile a revărsat calomnia că eu ași fi trimis o echipă care să-l aducă acasă la mine pe N. Iorga unde personal i-ași fi smuls barba și i-ași fi scos ochii. După care l-ași fi împușcat cu mâna mea și aș fi trimis corpul să fie aruncat de aceeași echipă!

Cât despre făptași-instrumente, apoi ei ori nu au fost deloc legionari de al Căpitanului, ori au fost trădători conștienți. Intrucât ei ori n'au cunoscut legile Căpitanului, ori le-au înfruntat.

Legea fundamentală a Căpitanului este, că legionarul răspunde de fapta sa chiar cu prețul vieții! Nicadorii s'au predat, când pu-

teau ușor să dispară. Decemvirii care au sancționat pe trădătorul care de trei ori încercase asasinarea Căpitanului, s'au predat toți, când puteau să dispară măcar în parte! Cei nouă care au răzbunat asasinarea Căpitanului și ai atâtor martiri puteau să dispară fără urmă, dar ei s'au predat, deși știau bine că îi așteaptă schingiuirea și moartea.

Toți s'au predat spre a îndeplini legea Căpitanului!

Dar aceștia, poruncitorul și instrumentele lui, unde sunt?

De aceea legionari nu pot fi, ci doar trădători! Nu s'au predat, deși erau la putere! Nu ca cei de mai sus în timpul prigoanelor vrăjmașe!

Atunci de ce au asasinat? Omorurile înfăptuite de trădători, par a fi absurde.

La aceasta răspund că toate au fost poruncite și săvârșite numai spre a astupa gura lui Moruzov, care l-ar fi dat de gol pe Sima despre legăturile intime, pe care le-au avut amândoi în orânduirea atentatelor, care trebuiau să pregătească asasinarea Căpitanului. Altă explicație logică nu poate exista!

IX. După asasinate ați avut convorbire cu vreun membru marcant legionar despre mobilul acestei crime?

Răspund: Preocupat de durerea mea de părinte, n'am vorbit cu nimeni imediat după desgropare, ci abia după depunerea trupurilor la Criptă. Și anume cu puținii, cari îndrăzneau să mă viziteze, deși erau spionați, supravegheați și amenințați pentru că veniau la mine. Absolut toți aceștia erau de părerea de mai sus asupra mobilului.

X. Orice alte cunoștințe sau explicațiuni în legătură cu aceste fapte și dacă cunoașteți împrejurări anterioare, din care să rezulte premeditarea și mobilul real al crimelor?

Răspund: Despre planul meu de a se face un mare proces în fața țării și a lumii, spre a se trage la răspundere călăii noștri și toți aceia care au călcat legile lui Dumnezeu și ale omeniei în contra noastră, știau toți fruntașii legionari, precum și trădătorul Sima. Legiunea, țara și neamul ar fi tras deapururi nesfârșite foloase morale din acest proces, care ar fi constituit adevărata și dreapta răzbunare, cerută de Dumnezeu, de Căpitan și de martirii noștri, prin dreptatea și gradarea ei, de sus și până jos. Asasinarea acestei puțințe este mai gravă în urmări, decât ce s'a săvârșit direct acum!

Trădarea aceasta a lui Sima, ca și trădările celorlalte ținte sfinte ale Legiunii și trădarea Duhului Căpitanului, au ruinat până în temelii Legiunea. Eu însă spun, după Sf. Apostol Pavel, că dacă Legiunea este dela oameni, ea va pieri, iar dacă este dela Dumnezeu, atunci toate trădările, prigoanele și vicleniile oamenilor și ale iadului nu o vor putea opri să se refacă, să crească și să facă să ne strălucească Patria „ca soarele de pe ceriu“.

Iar eu cred și mărturisesc, că Legiunea este dela Dumnezeu!

(ss) *Ion Zelea Codreanu.*

DECLARAȚIE

Subsemnatul Crețu Gheorghe, născut în București, la 1 Martie 1919, din părinții Gheorghe și Ana, absolvent de liceu, serviciul militar nesatisfăcut, necăsătorit, cu ultimul domiciliu în București, str. A Nr. 21, Parcul Tei, asupra celor întrebate declar:

Încă dela înființarea închisorii politice Jilava, subsemnatul am fost însărcinat de către d-l Cdt. Aj. legionar Romulus Opreș cu schimbarea gărzii legionare și cu controlul regulamentului impus.

Regulamentul acestei închisori a fost stabilit de d-l C-dt. Opreș și în general era cu mult mai dulce decât regulamentul închisorii Jilava.

Odată pe săptămână făceam 24 de ore comandant pe gardă pentru a mă convinge dacă paza se face în bune condițiuni și se respectă regulamentul. Garda avea 7 posturi pe 3 schimburi, un caporal de gardă, un comandant, un planton pe 3 schimburi în corpul de gardă și 4 oameni disponibili pentru vorbitor și alte necesități.

Oamenii din care se compunea garda erau în general dați de C. M. L., care era cel mai numeros.

Schimbarea gărzii avea loc în fiecare seară la orele 21. Oamenii din gardă se adunau cu o oră înainte pe planșeul Prefecturii Poliției Capitalei, de unde erau transportați cu un brec la Jilava.

Garda veche era adusă dela Jilava cu acelaș brec pe planșeul Prefecturii, de unde oamenii se împrăstiau.

În seara de 26 Noemvrie 1940, când am coborât pe planșeul Prefecturii, pe la orele 20, am găsit garda instalată în brec.

Eu am mers în brec ca de obicei până la Jilava. În urma brecurii a mers o mașină mică în care erau d-l Cdt. Opreș și d-l Cdt. Grozea Dumitru.

Oamenii care formau garda, în acea seară, în majoritate îmi erau

necunoscuți și deoarece era și comandantul C. M. L., prezent, am tras concluzia că fac parte din C. M. L.

La orele 21 am procedat la schimbarea gărzii, oamenii pe posturi fiind repartizați de însuși comandantul C. M. L.

Aproximativ pe la orele 23,45, d-l Comandant Grozea D-tru, ne-a comunicat că trebuie răzbunat Căpitanul, Nicadorii și Decemvirii înainte de a fi înhumați definitiv, prin executarea celor 65 deținuți. Executarea trebuia să aibe loc în acea noapte, dat fiind faptul că d-l Rioșianu ordonase ca începând din ziua de 27 Noemvrie paza deținuților politici să se facă de către organele de pază militară, când noi nu am mai fi avut ocazia să-i executăm. Ceea ce a grăbit această executare, a fost revolta noastră față de procedeele d-lui Bănescu, președintele comisiei speciale de anchetă, care pusese în libertate deținuți care aveau la activul lor asasinate asupra legionarilor.

S'a stabilit ca execuția să aibe loc după schimbarea posturilor militare și trecerea rondului, adică după ora 24. Am fost repartizați pe celule, comunicându-ni-se fiecăruia în parte celula unde trebuie să executăm, de d-l comandant Grozea.

S'a stabilit ca execuția să înceapă la semnalul: un foc de revolver. În prealabil eu am seos lacătele dela toate celulele, punându-le jos lângă ușe pentru a facilita intrarea în celule.

Eu am fost repartizat la celula Nr. 18. La ora 0,30 s'a auzit semnalul. Am deschis ușa celulei, am comandat „drepti“, după care am tras, executânți prin împușcare pe toți 14 deținuți cari se găseau înăuntru. După executare am recunoscut cadavrele următorilor: Panova, Otto Reiner, Bonea Niculescu, Marin Georgescu, Horwath Iuliu, Horwath Victor, Petre Tudor, Bobocea Gh., Vârfureanu, Malenschi Gh. și frații Bileca (doi). Ceilalți doi nu i-am cunoscut. Repet că execuția am făcut-o prin împușcare și nu am desfigurat niciun cadavru cu toporul. Execuția s'a făcut cu revolvere automate „Mauser“, cu care era înarmată garda legionară.

Dintre executanți cunosc pe următorii: Romulus Opriș, Grozea Dumitru, Marcu Octavian, Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Sauciuc Vanghele, Iftimescu Ion, Rădulescu Ilie.

Menționez că în momentul când am intrat în celulă, deținuții erau treji și priveau spre ușe de unde am înțeles că din cauza forfetelii, ei au presimțit ce-i așteaptă.

Execuția a durat aproximativ 10 minute, după care ne-am strâns în fața corpului de gardă legionar, apoi în corpore am mers și ne-am

închinat sfintelor oseminte ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor, cari tocmăi atunci fuseseră deshumate.

După aceasta, împreună cu d-l c-dt. leg. R. Opriș, Marcu Octavian și Grimalschi Pavel, ne-am întors la Prefectură cu o mașină dintre cele venite cu membrii familiilor celor deshumați.

Menționez că garda pe care am schimbat-o noi, a părăsit închiisoarea imediat după ce i-am schimbat și niciunul din ei nu a participat la execuție. Reîntorși la Prefectură pe la orele 1,30, împreună cu Grimalschi Pavel și Marcu Octavian, am intrat în arestul social, întrebând pe șeful arestului Tănăsescu, unde sunt arestații politici.

Tănăsescu ne-a indicat pe Ralet și Suciu, pe care toți trei i-am executat prin împușcare în celulele în care se găseau. Tot Tănăsescu ne-a condus la arestul judiciar, unde ne-a indicat pe fostul comisar Voinescu Paul, pe care de asemenea l-am executat prin împușcare, tot în celulă.

Transportarea acestor cadavre s'a făcut de către Marcu Octavian și Dumitrescu Constantin (sinucis), cu o camionetă acoperită, în pădurea Băneasa, unde au fost găsite.

Cam la o săptămână dela executarea dela Jilava, deținutul Ghiță Gheorghe care se afla în arestul social, profitând de o ocazie favorabilă, a sărit să desarmeze pe Tănăsescu, șeful arestului, cu scopul de a evada. Pentru această faptă a fost pedepsit de către d-l c-dt. R. Opriș cu 50 lovituri la spate, pe care i le-am aplicat eu, cu Marcu Octavian și Topliceanu Nicolae. După aplicarea depepei, Ghiță Gheorghe într'un acces de furie s'a repezit la mine să mă lovească cu capul; eu ferindu-mă, s'a lovit cu capul în zid, în urma cărei lovituri s'a umplut de sânge. Aplicarea depepei a avut loc pe la orele 20; la orele 20,30 în aceeași seară am fost trezit din somn de către Djonat Teodor, care mi-a spus să mă scol și să-i ajut să ascundă cadavrul lui Ghiță Gheorghe, care murise. Cred că Djonat era de serviciu în acea noapte, altfel nu-mi explic faptul cum de el era interesat să ascundă cadavrul. Impreună cu Djonat m'am dus în garajul Prefecturii, unde acesta a ordonat lui Dragomir Nicolae, șeful garajului, să se urce la volanul unei mașini și să meargă să ascundem un cadavru. Dragomir a refuzat. Atunci Djonat a făcut uz de autoritatea ce o posedă asupra lui Dragomir în calitate de comisar-șef și instructor legionar, amenințându-l că-l dă afară din serviciu. În urma acestor amenințări, Dragomir a cedat. Șeful ares-

tului, Tănăsescu, a îndepărtat jandarmii ce erau de pază, ca să nu fie martori când va fi seos cadavrul.

Eu cu Djonat și cu Tănăsescu am luat cadavrul lui Ghiță Gheorghe, l-am pus în mașină și am plecat. În mașină am mers cu Djonat, Dragomir la volan, iar cadavrul în fundul mașinii.

Cadavrul l-am lăsat în pădurea numită Râioasa, loc pe care îl cunoșteam cu aproximație.

Cadavrul nu a fost îngropat, deoarece nu ne-am gândit să-l îngropăm.

În timpul rebeliunii dela 21—23 Ianuarie 1941, am stat tot timpul în localul Prefecturii de Poliție, având misiunea de a controla posturile de pază fixate. În ziua de 23 Ianuarie 1941, pe la orele 6,45, a venit d-l c-dt. leg. N. Pătrașcu, secretar general al Mișcării Legionare, care ne-a citit un ordin scris, dat de d-l comandant Horia Sima, prin care ne ordona să părăsim poziția, predând armătura organelor militare. La câteva minute după aceasta, am primit ordin dela d-l c-dt. Romulus Opriș, să comunic același ordin celor din str. Roma. Am plecat imediat, însă nu am putut pătrunde din cauza armatei. M'am reîntors la Prefectură, unde de asemeni nu am mai putut pătrunde din cauza rafalelor de mitralieră ce se trăgeau din localul Regimentului de Jandarmi Pedestri.

Din acel moment, neavând unde să locuiesc, m'am hotărât să locuiesc la căminul refugiaților basarabeni din str. Matei Voevod, lucru ce am și făcut, locuind în acel loc aproximativ peste 3 săptămâni; apoi m'am mutat la căminul Concordia din b-dul Domniței, unde am locuit până m'am întâlnit cu d-l avocat Stănescu, care m'a dus la d-l C. Ionescu din str. A Nr. 21, cartierul Tei, unde am fost arestat.

În aceeași casă se mai găseau în momentul arestării: Topliceanu Nicolae, Malcasian Grigore și Pană Alexandru. Subsemnatul am intrat în acea casă în ziua de 1 Martie 1941 seara, împreună cu Malcasian, unde l'am găsit pe Topliceanu; Pană Alexandru a venit în ziua de 5 Martie seara, iar a doua zi la amiază am fost arestați.

Mai declar că persoana ce-mi este prezentată și pe care acum aud că este inginer și că-l cheamă Sinoda Nicodim, nu a fost printre cei cari am luat parte la executarea dela Jilava. La aceste executări au luat parte numai oameni tineri cari făceau de gardă.

Declar, stărui și semnez,

(ss) Gh. Crețu.

Mai adaug că nu este adevărat că în timpul rebeliunii ași fi fost trăgător la o pușcă mitralieră ce ar fi fost instalată pe planșeul Prefecturii de Poliție și că ași fi tras în armată. Susțin că nu am tras în tot timpul rebeliunii, niciun foc de armă.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu.

(ss) *Gh. Crețu.*

PROCES-VERBAL

Astăzi, anul 1941, luna Iulie, ziua 12.

Martorul Eugen Clonța, chestor de poliție, după ce a depus legiutul jurământ, a făcut următoarele declarațiuni:

D-l Orășanu era în funcțiune și sub Gabriel Marinescu cu care, uneori era în bune relații, și alte ori în disgrație. Disgrația era chestiune de serviciu, nu de ordin personal.

Am fost și eu de față când funcționarii Poliției au fost adunați de Orășanu. El a spus atunci că datoria funcționarilor vechi este să pregătească terenul pentru funcționarii tineri, când vor pleca cu toții împreună cu d-sa, căci, noi cu toții avem pete de sânge.

Cred că a făcut această declarație de circumstanță. Declarația a făcut-o în fața funcționarilor vechi și noi, meniți să ne înlocuiască.

Am vrut să vorbesc cu el asupra acestei chestiuni, să mă lămuresc și eu, dar am lăsat chestiunea nelămurită.

Nu pot explica de ce s'a exprimat astfel. Cred că a crezut că suntem toți vinovați, că toți — implicit și el — am ucis în timpul vechiului regim.

Acest discurs a făcut ca raporturile dintre funcționarii vechi și cei noi să se strice. Relațiile dintre noi erau reci, făcând să nu ne mai înțelegem, datorită desigur și acestui discurs precum și atitudinei noilor veniți, care ne înlăturau din toate atribuțiunile noastre.

Eu eram Șeful Poliției judiciare a Capitalei. Niciun comisar nu putea cerceta fără delegația mea. Ori, se întâmpla că eu delegam pe vreun comisar, iar un alt comisar, care trebuia să asculte de mine, îmi tăia rezoluția și delega pe altă persoană. Am adus aceasta la cunoștința chestorului legionar Popa, care lucra cu mine, dar nu s'a luat nicio măsură.

.....

În timpul când era arestat Moruzov, a venit d-l Procuror militar dela Curtea Militară de Casare, care voia să facă formele legale. L-am dus pe Moruzov într'un cabinet, pentru facerea formelor. Atunci, vine Șocariciu și fără să vorbească cu mine, se adresează procurorului pe un ton ridicat, spunându-i că n'are ce căuta acolo fără aprobarea Ministerului de Interne. D-l Procuror a plecat, venind după două săptămâni cu aprobarea dela Minister, dar interogatorul lui Moruzov a trebuit să-l ia în prezența a 2 legionari.

Eu, care eram șeful arestului, nu puteam să ascult un arestat, fără a avea un bon semnat de chestorul Stângă sau alt legionar.

Poliția legionară s'a instalat în Prefectură odată cu venirea regimentului legionar. Generalul Dona n'a dat polițiștilor legionari nicio însărcinare, ba chiar a luat toate măsurile pentru ca nimeni dintre aceștia să nu intre în cabinetul său.

Au luat ființă fel de fel de birouri, care nu țineau de Ministerul de Interne, căci știu că D-l Rioșianu voia să-i desființeze, însă nu putea și chiar d-sa era bruscăt.

În poliția legionară, erau mai mari Romulus Opriș, Șocariciu și Stângă.

Toți aceștia au fost încadrați apoi în Prefectură de Colonel Zăvoianu.

La Prefectură, toți legionarii cari au intrat în poliție, au fost înzestrați cu îmbrăcăminte și fiecare avea cel puțin un revolver. Un întreg etaj era pus la dispoziția lor pentru locuință.

De răul lor, cetățenii pașnici nu mai îndrăneau să intre în Prefectură.

Odată m'am întâlnit cu o cunoștință care mi-a povestit pățaniile lui prin fel de fel de poliții legionare; fusese bătut în mod îngrozitor.

Știu că au fost și mai multe cazuri de moarte în Prefectură.

Cunosc cazul unui tânăr care a fost ucis, cazul unei femei căreia i-a fost tăiată pielea de pe cap, bătută, etc. Tot astfel, a fost odată o anchetă pentru lămurirea cazului unui muribund; venise procurorul să ancheteze. M'am întâlnit cu Stângă pe coridor; acesta spunea că victima se aruncase dela etajul IV. La cercetare, a declarat că victima s'a aruncat dela etajul I.

Am avut la serviciu niște revolve Mauser; în timpul d-lui General Dona mi-au fost ridicate 10, iar altădată a venit Stănicel care mi-a cerut niște revolve cu semnătura sa. Eu am cerut semnătura Prefectului și d-l Zăvoianu a semnat. Mai târziu, Orășanu a cerut

să dau lui Șocariciu restul de pistoale, spunând că este ordinul Prefectului. Șocariciu a semnat de primire.

În noaptea de 26—27 Noemvrie, comisarul de serviciu mi-a comunicat că 5 arestați au fost uciși în beciul Prefecturii, de asemenea și cei dela Jilava.

I-am spus să-și păstreze sângele rece și să raporteze Procurorului militar și civil.

Când am venit la serviciu, Comisarul Tofan era galben și mi-a spus că a fost arestat de Secretarul General Orășanu pentru că anunțase pe procuror.

În mod logic se impunea de îndată ce acele crime s'au săvârșit, ca Poliția să cerceteze din primul moment și să aresteze pe făptași. Dar polițiștii vechi nu aveau dreptul să cerceteze chestiunile în legătură cu săvârșirea crimelor.

Astfel, Dragomir fusese împușcat în picior. Faptul petrecându-se în localul Prefecturii, m'am dus la garaj să anchetez. A venit însă un șofeur și pur și simplu m'a dat afară din garaj, sub cuvânt că n'am căderea să cercetez oamenii lor.

Când a venit Comisarul Regal să ancheteze faptele petrecute în Prefectură, i-am spus să meargă sus, deoarece eu nu știu decât că s'au petrecut 5 crime, după cum îmi relatase Comisarul de serviciu.

Comisarul Regal s'a dus sus, și acolo i s'a spus că nu s'a întâmplat nimic. Deoarece Căpitanul magistrat a spus că știe dela mine, au venit 2 legionari să mă împuște și numai cu greu am putut fugi, refugiindu-mă la Ministerul de Interne, unde am stat două luni de zile ca să-mi păzesc viața.

.....

În dimineața după crimele dela Jilava, am fost chemat de D-l Rioșianu, care mi-a spus că a dispărut cineva de acasă și să trimit să-l caute. După 5 minute mi-a spus că a dispărut altul. Eu am spus atunci să-mi îngăduie să trimit gărzii la demnitarii care erau vizați. Am dat ordin scris și s'au trimis gărzii militare, însă demnitarii fuseseră ridicați și duși la Ministerul de Interne, după ce fuseseră luați dela Prefectură de D-l Ministru Rioșianu.

După masă am fost bănuț de Zăvoianu că eu telefonez lui Horia Sima sau Rioșianu ca să-i anunț de cele petrecute în Prefectură.

Acest fapt supăraseră pe legionarii din Prefectură, astfel că m'am refugiat și eu la Ministerul de Interne ca să stau cu demnitarii și să dorm acolo.

Peste noapte mă pomenesc la ușa cu șeful de cabinet al Ministrului de Interne, anume Stoia, că bate în ușă ca să-i dau drumul la mine, voind a sta de vorbă. Cum ușa nu s'a deschis, mi-a spus să deschid cealaltă ușă.

Am trezit din această cauză pe toți demnitarii și ce să văd! Șocariu cu o ceată întreagă de legionari în uniforme, veneau în marș spre noi. Din prezență de spirit, închid ușa. Ei bat în ușă și cer să deschid. Am întrebat ce doresc. Au răspuns că vor să stea de vorbă. Eu n'am vrut să deschid și atunci mi s'au dat 2 minute de gândire ca să deschid.

Am luat repede receptorul și am telefonat lui Praporgescu, apoi la Comandamentul militar și apoi la Președinție. S'a trimis atunci o companie motorizată.

.....

De câte ori venea un mandat de arestare sau de aducere pentru comisia de anchetă, eu trebuia să execut actele și dispozițiile judecătorești. Legionarii însă, nu-mi îngăduiau ca dispozițiile să fie executate numai de agenții mei, ci eram obligat să anunț Biroul II ca să delege câțiva legionari ce însoțeau pe agentul trimis de mine, astfel încât comisarul vechi se ducea cu mandatul în mână, iar legionarii înarmați cu revolvare, conduceau pe cel chemat.

.....

Pot spune că în Prefectură era un soviet.

(ss) *Eugen Clonța.*

Președintele secției a III-a,

Lt.-Col. Magistrat, (ss) *Dr. A. Petrescu.*

Grefier (ss) *Zorapapel*

18 Mai 1941
Dată în fața noastră
(ss). Cpt. Răsnovanu Ion

DECLARAȚIE

Subsemnatul Negulescu R. Ovidiu, de profesiune student în drept, domiciliat în Sibiu, str. Felinarului Nr. 3, declar următoarele:

În ziua de 25 Noemvrie 1940, sosind de pe zonă în București, am aflat dela vara mea D-na Emilia Tuinea, că fratele meu Lt.-Colonel Magistrat Negulescu D-tru, Președintele Trib. Militar Cluj-Sibiu, se află deținut la închisoarea Militară Jilava.

În aceeași zi a mers la închisoare spre a-l vizita.

Acolo se aflau circa 40—50 persoane, care erau foarte nemulțumite, deoarece li se interzisese de către C-tul Gărzii Legionare, legionarul Savu, de a vorbi cu deținuții.

Către orele 14 a venit la închisoare Prefectul Poliției Col. Zăvoianu, însoțit de legionarul Stănicel și care pe un ton arogant și agresiv ne-a vorbit următoarele:

„Dece vă obosiți atâta pentru acești domni dela închisoare, nu merită mila nimănui și mă mir că până acuma băieții aceștia, — arătând către legionarii din gardă — s’au abținut să nu-i spânzure“.

După aceasta a interzis tuturor de a mai vizita zilnic pe deținuți, permițându-le numai o singură zi pe săptămână acest lucru.

Către orele 15 d. m., Col. Zăvoianu însoțit de Stănicel și legionarul Savu, au pornit spre intrarea închisorii.

Subsemnatul, cum nu aveam autorizație eliberată de Ministerul de Interne, spre a putea vizita pe deținuți, m’am luat după d-l Col. Zăvoianu, spre a-i cere lui permisiunea de a vizita în acea zi pe frațele meu.

Când mă aflu cu câțiva pași în spatele lor, l-am auzit pe Col. Zăvoianu, adresându-se legionarului Savu, cu următoarele cuvinte: „Mergem acuma în interior (închisorii) și vom vedea ce putem face pentru aplicarea planului nostru; mâine toată ziua suntem prea ocupați cu desgroparea Căpitanului și nu vom avea atâta timp“.

La vreun minut, întorcând capul înapoi, Stănicel mă vede pe mine și cu o privire încruntată și cu tonul răstit mi-a zis: „Ce este cu d-ta, ce vrei? — așteaptă“!

Col. Zăvoianu mi-a permis să-l văd pe fratele meu, așa că eu am rămas în acea după masă la închisoare până la orele 19.

Am putut vedea cum au intrat în închisoare, — stând înăuntru până după orele 19, lucru ce m'a făcut să cred imediat, că se pune la cale asasinarea deținuților.

După orele 19, am putut vorbi cu fratele meu, permițându-mi aceasta Col. Zăvoianu, când a părăsit închisoarea, spunându-i C-dt. de Gardă legionarul Savu: „Te autoriz de a lăsa pe Negulescu să vorbească cu fratele său, poate că nu mai are a doua ocazie“.

Aceasta îmi este declarația pe care o scriu și o semnez propriu.

(ss) *Negulescu R. Ovidiu.*

Str. Felinarului Nr. 3, Sibiu.

Buc. 18 Mai 1941.

DECLARAȚIE

Soldatul Manea Constantin, concentrat, ctg. 1937, Reg. 21 Inf., a făcut următoarele declarații:

Am fost în gardă la închisoarea Jilava, în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, schimbul II, dela ora 12 noaptea, până la ora 3 dimineața, la Postul Nr. 20, pe sală, unde aveam consemnul să păzesc 4 celule cu comuniști.

Dela postul meu puteam să văd și 3 celule în cari se aflau deținuți politici pe cari îi păzea poliția legionară.

Cam pe la ora 12,30, am auzit sgomote mari făcute de garda legionară, bătăi în tinichele, în fiare, pași apăsăți de defilare și alte sgomote nu știu din ce făcute, cântece, etc.

În acel moment am văzut un grup de 10—12 legionari cu revolvele în mână, cari s'au împărțit câte 3—4 la fiecare celulă și au început să tragă cu revolvele în deținuți; nu am auzit nici un țipăt sau vaet de durere, făcut de deținuți; se auzeau numai pocnetele revolverelor.

După aceea au plecat lăsând ușile deschise; eu m'am dus să văd în celule ce este, împreună cu un camarad al meu care îmi dublase postul; m'am uitat în celule și am văzut pe toți deținuții morți. Erau câte 10—12 în celulă, plini de sânge, trântiți pe jos, soba răsturnată și mare desordine.

Când am văzut asta, m'am îngrozit, am plecat la post îndărăt și am rămas în post până dimineața neschimbat.

(ss) *Manea Constantin*.
semnat prin punere de deget

Jude instructor, (ss) *Cpt. I. Răsnovanu*.

DECLARAȚIE

Subsemnatul Zamfir Andrei, ctg. 1938, din Reg. 21 Inf., detașat în garda închisorii militare Jilava, declar următoarele:

În noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, pe când mă găseam sentinelă, schimbul II, la postul Nr. 2, intrarea în închisoare, a bătut la ușa închisorii Comandantul Gărzii Legionare, care păzea pe deținuții politici.

Având consemnul ca atunci când vine Comandantul, să dau drumul legionarilor, am deschis poarta și un grup de legionari a eșit afară, sub comandă.

Acest consemn îl primisem dela schimbul I.

În timpul serviciului, până la plecarea legionarilor, am auzit înăuntru sgomote de bătăi în tablă și cântece. Astfel de sgomote le-am auzit și în alte seri, de aceea nu am anunțat pe nimeni, nefiind ceva nou pentru mine.

După plecarea legionarilor, a sosit în inspecție d-l plutonier Forțu Dumitru, Comandantul Gărzii Militare, căruia i-am raportat cele de mai sus.

D-l Plutonier a intrat înăuntru și aflând dela sentinelele din interior că garda legionară a împușcat pe deținuți, a dat alarma.

Mai declar că la auzul sgomotelor din interior, am deschis poarta — dar garda mi-a spus să închid poarta.

Aceasta este declarația pe care o dau și semnez propriu.

Soldat (ss) *Zamfir Andrei.*

27 Noemvrie 1940.

Dată în fața noastră,

Procuror Militar, (ss) *Maior Magistrat Manoliu.*

PROCES-VERBAL

Astăzi, anul 1941, luna Decembrie, ziua 1.

Noi, *Colonel Opriș Ștefan*, Comandantul Inchisorii Militare Jilava, asistat fiind de Căpitanul Nișescu Dumitru, Comandantul Companiei de Gardă și de Plot. Maj. Enciu Haralambie, custodele închisorii, am procedat conform ordinului telefonic al Parchetului Militar, la număratoarea tuburilor și cartușelor găsite în celulele deținuților politici, executați prin împușcare în noaptea de 26—27 Noiembrie 1940, de către Garda Legionară, — și am constatat că s'au găsit 430 (patru sute trei zeci) tuburi goale, 9 (nouă) cartușe pline, diverse plumburi trase, precum și cutii goale de cartușe și una cutie de baterie goală, marca „Dura”.

Aceste cartușe au fost găsite în celule după cum urmează:

1. Celula Nr. 1 cu un deținut, s'au găsit 5 tuburi.
2. Celula Nr. 2 cu un deținut, s'au găsit 4 tuburi.
3. Celula Nr. 3 cu 3 deținuți, s'au găsit 26 tuburi.
4. Celula Nr. 4 cu 1 deținut, s'au găsit 6 tuburi.
5. Celula Nr. 5 cu 1 deținut, s'au găsit 19 tuburi.
6. Celula Nr. 6 cu 2 deținuți, s'au găsit 12 tuburi.
7. Celula Nr. 7 cu 2 deținuți, s'au găsit 8 tuburi.
8. Celula Nr. 8 cu 1 deținut, s'au găsit 6 tuburi.
9. Celula Nr. 9 cu 1 deținut, s'au găsit 5 tuburi.
10. Celula Nr. 10 cu 11 deținuți, s'au găsit 74 tuburi.
11. Celula Nr. 11 cu 14 deținuți, s'au găsit 102 tuburi.
12. Celula Corpul de Gardă Legionar 9 cartușe pline cu cutiile menționate în prezentul proces-verbal.
13. Celula Nr. 15 cu 1 deținut, s'au găsit 6 tuburi.
14. Celula Nr. 16 cu 1 deținut, s'au găsit 4 tuburi.

15. Celula Nr. 17 cu 11 deținuți, s'au găsit 55 tuburi.
16. Celula Nr. 18 cu 13 deținuți, s'au găsit 94 tuburi.
17. Celula Nr. 19 cu 1 deținut, s'au găsit 4 tuburi.
Total 439 cartușe.

Toate aceste cartușe sunt constatate de noi, cu aproximație, deoarece până la încheierea prezentului proces-verbal au trecut un interval de 4 (patru) zile, în care timp prin ridicarea cadavrelor și curățirea executată în celule s'ar mai fi putut pierde din numărul lor.

Drept pentru care s'a încheiat prezentul proces-verbal în dublu exemplar.

Comandantul Inchisorii Militare Jilava,
(ss) *Colonel Ștefan Opreș.*

Comandantul Companiei de Gardă
(ss) *Cpt. Nițescu Dumitru.*

(ss) *Plot. Maj. Enciu Haralambie*
Custodele Inchisorii

16 Mai 1941
Dată în fața noastră,
(ss), Cpt. I. Eăsnovanu

DECLARAȚIA D-LUI C. ARGETOIANU

La cereera ce mi s'a făcut de către d-l Comisar Vasiliu, cu privire la cele întâmplăte, la mine acasă și la poliție, în ziua de Miercuri 27 Noemvrie 1940, fac următoarea declarație:

Era cam 8½ dimineăta, poate 9, scriam liniștit la biroul meu cu lampa aprinsă, căci era o zi întunecoasă. Deodată — ușile camerei mele de lucru erau deschise — văd năvălind în hall pe secretarul meu August Filip extrem de excitat, perorând și gesticulând și însoțit de doi inși necunoscuți... „am găsit pe d-lor la poartă și vor cu tot prețul să vă vorbească“. Filip vorbea repede și cu emoție ca și cum ar fi fost în fața unui mare pericol... Erau doi tineri îmbrăcați sumar dar fără bluză verde, din care unul șchiopăta și părea să fie mai mult „asistentul“ celuilalt. Cel care nu șchiopăta s'a prezentat drept comisarul Malcasian; șchiopul nu s'a prezentat, dar am aflat mai apoi că ar fi fost Dragomir, șeful garajului dela Prefectura de Poliție și că fusese rănit la picior noaptea la Jilava... Cei doi tineri au înaintat spre biroul meu și Malcasian mi s'a adresat cu următoarele cuvinte: „Domnule Argetoianu, s'a întâmplat azi noapte ceva foarte grav la Jilava, vieăta Dv. nu este în siguranță și am venit să vă rugăm să ne urmați la Poliție, căci numai acolo putem să garantăm că nu vi se va întâmpla nimic. Veți petrece câteva ore într'un fotel confortabil, până se vor liniști lucrurile“. Am întrebat ce se întâmplase la Jilava. N'au vrut să-mi spuie; „ceva grav“... atât am putut scoate dela ei... Am întrebat mai departe pe cel care vorbea, dacă avea un mandat împotriva mea și în ce calitate venea la mine. S'a legitimat drept „Comisar al Poliției Legionare“, mi-a spus că nu avea un mandat propriu zis, dar că era în interesul siguranței mele să-l urmez la Poliție.

Eram nedumerit, între timp sosise și d-l Gh. Alimănescu — care

locuia în casa din faţă — şi dânsul şi Filip au început să se certe cu legionarii şi să le declare că nu mă vor lăsa să plec. Socotind că tovarăşii lor erau în minoritate, alţi trei legionari ce fuseseră lăsaţi afară în automobil (o limuzină cu număr din Suceava — după cum am constatat la plecare) au intrat în anticameră, unde până la sfârşitul scenei au jucat rolul de personaje mute — şi de rezervă. Pe când Alimănescu şi Filip se certau cu cei doi legionari a eşit sus în galerie şi soţia mea, atrasă de sgomot şi dându-şi seamă de ce se petrecea, a telefonat repede d-lui Rioşianu. Acesta era în baie. Petrecuse noaptea la Jilava şi se înapoiase să ia o baie de destindere. A răspuns la telefon: „Cum? După ce s'a întâmplat azi noapte?“ (făcea aluzie la evenimentele dela Jilava, pentru mine încă tot necunoscute). Domnul Rioşianu i-a spus soţiei mele să nu plec, că se îmbracă şi vine numai decât la noi...

Era uşor de spus, dar greu de făcut. Cei doi legionari erau cât se poate de politicoşi — trebuie să o mărturisesc — dar tot atât de insistenţi pentru îndeplinirea „mandatului lor“... Timpul trecea repede, d-l Rioşianu nu putea sosi la timp, era evident. Soţia mea tot ţipa, „nu te duce, nu te duce“... şi desperată a chemat din nou la telefon pe d-l Rioşianu. Acesta a răspuns să viu cu legionarii la el, şi a cerut să vorbească cu „comisarii“. Se vede că i-a spus acelaş lucru şi lui şi d-l Malcasian a consimţit printr'un „bine“ în doi peri... apoi, întorcându-se spre mine a pronunţat cu dispreţ numele d-lui Rioşianu, adăogând cu ironie: „il cunoaştem pe d-l Rioşianu, se amestecă în toate, apoi când se întâmplă ceva se spală pe mâini şi pune toată vina pe noi legionarii....“.

D-l Malcasian mi-a făcut după aceasta o propunere: să-i dau în scris că nu am nicio pretenţiune pentru apărarea vieţii mele şi că, orice mi s'ar întâmpla, Mişcarea Legionară nu poartă nicio vină. Dacă le-aşi da o asemenea scrisoare la mână, ei n'ar mai avea nicio pretenţie şi aş putea să rămân acasă şi să mă păzesc singur... Nu ştiam ce să fac... Soţia mea, Filip şi Alimănescu tot strigau să nu plec — şi era cât p'aci să scriu scrisoarea... Ignorând masacrul dela Jilava, şi cu conştiinţa curată, neputând un minut să-mi întreb în cap ideia că Garda de Fier ar fi în stare să-mi facă un rău, mie, care fusesem simpatizantul ei şi care făcusem tot ce făcusem sub vechiul regim ca să ocrotesc Mişcarea — m'am hotărât însă până în cele din urmă să merg cu legionarii la d-l Rioşianu şi să iau ultimele hotărâri acolo. Am eşit cu dânsii, şi cum era şi automobilul lui Filip la

poartă, m'am urcat în el. Alimănescu s'a așezat la volan, eu lângă dânsul, iar Filip în fund. Au sărit imediat și cei doi legionari (comisarul și șchiopul) lângă Filip — și cum am pornit, au scos revolverele, le-au îndreptat spre Alimănescu și l-au forțat astfel în loc să apuce la stânga prin str. Amiral Urseanu spre d-l Rioșianu (în calea Dorobanților) să o ia drept înainte prin Victor Emanuel spre Poliție... Alimănescu protesta, Filip urla — cu greu i-am făcut să tacă, și am rugat pe Alimănescu să meargă la Poliție...

După cum nu știam ce se petrecuse la Jilava, nu știam ce era la Poliție. Cu Zăvoianu, Prefectul Poliției, avusesem pe vremuri relațiuni bune, și-i făcusem chiar câteva servicii... Ideia de a mă pune sub ocrotirea Prefecturii, mi se părea chiar foarte nemerită... Numai după ce am ajuns la Poliție mi s'au deschis ochii!

La Poliție platforma cea nouă era plină de automobile, iar când am pătruns pe ușa care dă pe platformă, am intrat în plină revoluție. Intrarea, scara, culoarele, mișunau de legionari; un freamăt de tropote, de voci înăbușite din care eșiau din când în când țipete de protestare, câte o interpelare, câte un protest... Cei care ne aduseseră ne-au croit drum prin mulțime, spre ușa unui birou, și m'au despărțit de Filip și Alimănescu, cu toate opunerile lor. Ușa biroului era încă închisă. A venit un domn și m'a întrebat cum mă chiamă. „Argetoianu“, am răspuns eu. „Ce profesie?“ a continuat domnul. „Niciuna“ — iar la această replică, domnul, amabil care se făcuse că nu știe cine sunt, a lăsat să cadă: „Încă un tâlhar care întrighiază împotriva noastră“.

.....

Ușa în fața căreia mă aflam neputând fi deschisă, am fost dus în alt birou, încăpător, în care, la 2 mese stăteau față în față doi chestori (legionari), iar pe o canapea și pe scaun, în șir, Gigurtu, Generalul Ilasievici, Ghelmegeanu, Dr. Marinescu (fostul Ministru al Sănătății) și fratele său Colonelul Victor Marinescu. Am fost pofțit să stau și eu. Ușa salonului era închisă cu cheia, și de câte ori bătea cineva la ușă, unul din chestori se ducea, deschidea și parlamenta cu cel de afară, apoi încuia ușa la loc. După câteva minute a fost adus și d-l Tătăreșcu... A vrut să ne vorbească, dar unul din chestori l-a rugat să nu comunice cu noi, iar pe noi, să păstrăm o discretă tăcere... până vine d-l Prefect.

Am așteptat mai bine de o jumătate de oră, până a venit un domn fercheș, cu un pardesiu „pepita“, care, după ce ni s'a prezentat ca d-l Biriș, secretar general al Ministerului de Interne, ne-a rugat să-l urmăm în Cabinetul Prefectului. L-am urmat unul după altul în coloană. Eu, din întâmplare, eram primul după dânsul. Abia pornisem, Biriș s'a întors către mine și mi-a spus: „Veți avea o plăcută surprindere... „Surprinderea a fost că în Cabinetul Prefectului, în loc să dăm de Zăvoianu, am găsit pe Sima. Conducătorul Mișcării Legionare, ni s'a înfățișat într'o stare de extremă tensiune nervoasă. Palid, alb aproape ca hârtia, îi tremurau buzele, și vorbele îi eșiau pripite, ca gloanțele dintr'un revolver. Cum a văzut pe Gigurtu și pe Ilasievici le-a spus: „Dar Dv. ce căutați aci, duceți-vă acasă“... Gigurtu și Ilasievici au plecat îndată. Lăsând apoi pe frații Marinescu la o parte, Sima ne-a luat pe Tătărăscu, pe Ghelmegeanu și pe mine într'un colț și ne-a spus să părăsim imediat țara, „pentru câțva timp“. Eu ascultam și continuam să nu pricep. Dar până să întreb pentru ce trebuia să ne expatriem, a luat cuvântul Tătărăscu și a întâmpinat că nu se putea pleca așa, cu una, cu două, că trebuia pașaport, că trebuiau vize, că mai trebuiau și devize... Pe când discutam cu Sima..., s'a deschis o ușă în fund și a apărut Colonelul Zăvoianu, și mai palid și mai nedormit, și mai zăpăcit decât Vice-președintele Consiliului. Acesta s'a precipitat spre d-l Prefect și au început să discute amândoi, foarte animați, dar pe șoptite. Cum erau departe de noi, n'am auzit nimic, dar am avut impresia că Sima se străduia să convingă pe Zăvoianu să facă sau să nu facă ceva. Pe când vorbeau încă, a făcut d-l Rioșianu irupție în birou, și dela ușă văzând pe Sima: „Ah! Bravo Sima, ești aci!“... Apoi întorcându-se spre noi: „Am venit să vă iau să vă duc acasă! Hai veniți! Vom vedea mai târziu ce e de făcut!“... Ne-am luat ziua bună dela Sima și în naivitatea noastră am mulțumit și Colonelului Zăvoianu și am pornit cu d-l Rioșianu care a ieșit în fruntea noastră și cu doi agenți, a dat la o parte mulțimea ce forfotea în anticameră și pe culoare și astfel am ajuns în două minute iarăși pe platformă. Aci ne-am urcat repede în două automobile în al d-lui Rioșianu, el, Tătărăscu, Ghelmegeanu și cu mine; într'un al doilea frații Marinescu. Pe drum au început lămuririle și am aflat ce se întâmplase în cursul nopții la Jilava. D-l Rioșianu ne-a informat atunci că nu ne duce acasă, ci la Ministerul de Interne unde vom fi mai în siguranță. Am stat la Ministerul

de Interne, unde a mai fost adus și d-l Ralea, până Luni, 2 Decembrie.

În noaptea de Miercuri, 27 spre Joi 28 Noembrie, la orele 4 dimineața, cele două camere în care ne aflam au fost atacate de mai mulți legionari. Eram cu toți desarmați, pe când legionarii cari ne atacau și ne amenințau prin uși, erau înarmați cu revolvare. D-l Comisar Clonța, care se afla cu noi, și care a putut crăpa la un moment dat una din uși, a recunoscut pe legionarii: Șocariciu și Găină, precum și pe Stoia, atașat la Cabinetului Ministrului Petrovicescu și care-și introdusese camarazii în Minister. Din fericire pentru noi, ușile masive de stejar au rezistat asalturilor până a venit ajutorul solicitat telefonic dela Comandamentul Militar.

Alte neplăceri n'am mai avut.

(ss) *C. Argetoianu.*

23 Mai 1941

Data în fața noastră,
(ss), Cpt. I. Răsnovanu

DECLARAȚIA D-LUI AUGUST FILIP

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, orele 8,45, sosind la d-l Argetoianu, am găsit în fața porții doi tineri îmbrăcați în uniforma Poliției Legionare, cu dolmane scurte, care sosiseră într'un automobil oprit ceva mai departe. Un tânăr șchiopăta și se sprijinea în baston: era Dragomir, șeful garajului Poliției, așa cum s'a recomandat în casă.

Întrebându-i ce doresc, mi-au răspuns că trebuie să comunice ceva personal d-lui Argetoianu. Am insistat să-mi comunice mie obiectul vizitei potrivit obiceiului, dar au refuzat. Celălalt tânăr mi-a vârat sub nas o carte de identitate de Comisar de Poliție Legionară: era Malcasian.

La intrarea pe ușă a fost o mică busculadă, căci voiau să intre înaintea mea, dar le-am luat-o înainte și am anunțat pe d-l Argetoianu, că doi comisari dela Poliția Legionară doresc să-i vorbească. Am ținut să intru în birou cel dintâiu, ca să-l previn ca să nu se înspăimânte de năvala lor. Cei doi tineri au declarat că au ordin să ducă pe d-l Argetoianu la Prefectura Poliției, de oarece viața d-sale este în primejdie acasă, în urma unor lucruri grave ce s'au întâmplat noaptea la Jilava. Au refuzat să spună ce anume s'a întâmplat la Jilava. Am voit să telefonez d-lui Rioșianu, dar cel care șchiopăta, Dragomir, a pus mâna pe receptor și m'a oprit să telefonez. Am voit să fug din casă să anunț pe prietenul George Alimănescu, care locuia peste drum. Dragomir m'a prins ca să nu fug. Am reușit totuși să scap din mâna lui, am trecut strada și am chemat pe d-l Alimănescu. Acesta a venit numaidecât și o discuție violentă a început între Alimănescu și mine de o parte și Dragomir și Malcasian de altă parte. Alimănescu cunoștea personal pe Dragomir. Noi ne opuneam ca d-l Argetoianu să meargă la Po-

liție, arătând că este suferind, în vârstă și nu poate suporta asemenea emoții, iar legionarii strigând la noi că de ce ne amestecăm și că vom păți-o rău. În special Dragomir îmi reproșa de ce am alarmat pe d-l Alimănescu și de ce am voit să telefonez. Intre timp au mai intrat în casă încă 3 legionari ce veniseră în aceeași mașină și care nu au luat parte la discuții.

Am alergat la etajul I, la D-na Argetoianu, am pus-o în curent cu cele ce se petrec jos, iar d-sa a telefonat d-lui Ministru Rioșianu, dela alt telefon din casă, de existența căruia nu știau vizitatorii.

D-l Ministru Rioșianu, a comunicat d-nei Argetoianu, că tocmai lua o baie ca să se învioreze, căci nu dormise deloc noaptea, și ne ruga să-l așteptăm până se îmbracă și vine numai decăt. A precizat că d-l Argetoianu nu trebuie să plece la Poliție, sub niciun cuvânt. Cei doi legionari n'au voit să se supună instrucțiunilor d-lui Rioșianu. Au afirmat ritos că ei au ordin să ducă pe d-l Argetoianu la Poliție și ei vor executa acest ordin. Altă discuție violentă. Malcasian spunea: „Cine știe dacă în acest moment d-l Rioșianu mai este ministru!“.

Intre timp telefonul sună din nou: d-l Rioșianu cere să vorbească la telefon cu comisarii legionari. A vorbit cu Malcasian, care nu a părut deloc convins să asculte ordinele Ministrului, spunând că: „d-l Rioșianu prea se amestecă în toate și când iese rău, aruncă vina pe legionari“.

Văzând că d-l Alimănescu și eu mine ne opunem la plecarea d-lui Argetoianu, Malcasian a propus atunci: „Domnule Argetoianu, noi vă lăsăm acasă dacă ne dați în scris că nu veți avea nicio pretențiune în cazul când vi se întâmplă ceva. În acest caz, noi, din Mișcarea Legionară, nu mai avem nicio răspundere pentru viața Dv.“. Eu am răspuns că asemenea propunere constituie o amenințare directă. Că scrisoarea nu are niciun rost, căci dacă i se ia viața, d-l Argetoianu tot nu-i mai poate trage la răspundere. Legionarii au adus atunci în casă pe d-l General Ilasievici, ridicat și d-sa dela domiciliu și păstrat în auto spunându-ne: „Iată că d-l General Ilasievici merge de bună voie, de ce nu faceți și Dv. la fel?“. Fără a spune un cuvânt, d-l General Ilasievici a înclinat capul în semn de afirmare.

D-l Argetoianu a ezitat câteva minute și a sfârșit prin a declara, că d-sa merge la Poliție, căci nu are a-și reproșa nimic, că întotdeauna a ajutat Mișcarea Legionară, dar că va trece întâiu pe la d-l

Ministru Rioșianu, să lămurească cazul. D-na Argetoianu a telefonat în acest sens d-lui Rioșianu.

Alimănescu și eu, am continuat să ne opunem la plecarea d-lui Argetoianu, dar văzându-l intransigent, am convenit ca d-l Argetoianu să plece cu comisarii legionari, dar sub următoarele condițiuni:

- a) Să mergem și noi doi cu d-sa;
- b) Să mergem în mașina mea;
- c) D-l Alimănescu să conducă mașina.

Comisarii Dragomir și Malcasian s'au sfătuit cu ceilalți trei tovarăși și au răspuns că acceptă aceste trei condiții, ca să mergem la d-l Rioșianu. D-l Alimănescu s'a urcat la volanul mașinei mele, d-l Argetoianu la dreapta sa în față, iar eu în fund. Deodată s'au mai urcat în dreapta și stânga mea, comisarul Malcasian și un altul (din cei trei). În momentul când să pornească mașina, aceștia doi au scos revolverele și le-au îndreptat unul în ceafa d-lui Alimănescu, altul în pieptul meu, strigând: „Haideți la Poliție“. Mașina a pornit în-cet, eu strigam, ca să audă servitorii d-lui Argetoianu, aflați în curte, că suntem siliți să mergem la Poliție, și să anunțe pe d-l Rioșianu. Mașina cu care veniseră legionarii, condusă de data aceasta de Dragomir, s'a plasat în spatele mașinii mele și a început să ne împingă cu bară din față, ca să ne silească să nu oprim și să mergem spre Poliție. Tot drumul, de acasă până la Poliție, pe calea Victoriei, Dragomir a lovit cu bara mașinei lui, spatele mașinii mele, în timp ce cei doi care erau cu noi în mașină, au continuat să ne amenințe cu revolverele: fiecare comisar avea câte 2 revolvere

Ajunși la Poliție, am scoborît în curtea din dreapta, deasupra garajului. Pe culoarele Prefecturii, în ascensor, până am ajuns într'o comeră, Dragomir m'a ghiontit și îmbrâncit mereu, reproșându-mi de ce am chemat pe Alimănescu și de ce am telefonat d-lui ministru Rioșianu.

La primul etaj ne-am oprit într'o cameră mică. D-l Argetoianu obosit s'a așezat pe un scaun. Un tânăr blond l-a întrebat cum îl cheamă. D-l Argetoianu și-a spus numele. Tânărul blond, cu o mustață scurtă, subțire, s'a prefăcut că n-a auzit bine și l-a mai întrebat odată cum îl cheamă. Iar a răspuns d-l Argetoianu. Atunci tânărul i-a strigat: „Ești un tâlhar!“. Iar am protestat.

D-l Argetoianu a fost dus în altă cameră. În camera mică unde rămăsesem eu Alimănescu, Dragomir a adus un soldat înarmat să ne păzească, să nu vorbim unul cu altul. Dragomir a plecat din ca-

meră, amenințându-ne că vom putrezi în pivnița Poliției, căci am insultat Mișcarea Legionară și recomandând sentinelei să tragă în noi dacă vorbim.

A mai intrat în cameră un tânăr, tot „comisar“, care ne-a păzit să nu conversăm.

După vreun sfert de oră ușile s'au deschis, am trecut la secretarul general unde am găsit pe d-l Argetoianu și ni s'a comunicat că suntem liberi. Ne salvase d-l ministru Rioșianu.

(ss) *August Filip*, avocat.

6 Iunie 1941

Văzut.

Jude instructor,

(ss) *Cpt. I. Răsnovanu.*

DECLARAȚIA D-LUI GENERAL ADJ. ILASIEVICI

În dimineața de 27 Noembrie 1940, cam pe la orele 9 m'am pomenit în camera de culcare cu trei indivizi arătând că sunt Poliția Legionară și că, în interesul siguranței mele să-i urmez. Ei erau cu revolvere și-mi amenințau mișcărilor. Întrebându-i în baza cărui ordin fac această descindere, mi-au răspuns că sunt Poliția Legionară, repetând că în interesul siguranței mele personale să-i urmez. Unul dintre ei, care se dădea ca șef, a spus că e comisar și îl cheamă Văjoianu, pe ceilalți nu știu cum îi chema.

M'am îmbrăcat, urcându-mă în automobilul ce aștepta afară și în care se mai găsea un al patrulea individ. Au ridicat dela mine două revolvere și un pistol cu cartușe de salon. De acasă am plecat la d-l Argetoianu. Acolo, după parlamentări, s'a urcat și d-l Argetoianu într'un automobil de unde am fost conduși la Prefectura Poliției. În camera unde am fost introduși se găseau: d-nii Gigurtu, Ghelmegeanu, venind apoi și d-l Tătărescu.

.....
.....
(ss) *General aghiotant Ilasievici.*

16 Mai 1941.

Văzut.

(ss) Cpt. I. Răsnovanu.

DECLARAȚIA D-LUI GH. TĂTĂRĂSCU

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, s'a prezentat la domiciliul meu din str. Polonă Nr. 19, o echipă de 5—6 legionari condusă de un șef, și trecând cu forța peste sentinela de pază a porții din curte, a intrat în biroul meu de lucru. Șeful acestei echipe, pe care fostul Inspector de Siguranță Husărescu ce se afla în acel moment la mine l-a identificat ulterior ca fiind Inspectorul de Poliție Legionară Tudor, m'a invitat în numele d-lui Colonel Zăvoianu, Prefectul Poliției, să-l urmez la Prefectură, pentru „a mă pune în siguranță pentru acea zi, căci aveau să fie turburări în care viața mea putea fi primejduită“.

Increzător în buna credință a agenților d-lui Colonel Zăvoianu, am dat curs invitațiunii ce mi se făcuse, mai ales că în decursul convorbirii noastre își făcuse apariția o altă echipă de agenți legionari, care avea aceeași misiune. Această a doua echipă nu-și ascundea însă simțămintele și gândurile agresive.

Am intrat în Prefectura Poliției, prin curtea din spatele imobilului, întâmpinați de o gardă a Poliției Legionare, care s'a grăbit să mă înconjoare și apoi să mă împingă mai mult decât să mă îndrumeze către unul din birourile Prefecturii.

Aci am găsit ținuți sub pază pe d-nii: C. Argetoianu, Ion Gigurtu, General Ilasievici, M. Ghelmegeanu, General Dr. Marinescu. Încercarea mea, de a vorbi cu cei prezenți a fost oprită de unul din agenții păzitori care mi-a notificat că „nu avem voie să vorbim între noi“. Am înțeles atunci că „punerea noastră în siguranță“ avea alte rosturi decât cele comunicate.

După aproape o jumătate de oră de așteptare, și-a făcut apariția în biroul închisoare, Domnul Biriș, Secretar General la Mi-

nisterul de Interne, zicându-ne: „Vă rog să poftiți în sala de alături, unde veți avea o surpriză agreabilă“.

Trecând în această sală, am găsit așteptându-ne pe d-l Horia Sima, Vicepreședintele Consiliului, care după ce a rămas numai cu d-l Argetoianu, Ghelmegeanu și cu mine, ne-a invitat să plecăm cât mai degrabă în străinătate pentru a ne pune viața în siguranță.

În timpul în care arătam fostului Vicepreședinte al Consiliului de ce nu puteam urma invitațiunea sa, și-a făcut intrarea în sală d-l Colonel Zăvoianu, vizibil jenat, cu fața descompusă. D-l Horia Sima s'a retras cu Prefectul Poliției într-o cameră vecină. La reîntoarcere, ambii ne-au reînnoit invitația de a pleca în străinătate.

În acest timp, sosește în mijlocul nostru d-l Subsecretar de Stat Rioșianu, care nu și-a ascuns satisfacția de a ne fi regăsit la timp și ne-a invitat la Ministerul de Interne unde am ajuns către orele 11. Am rămas apoi la Ministerul de Interne, sub protecția d-lui Subsecretar de Stat Rioșianu, 5 zile.

În noaptea de 27/28 Noemvrie, am fost amenințați de „o vizită omagială“, a d-lor Stoia, șef de Cabinet la Ministerul de Interne, însoțit de d-l Șocariciu, șef legionar și alți frunțași.

Amenințarea a avut loc către orele 3 dimineața, când am fost sculați din somn de bătăile făcute, în ușa biroului, în care ne găseam, de către d-nii de mai sus.

Am reușit să stabilim o legătură cu Președinția Consiliului și cu d-l Subsecretar de Stat Rioșianu, care s'a grăbit să ne trimită ajutoare suficiente pentru a restabili ordinea și paza noastră, turburată de Șeful de Cabinet Stoia și însoțitorii săi.

(ss) *Gh. Tătărăscu.*

27 Mai 1941.

Văzut.

(ss) Cpt. I. Răsnovanu.

DECLARAȚIA D-LUI MIHAIL GHELMEGEANU

În ziua de 27 Noemvrie 1940, la ora 8^{1/2} dimineața, au pătruns în casa mea din Piața Gh. Cantacuzino, în apartamentul din demi-subsol, unde am camera de culcare, câțiva indivizi, care intrând direct în apartament, s'au prezentat ca făcând parte din Poliția Legionară. Probabil că aceștia au fost conduși de către unii dintre acei legionari, sau după indicațiunile lor, care au făcut de gardă, pe rând, câte doi, ziua și noaptea, în casă, în timpul domiciliului obligatoriu ce mi-a fost impus dela Septemvrie la Octomvrie 1940.

Așa îmi explic siguranța cu care, la 27 Noemvrie au pătruns în casa mea, ca oameni care au fost înăuntru și cunosc intrările și încăperile. Când susnumiții au pătruns în casă, eu nu eram încă complet îmbrăcat. Mi s'a cerut să merg de urgență la Prefectura Poliției Capitalei, pe motivul că în noaptea precedentă au fost omorâți deținuții dela Jilava de către legionari insubordonați și că, în aceste condițiuni, viața mea este în primejdie.

La Prefectura Poliției Capitalei, ași fi în siguranță și de aceea sunt invitat acolo.

Am răspuns că nu merg decât la invitația unui reprezentant al autorității constituite în Stat, Justiție sau Poliție.

Am invocat circulara semnată de Horia Sima, în care se aducea la cunoștință că Poliția Legionară, singură nu poate lua nicio măsură, decât în cazurile când este asistată de un reprezentant al autorității, ceea ce nu era cazul în împrejurările pe care le relatez.

Cu toată întâmpinarea mea, am fost somat să urmez pe cei de față la Prefectura Poliției, aceștia limitându-se a se pretinde identificați cu carnete de membri ai Poliției Legionare.

Am refuzat.

Am încercat să telefonez la Ministerul de Interne. Abia începusem convorbirea și mi-a fost întreruptă, smulgându-mi-se din mână

receptorul, sub cuvânt că nu am dreptul să telefonez. Intre timp, casa a fost invadată și de alți legionari sosiți cu automobile, care au ocupat și apartamentul de sus, unde am instalate birourile. Acolo, de asemenea, membrii din familia mea au fost opriți să telefoneze în oraș, din care cauză au ieșit în stradă, părăsind casa.

Am început să mă îmbrac, fiind străjuit la ușa apartamentului unde mă aflam, de un agent legionar, îmbrăcat în manta de piele ea agenții și gardiștii de Poliție din Capitală.

Intre timp soseau și alți legionari care umblau prin toată casa și-mi cereau să mă grăbesc. La întâmpinarea mea, ca să înceteze această mascaradă și dacă vor să omoare, să tragă imediat, mi s'a răspuns că dacă urmez cererii lor, a doua zi le voi fi recunoscător.

Când am terminat să mă îmbrac, am urcat în apartamentul de sus, unde am găsit încăperile pline cu legionari. Or fi fost 10—15 la număr.

Puțin timp după ce am urcat în biroul meu, a venit un domn ofițer, cu gradul de Maior, spunând că este trimis dela Președinția Consiliului de Miniștri, și că mă afln sub protecția sa.

Atunci, unul din legionarii de față, a telefonat la Prefectura Poliției Capitalei, cerând instrucțiuni. S'a răspuns ca să fiu adus imediat la Prefectură pe sus și chiar legat, dacă mă opun.

Am știut aceasta din ordinul care a fost dat de una din căpeteniile legionare, celorlalți, aflați în casă.

Ofițerul a părăsit casa, pentru a raporta situația. Intre timp am căutat să arăt celor de față, că insist să rămân acasă și că-mi asum riscurile. Un moment, mi s'a cerut, în fața soției mele, ca să dau o scrisoare în acest sens.

Au revenit însă imediat, cerând pe un ton cominatoriu, ca să-i urmez la Prefectura Capitalei.

Am cerut atunci să mi se dea voie, de a-mi lua rămas bun dela copilul meu.

Mi s'a interzis și am fost împins spre ieșirea casei.

În stradă erau 3—4 automobile care aduseseră pe legionari. Lângă poartă, sosiseră circa 10 jandarmi, orânduți prin flanc câte doi, în frunte cu un ofițer.

Am întrebat pe ofițer, dacă trebuie să mă ure în mașină. Nu mi s'a dat niciun răspuns, probabil în lipsa unui consemn special. Am fost îmbrâncit în automobil, și așezat la mijloc între doi legionari, un altul luând loc lângă șofer.

Ceilalți legionari s'au urcat în mașinile următoare, îndreptându-ne spre Prefectura Poliției Capitalei, după un ocol prin str. Lipsecani.

Ajuns la Prefectură, am fost introdus într'o cameră dela primul etaj, unde se afla un soldat cu vestonul descheiat, la birou.

Apoi am fost condus într'o altă cameră, unde am găsit pe d-l Ion Gigurtu, și unde au venit într'un interval de un sfert de oră, aduși probabil în aceleași condițiuni, d-nii: C. Argetoianu, General Ilasievici, Gh. Tătărescu, General N. Marinescu și Colonelul Marinescu.

Cei de față nu aveam voie să vorbim unii cu alții. În acest birou lucra un legionar, care mi-a spus că a făcut de gardă la mine acasă, pe când mă aflam în domiciliul obligator.

.....

În această fază a situației, a intrat în încăperea în care ne aflam, fostul Secretar General dela Interne Biriș și apoi Horia Sima. Am fost conduși în cabinetul Prefectului Zăvoianu. Horia Sima era foarte palid, iar Prefectul Zăvoianu surescitat.

Horia Sima ne-a spus în grupul în care mă aflam cu d-nii Tătărescu și Argetoianu că trebuie să plecăm în străinătate și a vorbit Prefectului Zăvoianu despre eliberarea pașapoartelor, dându-ni-se a înțelege că am fi liberi. Situația era confuză și nu s'a clarificat decât prin venirea d-lui Subsecretar de Stat al Interneleor, Rioșianu, care ne-a condus la Ministerul de Interne.

.....

La Ministerul de Interne, în timpul nopții de 27—28 Noemvrie, pe la ora 2, fostul șef de cabinet al Generalului Petrovicescu, anume Stoia, numit după aceea șef al organizației legionare din Constanța, a încercat cu Șocariciu și alții al căror nume nu-l cunosc, să forțeze ușa încăperii în care ne aflam cu toții, cerându-ne să deschidem, pentru a ne face „o vizită omagială“. S'a anunțat de noi prin telefonul direct aflat în cabinetul ministerial, Comandamentul Militar al Capitalei, care a trimis un ofițer pentru a ne despresura.

Am aflat, deasemenea ulterior dela personalul meu de serviciu, că, după 2 ore dela plecarea mea, a mai trecut o grupă de legionari, care intrând în casă, au scotocit peste tot, căutându-mă.

După relatările personalului meu de serviciu, erau hotărâți să măucidă pe loc. Nu știau că mă aflam la Ministerul de Interne.

(ss) *Mihail Ghelmegeanu.*

DECLARAȚIA D-NEI ECATERINA N. IORGA

Astăzi, 20 Ianuarie 1941,

Înaintea noastră, Vintilă V. Ionescu, judecătorul de instrucție al Trib. IIfov, cab. V, asistat fiind de grefierul nostru, s'a prezentat *d-na Ecaterina N. Iorga*, și ne-a făcut următoarele declarații:

Stăteam la birou în odaia mea în vila dela Sinaia și seriam, — aceasta în ziua de 27 Noemvrie 1940, orele 5, după amiază. Deodată ușa dela camera mea s'a deschis și au intrat 3 persoane care au barat ușa și circa 4 sau 5 persoane erau în odaia alăturată.

M'am ridicat impresionată dela birou și i-am întrebat cine sunt. Unul din indivizi mi-a răspuns că sunt Poliția legionară a Capitalei.

I-am întrebat ce dorește și mi-au răspuns că au venit să ia pe d-l Profesor Iorga pentru interogator.

Am cerut să-mi arate autorizația pentru acest lucru.

M'au întrebat unde este d-l Profesor Iorga. Le-am spus că d-l profesor este bolnav. Au răspuns mirați: „bolnav“? și atunci m'au dat deoparte.

În acest moment a intrat pe ușă bucătăreasa Aneta Cazacu, — și i-am făcut semn să ducă ceaiul sus.

Indivizii care erau în cameră au observat semnul meu și s'au luat după bucătăreasă. Ceilalți indivizi care nu intraseră în camera mea până în acel moment, cercetaseră camerele și deschiseseră dulapurile spre a vedea ce se află în ele.

Când indivizii cari erau în camera unde mă aflam eu, s'au luat după bucătăreasă, — au venit și ceilalți și s'au urcat cu toții în camera de sus, unde se găsea soful meu, ajungând înaintea bucătăresii. Eu am rămas în camera mea.

Intr'un minut s'au întors jos, soțul meu era înainte, iar indivizii în urma lui.

Jos, soțul meu s'a dus direct la cuier ca să se îmbrace, iar unul dintre indivizi cu o mână de o parte, iar cu cealaltă de altă parte a corpului soțului meu, îl înconjura, — ca și când l-ar fi păzit să nu fugă.

Când soțul meu a vroit să-și pună galoșii, probabil că a băgat de seamă că unul din indivizi se uită curios și atunci l-a întrebat dacă nu e voie să-și ia galoșii, — iar eu i-am spus să-și ia galoșii ca să nu răcească. Soțul meu a vrut să se ducă în odaia de baie, însă indivizii nu i-au permis. Atunci am intervenit spunându-le că probabil dacă vrea să se ducă la baie, are nevoie de ceva. Niciunul din indivizi nu a răspuns nimic, dar nu i-au permis să se ducă.

Unul dintre acești indivizi mi s'a adresat, spunându-mi să se scoată mașina. Eu am răspuns că noi nu avem mașină.

Apoi, împreună cu soțul meu, au coborât cu toții scările și au plecat. Unul dintre indivizi care își uitase pălăria, a cerut să-i fie adusă, — iar soțul meu mi-a strigat să am grijă de notele dela „Istoria Universală“ la care lucra.

.....

Imediat după plecarea soțului meu din vilă, am telefonat fiului meu Mircea Iorga la București, ca el să anunțe pe Conducătorul Statului de cele întâmplate. Mai târziu mi-a răspuns că nu a găsit pe Conducătorul Statului și că i-a comunicat Generalului Petrovicescu, care i-a răspuns că va lua măsurile necesare.

Am așteptat toată noaptea, însă nu am primit niciun răspuns. În dimineața de 28 Noemvrie 1940, am fost chemată la București, unde am constatat nenorocirea care se întâmplase

I s'a citit, stăruie și semnează.

(ss) *Ecaterina N. Iorga.*

Jude Instructor,

(ss) *Vintilă V. Ionescu.*

Grefier, (ss) *Indescifrabil.*

DECLARAȚIA D-REI ALINA N. IORGA

Astăzi, 5 Februarie 1941.

Înaintea noastră, Vintilă Ionescu, judecătorul de instrucție, cab. V. Trib. Ilfov, asistat fiind de grefierul nostru, s'a prezentat *d-ra Alina Iorga* și ne-a făcut următoarele declarațiuni:

În după amiaza zilei de 27 Noemvrie 1940, pe la orele 17,30 am plecat dela vila noastră din Sinaia să fac o promenadă prin pădure, eu câinele meu, lăsând acasă pe tatăl meu Profesorul Iorga și pe mama mea.

M'am reîntors spre vilă din pădure după aproximativ 10 minute, când am observat că lângă o mică pantă care mergea spre vilă, se oprește o mașină din care a descins o persoană ce purta o pălărie obișnuită și un pardesiu de culoare închisă. Această persoană a început să urce panta care mergea la vilă și eu mergând deasemenea în aceeași direcție, am ajuns împreună în capul pantei, unde am observat că se afla tatăl meu înconjurat de vreo 6—7 indivizi îmbrăcați civili, mai mult tineri între 30—35 ani.

Tatăl meu cobora liniștit împreună cu aceștia și ajungând în drep-tul meu, mi-a spus că este luat la București pentru o anchetă.

Eu am întrebat ce fel de anchetă și unul din ei a răspuns pur și simplu că este o anchetă.

Atunci am spus că vreau să-l însoțesc pe tatăl meu la București. Mi s'a răspuns de către unul din acei indivizi că nu este loc în mașină și pentru mine.

Apoi indivizii au continuat să coboare panta spre șosea, împreună cu tatăl meu, iar eu am coborât după dâșii.

La un moment dat unul din ei, văzând că voeise să-i însoțesc până jos mi-a spus că drumul meu mergea în altă direcție.

Eu am continuat să-i însoțesc până jos, spunând că am dreptul să merg cu tatăl meu până la mașină.

Ajunși jos, i-am întrebat dacă este vorba de procesul „Căpitanului“, iar unul din ei a râs în mod sarcastic și nu a răspuns nimic.

Eu am adăugat că tatăl meu este obișnuit să stea lângă șofer în mașină; atunci acela care se urcase lângă șofer, i-a cedat locul tatălui meu. Apoi s'au urcat 4 indivizi în fund și în față probabil încă unul.

După ce s'au îmbarcat cu toții în mașină, am observat că unul din ei rămăsese jos.

La plecare, s'au salutat cu salutul legionar, plecând pe șosea.

.....

Citindu-mi-se, stărui și semnez,

(ss) *Alina Iorga.*

Jude Instructor,

(ss) *V. Ionescu.*

Grefier, (ss) *Indescifrabil.*

DEPOZIȚIUNE DE INFORMATOR

1940, Decembrie 9.

Înaintea noastră Eugen Georgescu, Judecător de Instrucție de pe lângă Trib. Prahova, Cab. II, asistat de grefierul Cabinetului, prezentându-se *Jandarmul Plutonier Stoicescu Aurel*, ne-a declarat cele ce urmează:

În noaptea de 27—28 Noembrie 1940, am fost în serviciu în raza postului pentru măsuri de ordine, și m'am înapoiat acasă pe la orele 2.

.....

Între orele 7—7,15, mergând spre post, m'am întâlnit cu gardianul public Petre Zamfir, care locuiește în comuna Strejnic și face serviciul la Chestura Poliției Ploiești, cu care am discutat diferite chestiuni de serviciu, după care numitul a plecat spre Ploiești.

Peste 10—15 minute, Petre Zamfir, care era cu bicicleta, s'a înapoiat și mi-a spus că pe raza postului nostru se află un cadavru cu barbă.

Am plecat imediat la fața locului și pe șoseaua Ploiești-Strejnic, cam la 1 km. de Strejnic, pe partea dreaptă a șoselei, pe miriște, la o distanță de 15 m. de șosea, am găsit cadavrul unui necunoscut, în etate de 68—70 ani, cu barbă, căzut pe spate, cu mâna dreaptă puțin depărtată de corp și cu degetele împreunate în semnul crucii.

La fața locului am găsit pe comisarul Safta și un Domn Locotenent de Infanterie, precum și alți oameni. Comisarul m'a întrebat dacă cunosc pe victimă, și i-am răspuns că nu-l cunosc.

Atunci comisarul mi-a spus că este cadavrul d-lui Profesor Nicolae

Iorga, rugându-mă să procedez la legitimare și arătându-mi și căciula victimei cu inițialele N. I.

.....

Victima avea o rană în regiunea orbitei stângi, produsă prin armă de foc, iar în regiunea pectorală dreaptă, prin palton, se cunoșteau găurile mai multor proiectile de armă de foc.

Sub cap era sânge închegat.

La fața locului am găsit 9 tuburi de trei calibre: 9, 7 și 6,35 și unul de calibrul 9, netras.

.....

Din faptul că pe cadavru se afla brumă, convingerea mea este că victima a fost ucisă înainte de ora 3 dimineța, iar din faptul că la fața locului s'au găsit tuburile gloanțelor trase, precum și sânge, cred că victima a fost ucisă chiar la locul unde a fost găsită.

Citindu-i-se, stărue și semnează.

(ss) Jandarm Stoicescu Aurel.

Judecător Instructor, (ss) Eugen Georgescu.

Grefier, (ss) Indescifrabil.

DECLARAȚIA D-NEI ECATERINA V. MADGEARU

Astăzi, 11 Ianuarie 1941, înaintea noastră O. Cernătescu, Judecătorul de Instrucție, Cab. 3, Trib. Ilfov, asistat fiind de grefierul nostru, s'a prezentat *D-na Ecaterina Virgil Madgearu* și ne-a făcut următoarele declarațiuni:

În ziua de 27 Noemvrie 1940, eram la masă cu soțul meu Virgil Madgearu, când pe la orele 2, am fost înștiințați de către servitoare, că un domn Coriolan Popescu îl caută pe soțul meu. Prin ușa întredeschisă dintre sufragerie și hall, am văzut că erau mai multe persoane. Soțul meu și eu după el, ne-am dus în hall, unde am văzut că erau 6 persoane, dintre care doi mai în vârstă (unul dintre ei avea mustați groase), iar ceilalți patru mai tineri. Ei au spus soțului meu să meargă cu ei la Prefectura Poliției pentru a da o declarație. Cum noi nu-i cunoșteam și soțul meu i-a întrebat cine sunt, unul dintre ei a scos legitimația, spunând că-l cheamă Dacu Tudor. Legitimația am avut-o și eu în mână și am văzut că în ea seria „Dacu Tudor, informator la Poliția Legionară din Ploiești“. Legitimația avea fotografia lipită pe ea și am observat că era fotografia persoanei care s'a recomandat Dacu Tudor. Cum soțul meu spunea că nu ar putea pleca cu niște necunoscuți pentru el și care nu aveau nici un ordin să-l ridice, unul dintre cei 6, i-a răspuns că de ce să-i fie frică, fiindcă dacă ar voi ei, ar putea să termine cu soțul meu pe loc. Unul dintre ei, am văzut că stătea lângă telefonul din hall, pentru a împiedeca vorbirea la telefon, ceea ce a făcut și un altul la telefonul din birou, atunci când eu m'am dus să însemnez pe Dacu Tudor. Când am revenit în hall, unde între timp soțul meu discuta cu cele 6 persoane, el a vrut să-mi spună ceva și a fost

împiedicat. Cum soțul meu era revoltat că nu i se permite să vorbească cu mine, unul dintre cei 6, care s'a recomandat „Tucan“, a spus soțului meu că-și dă cuvântul de onoare de legionar, că într'o oră soțul meu va fi înapoi acasă. Alți doi dintre ei, au repetat aceasta, dându-și și ei cuvântul de onoare.

Auzind aceasta, soțul meu mi-a spus că se încrede în cuvântul de onoare al legionarilor și a plecat cu ei.

În urma plecării soțului meu, am telefonat cunoștințelor mele, care interesându-se la d-l Subsecretar de Stat Rioșianu, am primit după vreo oră comunicarea din partea d-lui Mihalache, că mașina în care se afla soțul meu a luat direcția Ploești.

În căutarea lui, au plecat secretarul său și secretarul d-lui Mihalache. Pe la orele 16,30—17, mi s'a comunicat dela Postul de Jandarmi Tâncăbești, că soțul meu a fost găsit ucis.....

.....
Citindu-i-se, stăruie și semnează.

(ss) *Ecaterina V. Madgearu.*

Jude Instructor, (ss) *O. Cernătescu.*

Grefier, (ss) *Indescifrabil.*

PROCES-VERBAL

Astăzi, anul 1941, luna Iulie, ziua 15.

Martorul Lărgeanu Virgil, avocat, după ce a depus legiuitul jurământ, a făcut următoarele declarațiuni:

În ziua de 27 Noemvrie 1940, l-am văzut pe Virgil Madgearu la ora 12, într'o stare sufletească de deprimare, stare sufletească ce nu mai văzusem la el timp de 10 ani cât i-am fost secretar și în care timp avusese desiluzii și amărăciuni pe care le înfruntase. Era foarte impresionat de cele petrecute la Jilava, pe care le știa dela D-nii Maniu și Mihalache, ce fuseseră înainte la dânsul și-l informaseră.

Dacă nu avusese niciodată cuvinte bune pentru cei dela Jilava, i se părea abominabil să se ridice viața la atâția oameni fără ca Justiția țării să-și fi rostit cuvântul.

Totodată mi-a spus că în dimineața aceea fuseseră ridicați de acasă D-nii Tătărăscu, Argetoianu, între alții și D-l Gigurtu.

Eu eram mirat că-l ridicaseră și pe Gigurtu. Madgearu mi-a spus că probabil frica de concurenți, asta a fost expresia lui.

I-am spus că în ceea ce-l privește, fusese și el condamnat de regimul care prigonise pe legionari. I-am mai spus că a fost acela care a interpellat guvernul Tătărăscu, când D-l Antonescu fusese îndepărtat dela Statul Major. Că fusese atunci consultat într'o chestiune economică. Că n'a fost niciodată dușman al legionarilor și că luase parte la încheierea pactului de neagresiune cu legionarii.

A rămas însă foarte îngrijorat și pesimist de perspectivele situației din Țara Românească.

La 1,30 l-am părăsit, iar la 2,30 am primit un telefon dela D-l Mihalache care m'a invitat imediat la el. D-l Mihalache mi-a relatat că pe la orele 2 fără un sfert, au venit niște indivizi la Madgearu,

care s'au declarat legionari, l-au invitat să facă o declarație urgentă la Prefectura Capitalei și Madgearu s'a dus. Că date fiind cele ce se petreceau în țară, a cerut Președinția Consiliului, voind să vorbească cu D-l Antonescu care era în Consiliu, — a cerut Ministerul de Interne, nu i s'a dat; — în cele din urmă a venit D-l Rioșianu la telefon, i-a spus că n'are nicio cunoștință, că se va interesa și-i va comunica.

După câțva timp D-l Rioșianu i-a comunicat că Madgearu nu este la Prefectura Capitalei, este dus cu o mașină spre Ploești și că a luat măsuri să fie întors din drum.

M'am întrebat adeseori cine informase atât de precis pe D-l Ministru Rioșianu, dacă știa mai mult decât cele ce relatase.

D-l Mihalache mi-a spus să merg spre Ploești și să mă interesez la autoritățile de acolo.

Am plecat cu Prof. Popescu-Mehedinți, am întrebat la telefon, dela Ploești, Prefectura de acolo, dacă știe ceva sau dacă au primit vreun ordin privitor la persoana lui Madgearu. La telefon mi-a răspuns secretarul Prefecturii, D-l Prefect al Jud. Prahova fiind plecat în județ.

M'am dus la Chestura Ploești am vorbit cu chestorul de carieră, mi-a răspuns că nu știe nimic, nu poate nimic, arătând cu semnul că este legat de mâini.

Pentru că memorasem două nume: Tucan și Dacu, nume care D-l Mihalache mi-a spus că le știa D-na Madgearu dela cei care veniseră să-l ridice pe Madgearu, am întrebat pe Chestor dacă există în Poliția legionară Prahova persoane care să poarte asemenea nume.

Chestorul mi-a răspuns că sunt în Poliția legionară Prahova doi informatori, unul Tucan, altul Dacu.

Am vrut atunci să vorbesc cu chestorul legionar, închipuindu-mi că dela el aş putea afla ceva în privința lui Madgearu. Chestorul de carieră dela Ploești mi-a spus să nu mă duc, mai cu seamă că știu nume, — pentru că „vor veni telefoane după mine“. I-am răspuns că dacă după 1 an jumătate de concentrare, fără să fi fost mason, fără să-mi imput nimic, pot să fiu ucis din patriotism, — viața nu merită să fie trăită.

Chestorul a insistat să nu mă duc și mi-a spus că el ca polițist atât mai poate face, să dea sfaturi.

Am plecat atunci la un telefon să comunic la București că există un Tucan și Dacu în Poliția legionară Prahova și că mă duc să

vorbea cu chestorul. Am aflat dela București că fusese găsit împușcat Virgil Madgearu în pădurea Snagov.

Jandarmii dela Tâncăbești mi-au spus că nu primiseră niciun ordin, căci altfel ar fi oprit mașina, care li se păruse de altfel, suspectă.

Adaug că d-l Mihalache mi-a spus că vorbise cu d-l ministru Rîșianu înainte de a veni eu, adică în jurul orei 15.

(ss) *V. Lărgescu*

Președintele secției III-a,

(ss) *Lt.-colonel magistrat Dr. A. Petrescu*

Grefier (ss) *Zorapapel*

DEPOZIȚIE DE INFORMATOR

1940, Noemvrie 27.

Noi, O. Cernătescu, judecător al Cab. 3 Instrucție, asistat de grefierul nostru, am procedat la audierea informatorului *Ilie Chirilă*, de 45 ani, pădurar, domiciliat la Administrația pădurii Snagov, care ne-a declarat următoarele:

Sunt pădurar cu serviciul în Parcul Snagov. Astăzi la orele 15—15,30, pe când scoboram un deal din pădurea Snagov, aproape de punctul denumit „Coadă Lungă“, am văzut venind o mașină închisă, gris, care s'a oprit, din care au coborât vreo 5—6 persoane, care imediat s'au îndreptat spre locul unde a fost găsit cadavrul.

N'au trecut nici 5 minute și din pădurea unde intraseră acele persoane, am auzit mai multe focuri de revolver, vreo 6—7.

Imediat am scoborât în vale înspre locul unde era mașina și în acel moment persoanele de care am vorbit, scoborau din pădure, doi câte doi, unul rămânând mai la urmă.

Am văzut că erau bărbați tineri îmbrăcați în paltoane de culori diferite (gris, negru). Ei aveau pălării pe cap. Aveau paltoanele încheiate, așa că n'am putut observa cum erau îmbrăcați pe dedesubt. Aveau pantaloni lungi. La unul din ei am văzut un revolver în mână, și pe când scobora din pădure, l-am văzut trăgând vreo 2—3 focuri în aer.

M'am apropiat de acele persoane și le-am spus că nu e voie să tragă focuri de revolver.

Unul din ei, mi-a răspuns că nu e treaba mea să mă amestec și că ei vor să se distreze să împuște ciori. I-am poftit la Adminis-

trație și ei au refuzat, urcându-se în mașină. Văzând aceasta, m'am uitat la numărul din spate și din față al mașinei și am văzut că purta numărul 6.211 B. R.

.

M'am dus pe locul unde fuseseră ei în pădure și am găsit cadavrul unui om, culcat cu fața în jos, și pălăria înaintea lui.

.

Când am văzut victima, am observat că mai horeăia și îi curgea sânge din gură.

Citindu-i-se, stărue și semnează.

(ss) *Ilie Chirilă*

Jude instructor, (ss) *O. Cernătescu.*

Grefier, (ss) (*Indescifrabil*)

PROCES-VERBAL

Astăzi, 27 Noemvrie 1940

Noi, Ioan Gheorghiade, Prim-procuror la Tribunalul Ilfov, constatăm următoarele:

Sesizat fiind că la închisoarea Jilava au fost împuşcaţi deţinuţii care se găseau în cercetarea comisiei de anchetă a celor ce au comis crime şi delictе cu prilejul reprimării acţiunilor politice, la ora 4,45 ne-am transportat la Prefectura Poliţiei Capitalei, împreună cu d-l Procuror general Benedict Stoenescu, unde luând contact cu comisarul de serviciu, acesta ne-a confirmat informaţiunea de mai sus, adăugând că şi în arestul Poliţiei în celula Nr. 6 a fost împuşcat un comisar, care era de asemenea deţinut pentru învinuirea de a fi ucis un legionar.

Mergând la celula Nr. 6 am găsit-o închisă cu lacăt. Privind prin fereastra celulei am observat că pe o banchetă în interior se găsea răsturnat pe spate un individ îmbrăcat civil.

Păzitorul celulei ne-a informat că nu deţine cheia dela celulă, dar că în timpul serviciului său au pătruns în celulă patru legionari care au împuşcat pe deţinut, au încuiat uşa şi au plecat.

Am mers în cabinetul d-lui Prefect al Poliţiei unde am găsit prezent pe d-l Prefect Zăvoianu, pe d-l Subsecretar de Stat Rioşianu, pe d-l General Vasiliu Constantin, inspectorul general al jandarmeriei şi alţi doi domni ofiţeri superiori din Corpul jandarmeriei.

Am atras atenţiunea d-lui Prefect Zăvoianu asupra constatărilor făcute de noi la celula Nr. 6, d-sa ne-a declarat că nu ştie nimic despre acest fapt. La stăruinţa d-lui Subsecretar de Stat Rioşianu şi a noastră de a se informa de îndată, d-sa a părăsit cabinetul şi

înapoindu-se după scurt timp ne-a declarat că cele arătate de noi mai sus nu corespund realității.

Între timp a sosit în cabinetul d-lui Prefect al Poliției și d-l Ministru de Interne, General Petrovicescu, căruia i s'au adus la cunoștință faptele de mai sus de către însuși d-l subsecretar de Stat Rioșianu. D-l Prefect Zăvoianu a continuat să păstreze aceeași atitudine.

Față de această stare de lucruri și de atmosfera generală care domnea pe culoarele Prefecturii de Poliție n'am putut întreprinde și alte cercetări, urmând ca ele să fie continuate și desăvârșite de Parchetul Militar în competența căruia sunt prin legea stării de asediu publicată în Monitorul Oficial Nr. 34 din 1938.

La ora 9,50 am încunoștințat telefonic despre acest caz pe d-l Prim-procuror al Tribunalului Militar, care se afla pentru celelalte cercetări la închisoarea Jilava.

Drept care am dresat prezentul proces-verbal ce se va înainta Parchetului Comandamentului Militar al Capitalei.

Prim-procuror, (ss) *Ioan Gheorghiade*

COPIE

Nr. 3, 27 Noemvrie 1940.

Căpitanul mag. Petculescu Emil
către

D-l Prim-procuror al Parchetului Militar

Am onoarea a raporta următoarele: deplasându-mă la Prefectura Poliției Capitalei în executarea însărcinării ce mi-ați ordonat, m'am prezentat d-lui Prefect al Poliției căruia raportându-i scopul venirii mele, mi-a răspuns că nici dânsul nu este informat și că să iau contact cu d-l Stângă și d-l Clonța, șefii Poliției Judiciare. Pe cel dintâiu nu l-am putut găsi, pe cel de al doilea l-am găsit și m'a informat că în adevăr au fost împușcați în celule șase: comisarii Dumitrescu Ion, Voinescu Paul, Ralet Nicolae, Suciu Nicolae și alți doi neidentificați, dar că altfel de concurs nu-mi poate da, căci nimeni nu poate intra jos la celule, fiind împiedicați de poliția legionară. M'a rugat chiar să rămân lângă dânsul, căci îi este și lui viața în pericol. În prezența mea au venit doi legionari care i-au cerut socoteală pentru faptul că a trimis fără știrea lor, câțiva foști miniștri la Ministerul de Interne.

Raportez totodată, că imediat mă voi deplasa din nou la Prefectura Poliției pentru a încerca să-mi îndeplinească însărcinarea încheind actele legale.

(ss) Cpt. mag. Petculescu.

PROCES-VERBAL

Noi, căpitan magistrat Petculescu Emil, procuror militar pe lângă Tribunalul Militar al Comandamentului Militar al Capitalei, în continuarea cercetării privitor la împuşcările a doi deţinuţi în localul arestului Prefecturii Poliţiei Capitalei, am fost informat de către d-l Colonel Praporgescu, comandantul Regimentului Jandarmi, că localul Prefecturii este ocupat de legionari înarmaţi cu pistoale şi mitraliere.

În această situaţie, adăugându-mi-se că, în afară de legionari, nimeni nu are acces înăuntrul localului Prefecturii de Poliţie --- am întrerupt orice fel de cercetări, rămânând să se limpezească această situaţie de fapt, improprie unor cercetări judiciare.

Drept pentru care am dresat prezentul proces-verbal, spre cele legale, astăzi 28 Noemvrie 1940.

Procuror militar, (ss) *Căpitan magistrat Petculescu Emil*

PARTEA II

CAPITOLUL VI

SENTINȚA Nr. 145 / 1941

**A CURȚII MARȚIALE A COMANDAMENTULUI MILITAR
AL CAPITALEI**

**ASASINATELE DE LA ÎNCHISOAREA MILITARĂ JILAVA
ȘI A PROF. NICOLAE IORGA ȘI VIRGIL MADGEARU**

CURTEA MARȚIALĂ A COMANDAMENTULUI
MILITAR AL CAPITALEI

Secția III-a

Sentința Nr. 145

MIHAI I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională,
REGE AL ROMÂNIEI;

La toți de față și viitori, sănătate:

Astăzi, 9 Iulie 1941.

Curtea Marțială a Comand. Militar al Capitalei, Secția III-a, s'a întrunit în ședință publică, cu respectarea formalităților prevăzute de art. 67 din C. J. M., în următoarea compunere:

Lt. Colonel Magistrat activ *Petrescu Alex.*, Președinte;

Căpitan Magistrat rez. *Popescu Cezar*, Membru;

Căpitan combatant *Căproiu Ioan*, Membru;

Procuror Militar Căpit. Mag. rez. *Vlădescu Ioan*.

Grefier, *Zorapapel Tateos*.

După ce s'a constatat că sunt îndeplinite în totul și întocmai și dispozițiunile art. 19, 20 și 21 C. J. M., combinat cu art. 466 din același cod, deoarece d-l Președinte a fost numit prin I. D. R. ca și membrii judecători magistrați, procurorul instructor militar și grefierul; iar membru militar activ magistrat a fost numit prin decizia d-lui General Comandant al C. M. C.;

S'a constatat de asemenea că toți membrii completului de judecată, d-l Procuror instructor militar, cât și grefierul au depus jurământul în forma prevăzută de lege;

Că nici un caz de incompatibilitate prevăzut de textele legale nu există pentru compunerea completului în forma de mai sus, s'a constatat de asemenea, prin procesul-verbal întocmit în conformitate cu art. 253—256 C. J. M., că termenul de judecată a fost fixat pentru astăzi.

Curtea Marțială a Comand. Militar al Capitalei, în compunerea de mai sus, s'a întrunit în ședință publică spre a judeca pe:

1. *Ștefan Zăvoianu*, Colonel în retragere, de 58 ani, fost prefect al Poliției Capitalei, domiciliat în București, str. General Berthelot Nr. 100, actualmente arestat preventiv, învinuit că ar fi comis crima de instigare la asasinat cu mobil politic, — săvârșită în asociație — de către un funcționar care prin atribuțiunile funcțiunii sale era obligat să o împiedice, infracțiune caracterizată și penată de art. 120 c. p., combinat cu art. 464, punctul 1 și 8 c. p., combinat și cu art. 315 c. p., cu agravanta prevăzută de art. 249 c. p. și cu aplicația art. 597 c. p.

2. *Dimitrie Grozea* — fost comandant al Corpului muncitoresc legionar, în prezent cu domiciliul necunoscut — dispărut, — învinuit că ar fi comis infracțiunile prevăzute și pedepsite de art. 315 al. 1 și 2 c. p. și art. 464 pt. 1 și 8, combinat cu art. 101 c. p., 597 c. p. și 482 C. J. M., asociere de infractori pentru comitere de asasinat și asasinat cu mobil politic asupra a mai multor persoane deodată și cu aceeași ocazie.

3. *Romulus Opriș*, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu domiciliul necunoscut, în prezent dispărut.

4. *Pavel Grimalschi*, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu domiciliul necunoscut, în prezent dispărut.

5. *Popescu Ilarion*, cu domiciliul necunoscut, în prezent dispărut.

6. *Iftimescu Ioan*, cu domiciliul necunoscut, în prezent dispărut.

7. *Rădulescu Ilie*, cu domiciliul necunoscut, în prezent dispărut.

8. *Sauciuc Vanghele*, cu domiciliul necunoscut, în prezent dispărut, — toți aceștia: Romulus Oprea, Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie și Sauciuc Vanghele, învinuiți că ar fi săvârșit infracțiunile prev. și pen. de art. 315, al. 1 și 2 c. p., 464, al. 1 și 8 c. p., comb. cu art. 597 c. p., comb. cu art. 101 c. p. și art. 482 C. J. M., — asociere de infractori pentru comitere de asasinat, asasinat cu mobil politic în contra mai multor persoane cu aceeași ocazie.

9. *Gheorghe Crețu*, de 22 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, strada A. Nr. 21, Cartierul Tei, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 315, al. 1 și 2; 464, pt. 1 și 8; 470, 475 c. p., combinat cu art. 597 c. p., 101 c. p. și 482 C. J. M., asociere de infractori pentru comitere de asasinat, asasinat asupra mai multor persoane cu aceeași ocazie, lovituri cauzatoare de moarte, toate infracțiuni cu mobil politic.

10. *Marcu Octavian*, de 24 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, fără profesie, cu ultim domiciliu în comuna Tău, jud. Târnava-Mică, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 315, al. 1 și 2; art. 464 pt. 1 și 8; combinat cu art. 597 c. p.; art. 258, 259, 260 c. p. și 101 c. p. și art. 482 C. J. M., crimă de asociere a infractorilor, asasinat cu mobil politic comis asupra mai multor persoane cu aceeași ocazie, rebeliune contra autorității.

11. *Savu Constantin*, de 29 ani, instructor de sport, fost comisar ajutor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultim domiciliu în București, calea Griviței Nr. 367, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 315 c. p., al. 1; 464, al. 1 și 8 c. p., combinat cu art. 597, 101 c. p., combinat cu art. 482 C. J. M., asociere pentru comitere de crime, asasinat asupra mai multor persoane cu aceeași ocazie, cu mobil politic.

12. *Tudor Nicolae*, în etate de 28 ani, de profesiune mecanic, fost agent secret la Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în comuna Jilava, jud. Ilfov, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunile prevăzute și penate de art. 315 c. p., 464, pt. 1 și 8 c. p., combinat cu art. 597 c. p., art. 101 c. p. și 482 C. J. M., asociere pentru comitere de crime, asasinat a mai multor persoane cu aceeași ocazie, cu mobil politic.

13. *Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea*, în etate de 28 ani, de profesiune plugar, cu ultim domiciliu în comuna Sintești, jud. Ilfov, învinuit că ar fi comis infracțiunile prevăzute și penate de art. 315, al. 1; 463, 464. pt. 1 și 8 c. p.; 525, pt. 1, lit. b, partea finală c. p., combinate cu art. 101, 597 c. p. și 482 C. J. M. și I. D. Nr. 836/938, asociere pentru comitere de infracțiuni, asasinat a mai multor persoane, cu aceeași ocazie și furt calificat.

14. *Tănăsescu Ioan*, în etate de 27 ani, fost agent legionar și șef de arest la Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, strada Ardealului Nr. 29, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 315 al. 1 și 2, art. 121 pt. 1, art. 123 c. p., comb. cu art. 464 pt. 1 și 8 c. p., art. 121 pt. 1, comb. cu art. 472 c. p., toate combinate cu art. 101 c. p., art. 482 C. J. M. și I. D. 856/938 —, asociere în vederea comiterii de infracțiuni, complicitate la asasinarea mai multor persoane cu aceeași ocazie din mobil politic, complicitate la vătămarea integrității corporale.

15. *Topliceanu Nicolae*, în etate de 29 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, strada Varnița Nr. 19, în prezent arestat preventiv, învinuit a fi comis infracțiunile prevăzute și pedepsite de art. 315 al. 1 și 2; art. 464 al. 1 și 8; art. 96, 97, comb. cu art. 464 pt. 1 c. p., art. 121 pt. 1, comb. cu art. 471 c. p., comb. cu art. 597, 101 c. p. și 482 C. J. M. și D. L. 856/938, — asociere pentru comitere de infracțiuni, asasinat cu mobil

politic asupra mai multor persoane cu aceeași ocazie, complicitate la delictul de lovire.

16. *Stelian Stănicel*, fost director de cabinet în Prefectura Poliției Capitalei, cu domiciliul necunoscut, în prezent dispărut, învinuit că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 315 al. 1 c. p., 121, 123 c. p., comb. cu art. 464 pt. 1 și 8 c. p. și art. 597 c. p. și I. D. 856/938, art. 492 al. 1, art. 493 pt. 6, comb. cu art. 101 c. p. și art. 482 C. J. M. —, asociere pentru comitere de infracțiuni, complicitate la asasinatul mai multor persoane cu aceeași ocazie, din mobil politic, sechestrare de persoane prin întrebuințare de arme.

17. *Gheorghe Rădulescu*, zis *Gigi*, doctorand în medicină, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, strada Sevastopol Nr. 21, în prezent dispărut, învinuit de a fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 315, 121, 123 c. p., comb. cu art. 464 pt. 1 și 8, art. 597 c. p., 492 al. 1, 493 pt. 6, combinate cu art. 101 c. p., 482 C. J. M. și I. D. 856/938 —, asociere pentru comitere de infracțiuni, complicitate la crimă de asasinat cu mobil politic asupra mai multor persoane cu aceeași ocazie, sechestrare de persoane prin întrebuințare de armă.

18. *Constantin Dimitrescu* zis și *Constantin Dumitrescu*, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu domiciliu necunoscut, în prezent dispărut, învinuit pentru faptul de ascundere a cadavrului victimei unei crime, care interesa ordinea publică și siguranța interioară a Statului, fapt prev. și pen. de art. 284 pt. 3 și al. ultim c. p., comb. cu I. D. Nr. 856/938.

19. *Constantin Orășanu*, în etate de 48 ani, maior în retragere, fost secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, str. Maior Coravu Nr. 23, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 284 pt. 1 și al. final c. p.; art. 286 și 597 c. p. comb. cu art. 101 c. p., 482 C. J. M. și I. D. Nr. 856 din 1938, favorizare de infractori, comis de un funcționar

polițienesc la o crimă care interesează ordinea publică, cu mobil politic.

20. *Dragomir Nicolae*, de profesiune mecanic, fost șef legionar al garajului Prefecturii Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în calea Floreasca Nr. 131, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 284, pt. 3, al. final c. p.; 315, 492, 493 pt. 6 c. p., comb. cu art. 101 c. p. art. 482 C. J. M. și I. D. Nr. 856 din 1938, asociere de infractori pentru comitere de crime sau delictе care interesează ordinea publică, sechestrare de persoane prin întrebuințare de arme și violență.

21. *Chircor Garabet Malcasian* zis *Griгоре*, în etate de 24 ani, născut la Odesa, U. R. S. S., de profesiune comerciant, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultimul domiciliu în București, str. Lacului Nr. 40, în prezent arestat preventiv, învinuit pentru infracțiunile prev. și pen. de art. 492, 493, pt. 6, 471, 315, 286 al. 2 c. p., 546 pt. 1 și 549 C. J. M. comb. cu art. 101 și 482 C. J. M. și I. D. Nr. 856 din 1938, sechestrare de persoane prin întrebuințare de armă, asociere pentru comitere de crime și delictе, favorizare a infractorului prin omisiunea denunțării, dezertare în țară pe un teritoriu sub stare de asediu și vătămare a integrității persoanei.

22. *Teodor Djonat*, în etate de 27 ani, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu ultim domiciliu în București, strada Acvila Nr. 45, în prezent arestat preventiv, învinuit pentru infracțiunile prev. și pen. de art. 286 c. p., 315 c. p., 492, al. 1, 493, pt. 6 c. p., toate combinate cu art. 101 c. p. și I. D. Nr. 856 din 1938, favorizarea infractorului prin omisiunea denunțării lui, asociere de infractori pentru comitere de crime și delictе în contra ordinii publice, sechestrare de persoană prin întrebuințare de armă.

23. *Iordache Panait*, cu domiciliu necunoscut, în prezent dispărut.

24. *Sundi Pandele*, dispărut, cu domiciliu necunoscut.

25. *Stancu Ioan*, dispărut, cu domiciliul necunoscut.

26. *Russe Ioan*, cu domiciliu necunoscut, dispărut, toți dela Nr. 23—26 inclusiv, învinuiți a fi comis infracțiunile prevăzute și penate de art. 315, 492 al. 1, 493 pt. 6 c. p., combinat cu art. 101 c. p. și 482 C. J. M. și I. D. Nr. 856 din 1938, asociere pentru comitere de infracțiuni care interesează ordinea publică, sechestrare de persoane cu întrebuințare de armă.

27. *Ilie Stângă*, de ani 21, fost chestor legionar la Prefectura Poliției Capitalei, cu ultim domiciliu în București, str. General Angelescu Nr. 72, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 315, 492, 493 pt. 6 c. p., art. 482 C. J. M. și I. D. Nr. 856 din 1938, asociere pentru comitere de infracțiuni, sechestrare de persoane prin întrebuințare de armă.

28. *Eremia Șocariciu*, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, cu domiciliul necunoscut, în prezent dispărut.

29. *Ovidiu Găină*, cu domiciliu necunoscut, în prezent dispărut.

30. *Gheorghe Stoia*, fost șef de cabinet al fostului ministru de interne General Petrovicescu, cu domiciliu necunoscut, în prezent dispărut, toți, Eremia Șocariciu, Ovidiu Găină și Gheorghe Stoia, învinuiți că ar fi comis infracțiunile prev. și pen. de art. 315 c. p., 96, 97 c. p., comb. cu art. 464 al. 1 și 8 c. p. și art. 101 c. p., art. 482 C. J. M. și I. D. Nr. 856 din 1938, asociere în vederea comiterii de infracțiuni, tentativă de asasinat asupra mai multor persoane cu aceeași ocazie interesând ordinea publică și siguranța interioară a Statului.

31. *Pană Alexandru*, în etate de 25 ani, fost comisar legionar, cu ultim domiciliu în București, str. Adrian Nr. 16, în prezent arestat preventiv, învinuit că ar fi comis infracțiunea prev. și pen. de art. 315 c. p., 492 pt. 1, 493 pt. 1, 297 pt. 1 c. p. comb. cu art. 101 c. p. și art. 482 C. J. M. și I. D. Nr. 856 din 1938, asociere pentru comitere de infracțiuni, sechestrare de persoane și evadare de sub arest.

32. *Cezar Ionescu*, avocat, domiciliat în București, str. A. Nr. 21, cartierul Tei, în stare de libertate.

33. *Gheorghe Stănescu* zis *Gogu*, avocat, domiciliat în București, str. Cedrilor Nr. 3, liber, învinuiți Cezar Ionescu și Gheorghe Stănescu zis Gogu, că ar fi comis infracțiunea prev. și pen. de art. 284 al. 1 c. p. și art. 17 din D. L. Nr. 236 din 1941, favorizarea infractorilor.

Fiind deschisă ședința publică, s'a făcut apelul nominal al celor trimiși în judecată și d-l Președinte a ordonat gărzii să introducă în sala de ședință pe învinuiții arestați, care s'au prezentat în fața instanței, în ședință publică, sub pază și fără fiare.

S'au prezentat următorii: Ștefan Zăvoianu, Savu Constantin, Crețu Gheorghe, Marcu Octavian, Tudor Niculae, Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, Ioan Tănăsescu, Topliceanu Nicolae, Chircor Garabet Malcasian zis Grigore, Sundi Pandele, Dragomir Nicolae, Djonat Pavel, Stănescu Gheorghe, Pană Alexandru, Stângă Ilie și Constantin Orășanu, lipsă restul acuzaților.

Invinuiții s'au prezentat însoțiți de următorii apărători aleși: avocat Melinte pentru Ștefan Zăvoianu, Ionel Teodoreanu pentru Constantin Orășanu, Eugen Enescu pentru Alexandru Pană și Garabet Grigore Malcasian, Constantinescu Atanasie pentru Marcu Octavian, Topliceanu Nicolae, Dragomir Nicolae și Dumitru Anghel, avocat Victor Blănaru pentru Constantin Crețu, Marcu Octavian, Topliceanu Nicolae, Savu Constantin, Stănescu Gheorghe și Ilie Stângă, avocat Angheluță pentru Dumitru Anghel și Tănăsescu Ioan, avocat Bogdan pentru Ilie Stângă și Sundi Pandele, avocat Bălănescu pentru Ilie Stângă, avocat Luncescu pentru Tudor Nicolae, avocat Rațiu, pentru învinuitul Djonat Teodor, precum și de d-l Vișoianu Ioan, apărător din oficiu, numit de d-l Președinte cu ocazia îndeplinirii formalităților prevăzute de art. 254 C. J. M., cu care ocazie, în conformitate cu art. 255 C. J. M., au fost înștiințați despre ziua fixată pentru judecată.

D-l Președinte conformându-se apoi art. 287 C. J. M., comb. cu art. 466 C. J. M., a procedat la stabilirea identității învinuiților prezenți, întrebându-i despre nume, pronume, etate, locul nașterii, profesiune, domiciliul, corpul din care fac parte, precum și dacă au mai fost sau nu judecați, la care învinuiții au răspuns că se numesc:

Zăvoianu Ștefan, de ani 58, născut în comuna Viziru, jud. Brăila, la 10 Iulie 1883, fiu al Chiriței și al lui Chiricuță, colonel în retragere, domiciliat în București, str. General Berthelot Nr. 100, condamnat nu a mai fost, dat în judecată a mai fost pentru ultraj.

Savu Constantin, de ani 29, născut în București la 25 Mai 1912, fiu al lui Grigore și Maria, de profesiune instructor de sport, domiciliat în București, calea Griviței Nr. 366, condamnat a mai fost pentru infracțiune politică și ultima oară la 15 ani muncă silnică de Tribunalul Militar C. M. C., secția V-a, prin sentința Nr. 148 din 1941.

Gheorghe Crețu, de ani 22, născut în comuna București la 1 Martie 1919, fiul lui Gheorghe și Ana, fără profesiune, domiciliat în București, str. A. Nr. 2, cartierul Tei, condamnat anterior a mai fost la 10 ani muncă silnică.

Marcu Octavian, de ani 24, născut în comuna Tău, jud. Târnava-Mică, la 10 Octombrie 1917, fiu al Anei și al lui Octavian, fără profesiune, domiciliat în comuna Tău, jud. Târnava-Mică, condamnat anterior n'a mai fost.

Tudor Niculae, de ani 28, născut în comuna Jilava, jud. Ilfov, la 6 Februarie 1915, fiu al lui Marin și al Paraschivei, de profesiune mecanic, domiciliat în comuna Jilava, jud. Ilfov, necondamnat până în prezent.

Dumitru Oprea zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, în etate de 29 ani, născut în comuna Sintești, județul Ilfov, la 17 Decembrie 1912, de profesiune agricultor, domiciliat în comuna Sintești, jud. Ilfov, fiu al lui Lixandru și Lixandra, condamnat anterior n'a mai fost.

Ioan Tănăsescu, de ani 27, născut în comuna Filiași, județul Dolj, la 15 Septemvrie 1914, fiu al lui Dumitru și al Anei, fost agent polițienesc, domiciliat în București, bulevardul Ardealului Nr. 29, condamnat anterior la 3 luni închisoare pentru propagandă interzisă.

Nicolae Topliceanu, de ani 29, născut la Iași, județul Iași, la 29 Ianuarie 1912, fiu al lui Constantin și al Mariei, fost funcționar C. F. R., domiciliat în București, strada Varnița Nr. 19, condamnat anterior la 15 ani muncă silnică pentru insurecție armată.

Chircor Garabet Malcasian zis Grigore, de ani 24, născut la Odesa, U. R. S. S., la 26 Septemvrie 1917, fiu al lui Garabet și al Anei, de profesiune comerciant, domiciliat în București, strada Lotrului Nr. 14, condamnat n'a mai fost.

Sundi Pandele, în etate de 23 ani, născut la Tirana, Macedonia, student, fiu al lui Vanghelie și Evanghelia, domiciliat în București, calea Griviței Nr. 290, condamnat n'a mai fost.

Dragomir Nicolae, de ani 31, născut în comuna București, județul Ilfov, la 25 Iulie 1910, fiu al lui Nicolae și al Profirei, de profesiune mecanic, domiciliat în București, calea Floreasca Nr. 131, condamnat anterior la 6 luni închisoare corecțională, pentru activitate politică interzisă.

Djonat Teodor, în etate de 27 ani, născut în comuna Vărzărești-Codru, județul Lăpușna, la 14 Iulie 1914, fiu al lui Gheorghe și Alexandra, de profesiune proprietar agricol, domiciliat în București, strada Aevila Nr. 45, condamnat la 1 lună și apoi 2 luni închisoare corecțională, pentru activitate politică interzisă, în anul 1938.

Stănescu V. Gheorghe zis Gogu, de ani 33, născut în comuna București, la 13 Septemvrie 1908, fiu al lui Vasile și Maria, domiciliat în București, strada Cedrilor Nr. 3, necondamnat până în prezent.

Pană Alexandru, în etate de 26 ani, născut în comuna Brăila, județul Brăila, la 28 Aprilie 1916, fiu al lui Alexandru și al Mariei, fost funcționar polițienesc, student, domiciliat în București, strada Adrian Nr. 16,

condamnat anterior la 6 luni închisoare corecțională, în anul 1938.

Stângă Ilie, de ani 31, născut în comuna Tecuci, județul Tecuci, la 2 Mai 1910, fiu al lui Constantin și al Floarei, avocat, domiciliat în București, strada General Angelescu Nr. 72, judecății a mai fost dat pentru propagandă politică și achitat.

Constantin Orășanu, de ani 47, născut în comuna București, la 29 Decembrie 1893, de profesiune funcționar public, fiu al lui Gheorghe și al Anei, domiciliat în București, strada Maior Coravu Nr. 22, condamnat n'a mai fost.

La apelul nominal nu au răspuns următorii învinuiți: Dumitru Grozea, fost comandant al Corpului Muncitoresc Legionar; Romulus Opreș, fost chestor la Prefectura Poliției Capitalei; Pavel Grimalschi, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei; Sauciu Vanghele, Stelian Stănicel, fost șef de cabinet la Prefectura Poliției Capitalei; Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, Gheorghe Bădulescu zis Gigi, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei; Constantin Dimitrescu zis Constantin Dumitrescu, fost comisar legionar în Prefectura Poliției Capitalei; Iordache Panait, Stancu Ioan, Russe Ioan, Ieremia Șocariu, fost chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei; Ovidiu Găină, Gheorghe Stoia, fost șef de cabinet al fostului ministru de interne General Petrovicescu și Cezar Ionescu, avocat.

D-l procuror instructor militar cerând cuvântul, arată că procesul este în stare de judecată, deoarece din 33 de învinuiți sunt prezenți 16, iar pentru 16 s'a îndeplinit procedura pentru judecarea lor în contumacie, pentru învinuitul Cezar Ionescu făcându-se dovada că este mobilizat, cere să se disjunga judecarea acestuia, îndeplinindu-se procedura cu el la unitatea unde se află mobilizat.

C u r t e a,

Deliberând în secret, în conformitate cu art. 294, 313, 316 și 317 C. J. M., fără asistența d-lui procuror instructor militar și a grefierului,

Având în vedere că din actele dosarului rezultă că acuzații: Dumitru Grozea, Pavel Grimalschi, Sauciuc Vanghele, Stelian Stănicel, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, Gheorghe Bădulescu zis Gigi, Constantin Dimitrescu zis Dumitrescu, Stancu Ioan, Russe Ioan, Ieremia Șocariciu, Ovidiu Găină, Gheorghe Stoia nu s'au prezențat pentru îndeplinirea formalității prevăzută de art. 254, 258 C. J. M.;

Având în vedere că în conformitate cu dispozițiunile art. 259, al. 2, C. J. M., în cazul când cei chemați pentru îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 254, 258 C. J. M., nu se prezintă, vor fi judecați în lipsă, sau în contumacie, după cum va fi cazul, aplicându-se dispozițiunile art. 360 și urm. din C. J. M.;

Având în vedere că în conformitate cu dispozițiunile art. 364 C. J. M., în cazul când infracțiunea este calificată crimă și acuzatul nu se prezintă, fie la îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 254 C. J. M., fie la ziua judecării, se va da ordonanță pentru judecarea acestuia în contumacie;

Având în vedere că această ordonanță, în conformitate cu dispozițiunile aceluiași text, trebuie să fie comunicată acuzatului, afișată la ușa Curții, publicată în Monitorul Oficial și trecută în ordinul de zi al Comandamentului Militar de care depinde Curtea;

Având în vedere că în speță, pentru acuzații de mai sus s'a dat ordonanță de judecată în contumacie la data de 3 Iulie 1941, că aceasta a fost adusă la cunoștința numiților conform dreptului comun, că a fost afișată la ușa Curții Marțiale, după cum rezultă din procesul-verbal încheiat și aflat la dosar, că s'a publicat în Monitorul Oficial Nr. și a fost trecut în ordinul de zi Nr. 276 din 4 Iulie 1941 al Comandamentului Militar al Capitalei, de care depinde această Curte Marțială;

Considerând că astfel fiind, toate formalitățile prevăzute și prescrise de art. 254, 258, 360, 364 din C. J. M., au fost întocmai îndeplinite așa că acuzații lipsă azi au a fi judecați în contumacie;

Având în vedere că, de asemenea procedura cerută de art. 254, 258 și 360 C. J. M. a fost îndeplinită și pentru

învinuții trimiși în judecată pentru infracțiuni calificate „delict” și lipsă azi în instanță, așa că și aceștia, în conformitate cu art. 360 C. J. M., au a fi judecați în lipsă;

Având în vedere că, din dovada dela dosar, rezultă că învinuitul Cezar Ionescu este mobilizat;

Considerând că, în această situație este cazul ca îndeplinirea formelor legale pentru judecarea lui să fie îndeplinite la unitatea unde în prezent se află mobilizat, pentru a fi judecat în prezență;

Că, în acest scop, este cazul a se disjunge judecarea cauzei, în ceea ce îl privește;

Și în consecință, pentru aceste motive, Curtea, cu unanimitate de voturi, deliberând în conformitate cu dispozițiunile art. 316 C. J. M.

D i s p u n e :

Judecarea în contumacie a acuzaților: Dimitrie Grozea, Romulus Opreș, Pavel Grimalschi, Sauciu Vanghele, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, Ieremia Șocariciu, Ovidiu Găină, Gheorghe Stoia, Stelian Stănicel, Bădulescu Gheorghe zis Gigi; Constantin Dimitrescu zis Constantin Dumitrescu, și în lipsă pe învinuții Stancu Ion și Russe Ion;

Disjunge cauza, în ceea ce privește judecarea lui Cezar Ionescu, avocat, din București, urmând a se fixa termen de judecată după îndeplinirea formelor legale de chemare la unitatea unde se află mobilizat.

Curtea reintrând apoi în ședință publică, d-l președinte a pronunțat acest dispozitiv.

Dat și citit în ședință publică.

D-l procuror instructor militar având cuvântul, arată că pentru astăzi sunt pe rol dosarele Nr. 622 din 1941 și 8.403 din 1941, ale aceleiași secții;

Că aceste dosare urmează să fie conexate, — pentru o mai bună administrare a justiției, — deoarece între faptele calificate infracțiuni, în dosarele Nr. 622 și Nr. 8.403 din 1941, este o strânsă legătură.

D-l președinte a dispus și grefierul a făcut apelul

nominal, în dosarul Nr. 8.403 din 1941, secția III-a, în care, prin ordinul de trimitere în judecată, a d-lui general comandant al Comandamentului Militar al Capitalei au fost trimiși în judecată următorii: Traian Boeru, fost secretar general la Institutul Național al Cooperăției; Ion Tucan, fost secretar general la Institutul Național al Cooperăției; Ștefan Cojocaru, fost consilier la Institutul Național al Cooperăției; Dacu Tudor, avocat, din Ploiești, fost agent informator la poliția legionară Ploiești, fost inspector al Institutului Național al Cooperăției și Iacobuță Ștefan, fost șofer la Institutul Național al Cooperăției, — toți învinuiți că ar fi comis infracțiunile prevăzute și pedepsite de art. 315 C. P., art. 464 pt. 1 și art. 8 C. P. cu aplicația art. 597 C. P. și a jurnalelor Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, Nr. 1.177 din 1940 și art. 2 din Decretul-Lege Nr. 236 din 1941, — asociație pentru comitere de crime sau delictе, crimă de asasinat politic.

În instanță s'a prezentat numai acuzatul Ștefan Cojocaru, asistat fiind de d-nii avocați aleși: Varlam, Ștefan Demetriad și Rațiu Toma, lipsind ceilalți acuzați.

D-l președinte a procedat apoi, în conformitate cu dispozițiunile art. 287 C. J. M., la stabilirea identității acuzatului prezent, care, la întrebările puse a spus că se numește Ștefan Cojocaru, de ani 31, născut în comuna Brăila, județul Brăila, fiu al lui Ioan și al Sofiei, de profesiune licențiat al Academiei Comerciale, fost consilier la Institutul Național al Cooperăției, domiciliat în București, strada Agricultori Nr. 15, condamnat a mai fost la un an închisoare, în anul 1939 și amnestiat.

S'a dat cuvântul d-lui procuror militar, în cererea de conexare ce a formulat.

D-sa a susținut că pentru astăzi sunt pe rol dosarul Nr. 622 din 1941, referitor la asasinatele dela Jilava și dosarul Nr. 8.403 din 1941, referitor la asasinarea profesorilor Nicolae Iorga și Virgil Madgearu;

Că, în cele două dosare, sunt trimiși în judecată infractori pentru faptele care au o legătură de continuitate de scop și finalitate criminală urmărită;

Că pentru o mai bună administrare a justiției și pentru ca faptele puse în sarcina infractorilor să se judece deodată, este necesar conexarea lor;

Că, între asasinatele dela Jilava și asasinatul profesorilor: N. Iorga și V. Madgearu, din examinarea actelor dela dosar, rezultă că există o strânsă legătură, fiind comise în urma unui plan de activitate criminală dinainte stabilit și care a fost tradus în fapt în ziua de 27 Noemvrie 1940;

Că, executarea acestui plan a început la ora 1 noaptea la Inchisoarea Militară Jilava și a fost continuat prin asasinarea profesorilor: Nicolae Iorga și Virgil Madgearu, în după amiaza aceleiași zile;

Că, aceste fapte au fost comise în continuarea aceleiași rezoluții criminale, la care au luat însă parte executori materiali diferiți, incontestabil asociați și păstrând o strânsă legătură de complicitate;

Că, potrivit art 29, pt. 4, din procedura penală, când între două sau mai multe infracțiuni există legătură, conexarea pentru judecarea lor deodată se impune, pentru o cât mai bună administrare a justiției;

Că, ambele dosare sunt în același stadiu, că formele procedurale sunt îndeplinite pentru termenul de astăzi, în ambele, că în ceea ce privește pe acuzații lipsă, din dosarul Nr. 8.304 din 1941, au a fi judecați în contumacie, formalitățile cerute de art. 364 C. J. M. fiind îndeplinite și conchide cerând conexarea.

Apărarea, prin d-l avocat Varlam, din partea lui Ștefan Cojocar, se opune la conexare, susținând că între faptele cuprinse în dosare, nu există legătura prevăzută de art. 29, pt. 4, din procedura penală, pentru ca cererea formulată de d-l procuror militar. să fie admisibilă.

Apărarea, prin ceilalți domni avocați, pentru învinuții prezenți, din dosarul Nr. 622 din 1941, arată că nu se opun la conexare.

După ce apărarea a avut ultimul cuvânt, Curtea, în conformitate cu art. 313 C. J. M., s'a retras în Camera de Consiliu, pentru a delibera.

C u r t e a :

Deliberând în conformitate cu art. 294, 313, 317 și 316 C. J. M.,

Având în vedere cererea de conexare formulată de d-l procuror instructor militar;

Având în vedere susținerile apărării și obiecțiunile aduse de aceasta;

Având în vedere că, prin ordinul de trimitere în judecată Nr. 25.583 din 21 Iunie 1941, al d-lui general comandant al C. M. C., au fost trimiși în judecată: Traian Boeru, Ioan Tucan, Dacu Tudor, Iacobuță Ștefan și Ștefan Cojocaru, învinuiți pentru faptul de asasinat comis asupra persoanei profesorilor Nicolae Iorga și Virgil Madgearu;

Având în vedere că, pentru judecarea acestora termenul a fost fixat pentru astăzi, 9 Iulie 1941;

Având în vedere că în conformitate cu dispozițiunile art. 364 C. J. M., acuzatul care nu se prezintă pentru îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 254 C. J. M., în conformitate cu dispozițiunile art. 259, al. II, va fi judecat în contumacie;

Având în vedere că în speță, pentru îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 254 C. J. M., acuzații: Traian Boeru, Ioan Tucan, Dacu Tudor și Iacobuță Ștefan, nu s'au prezentat;

Că, următor acestui fapt, aducându-se la îndeplinire cerințele art. 364 C. J. M., s'a dat ordonanța de contumacie din 3 Iulie 1941, care a fost comunicată acuzaților după procedura dreptului comun la ultimul domiciliu cunoscut, s'a afișat la ușa Curții Marțiale a C. M. C., s'a publicat în Monitorul Oficial și a fost trecută în ordinul de zi al Comand. Militar al Capitalei, de care depinde Curtea Marțială;

Considerând că astfel fiind, este cazul ca acuzații: Traian Boeru, Tudor Dacu, Ioan Tucan și Iacobuță Ștefan să fie judecați în contumacie, în conformitate cu art. 364 C. J. M., toate formele prevăzute de lege fiind îndeplinite;

Având în vedere că din examinarea actelor de trimitere în judecată și a pieselor aflate în dosarele Nr. 8.403

și 622 din 1941 a C. M. C., Secția III-a, precum și din susținerile părților făcute în ședință publică, ar rezulta că în aceeași zi—27 Noemvrie 1940—s'au comis asasinamentele dela Jilava, când au fost uciși 64 deținuți politici, foști înalți demnitari ai Statului, magistrați militari și civili, ofițeri superiori, subofițeri de poliție, funcționari de Stat, etc.;

Că, în aceeași zi, s'a comis și asasinarea altor funcționari polițienești deținuți în arestul Prefecturii Poliției Capitalei;

Și în sfârșit, tot în aceeași zi — 27 Noemvrie 1940, — s'a încercat asasinarea unor alți foști înalți demnitari ai Statului;

Că în continuarea aceleiași realizări criminale au fost asasinați profesorii: Nicolae Iorga și Virgil Madgearu, foști miniștri, în ziua de 27 Noemvrie;

Că, din toate actele de procedură urmate, ar rezulta că între toate aceste fapte există o strânsă legătură de continuitate atât materială cât și intențională, toate fiind comise în același scop și având aceeași finalitate criminală, executată în fapt, însă de infractori diferiți;

Că, astfel fiind, existând o strânsă legătură între faptele ce au a fi judecate și care formează obiectul dosarelor Nr. 262 și Nr. 8.403 din 1941, a C. M. C., Secția I-a, este cazul a se face aplicarea dispozițiilor art. 29, alin. 4 cod. proc. pen. și a dispune conexarea lor, cu atât mai mult, cu cât toate formele procedurale pentru judecată sunt îndeplinite în ambele dosare;

Considerând că astfel fiind, pentru aceste motive, în unire cu concluziunile d-lui Procuror instructor militar,

C u r t e a :

Deliberând în conformitate cu art. 313, 316, 317 și 294 C. J. M.,

Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Judecarea în contumacie și a acuzaților: Traian Boeru, Tudor Dacu, Ion Tucan și Iacobață Ștefan, învinuiți pentru crimă de asasinat cu mobil politic, asociație pen-

tru comitere de crime sau delict, infracțiuni prev. și pen. de art. 315 C. P., 464, al. 1 și 8, combinat cu art. 597 C. P. și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941;

Conexează dosarele Nr. 622 din 1941 a C. M. C., Secția II-a și Nr. 8.304 din 1941 a C. M. C., Secția III-a și dispune judecarea infractorilor trimiși în judecată pe baza ordinelor de trimitere directă Nr. 192 din 30 Iunie 1941 și Nr. 25.583 din 21 Iunie 1941, al d-lui General Comandant al Comand. Militar al Capitalei;

După care Curtea reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestui dispozitiv.

Dat și citit în ședință publică.

După aceasta, d-l Președinte a dat ordin și s'a făcut de greșier apelul nominal al martorilor, care au fost propuși în cauză, atât de acuzare, cât și în apărare și anume;

Din partea acuzării:

Eugen Bănescu, Consilier la Inalta Curte de Casație, și Justiție; Colonel Alexandru Rioșianu, fost subsecretar de Stat la Ministerul de Interne; Dr. Valentin Sava, medic legist; Colonel Ștefan Opreș, comandantul Inchișorii Militare Jilava; Locot.-colonel Rădoi Dumitru, ajutor Comandant la Inchisoarea Militară Jilava; Emilia Tinea, Maria Georgescu, Ovidiu Negulescu, Marcela Georgescu, Radu Lobei, Ioan Enescu, chestor de poliție; Constantin Diculescu, Laslău Ioan, Ciucă Florea, Delibaș Nicolae, Simion Ion, Ciurea Nicolae, Căpitan Nițescu Dumitru, Locot. Buzdugan Alex., Plut. Forțu Dumitru, Plut.-Maj. Ciubaru Ilie, Soldat Mance Const., Mureșan Iuliu, Fruntaș Tofan Ioan, Serg. Jand. Miron Ioan, Dumitru Oprea, Locot.-Colonel Jand. Ionescu Alexandru, agent de poliție Palade Emil, Comisar Veluda Nicolae, agent Șincan Gheorghe, agent Radu Gheorghe, Croitoru Niculae, agent Barbu Ioan, agent Nestorescu Mihail, agent Costea Alex., agent Georgescu Ioan, Comisar Popescu Haralambie, agent Leonard Petru, Comisar Demetrescu Ioan, Davidescu Gheorghe, Marin Marinescu, Tălăngescu Gheorghe, Antonescu C., Serg.-Maj. Oprea Ioan, David Gheor-

ghe, Olja Teodor, Șepsie Alexandru, Cămărășescu Dumitru, Fruntaș-jandarm Popescu Dumitru, Fruntaș-jandarm Botaș Vasile, Lt.-Colonel Mețianu Eugen, Maior Pavel Cornel, Maior Pavelescu Constantin, Căpitan Aurel Munteanu, Chestor Eugen Clonța, Maior Marinescu Stelian, Locot. Enescu Gheorghe, Constantin Argetoianu, August Filip, Alimănescu Gheorghe, Gigărtu Ioan, Ilasievici Constantin, Tătărăscu Gheorghe, Ghelmegeanu M., Cristescu Zoe, Mirto Eliza, Colonel Brăescu Ioan, Preot Stelian Vârfureanu, Despina Petre Tudor, Maria Ghiță Tudor, Grigore Gh. Vasile, Tăslăuanu I. Gh., Chirilă Dumitru Ilie, Stoian Alexandru, Ecaterina Madgearu, Elena Letca, Mada Crăciun, Alexandru Stănescu, Ioan Nicolae, zis Nicolau, Ilie Olteanu, Constantin Oprescu, Predescu Nicolae, Radu Florian, Aurel Ștefănescu, Maria Velicu, Grigore Bratu, Raicu Gălățeanu, Constantin Olteanu, Ștefan Florescu, Ioan Popa, Iorgulescu Constantin, Aneta Cazacu, Petre Zamfir, Stoicescu Aurel, Niță Vasile, Locot. Rațiu Simion, Maior Bratu Aurel, Stanciu Sebastian, Mircea Finichiu, Aurel Rogozea, Constantin Papazol, Mihail Drăghici, Radu Nicolae, Ecaterina Iorga, Alina Iorga, Valentin Iorga, Stela Comănaache, Ion Müller, Nicolae Frateș, Dan Vasilescu, Elena Șerban, Gheorghe Georgescu, Scarlat Ionescu, Ioan I. Niculescu, Toma Ionescu, Ileana Clinci, Gheorghe Dinescu, Victor Nicolae Enăchescu, Alexandrina Dacu, Constantin Dacu.

Din partea apărării propuși de acuzatul Ștefan Zăvoianu:

General Popescu Dumitru, General Vasiliu Dumitru, Mihail Antonescu, Colonel Brăescu Leon, Chestor Antonescu C., Popa Virgil, Popinciuc Mardare, Buia Octavian, Ghica Alexandru, Maimuca Constantin, Victor Biriș, Cristescu Vintilă, Vasiliu Toader, Colonel Opris Ștefan, Lt.-Col.-Rădoi Dumitru, Mile Lefter, General Dona Constantin, Magistrat Căpitan Petculescu Emil, Colonel Lambru Dumitru, Argetoianu Constantin, Vechiu Constantin, Ralea Mihail, Ghiță Ioan, Constanti-

nescu Mișu, Preot Bolgeanu Vasile, Constantin Popescu, Elvira Colonel Popescu, Izabela Pogoreanu, Alexandrina Tiphiaque, D. D. Gerota, Tudor Ghiță, Căpitan-Magistrat Munteanu Aurel, Lt.-Colonel Victor Constantinescu, Dr. Emilian Dumitrescu, Colonel Praporgescu Dumitru, Ion Dobre, Elena Codreanu, Petre Nicolau, Comisar Paveloiu Ioan, General Petrovicescu C., Radu Mironovici, Croitoru Nicolae, Căpitan-Medic Olteanu Ioan, Dr. Valentin Sava, Locot. Buzdugan Alexandru, Ion Zelea Codreanu, Benedict Stoenescu, Comisar Veluda Nicolae, Dăscălescu Teodor, Enciu Gheorghe, Palade Emil.

Din partea apărării, propuși de învinuitul Const. Savu:

Lt.-Colonel Rădoi Dumitru și Sandu Valeriu.

Din partea apărării propuși de acuzatul Tudor Nicolae:

Ristea D. Dumitru, Mureșan Dionisie, Filipiuc Ioan, Elena Adachi, Elena Doncu, agent Nicolae Dumitru.

Din partea apărării, propuși de învinuitul Nicolae Topliceanu:

Comisar-ajutor Vasiliu Gheorghe, Comisar Nemetz Mihai, Ștefănescu Constantin, D-na Ștefănescu, Sergentul de serviciu de noapte, din noaptea de 26 Noembrie 1941, din raza căruia face parte restaurantul Oțotop; agent Corneliu Popescu, Dumitrescu Ionel, Tăslăuanu Gheorghe, D-na Deldoi, Ing. Mărgărint Aurel, D-na Teodoru Marioti, Ing. inspector Stratilescu, Gheorghe Georgescu, Elena Luculescu, Ing. Neinwirt Matei, D-na Dr. Mateescu Elena, Botea Ioan, Ing. Botceanu Aurel, D-na Gisce Elena, Comisar Drăgulescu Gheorghe, Iordan Tacu, Maria Tacu, Grigorescu Ana, Cambraci Gheorghe, Savu Constanța, Ionescu Elena, Mărcășanu Dumitru, Maria Nicolae, Alexandrescu Vasile, Dăscălescu Teodor, Comisar-ajutor Butărescu Zaharia, Oance Ștefan, Miron Teodor, Ciocâlțeu Ștefan, Locot. Ioan Pânzaru, Stoicescu Pauliana, Stoicescu Ion, Zamfirescu Romulus, Adrian Tomoșescu.

Din partea apărării propuși de învinuitul Constantin Orășanu:

General Petrovicescu Constantin, Colonel Alexandru Rioșianu, Colonel Opriș Ștefan, Telefonist Croitoru, agent Jean Ionescu, Toma Vlădescu, Păduraru Gheorghe, General Rodrig Modreanu, Judecător Costescu Ștefan, Procuror Vintilă Bănescu.

Din partea apărării propuși de învinuitul Dragomir Nicolae:

Toma Teodor, Crinu Ioan, Botezatu Ioan, Gardian Russu, Vulcan Alexandru, Constantinescu Constantin, Dumitru Furtună, Gheorghe Furtună, Margareta Stroe, Nicolae Stroe, Constantin Georgescu, Lucreția Nistor, Constantin Voluntaru, Iordan Tănăsescu, Marin Coralia.

Din partea apărării propuși de învinuitul Djonat Teodor:

Maior Vladovici Alexandru și Mănaru Emil.

Din partea apărării propuși de învinuitul Grigore Garabet Malcasian:

Ștefănescu Constantin, Ștefănescu Maria, Nemetz Mihai, Vasiliu Gheorghe, Manole Goldstein, Corneliu Popescu, Dăscălescu Ioan, Nicolae Tudor, Grigore Vasile, Moisescu Petre, Doboș Ioan, Nicolau Petre, General Ilasievici Constantin, Argetoianu Constantin.

Din partea apărării propuși de învinuitul Ilie Stângă:

Dumitrescu Sara, Zaharia Butărescu, Cambraci Gheorghe, Gheorghievici Grigore Vasile, Cornel Popescu, Tălăngescu Gheorghe, Colonel Praporgescu Dumitru, Brighidău Teodor, Mihail Ralea, Argetoianu Constantin, Tăslăuanu Gheorghe, Micescu Istrate.

Din partea apărării propuși de învinuitul Pană Alexandru:

Ștefănescu Constantin, Maria Ștefănescu, Nemetz Mihail, Vasiliu Gheorghe, Manole Goldstein, Cornel Popescu, Dăscălescu Ioan, Nicolae Tudor, Grigore Vasile, Moisescu Petre.

*Din partea apărării propuși de Dumitru Anghel, și
Dumitru Lixandru Anghel Oprea:*

Dragnea Cazacu, Constantin Oprea, Anica Cazacu,
Năstase Ștefan, Ioniță Tudorache Rotaru.

*Din partea apărării propuși de învinuitul Sundi
Pandele:*

Comisar-șef Rădulescu Virgil., D-na Doctor Stroe
Haideia.

*Din partea apărării propuși de învinuitul Stănescu
V. Gh.:*

Bande Chilion și Mihai Eugen.

*Din partea apărării propuși de învinuitul Ștefan Co-
jocaru:*

În afară de toți ceilalți martori propuși de apărare, pe
care și i-a însușit, și: Serechniciuc Nicolae, Zozo C. Gri-
gorescu, Paul Cojocaru, Emil Antonescu, Corsubaș Ale-
xandru, Giurne Gheorghe, Plut.-maj. Mărgărint, Petre
Antonescu, Ioan Grigorescu, Dumitru Rale, Ciuntu An-
ton, Iulia Ralea, G. N. Loghide, Eftimie Popovici, Ion
Albu, Ioan Stănescu, Liliana Iorga, Dr. I. V. Popescu-
Mehedinți, Atanasie Popovici, Paraschiva Baboș, Ioan
Vetofa, Nina Ștefan Cojocaru, Domnichia Zenoviev,
Lucreția David, Vasile Popa, Paraschiv Dumitru, Mihai
Dumitru, Strihan C. Petre, Halunga Alexandru, Potârcă
Virgil, Cipăianu Virgil, Veverca Ioan, Ioan Banu, Savu
Spirea, Operina Ionescu, Nicolae Onciu, Bariz Gheor-
ghe, Bariz Maria, Comisar-ajutor Constantin N. Safta,
Zaharia Crișan, Căpitan Letea Alex., Căpitan Popescu
Constantin, Maior-invalid Alexandrescu Gheorghe și
Voicu Nițescu.

La apelul nominal făcut, s'a constatat că s'au prezen-
tat următorii martori din partea acuzării:

Eugen Bănescu, Dr. Valentin Sava, Colonel Ștefan
Oprîș, Lt.-Col. Rădoi Dumitru, Chestor Ioan Ionescu,
Constantin Diculescu, gardian public Laslău Ioan, gar-
dian public Ciucu Florea, gardian public Delibaș Nico-
lae, Șef de secție Simion Ioan, Jand.-plut. Ciurea Nico-
lae, Căpitan Nițescu Dumitru, Locot. Buzdugan Alexan-

dru, Comisar Tofan Ioan, Sergent-jand. Miron Ioan, Oprea Dumitru, agent Palade Emil, Comisar Veluda Nicolae, agent Barbu Ioan, agent Nistorescu Mihail, agent Costea Alexandru, agent Georgescu Ioan, agent Leonard Petre, detectiv Tălăngescu Gheorghe, Chestor Antonescu C., Serg.-maj. Oprea Ioan, David Gheorghe, Sepși Alexandru, Cămărășescu Dumitru, Jand.-fruntaș Botaș Vasile, Lt.-Colonel Mețianu Eugen, Maior Pavel Corneliu, Maior Pavelescu Constantin, Căpitan Aurel Munteanu, Chestor Eugen Clonța, Avocat August Filip, General Ilasievici Constantin, Eliza Mirto, Preotul Stelian Vârfureanu, Despina Petre Tudor, Maria Ghiță Gheorghe, Gheorghe Tăslăuanu, Ilie Dumitru Chirilă, Alexandru Stoian, Ecaterina Madgearu, Alexandru Stănescu, Aurel Ștefănescu, Maria Velicu, Grigore Bratu, Locot. Rațiu Simion, Maior Bratu Aurel, Aurel Robotea, Mihail Draghia, Radu Nicolae, Ioan Müller, Nicolae Frațeș, Dan Vasilescu, Elena Șerban, Ioan I. Nițulescu, Ileana Clinci, Gheorghe Dinescu, Raicu Gălățescu, Forțu Dumitru.

Din partea apărării sunt prezenți următorii martori:

Din cei propuși de acuzatul Ștefan Zăvoianu:

Virgil Popa, Maimuca Constantin, General Dona Constantin, Elvira Colonel Popescu, Izabela Rogoveanu, Lt.-Colonel Victor Constantinescu, Dr. Emil Demetrescu, Colonel Praporgescu Dumitru, Ioan Dobre, Elena Codreanu, Petre Nicolau, Comisar Paveloiu Ioan.

Din cei propuși de acuzatul Constantin Savu:

Sandu Valeriu.

Din cei propuși de acuzatul Tudor Nicolae:

Ristea D. Alex., Elena Aghachi, Elena Doncu și agent Nicolae Dumitru.

Din cei propuși de acuzatul Nicolae Topliceanu:

Comisar-ajutor Vasiliu Gheorghe, Agent Cornel Popescu, Inginer Mărgărit Aurel, Teodoru Mariachi, Inginer Inspector Stratilescu, Lupulescu Elena, Inginer Neinwirt Matei, Dr. Mateescu Elena, Botea Ioan, Pișcă Elena, Iordan Tacu, Maria Tacu, Grigorescu Ana, Cioacălteu Ștefan, Stoicescu Paulina, Stoicescu Ioan, Zamfirescu Romulus, Adrian Tomoșescu.

Din cei propuși de acuzatul Constantin Orășanu:
Agent Ioan Ionescu, General Rodrig Modreanu, Ștefan Costescu, Vintilă Bănescu.

Din cei propuși de învinuitul Dragomir Nicolae:
Botezatu Ioan, Vulean Alexandru, Dumitru Furtună, Gheorghe Furtună, Magdalena Stroe, Maria Caravia.

Din cei propuși de acuzatul Chircor Garabet Malcașian, zis Grigore:

Ștefănescu Maria, Comisar Nicolae Tudor.

Din cei propuși de învinuitul Ilie Stângă:

Grigore Vasile, Brighidan Teodor, Micescu Istrate.

Din cei propuși de Sundi Pandele:

Comisar-șef Rădulescu Virgil, D-na Dr. Stroe Haidăia.

Din partea apărării propuși de acuzatul Ștefan Cocaru:

Ioan Stănescu, Ioan Banu, Savu Spirea, Nicolae Onciu, Alexandrescu Gheorghe, Voicu Nițescu.

În conformitate cu dispozițiunile art. 288 C. J. M., combinat cu art. 466 din același cod, d-l Președinte a ordonat ca toți martorii prezenți să evacueze sala și să fie introduși în camera anume destinată, până la audierea lor.

D-l Președinte a întrebat părțile ce au de spus asupra martorilor care lipsesc.

D-l Procuror-instructor militar, având cuvântul, arată că procesul este în stare de judecată, deoarece martorii principali ai acuzării sunt prezenți, iar cei lipsă și cei ce se vor mai găsi necesari a fi audiați, vor putea fi aduși la timp în cursul desbaterilor, care vor dura câteva zile, iar în ceea ce privește martorii apărării, lipsă, declară că nu-și însușește niciunul.

Apărarea, având cuvântul, nu se opune la judecarea procesului, solicitând chemarea din nou a martorilor ce au lipsit, arătând că nu vor audia decât martorii absolut necesari apărării și vor renunța din timp la toți cei ce nu vor fi socotiți utili, după care deliberând în secret, în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.

C u r t e a :

Având în vedere că martorii propuși atât de acuzare, cât și de apărare sunt în majoritate prezenți;

Având în vedere că nici d-l procuror instructor militar și nici apărarea nu se opune la judecarea procesului;

Având în vedere că față de numărul mare al acuzațiilor, a complexității faptelor ce li se pun în sarcină, a numărului mare de martori propuși atât de acuzare, cât și de apărare;

Considerând că, datorită acestui fapt, debaterile procesului vor dura mai multe zile;

Având în vedere că în această situație, martorii lipsă fiind cei mai mulți din localitate, aducerea lor pentru a fi audiați este posibilă în orice moment în cursul debaterilor;

Având în vedere și dispozițiunile art. 307 C. J. M.;

Având în vedere pe de altă parte, că în cursul ședinței de astăzi nu se vor putea audia martorii prezenți;

Că din aceștia foarte mulți sunt funcționari de Stat, necesari serviciului;

C u r t e a :

Deliberând în conformitate cu art. 316 C. J. M., cu unanimitate de voturi, dispune aducerea martorilor lipsă cu mandate de aducere pentru ziua de 10 Iulie 1941, când se va începe și audierea martorilor prezenți, după care Curtea, reintrând în ședință publică, a pronunțat acest dispozitiv.

S'a pus în vedere apoi de d-l Președinte martorilor prezenți să se prezinte din nou mâine, 10 Iulie 1941, ora 7 a. m., pentru a fi audiați, — cerându-le în același timp, să părăsească sala de ședință.

D-l Președinte a dat apoi ordin și s'a dat cetire de grefierul instanței, actelor de trimitere în judecată și de acuzare, precum și pieselor necesare din dosar, după care a arătat pe scurt acuzațiilor și învinuiților, faptele ce li se impută și pentru care sunt trimiși în judecată, punându-le în vedere în același timp apărătorilor, dis-

pozițiunile art. 291 C. J. M., cerându-le să se exprime cu deferință și respect față de lege și instanță.

S'a procedat apoi la luarea interogatoriului acuzaților și invinuiților, d-l Președinte punându-le în vedere dovezile faptelor ce li se pun în sarcină și cerându-le să spună tot ce este util apărării lor.

S'a procedat astfel la interogarea acuzatului Ștefan Zăvoianu, răspunsurile sale s'au consemnat reproducându-se în rezumat de grefierul instanței în proces-verbal separat, care a fost citit acuzatului, s'a semnat de acesta, contrasemnat de grefier și vizat de președinte în conformitate cu art. 291 C. J. M., proces-verbal care s'a anexat la dosarul cauzei;

Orele fiind înaintate,

C u r t e a,

Deliberând în conformitate cu dispoz. art. 313, 316 și 317;

Având în vedere dispoz. art. 310 C. J. M., comb. cu 466 C. J. M., pentru repaosul judecătorilor, acuzaților și martorilor,

D i s p u n e:

Cu unanimitate de voturi, suspendă desbaterile până la ora 15,30, după care, Curtea reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestei dispozițiuni.

Dat și citit în ședință publică.

La ora 15,30 p. m., Curtea reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a declarat desbaterile deschise și a ordonat introducerea acuzaților în sala de ședință.

Acuzații s'au prezentat ca în precedent asistați de aceiași apărători, sub pază și fără fiare.

După ce s'a stabilit identitatea lor și s'au evacuat din sala de ședință martorii cari s'au mai aflat, d-l Președinte a luat interogatoriul acuzaților: Savu Constantin, Crețu Gheorghe, Marcu Octavian, Tudor Nicolae, Dumitru Oprea, zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, Ioan Tănăsescu și Nicolae Topliceanu, cărora înainte de a se proceda la interogatoriu li s'a arătat dovezile ce

sunt pentru faptele cari li se pun în sarcină și li s'a cerut să spună tot ce este util apărării lor.

Răspunsurile la interogatoriu s'au consemnat în rezumat de grefierul instanței în osebite procese-verbale, care au fost cetite acuzaților, semnate de aceștia, contrasemnate de grefier și vizate de președinte, conform art. 291 C. J. M., după care s'au atașat la dosarul cauzei.

Orele fiind înaintate,

C u r t e a,

Deliberând, în conformitate cu dispoz. art. 313, 316 și 317 C. J. M.;

Având în vedere dispoz. art. 310 și 347 C. J. M., pentru repaosul judecătorilor, acuzaților și apărării,

D i s p u n e:

Cu unanimitate de voturi, suspendă debaterile până în ziua de 10 Iulie 1941, ora 7,30 dimineața.

Curtea, reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat cetire acestei dispozițiuni.

Dat și cetit în ședință publică, astăzi, 9 Iulie 1941.

Ședința dela 10 Iulie 1941, ora 7,30 a. m.

În ziua de 10 Iulie 1941, ora 7,30, Curtea în aceeași compunere ca în precedent, reintrând în ședință publică, d-l Președinte a declarat debaterile deschise, ordonând să fie introduși acuzații în sala de ședință.

Acuzații s'au prezentat aceiași ca în precedent, asistați de aceiași domni apărători, sub pază și fără fiare.

După stabilirea identității învinuiților s'a luat interogatoriul acuzaților: Chircor Garabet Malcasian zis Grigore, Sundi Pandele, Dragomir Nicolae, Djonat Toader, Stănescu Gheorghe, Pană Alexandru, Stângă Ilie, Constantin Orășanu și Ștefan Cojocaru, cărora înainte de a răspunde li s'a pus în vedere de d-l Președinte dovezile ce sunt și le-a cerut să spună tot ce este util apărării lor.

Răspunsurile au fost consemnate în rezumat de grefierul instanței în osebite procese-verbale, care după ce au fost citite de acuzat, contrasemnate de grefier și vi-

zate de d-l Președinte în conformitate cu art. 291 C. J. M., au fost atașate la dosarul cauzei.

Terminându-se interogarea învinuiților și urmând a se proceda la audierea martorilor acuzării și a celor propuși în apărare, d-l Procuror Militar, având cuvântul, solicită Curții — arătând că în cauză, atât de apărare, cât în acuzare, sunt de audiat foarte mulți martori, între care demnitari de ai Statului, generali activi, ofițeri superiori, înalți magistrați civili și militari, ofițeri, funcționari de Stat, cari nu pot fi obligați să aștepte zile întregi pentru a fi audiați, în acest timp suferind serviciul sau funcțiunea ce îndeplinesc în Stat și pentru Stat — că făcând aplicarea art. 302, al. 2 C. J. M., în interesul desbaterilor să se intervertească ordinea audierii lor, audiind funcționarii de Stat cu precădere, neținându-se seamă dacă sunt propuși de acuzare sau în apărare, căci toți sunt martori în cauză;

Apărarea având cuvântul asupra cererii formulate de d-l Procuror Militar, declară că nu se opune ca să fie audiați martorii în ordinea prezentării lor, fie că sunt propuși de acuzare, fie propuși în apărare.

După care, Curtea, deliberând în conformitate cu art. 313, 316 și 317 C. J. M., cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Admite cererea d-lui Procuror Militar pe temeiurile arătate de acesta și hotărăște ca martorii să fie audiați în ordinea prezentării lor, în conformitate cu art. 302, al. 2 C. J. M.

După care Curtea, reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestui dispozitiv.

Dat și citit, astăzi, 10 Iulie 1941.

S'a introdus apoi în ședință publică, martorul General Rodrig Modreanu, Primar General al Capitalei, domiciliat în București, str. Emil Sergent Nr. 21, care a depus jurământul, conform art. 191 C. J. M. și 289 C. J. M., îndeplinindu-se și dispoz. art. 194 C. J. M.

Depoziția martorului a fost consemnată de grefierul instanței în oșebit proces-verbal, care după ce a fost ci-

tită și semnată de martor, contrasemnată de grefier și vizată de d-l Președinte în conformitate cu art. 301 C. J. M., a fost atașată la dosarul cauzei.

La orele 13,30, Curtea, deliberând în conformitate cu art. 313, 316 și 317 C. J. M.,

Având în vedere dispozițiunile art. 310 C. J. M., comb. cu 466 C. J. M., pentru repausul judecătorilor, învinuiților și martorilor, cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă desbaterile până la ora 15,30 p. m.

Curtea reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestei dispozițiuni și a încunoștiințat pe martori să se prezinte la această oră.

Dat și citit, astăzi, 10 Iulie 1941.

La ora 15,30, Curtea reintrând în ședință publică, în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a declarat ședința publică deschisă și a ordonat să fie introduși învinuiții cari s'au prezentat, aceiași ca în ședința precedentă, sub pază și fără fiare, asistați de aceiași domni apărători.

După stabilirea identității învinuiților, s'a continuat cu audierea martorilor, cari au fost introduși în sala de ședință, în camera anume destinată și chemați apoi pe rând și separat câte unul în ședință publică.

Au fost audiați astfel, următorii martori:

1. Ecaterina Madgearu, în etate de 47 ani, casnică, domiciliată în București, str. Vasile Conta Nr. 12, propusă în acuzare.

2. Voicu Nițescu, în etate de 58 ani, avocat, domiciliat în București, str. Naum Romniceanu Nr. 23, propus de apărare.

3. Valentin Sava, de ani 46, medic, domiciliat în București, str. Visarion Nr. 13, propus în acuzare.

4. Stănescu Ioan, în etate de 47 ani, medic legist, domiciliat în București, str. Bradului Nr. 39, propus de apărare.

5. Ștefan Ciocâlteu, în etate de 57 ani, medic, domiciliat în București, str. Știrbei-Vodă Nr. 26, propus de apărare.

6. Ilie Chirilă, în etate de 46 ani, domiciliat în comuna Gruia-Snăgov, județul Ilfov, gardian pădurar, propus în acuzare.

7. Alexandru Stoian, în etate de 40 ani, vizitiu la Parcul Snăgov, propus în acuzare.

8. Elena Dumitru Tutunaru, în etate de 36 ani, domiciliată în comuna Buftea, județul Ilfov, propusă de apărare.

9. Bariz Gheorghe, în etate de 60 ani, pensionar C. F. R., domiciliat în Sinaia, str. Bucegi Nr. 5, propus în apărare.

10. Rațiu Simion, în etate de 31 ani, Locot. activ, domiciliat în Ploiești, Piața Fructelor Nr. 21, propus în acuzare.

11. Buzdugan Alexandru, în etate de 34 ani, Locot. în retragere, domiciliat în București, str. 11 Iunie Nr. 67, propus în acuzare.

12. Bratu Aurel, în etate de 40 ani, Maior activ, domiciliat în Ploiești, str. Cantacuzino Nr. 32, propus în acuzare.

13. Niculae Frateș, în etate de 44 ani, funcționar, domiciliat în Vălenii de Munte-Prahova, propus de acuzare.

14. Dan Vasilescu, de ani 21, funcționar, domiciliat în Vălenii de Munte-Prahova, propus în acuzare.

15. Maria Bariz, în etate de 54 ani, casnică, domiciliată în Sinaia, str. Bucegi Nr. 5, propusă în apărare.

16. Bariz Nicolae, în etate de 27 ani, funcționar C. F. R., domiciliat în Sinaia, str. Bucegi Nr. 5, propus de apărare.

17. Elena Șerban, în etate de 37 ani, muncitoare, domiciliată în Vălenii de Munte, jud. Prahova, propusă în acuzare.

18. Ioan Banu, în etate de 35 ani, șofeur mecanic, domiciliat în Vălenii de Munte, jud. Prahova, propus de apărare.

19. Rogozea Aurel, în etate de 30 ani, funcționar la Primăria Vălenii de Munte, domiciliat în Vălenii de Munte, propus în acuzare.

20. Spirea Savu, în etate de 44 ani, tâmplar, domiciliat în Vălenii de Munte, jud. Prahova, propus de apărare.

21. Draghia Mihail, în etate de 45 ani, comerciant, domiciliat în Vălenii de Munte, jud. Prahova, propus în acuzare.

22. Müller Ioan, în etate de 51 ani, farmacist, domiciliat în Vălenii de Munte, jud. Prahova, propus în acuzare.

Toți acești martori au fost audiați în ședință publică, pe rând și separat, după ce mai întâiu au depus fiecare jurământul în conformitate cu art. 191 și 298 C. J. M., îndeplinindu-se în privința lor și formalitățile prevăzute de dispozițiunile art. 194 C. J. M.

Depozițiile tuturor acestor martori au fost consemnate în osebite procese-verbale, cari s'au semnat de martori, după ce le-au fost citite din cuvânt în cuvânt, contrasemnate de grefier, vizate de d-l Președinte, conform art. 301 C. J. M., au fost atașate la dosarul cauzei.

Orele fiind înaintate, Curtea deliberând, conform art. 313, 316 și 317 C. J. M.

Având în vedere și dispozițiunile art. 310, 347 C. J. M., cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă debaterile pentru odihna judecătorilor, martorilor și acuzaților, până la 11 Iulie 1941, ora 7,30 a. m.

După care Curtea, intrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestei dispozițiuni, punând în vedere martorilor prezenți și neaudiați să se prezinte la această oră.

Dat și citit în ședință publică, astăzi, 10 Iulie 1941.

Ședința dela 11 Iulie 1941, ora 7,30 a. m.

Curtea în aceeași compunere, ca în ședința precedentă, intrând în ședință publică, d-l Președinte a declarat ședința deschisă și a ordonat să fie introduși învinuiții.

Invinuiții s'au prezentat în ședință publică, aceiași ca în precedent, sub pază și fără fiare, asistați fiind de aceiași domni apărători.

S'a dispus ca martorii prezenți să fie scoși din sala de ședință și conduși în camera anume destinată lor.

După stabilirea identității învinuiților, s'a continuat cu audierea martorilor; au fost audiați următorii:

1. Opriș Ștefan, în etate de 45 ani, Colonel activ, domiciliat în București, str. Opriș Nr. 54, propus în acuzare.

2. Ileana Clinci, în etate de 28 ani, casnică, domiciliată în Sinaia, jud. Prahova, propusă în acuzare.

3. Tomoșescu Adrian, în etate de 40 ani, impiegat C. F. R., domiciliat în București, cartierul Steaua, str. D. Nr. 53, propus de apărare.

4. Maria Ștefănescu, în etate de 30 ani, casnică, domiciliată în București, șos. Pantelimon Nr. 228, propusă de apărare.

5. Botea Ioan, în etate de 44 ani, funcționar C. F. R., domiciliat în București, cartierul C. F. R., str. A. Nr. 62, propus de apărare.

6. Radu Nicolae, în etate de 28 ani, muncitor, domiciliat în comuna Gura Vidișoarei, jud. Prahova, propus în acuzare.

7. Nițulescu Ioan, în etate de 44 ani, maestru la școala de meserii, domiciliat în Vălenii de Munte, jud. Prahova, propus în acuzare.

8. Onciu Nicolae, în etate de 31 ani, tipograf, domiciliat în Vălenii de Munte, jud. Prahova, propus de apărare.

9. Dinescu Gheorghe, în etate de 40 ani, comerciant, domiciliat în Vălenii de Munte, jud. Prahova, propus în acuzare.

10. Dimitrie Furtună, în etate de 57 ani, Căpitan activ, domiciliat în Garnizoana Brașov, propus în acuzare.

Toți acești martori au fost audiați în ședință publică, pe rând și separat, după ce mai întâiu au depus fiecare jurământul în conformitate cu art. 191 C. J. M. și potrivit art. 298 C. J. M., fiind îndeplinite și dispozițiunile și formalitățile cerute de art. 194 C. J. M.

Depozițiile tuturor acestor martori, după ce au fost consemnate în rezumat în osebite procese-verbale de gre-

fierul instanței, au fost citite din cuvânt în cuvânt, s'au semnat de martor, s'au contrasemnat de greșier și vizat de d-l Președinte în conformitate cu art. 301 C. J. M., s'au atașat la dosarul cauzei.

După aceasta d-l Procuror Militar, având cuvântul, solicită d-lui Președinte, ca uzând de puterea discreționară ce-i este acordată în virtutea art. 309 C. J. M., să dispună aducerea și audierea următoarelor persoane ca martori, fiind necesari, atât în acuzare, cât și pentru apărare: Aurel Dragomirescu, Ioan Gheorghiu, Vasiliu Gheorghe, Scarlat Haralambie, Aurel Ionescu, Horia Codreanu, Vintilă Popescu, Brândușa Petre, Jeana Diculescu, Savu Nicolae, Podoleanu Paul, Radovici Ioan, Sfetescu P. Alexandru, Maria Diculescu, Popescu Gheorghe, Drăgulescu Cezar, Remus Alexandru, Cartianu Teodor, Ana Iamandi, Artin Ovarian, Ionescu Vasile, Colopiță Marin, Lărgescu Virgil, Vlădescu Vasile, Dinescu Petre, General Pălăngescu Em., Eugenia Popescu, Copoiu Victor, Pârvan Marin, Copuzeanu Ioan, Măndreanu Paraschiva, Vintilă Ioan, Argeșeanu Ana, Bugan Petre, Macoveanu Liviu.

Apărarea prin domnii avocați apărători, solicită admiterea cererei formulată de d-l Procuror Militar, arătând că din persoanele ce urmează a fi audiate, unele sunt utile și pentru apărare.

D-l Președinte în virtutea puterii sale discreționare, acordată de art. 309 C. J. M., dispune să fie chemate spre a fi audiate ca martori sau informatori de îndată, la prezentare, persoanele indicate de d-l Procuror Militar.

S'a continuat apoi la audierea martorilor, fiind audiați următorii:

1. Sergiu Dimitriu, de ani 44, avocat, domiciliat în București, str. Dorobanți Nr. 65, propus de apărare.

2. Stratilescu Ioan, în etate de 42 ani, profesor la Școala Politehnică și șef de serviciu la C. F. R., domiciliat în București, str. Dr. Milinescu Nr. 21, propus de apărare.

3. Tofan D. Ioan, în etate de 50 ani, comisar, domiciliat

în București, Parcul Iancului, propus de apărare și în acuzare.

4. Costescu Ștefan, de ani 32, judecător de ședință, domiciliat în București, str. Brezoianu Nr. 36, propus de apărare.

5. Ciucă Florea, în etate de 28 ani, gardian public, domiciliat în București, Câmpul Sebastian Nr. 4, propus în acuzare.

6. Delibaș Nicolae, în etate de 33 ani, gardian public, domiciliat în București, calea Victoriei, propus în acuzare.

7. Laslău Laslo Ioan, în etate de 29 ani, gardian public, domiciliat în București, b-dul Domniței Nr. 53, propus în acuzare.

8. Simion Ioan, în etate de 34 ani, șef de secție gardieni publici, domiciliat în comuna Tudor Vladimirescu, str. Vintilă Vodă Nr. 3, propus în acuzare.

9. Elena Pișcă, fostă Lăcăreanu, în etate de 53 ani, proprietara cinematografului „Bitolia“, domiciliată în București, propusă în apărare.

10. Croitoru Niculae, de ani 40, funcționar public, domiciliat în București, str. Veseliei Nr. 54, propus în acuzare.

11. Eugen Bănescu, în etate de 65 ani, consilier la Înalta Curte de Casație și Justiție, domiciliat în București, str. Alex. Lahovari Nr. 40, propus în acuzare.

Toți acești martori au fost audiați separat și pe rând în ședință publică, după ce mai întâiu au depus jurământul în forma prevăzută de art. 191 C. J. M. și s'au îndeplinit întocmai dispozițiunile art. 298 și 194 C. J. M.

Depozițiile tuturor acestor martori s'au consemnat pentru fiecare în parte, în rezumat, în osebite procese-verbale, de grefierul instanței, care după ce au fost citite din cuvânt în cuvânt, s'au semnat de martori, s'au contrasemnat de grefier și vizat de d-l Președinte, în conformitate cu art. 301 C. J. M., s'au anexat la dosarul cauzei.

La orele 13,30, Curtea deliberând, în conformitate cu art. 316, 313, 317 C. J. M.

Având în vedere și dispozițiunile art. 310 și 347 C. J. M., pentru repaosul judecătorilor, martorilor și acuzaților.

Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă debaterile până la ora 15,30.

Curtea, reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestei dispozițiuni, invitând pe martorii prezenți să se prezinte la această oră.

Dat și citit în ședință publică.

La ora 15,30, curtea reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a declarat ședința publică deschisă, a ordonat să fie introduși acuzații, iar martorii prezenți să fie conduși în camera anume destinată lor.

Acuzații s'au prezentat aceiași ca în precedent, sub pază și fără fiare, asistați fiind de aceiași domni apărători.

După stabilirea identității acuzaților, s'a continuat cu audierea martorilor, ascultându-se următorii:

1. Aurel Dragomirescu, în etate de 57 ani, comisar, domiciliat în București, str. Precupeții Vechi Nr. 56, propus în acuzare și adus pentru audiere pe baza art. 309 C. J. M.

2. Dobre Ioan, în etate de 38 ani, profesor, domiciliat în București, str. Braziliei Nr. 13, propus de apărare.

3. Ioan Gheorghiu, în etate de 56 ani, comisar șef, domiciliat în București, str. Precupeții Vechi Nr. 37, propus în acuzare și adus pentru audiere în conformitate cu art. 309 C. J. M.

4. Dona Constantin, în etate de 60 ani, General de Divizie în rezervă, domiciliat în București, str. Dr. Cnoc, propus de apărare.

5. Vasiliu Gheorghe, în etate de 45 ani, comisar, domiciliat în București, str. Cantemir Nr. 12, propus de acuzare și audiat în baza art. 309 C. J. M.

6. Vintilă Bănescu, în etate de 33 ani, judecător de instrucție, domiciliat în București, str. General Lahovari Nr. 40, propus de apărare.

7. Scarlat Haralamb, în etate de 53 ani, comisar, domiciliat în București, str. Corbescu Nr. 83, audiat ca informator și prezentat în baza art. 309 C. J. M., propus în acuzare.

8. Aurel Ionescu, în etate de 56 ani, comisar-șef, domiciliat în București, str. Traian Nr. 60, prezentat pentru audiere, prin aplicarea art. 309 C. J. M.

9. Matei Neinwirth, în etate de 26 ani, inginer, domiciliat în București, splaiul Unirii Nr. 5, propus de apărare.

10. Isabela Rogoveanu, în etate de 53 ani, casnică, domiciliată în Turnu-Severin, str. Austrului Nr. 23, propusă de apărare.

11. Elvira Popescu, în etate de 38 ani, casnică, domiciliată în București, str. Schitu Măgureanu Nr. 3, propusă de apărare.

12. Despina Tudor, în etate de 36 ani, casnică, domiciliată în comuna Tâncăbești, jud. Ilfov, propusă în acuzare.

13. Botezat Ioan, în etate de 30 ani, șofer, domiciliat în București, str. Neagoe Basarab Nr. 40, propus de apărare.

14. Oprea Dumitru, în etate de 29 ani, plugar, domiciliat în comuna Jilava, jud. Ilfov, propus în acuzare.

15. Alexandru Stănescu, în etate de 54 ani, șofer, domiciliat în București, calea Plevnei Nr. 46, propus în acuzare.

16. Istrate Micescu, în etate de 59 ani, avocat, profesor universitar, domiciliat în București, Intrarea Zalomit Nr. 12, propus în apărare.

Toți acești martori au fost audiați în ședință publică pe rând și separat, după ce mai întâiu fiecare au depus jurământul în forma cerută de art. 191 C. J. M. și după ce s'au îndeplinit întocmai formalitățile cerute de art. 194 și 298 C. J. M.

Depozițiile tuturor acestor martori au fost consemnate pentru fiecare în parte, în rezumat de grefierul

instanței, în osebite procese-verbale, care după ce au fost citite din cuvânt în cuvânt martorilor au fost semnate de aceștia, contrasemnate de grefier și vizate de d-l președinte conform art. 301 C. J. M., s'au anexat la dosarul cauzei.

La ora 20,

C u r t e a :

Deliberând, în conformitate cu art. 313, 316 și 317 C. J. M.,

Având în vedere și dispoz. art. 310 și 347 C. J. M., combinate cu art. 466 din același cod, pentru repausul judecătorilor, martorilor și acuzaților;

Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă desbaterile până la 12 Iulie 1941, ora 7,30, pentru repausul judecătorilor, martorilor și acuzaților.

Curtea, reintrând în ședință publică, d-l președinte a dat citire acestei dispozițiuni și a încunoștiințat pe martori să se prezinte la această dată și oră.

Dat și citit în ședință publică, astăzi, 11 Iulie 1941.

Ședința dela 12 Iulie 1941, ora 7,30 a. m.

Curtea intrând în ședința publică, în aceeași compunere ca în precedent, d-l președinte a declarat desbaterile publice deschise și a ordonat gărzii de a introduce pe acuzați în sala de ședință, iar martorii să fie conduși în camera anume destinată lor.

Invinuiții s'au prezentat în ședință publică, aceiași ca în precedent, sub pază și fără fiare, asistați fiind de aceiași d-ni avocați apărători.

După stabilirea identității învinuiților s'a continuat cu audierea martorilor, ascultându-se următorii:

1. Mariette Teodoru, în etate de 30 ani, funcționară la C. F. R., domiciliată în București, str. Puișor Nr. 19 B, propusă de apărare.

2. Aurel Mărgărint, în etate de 43 ani, inginer, domiciliat în București, str. Dr. Rațiu Nr. 10, propus de apărare.

3. Luculescu Elena, în etate de 29 ani, funcționară C. F. R., domiciliată în București, str. General Dragalina Nr. 17, propusă de apărare.

4. Grigorescu Ana, în etate de 30 ani, funcționară C. F. R., domiciliată în București, str. Inginer Pizoni, propusă de apărare.

5. Paulina Stoicescu, în etate de 32 ani, funcționară C. F. R., domiciliată în București, str. Maltopol Nr. 9, propusă în apărare.

6. Romulus Zamfirescu, în etate de 48 ani, funcționar C. F. R., domiciliat în București, str. Maica Domnului Nr. 25, propus de apărare.

7. Stoicescu Ioan, în etate de 31 ani, funcționar C. F. R., domiciliat în București, str. Maltopol Nr. 9, propus de apărare.

8. Haideia Stroe, în etate de 42 ani, medic, domiciliată în București, str. Luigi Cazavilan, propusă de apărare.

9. Ristea Alexandru, în etate de 20 ani, plugar, domiciliat în comuna Jilava, jud. Ilfov, propus de apărare.

După audierea acestor martori, d-l procuror solicită, având cuvântul, ca d-l președinte, în virtutea puterii discreționare acordate de art. 309 C. J. M., să dispună să fie aduse și audiate ca informatori următoarele persoane:

1. Petre D. Chiosu, 2. Minciú Dancu, 3. Popescu Marin și 4. Radu Dumitru, pentru a se stabili temeinicia afirmațiilor martorului Ristea Alexandru, precum și pentru confruntarea lor.

D-l președinte, după deliberare, în conformitate cu art. 313, 316 și 317 C. J. M., dispune, în virtutea art. 309, aducerea de îndată pentru a fi audiați și confrunțați martorii indicați de d-l procuror instructor militar.

S'a continuat apoi cu audierea martorilor.

10. Elena Mateescu, în etate de 43 ani, medic, domiciliată în București, str. Grigore Moga Nr. 32, propusă de apărare.

11. Eugen Clonța, în etate de 45 ani, chestor de poliție, domiciliat în București, str. Cogălniceanu Nr. 48, propus de acuzare.

12. Elena Codreanu, în etate de 38 ani, casnică, domiciliată în București, str. Altarului Nr. 2, propusă în apărare.

13. Eliza Mirto, în etate de 47 ani, casnică, domiciliată în București, șos. Kiseleff Nr. 59, propusă de acuzare.

14. Horia Z. Codreanu, în etate de 35 ani, comerciant, domiciliat în București, cartierul Tei, str. B. Nr. 32, propus și audiat în conformitate cu art. 309 C. J. M.

Toți acești martori dela 1—14 au fost audiați în ședință publică pe rând și separat, după ce mai întâiu au depus fiecare jurământul, în conformitate cu art. 191 C. J. M., potrivit art. 298, s'au îndeplinit în privința lor și formalitățile cerute de art. 194 C. J. M.

Depozițiile tuturor acestor martori au fost consemnate în rezumat de grefierul instanței, în osebite procese-verbale, pentru fiecare martor în parte, care după ce le-au citit din cuvânt în cuvânt, le-au semnat, s'au contrasemnat de grefier și vizate de d-l președinte în conformitate cu art. 301 C. J. M., după care s'au atașat la dosarul cauzei.

La ora 13,30,

C u r t e a :

Deliberând, în conformitate cu art. 313, 316 și 317 C. J. M.;

Având în vedere și dispozițiunile art. 310 și 347, combinate cu art. 466 C. J. M.;

Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă debaterile până la ora 15,30, pentru repausul judecătorilor, martorilor și învinuiților.

Curtea reintrând în ședință publică, d-l președinte a dat citire acestei dispozițiuni și a pus în vedere martorilor să se prezinte la această oră.

Dat și citit în ședință publică.

La ora 15,30, Curtea reintrând în ședință publică, d-l președinte a declarat ședința publică deschisă și a ordonat gărzii să introducă pe învinuiți, care s'au prezentat în fața instanței aceiași ca în ședința precedentă, sub pază și fără fiare, însoțiți de apărătorii lor.

După stabilirea identității învinuiților, s'a continuat cu audierea martorilor, audiindu-se următorii:

1. Brândușa Petru, în etate de 27 ani, agent de poliție, domiciliat în Sinaia, audiat ca informator, indicat de acuzare și prezentat pentru audiere, pe baza dispoz. art. 309 C. J. M.

2. Vintilă Popescu, în etate de 42 ani, șeful poliției Sinaia, domiciliat în Sinaia, str. Ghica Nr. 23, audiat ca informator și prezentat pe baza art. 309 C. J. M.

3. Tălăngescu Gheorghe, în etate de 34 ani, detectiv, domiciliat în București, str. Basarabiei Nr. 1, propus de acuzare.

4. Constantinescu Victor, în etate de 43 ani, lt.-col., domiciliat în București, str. Știrbei-Vodă Nr. 21, propus de apărare.

5. Jeana Diculescu, în etate de 34 ani, casnică, domiciliată în București, str. Făinari Nr. 25, soră a victimei Horvat, informatoare a acuzării, audiată pe baza dispoz. art. 309 C. J. M.

6. Ciurea Nicolae, în etate de 37 ani, jand. plot., domiciliat în com. Jimpei, jud. Târnava-Mare, propus în acuzare.

7. Savu Nicolae, în etate de 30 ani, plugar, domiciliat în comuna Slobozia, jud. Vlașca, informator al acuzării, audiat pe baza dispoziției art. 309 C. J. M.

8. Nistorescu Mihai, în etate de 39 ani, agent de poliție, domiciliat în București, Fundătura II-a Ioan Dobrescu Nr. 4, propus în acuzare.

9. Stelian Vârfureanu, în etate de 52 ani, preot, domiciliat în comuna Vârful Dâmboviței, propus ca informator de acuzare.

10. Elena Doncu, în etate de 29 ani, casnică, domiciliată în București, str. Ing. Iacobachi Nr. 2, propusă în apărare.

11. Elena Agachi, de 36 ani, casnică, domiciliată în București, str. Ing. Iacobachi Nr. 2, propusă de apărare.

12. Aurel Ștefănescu, în etate de 40 ani, funcționar la Institutul Național al Cooperației, domiciliat în București, str. Popa Nan Nr. 25, propus în acuzare.

13. Podoleanu Emil, în etate de 30 ani, agent detectiv de poliție, domiciliat în București, str. Justiției Nr. 11, informator indicat de apărare și audiat conform art. 309 C. J. M.

14. Raicu Gălățeanu, în etate de 43 ani, funcționar la Institutul Cooperației, domiciliat în București, str. Muzicescu Nr. 6, propus de acuzare.

15. Grigore Vasile, în etate de 32 ani, comisar, domiciliat în București, str. Constantin Moroiu Nr. 16, propus de apărare.

16. Sandu Valeriu, în etate de 31 ani, comerciant, domiciliat în București, str. Constantin Moroiu Nr. 11, propus de apărare.

17. Rădulescu Virgil, în etate de 34 ani, comisar, domiciliat în București, str. Cuțitul de Argint Nr. 16, propus de apărare.

18. Furtună Gheorghe, în etate de 48 ani, mecanic, domiciliat în București, str. Dorobanți Nr. 89, propus de apărare.

19. Vulcan Alex., în etate de 37 ani, mecanic, domiciliat în București, str. A Nr. 23, Parcul Rahova, propus de apărare.

20. Nicola Tudor, în etate de 48 ani, comisar de poliție, domiciliat în București, str. Șerban-Vodă Nr. 14, propus de apărare.

Toți acești martori și informatori au fost audiați în ședință publică pe rând și separat, după ce mai întâiu martorii au depus jurământul în conformitate cu art. 191 C. J. M. și potrivit art. 298 C. J. M., îndeplinindu-se întocmai și formalitățile cerute de art. 194 C. J. M.

Depozițiile tuturor martorilor au fost consemnate în rezumat de grefierul instanței în procese-verbale separate, care după ce au fost citite din cuvânt în cuvânt, au fost semnate de martor, contrasemnate de grefier, vizate de președinte în conformitate cu art. 301 C. J. M., după care s'au atașat la dosarul cauzei.

La ora 20,

C u r t e a :

Deliberând în conformitate cu art. 313, 316 și 317 C. J. M.;

Având în vedere dispoz. art. 310 și 347, combinate cu art. 466 C. J. M., dispune cu unanimitate de voturi:

Suspendă desbaterile până în ziua de 14 Iulie 1941, ora 7,30 dimineata, ziua de 13 Iulie fiind sărbătoare.

După aceasta Curtea, reintrând în ședință publică, d-l președinte a dat citire acestei dispozițiuni, încunoștințând pe martori să se prezinte la această dată și oră.

Dat și citit în ședință publică, astăzi, 12 Iulie 1941.

Ședința din ziua de 14 Iulie 1941.

În ziua de 14 Iulie 1941, ora 7,30 a. m., Curtea, reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l președinte a declarat ședința deschisă și a ordonat gărzii de a introduce pe învinuiți în sală.

Învinuiții s'au prezentat aceiași ca în precedent, în fața instanței, în ședință publică, sub pază și fără fiare, însoțiți de apărătorii lor, ca în precedent.

După stabilirea identității învinuiților, s'a continuat cu audierea martorilor.

Au fost audiați următorii:

1. August Filip, în etate de 44 ani, avocat, domiciliat în București, str. Victor Emanuel Nr. 33, propus în acuzare.

2. Rădoi Dumitru, lt.-col. activ, domiciliat la Închi-soarea Militară Jilava, propus în acuzare.

3. Chiosu Petre, în etate de 38 ani, plugar, domiciliat în comuna Jilava, jud. Ilfov, indicat de acuzare și adus pentru audiere ca informator în conformitate cu art. 309 C. J. M.

4. Minciu P. Dancu, în etate de 48 ani, factor poștal, domiciliat în comuna Jilava, jud. Ilfov, propus de acuzare și adus pentru audiere ca informator în conformitate cu art. 309 C. J. M.

5. Popescu Marin, în etate de 34 ani, jand. plot., domiciliat în com. Jilava, jud. Ilfov, propus de apărare, adus pentru audiere ca informator, în conformitate cu art. 309 C. J. M.

6. Oprea Dumitru, în etate de 29 ani, plugar, domiciliat în com. Jilava-Ilfov, propus în acuzare.

7. Radu Dumitru, în etate de 38 ani, plugar, domici-

liat în comuna Jilava-Ilfov, propus în acuzare, adus pentru audiere în conformitate cu art. 309 C. J. M.

8. Constantin Diculescu, în etate de 60 ani, comerciant, domiciliat în București, str. Făinari Nr. 25, propus de acuzare.

9. Radovici Ioan, în etate de 42 ani, șef de poliție, domiciliat în București, str. General Angelescu Nr. 172, informator al acuzării, adus pentru audiere în conformitate cu art. 309 C. J. M.

10. Ioan Ionescu, în etate de 47 ani, chestor de poliție, domiciliat în București, b-dul Lascăr Catargiu Nr. 17, propus în acuzare.

11. Sfetescu P. Alex., în etate de 52 ani, avocat, domiciliat în București, str. Grigore Alexandrescu Nr. 106, adus pentru audiere ca informator, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de acuzare.

12. Maria Diculescu, în etate de 56 ani, casnică, domiciliată în București, str. Făinari Nr. 25, adusă pentru audiere ca informatoare, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de apărare.

13. Mănaru Emil, în etate de 56 ani, director de Penitenciar, domiciliat în Caracal, la Penitenciar, propus de apărare.

14. Popescu Corneliu, în etate de 30 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Dionisie Nr. 3, propus de apărare.

15. Palade Emil, în etate de 29 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Lăzureanu Nr. 49, propus în acuzare.

16. Veluda Nicolae, în etate de 30 ani, comisar-ajutor, domiciliat în București, str. Canoncul Bunea Nr. 37, propus de acuzare.

17. Popescu Gheorghe, în etate de 35 ani, comisar-ajutor, domiciliat în București, str. Filantropiei Nr. 36, adus pentru audiere ca informator, conform art. 309 C. J. M., indicat de acuzare.

18. Drăgulescu Cezar, în etate de 39 ani, comisar, domiciliat în București, str. Armenească Nr. 31, adus pentru audiere ca informator, conform art. 309 C. J. M., indicat de acuzare.

19. Remus Alexandrescu, în etate de 47 ani, comisar-sef, domiciliat în București, șos. Colentina, adus pentru audiere ca informator, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de apărare.

20. Paveloiu Iulian, în etate de 31 ani, comisar de poliție, domiciliat în București, propus de apărare.

21. Cartianu Teodor, în etate de 49 ani, funcționar public, domiciliat în București, str. Cluj Nr. 123, adus pentru audiere ca informator, conform art. 309 C. J. M., indicat de acuzare.

22. Ana Iamandi, în etate de 35 ani, casnică, domiciliată în București, str. Dumitru Orbescu Nr. 10, adusă ca informatoare, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicată de acuzare.

23. Georgescu Ioan, în etate de 33 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Hotin Nr. 19, propus de acuzare.

Toți acești martori și informatori au fost audiați în ședință publică, pe rând și separat, după ce martorii mai întâiu au depus fiecare jurământul, în conformitate cu art. 191 C. J. M. și îndeplinindu-se întocmai, potrivit art. 298 C. J. M., în privința tuturor, și formalitățile cerute de art. 194 C. J. M.

Depozițiile tuturor acestora au fost consemnate în rezumat de grefierul instanței în osebite procese-verbale, care după ce au fost citite din cuvânt în cuvânt, semnate de martori, contrasemnate de grefier și vizate de președinte, în conformitate cu art. 301 C. J. M., s'au atașat la dosarul cauzei.

La ora 13,30,

C u r t e a :

Deliberând, în conformitate cu art. 313, 316 și 317 C. J. M.;

Având în vedere și dispozițiunile art. 310, 347 și 466 C. J. M. pentru repausul judecătorilor, martorilor și acuzaților;

Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă debaterile până la ora 15,30, pentru repausul judecătorilor și învinuiților.

Curtea reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestui dispozitiv încunoscându-l pe martori să fie prezenți la această oră.

Dat și citit în ședință publică.

La orele 15,30, Curtea reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a ordonat gărzii de a introduce pe acuzați în sală, după ce a declarat desbaterile deschise.

Învinuiții s'au prezentat în fața instanței, ca în precedent, aceiași, fără fiare sub pază și însoțiți de apărători.

După stabilirea identității învinuiților, s'a continuat cu audierea martorilor, au fost audiați următorii:

1. Tacu Iordan, în etate de 53 ani, institutor, domiciliat în București, str. Popa Tatu Nr. 32, propus de apărare.

2. Tacu Maria, în etate de 48 ani, casnică, domiciliată în București, str. Popa Tatu Nr. 32, propusă de apărare.

3. Costea Alexandru, în etate de 58 ani, agent de poliție, domiciliat în București, b-dul Bucureștii-Noi Nr. 141, propus în acuzare.

4. Nicolau Petre, în etate de 31 ani, avocat, în prezent deținut în închisoarea Aiud, propus de apărare.

5. Grigore Bradu, în etate de 54 ani, director în Ministerul Economiei Naționale, domiciliat în București, str. Agricultori Nr. 143, propus de apărare.

6. Artin Ovanesian, în etate de 38 ani, giuvaergiu, domiciliat în București, șos. Colentina Nr. 20, adus pentru audiere ca martor, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de acuzare.

La audierea acestuia, d-l Președinte i-a prezentat corpul delict, inelul găsit la Anghel Oprea împreună cu alte patru inele similare, martorul arătând fără ezitare din toate pe cel ce a aparținut decedatului Virgil Diculescu, ca fiind acela ce l-a avut la reparat dela defunct pentru a-i pune monogramă, recunoscând că ceasul aflat corp delict ca aparținând aceuiași Virgil Diculescu.

7. Radu Gheorghe, în etate de 54 ani, agent de poliție,

domiciliat în București, str. Leandrului Nr. 2, propus în acuzare.

8. Ionescu I. Ioan, în etate de 58 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Știrbei-Vodă Nr. 170, propus de apărare.

9. Ionescu Vasile, în etate de 44 ani, funcționar la Prefectura Poliției Capitalei, domiciliat în București, str. Avrig Nr. 40, adus pentru audiere ca informator, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de acuzare.

10. Colopiță Marin, în etate de 42 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. 13 Septembrie Nr. 90, adus pentru audiere, ca informator, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de apărare.

11. Nicolae Dumitru, în etate de 56 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Alexandru cel Bun Nr. 10, propus de apărare.

12. Leonard D. Petre, în etate de 52 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Alexandru cel Bun Nr. 1, propus din partea apărării.

13. Șincan Gheorghe, în etate de 48 ani, agent de poliție, domiciliat în București, șos. Gherase Nr. 111, din partea acuzării.

14. Bighidan Teodor, în etate de 26 ani, absolvent al Facultății de Teologie, domiciliat în București, str. Doamnei Nr. 18, propus de apărare.

Toți acești martori au fost audiați în ședință publică pe rând și separat, după ce mai întâi au depus fiecare jurământul în conformitate cu art. 191 C. J. M. și potrivit art. 298 C. J. M. s'au îndeplinit întocmai în privința lor și formalitățile cerute de art. 194 C. J. M.

Depozițiile tuturor acestora au fost consemnate în rezumat de grefierul instanței în osebite procese-verbale care, după ce s'au citit din cuvânt în cuvânt, au fost semnate de martori, contrasemnate de grefier și vizate de Președinte, în conformitate cu art. 301 C. J. M., după care s'au atașat la dosarul cauzei.

La orele 20,30, Curtea deliberând în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.

Având în vedere și dispozițiunile art. 347 și 466 C. J. M.

Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă desbaterile până în ziua de 15 Iulie 1941, orele 7,30 a. m. pentru repaosul judecătorilor, martorilor și învinuiților.

Curtea reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestei dispozițiuni, aducând la cunoștință martorilor să fie prezenți la această dată și oră.

Data și citită în ședință publică, astăzi, 14 Iulie 1941.

Ședința din 15 Iulie 1941.

În ziua de 15 Iulie 1941, orele 7,30, Curtea reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a declarat ședința deschisă și a ordonat gărzii de a introduce pe învinuiți în sala de ședință.

Învinuiții s'au prezentat în fața instanței aceiași ca în precedent sub pază și fără fiare, însoțiți de apărători, ca în ședința precedentă.

După stabilirea identității învinuiților s'a continuat cu audierea martorilor și au fost audiați următorii:

1. Tofan Ioan, în etate de 50 ani, comisar, domiciliat în București, Parcul Iancului, propus în acuzare.

2. Barbu Ioan, în etate de 48 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Crângași Nr. 32, propus în acuzare.

3. Ilaşevici Constantin, în etate de 60 ani, domiciliat în București, calea Griviței, propus în acuzare.

4. Lărgeanu Virgil, în etate de 37 ani, avocat, domiciliat în București, str. Șincai Nr. 37, adus pentru audiere, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de apărare.

5. Gheorghe Gh. Alexandrescu, în etate de 50 ani, director general la Creditul Național Agricol, domiciliat în București, str. Finlanda Nr. 4, propus din partea apărării.

6. Popa Virgil, în etate de 30 ani, avocat, domiciliat în București, str. Lunca Veche Nr. 4, propus de apărare.

7. Vlădescu Vasile, în etate de 68 ani, profesor și avocat, domiciliat în București, str. Antim Nr. 55, adus pentru audiere, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de apărare.

8. Maria Sanda Velicu, în etate de 24 ani, funcționară, domiciliată în București, str. Franklin Nr. 16, din partea acuzării.

9. Dinescu Petre, în etate de 28 ani, avocat, domiciliat în București, str. Spătarului Nr. 7, adus pentru audiere în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicat de apărare.

10. Tăslăuanu Gheorghe, în etate de 36 ani, ziarist, domiciliat în București, str. Justiției Nr. 46, propus în acuzare.

11. Pălăngeanu Emil, în etate de 51 ani, general, domiciliat în București, Parcul Jianu Nr. 1, propus în acuzare.

12. Maria Celavia, în etate de 26 ani, casnică, domiciliată în București, str. Grigore Alexandrescu Nr. 109, din partea apărării.

13. Praporgescu Gheorghe, în etate de 48 ani, colonel activ, domiciliat în București, calea Victoriei, propus de apărare.

14. Eugenia Ionescu, în etate de 45 ani, casnică, domiciliată în București, alea Suter Nr. 5, adusă pentru audiere, în conformitate cu art. 309 C. J. M., indicată de acuzare.

15. Maria Ghiță Gheorghe, în etate de 23 ani, casnică, domiciliată în București, str. Soarelui Nr. 5, propusă în acuzare.

16. Emilian Demetrescu, în etate de 45 ani, medic, domiciliat în București, str. Alexandru Donici Nr. 18, martor al apărării.

Toți acești martori au fost audiați în ședință publică pe rând și separat, după ce mai întâi au depus jurământul în conformitate cu art. 191 C. J. M., îndeplinindu-se în privința lor potrivit art. 298 C. J. M. și formalitățile cerute de art. 194.

Depozițiile tuturor acestora au fost consemnate în rezumat de grefierul instanței în osebite procese-verbale, care după ce au fost citite din cuvânt în cuvânt, semnate de martor, contrasemnate de grefier și vizate de Președinte, conform art. 301 C. J. M., s'au atașat la dosarul cauzei.

La orele 13,30,

C u r t e a,

Deliberând în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.

Având în vedere și dispozițiunile art. 310, 347, 466 C. J. M.

Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e:

Suspendă desbaterile până la ora 15,30 p. m., pentru repaosul judecătorilor, martorilor și inculpaților.

După care Curtea reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestui dispozitiv, aducând la cunoștința martorilor să se prezinte la această oră.

Dat și citit în ședință publică.

La orele 15,30, Curtea reintrând în ședință publică, în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a declarat desbaterile deschise și a ordonat gărzii de a introduce pe învinuiți în sala de ședință.

Învinuiții s'au prezentat aceiași în fața instanței, însoțiți de apărătorii lor, ca în ședința precedentă, sub pază și fără fiare.

După stabilirea identității învinuiților, s'a continuat cu audierea martorilor, au fost audiați următorii:

1. Maimuca Constantin, în etate de 46 ani, fost director al Siguranței, domiciliat în București, str. Vulturilor Nr. 47, propus de apărare.

2. Copoiu Victor, în etate de 29 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Bucegi Nr. 29, propus de apărare.

3. Pârvan Marin, în etate de 42 ani, agent de poliție, domiciliat în București, str. Soldat Bara Sava, adus

pentru audiere, conform art. 309 C. J. M., indicat de acuzare.

4. Oprea D. Ioan, în etate de 28 ani, sergent major, domiciliat în București, șos. Bonaparte Nr. 5, din partea acuzării.

5. Cămărășeanu Dumitru, în etate de 24 ani, jand. fruntaș, domiciliat la Centrul Legiunii Jand. Pedestri, propus în acuzare.

6. Boateș Vasile, în etate de 25 ani, jand. fruntaș, Reg. Jand. Pedestri, domiciliat în com. Posoga-de-Sus, jud. Turda, propus de acuzare.

7. David Gheorghe, în etate de 23 ani, plugar, domiciliat în comuna Taslău, jud. Piatra-Neamț, propus de acuzare.

8. Sepși Alexandru, în etate de 24 ani, muncitor, domiciliat în Arad, propus în acuzare.

9. Miron Ioan, în etate de 25 ani, jand. sergent, Reg. Jand. Pedestri, domiciliat în comuna Răchitoasa, jud. Tecuci, propus în acuzare.

10. Vasiliu Gheorghe, în etate de 31 ani, domiciliat în București, str. Simonide Nr. 14, propus în apărare.

11. Mețianu Eugen, în etate de 44 ani, lt.-col. magistrat, domiciliat în București, str. Vișinilor Nr. 23, propus în acuzare.

12. Pavelescu Constantin, în etate de 42 ani, maior magistrat, domiciliat în București, str. Polonă Nr. 75, propus în acuzare.

13. Pavel Cornel, în etate de 41 ani, Maior-magistrat, domiciliat în București, Str. Calomfirescu Nr. 11, propus în acuzare.

14. Forțu Dumitru, în etate de 31 ani, plut. în Reg. 21 Inf., domiciliat în București, str. Angelescu Nr. 137, propus în acuzare.

15. Munteanu Aurel, în etate de 39 ani, Căpitan-magistrat, domiciliat în str. Vespasian Nr. 35, propus în acuzare.

16. Magdalena Stroe, în etate de 40 ani, casnică, domiciliată în București, str. Grigore Alexandrescu Nr. 109, propusă de apărare.

17. Copuzeanu Ioan, în etate de 46 ani, funcționar de

Stat, domiciliat în București, str. Izvor Nr. 97, adus pentru audiere, în conformitate cu art. 309 C. J. M., de apărare.

18. Mândreanu Paraschiva, în etate de 33 ani, casnică, domiciliată în București, str. Grigore Alexandrescu Nr. 16, propusă în apărare.

Toți acești martori au fost audiați în ședință publică, pe rând și separat, după ce mai întâiu au depus jurământul în conformitate și în termenii art. 191 C. J. M. și potrivit art. 298, îndeplinindu-se în privința lor și dispozițiunile și formalitățile cerute de art. 194 C. J. M.

Depozițiile tuturor acestora au fost consemnate în rezumat de grefierul instanței, în osebite procese-verbale, semnate, după ce au fost citite din cuvânt în cuvânt de martor, contrasemnate de grefier și vizate de președinte conform art. 301 C. J. M., s'au atașat apoi la dosarul cauzei.

La orele 20,

C u r t e a :

Deliberând în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.;

Având în vedere dispozițiunile art. 310, 347 și 466 din C. J. M.;

Având în vedere că mai sunt încă martori de audiat, Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă desbaterile până în ziua de 17 Iulie 1941, ora 7,30 pentru repaosul judecătorilor, martorilor și învinuiților.

Curtea, reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestei dispoziții, încunoștiințând pe martori să fie prezenți la această dată și oră.

Dată și citită în ședință publică, astăzi, 15 Iulie 1941.

Ședința din ziua de 17 Iulie 1941.

În ziua de 17 Iulie 1941, la orele 7,30, Curtea, reintrând în ședință publică, în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a declarat desbaterile deschise și a ordonat gărzii de a introduce pe învinuiți în sală, iar martorilor să fie conduși în camera anume destinată lor.

Invinuții s'au prezentat în fața instanței aceiași ca în precedent, însoțiți de apărătorii lor sub pază și fără fiare.

După stabilirea identității lor, s'a continuat audierea martorilor.

Au fost audiați următorii:

1. Constantin Antonescu, în etate de 50 ani, chestor de poliție, domiciliat în Brăila, propus în acuzare.

2. Vintilă Ioan, în etate de 21 ani, student anul IV, Facultatea de Drept, domiciliat în comuna Râșnov, adus pentru audiere, în conformitate cu art. 309 C. J. M., fiind indicat de apărare.

3. Tăslăuanu Gheorghe, în etate de 36 ani, ziarist, domiciliat în București, str. Justiției Nr. 46, propus atât de apărare cât și în acuzare.

Audierea acestor martori s'a făcut pe rând și separat în ședință publică, după ce mai întâiu au depus jurământul conform art. 191 C. J. M., și potrivit art. 298 C. J. M., îndeplinindu-se în privința lor, întocmai formalitățile prevăzute de art. 194 C. J. M.

Depoziția fiecărui martor a fost consemnată în rezumat de grefierul instanței, în osebite procese-verbale, care, după ce au fost citite din cuvânt în cuvânt, semnate de martor, contrasemnate de grefier și vizate de d-l Președinte conform art. 301 C. J. M., s'au atașat la dosarul cauzei.

Terminându-se audierea martorilor prezenți, d-l Președinte a întrebat părțile ce obiecțiuni au de făcut cu privire la martorii lipsă.

D-l Procuror instructor militar, luând cuvântul, declară că renunță la audierea martorilor lipsă, propuși în acuzare, deoarece martorii principali au fost audiați, cei care lipsesc nu mai sunt necesari și aducerea lor ar împiedeca judecarea procesului, cei mai mulți fiind din provincie.

Totdeodată, declară că nu-și însușește pe niciunul din martorii propuși de apărare, care lipsesc și roagă Curtea să ia act de această renunțare.

Apărarea, prin d-nii avocați aleși, având cuvântul, declară că renunță la audierea martorilor lipsă pe care

i-au propus în apărare, dat fiind că s'au audiat un număr important de martori.

Declară totdeodată că nu înțeleg să-și însușească pe niciunul din martorii acuzării lipsă.

Curtea, deliberând în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.;

Având în vedere declarațiunile de renunțare la audierea martorilor absenți, atât ai acuzării, cât și ai apărării;

Având în vedere că în cauză s'au audiat un număr important de martori principali;

Că martorii absenți nu sunt socotiți utili a fi audiați, din momentul în care atât acuzarea cât și apărarea înțeleg să renunțe la audierea lor;

Considerând totuși că dacă audierea acestor martori ar fi necesară în cursul desbaterilor, se va uza de dispoz. art. 309 C. J. M.,

Pentru aceste motive:

Având în vedere și dispozițiunile art. 307 și 309 C. J. M.,

C u r t e a :

Cu unanimitate de voturi, dispune continuarea desbaterilor procesului, luând act de declarațiile părților de renunțare la audierea martorilor lipsă.

Curtea, reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestui dispozitiv.

Dat și citit în ședință publică.

D-l Președinte a dat cuvântul d-lui Procuror instructor militar, pentru a-și susține rechizitoriul.

D-l Procuror instructor militar, având cuvântul în desvoltarea rechizitoriului arată că în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940 au fost uciși la Inchisoarea Militară Jilava cu focuri de armă și arme albe, 64 deținuți politici, identificați de organele anchetatoare militare, și civile, în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, conform procesului-verbal încheiat de d-nii: Lt-Colonel magistrat Mețianu, Maior-Magistrat Pavelescu, Maior-Magistrat Pavel, Procuror Gheorghiu dela Tribunalul Ilfov, Judecător Popescu Copăceni, dela Cabinetul 7 Instrucție, Tribunalul Ilfov, Medicul-legist Dr. Bircle și Căpitan Dr. Popescu.

Autorii asasinatelor făceau parte din garda legionară de serviciu în acea noapte, alcătuită din ofițeri de poliție legionară și membri ai C. M. L., după cum s'a dovedit ulterior.

Dintre aceștia au fost identificați: Dimitrie Grozea, Comandantul Corpului Muncitoresc Legionar; Gheorghe Crețu, Romulus Opreș, Marcu Octavian, Pavel Grimal-schi, Popescu Ilarion, Sauciuc Vanghele, Iftimescu Ioan și Rădulescu Ilie, — indicați de Gheorghe Crețu, prin declarațiile pe care le-a făcut la Cabinetul de Instrucție și în fața Curții.

Toți dispăruți, afară de acuzatul Octavian Marcu, care recunoaște a fi participat la aceste asasinate și confirmă mărturisirile lui Gheorghe Crețu, de asemenea prezent pe banca acuzării.

Că ulterior, Magistratul-instructor militar a mai putut identifica ca autori ai asasinatelor comise în Inchisoarea Jilava, în urma cercetărilor făcute, pe Constantin Savu, Tudor Nicolae și Dumitru Anghel, zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea;

Că în ceea ce privește pe acuzatul Savu Constantin, participarea acestuia la comiterea asasinatelor rezultă din faptul că în calitate sa de comisar-ajutor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, fiind Comandantul gărzii legionare la Inchisoarea Militară Jilava, în ziua de 24 Noemvrie 1940, a rămas în incinta închisorii până după săvârșirea asasinatelor, cu toate că șeful Comandant de gardă în seara de 25 Noemvrie a fost un oarecare Tapangea, iar Comandantul gărzii în noaptea crimelor a fost Gheorghe Crețu.

Că acuzatul nu a putut justifica nevoia prezenței sale neîntrerupte la Jilava timp de 3 zile;

Că, prin atitudinea sa din cursul zilelor de 25, 26 Noemvrie s'a situat în rolul de pregătitor și coautor al crimelor, decarece a prilejuit acuzatului Ștefan Zăvoianu ocaziunea de a se transporta la Inchisoarea Militară Jilava, sub pretextul concilierii între acuzatul Savu și ru-dele deținuților, care nu fuseseră lăsate să intre în Inchisoare.

Că acuzatul Ștefan Zăvoianu, cu această ocazie a in-

citat la crimă pe legionarii prezenți și a intrat în fort, împreună cu Constantin Savu, pentru a lua ultimele măsuri în vederea executării asasinatelor.

Că aceasta se dovedește cu declarațiile făcute de ru-dele deținuților;

Că acuzatul Constantin Savu a încercat să stabilească că în noaptea asasinatelor ar fi dormit în greșa închisorii;

Că proba administrată în dovedirea acestui fapt este nesperioasă;

Că, participația acuzaților Tudor Nicolae și Dumitru Anghel Oprea, rezultă din faptul că cel dintâiu a mărturisit martorului Dimitrie Oprea, că a asasinat pe Generalul Gabriel Marinescu, dând indicații asupra situației de fapt, care nu le putea avea decât participând în noaptea crimelor în Inchisoarea Jilava la asasinarea deținuților politici;

Că cel de al doilea, Dumitru Anghel Oprea, și-a însușit ceasornicul și inelul victimei Virgil Diculescu — corpuri delictuale care s'au găsit asupra acestui acuzat, cu ocazia percheziției domiciliare făcute;

Că acuzații: Gheorghe Crețu, Marcu Octavian și Grimalschi Pavel, în aceeași noapte de 26/27 Noemvrie 1940, s'au transportat la Prefectura Poliției Capitalei, unde au luat contact cu Ion Tănăsescu, șeful arestului social și împreună cu acesta, au asasinat cu aceleași procedee pe comisarii: Gheorghe Rallet, Nicolae Suciu și Voinescu Paul.

Că faptul se stabilește cu recunoașterile acuzaților la Cabinetul de Instrucție, coroborate cu actul de reconstituirea crimelor și cu declarațiile martorilor: Petre Leonard, Marin Pârvan și Victor Popoiu.

Că acuzatul Pavel Grimalschi, fiind dispărut, acest fapt constituie un indiciu în plus pentru vinovăția sa;

Că acuzatul Dumitrescu Constantin, astăzi lipsă, a fost acela care a participat la transportarea cadavrelor comisarilor asasinați făcându-le să dispară, transportându-le într-o pădure situată lângă gara Chitila, după ce învelite în pături le-a scos din Prefectura Poliției Capitalei, într-o camionetă.

Că acuzatul Ion Tănăsescu este acela ce a predat și pe comisarii Alexandru Davidescu și Ionel Dumitrescu din arestul Prefecturii Poliției, acuzatului Topliceanu Nicolae, care împreună cu alți legionari rămași încă neidentificați i-a suit într'o mașină, i-a dus în pădurea Balota-Vlășia, unde s'au tras asupra lor mai multe focuri de armă.

Că în urma acestui fapt, comisarul Alexandru Davidescu a decedat în Spitalul Schuler la Ploiești, în urma rănilor căpătate, iar Ionel Dumitrescu a scăpat cu viață, după ce a fost internat în Sanatoriul Francez, sub nume fals, datorită îngrijirilor căpătate.

Că la imbarcarea acestor comisari au asistat și acuzații Stelian Stănicel, care a organizat transportul și Bădulescu Gheorghe, zis Gigi, ambii dispăruți.

Că aceste fapte se stabilesc cu arătările martorilor Emil Palade, comisar Veluda, coroborate cu arătările informatorilor Ionel Dumitrescu, scăpat cu viață, precum și cu declarația martorului Gheorghe Davidescu, fiul decedatului comisar Alexandru Davidescu.

Că din probele administrate se dovedește pe deplin că toate aceste asasinate au fost mai dinainte hotărâte de către acuzații din acest proces, constituiți în asociație pentru săvârșire de crime și delictе, asociație din care au făcut parte acuzatul Ștefan Zăvoianu ca instigator și acuzatul Constantin Orășanu, complice și favorizator.

Că primul în calitate sa de prefect al Poliției Capitalei a numit în funcțiune pe unii din acuzați, încredințându-le la Prefectură atribuțiuni de ofițeri de poliție legionară, i-a înarmat și i-a incitat la crimă, în împrejurările care se dovedesc cu martorii Eugen Clonța, consilier Eugen Bănescu, Ovidiu Negulescu, Maria Diculescu, d-na Maior Popescu Marinăru și alții, audiați atât în cursul instrucției, cât și în ședință publică.

Că acuzatul Ștefan Zăvoianu, în noaptea asasinatelor a fost la Inchisoarea Militară Jilava, pentru a se informa asupra executării dispozițiunilor date, fapt dovedit cu arătările martorilor: gardian public Laslău Ioan, gardian public Delibaș Nicolae și ofițer de serviciu Simion Ion.

Că după săvârșirea asasinatelor și-a dat toate silințele să acopere pe făptuitori și să înlăture cercetările, după cum reese din procesul-verbal încheiat de d-l prim procuror al Tribunalului Ilfov, Ioan Gheorghiad, în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940 și declarațiunile făcute de d-l căpitan magistrat Petculescu Ioan, precum și din declarațiile comisarului Tofan, căpitan magistrat Munteanu Aurel, maior magistrat Pavelescu și lt.-colonel magistrat Mețianu Eugen.

Că în privința acuzatului Constantin Orășanu, urmează să fie sancționat nu numai pentru infracțiunea de favorizarea infractorilor, ci și pentru aceea de complicitate, deoarece acesta a alcătuit listele persoanelor ce trebuiau încarcerate, fără formă legală și care erau bănuite că ar fi avut o activitate potrivnică mișcării legionare.

Că dovada că acuzatul este acela care a alcătuit aceste liste, rezultă din faptul că ele sunt corectate cu mâna lui și conțin adausuri de nume, făcute de aceeași mână.

Că oșebit de aceasta, acuzatul, deși nu recunoaște faptul, nu poate însă indica numele persoanelor care ar fi alcătuit asemenea liste.

Că după săvârșirea asasinatelor, a dat dispoziție comisarului de poliție Tofan, de serviciu în acea noapte, la Prefectura Poliției Capitalei, să nu anunțe autoritățile și când a aflat că ofițerul de serviciu nu a ținut seama de indicațiunea dată, l-a arestat.

Că a întovărășit pe prefectul Zăvoianu în noaptea asasinatelor la Inchisoarea Militară Jilava, fapt din care se stabilește strânsa colaborare cu Zăvoianu și ceilalți acuzați.

D-l procuror militar, orele fiind înaintate, solicită Curții suspendarea desbaterilor până la ora 16 pm.

C u r t e a :

Deliberând în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.;

Având în vedere că orele sunt înaintate;

Având în vedere și cererea d-lui procuror instructor militar;

Având în vedere și dispoz. art. 310, 347, 466 C. J. M., pentru odihna judecătorilor și a acuzaților,

D i s p u n e :

Suspendă desbaterile până la ora 16 pm.

După care Curtea reintrând în ședință publică, d-l președinte a dat citire acestei dispoziții.

Dat și citit în ședință publică.

La orele 16, Curtea reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l președinte a ordonat gărzii de a introduce pe învinuiți în sala de ședință, după ce a declarat ședința publică deschisă, învinuiții s'au prezentat aceiași ca în precedent în fața instanței sub pază și fără fiare, însoțiți de apărătorii lor, ca în ședința precedentă.

După stabilirea identității învinuiților, d-l președinte a dat cuvântul d-lui procuror instructor militar, pentru continuarea rechizitoriului său.

D-sa a arătat că în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, foști demnitari ai Statului: Constantin Argetoianu, General Ilasievici Constantin, Ion Gigărtu, Gheorghe Tătărăscu, General Dr. Marinescu, Colonel Victor Marinescu și Mihail Ghelmegeanu, au fost ridicați dela domiciliile lor din ordinul fostului prefect de poliție Ștefan Zăvoianu și al acuzatului Ilie Stângă, chestor legionar, cu intenția de a fi uciși.

Că acuzatul Ilie Stângă a dat ordin acuzaților Dragomir Nicolae, Chircor Garabet Malcasian, Teodor Djonat, Bădulescu Gheorghe zis Gigi, Iordache Panait, Sundi Pandele, Stancu Ion și Stelian Stănicel să sechestreze pe foștii demnitari utilizând violența, ceea ce aceștia au făcut, fiind înarmați.

Că foști demnitari transportați la Prefectura de Poliție au putut fi scăpați cu viață, numai datorită intervenției la timp a d-lui subsecretar de Stat Colonel Riosianu, înainte de a se păși la acte de executare pentru punerea în aplicare a planului de asasinat.

Că d-l subsecretar de Stat pentru siguranța vieții, a transportat pe foștii demnitari la Ministerul de Interne.

Că în noaptea de 27 spre 28 Noemvrie 1940, de către un grup de legionari înarmați în frunte cu acuzații Ieremia Șocariciu, chestor de poliție, Ovidiu Găină și Gheorghe Stoia, fost șef de cabinet al fostului ministru de interne General Petrovicescu s'a încercat asupra lor tentativa de asasinat.

Că faptele se stabilesc cu arătările foștilor demnitari, coroborate cu declarațiile martorilor August Filip, Gheorghe Alimănescu, d-na Eduard Mirto, Eugen Clonța și Maior Marinescu Sebastian.

Că în cursul zilei de 27 Noemvrie 1940, în executarea aceluiași plan criminal, o echipă de legionari a ridicat dela domiciliul său din București pe fostul profesor universitar Virgil Madgearu și dela vila din Sinaia, pe savantul profesor Nicolae Iorga.

Că cel dintâiu a fost găsit asasinat după câteva ceasuri în pădurea Snagov, la punctul numit Coadă Lungă, iar cadavrul celui de al doilea a fost găsit în dimineața zilei de 28 Noemvrie 1940, în apropierea șoselei naționale Ploiești Strejnicul-Prahova.

Că ambii au fost uciși cu arme de foc.

Că autorii acestor două asasinate sunt: Traian Boeru, Ștefan Cojocaru, Ioan Tucan, Dacu Tudor și Iacobuța Ștefan.

Că dovada vinovăției acestora rezultă din arătările martorilor: d-na Ecaterina Iorga, Aneta Cazacu, d-na Ecaterina Madgearu, Virgil Lărgeanu, Elena Lettea, Mada Crăciun, Maria Stănescu, Paul Cojocaru, Alexandru Stănescu, Valentin Iorga, Stela Comănache, Ion Albu, Mircea Finichiu, Mihail Draghia, Radu Nicolae, Ilie Chirilă.

Că atât profesorul Virgil Madgearu, cât și profesorul Nicolae Iorga au fost ridicați de acasă și transportați cu mașina Nr. 6.211, proprietatea Institutului Național al Cooperației.

Că acest fapt întărește dovada că asasinii sunt în adevăr persoanele din Serviciul Cooperației.

La orele 20, Curtea deliberând, în conformitate cu art. 313, 317 și 466 C. J. M.;

Având în vedere că orele sunt înaintate;

Având în vedere că d-l procuror instructor militar nu și-a terminat rechizitoriul său și că în apărare au de luat cuvântul mai mulți domni avocați.

Că în această situațiune desbaterile nu pot fi terminate în astăseară,

Cu unanimitate de voturi,

Dispune :

Suspendă desbaterile pentru odihna judecătorilor și acuzaților până în ziua de 18 Iulie 1941, ora 7,30 dimineața.

După care Curtea reintrând în ședință publică, d-l președinte a dat cetire acestui dispozitiv.

Dat și citit în ședință publică, astăzi 17 Iulie 1941.

Ședința din ziua de 18 Iulie 1941.

În ziua de 18 Iulie 1941, orele 7,30 a. m., Curtea reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l președinte a declarat ședința deschisă și a ordonat gărzii să introducă pe învinuiți în sala de ședință.

Învinuiții s'au prezentat în fața instanței aceiași ca în precedent, sub pază și fără fiare, însoțiți de aceiași apărători.

După stabilirea identității învinuiților, d-l președinte a dat cuvântul d-lui procuror instructor militar în continuarea rechizitoriului său.

D-l procuror militar având cuvântul arată că acuzaatul Marcu Octavian a participat în zilele de 21—23 Ianuarie la rebeliunea dela Prefectura Poliției Capitalei, fiind înarmat.

Că pentru acest fapt urmează să fie condamnat.

Că faptul se dovedește cu însăși recunoașterea învinuitului.

Că acuzații Ioan Tănăsescu, Gheorghe Crețu, Marcu Octavian, Pavel Grimalschi și Topliceanu Nicolae au schingiuit în ziua de 5 Decembrie 1940 pe plut. jand. Ghiță Gheorghe, încarcerat în arestul Poliției sociale din Prefectura Capitalei.

Că în urma acestei schingiuri, victima a încetat din

viață, iar cadavrul a fost transportat în pădurea Băneasa de către acuzatul Dragomir Nicolae.

Că în aceeași Prefectură a Poliției în cursul lunii Noemvrie, după ce a fost arestat ilegal, a fost schingiuit agentul de poliție Tălăngescu Gheorghe.

Că acuzații Alexandru Pană și Chircor Garabet Malcasian au fost aceia care l-au maltratat în Cabinetul acuzatului comisar legionar Djonat Teodor, în prezența și cu ajutorul acestuia.

Că în cursul instrucției același Alexandru Pană, a evadat de sub escortă în timp ce se afla arestat la Inchisoarea Malmaison.

Că învinuitul Chircor Garabet Malcasian, în după amiaza zilei de 27 Noemvrie 1940, s'a dus la Ploiești, cu o ceată de legionari neidentificați încă, și silind pe Prefectul Marin Stănescu să-i conducă la Spitalul Schuler, au pătruns cu sila în sala de radiografie, unde se afla întins pe masă victima Alexandru Davidescu, împușcat în noaptea precedentă, în Pădurea Balota, din apropierea Ploieștilor de către legionarii din Prefectura Poliției Capitalei, Malcasian a ridicat cearceaful de pe fața pacientului și l-a trântit la loc scrâșnind din dinți „este comisarul Davidescu“.

După aceea Malcasian l-a întrebat pe chirurgul Dr. Petrescu, dacă nu ar putea face astfel încât pacientul să nu scape.

Că împrejurările în care s'a comis acest nou fapt, duc la concluzia logică că Malcasian știa mai dinainte de asasinarea lui Alexandru Davidescu și când în loc să-și facă datoria de a denunța s'au a coopera la prinderea asasinilor în calitate sa de funcționar polițienesc a încercat, din contră, să desăvârșească faptul comis de camarazii săi polițiști legionari, îndemnând pe medicul care căuta să salveze viața pacientului, să-l omoare.

Că același Chircor Garabet Malcasian este dezertor din cursul lunii Noemvrie 1940.

Că în urma decretului din 1 Iulie 1941, acest fapt însă a fost amnistiat.

Că acuzatul Cezar Ionescu urmează să fie judecat ulterior într-o cât se află în prezent mobilizat.

Că în ceea ce privește acuzatul Gheorghe Stănescu zis Gogu, acesta se face vinovat de delictul de favorizare prin aceea că a recomandat acuzatului Cezar Ionescu pe acuzații: Gheorghe Crețu, Chircor Garabet Malcasian, Nicolae Topliceanu și Alexandru Pană, pentru a le da adăpost, deși îi era cunoscut faptul că sunt urmăriți de autorități.

Că în urma cercetărilor și probelor administrate, faptele puse în sarcina fiecăruia dintre acuzați și învinuiți, au fost pe deplin stabilite.

Că din complexul împrejurărilor, ca și din arătările acuzaților prezenți, coroborate cu depozițiile martorilor, se stabilește că mișcarea legionară a hotărât suprimarea tuturor persoanelor care au fost asasinate în zilele de 26, 27, 28 Noembrie 1940, ca și asasinarea celor care, datorită intervențiilor de pază luate la timp, au scăpat cu viață.

Că pentru realizarea acestui plan s'au făcut pregătirile necesare într'un concert unitar de acțiune și în urmărirea unui scop politic.

Că din cei care au cooperat la alcătuirea planului și la executarea lui în parte, acuzații au avut un rol bine stabilit.

Că însă o serie întreagă de alți infractori asociați cu aceștia au rămas neidentificați.

Că în privința acuzaților trimiși în judecată pentru asasinat, sau tentativă de asasinat, urmează să se facă în cauză aplicarea art. 597, combinat cu art. 2 din Decretul-Lege Nr. 236 din 1941, acestea fiind comise în interes politic.

Că pedeapsa cu moartea este în prezent prevăzută în codul penal și ca atare codificată, iar pe baza decretului-lege Nr. 3.274 din 24 Septembrie 1938 și a decretelor următoare, precum și a decretului-lege Nr. 236 din 1941, faptele puse în sarcina acuzaților având caracter politic și fiind comise aducând turburarea ordinii și liniștei publice, — este încă în vigoare.

Că în privința acuzaților trimiși în judecată pentru tentativă de asasinat, urmează a se face aplicațiunea

art. 96 din codul penal, combinat cu art. 597 din codul penal și art. 2 din decretul-lege Nr. 236 din 1941.

Că pentru toți acuzații urmează a se aplica textele prevăzute în ordinul de trimitere în judecată și conchide cerând condamnarea exemplară, prin aplicarea întocmai a textelor legale pentru toți cei trimiși în judecată.

Apărarea având cuvântul, d-l avocat Vasile Melinte, apărând pe Ștefan Zăvoianu, arată că acesta, în calitate sa de fost prefect de poliție, nu este responsabil de faptele ce i se pun în sarcină, deoarece împrejurările politice din toamna anului trecut, au fost de așa natură, încât acuzatul deși nu s'a dovedit că ar fi comis vreuna din infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată, nu putea totuși să-și impună voința și să dea directive la instituția în fruntea căreia era.

Că acuzatul Zăvoianu din probele administrate la dosar, nu rezultă că a intenționat să sprijine într'un fel activitatea criminală a celorlalți acuzați și că deci, nu poate fi socotit nici complice, nici ca instigator.

La ora 13,30,

C u r t e a :

Deliberând, în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.;

Având în vedere și dispozițiunile art. 310, 347 și 466 C. J. M.;

Având în vedere că orele sunt înaintate,
Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă debaterile, pentru repaosul judecătorilor, apărătorilor și învinuiților, până la ora 16 p. m.

Curtea, reintrând în ședință publică, d-l președinte a dat citire acestei dispoziții.

Dată și citită în ședință publică.

La ora 16, în ziua de 18 Iulie 1941, Curtea, reintrând în ședință publică, în aceeași compunere ca în precedent, d-l președinte a declarat debaterile deschise și a ordonat gărzii să introducă pe învinuiți.

Invinuiții s'au prezentat aceiași ca în precedent, în fața instanței, însoțiți de apărătorii lor, sub pază și fără fiare.

D-l președinte, după stabilirea identității învinuiților, a dat cuvântul d-lui avocat Vasile Melinte, în continuarea pledoariei sale.

D-l avocat Vasile Melinte arată că numitul Ștefan Zăvoianu a fost trimis în judecată pentru faptul de instigare la asasinat cu mobil politic, comis în asociere de un funcționar care avea în atribuția sa să-l împiedice.

D-sa, discutând încadrarea faptelor, ajunge la concluzia că art. 597 C. P. nu este aplicabil, în speță, acuzatului, fiindcă pedeapsa cu moartea își avea sediul în Constituția dela 1938, și că această Constituție a fost suspendată, dela data de 5 Septemvrie 1940, anterior comiterii faptelor ce i se impută acuzatului Ștefan Zăvoianu.

Că, datorită acestui fapt, aplicația art. 597 C. P., referitor la pedeapsa cu moartea, ca și jurnalele Consiliului de Miniștri, date în virtutea art. 15 din Constituție, sunt suspendate.

În concluzie, cere achitarea acuzatului Ștefan Zăvoianu deoarece acesta nu este vinovat.

La ora 20,

C u r t e a :

Deliberând, în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.;

Având în vedere și dispozițiunile art. 310, 347 C. J. M., combinat cu art. 466 C. J. M.;

Având în vedere că orele sunt înaintate și că în apărare mai sunt încă domni avocați care au de luat cuvântul,

Cu unanimitate de voturi,

D i s p u n e :

Suspendă desbaterile, pentru repausul judecătorilor, apărătorilor și acuzaților, până în ziua de 19 Iulie 1941, ora 7,30 a. m.

Curtea reintrând în ședință publică, d-l președinte a dat citire acestei dispoziții.

Data și citită în ședință publică, astăzi, 18 Iulie 1941.

Ședința dela 19 Iulie 1941.

Astăzi, 19 Iulie 1941, ora 7,30, Curtea reintrând în ședință publică, în aceeași compunere ca în precedent, d-l președinte a declarat desbaterile deschise și a ordonat gărzii de a introduce pe învinuiți în ședința publică.

Învinuiții s'au prezentat în fața instanței aceeași ca în precedent, sub pază și fără fiare, însoțiți de apărătorii lor, ca în ședința anterioară.

D-l președinte a stabilit apoi identitatea acuzaților, după care, în virtutea puterii discreționare acordate de art. 309 C. J. M., dispune audierea ca informatori a următoarelor persoane: Ana Argeșeanu, Bugaru Petre, Emil Petculescu, Macoveanu Liviu.

Informatorii prezentându-se, după ce au fost invitați în camera anume destinată, au fost audiați în ședință publică, pe rând și separat.

1. Ana Argeșeanu, în etate de 50 ani, casnică, domiciliată în București, str. Londra Nr. 49.

2. Bugaru Petre, în etate de 26 ani, detectiv, domiciliat în București, Piața Dr. Botescu Nr. 19.

3. Emil Petculescu, în etate de 39 ani, Căpitan magistrat, domiciliat în București, str. Petre Locusteanu Nr. 4.

4. Macoveanu Liviu, în etate de 19 ani, student, domiciliat în București,

Toți acești informatori au fost audiați în ședință publică, pe rând și separat, respectându-se întocmai dispozițiile art. 298 C. J. M.

Depozițiile lor au fost consemnate în rezumat de grefierul instanței în osebite procese-verbale, care, după ce au fost citite din cuvânt în cuvânt, s'au semnat de martorii respectivi, contrasemnate de grefier și vizate de Președinte în conformitate cu art. 301 C. J. M., după care s'au atașat la dosarul cauzei.

După aceasta d-l Președinte a dat cuvântul apărării.

A luat cuvântul d-l avocat Ionel Teodoreanu, care în apărarea învinutului Constantin Orășeanu, a arătat amănunțit în prima parte a pledoariei sale, faptele ce acestuia i se impută după ordonanța definitivă și ordinul de trimitere în judecată.

Arătând, după piesele dela dosar, pentru fiecare fapt în parte de ce acuzatul Constantin Orășeanu nu poate fi declarat responsabil.

La orele 13,30,

C u r t e a,

Deliberând în secret în conformitate cu art. 313, 316, 317 C. J. M.

Având în vedere și dispozițiunile art. 310, 347 și 466 C. J. M.:

Având în vedere că orele sunt înaintate și mai sunt încă domni avocați care au de pus concluzii în apărare,

D i s p u n e :

Cu unanimitate de voturi suspendă desbaterile până la orele 16 p. m., pentru repaosul judecătorilor, apărării și acuzaților.

Curtea reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestei dispoziții.

Data și citită în ședință publică.

La orele 16, în ziua de 19 Iulie 1941, Curtea reintrând în ședință publică, în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte declarând desbaterile deschise, a ordonat gărzii să introducă pe învinuiți.

Învinuiții s'au prezentat în fața instanței aceiași ca în precedent, sub pază și fără fiare, asistați fiind de apărătorii lor, aceiași ca în ședința precedentă.

După stabilirea identității învinuiților, d-l Președinte a dat cuvântul d-lui avocat Ionel Teodoreanu, în continuarea pledoariei sale.

Acesta, în apărarea învinutului Orășeanu Constantin, a susținut că nu sunt probe de vinovăție și nici de rea credință în sarcina acestuia.

Că martorii propuși în apărare au lămurit împrejurările în care s'au alcătuit listele persoanelor ce urmau să fie încarcerate la Jilava.

Totodată a arătat că acuzatul nu a intenționat prin arestarea comisarului Tofan dela Prefectura Poliției Capitalei, să favorizeze sau să acopere pe autorii asasinatelor dela Jilava, sau dela Prefectura Poliției Capitalei.

În concluzie, d-sa a cerut achitarea învinutului Orășeanu Constantin, deoarece acesta este complet nevinovat.

A luat apoi cuvântul d-l avocat Eugen Enescu, care punând concluzii în apărarea inculpaților Pană Alexandru, Malcasian Grigore, a cerut achitarea lor, nefiind în sarcina acestora nici o dovadă că ar fi comis faptele ce li se impută.

Că tot ceea ce au făcut este că au executat un ordin primit dela șefii lor, fără intenție delictuală sau criminală, aducând pe demnitari la Prefectura Poliției Capitalei, convinși că acest lucru era pentru asigurarea vieții acestora.

Că în ceea ce privește pe Malcasian Grigore, fapta acestuia de dezertare este amnestiată.

În concluzie, cere achitarea acestora, nefiind vinovați. La orele 20,

C u r t e a,

Deliberând în conformitate cu dispoz. art. 313, 316 317 C. J. M.

Având în vedere și dispozițiunile art. 310, 347 și 466 C. J. M.

Având în vedere că orele sunt înaintate și că în apărare mai sunt încă domni avocați care n'au pus concluzii.

Cu unanimitate de voturi, ziua de 20 fiind sărbătoare legală,

D i s p u n e :

Suspendă desbaterile pentru repaosul judecătorilor, acuzaților și apărătorilor, până în ziua de 21 Iulie 1941, ora 7,30 a. m.

Dat și citit în ședință publică, astăzi, 19 Iulie 1941.

În ziua de 21 Iulie 1941, orele 7,30 dimineața, Curtea reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a declarat ședința deschisă și a ordonat gărzii de a introduce pe acuzați în ședință publică.

Învinuiții s'au prezentat aceiași ca în precedent, sub pază și fără fiare, însoțiți de apărătorii lor ca în ședința anterioară.

După stabilirea identității învinuiților, d-l Președinte a dat cuvântul apărării.

D-l avocat Atanasie Constantinescu a pus concluzii pentru acuzații Marcu Octavian, Topliceanu Nicolae, Dragomir Nicolae și Anghel Oprea.

D-sa a cerut ca în ceea ce privește pe Topliceanu Nicolae și Dragomir Nicolae să fie achitați pentru faptele ce li se impută, deoarece din instrucția urmată rezultă că niciunul din aceștia nu au comis faptele ce li se pun în sarcină prin ordonanța definitivă și ordinul de trimitere în judecată.— iar în cazul când totuși vor fi găsiți culpabili, să li se dea o pedeapsă prin aplicare de circumstanțe ușurătoare, care să fie contopită în pedeapsa la care au fost condamnați și pe care în prezent o execută.

Pentru Marcu Octavian a cerut o largă aplicație a circumstanțelor atenuante, deoarece nu este pe deplin stabilită participarea acestuia la asasinat, iar în ceea ce privește pe Anghel Oprea, în principal achitarea, fiind dubiu dacă a participat sau nu la Inchisoarea Jilava în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940 la asasinarea deținuților politici — iar în subsidiar la circumstanțe atenuante.

A luat apoi cuvântul d-l avocat Victor Blănaru, pentru acuzatul Crețu Gheorghe, Marcu Octavian, Topliceanu Nicolae, Savu Constantin, Stănescu Gheorghe și Ilie Stângă.

Pentru acuzații Crețu Gheorghe și Marcu Octavian a cerut ca instanța să facă o largă aplicare a circumstanțelor ușurătoare, ținând seamă de timpul și împrejurările în care fapta lor a fost comisă.

Pentru Savu Constantin a cerut achitarea ca și pentru Topliceanu, deoarece din probele administrate nu s'a dovedit cu certitudine participarea lor la asasinat.

Pentru Ilie Stângă a cerut achitarea, deoarece nu s'a putut face de acuzare dovada intenției culpabile a acestuia în momentul în care a dat ordin să fie ridicați dela domiciliile lor foștii demnitari ai Statului, în ziua de 27 Noemvrie.

Că, în ceea ce privește pe învinuitul Stănescu Gheorghe, acesta urmează să fie achitat deoarece dând adăpost vremelnice unora din acuzați, nu a știut că aceștia sunt urmăriți de organele polițienești și de anchetă, la data când i-a găzduit, în contra lor neexistând formele prevăzute de art. 29 din D. L. Nr. 236 din 1941, îndeplinite.

În ceea ce privește pe Ilie Stângă, d-l avocat Bălănescu având cuvântul cere achitarea lui din lipsă de probe de vinovăție.

D-l avocat Angheluță în apărarea învinuitului Dumitru Anghel Oprea, susține că acesta nu a participat la asasinatele dela Jilava.

Că faptul că asupra lui s'au găsit ceasul și inelul care se pretinde că ar fi aparținut victimei Diculescu Virgil, nu constituie o probă suficientă de culpabilitate.

Că din acest fapt, nu se poate deduce participarea lui la asasinatele dela Jilava.

Că astfel fiind în principal cere achitarea lui, iar în subsidiar când totuși ar fi găsit culpabil, să fie pedepsit făcându-se o largă aplicare a circumstanțelor ușurătoare, pentru delictul de tăinuire.

La orele 13,30,

C u r t e a :

Deliberând în conformitate cu dispoz. art. 313, 316, 317 C. J. M.

Având în vedere și dispozițiunea art. 310, 347 C. J. M., 466 C. J. M.

Având în vedere că orele sunt înaintate,

Că în apărarea acuzaților mai sunt încă domni avocați care au de pus concluzii,

Dispune:

Cu unanimitate de voturi suspendă desbaterile până la orele 16 p. m. pentru repaosul judecătorilor, apărării și învinuiților.

Curtea reintrând în ședință publică, d-l Președinte a dat citire acestui dispozitiv.

Dat și citit în ședință publică.

La orele 16, Curtea reintrând în ședință publică în aceeași compunere ca în precedent, d-l Președinte a declarat desbaterile deschise și a ordonat gărzii să introducă pe inculpați în sala de ședință.

Învinuiții s'au prezentat în fața instanței aceiași ca în precedent, sub pază și fără fiare, asistați de apărătorii lor, ca în ședința anterioară. După stabilirea identității învinuiților, d-l Președinte a dat cuvântul apărării.

D-l avocat Bogdan Constantin având cuvântul a susținut că învinuitul Ilie Stângă este nevinovat și a cerut achitarea lui.

Că învinuitul Sundi Pandele nu s'a putut stabili că ar fi luat parte la comiterea faptelor ce i se impută.

Că măcar nici nu era în poliție, fiind bolnav, era în imposibilitate materială să comită infracțiunile ce i se pun în sarcină și a cerut achitarea acestuia.

D-l avocat Luncescu având cuvântul în apărarea lui Tudor Nicolae, cere achitarea acestuia, deoarece nu sunt dovezi că ar fi comis faptul ce i se impută.

Că toată acuzarea se sprijină numai pe preținse mărturii ce le-ar fi făcut unor martori sau informatori, fără a putea fi coroborată cu un fapt material care să facă convingerea că în adevăr acuzatul ar fi participat în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, la asasinarea deținuților politici în Inchisoarea Militară Jilava.

În concluzie cere achitarea lui, din lipsă completă de dovezi.

D-l avocat Varlam, apărând pe învinuitul Cojocaru Ștefan, având cuvântul analizează actele dosarului, privitoare la asasinatul profesorilor Iorga și Madgearu și arată că în contra învinuitului nu este nicio dovadă

că ar fi participat la comiterea acestor asasinat și nefiind probe de vinovăție, cere în concluzie achitarea lui.

D-l avocat Ștefan Demetriad, având cuvântul în apărarea aceluiași acuzat, arată că acesta nu a participat nici la asasinarea profesorului Iorga și nici a profesorului Virgil Madgearu.

Că în timpul instrucției nu s'a putut stabili nicio probă contra sa, nu a fost recunoscut nici de victima Virgil Madgearu, care îl cunoștea și nici de martorii care au asistat la ridicarea dela domiciliu a profesorului Virgil Madgearu.

În concluzie cere achitarea.

D-l avocat Toma Rațiu, având cuvântul în apărarea învinuitului Djonat Teodor, arată că nu există nicio probă de vinovăția acestuia, neputându-se face dovada că a participat în vreun fel la faptele ce i se pun în sarcină, și cere achitarea lui,— iar în apărarea lui Ștefan Cojocaru se unește cu concluziile colegilor săi, după ce completează analiza probelor de nevinovăție, cere ca instanța găsindu-l neculpabil să pronunțe achitarea.

D-l avocat Angheluță a cerut și i s'a dat cuvântul în apărarea acuzatului Ioan Tănăsescu, arătând că acesta prin dovezile administrate nu s'a putut stabili că ar fi luat parte la asasinat.

Că nu poate fi considerat nici vinovat de complicitate la comitere de asasinat, deoarece când a dat drumul asasinilor în celulele comisarilor Rallet, Suciu și Voinescu, era uluit și nu știa intenția acestora, conchizând cere achitarea, iar în subsidiar când totuși Curtea ar găsi că este culpabil, să se facă o largă aplicare a circumstanțelor ușurătoare.

S'a dat apoi cuvântul d-lui apărător din oficiu, avocat Vișoreanu Ioan, care în aprecieri generale s'a unit în concluzie cu ceilalți apărători, cerând achitarea pentru acuzații care se dovedesc a fi nevinovați și circumstanțe ușurătoare pentru ceilalți.

După care d-l Procuror Instructor Militar ne mai luând cuvântul în replică, și astfel apărarea având ultimul cuvânt, d-l Președinte a întrebat pe fiecare din învinuiți dacă mai are ceva de adăugat în apărarea sa.

Invinuitul Ștefan Zăvoianu, având ultimul cuvânt, spune că nu este vinovat, că nu a dat niciun concurs pentru comiterea faptelor ce i se pun în sarcină.

Că poliția legioară nu a fost înființată de el, că numirile în această poliție se făceau de o comisiune și nu de el personal,

Că înarmarea legionarilor s'a făcut pentru pază contra comuniștilor și nu pentru asasinatul oamenilor politici, că nu a știut de asasinarea comisarilor din Prefectura Poliției Capitalei decât mai târziu,

Că relatările făcute de d-l colonel Opreș referitor la conversația telefonică, chiar dacă sunt adevărate, nu au fost făcute de el,

Că în noaptea asasinatelor nu a fost la Jilava și a stat acasă unde a avut o ședință de spiritism,

Că în ziua de 26 Noemvrie 1940, a fost la Jilava trimis de Ministerul de Interne, pentru a aplana conflictul gărzii legionare cu rudele celor deținuți, și nu pentru a pregăti asasinarea oamenilor politici,

Că asasinarea a fost o consecință a revoltei ce a cuprins pe legionarii care deshuman pe Corneliu Codreanu, datorită faptului că cei ce-l uciseseră nu-și primiseră încă pedeapsa care întârzia,

Că mandatele lansate de comisia de anchetă criminală au fost executate conform dispozițiilor legale,

Că încarcerarea celor care aveau mandate nu s'a făcut la Văcărești, pentru că în această închisoare nu mai era loc și nu pentru a-i ține la Jilava, în vederea executării planului stabilit pentru uciderea lor,

Că cei ținuți fără mandate la închisoarea Jilava, erau arestați de poliția legionară, care depindea de Ministerul de Interne și nu de Prefectura Poliției,

Că nu a refuzat să predea Prefectura de Poliție d-lui colonel Emil Pălăngeanu,

Că ar fi predat bucurios Prefectura dacă nu ar fi fost înlocuit pe nedrept în mod samavolnic la o dată foarte nepotrivită, deoarece în seara zilei când a fost înlocuit urma să fie asasinat Conducătorul Statului, Generalul Antonescu, și numai datorită faptului că era Prefect i-a salvat acestuia viața,

Că i-a comunicat acest lucru chiar d-lui colonel Pălăngeanu,

Că, în sfârșit, dacă au fost nereguli în activitatea sa a fost judecat și condamnat pentru aceasta, după cum arată și în memoriu ce îl depune, conchizând că nefiind vinovat are toată încrederea că se va face dreptate, achitându-l.

D-l Președinte primind acest memoriu a dat dispoziție să fie atașat la dosar, urmând ca asupra admisibilității depunerii și temeiniciei, Curtea să se pronunțe.

Invinuitul Constantin Orășanu, având ultimul cuvânt cere să fie achitat.

Vina de a fi întocmit listele celor ce urmau să fie arestați nu poate să-l ducă la o condamnare, deoarece din instrucția urmată s'a dovedit că nu el a întocmit aceste liste ci numai în cadrul serviciului ce-l îndeplinea la Prefectura de Poliție le-a prezentat subsecretarului de Stat dela Interne, care punea rezoluția pe ele,

Că n'a fost la Jilava în noaptea asasinatelor după cum s'a dovedit cu martorii audiați,

Că în Prefectură a căutat să înlăture întotdeauna abuzurile,

Că și-a manifestat în continuu nemulțumirea pentru samavolniciile ce se săvârșeau, dar că fiind un funcționar inferior nu avea posibilitatea nici să cenzureze, nici să oprească ordinele șefilor ierarhici,

Că arestarea comisarului Tofan, care a anunțat că au fost ucise persoane în beciul Prefecturii nu a făcut-o pentru că acesta a anunțat și autoritățile, ci pentru faptul că nu-l anunțase și pe el,

Că știindu-se nevinovat are toată încrederea că prin hotărîrea ce i se va da, va avea posibilitatea ca sancțiunea cerută de d-l Prim Procuror prin rechizitoriul său, prin aplicarea art. 597 c. p., îl va găsi pe front alături de copilul său, murind pentru țară.

Invinuitul Gheorghe Crețu, având ultimul cuvânt, spune că ceea ce a mărturisit cu privire la asasinatele dela Jilava, constituie tot adevărul,

Că la Prefectura Poliției nu a luat parte la asasinarea comisarilor și nu a făcut decât ceiace a declarat în instanță,

Că a făcut mărturisirea asupra celor petrecute la Prefectura Poliției Capitalei, numai pentru a salva pe alții pe care nu-i cunoaște,

Că la Jilava a comis faptul pentrucă așa fusese hotărât, să fie omorâți toți oamenii politici cari asasinaseră pe legionari,

Că a ucis pe cei ce ucisese și ei,

Că așa erau timpurile când i-a executat la Jilava și că aceștia trebuiau să-și primească pedeapsa,

Că nu are nicio remușcare pentru faptele comise, că nu regretă ceea ce a făcut, că dacă ar primi ordin din nou ar omorî și mai mulți, chiar toată România dacă este nevoie, că așteaptă condamnarea cu toată încrederea având convingerea că nu a făcut o faptă rea, că nu autoriză pe nimeni din familie în cazul când ar fi condamnat la moarte, să-i facă cerere de grațiere.

Invinuitul Savu Constantin, având ultimul cuvânt, arată că nu a comis nici unul din faptele ce i se pun în sarcină, că fiind legionar s'a comportat în totdeauna ca atare, că a fost în adevăr în noaptea executării acelor închiși la Jilava în incinta închisorii fără a avea însă niciun rol și nu a omorât deoarece nu primise o asemenea însărcinare,

Că regretă că nu a primit și el misiunea de a omorî pe câțiva din cei dela Jilava, care și-au meritat soarta, deoarece ar fi avut și el astăzi crucea albă.

Invinuitul Marcu Octavian, având ultimul cuvânt, arată că nu este vinovat, că în momentul în care a văzut cadavrele celor ce se deshumau la Jilava, cuprins de furie, a intrat în celulă și a tras în plot. Sârbu, care știa că ucisese pe fostul lor Căpitan Corneliu Zelea Codreanu.

Că alții însă executaseră atât pe Sârbu cât și pe cei ce se aflau în celulă și care nu meritau altă soartă,

Că face aceeași declarație ca și camaradul Savu, că dacă ar fi nevoie ar omorî ori câți și în cazul când ar fi în libertate e hotărât să facă parte din echipa morții,

Că are încredere în justiție că-i va da pedeapsa care o merită dacă va fi găsit vinovat și în cazul când va fi condamnat la pedeapsa capitală nu autoriză pe nimeni din familia sa să-i facă cerere de grațiere.

Invinuitul Stângă Ilie, având ultimul cuvânt, declară că nu este vinovat, că atâta timp cât a fost legionar a căutat să aibe o atitudine de adevărat legionar, că el a scăpat la mulți viața și chiar a lui Tălăngescu, că a dat dispoziția să se ia măsuri de pază a foștilor demnitari în urma însărcinării ce-i fusese dată, pentru a le apăra viața, că nu a participat în nicio formă și nici într'un mod la faptele ce s'au comis, nu a știut nici odată de acestea și nu a prevăzut că au să se săvârșească.

Cere să fie achitat.

Invinuitul Ioan Tănăsescu, având ultimul cuvânt, declară că nu mai are nimic de adăugat în apărarea sa, deoarece nu este vinovat; faptele s'au petrecut așa de repede că nu și-a dat seama că Ralet, Voinescu și Suci vor fi asasinați și că nu a participat la asasinarea acestora.

Invinuiții Topliceanu Nicolae și Djonat Teodor, Stănescu Gheorghe, Pană Alexandru, Dragomir Nicolae, Sundi Pandele, având ultimul cuvânt, au declarat că nu mai au nimic de adăugat în apărarea lor.

Chircor Garabet Malcasian, având ultimul cuvânt, spune că nu este vinovat și că nu mai are nimic de adăugat în apărarea sa.

Invinuitul Tudor Nicolae, având ultimul cuvânt, adaugă că nu mai are nimic de spus, că mărturiile pe baza cărora a fost acuzat sunt făcute din răzbunare și ură, cere să fie achitat.

Invinuitul Dumitru Oprea zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, având cuvântul, declară că ar voi să spună adevărul acum, că însă nu mai are nimic de spus.

Invinuitul Gheorghe Stănescu zis Gogu, declară că nu mai are nimic de spus în apărarea sa.

După care d-l Președinte declară desbaterile închise iar Curtea în conformitate cu art. 313 C. J. M., s'a retras în camera de Consiliu, spre a delibera asupra culpabilității și aplicațiunii pedepsei.

C u r t e a,

Deliberând în secret, în conformitate cu art. 313, 316 și 317 C. J. M.

Având în vedere și dispozițiunile art. 317, alin. 3 din C. J. M.

Având în vedere că pentru pronunțarea hotărîrii este neapărat necesar mai mult timp pentru studierea dosarelor,

Având în vedere că orele sunt înaintate,

D i s p u n e:

Cu unanimitate de voturi, amână pronunțarea pentru o mai bună administrare a justiției, în conformitate cu dispozițiunile art. 317 C. J. M., pentru ziua de 22 Iulie 1941, ora 11 a. m.

După care Curtea reintrând în ședință publică, azi, 21 Iulie 1941, d-l Președinte a dat citire acestui dispozitiv.

Dat și citit în ședință publică, astăzi 21 Iulie 1941.

Azi, 22 Iulie 1941, orele 8,15 a. m., Curtea s'a întrunit în aceeași compunere ca în precedent, având îndeplinite formalitățile cerute de art. 19, 20, 21 C. J. M. și având cu toții depus jurământul în conformitate cu D. L. 3.132 din 1940.

Pentru astăzi fiind la ordine pronunțarea în procesul care face obiectul dosarelor Nr. 8.403 din 1941 și Nr. 622 din 1941, S. III-a, conexate în ședința dela 9 Iulie 1941, ale căror debateri au avut loc în zilele de 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 19 și 21 Iulie 1941, în ședință publică, după cum se constată din lucrările încheiate cu acea ocazie,

Deliberând în secret în camera de consiliu, în conformitate cu dispozițiunile art. 313, 316, 317 C. J. M. asupra culpabilității și aplicării pedepsei în absența d-lui procuror instructor militar și a grefierului,

Opiniunea judecătorilor fiind luată în conformitate cu art. 316, 317 C. J. M. și s'a avut în vedere dispozițiunile din Cartea IV-a, Titlul I, din C. J. M., a pronunțat următoarea sentință.

C u r t e a,

Deliberând în conformitate cu art. 316 C. J. M.

Asupra acțiunii penale deschisă prin ordinul de trimitere în judecată Nr. 25.583 din 21 Iunie și 192 din 30 Iunie 1941, a d-lui general comandant al Comand. Militar al Capitalei, privitor pe Ștefan Zăvoianu, Dumitru Grozea, Romulus Opreș, Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, Sauciuc Vanghele, Crețu Gheorghe, Marcu Octavian, Savu Constantin, Tudor Nicolae, Dumitru Anghel, zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, Ion Tănăsescu, Nicolae Topliceanu, Stelian Stănicel, Bădulescu Gheorghe, zis Gigi, Constantin Dimitrescu, zis Dumitrescu, Orășanu Constantin, Dragomir Nicolae, Ghircor Garabet Maleasian, zis Grigore, Teodor Djonat, Iordache Panait, Sundi Pandele, Stancu Ioan, Russe Ioan, Stângă Ilie Ieremia Șocariciu, Ovidiu Găină, Gheorghe Stoia, Pană Alexandru, Ionescu Cezar, Gheorghe Stănescu zis Gogu, Traian Boeru, Ioan Tucan, Iacobuță Ștefan, Dacu Tudor, Ștefan Cojocaru,

Având în vedere concluziunile orale ale d-lui Procuror Instructor Militar, precum și susținerile acuzaților făcute personal și prin apărători aleși și din oficiu, în fața instanței în ședință publică,

Având în vedere că din instrucția orală urmată în cauză în ședința publică dela 9, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 18, 19 și 21 Iulie 1941, precum și actele din dosare, care au fost puse în discuția părților în ședință publică, în conformitate cu art. 137 proc. pen. se constată următoarele:

I n f a p t :

În noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, în celulele corpului Inchisorii Militare Jilava au fost asasinate 64 persoane, foști demnitari ai Statului, ofițeri superiori, magistrați civili și militari, funcționari superiori de stat, ofițeri de jandarmi, agenți de poliție și anume:

1. Moruzov Mihail, prezentând 8 răni prin împușcare, pe gât, față, abdomen și umăr.

2. Colonel Gherovici Ștefan, 8 răni prin împușcare, pe piept, obraz și frunte.

3. Iamandi Victor, prezentând 21 răni, împușcare pe cap, piept și coapse.

4. Maior Damian Frederic, prezentând 12 răni, împușcare pe obraz, cap, spate, abdomen și brațe.

5. Sublocot. Cinghiță Traian, prezentând 13 răni, împușcare pe cap, spate și membrele inferioare.

6. Colonel Zeciu Vasile, prezentând 15 răni, împușcare pe cap, ceafă, piept și membrele inferioare.

7. General Gavrilă Marinescu, prezentând 10 răni, împușcare pe cap, ceafă, abdomen și membrele inferioare.

8. Maior Popescu Alexandru, prezentând 10 răni, împușcare pe cap, obraz, piept, gât, abdomen și membrele inferioare.

9. Maior Macoveanu Aristide, prezentând 9 răni, împușcare pe cap, obraz și spate.

10. General Argeșeanu Gheorghe, prezentând 7 răni, împușcare pe cap, obraz și piept.

11. Colonel Panaitescu Anibal, prezentând 8 răni, împușcare pe cap, ceafă, abdomen și brațe.

12. Maior Dinulescu Iosif, prezentând 10 răni, împușcare pe obraz, cap, abdomen și umăr.

13. General Bengliu Ioan, prezentând 10 răni, împușcare pe cap, obraz, abdomen și membrele superioare.

14. Gheorghiu Petre, prezentând 7 răni, împușcare pe cap, obraz și piept.

15. Bularda Nicolae, prezentând 12 răni, împușcare pe cap, obraz, piept și membrele inferioare.

16. Oancea Gheorghe, prezentând 5 răni, împușcare pe cap, față și coapsa stângă.

17. Crăciun Neacșu, prezentând 9 răni, împușcare pe ceafă, spate și membrele inferioare.

18. Stanciuc Ioan, prezentând 9 răni, împușcare pe cap, obraz, gât, abdomen și membrele superioare.

19. Sârbu Constantin, prezentând 17 răni, împușcare pe cap, față, abdomen și coapsa stângă.

20. Vasile Tașcă, prezentând 8 răni, împușcare pe piept, abdomen și coapsa stângă.

21. Zăinescu Nicolae, prezentând 20 răni, împuşcare pe ceafă, spate şi membrele inferioare.

22. Niţu Ştefan, prezentând 9 răni, împuşcare pe ceafă, spate şi membrele inferioare.

23. Moisescu Vasile, prezentând 13 răni, împuşcare pe obraz, piept, abdomen şi coapsa stângă.

24. Popescu Constantin, prezentând 14 răni, împuşcare pe cap, gât şi membrele inferioare.

25. Niculescu Gheorghe, prezentând 12 răni, împuşcare pe cap, gât, piept, spate şi membrele inferioare.

26. Balintz Ioan, prezentând 2 răni, împuşcare în cap.

27. Radu Mihai, prezentând 7 răni, împuşcare pe cap şi piept.

28. Coman Paraschiv, prezentând 5 răni, împuşcare pe cap şi ceafă.

29. Dumitru Marin, prezentând 3 răni, împuşcare pe cap şi umăr.

30. Gavrilă Ichim, prezentând 3 răni, împuşcare pe ceafă.

31. Stan Lolescu, prezentând 4 răni, împuşcare pe cap, piept şi umeri.

32. Bărbulescu Nicolae, prezentând 5 răni, împuşcare pe cap şi membre.

33. Olimpiu Mărculeţ, prezentând 12 răni, împuşcare pe cap, gât, piept şi membrele inferioare.

34. Boghici Gheorghe, prezentând 5 răni, împuşcare pe cap, gât, abdomen şi coapse.

35. Comşa Gheorghe, prezentând 5 răni, împuşcare pe cap şi coapsa stângă.

36. Zugravu Eugen, prezentând 5 răni, împuşcare pe cap, obraz, piept şi membre.

37. Ştefănescu Niki, prezentând 38 răni, împuşcare pe cap, obraz, faţă, piept, abdomen şi coapsa stângă.

38. Maior Bledea Alexandru, prezentând 12 răni, împuşcare pe cap, faţă, piept şi membrele inferioare.

39. Otto Reiner, prezentând 7 răni, împuşcare pe piept, abdomen şi membre, 2 răni tăiate profund ale capului şi feţei, despicând masivul osos aproape în întregime.

40. Diculescu Virgil, prezentând 8 răni, împuşcare în ceafă, torace şi membre, 3 răni tăiate profund ale capului, despicând în bună parte masivul osos.

41. Horvat Iuliu, prezentând 2 răni, împuşcare pe umăr şi membre, 2 răni tăiate profund ale capului, despicând în parte masivul osos.

42. Petre Mahlenschi, prezentând 8 răni, împuşcare pe cap, faţă şi spate.

43. Iordache Ion, prezentând 8 răni, împuşcare pe spate şi membrele inferioare, 2 răni tăiate ale capului profund, despicând masivul osos.

44. Horvat Victor, prezentând 5 răni, împuşcare pe piept, abdomen şi coapsa dreaptă, 2 răni tăiate profund, una la cap, despicând craniul şi cealaltă pe umărul drept.

45. Lucreţiu Constantinescu, prezentând 13 răni, împuşcare pe spate, umărul drept şi membrele inferioare, 1 rană tăiată profund a capului despicând masivul osos.

46. Nicolae Găman, prezentând 14 răni, împuşcare pe piept, abdomen şi membre, 3 răni tăiate profund ale capului despicând masivul osos.

47. Vârfureanu Mihai, prezentând 7 răni, împuşcare pe cap, spate şi coapsa stângă.

48. Panova Ion, prezentând 10 răni, împuşcare pe cap, piept şi membre, 1 rană tăiată a capului profund, despicând masivul osos.

49. Bouleţ Constantin, prezentând 8 răni, împuşcare pe obraz, spate şi fesa dreaptă.

50. Bonea Niculescu, prezentând 4 răni, împuşcare pe cap şi membre.

51. Colet Constantin, prezentând 8 răni, împuşcare pe obraz, gât şi membre.

52. Baţu Marius, prezentând 8 răni, împuşcare pe cap, obraz şi membre.

53. Dumitrescu Spiru, prezentând 6 răni, împuşcare pe cap, obraz şi membre.

54. Dumitru Bileca, prezentând 4 răni, împuşcare pe cap.

55. Petre Tudor, prezentând 10 răni, împuşcare pe obraz, cap, abdomen şi membre.

56. Patriciu Pavel, prezentând 8 răni, împuşcare pe cap, obraz, gât, piept şi membre.

57. Vasile Blăniţă, prezentând 5 răni, împuşcare pe obraz, spate şi gamba stângă.

58. Lescenco Nicolae, prezentând 4 răni, împuşcare pe cap, abdomen şi membre.

59. Georgescu St. Marin, prezentând 12 răni, împuşcare pe piept, abdomen şi membre.

60. Bileca Nicolae, prezentând 6 răni, împuşcare pe cap şi abdomen.

61. Tudor Miron, prezentând 6 răni, împuşcare pe cap, spate şi membre.

62. Bobocea Nicolae, prezentând 5 răni, împuşcare pe cap, piept şi membre.

63. Radu Pascu, prezentând 8 răni, împuşcare pe cap, faţă, piept şi membre.

64. Lt.-Colonel Negulescu Dumitru, prezentând 13 răni, împuşcare pe cap, spate, abdomen şi membrele superioare.

Uciderea tuturor acestora s'a făcut după cum se constată din cele 58 rapoarte medico legale şi 4 rapoarte de autopsie, prin armă de foc, unele din cadavre prezentând însă şi răni tăiate în profunzimea capului şi a feţei.

În aceeaşi noapte în spre orele 3, prin aceleaşi procedee au fost ucişi în celulele arestului poliţiei sociale din Prefectura Poliţiei Capitalei, comisarii Ralet Nicolae, Suciu Nicolae şi Paul Voinescu.

În aceeaşi noapte şi tot în localul Prefecturii Poliţiei Capitalei, se aflau arestaţi în sala de raport comisarul Davidescu Alexandru şi în arestul poliţiei sociale comisarul Dumitrescu Ionel. Aceşti doi au fost ridicaţi, îmbarcaţi într'o maşină, duşi la liziera pădurei Balota pe Şos. Bucureşti-Ploeşti şi s'au tras asupra lor mai multe focuri de armă,

Comisarul Davidescu grav rănit a fost ridicat de trecători, transportat la Ploeşti, internat în Spitalul Schuller şi puţin timp după aceea a decedat, în urma rănilor primite.

Cealaltă victimă, Ionel Dumitrescu, rănit și el grav, a fost mai întâi transportat la Plocești, iar de acolo dus de familie la un sanatoriu în București, internat și înregistrat pe un nume fals, unde în urma îngrijirilor ce i s'au dat, după grele suferințe a scăpat cu viață.

În după amiaza zilei de 27 Noemvrie 1940, la orele 20, o ceată de legionari în frunte cu chestorul de poliție din București Malcasian Grigore, au silit pe Prefectul de Prahova, care luase măsuri de pază pentru persoana victimei Alexandru Davidescu, să-i conducă la spital, unde victima era în îngrijirea medicală.

Ajunși la spital, victima fiind pe masa de radiografie, Malcasian a ridicat cearceaful ce acoperea pe victimă și recunoscând pe Comisarul Davidescu, l-a aruncat cu atitudine de dușmănie.

La plecare a întrebat pe medicul operator, dacă nu poate face ceva ca victima să nu mai scape.

În dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, un grup de legionari au ridicat de acasă pe foștii demnitari ai Statului Constantin Argetoianu, fost prim-ministru, Gheorghe Tătărăscu, fost prim-ministru, Mihail Ghelmegeanu, fost ministru de interne, General Ilasievici Constantin, General Dr. Marinescu și Colonel Victor Marinescu.

Toți aceștia au fost aduși sub amenințarea revolvelelor la Prefectura Poliției Capitalei și sechestrați, de unde au fost salvați de fostul subsecretar de stat Alexandru Rioșianu, care a dispus găzduirea lor la Ministerul de Interne, pentru a le asigura viața.

În noaptea de 27/28 Noemvrie 1940, acești foști demnitari împreună cu alții, pe când se aflau într-o încăpere la Ministerul de Interne, un grup de legionari a intrat cu forța în localul Ministerului, cu intenția, cum s'a dovedit ulterior, de a le suprima viața și n'au fost scăpați decât grație intervenției la timp a unui detașament din Reg. Jand. Pedestri, trimis în acest scop tot de fostul subsecretar de Stat Alexandru Rioșianu, care la rândul lui fusese avizat telefonic de inspectorul de poliție Clonța, aflat și el la Ministerul de Interne însărcinat cu paza foștilor demnitari.

În cursul zilei de 27 Noemvrie 1940, în spre orele

14,30, fostul Ministru Virgil Madgearu a fost ridicat dela domiciliul său de mai mulți legionari dintre cari Traian Boeru, Tudor Dacu, Ioan Tucan și Iacobuță Ștefan. Câteva ceasuri mai târziu trupul său a fost găsit în pădurea Snagov la punctul numit Coada Lungă împușcat în cap pe la spate.

În aceeași zi, spre seară, profesorul N. Iorga a fost ridicat cu forța din vila sa situată în orașul Sinaia de un grup de legionari și dus spre Ploești.

În dimineața zilei de 28 Noemvrie 1940, cadavrul bătrânului profesor a fost găsit străpuns de gloanțe pe o miriște la o distanță de 1 km. Est de comuna Strejnicu, la câțiva metri de șoseaua Strejnicul-Ploești.

În cursul instrucției urmată la cabinetele militare și civile de instrucție au mai fost descoperite încă două infracțiuni, una comisă anterior faptelor expuse mai sus și alta posterior acestora și anume:

Cu câteva zile înainte de asasinatele dela Jilava la 21 Noembrie 1940, a fost arestat în stradă întrebuintându-se violență de diverși indivizi din poliția legionară, detectivul Tălângescu Gheorghe, deși comisia de anchetă criminală îl lăsase în libertate, negăsindu-i nicio vină.

Dus în arestul Prefecturii Poliției Capitalei, a fost legat de mâini și picioare, trântit pe podea, bătut grav, călcat cu cismele până a început să verse sânge.

A fost ținut arestat până în ziua de 27 Noemvrie 1940, când, căutat pentru a împărtăși soarta comisarilor Ralet și Suciu, a fost scos din arest pe ascuns și ținut sub pază militară în unul din biurourile Prefecturii.

În ziua de 5 Decemvrie 1940, în arestul Prefecturii Poliției se afla deținut de poliția legionară Plut. Ghiță Gheorghe.

Cerând fiul său să-l vadă i s'a interzis acest lucru. Infuriat, a apostrofat pe șeful de arest Ion Tănăsescu.

Urmare acestui fapt a fost pedepsit de poliția legionară prin șeful ei cu 50 lovituri duble. Bătut sălbatec de Gh. Crețu, Topliceanu, Tănăsescu și Marcu Octavian, membri ai poliției legionare, a decedat în cursul nopții de pe urma loviturilor primite.

Cadavrul său a fost scos din Prefectura Poliției,

transportat cu o camionetă a Prefecturii și aruncat în pădurea Râioasa lângă București.

În urma instrucției urmată atât la cabinetele de instrucție militar și civil cât și oral în instanță în ședință publică s'au stabilit următoarele:

Imediat după instaurarea regimului legionar, prin I. D. R. Nr. 3.253 din 23 Septembrie 1940, a fost înființată o comisie din înalți magistrați civili, intitulată Comisia specială de anchetă criminală prezidată de d-l Eugen Bănescu, Consilier la Înalta Curte de Casație și Justiție, comisie care avea în atribuțiunile sale cercetarea și trimiterea în judecată a tuturor acelor care au comis crime și delictе cu prilejul reprimării acțiunilor politice în trecut.

Că de asemenea la scurt interval de timp, după instalarea regimului legionar, Ministerul de Interne a decis înființarea unui corp de poliție auxiliar al poliției de Stat, alcătuit numai din elemente legionare.

La organizarea acestei poliții legionare, Colonelul în retragere Ștefan Zăvoianu, Prefect al Poliției Capitalei, dela 5 Octombrie 1940, a avut rolul cel mai important.

Acesta, în calitatea sa, a fost acela care a recrutat și introdus în poliția organizată de stat, membrii poliției legionare, făcând parte din comisia de numiri.

Organizând poliția legionară în scopul activității sale ulterioare, colonelul în retragere Ștefan Zăvoianu, s'a dovedit, în urma instrucției făcută în cauză, că a numit în această poliție tot ce putea fi mai nepregătit, pentru atribuțiile ce trebuiau în mod normal să îndeplinească.

Oameni fără nicio ocupație, vechi infractori certați și cu morala și cu justiția, fierari, șofeuri, plugari, analfabeti și fără nicio conștiință, în majoritatea cazurilor setoși de putere pentru a-și satisface instincte primare sau interesați material, au ajuns datorită prefectului Ștefan Zăvoianu, chestori, comisari, detectivi, informatori, șefi de arest în poliția organizată de Stat.

Acelaș Colonel Ștefan Zăvoianu, prin activitatea sa și în felul cum înțelegea să-și exercite atribuțiunile

funcțiunii ce i se încredințase, a încurajat abuzurile și ilegalitățile săvârșite de membrii acestei poliții legionare, tolerând tot și cooperând chiar, fie prin sugestii, fie prin pasivitatea în care rămânea luând cunoștință de samavolniciile subalternilor creați de el.

A dat astfel membrilor poliției legionare puteri nemărginite între care principala arestare fără formă legală și în mod brutal a ori și cărei persoane și mai ales a acelor cari au fost victimele evenimentelor din luna Noemvrie 1940.

A înarmat pe toți acești polițiști, noi numiți în prefectura Poliției și a dispus la 6 Octomvrie 1940, a doua zi numai după venirea în fruntea Prefecturei, ridicarea pistoalelor Mausser calibru 7,35, dela poliția judiciară și predarea lor, legionarului Ieremia Șocariciu, spre a fi utilizate de poliția legionară.

În ziua de 27 Noemvrie 1940, când activitatea unora din membrii poliției legionare era în toi, în desăvârșirea misiunii pentru care fuseseră creați, — asasinatul tuturor acelor care avuseseră idei, sau manifestații ostile în trecut față de regimul legionar, — a dat ordin scris șefului poliției să predea toate cartușele pentru pistoale Mausser polițistului legionar Marcu Octavian, coautor, după cum s'a dovedit mai târziu, al asasinatelor în masă dela Inchisoarea Militară Jilava.

Chiar în aceeași dimineață Marcu Octavian a primit enorma cantitate de 5.000 cartușe, calibrul 7,35.

Toate aceste cartușe erau destinate să fie întrebuințate la pistoalele Mausser tip militar, care fuseseră anterior încredințate polițiștilor legionari în cursul lunii Octomvrie din ordinul lui Ștefan Zăvoianu, precum și pentru cele căpătate posterior.

În urma probelor administrate în cauză rezultă că în realitate poliția legionară formată numai din elemente fără nicio pregătire, s'a substituit autorității organizată în stat, luând aribuțiunile din mâna vechilor polițiști, cărora li s'au interzis și inițiativa și directivele, aceștia rămânând de cele mai multe ori spectatorii îngroziți la comitere de crime și delictе tocmai de aceia

care aveau obligația și pretenția să le prevină și să le descopere.

Având în vedere că din probele administrate la dosar s'a dovedit că în cursul lunii Septemvrie 1940 s'au întocmit la Prefectura de Poliție listele care cuprindeau numele persoanelor socotite că ar fi luat parte la așa zisa prigoană împotriva legionarilor în cursul anilor trecuți.

Nu s'a putut stabili cine le-a alcătuit, însă s'a dovedit că ele erau prezentate de secretarul general al Prefecturii de Poliție Constantin Orășanu d-lui subsecretar de stat de pe vremea aceea Alexandru Rioșianu, care le rezolva în sensul următor: „se vor aresta și ancheta“.

Pe baza acestor liste poliția legionară proceda la arestarea persoanelor ridicate, cu toate că procedura de urmărire nu era pornită în contra lor, fiindcă Comisiunea Specială de Anchetă, singura în drept a lua o asemenea măsură, încă nu o ordonase.

După același procedeu și cu aceleași metode au fost arestate chiar persoane străine de orice activitate politică atât în trecut cât și la data arestării lor.

Din probele administrate în cauză și în special din declarația martorului Sfetescu P. Alexandru, rezultă că foarte multe persoane au fost arestate și asasinate datorită unor confuziuni de nume, sau uri personale, astfel a fost arestat între alții: V. Diculescu, fiu de comerciant, care nu avea altă vină decât că a pretins unui funcționar din Prefectura Poliției plata unor sticle de șampanie ce-i furnizase cu ocazia nunții fiicei acestuia; sublocotenent Cinghiță care primind ordinul să comande plotonul de execuție la Inchisoarea din Vaslui și a fost înlocuit apoi cu un alt ofițer; Tudor Petre, arestat numai datorită coincidenței că avea același nume cu altul, care era bănuț că ar fi ucis în trecut membri din organizația legionară și alții în număr de 34, deținuți fără nicio formă legală și fără vreo vină, după cum rezultă din declarația președintelui Comisiunii de Anchetă Criminală, Eugen Bănescu.

Incarcerarea tuturor acestora se făcea fără nicio formă legală la Inchisoarea Militară Jilava, unde în

celulele uneia din aripile fortului se organizase sub pază și controlul aceleiaș poliții legionare, închisoare peste și fără controlul autorității militare, după cum rezultă din rapcartele trimise de Comandantul Militar al Inchisorii, autorității superioare.

Având în vedere că în contra unora dintre persoanele arestate de poliția legionară s'au emis totuși ulterior mandate de arestare de către Comisia Specială de Anchetă Criminală cu dispoziția de încarcerare la Penitenciarul Văcărești,

Că aceste mandate au fost trimise Prefecturii de Poliție spre executare la data de 16 Octomvrie 1940,

Că Prefectul Ștefan Zăvoianu în loc să dea urmare adresei Comisiunii a restituit aceste mandate neexecutate printr'un comisar de poliție, fără nicio adresă sau formă legală, acesta cerând verbal d-lui Președinte al Comisiunii ca mandatele să fie rectificate pentru încarcerarea persoanelor trecute în ele la Jilava și nu la Văcărești,

Că în fața acestei situații d-l Președinte al Comisiei de Anchetă Criminală care lansase mandatele a refuzat să le aducă vreo modificare,

Că Ștefan Zăvoianu văzând refuzul Comisiei de a rectifica mandatele s'a adresat d-lui Ministru al Justiției, care în urma explicației date de d-l Eugen Bănescu, a hotărât să fie executate la Văcărești așa cum dispusese Comisia de Anchetă Criminală,

Că în ziua de 19 Octomvrie 1940, Ștefan Zăvoianu s'a prezentat totuși după ce luase cunoștință de dispoziția d-lui Ministru al Justiției, la Curtea de Casație, în cabinetul d-lui Prim Președinte al Inaltei Curți și a adus la cunoștința d-lui Eugen Bănescu, care se afla de asemenea acolo, că a intervenit o modificare în regulamentul de funcționare al Inchisoriilor militare în ziua de 18 Octomvrie 1940, în sensul că preveniții Comisiilor de Anchetă să fie depuși la Închisoarea Militară Jilava, înmânându-i Monitorul Oficial în care se afla înserată această modificare — motiv pentru care cerea să se revină asupra dispoziției de încarcerare la Văcărești a preveniților pentru care se lansase mandate la

16 Octomvrie 1940, deoarece există și o dispoziție legală de încarcerare la Jilava și că cei prevăzuți în mandate se aflau deja depuși de mai mult timp la Inchisoarea Militară Jilava,

Că d-l Președinte Eugen Bănescu, înțelegând că ordinele primite de un subaltern trebuiesc executate întocmai nu a voit să aducă nicio modificare în mandate, deoarece acestea fuseseră emise la 16 Octomvrie 1940, când exista prevederea legală de încarcerare a deținuților Comisiei de Anchetă la Inchisoarea Văcărești și nu la altă închisoare, a adus la cunoștința Prefectului Ștefan Zăvoianu că îl face răspunzător de neexecutarea mandatelor dela data de 16 Octomvrie 1940 până la 19 Octomvrie 1940.

Că la intervenția d-lui Prim-președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție care, dând dreptate atitudinii d-lui Eugen Bănescu, a explicat lui Ștefan Zăvoianu de ce trebuiesc executate mandatele deocamdată așa cum au fost lansate, urmând ca ulterior să se țină seamă de dispozițiile legale apărute posterior emiterii lor, Ștefan Zăvoianu a consimțit să le execute depunând pe preveniți la Văcărești, lăsând la despărțire impresia că de data aceasta se va conforma.

Că totuși în aceiași zi 19 Octombrie 1940, cu adresa Nr. 213.545, mandatele au fost restituite Comisiei de Anchetă Criminală invocându-se drept motiv al neexecutării faptul că la Inchisoarea Văcărești nu există posibilitatea să fie ținuti izolați deținuții din lipsă de locuri, adăugându-se un proces-verbal în acest sens, proces-verbal care în cursul instrucției s'a dovedit a fi fost întocmit de membrii poliției legionare fără ca cele relatate în el să fi fost constatate la fața locului,

Că în urma acestui refuz formal de a se executa mandatele, Comisia de Anchetă a înaintat mandatele d-lui Ministru al Justiției cu rugămintea de a lua măsuri pentru executarea mandatelor și pedepsirea Prefectului de Poliție care refuză să execute ordinele,

Că în urma acestei intervenții drastice a Comisiei de Anchetă Criminală — prin ce împrejurări nu se știe, au ajuns din nou în mâna Prefectului Ștefan Zăvoianu

care cu adresa Nr. 214.157 din 21 Octombrie 1940 le-a înaintat Comisiei de Anchetă Criminală tot neexecutate,

Că aceste mandate înapoiate Prefecturii de Poliție la 22 Octombrie 1940, cu adresa Nr. 214.967, au fost restituite din nou Comisiei de Anchetă,

Că în fața acestei continui jigniri adusă prestigiului justiției Comisia de Anchetă și-a prezentat, în plenul ei, demisia d-lui Ministru al Justiției,

Că abea în urma acestei manifestări absolut neobișnuite Ștefan Zăvoianu s'a hotărât să ia măsuri de transportarea deținuților dela Închisoarea Jilava la Penitenciarul Văcărești, încheindu-se și de data asta un proces-verbal că au fost transportați la Văcărești deși în realitate acest lucru nu avusese loc,

Că interesul fostului Prefect Ștefan Zăvoianu, după cum s'a putut stabili în cursul instrucției, era ca toți cei arestați în afară de dispozițiile legale la Jilava, ca și cei puși sub presiunea mandatelor de arestare să nu fie transferați la alte închisori unde administrația nu îngăduia prezența poliției legionare și unde nu avea posibilitatea să-i asasineze.

Având în vedere că din instrucția în cauză s'a putut dovedi că la fortul Jilava paza deținuților se făcea exclusiv de poliția legionară din Prefectura Poliției Capitalei, unde garda se forma în fiecare zi și de unde pleca la Jilava.

Că această gardă legionară, după cum s'a stabilit în cursul instrucției și a desbaterilor orale, era formată obișnuit din membrii Corpului muncitoresc legionar, C. M. L., care era și cel mai numeros,

Că încă dela înființarea închisorii politice Jilava, acuzatul Gheorghe Crețu, absolvent de liceu și cu serviciul militar nesatisfăcut, a fost însărcinat de către ajutorul de comandant legionar Romulus Opreș cu schimbarea gărzilor legionare, care făceau de serviciu câte 24 ore și cu controlul aplicării așa zisului regulament impus de legionari, peste știința și acordul Comandantului Militar al Închisorii.

Că numitul Gheorghe Crețu făcea odată pe săptămână

de serviciu timp de 24 ore, în calitate de comandant de gardă, pentru a se putea astfel convinge dacă paza se face în condițiile impuse de poliția legionară, fără îndoială cu știința acuzatului Ștefan Zăvoianu.

Din instrucția urmată în cauză, s'a stabilit de asemeni că această gardă legionară avea 7 posturi, un caporal de gardă, un planton în postul de gardă militar, un comandant și oameni disponibili, pentru controlul vizitatorilor și schimbarea posturilor de 3 ore pe noapte,

Că poliția legionară din care se formau gărzile de pază, lua obișnuit atitudine irreverențioasă față de organele militare însărcinate cu administrarea Inchisorii Militare, iar unii din Comandanții acestei gărzi legionare interziceau diferitelor persoane din familiile celor deținuți vizitarea arestaților, cu toate că Subsecretarul de Stat Alex. Rioșeanu, dădea încuviințare înscrisă, pentru asemenea vizite,

Că astfel în ziua de 25 Noemvrie 1940, comandantul gărzii legionare din acea zi, acuzatul Constantin Savu, a interzis orice vizită fără a da o justificare măsurii luate,

Că soțiile deținuților au protestat pe lângă d-l Colonel Opreș, comandantul închisorii Jilava, ceea ce a determinat pe acesta să telefoneze Ministrului de Interne, pentru a raporta cele ce se petrec,

Că dela Ministerul de Interne i s'a comunicat că Ștefan Zăvoianu, Prefectul Poliției Capitalei, va fi trimis să cerceteze cazul și să concilieze lucrurile,

Că la orele 14 a sosit în adevăr la Închisoarea Militară Jilava, Ștefan Zăvoianu, întovărașit de acuzatul Stelian Stănicel, șeful de cabinet al Prefecturii,

Că venit la închisoare în loc ca acuzatul Ștefan Zăvoianu să aibă în această împrejurare o atitudine de conciliațiune, a găsit că este momentul să spună persoanelor care aveau permisiunea să viziteze pe cei deținuți, că aceste vizite nu au niciun rost, că el se miră cum s'a îngăduit asemenea măsură, cu atât mai mult, cu cât atunci când a fost deținut în lagăr n'a putut să fie vizitat de familia sa,

Că cu această ocazie, acuzatul a accentuat următoarele: „nu știu până când tineretul va putea să mai rabde — abea îl mai țiiu“. Aceste cuvinte au fost rostite în fața legionarilor care asistau la convorbirea între Prefect și membrii familiilor unora dintre deținuți și în fața Comandantului gărzii legionare din ziua aceea, acuzatul Savu Constantin, care era față, pe un ton violent,

Că tot cu această ocazie, acuzatul Ștefan Zăvoianu s'a adresat d-nei Diculescu, mama deținutului Virgil Diculescu, care insista să-și vadă fiul: „de ce nu aduci frânghie și săpun“, iar după ce a strâns toate permisele, lăsând prin atitudinea lui impresia pentru d-l Comandant al Inchiisorii, Colonel Oprea, că ar fi avut o pornire vădită contra Subsecretarului de Stat Alex. Rioșeanu, pentru că acesta liberase permisele, acuzatul a coborât spre fort, urmat de șeful său de cabinet Stelian Stănicel și de legionarul Constantin Savu,

Că au fost urmați însă de către Ovidiu Negulescu, fratele Lt.-Colonelului Magistrat Negulescu Dumitru, care insista pe lângă acuzatul Ștefan Zăvoianu să-i îngăduie vizitarea fratelui său în acea zi, fiind venit din provincie,

Că într'o clipă în care acuzatul Ștefan Zăvoianu a crezut că nu este auzit de nimeni, a spus însoțitorilor săi Stelian Stănicel și Constantin Savu următoarele: „mergem acum în interiorul închiisorii și vom vedea ce putem face, pentru aplicarea planului nostru“,

Că aceste cuvinte au fost auzite de informatorul Ovidiu Negulescu,

Că Stelian Stănicel, atrăgând atenția fostului Prefect Ștefan Zăvoianu, că Negulescu este în spatele lor, acesta furios l-a autorizat pe informator să viziteze pe fratele său, deținutul Lt.-Colonel Magistrat Negulescu Dumitru spunând legionarului Savu următoarele: „Te autoriz de a lăsa pe Negulescu să vorbească cu fratele său, poate „nu mai are a doua ocazie să-l vadă“,

Că coborât în fort, Ștefan Zăvoianu a rămas în Inchiisarea Militară Jilava, până spre seară aproape de ora 16, fapt care l-a făcut pe informatorul Negulescu să creadă că se pune la cale asasinarea deținuților,

Că un alt fapt din care se desprinde dovada puternică și indiscutabilă că cele petrecute în noaptea de 26 și 27 în Inchisoarea Militară Jilava, au fost concertate mai dinainte între unii din conducătorii mișcării legionare, cu fostul prefect Ștefan Zăvoianu și membrii poliției legionare, este și următorul stabilit în cursul instrucției:

Mișcarea legionară socotind că osemintele lui Corneliu Codreanu și ale unora din cei îngropați odată cu el, ar fi înhumate lângă Fortul Jilava, sub o placă de beton, a hotărât deshumarea osemintelor,

Că în acest scop comandantul legionar Radu Mironovici, luase contact cu d-l Eugen Bănescu, care în calitatea sa de Președinte al Comisiei de Anchetă, hotărâse în principiu și de comun acord, ca Membrii Comisiunii Speciale întovărășiți de medicul legist să se transporte la Fortul Jilava, pentru a stabili identitatea cadavrelor ce eventual s'ar găsi sub placa de beton, cu toate că în declarația făcută, Ion Zelea Codreanu-tatăl, se îndoia că fiul său Corneliu Codreanu ar fi fost îngropat la Jilava la 30 Noemvrie 1938,

Că încă dela 23 Noemvrie 1940, în urma înțelegerii intervenită între Radu Mironovici și d-l Consilier Eugen Bănescu, căruia i se comunicase și avizul lui Horia Sima, se hotărâse ca acuzatul Ștefan Zăvoianu să stea la dispoziția Comisiei de Anchetă Criminală, pentru a desăvârși lucrările de deshumare,

Că între d-l Consilier Eugen Bănescu și acuzatul Ștefan Zăvoianu s'a stabilit înțelegerea ca în dimineața zilei de 26 Noemvrie 1940, la orele 10, să se procedeze la identificarea cadavrelor, acuzatul Ștefan Zăvoianu luându-și obligația ca la acea oră lucrările de deshumare să fie terminate, pentru ca domnii medici legiști și membrii comisiei, care urmau să fie la fața locului, să-și poată încheia lucrările fără pierdere de timp,

Că se stabilește totuși în fapt că atunci când membrii comisiei au sosit la fața locului întovărășiți fiind de medicul legist și d-l Secretar general al Ministerului de Justiție, nici nu se începuseră lucrările, iar Ștefan Zăvoianu, care era de față, nu luase măcar măsuri pentru ridicarea pământului și a plăcii de beton,

Că d-l Consilier Eugen Bănescu, constatând această stare de lucruri, s'a interesat atunci dacă măcar unelte necesare fuseseră aduse pe teren și a putut observa că un perforator de beton fusese adus, care nu era însă pus în funcțiune,

Că d-sa a dat dispozițiuni ca lucrările să înceapă de îndată, pentru ca în după amiaza aceleiași zile, Comisiunea deplasându-se din nou la Jilava, să poată termina lucrările,

Că cei de față au simulat că încep lucrările de perforarea plăcii, pentru ca imediat după plecarea comisiunii, a medicului legist și a Secretarului general al Ministerului de Justiție, să înceteze lucrul,

Că înalții magistrați cu medicul legist s'au înapoiat la Jilava, la ora 16 și au stabilit că aparatul perforator era oprit din lucru, iar placa de beton se afla în aceeași stare,

Că acuzatul Ștefan Zăvoianu a pretextat că legionarii care lucrează la deshumare, refuză să spargă placa, voind să o scoată întreagă, spre a o așeza într'un muzeu,

Că față de această situație, d-l Eugen Bănescu, împreună cu însoțitorii săi, au părăsit Fortul Jilava și au adus la cunoștința Colonelului Opreș, Comand. închisorii, că nu vor reveni decât atunci când vor fi încunoștințați că lucrările sunt gata.

Câteva ore mai târziu s'a săvârșit asasinarea deținuților politici în închisoarea Jilava.

Din complexul acestor circumstanțe de fapt, rezultă fără dubiu că Prefectul Zăvoianu pregătea împreună cu conducerea legionară și ajutorul material al poliției legionare, suprimarea deținuților politici și a altor foști înalți demnitari.

Din instrucția urmată în cauză s'a dovedit că comandanții gărzilor ce păzeau pe deținuții politici la Închisoarea Militară Jilava, erau recrutați din comisarii legionari ai Prefecturii Poliției Capitalei, subalterni ai acuzatului Ștefan Zăvoianu.

Din instrucția urmată în cauză, probele administrate atât în cursul instrucției, cât și în ședință publică, s'a

stabilit că în seara zilei de 26 Noemvrie 1940, garda legionară ce făcea paza deținuților politici la Inchisoarea Militară Jilava, a plecat de pe planșeul serviciului circulației, îmbarcată în brecul Prefecturii Poliției Capitalei,

Că acuzatul Gheorghe Crețu, în calitatea pe care o avea în poliția legionară, a mers și de data aceasta în brecul prefecturii până la Jilava, în urma brecului a mers o mașină tot a prefecturii în care se aflau: comandantul legionar Grozea Dumitru și comandantul legionar Opriș Romulus, primul șeful corpului muncitoresc legionar, cel de al doilea ajutor șef al poliției legionare, chestor în prefectura poliției, subaltern al acuzatului Ștefan Zăvoianu,

Că personalul gărzii era în acea seară recrutat în majoritate din corpul muncitoresc legionar,

Că la orele 21, ajunși la Jilava au schimbat garda legionară din noaptea de 25/26 Noemvrie 1940 și în jurul orelor 23 Grozea Dumitru a convocat pe cei care alcătuiau garda dela Jilava din noaptea de 26/27 Noemvrie 1940 și le-a comunicat că trebuiesc răsbunați Corneliu Codreanu, Nicadorii și Decemvirii,

Că în acest scop trebuiesc executați deținuții ce-i au sub pază, din celulele Nr. 1—19, că executarea trebuie să se facă chiar în acea noapte, deoarece, — după spusele lui Dumitru Grozea — Alexandru Rioșeanu, Subsecretarul de Stat dela Ministerul de Interne, ordonase ca începând de a doua zi 27 Noemvrie 1940, paza deținuților politici să nu mai fie făcută de poliția legionară, ci de organele militare, că acest lucru nu le-ar mai fi îngăduit cu destulă ușurință suprimarea deținuților și aducerea la îndeplinire a planului ce hotărâseră,

Că s'a stabilit apoi de comun acord cu Dumitru Grozea, ca executarea deținuților să aibe loc după ora 24, adică după luarea în primire a posturilor de pază, de către oameni instruiți în vederea asasinatelor, comunicându-i-se fiecăruia în parte, după o listă ce avea asupra sa Dumitru Grozea, celula unde trebuia să acționeze,

Că Dumitru Grozea a stabilit ca executarea să se facă

prin împuşcare în massă şi deodată în toate celulele, la semnalul unui foc de revolver,

Că în urma înţelegerii au păşit la executarea planului,

Că în acest scop, membrii gărzii legionare şi legionarii veniţi din afară, însărcinaţi cu executarea planului au scos lacătele dela toate celulele şi le-au pus pe podea în dreptul fiecăruia în aşa fel, încât deţinuţii să nu prindă de veste şi pentru a le facilita pătrunderea în celule,

Că la ora 0,30 s'a auzit focul de revolver, semnalul convenit pentru executarea planului hotărît,

Că în acel moment asasinii au dat înlături uşile, au pătruns în celulele ce le erau destinate, înarmaţi cu revolvere automate, au ordonat celor din celule să ia poziţia de drepti şi au tras asupra lor numeroase focuri de armă,

Că victimele surprinse dormind nu au mai putut reacţiona; iar cele trezite de sgomotul armelor de foc, buimăcite de somn, au căutat să se apere,

Că trupurile străpunse de ploaia gloanţelor, s'au prăbuşit unele peste altele datorită cărui fapt, unul din cei deţinuţi, plut. Ciurea Nicolae, a fost rănit şi salvat ulterior,

Că după ce asasinii au tras prima rafală, pentru a duce la bun sfârşit planul hotărît, au tras încă câte un foc de revolver în capul fiecăruia din trupurile care se svârcoleau în agonie,

Că din actele medico-legale se constată că 587 de gloanţe au pătruns în trupurile celor 64 de deţinuţi politici asasinaţi,

Că execuţia a durat circa 10 minute, după care asasinii s'au strâns în faţa corpului de gardă legionară, de unde după ce au intonat imnul legionar au părăsit incinta în coloană de marş.

Având în vedere că din instrucţia urmată şi desbaterile orale, s'a stabilit că printre asasini au fost în afară de Gheorghe Creţu şi Dumitru Grozea şi următorii: Romulus Opriş, chestor legionar în Prefectura Poliţiei Capitalei; Marcu Octavian, comisar ajutor legionar, în Prefectura Capitalei; Grimalschi Pavel, comisar-

ajutor legionar, în Poliția Capitalei; Popescu Ilarion, ofițer de poliție legionară; Sauciuc Vanghele, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, Savu Constantin, Tudor Nicolae, Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, și alții, care n'au putut fi identificați.

Că din grup s'au desprins Gheorghe Crețu, Romulus Opreș, Marcu Octavian și Grimalschi Pavel, care s'au reîntors în București, la Prefectura Poliției Capitalei, unde au sosit în jurul orei 1,30.

Grăbiți, au intrat în arestul poliției sociale, au luat contact cu acuzatul Ioan Tănăsescu, șeful arestului, care le-a deschis, au intrat în celula comisarilor Ralet Nicolae, Suci Nicolae și Paul Voinescu, care erau deținuți și i-au ucis cu focuri de armă.

După aceea Topliceanu, Tănăsescu, Bădulescu Gigi, Stelian Stănicel, au colaborat împreună cu alți neidentificați, la ridicarea comisarilor Davidescu Alexandru din sala de raport a Prefecturii și Ioan Dumitrescu din arestul poliției sociale, i-au îmbarcat într-o mașină și duși în pădurea Balota, lângă șoseaua București-Ploiești, coborâți din mașină s'a tras asupra lor mai multe focuri de armă pe la spate.

Primul-procuror al Tribunalului Ilfov, fiind anunțat despre cele petrecute în fortul Jilava, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, s'a transportat la ora 4,40 în aceeași noapte, la Prefectura Poliției Capitalei, însoțit de Procurorul General al Curții de Apel, unde au luat contact cu comisarul de serviciu Tofan Ioan. Acesta i-a adus la cunoștință, că în Fortul Jilava la Inchisoarea militară, au fost împușcați deținuții care se găseau în cercetarea Comisiei Speciale de Anchetă, adăugând că în arestul Poliției Capitalei a fost de asemenea împușcat un comisar care era deținut pentru învinuirea că ar fi ucis un legionar.

D-l prim-procuror a coborât în arestul Prefecturii și privind prin fereastra celulei Nr. 6, a observat în interior pe o banchetă răsturnat pe spate trupul unui individ, îmbrăcat civil. A intrat apoi în cabinele fostului Prefect Zăvoianu, și a atras acestuia atenția asupra constatărilor făcute în arestul Prefecturii. Fostul

Prefect Ștefan Zăvoianu, a declarat că nu știe nimic. La această convorbire au fost față d-nii: Alexandru Rioșeanu, subsecretar de Stat; General Vasiliu, inspectorul general al Jandarmerei și alți ofițeri superiori.

La stăruința d-lui Subsecretar de Stat Rioșeanu și a d-lui Prim-procuror, fostul prefect Ștefan Zăvoianu a părăsit cabinetul sub motiv că înțelege să se informeze. Intors în scurt timp a declarat Primului-procuror, că faptele relatate nu corespund realității.

Între timp sosind în Cabinetul Prefectului Zăvoianu, Ministrul de Interne, General Petrovicescu, i s'a adus la cunoștință faptele de către Subsecretarul de Stat Alex. Rioșianu.

Acuzatul Ștefan Zăvoianu a negat și de data aceasta veracitatea faptului.

Față de această stare de lucruri primul procuror, constatând și atmosfera generală care domnea pe culoarele Prefecturii de Poliție, a hotărât să nu întreprindă alte cercetări, urmând ca ele să fie întreprinse și desăvârșite de Parchetul Militar.

La ora 9,50 a încunoștiințat în consecință pe d-l Prim procuror al Tribunalului Militar, care se afla în cercetări la Inchisoarea Militară Jilava.

Intru cât autoritățile civile n'au putut face investigații în primul moment, d-l Prim procuror militar, a delegat pe d-l Căpitan magistrat Petculescu Emil să se deplaseze la Prefectura Poliției Capitalei, pentru cercetări.

Ofițerul magistrat a luat contact, în urma ordinului primit, cu fostul Prefect Ștefan Zăvoianu și aducându-i la cunoștință delegațiunea ce o avea, acuzatul Ștefan Zăvoianu i-a răspuns că dânsul nu este informat și că ofițerul magistrat trebuie să ia contact cu chestorul Ilie Stângă și Clonța, șeful poliției sociale. Pe cel dintâi nu l-a putut găsi, iar cel de al doilea l-a informat că ar fi fost împușcați în arestul Poliției Capitalei comisarilor Ralet, Suciu, Voinescu și Ionel Dumitrescu, dar că nimeni nu poate intra jos în celulele arestului din cauza interzicerii poliției legionare.

Căpitanul-magistrat fiind față doi legionari s'au pre-

zentat și au cerut socoteală inspectorului de poliție Clonța de faptul că fără știrea lor foștii miniștri au fost trimiși dela Prefectura de Poliție la Ministerul de Interne.

În asemenea condiții ofițerul magistrat s'a retras neputând lucra.

A doua zi, 28 Noemvrie 1940, încercând magistratul militar să reia cercetările nu a putut face nimic deoarece localul Prefecturii era ocupat de legionari înarmați cu revolvere și puști mitraliere.

În aceeași zi d-l General Pălăngeanu Emil, după cum rezultă din declarația sa, pentru a lua în primire Prefectura Poliției Capitalei, s'a prezentat, însoțit de d-l ministru de interne General Petrovicescu, în Prefectura Poliției Capitalei.

Ajuns la Prefectura de Poliție, d-l ministru de interne a dat grăbit citire decretului de numire în fața unui număr foarte mic de funcționari, deoarece marea majoritate lipseau dela serviciu.

Că dela ora 10 a. m., până la ora 4 p. m., nu a putut să vorbească cu nici un funcționar al Prefecturii, deoarece cei mai mulți nu sosiseră încă la serviciu, deși erau orele 4 p. m.

Că în Prefectură domnea un haos, nimeni neputând să dea vreo relație, fostul Prefect Ștefan Zăvoianu nu era de găsit, iar șeful poliției legionare lipsind.

Că în cele din urmă, după o așteptare de câteva ore, a apărut și Ștefan Zăvoianu, însoțit de o ceată de legionari cu revolvere în buzunar și mâna pe ele, întrebându-l cu un ton arogant ce caută în Prefectură.

Că d-l Colonel Pălăngeanu Emil, aducându-i la cunoștință că a fost numit Prefect al Poliției Capitalei, Ștefan Zăvoianu s'a arătat foarte mirat că a fost depus de funcțiunea de Prefect al Poliției în acest mod și i-a spus d-lui Colonel Pălăngeanu să comunice d-lui General Antonescu că viața i-a salvat-o numai el, căci era să fie ucis în timpul nopții.

Că Ștefan Zăvoianu insistând ca să se facă această comunicare, d-l Colonel Pălăngeanu a adus lucrul la cunoștința celor în drept și a indicat cine ar putea fi

numit Prefect, pentru a face ordine în Prefectura de Poliție, față de constatările ce le făcuse,

Că în după amiaza aceleiaș zile, la ora 5, după cum rezultă din declarația d-lui Colonel Praporgescu Gheorghe, după ce Ștefan Zăvoianu luase cunoștință că nu mai este Prefect al Poliției Capitalei, pe sălile Prefecturii era mare agitație, se instalau mitraliere, circulau legionari înarmați cu revolvere și puști mitraliere și că în cele din urmă au fost blocate chiar telefoanele Reg. de Jand. Pedestri ce asigurau paza.

Că în spre seară legionarii au scos tancurile ce le aveau la dispoziție pe planșeul Prefecturii, făcându-se mari pregătiri în vederea unei rezistențe armate.

Că a doua zi a fost numit Prefect al Poliției Capitalei d-l Ioan Dobre și imediat apoi înlocuit cu Radu Mironovici.

Că în cursul cercetărilor ivindu-se un conflict negativ de competență, între jurisdicția militară și cea civilă, acest conflict a fost soluționat de Inalta Curte de Casație și Justiție, abea după câteva luni.

Cercetările n'au putut intra în făgașul lor normal, decât în luna Martie, când cercetările au fost deferite Tribunalului Militar al Comand. Militar al Capitalei.

Toate faptele expuse până aci se dovedesc cu declarațiile martorilor audiați, și anume: Eugen Bănescu, Colonel Ștefan Opriș, Dr. Valentin Sava, Locotenent-colonel Rădoi Dumitru, Clonța Eugen, Ovidiu Niculescu, Marcela Georgescu, Plutonier Ciurea Nicolae, Căpitan Nițescu Dumitru, Locotenent Buzdugan Alexandru, Colonel Pălăngeanu Emil, Praporgescu Gheorghe și Ion Dobre, și cu recunoașterile acuzaților Gheorghe Crețu, Savu Constantin, Marcu Octavian și în parte a acuzatului Ștefan Zăvoianu.

Având în vedere că din cercetările întreprinse, atât la Cabinetele de instrucție, cât și oral în fața instanței în ședință publică s'a stabilit că în cursul dimineții de 27 Noemvrie 1940, Ilie Stângă, chestor legionar în Prefectura Poliției Capitalei, dând urmare ordinului Prefectului Ștefan Zăvoianu, a dispus ridicarea dela domiciliul lor a foștilor demnitari ai Statului: Constantin

Argetoianu, Gheorghe Tătăărăscu, Ioan Gigurtu, Mihai Ghelmegeanu, General Ilasievici și a altora.

Dispoziția a fost adusă la îndeplinire prin acuzații Dragomir Nicolae, Chircor Garabet Malcasian, Teodor Djionat, Rădulescu Gheorghe, zis Gigi, Iordache Pannait, Sundi Pandele, Stancu Ioan, Russe Ioan, Stăni cel Stelian și alții care n'au putut fi identificați de instrucție.

Foștii demnitari fiind ridicați dela Prefectura Poliției Capitalei și duși la Ministerul de Interne, spre a li se salva viața, au fost atacați în cursul nopții de 27/28 Noemvrie 1940, pentru a fi uciși în localul Ministerului de Interne, de către acuzații Ieremia Șocariciu, chestor legionar și șeful poliției legionare din Prefectura Poliției, Ovidiu Găină, șef de cabinet al fostului ministru de interne General Petrovicescu și Gheorghe Stoia, director de cabinet al aceluiaș ministru, împreună cu alții care nu au putut fi identificați în cursul instrucției.

În cursul cercetărilor unii din acuzați au evadat de sub escortă.

Având în vedere că în executarea aceluiași plan preconcept pentru suprimarea unor anumite persoane care erau socotite de conducerea legionară adverse, sau prigonitoare a mișcării legionare, tot în ziua de 27 Noemvrie 1940, au fost asasinați profesorii Nicolae Iorga și Virgil Madgearu.

Având în vedere că în urma probelor administrate, atât în cursul instrucției, cât și în oral, în ședință publică, s'a putut stabili că autorii acestor asasinate sunt Traian Boeru, fost secretar general al Institutului Național al Cooperăției, Dacu Tudor, avocat, din Ploiești, fost inspector la acelaș Institut, agent informator al poliției legionare din Ploiești, Iacobuță Ștefan, șofeur la Institut și Ioan Tucan, fost secretar general al Institutului Național al Cooperăției,

Că asasinii rămași liberi și neurmăriți din cauza conflictului negativ de competență ivit între instanțele militare și cele de drept comun, au reușit să treacă granița și să dispară, alții să se sustragă cercetărilor, rămânând în țară, iar parte din aceștia să se adăpostească la dife-

riți prieteni de teamă ca în momentul când cercetările luând cursul normal, să nu fie descoperiți, astfel că acuzații Topliceanu Nicolae, Malcasian Grigore, Gheorghe Crețu și Alexandru Pană, având strânse legături de prietenie cu acuzatul Gheorghe Stănescu, zis Gogu, au reușit să fie găzduiți în casa acuzatului Cezar Ionescu, de unde au fost ridicați și arestați ulterior, când au putut fi identificați.

Având în vedere cele mai sus expuse, actele de instrucție încheiate în cauză și debaterile orale în ședință publică,

Având în vedere că din complexul acestora se precizează cu privire la situațiunea de fapt a fiecărui acuzat în parte, următoarele:

În ceea ce privește pe Dumitru Grozea, Gheorghe Crețu, Romulus Opreș, Marcu Octavian, Pavel Grimal-schi, Popescu Ilarion, Sauciuc Vanghele, Iftimescu Ioan, Savu Constantin, Tudor Nicolae și Dumitru Anghel, zis Dumitru Lixandru Anghel, Oprea,

Având în vedere că toți cei de mai sus au fost trimiși în judecată acuzați că în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, au ucis cu focuri de armă pe cei 64 deținuți politici.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză s'a dovedit că acuzatul Dimitrie Grozea, a condus echipa de legionari care s'a imbarcat în breul Prefecturii Poliției Capitalei, pornit dela Prefectura Poliției la Jilava în seara zilei de 26 Noemvrie 1940,

Că ajunși la Inchisoarea Militară Jilava, acuzatul Dimitrie Grozea, după ce a schimbat garda legionară din ajun, a adunat pe legionarii de serviciu din noaptea asasinatelor, organizând modul în care să fie executați deținuții politici,

Că în urma acestei înțelegeri, tovarășii săi au procedat la comiterea asasinatelor în împrejurările expuse în partea primă a sentinței.

Având în vedere că faptele puse în sarcina acuzatului Dimitrie Grozea se stabilesc pe deplin cu mărturisirea acuzatului Gheorghe Crețu, cât și cu împrejurările de fapt, relatate de martorii audiați în cauză.

Având în vedere că acuzatul Dimitrie Grozea în urma săvârșirii faptului a dispărut,

Că datorită acestui lucru și neprezentării în fața instanței spre a-și face apărarea în urma publicațiilor făcute în conformitate cu dispozițiunile decretului 236/1941, este a fi considerat ca culpabil de faptele ce i se pun în sarcină.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză s'a stabilit că Romulus Opreș, Grimalschi Pavel, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Sauciuc Vanghele, Rădulescu Ilie, toți făcând parte din poliția legionară, au luat parte la Închisoarea Militară Jilava, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, participând la comiterea asasinatelor. Dovada vinovăției lor se stabilește cu mărturisirea coacuzatului Gheorghe Crețu, făcută la instrucție și la interogatoriul luat în ședință publică, coroborată și cu faptul dispariției lor și neprezentării în fața justiției, spre a-și face apărarea în urma publicațiilor făcute conform art. 29 din D. L. Nr. 236/941, precum și cu reconstituirea făcută de Magistratul Militar Instructor, cât și cu clișeele luate cu ocazia acestei reconstituiri.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză s'a dovedit de asemenea că între cei care au participat la comiterea asasinatelor deținuților politici în Închisoarea Militară Jilava, a fost și acuzatul Marcu Octavian,

Că dovada acestui fapt este făcută cu recunoașterea coacuzatului Gheorghe Crețu, precum și cu mărturia făcută de Marcu Octavian, atât în fața organelor de justiție, cât și înaintea instanței, în ședință publică.

Având în vedere că acuzatul Marcu Octavian în apărarea sa susține că nu a făcut parte din garda legionară care a săvârșit asasinatele, că se afla întâmplător în închisoare, căutând pe Gheorghe Crețu, l-a găsit tocmai în momentul când membrii gărzii descărcau revolverele în victime,

Că atunci cuprins de furie a intrat în cabina unde se afla plot. Sârbu și a descărcat cele 6 gloanțe ale revolverului său în acesta,

Că însă plot. Gheorghe Sârbu, fusese deja ucis de alți membri ai gărzii legionare.

Având în vedere că dacă este adevărat în ceea ce privește pe Marcu Octavian că acesta nu a venit odată cu garda legionară, destinată să facă pază în noaptea asasinatului, nu este însă mai puțin adevărat că a sosit singur la Jilava, după ora 24, a fost primit de Gheorghe Crețu, care era în acea noapte comandantul gărzii legionare, care i-a îngăduit intrarea în fort și în celulele deținuților.

Având în vedere că din examinarea declarației lui Gheorghe Crețu și Marcu Octavian, se stabilește în mod indiscutabil că acuzatul Marcu Octavian a sosit la Jilava înainte de ora săvârșirii asasinatelor.

Că acuzatul însuși recunoaște că a tras cu revolverul în plot. de jandarmi Sârbu, presupus a fi fost acela care ar fi executat pe Corneliu Codreanu.

Având în vedere că din procesul-verbal, încheiat de Ofițerii Magistrați Militari, la 27 Noembrie 1940, se stabilește că în celula Nr. 10, unde s'a găsit cadavru plot. Sârbu, s'au mai găsit încă 11 cadavre,

Considerând că astfel fiind există prezumția că acuzatul Marcu Octavian a tras și în celelalte persoane, fie singur, fie împreună cu alții care nu au putut fi identificați.

Având în vedere că acuzatul Gheorghe Crețu a fost unul din cei care au participat de asemenea la comiterea asasinatelor în Inchisoarea Militară Jilava, în noaptea de 26/27 Noembrie 1940.

Că din declarația sa dată înaintea magistratului instructor și repetată înaintea instanței în ședință publică, rezultă că acesta a primit însărcinarea să execute pe deținuții politici aflați în celulele Nr. 17 ale Fortului Jilava,

Că urmare a acestei însărcinări a intrat în această celulă și a ucis pe comisarii Panova Ioan, Otto Reiner, Bonea Nicolescu, Marin Georgescu, Horvat Iuliu, Horvat Victor, Petre Tudor, Bobocea Nicolae, Vârfureanu Mihai, Malenschi Petre și Bilica Nicolae, după cum singur recunoaște în declarația sa.

Considerând că între declarațiile făcute de Gheorghe Crețu și constatările de fapt ale magistraților militari, cuprinse în procesul-verbal la data de 27 Noemvrie 1940, rezultă că în afară de aceștia acuzatul Gheorghe Crețu a mai asasinat încă alte persoane, care n'au putut fi identificate, deoarece cei recunoscuți de Gheorghe Crețu, ca asasinați de el, se aflau în celulele 17 și 18, unde au fost găsite un număr mai mare de cadavre.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și desbaterile orale în ședință publică, rezultă că acuzatul Savu Constantin, comisar ajutor legionar la Prefectura Poliției Capitalei și în subordinea acuzatului Ștefan Zăvoianu, a fost de serviciu în seara zilei de 24 Noemvrie 1940, la Inchisoarea Militară Jilava, fiind șeful gărzii legionare din acea noapte,

Că a rămas totuși la Inchisoarea Militară Jilava și în zilele și nopțile următoare, până după săvârșirea asasinatelor, cu toate că șeful comandant de gardă era în ziua de 25/26 Noemvrie 1940, un oarecare Tapangea, iar în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, acuzatul Gheorghe Crețu.

Având în vedere că dovada pertinentă a participării acestui acuzat la asasinat, rezultă din împrejurarea că în seara de 26 Noemvrie 1940, a fost văzut la orele 22 de către martorul Simion Popișor, telefonistul închisorii, la grea închisorii, care este situată în afara forului,

Că dela această oră nu a mai fost văzut de nimeni până după săvârșirea asasinatelor și până în clipa în care împreună cu un ofițer din garda militară au deșteptat din somn pe Lt.-Colonel Rădoi Dumitru, care locuia într'un corp de clădire aparte și căreia i-au adus la cunoștință faptele întâmplare în incinta închisorii.

Având în vedere că în apărarea sa acuzatul susține că ar fi dormit împreună cu martorul Valeriu Sandu în grea închisorii, unde ar fi fost și alte persoane de față, contrar declarației făcute de Gheorghe Crețu, atât înaintea Magistratului Instructor, cât și în fața instanței în ședință publică, când arată că între cei ce

au participat la asasinate, a fost și acuzatul Constantin Savu.

Având în vedere că nici acuzatul, nici martorul Valeriu Sandu, nu pot identifica persoanele care i-ar fi văzut dormind împreună în acea noapte în grefa închisorii, pentru ca să se poată verifica veracitatea acestei afirmațiuni.

Considerând că din contră, declarația martorului Valeriu Sandu că ar fi dormit în grefa închisorii pe același pat de campanie, este contrazisă de declarația Colonelului Rădoi Dumitru, care precizează înaintea instanței următoarele: că fiind trezit după săvârșirea asasinatelor de către un ofițer din garda militară în spatele căruia se afla și acuzatul Constantin Savu, l-a întrebat pe acesta din urmă, „ce cauți dumneata aci?“, iar acuzatul i-a răspuns: „am fost și eu pe aci și nici nu am putut dormi“.

Considerând că răspunsul dat de către acuzat în aceste împrejurări, martorului Lt.-Colonel Rădoi, este de natură să înlăture afirmațiile făcute de martorul Valeriu Sandu, că ar fi dormit cu el în acelaș pat, deoarece răspunsul dat colonelului Rădoi reprezenta realitatea în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, când acuzatul convins de impunitatea faptului săvârșit, nu căuta să-și rezerve un alibi pentru justificarea timpului dela ora 22 și până după săvârșirea asasinatelor.

Având în vedere deasemenea că pentru a justifica acest interval de timp, acuzatul a afirmat cu ocazia interogatoriului luat în instanță că ar fi trecut și pe la mormânt, unde legionarii săpau pământul.

Considerând că această ultimă declarație dezice toate arătările martorului Valeriu Sandu și dovedește încă odată că încercarea acestuia de a face dovada timpului petrecut între orele 22, și după săvârșirea asasinatelor, este de rea credință.

Considerând că astfel fiind, acuzatul Constantin Savu neputând stabili unde a fost și ce a făcut în intervalul de timp dela orele 22 și până la săvârșirea asasinatelor, declarația făcută de Gheorghe Crețu, că ar fi participat la comiterea asasinatelor reprezintă realitatea.

Considerând că această concluzie se deduce și din faptul că acuzatul Constantin Savu, în zilele anterioare comiterii asasinatelor, deși nu mai avea nici o calitate, a rămas totuși în incinta închisorii, luând o atitudine care îl situa în rolul de pregătitor al crimelor și colaborator al acuzatului Ștefan Zăvoianu,

Că astfel din instrucția urmată în cauză se stabilește că în ziua de 25 Noemvrie 1940, a interzis fără a avea calitate rudelor deținuților vizitarea acestora, cu toate că persoanele prezente aveau permisele necesare acordate de Subsecretarul de Stat dela Ministerul de Interne, Rioșianu Alexandru,

Că acest incident a prilejuit acuzatului Ștefan Zăvoianu, în calitatea sa de Prefect al Poliției, ca venind la Închisoarea Militară Jilava, în după amiaza zilei de 25 Noemvrie 1940, sub pretextul unei mediațiuni între garda legionară și rudele deținuților, ca împreună cu șeful său de cabinet Stelian Stănicel să intre în Închisoarea Militară Jilava, în unele din celulele deținuților,

Că a doua zi, 26 Noemvrie 1940, acuzatul Constantin Savu, a persistat în atitudinea sa de provocare față de autoritățile legal instituite pentru anchetarea și judecarea deținuților, autorități cărora le revenea și asigurarea măsurilor de pază, a acelor deținuți politici — provocând un conflict cu d-l Eugen Bănescu, președintele Comisiunii de Anchetă Criminală, care sosise în acea zi la Jilava și voia să intre în închisoare.

Astfel acuzatul a interzis d-lui Eugen Bănescu accesul în închisoare și în cele din urmă s'a opus chiar ordinului dat de Președintele Comisiunii, ca deținutul Radu Pascu să fie adus în cancelaria închisorii, spre a fi vizitat de medicul legist, pe un ton ridicat și obraznic.

Considerând că din aceste fapte rezultă în mod evident că acuzatul Constantin Savu, prin atitudinea sa, atât în zilele anterioare comiterii asasinatelor, cât și în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, se situează în rolul de pregătitor al crimelor și colaborator al lui Ștefan Zăvoianu, care în după amiaza zilei de 25 Noemvrie 1940, a intrat în închisoarea Militară Jilava, cu inten-

ția, după cum s'a dovedit ulterior, de a lua ultimele măsuri în vederea pregătirii asasinatelor.

Considerând că faptele mai sus expuse se stabilesc cu mărturisirile în parte ale acuzatului, cu declarațiile martorului Consilier Eugen Bănescu, coroborate cu arătările martorului Valeriu Sandu, Plot. Maj. Ciubaru Ilie, Dr. legist Valentin Sava, Colonel Opreș Ștefan, Lt.-Colonel Rădoi Dumitru, precum și cu prezumțiile izvorâte din faptul că acuzatul nu poate justifica cum a petrecut timpul între orele 22 și până după săvârșirea asasinatelor, în Inchisoarea Militară Jilava, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940.

Considerând că din complexul acestor probe se dovedește cu certitudine participarea lui Constantin Savu la uciderea în masă a deținuților politici în Inchisoarea Militară Jilava, precum și colaborarea acuzatului cu ceilalți acuzați.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și desbaterile orale, mai rezultă că la aceste crime a participat și acuzatul Tudor Nicolae, de meserie mecanic, numit agent secret în Prefectura Poliției Capitalei, la 30 Octomvrie 1940, de către Prefectul Ștefan Zăvoianu, după stăruința profesorului legionar Dobre Ioan, prieten intim cu acuzatul Ștefan Zăvoianu, fapt confirmat de acesta.

Având în vedere că dovada culpabilității acuzatului Tudor Nicolae se desprinde din declarațiile susținute și invariabile ale martorului Dumitru Oprea, atât la primele cercetări, cât și în fața magistratului instructor militar,

Considerând că martorul Dumitru Oprea și-a menținut arătările sale și cu ocazia confruntărilor ce s'au efectuat la primele cercetări și în cursul instrucției,

Având în vedere că declarația acestui martor a fost confirmată sub prestare de jurământ în cursul desbaterilor orale în ședință publică,

Având în vedere că martorul susține că s'a întâlnit cu acuzatul Tudor Nicolae în ziua de 23 Decemvrie 1940, în cătunul Belu, situat pe șoseaua Giurgiului și că fiind prieten din copilărie au discutat și evenimen-

tele petrecute la Jilava, că în această împrejurare acuzatul a întrebat pe martor — dacă fratele martorului cunoscut acuzatului — a luat parte la deshumaria osemintelor legionarilor dela Jilava și apoi în cursul acestei convorbiri, acuzatul a mărturisit lui Dumitru Oprea că a împușcat el personal pe generalul Gabriel Marinescu în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940.

Având în vedere că în mărturisirea făcută lui Dumitru Oprea, acuzatul a dat amănunte referitoare la celula în care se afla deținut generalul Gabriel Marinescu, lămurind că acesta, după ce a fost împușcat a căzut lângă pat, detaliu ce se confirmă prin constatarea cuprinsă în procesul-verbal, încheiat de magistratul instructor, în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, câteva ore după săvârșirea asasinatului.

Considerând că acest detaliu nu putea fi știut de acuzat dacă nu ar fi participat la acest fapt și cu atât mai puțin de martor, care nefiind nici măcar în poliția legionară, nu ar fi putut să aibe posibilitatea să ia cunoștință de constatările făcute de organele anchetatoare.

Având în vedere că acuzatul, pentru a se pune la adăpost de consecința faptei sale, contestă că a luat parte la asasinat și nu recunoaște a fi făcut mărturisiri martorului Dumitru Oprea,

Având în vedere însă că recunoaște că este prieten din copilărie cu martorul și nu neagă faptul că s'a întâlnit cu acesta în ziua de 23 Decemvrie 1940, în cătunul Belu, unde a avut o convorbire,

Având în vedere că martorul Dumitru Oprea precizează că în ziua de 22 Februarie 1941, acuzatul a venit la el și l-a rugat să revină asupra declarației făcute, amenințându-l că dacă nu revine se vor mai întâlni, după ce va ispăși pedeapsa, injoncțiune pe care martorul nu a acceptat-o,

Având în vedere pe de altă parte că acuzatul nu contestă că în adevăr s'a întâlnit în ziua de 22 Februarie 1941, cu martorul Dumitru Oprea și recunoaște că i-a spus acestuia să nu-l bage în pușcărie, negând însă că l-ar fi amenințat.

Considerând că astfel fiind, acuzatul, recunoscând că s'a întâlnit cu martorul în cele două împrejurări, atunci când i-a făcut mărturisirea faptei sale și atunci când l-a rugat să revină asupra declarației ce o făcuse justiției referitor la mărturisirea sa, coroborată cu circumstanțele de fapt relatate în această mărturisire, care corespund realităților, după cum se dovedește cu procesul-verbal încheiat în acea dimineață, face deplina dovadă că în adevăr acuzatul în noaptea asasinatelor a fost în Fortul Jilava și chiar în celula în care a fost asasinat deținutul politic General Gabriel Marinescu.

Considerând pe de altă parte că acuzatul nu a putut face dovada că declarația martorului Dumitru Oprea ar fi mincinoasă datorită unor motive personale și subiective,

Considerând pe de altă parte că acelaș acuzat n'a afirmat și n'a încercat să facă dovada, că în noaptea de 26/27 Noemvrie, ar fi fost în altă parte decât în Inchisoarea Militară Jilava, ci din contră recunoaște la interogatoriul luat în instanță, că a făcut de gardă la poarta principală a închisorii Jilava, susținând însă că acest fapt s'a petrecut cu o noapte înainte de săvârșirea asasinatelor,

Că astfel fiind, dovada participării acuzatului Tudor Nicolae la comiterea asasinatelor dela Jilava este pe deplin dovedită.

Având în vedere că între cei care au participat la comiterea acestor asasinate a fost și Dumitru Anghel, zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea,

Având în vedere că în urma percheziției domiciliare făcută acuzatului în urma unui denunț, s'a găsit la acesta un ceas de argint și un inel de aur cu piatră de rubin,

Că în urma cercetărilor întreprinse s'a dovedit că aceste obiecte au aparținut victimei Virgil Diculescu, asasinat în Inchisoarea Militară Jilava, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, împreună cu ceilalți deținuți politici,

Având în vedere că proba că aceste lucruri au aparținut victimei Virgil Diculescu, s'a făcut cu declarația d-nei Maria Diclescu, mama victimei, Diculescu Constantin, avocat Sfetescu Alexandru și Ovanesian Artin,

Având în vedere că martorul Ovanesian Artin, chemat în ședință publică, a recunoscut inelul corp delict, detașându-l dintr'un grup de alte inele ce i s'au înfățișat de Curte cu explicația că cunoaște inelul din împrejurarea că i-a fost dat spre reparare chiar de către victima Virgil Diculescu,

Că martorului înfățișându-i-se ceasornicul corp delict găsit la acuzatul Dumitru Anghel, l-a recunoscut că și acesta a aparținut victimei Virgil Diculescu, indicând chiar inițialele aflate pe capacul interior al ceasului, arătând că ceasul i-a fost arătat de victimă, care avea intenția să-l schimbe cu un alt ceasornic,

Considerând că declarația martorului reprezintă adevărul, deoarece este plausibil ca victima să-i fi încredințat pentru reparare inelul și pentru a schimba ceasornicul, deoarece profesiunea lui era de giuvaergiu.

Având în vedere că acuzatul în apărarea sa pentru a justifica proprietatea obiectelor corp delict, a încercat să dea diferite lămuriri de modul în care a ajuns în posesiunea lor,

Că astfel pretinde că ar fi cumpărat atât ceasornicul, cât și inelul dela Alba-Iulia, iar mai în urmă Magistratului instructor declarând că a cumpărat obiectele dela un deținut din Inchisoarea Militară Jilava.

Având în vedere că atât în cursul instrucției, cât și în instanță nu a putut indica persoana acelu deținut și nici împrejurările în care le-a cumpărat.

Având în vedere că în cursul desbaterilor orale, a încercat să dea o nouă versiune și anume că ar fi primit obiectele corp delict dela un soldat ce se găsea în garda militară la Jilava în noaptea asasinatului.

Că cerându-i-se de Curte să precizeze numele acelu soldat, a arătat că-l chiamă Ion, fără a putea indica nici numele de familie și niciun alt semnalment care să-l poată identifica.

Având în vedere că pentru identificarea acestui soldat s'a cerut de Curte lista ostaşilor ce au făcut de gardă, câteva zile anterior, în ziua asasinatelor şi posterior să-vârşirii acestora,

Având în vedere că din examinarea acestor liste nu s'a găsit nici un soldat care să aibe pronumele de Ioan, pentru a da posibilitatea identificării celui dela care acuza-tul pretinde că a primit obiectele corp delict.

Considerând că revenirile şi contrazicerile acuzatului duc la concluzia că apărarea pe care şi-o face este de circumstanţă şi neserioasă şi că aşa fiind urmează a fi în-lăturată cu atât mai mult, cu cât din arătările martori-lor, rezultă că obiectele corp delict au aparţinut cu cer-titudine uneia din victimele asasinatului dela Jilava, din noaptea de 26/27 Noemvrie 1940,

Considerând că astfel fiind acuzatul nu a putut intra în posesia acestor obiecte decât într'o singură ipoteză, în aceia că a participat la asasinate în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, concluzie ce se impune, cu atât mai mult cu cât din actele dosarului rezultă că imediat după să-vârşirea asasinatelor la Inchisoare au fost puse santi-nele şi în celule nu a mai intrat decât magistraţii instruc-tori şi comandantul închisorii,

Că în dimineţa aceleiaş zile, cadavrele au fost ridi-cate pentru autopsiere şi predate familiilor, în cât nu era posibilă sustragerea vreunui obiect aflat asupra lor.

Având în vedere că din aceiaş instrucţie urmată în cauză, nu rezultă că obiectele au fost sustrase anterior comiterii faptului, deoarece victima vizitată cu foarte puţin timp înainte de a fi ucisă, nu s'a plâns că i s'ar fi sustras vreun obiect.

Având în vedere că acelaş acuzat încercând să-şi stabi-lească un alibi, pentru a justifica timpul din noaptea de 26/27 Noemvrie, a pretins că se afla în serviciu re-chiziţionat la C. F. R., regiunea Buşteni,

Că Direcţia C. F. R. întrebată fiind, a adus la cunoş-tinţă că acuzatul n'a făcut parte în ziua de 26/27 Noem-vrie 1940 în serviciu C. F. R.

Considerând că astfel fiind acuzatul neputând justi-

fica cum și-a petrecut noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, găsiindu-se la el obiecte care au aparținut uneia din victimele asasinate în noaptea mai sus arătată, — căutând a justifica atât modul în care a intrat în posesiunea acestor obiecte, cât și cum și-a întrebuințat timpul din noaptea crimelor, nu a arătat decât că este de rea credință și concluzia logică, care se deduce din complexul acestor fapte, este că acuzatul a participat la comiterea asasinatelor.

Având în vedere că din instrucția urmată și desbaterele orale s'a stabilit că după comiterea asasinatelor dela Jilava, o parte din asasini s'au înapoiat la Prefectura Poliției Capitalei, în continuarea planului hotărât și premeditat, știind că la Prefectură vor putea acționa sub oblăduirea șefului de autoritate și ajutoarelor sale, spre a asasina pe comisarii de poliție, încă de mult ținută în beciurile poliției.

Gheorghe Crețu și Marcu Octavian, în noaptea de 27 Noemvrie, după cum rezultă din mărturisirea acuzaților Gheorghe Crețu și Marcu Octavian, precum și din depozițiile martorilor Oprea Ioan, David Gheorghe, Orga Teodor, Șepse Alexandru, Cămărășanu, Popescu Simion, Botaș Vasile, Miron Ioan, Mureșan Iuliu, s'a prezentat împreună cu Pavel Grimalschi la poarta arestului social din Prefectura Poliției Capitalei, au fost opriți de santinelă, care la insistențele acuzaților a chemat pe șeful gărzii militare.

Acesta nu le-a permis să intre în arest deoarece nu-i cunoștea și nu avea posibilitatea, cheile arestului fiind numai în posesia șefului arestului, legionarul Ioan Tănăsescu.

Chemat Ioan Tănăsescu, ca să recunoască pe cei ce voiau să intre în arestul social, acuzatul Gheorghe Crețu i-a spus: „am terminat cu cei dela Jilava“ la care Ioan Tănăsescu a replicat „eu mai am aci“ și a deschis ușa principală a arestului, i-a condus la celula unde se afla comisarul Ralet, explicând cine este, a deschis ușa celei și acuzații care erau înarmați cu pistoale Mausser, au

început a descărca focuri în trupul comisarului, care horcăind se ruga să fie ertat că nu e vinovat cu nimic.

Au eşit grăbiţi din celulă, au încărcat pe sală pistoalele şi conduşi de acelaş Ioan Tănăsescu, au intrat în celula unde erau închişi comisarii Suciu şi Iuliu Mureşanu, fostul şef al gărzii dela Jilava, arestat pentru motivul că în această calitate, călcase unele din consemnele legionare.

Comisarul Suciu era treaz din cauza sgomotului produs de focurile de armă trase în celula lui Ralet. Intraţi în celulă au descărcat pistoalele în trupul comisarului Suciu, după ce Pavel Grimalschi a întrebat care este Suciu. Comisarul s'a prăbuşit horcăind, iar Iuliu Mureşanu şi-a pierdut cunoştinţa.

Câteva clipe mai târziu Ion Tănăsescu a revenit, a luat pe Iuliu Mureşan din celula unde Suciu era încă în agonie şi l-a închis în altă celulă.

Acelaş Ion Tănăsescu a spus apoi şefului gărzii militare care era alarmat, că nu se va întâmpla nimic, să facă proces-verbal de predarea comisarilor pentru cercetări, deşi sergentul major Oprea l-a întrebat dacă nu trebuie făcut proces-verbal de deces. După o jumătate de oră aceiaşi acuzaţi s'au prezentat, au pus cadavrul comisarului Ralet în pătură şi l-au scos din arest. La fel au procedat şi cu comisarul Suciu, care fiind încă în agonie, gema şi se sbătea.

După ce au pus pătura pe podele, Gheorghe Creţu l-a apucat de păr şi i-a mai tras un foc de revolver în ceafă, pentru a-i grăbi sfârşitul.

Aceiaşi acuzaţi conduşi de Ioan Tănăsescu, s'au dus în arestul poliţiei judiciare, au intrat în celula unde se afla comisarul Voinescu şi trăgând focuri de armă i-a suprimat şi acestuia viaţa. După jumătate de oră cadavrul comisarului Voinescu a fost scos din celulă, tras de picioare.

Toate cadavrele au fost apoi scoase din localul Prefecturii, urcate într'o camionetă, învelite în pături, conduse de Constantin Dumitrescu şi aruncate în pădurea Râioasa lângă Bucureşti.

Ioan Tănăsescu a pus apoi pe arestatul Ioan Mureșan să spele sângele din celulă și de pe sală, iar el a strâns lucrurile rămase dela cei asasinați.

Având în vedere că toată această succesiune de fapte a fost arătată de martorii mai sus indicați, iar acuzații Gheorghe Crețu și Marcu Octavian, cu ocazia reconstituirii făcută de judecătorul de instrucție, au arătat în mod amănunțit cum s'au petrecut,

Că la autopsia făcută victimelor Comisarilor Ralet, Suciș și Voinescu, s'a constatat că în afară de rănilor produse de armă de foc, Suciș Nicolae a avut și craniul zdrobit, de pe urma lovirei cu un corp tare.

Considerând că astfel fiind, metoda de ucidere a persoanelor aflate în Inchisoarea Militară Jilava, a fost aceeași întrebuințată și la Prefectura Poliției.

Având în vedere că acuzații au recunoscut faptele petrecute în arestul poliției, așa cum au fost expuse mai sus, înaintea magistratului instructor,

Că în cursul instrucției nu mai vor să le recunoască, decât numai în parte.

Având în vedere că recunoașterea lor la primele cercetări coroborată cu declarațiile martorilor și cu reconstituirea făcută, stabilesc pe deplin vinovăția lor și negarea că ar fi comis faptele ce li se pun în sarcină, făcută în ședință publică, este de circumstanță.

Având în vedere că acuzatul Ion Tănăsescu, în apărarea sa pretinde că a fost surprins de evenimente și a dat drumul în arest asasinilor, fără să-și dea seama ce se va întâmpla.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză s'a stabilit că Ioan Tănăsescu, era comisarul legionar însărcinat cu paza arestaților la poliția socială a Prefecturii Poliției Capitalei,

Că pentru a se putea intra în celulele deținuților trebuia să se deschidă o ușă masivă de fier, pusă pe roate,

Că această ușă nu se deschidea decât de către acuzatul Tănăsescu, deținătorul cheilor și numai când paza militară îl înștiința că vrea să-i vorbească cineva,

Că acuzatul recunoaștea mai întâi pe cel care solicita

deschiderea uşei şi după aceea îi permitea intrarea acestuia într-o primă încăpere, unde îşi avea biroul său de lucru,

Că pentru a se pătrunde în culoarul care îngăduia accesul la celule se deschidea o a doua uşă de metal masiv, a cărui cheie era tot în posesiunea acuzatului şi că celulele erau obişnuit încuiate, iar cheile se aflau numai asupra acuzatului,

Considerând că aceste circumstanţe nu sunt contestate de acuzatul Ion Tănăsescu şi sunt dovedite prin depozitia martorilor arătaţi mai sus, că au fost aceleaşi şi în noaptea săvârşirii asasinatelor,

Că astfel fiind nimeni nu ar fi putut asasina în celulele lor pe comisarii Ralet Nicolae, Gheorghe Suciu şi Paul Voinescu, decât cel care avea posibilitatea de a pătrunde până în celulele deţinuţilor, sau altul, dar în acest caz, numai cu ştiinţa, voinţa şi în asistenţa şefului de arest Ioan Tănăsescu.

Având în vedere că acuzatul Ioan Tănăsescu deşi contestă participaţiunea sa la asasinat, nu indică totuşi cine a pătruns în celulele victimelor şi mai ales nu precizează, cum s'a putut ajunge până la celule, fără ştiinţa şi voinţa sa.

Având în vedere că din instrucţia urmată în cauză şi din depozitia martorului Petre Leonard, rezultă că acuzaţii Gheorghe Creţu, Ioan Tănăsescu, sunt autorii şi asasinării comisarului Paul Voinescu, aflat în arestul poliţiei judiciare, deoarece în noaptea săvârşirii asasinatului, au fost văzuţi în celula acestuia, iar martorii Pârvan Marin, Victor Popoiu, au mărturisit aceluiaş Petre Leonard, că ar fi văzut şi pe Ioan Creţu şi Ioan Tănăsescu, trăgând în comisarul Voinescu.

Considerând că astfel fiind, faţă cu probele administrative, dacă nu s'a putut stabili că personal Ioan Tănăsescu a tras cu revolverul în corpul vreuneia din victime, în ori şi ce caz din comportarea sa rezultă că este complice la comiterea asasinatelor comisarilor Suciu, Voinescu şi Ralet.

Având în vedere că din instrucţia urmată în cauză

s'a dovedit că trupurile victimelor asasinate în celulele din arestul social al Prefecturii Poliției Capitalei, după ce au fost scoase din Prefectura Poliției de înșiși asasinii, au fost urcate într'o mașină a Prefecturii și aruncate în pădurea Râioasa.

Având în vedere că din aceeași instrucție urmată în cauză rezultă că conducătorul mașinii care a transportat cadavrele a fost acuzatul Dumitrescu Constantin zis Dimitrescu.

Având în vedere că dovada acestui fapt rezultă din arătările coacuzatului Gheorghe Crețu și faptul dispariției din fața justiției și neprezentării lui Dumitrescu Constantin zis Dimitrescu, deși s'au făcut publicațiile și formalitățile prevăzute de art. 29 din Decretul-Lege Nr. 236/941.

Având în vedere că în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, în Prefectura Poliției se aflau deținuți în sala de raport comisarul Ionel Dumitrescu și comisarul Alexandru Davidescu, în arestul poliției sociale.

Că în cursul nopții, în urma probelor administrate, atât la cabinetul de instrucție, cât și în ședință publică, s'a putut stabili că acești doi au fost ridicați în noaptea de 26/27 Noemvrie, în jurul orelor 3 dimineăta, urcați într'o mașină, duși în pădurea Balota și împușcați.

Având în vedere că în ceea ce privește indivizii care au procedat la ridicarea comisarului Davidescu Alexandru, atât în cursul instrucției, cât și în cursul desbaterilor orale, nu s'a putut stabili cine sunt,

Că în ceea ce privește ridicarea comisarului Dumitrescu Ionel, în urma instrucției făcută, s'a stabilit că comisarul a fost predat unui grup de legionari din care făcea parte și acuzatul Nicolae Topliceanu,

Având în vedere că dovada acestui fapt s'a făcut cu prima mărturisire a comisarului Ionel Dumitrescu, care în instanță, din motive personale, a declarat că nu recunoaște pe nici unul din cei care au participat, atât la ridicarea sa, cât și la împușcare,

Considerând însă că mărturisirea victimei Ionel Dumitrescu coroborată cu arătările martorilor, agenții Veluda și Palade, fac pe deplin dovada că în adevăr la

ridicarea comisarilor Alexandru Davidescu și Ionel Dumitrescu a participat și acuzatul Topliceanu Nicolae,

Având în vedere că la îmbarcarea victimelor, comisarilor Alexandru Davidescu și Ionel Dumitrescu, care s'a făcut de pe planșeul Poliției Capitalei, și într-o mașină proprietatea Prefecturii, au participat și acuzații Stelian Stănicel, șeful de cabinet al acuzatului Ștefan Zăvoianu și Bădulescu Gigi, comisar al Prefecturii, ambii dispăruți,

Având în vedere că în fapt se constată că acuzatul Stelian Stănicel a dat dispozițiuni pentru îmbarcarea comisarilor Davidescu și Dumitrescu, în mașina în care au fost duși la locul unde mai târziu au fost împușcați pe la spate, organizând îmbarcarea și stabilind cine din legionarii de față să ia loc în aceeași mașină, cu care ocazie a determinat pe acuzatul Bădulescu, care se urcase deja în mașină, să se coboare și să ia loc un alt legionar.

Având în vedere că dovada faptelor acestor doi acuzați rezultă din declarația făcută la Cabinetul de instrucție de victima Ioan Dumitrescu, cât și din faptul dispariției lor, deși s'au îndeplinit întocmai dispozițiunile art. 29 din D. L. Nr. 236/941.

Având în vedere că comisarilor Dumitrescu Ioan și Davidescu Alexandru, transportați în pădurea Balota, au fost împușcați pe la spate,

Că, în urma rănilor primite, comisarul Alex. Davidescu a decedat, iar Ionel Dumitrescu, în urma îngrijirilor ce i s'au dat, a scăpat cu viață.

Având în vedere că din probele administrate rezultă că, după consumarea acestor asasinate, în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, acuzatul Ștefan Zăvoianu, Prefect al Poliției Capitalei, a dat ordin chestorului legionar Ilie Stângă să ridice dela domiciliile lor pe foștii demnitari ai Statului, — Constantin Argetoianu, General Ilasievici, Gheorghe Tătărăscu, Mihail Ghelmegeanu, Ioan Gigârtu, General Dr. Marinescu și Colonel Victor Marinescu,

Că în executarea acestui ordin, acuzatul Stângă Ilie a convocat pe Dragomir Nicolae, Chircor Garabet Mal-

casian, Teodor Djonat, Bădulescu Gheorghe zis Gigi, Iordache Panait, Sundi Pandele, Stancu Ioan, Russe Ioan, Stănicel Stelian, toți ofițeri de poliție legionară, iar ultimul acuzat șeful de cabinet al prefectului de poliție, dându-le dispoziții să treacă pe teren să ridice dela domiciliile lor pe foștii demnitari ai Statului și să-i aducă la Prefectura Poliției,

Că susnumiții s'au îmbarcat în mai multe mașini și înarmați cu revolve, formând echipe, au plecat în executarea dispozițiilor primite,

Că acuzații Dragomir Nicolae și Malcasian, împreună cu alții, s'au prezentat la domiciliul d-lui Constantin Argetoianu, unde bruscând personalul au pătruns în locuința sa și i-a cerut să meargă la Prefectura Poliției Capitalei, pentru a i se pune viața în siguranță. D-l Constantin Argetoianu, la sfatul prietenilor săi August Filip și Gheorghe Alimănescu, a ezitat să meargă, încercând să telefoneze d-lui Subsecretar de Stat la Interne, Alex. Rioșianu,

Că fiind împiedecat de acești doi să ridice receptorul telefonului, după ce mai înainte d-l August Filip fusese împiedecat să aibă o convorbire telefonică, acuzații au încercat să lămurească scopul venirii lor la domiciliul d-lui Argetoianu, afirmând că în urma celor petrecute în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940 la Inchisoarea Militară Jilava, d-l Argetoianu este invitat la Prefectura Poliției Capitalei, pentru a da o declarație,

Că în acest interval de timp, d-na Argetoianu, profitând de împrejurarea că în același imobil se afla la etaj un alt telefon a cărui existență nu era bănuită de acuzați, a telefonat d-lui Subsecretar de Stat Alex. Rioșeanu, cele ce se petrec în casă. D-l Colonel Rioșeanu, surprins de cele întâmplate, a cerut să vorbească la telefon cu unul din legionarii prezenți.

Acuzatul Chircor Garabet Malcasian, luând receptorul în mână, a primit ordin dela d-l Subsecretar de Stat la Interne Colonel Rioșianu, să conducă pe d-l Constantin Argetoianu la d-sa acasă. În asemenea împrejurări, d-l Const. Argetoianu a acceptat ca în tovărășia prietenilor săi August Filip și Gheorghe Alimănescu să pă-

răsească domiciliul. Toți trei au fost urmați de către zatul Chircor Garabet Malcasian și încă un legionar, care erau înarmați și încă de alți legionari care n'au putut fi identificați, dar care au intrat odată cu acuzații în locuința d-lui Argetoianu.

Coborând cu toți în stradă, la stăruința martorului Gh. Alimănescu, s'au suit în mașina acestuia următorii: la volan martorul Alimănescu, alături d-l Argetoianu, în fund martorul August Filip, încadrat de acuzatul Chircor Garabet Malcasian și încă un legionar, care n'a putut fi identificat.

Urcăți în mașină, a observat că într'o altă mașină se afla și d-l General Ilasievici Constantin, care fusese și acesta invitat de acasă, la volanul căreia s'a urcat acuzatul Dragomir Nicolae, mașină în care se aflau alți legionari neidentificați ce păziseră pe d-l General Ilasievici până au coborât din locuință d-l Argetoianu și ceilalți legionari.

D-l Alimănescu, ținând seamă de convorbirea telefonică ce avusese loc între d-l Colonel Rioșianu și acuzatul Chircor Garabet Malcasian, a vrut să îndrepte mașina spre locuința d-lui Subsecretar de Stat dela Interne.

În acel moment, legionarii care îi escortau, au scos revolverele silindu-i sub amenințarea lor să se îndrepte spre Prefectura de Poliție.

Acuzatul Dragomir Nicolae, care conducea mașina în care se afla d-l General Ilasievici, la ezitarea mașinii din față de a parcurge drumul spre Prefectura de Poliție, a apropiat bara din fața acestei mașini, de bara din spate a mașinii condusă de d-l Alimănescu, împingând mașina și împiedicând să se abată din drumul fixat spre Prefectura de Poliție.

Având în vedere că faptele de mai sus se stabilesc cu declarațiile d-lor Argetoianu, Gheorghe Alimănescu, August Filip și General Ilasievici.

Având în vedere că acuzații de mai sus au negat faptul înaintea magistratului instructor, dar l-au recunoscut în parte în desbaterile orale,

Considerând că astfel fiind declarația lor coroborată

cu mărturisirile făcute de victima Const. Argetoianu și martorii de mai sus, fac dovada că faptul s'a petrecut astfel cum a fost mai sus expus.

Având în vedere că în același mod ceilalți acuzați sub amenințarea revolverelor și utilizând aceleași metode, au ridicat de acasă pe d-l Gheorghe Tătărăscu, Mihail Ghelmegeanu și frații Marinescu.

Având în vedere că din declarația făcută de doamna Mirto atât la instrucția scrisă, cât și la desbaterile orale, rezultă că și la domiciliul soțului său Eduard Mirto, fost ministru, s'a prezentat în aceeași dimineață o echipă de legionari, care sub aceleași pretexte au voit să-l ridice, însă nefiind acasă, legionarii, după ce au amenințat personalul, s'au mulțumit cu ridicarea numai a unui inginer care întâmplător repara un aparat de radio, și care voise, dela un telefon public, să comunice cele ce se petreceau în casă.

Având în vedere că acuzații prezenți, în apărarea lor, pretind că la săvârșirea faptei erau de bună credință în executarea ordinului primit.

Considerând că din coroborarea declarațiilor făcute de martori, — în ceea ce privește ridicarea celorlalți foști demnitari, martorul Gheorghe Mihalache și agentul de poliție Palade, relatând că și cu aceștia s'a procedat în același fel ca și cu d-l Const. Argetoianu, — rezultă că acuzații au utilizat aceleași mijloace de constrângere față de cei pe care i-au ridicat, pretextând că urmează să dea câte o declarație la Prefectura de Poliție, pentru ca apoi aceștia, ezitând, să-i conducă sub amenințarea revolverelor,

Considerând că dacă în adevăr acuzații ar fi fost de bună credință, în sensul că aveau convingerea că ridicarea foștilor demnitari dela domiciliile lor se impunea pentru a li se salva viața, nu le-ar fi interzis convorbirile telefonice și nici nu i-ar fi amenințat cu revolverele pentru a-i face să se supună hotărîrii ce o luase.

Având în vedere că în special acuzații Chircor Garabet Malcasian și Dragomir Nicolae, au împiedicat să se ducă acasă la d-l Colonel Rioșianu pe d-l Argetoianu și martorii Alimănescu și Filip August, deși primiseră

ordin dela superiorul lor ierarhic, Subsecretar de Stat dela Interne,

Că de aci rezultă că nu era vorba de luarea unei măsuri în asigurarea vieții înalților foști demnitari, ci dimpotrivă, cu vădita intenție de a-i sechestra.

Având în vedere însă că din întreaga instrucție urmată în cauză, nu sunt suficiente dovezi, care să ducă la convingerea că sechestrarea acestora era făcută cu intenția de a-i suprima.

Având în vedere că toate aceste persoane, după cum rezultă din probele administrate în cauză, au fost introduse în Cabinetul Prefectului Ștefan Zăvoianu, la Prefectura de Poliție, unde au găsit pe d-l Horia Sima.

Acesta a invitat pe d-nii Ioan Gigărtu și General Ilasievici să plece de îndată acasă, iar pe domnii Argetoianu și Gheorghe Tătărăscu i-a sfătuit să părăsească țara. Intre timp a intrat în cabinetul său Prefectul Ștefan Zăvoianu, cu care Horia Sima a avut o convorbire care n'a putut fi auzită de cei prezenți, dar prin care, după cum rezultă din declarația d-lui Argetoianu și Tătărăscu, acesta căuta să convingă pe Ștefan Zăvoianu, să facă sau să nu facă ceva.

În acest timp, a sosit d-l Subsecretar de Stat Rioșianu, care fără nicio explicație a hotărât ca foștii demnitari, aflați în Cabinetul fostului Prefect de Poliție, să fie duși la Ministerul de Interne, luându-i chiar cu d-sa și sub paza inspectorului de poliție Clonța, au fost adăpostiți la Ministerul de Interne.

Având în vedere că din probele administrate rezultă că în cursul nopții de 27/28 Noemvrie 1940, în contra foștilor demnitari găzduiți la Interne, s'a încercat de către acuzații Ieremia Șocariciu, șeful poliției legionare, Ovidiu Găină, șef de cabinet al Ministrului de Interne, și Gheorghe Stoia, director de cabinet al Ministrului de Interne, un asasinat.

Considerând că acest fapt se stabilește cu arătările martorului Inspector de poliție Clonța.

Având în vedere că din declarația acestui martor se stabilește că în plină noapte acuzatul Gheorghe Stoia

a bătut în ușa camerei unde erau păziți foștii demnitari cerându-i să deschidă pentru a-i comunica ceva,

Că, dintr'o întâmplare, ușa nu s'a putut deschide, cu toate că martorul Clonța nu bănuia din partea acuzatului nici o intenție doloasă,

Că trecând la altă ușe pentru a lăsa să intre pe acuzatul Stoia, martorul Clonța a văzut venind pe sală o ceată de legionari în uniformă, înarmați cu pistoale și așezați în coloană de marș. În fruntea lor se aflau Ieremia Șocariciu, Gheorghe Stoia și Ovidiu Găină,

Că față de această situație, inspectorul Clonța văzând că Gheorghe Stoia nu era singur și cu o întreagă echipă înarmată, a zăvorât ușa, pentru a nu pătrunde cei de mai sus cu însoțitorii lor, în camera unde se aflau adăpostiți foștii demnitari,

Că acuzatul Ieremia Șocariciu, venind la ușă și văzând că este închisă, a bătut și a somat pe martorul Clonța să o deschidă în cel mult două minute, că dacă nu, va sparge ușa, amenințându-l totodată că întreaga gardă militară este în mâna legionară,

Că Eugen Clonța a încercat să telefoneze comandantului gărzii militare care îi păzea, la telefon, însă i-au răspuns legionarii. Dându-și seama de situație și cunoscând firul direct care era secret, a dat un telefon la Președinția Consiliului de Miniștri, unde a putut vorbi cu d-l Subsecretar de Stat Alex. Rioșianu.

În urma acestui fapt, dela Președinția Consiliului și dela Comand. Militar al Capitalei, s'a trimis pază militară. Până la venirea acestora, legionarii au rămas pe culoarele Ministerului, încercând sub amenințări să pătrundă în camera unde se aflau foștii demnitari.

La venirea gărzii militare, legionarii au părăsit locul, dispărând.

Faptele se dovedesc cu arătările martorului Eugen Clonța și în parte cu arătările Maiorului Marinescu, care fusese însărcinat cu paza militară a Ministerului de Interne.

Considerând că din modul cum s'au petrecut faptele și împrejurările în care s'au petrecut, se desprinde intenția acuzăților de a ucide pe foștii demnitari,

Că această intenție a fost bănuită chiar în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, de d-l Subsecretar de Stat Rioșianu, fiindcă numai așa se explică de ce în loc să lase pe foștii demnitari în paza lui Horia Sima și Ștefan Zăvoianu, Prefectul Poliției, i-a luat cu sine și i-a dus la Ministerul de Interne, unde i-a găzduit mai mult timp,

Că dacă d-l Subsecretar de Stat avea credința că foștii demnitari sunt în siguranță la domiciliul lor, n'ar fi instituit la domiciliul acestora pază militară, după cum rezultă din adresa Nr. 232.774 din 27 Noemvrie 1940, către Comand. Regimentului Jandarmi Pedestri,

Că același lucru se deduce din faptul că d-l Subsecretar de Stat la Interne nu a îngăduit ca foștii demnitari să fie ținuti la Prefectura Poliției Capitalei sub privigherea Prefectului de Poliție, acuzatul Ștefan Zăvoianu.

Având în vedere că între cei ce au participat la ridicarea dela domiciliile lor a foștilor demnitari, au fost și învinuiții Sundi Pandele și Teodor Djonat, fapt pentru care au fost trimiși în judecată.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și mai ales din declarațiile martorilor Mihalache Gheorghe și Palade Emil, rezultă că acești acuzați, la ridicarea foștilor demnitari, nu au depus nici o activitate deosebită din care să rezulte că aceștia știau că ridicarea demnitarilor se făcea în alt scop, decât acela de a le salva viața.

Având în vedere că în ceea ce privește pe ceilalți învinuiți: Dragomir Nicolae, Chircor Garabet Malcasian, Bădulescu Gheorghe și Stancu Ioan, precum și Russe Ioan și Stănicel Stelian, participarea lor la ridicarea foștilor demnitari, după cum se dovedește din declarațiile martorilor audiați în cauză, și mărturisirea chiar a foștilor demnitari, a fost săvârșită de aceștia datorită metodelor întrebuintate, nu pentru a li se salva viața. ci pentru a aduce o atingere a libertății personale.

Având în vedere că pentru ridicarea foștilor demnitari dela domiciliul lor, învinuiții de mai sus au executat dispozițiile date de chestorul legionar Ilie Stângă.

Având în vedere că din probele administrate la dosar, rezultă că acesta participând la aceste evenimente nu a cunoscut finalitatea criminală urmărită de acel care primise ordinul, fostul Prefect al Poliției Capitalei, fiind în credința sa că realmente se încerca salvarea vieții foștilor demnitari ai țării.

Considerând că această bună credință se deduce și din împrejurarea că în noaptea anterioară, același învinuit, Ilie Stângă, știind că viața agentului de poliție Tălăngescu Gheorghe este în pericol, l-a scos din arestul poliției, unde urma să împărtășească aceeași soartă a comisarilor Ralet, Suciu și Voinescu și ducându-l în unul din birourile Prefecturii, l-a ascuns punând pază militară — salvându-i astfel viața.

Având în vedere că în desfășurarea evenimentelor care au dat loc la săvârșirea seriilor de asasinate, în urma instrucției urmată în cauză, s'a dovedit necontestat, că pe lângă executorii materiali au existat și instigatori care au pus la cale în mod tănuit, dar cu intențiune precisă regisrarea evenimentelor, care din nefericire, din cauza trenării cercetărilor s'au adăpostit în lipsa unor dovezi certe de vinovăția lor.

Având în vedere însă că s'a putut totuși stabili, atât cu ocazia instrucției, cât și în debaterile orale, în ședință publică, că Prefectul de Poliție de pe acea vreme, Ștefan Zăvoianu, a avut o astfel de activitate încât nu a fost posibilă ascunderea și anihilarea dovezilor, încât partea contributivă a acestuia în desfășurarea evenimentelor se dovedește cu toată certitudinea.

Având în vedere că din probele administrate la dosar, rezultă că acuzatul Ștefan Zăvoianu, colonel în retragere, vechi legionar, făcând parte din senatul legionar, a fost numit la data de 5 Octombrie 1940, Prefect al Poliției Capitalei, înlocuind pe fostul Prefect General Dona,

Că în această funcție a fost numit ca exponent al vechilor cadre legionare, fiind acela care în anul 1933 a adăpostit pe Corneliu Codreanu, în cursul cercetărilor asasinatului primului ministru I. Gh. Duca.

Având în vedere că dela începutul instalării sale în demnitatea ce i s'a încredințat, a introdus în poliția de Stat o serie de legionari, cu totul nepregătiți, culeși din elementele cele mai periculoase a tuturor straturilor sociale, pe care i-a numit dintr'o dată și fără nicio prealabilă verificare comisari, subcomisari, chestori, agenți secreți, șefi de arest.

Având în vedere că acest fapt se dovedește în parte cu propria sa mărturisire, făcută atât în timpul instrucției, cât și în instanță, cu ocazia desbaterilor orale,

Că într'adevăr acuzatul a recunoscut că a făcut parte din comisiunea specială instituită, pentru numirile în poliție și că a dublat fiecare loc ocupat de un polițist mai vechi, cu un legionar nou numit, cu intenția ca în scurt timp să substituie pe vechii polițiști, numai cu elemente legionare,

Că de asemenea acuzatul a recunoscut, că în urma recomandării făcută de profesorul Ioan Dobre, legionar și prieten intim al acuzatului, a fost numit în poliție Tudor Nicolae, de profesiune mecanic, unul din asasinii deținuților dela Jilava,

Că făptașii asasinatelor dela Jilava, au fost recrutați în marea lor majoritate din ofițerii de poliție în subordinele acuzatului, astfel Romulus Oprea, chestor de poliție, Marcu Octavian, comisar-ajutor de poliție, Pavel Grimalschi Comisar ajutor, Gheorghe Crețu, care a asasinat nu mai puțin de 14 deținuți politici, comisar ajutor, Sauciuc Vanghele, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, toți în serviciul Prefecturii Poliției Capitalei,

Că între cei care s'au evidențiat în această asociere de săvârșire de crime și delict, figurau în primul plan șeful de cabinet al prefectului Zăvoianu, Stelian Stănicel și Ieremia Șocariciu, șeful poliției legionare și chestor în Prefectura de Poliție.

Având în vedere că din aceleași probe administrate de la dosar, se stabilește că Ștefan Zăvoianu, în calitatea sa de Prefect al Poliției Capitalei, a dat acestor polițiști legionari nemărginite puteri, iar sub prefectoratul său

s'au alcătuit listele pe baza cărora s'au făcut arestări ilegale, liste care se prezentau obișnuit de secretarul general al prefecturii, d-lui Subsecretar de Stat la Interne Colonel Alex. Rioșianu.

Având în vedere că din activitatea sa, în cursul instrucției s'au stabilit fapte precise, din care rezultă intenția și voința fostului Prefect Ștefan Zăvoianu, la comiterea asasinatelor și samavolnicilor săvârșite de membrii poliției, aflați sub ordinele sale.

Având în vedere că din instrucția urmată rezultă că în ziua de 16 Octomvrie 1940, numai la 10 zile dela numirea lui Ștefan Zăvoianu ca prefect al Poliției Capitalei, Comisiunea Specială de Anchetă Criminală, al cărei președinte era d-l Eugen Bănescu, a emis mandate de arestare contra: General Gabriel Marinescu, General I. Bengliu, Colonel Magistrat Zeciu Vasile și a maiorilor Iosif Dinulescu și Macoveanu Aristide.

Având în vedere că aceste mandate s'au emis pentru Inchisoarea Văcărești, întrucât Generalii Gabriel Marinescu și Bengliu nu mai figurau în cadrele active ale armatei și ca atare nu puteau fi deținuți preventiv la Inchisoarea Militară Jilava, iar ceilalți trei urmau să aibă același tratament, căci așa găsisese necesar Comisiunea de Anchetă.

Având în vedere că a doua zi după emiterea mandatorilor de arestare, acuzatul Ștefan Zăvoianu, care primise spre executare mandatele cu adresa Nr. 18 din 1940, a refuzat să dea urmare măsurii dictată de Președintele Comisiunii, deși Prefectul de Poliție, în această materie era un simplu organ de executare și nu avea căderea să discute și să cenzureze măsura luată.

Având în vedere că acuzatul s'a mărginit să restituie pur și simplu mandatele, după cum rezultă din declarația d-lui consilier Eugen Bănescu, fără o adresă formală, înmânându-le unui comisar de poliție legionar, pentru ca acesta să ceară d-lui președinte Eugen Bănescu, rectificarea mandatelor, cu mențiunea că cei prevăzuți în ele să fie încarcerați, nu la Văcărești, ci la Inchisoarea Militară Jilava.

Având în vedere că în urma refuzului Comisiunii de Anchetă de a se supune injoncțiunei prefectului de poliție, acuzatul s'a adresat d-lui Ministru al Justiției, pentru a obține pe această cale rectificarea mandatelor.

Având în vedere că în urma lămuririlor date de membrii Comisiunii d-lui Ministru de Justiție, s'a ajuns la concluzia că mandatele rămase neexecutate, din ziua de 16 Octomvrie, să fie executate tot pentru Penitenciarul Văcărești.

Având în vedere că nici de astădată acuzatul Ștefan Zăvoianu nu a înțeles să execute ordinele care i s'au dat și a socotit că este necesar, în ziua de 19 Octomvrie 1940, să se prezinte d-lui Prim-președinte al Inaltei Curți de Casație, căruia, în prezența d-lui Președinte Eugen Bănescu, i-a adus la cunoștință că nu execută mandatele de arestare, în felul în care au fost trimise, deoarece a intervenit un decret-lege datorită căruia toți arestații de Comisiunile Speciale de Anchetă trebuiesc duși la Inchi-soarea Militară Jilava.

Având în vedere că în asemenea împrejurări d-l consilier Eugen Bănescu i-a lămurit încă odată că mandatele de arestare fiind emise pentru Penitenciarul Văcărești, înainte de apariția decretului-lege, ele nu pot fi modificate și că îl ține răspunzător de neexecutarea lor întocmai.

Având în vedere că acuzatul nu a înțeles nici de data aceasta să intre în legalitate și a găsit de cuviință să restitue mandatele comisiunii cu adresa Nr. 213.545 din 19 Octomvrie 1940, în următorul conținut: „Pentru executarea mandatelor, în conformitate cu decretul-lege Nr. 3.521 publicat în Monitorul Oficial Nr. 244 din 1940, alăturat vă rugăm să binevoiți a dispune“.

Având în vedere că această adresă, semnată de acuzatul Ștefan Zăvoianu, a fost înaintată de către d-l președinte al Comisiei de Anchetă d-lui ministru de justiție, împreună cu mandatele de arestare restituite, cerând pedepsirea prefectului și luarea de măsuri, ca mandatele să fie executate.

Având în vedere că mandatele aflate la Ministerul de

Justiție au reintrat din nou în mâinile prefectului de poliție, care le restituie și de data aceasta Comisiunii de Anchetă cu adresa Nr. 214.157, la 21 Octomvrie 1940.

Având în vedere că aceste mandate rămânând neexecutate dela data de 16 Octomvrie 1940, până la data de 21 Octomvrie 1940, acuzatul Ștefan Zăvoianu, pentru a se acoperi de răspundere a invocat pretextul imposibilității executării mandatelor, afirmând că Penitenciarul Văcărești nu avea posibilitate să țină izolați pe deținuți, încheind un proces-verbal fictiv în acest sens.

Considerând că acest argument nu era de natură să justifice întârzierea aducerii la îndeplinire de către prefect a ordinelor trimise dela Comisiune, deoarece singurul organ care putea aprecia necesitatea izolării deținuților, era Comisiunea de Anchetă și că în această situație mandatele au fost retrimise prefectului de poliție, spre a fi executate așa cum au fost lansate.

Având în vedere că acuzatul, menținându-se în aceeași atitudine pe care și-o impusese, a refuzat din nou să aducă la îndeplinire măsura deținerii la Penitenciarul Văcărești, a celor prevăzuți în mandate și în ziua de 22 Octomvrie 1940, cu adresa Nr. 214.969, le-a restituit Comisiei neexecutate.

Având în vedere că în asemenea situație Comisiunea în plenul ei și-a înaintat demisia d-lui ministru al justiției.

Că urmare acestui fapt, prefectul de poliție, acuzatul Ștefan Zăvoianu, a transportat deținuții la Inchisoarea Văcărești, îndeplinind o simplă formă, deoarece deținuții au fost imediat readuși la Inchisoarea Militară Jilava, sub pază legionară, pe baza mandatelor emise, arătând de data aceasta că n'au loc la Văcărești, încheind un proces-verbal fictiv.

Considerând că din cele mai sus expuse, dovedite și cu arătările martorului Eugen Bănescu, rezultă intenția vădită a acuzatului Ștefan Zăvoianu, de a deține pe deținuții politici la Inchisoarea Militară Jilava și nu în altă parte, deoarece acolo paza se făcea exclusiv de poliția legionară, după cum reiese din declarațiile marto-

rilor audiați și a acuzatului Gheorghe Crețu, spre a-i avea la dispoziție în vederea aplicării planului preconcepțut de asasinarea lor.

Având în vedere că cu aceeași intenție s'a stabilit că Prefectul Ștefan Zăvoianu, în calitate sa de prefect al Poliției Capitalei, în legătură cu pregătirea planului de suprimarea oamenilor politici, a comis încă o serie întreagă de acte abuzive, între altele arestarea multora din aceștia fără nicio formă legală și menținuți în stare de arest fără înștiințarea Comisiunii de Anchetă Criminală, care lua cunoștință de arestarea unor persoane mult mai târziu.

Având în vedere că dacă este adevărat că la Prefectura de Poliție se alcătuiau listele de persoanele ce urmau să fie arestate, nu este mai puțin adevărat că acuzatul Ștefan Zăvoianu era obligat să înștiințeze organul legal de anchetă, Comisiunea Specială de Anchetă Criminală, singura în drept a lua asemenea măsuri,

Că în asemenea împrejurări au fost arestate 37 de persoane din cele asasinate în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, la Inchisoarea Militară Jilava, fără a se fi lansat mandate de arestare sau de depunere în contra lor,

Că în afară de aceasta, după cum rezultă din declarațiile d-lui Eugen Bănescu, Ștefan Zăvoianu sfida în mod ostentativ hotărârile Comisiunii de Anchetă Criminală, pentru a păstra neatins întregul lot de persoane, care au fost ucise în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940.

Având în vedere că pentru 6 din cei arestați, după cum s'a dovedit în cursul desbaterilor, Comisiunea de Anchetă a intervenit atât telefonic cât și în scris prin adresa Nr. 206 din 19 Noemvrie 1940 către Prefectul de Poliție, pentru eliberarea lor, că totuși ei au fost deținuți 7 zile după aceasta, pentru a fi uciși în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940.

Având în vedere că aceștia sunt: Bonea Niculae, Miron Tudor, Bouleț Constantin, Marin Georgescu și Laurențiu Constantinescu, toți agenți în Prefectura Poliției Capitalei,

Că de asemenea sublocot. Traian Cinghiță din Jandarmerie nu a fost eliberat deși se dispusese eliberarea prin aceeași adresă, dovedindu-se o eroare arestarea lui, întrucât deși fusese ajutorul comandantului lagărului dela Vaslui și bănuir de a fi comandat plutonul de execuție al unor legionari, s'a stabilit prin dovezi concludente ulterior că refuzase comanda plutonului și că altul comandase acea execuție, a fost asasinat în aceeași noapte,

Că de asemenea a fost arestat și deținut ilegal un jandarm rural, Tudor Petre, datorită unei simple potriviri de nume, în baza unui mandat de arestare dat de Comisiune contra lui Tudor Petre din Reg. Jand. Pedestri, și nu din Reg. Jand. Rurali, cu toate că soția acestuia încă dela 7 Noemvrie 1940, sezisase Comisiunea de Anchetă și ca urmare comisarul Cezar Drăgulescu din Prefectura de Poliție, stabilise eroarea de persoană.

Având în vedere că toate aceste fapte erau aduse la cunoștința acuzatului Ștefan Zăvoianu, atât verbal cât și scris de către d-l președinte al Comisiunii de Anchetă, Eugen Bănescu și că acesta nu lua nicio măsură.

Având în vedere că acuzatul Ștefan Zăvoianu nu contestă acest fapt, dar pretinde că nu intra în căderea lui să se ocupe direct de aducerea la îndeplinire a unor asemenea măsuri.

Considerând însă că Prefectul de Poliție nu este altceva decât un organ de executare în această materie și în speță era în subordinea Comisiunii de Anchetă Criminală,

Că răspunderea neexecutării măsurii de liberare îi revenea direct și personal.

Având în vedere că din declarația martorului Eugen Bănescu se mai stabilește că deși Comisia de Anchetă ordonase liberarea lui Petre Tudor, încă dela 6 Noemvrie 1940, totuși abea la 19 Noemvrie, președintele Comisiunii aflând că nu s'a dat urmare ordinelor sale, cheamă la telefon pe secretarul general al Prefecturii de Poliție Constantin Orășanu și ordonă eliberarea imediată a lui Petre Tudor,

Că totuși acesta n'a fost liberat deși fusese asigurat că dispoziția se va executa de îndată și întocmai, ci ținut încă 6 zile arestat, pentru a fi ucis în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940.

Considerând că din cele expuse se stabilește că acuzatul Ștefan Zăvoianu a avut cunoștință de dispozițiile luate de Comisia de Anchetă Criminală și n'a îngăduit aducerea în fapt a măsurii de liberare pentru niciunul din cei care fuseseră arestați de subalternii săi și cu cunoștința sa.

Având în vedere că din toate aceste împrejurări rezultă că prefectul Ștefan Zăvoianu, în executarea unui plan preconcept și desfășurat ulterior, nu înțelegea să execute niciun fel de ordin din partea organelor legale, că întreaga sa activitate era concentrată în vederea unui singur scop, acela de a se răsbuna pe toți aceia care avuseseră în trecut o activitate politică contrară regimului legionar.

Considerând că această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât din felul de a se comporta al acuzatului Ștefan Zăvoianu față de deținuți, față de rudele deținuților și mai ales din activitatea desfășurată în zilele de 25 și 26 Noemvrie 1940 cât și după desăvârșirea asasinatelor în Inchisoarea Militară Jilava, rezultă categoric intențiunea acestuia de a pregăti, instiga, încuraja și chiar acoperi pe autorii materiali ai asasinatelor.

Având în vedere că din declarațiile martorilor: colonel Opreș, Elena Tunea, Maria Georgescu, Marcel Georgescu, Maria Diculescu și Niculescu Ovidiu, precum și din declarațiile lui Const. Savu, și recunoașterea în parte a lui Ștefan Zăvoianu, se dovedește că familiile celor arestați la Inchisoarea Militară Jilava, pe baza mandatelor de arestare, emise de Comisia de Anchetă Criminală nu puteau lua contact cu deținuții, cu toate că aveau autorizație scrisă a președintelui Comisiunii de Anchetă și de cele mai multe ori autorizație dată de d-l subsecretar de Stat Alex. Rîoșianu, de oarece se opuneau membrii gărzii legionare care făceau de pază.

Având în vedere că în ziua de 25 Noemvrie 1940, acuzatul Constantin Savu, comand. gărzii legionare din ajun, care rămăsese totuși la închisoare, în vederea pregătirilor de ultim moment, a interzis cu desăvârșire vizitarea deținuților,

Că rudele și familiile celor deținuți, veniți la Jilava, pentru vizită, cu autorizații în regulă eliberate de d-l subsecretar de Stat Alex. Rioșianu, față de această împrejurare, au intervenit pe lângă d-l comandant militar al închisorii să găsească o formulă de conciliere,

Că acesta, fără a-și putea impune autoritatea față de comandantul gărzii legionare și de membrii acesteia, a raportat cazul autorităților din București,

Că urmare acestui raport, acuzatul Ștefan Zăvoianu, prefect al poliției Capitalei, a sosit la Jilava, garda legionară i-a dat onorul, iar acuzatul Constantin Savu, deși nu mai era comandant de gardă, i-a prezentat raportul.

Având în vedere că acuzatul Ștefan Zăvoianu sosit la Inchiisoarea Militară Jilava, în loc să caute a îndeplini rolul de mediator cu care fusese însărcinat de organele superioare, din contră prin atitudinea sa a încurajat acțiunea întreprinsă de legionarul Savu și ceilalți din garda legionară, lăsând impresia că acuzatul Savu, prin conflictul creiat, a ușurat venirea acuzatului Ștefan Zăvoianu la Inchiisoarea Militară Jilava.

Cu această ocazie Ștefan Zăvoianu a apostrofat violent pe mai multe doamne dintre care și Maria Diculescu, mama deținutului Virgil Diculescu, căreia i-a spus, să aducă frânghie și săpun pentru fiul său, iar celorlalte doamne li s'a adresat cu cuvintele: „Ce rost au vizitele acestea aproape zilnice, când eram eu arestat nu aveam voe să primesc pe nimeni. Nu știu până când ținerețul va mai putea să mai rabde, abea îl mai țin“.

Că, cu această ocazie martorul Ovidiu Negulescu, declară că acuzatul Zăvoianu i-a spus textual: „de ce vă obosiți atâta pentru acești domni dela închisoare, nu merită mila nimănui, și mă mir că până acum băieții

aceștia — arătând spre legionarii, din gardă — s'au abținut să nu-i spânzure“.

Având în vedere că aceste cuvinte, după cum rezultă din declarațiile martorilor, au fost spuse pe un ton violent, în fața mai multor legionari, printre care se afla și comandantul legionar Savu Constantin, acela care atunci când interzisese rudelor vizitarea deținuților, declarase că după părerea lui n'ar mai fi trebuit vizitați niciodată.

Având în vedere că acuzatul Ștefan Zăvoianu, cu această ocazie, a strâns toate permisele din mâna celor prezenți cu atitudine care lăsa impresia că avea o vădită pornire contra Subsecretarului de Stat Alex. Riosianu, lăsând a se înțelege că este supărat pe bunăvoința ce acesta o manifesta față de solicitanți de permise, că acest lucru rezultă din declarația d-lui Colonel Ștefan Opriș, Comandantul Inchisorii, față la acest fapt,

Că imediat după ce a strâns permisele acuzatul a coborât spre fort însoțit de Constantin Savu și Stelian Stănicel, director de cabinet al Prefecturii, fiind urmat la câțiva pași de martorul Ovidiu Negulescu,

Că atât acuzatul cât și însoțitorul său n'au băgat de seamă în primul moment că martorul îi urmează și de aceea acuzatul Ștefan Zăvoianu, crezând că poate vorbi în voie, s'a adresat lui Constantin Savu, cu următoarele cuvinte: „măine toată ziua suntem prea ocupați cu desegroparea osemintelor și nu vom avea prea mult timp, mergem acum în fort și vom vedea ce putem face pentru aplicarea planului“,

Că această convorbire a fost auzită de martorul Ovidiu Negulescu, care fiind zărit de Stelian Stănicel, că îi urmează, acesta s'a adresat acuzatului Zăvoianu și i-a atras atenția că poate fi auzit,

Că Ștefan Zăvoianu observând pe Ovidiu Negulescu, s'a adresat acestuia pe un ton violent și i-a spus să stea și să aștepte, iar la insistențele martorului care venea din provincie pentru a vizita pe fratele său, acuzatul s'a adresat lui Const. Savu, comandantul legionar, spunându-i că autoriză să-i dea vce lui Ovidiu Negulescu să-și vadă fratele, căci nu va mai avea a doua ocazie,

Că după aceasta, Ștefan Zăvoianu, a intrat în fort și a stat la Inchisoarea Militară Jilava, timp de mai multe ore.

Considerând că din această atitudine a acuzatului Ștefan Zăvoianu dovedită cu declarațiile martorilor audiați în cauză și mai ales a d-lui Colonel Opriș, Ovidiu Negulescu și a d-nelor: Maria și Marcela Georgescu și declarația d-nei Maior Popescu Marinaru, rezultă că acuzatul Ștefan Zăvoianu instiga la comiterea asasinatelor pe legionarii din garda legionară ce-i păzea.

Având în vedere că în ceea ce privește intenția doloasă a acuzatului Ștefan Zăvoianu, în desfășurarea evenimentelor petrecute în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, ea se accentuează prin activitatea sa din zilele anterioare.

Având în vedere că în această ordine de idei martorul Eugen Bănescu, lămurește că în calitatea sa de Președinte al Comisiunii de Anchetă Criminală, a hotărât deshumarea osemintelor dela Jilava — presupuse a fi ale lui Corneliu Codreanu și ale altor legionari — cu 8 zile înainte de săptămâna în care a avut loc deshumarea,

Că în acest scop, martorul a chemat la telefon în ziua de Sâmbătă, 23 Noemvrie 1940, Direcția Inchisorii Militare Jilava, dând toate dispozițiile ca pentru ziua de Luni, 25 Noemvrie 1940, când s'a hotărât deplasarea Comisiei în plenul ei la Jilava, să se poată proceda la identificarea cadavrelor ce se vor găsi.

Convorbirea a avut loc cu ajutorul comandant al Inchisorii, d-l Colonel Rădoi, care a adus la cunoștința d-lui Eugen Bănescu că închisoarea nu are mijloace proprii pentru ridicarea planșeului de beton, așezat asupra mormântului și că Radu Mironovici, Comandant legionar, a luat deja măsuri în acest sens.

Martorul a chemat la telefon pe Radu Mironovici și acesta i-a răspuns, că are ordinul lui Horia Sima să desgroape și să identifice osemintele în ziua de 27 Noemvrie 1940, și nu la 25, și a le transporta în acea zi la Casa Verde și înhuma acolo.

Domnul Eugen Bănescu, a comunicat atunci lui Radu Mironovici, că aceste oseminte nu pot fi ridicate înainte de a se stabili cui aparțin, aducându-i totodată la cunoștință că pentru ridicarea planșeului de beton este necesar a se aduce macarale și, în sfârșit, accentuând că această lucrare trebuia făcută încă de Duminică 24 Noemvrie 1940, pentru ca identificarea cadavrelor să se poată face în timp util.

Radu Mironovici luând astfel cunoștință de intențiile d-lui Eugen Bănescu, i-a răspuns că nu mai poate să-i dea niciun fel de concurs și că urmează să se adreseze lui Horia Sima.

Având în vedere că martorul Eugen Bănescu precizează atât în declarațiile ce le face magistratului instructor, cât și oral în instanță, că a căutat pe Horia Sima pentru a-i putea vorbi la telefon, toată ziua de 23 Noemvrie 1940, și nu l-a putut găsi, iar a doua zi, 24 Noemvrie, i-a telefonat de mai multe ori, însă acesta a refuzat să vorbească cu d-sa, pretextând că are prea mult de lucru în anumite comisiuni și în cele din urmă i-a trimis vorbă prin Ionel Trifa, că răspunsul nu i-l poate da decât mai târziu,

Că, Duminică, 24 Noemvrie, martorul a fost chemat la telefon de către Ștefan Zăvoianu, prefect al Poliției Capitalei, care i-a comunicat că a primit ordin dela Horia Sima, să se pună la dispoziția Comisiei de Anchetă și, că îl roagă pe martor să amâne deshumarea și identificarea osemintelor pentru ziua de Marți 26 Noemvrie 1940, de oarece timpul pentru efectuarea lucrărilor de deshumare este prea scurt.

D-l Eugen Bănescu a acceptat fixarea datei de 26 Noemvrie, ora 10 dimineața, când a sosit cu întreaga Comisiune la Jilava, cu medicul legist și secretarul general al Ministerului de Justiție.

Aici a constatat însă că lucrările pentru ridicarea planșeului de beton de pe mormânt nici măcar nu începuseră, iar acuzatul Ștefan Zăvoianu, nu luase și nici nu înțelegea să ia, după atitudinea sa, vreo măsură.

Că din aceeași declarație a martorului rezultă că lângă mormânt erau aduse de formă numai, mai multe mașini

și unelte necesare sfărâmării plăcii de beton, lanțuri, pârgă, un motor, precum și două macarale,

Că la stăruințele martorului Ței de față au simulat că încep lucrările, iar acuzatul Ștefan Zăvoianu — după aprecierea martorului — îndemna la sistarea unor asemenea măsuri prin atitudinea sa, dând impresia prin activitatea sa că voia să înlăture comisiunea de a-și îndeplini datoria, și de a fi față la deshumare, o altă autoritate decât cea legionară,

Că, în urma atitudinii energice a d-lui Eugen Bănescu, care a ordonat ca perforatorul să intre în funcțiune, spre a sparge placa de beton, au început aparent lucrările pentru a le întrerupe de îndată ce Comisiunea a părăsit Inchisoarea Militară Jilava,

Că înainte de a pleca d-l Președinte al Comisiunii a pus în vedere acuzatului Zăvoianu, că va reveni la ora 5 după amiază, când lucrările de deshumare trebuiesc terminate, de oarece la aceeași oră vor fi din nou de față membrii Comisiei și medicul legist.

În după amiaza aceleași zile Comisiunea revenind la Inchisoarea Militară Jilava, a putut constata că lucrările au rămas în același stadiu ca dimineață.

Acuzatul Ștefan Zăvoianu venind la fața locului și-a accentuat din nou atitudinea de a nu da putință comisiunii să-și întocmească lucrările, deși aceasta tindea la stabilirea circumstanțelor în care au fost suprimați cei îngropați, în vederea verificării responsabilității celor deținuți și puși sub anchetă,

Că această atitudine a îndreptățit pe d-l Eugen Bănescu să creadă că se află în fața unei farse și a comunicat acuzatului Ștefan Zăvoianu, că dată fiind situația în care este pusă comisiunea, nu mai fixează o zi anume pentru anchetă, ci așteaptă să fie anunțați.

Având în vedere că, în urma acestui fapt, Comisiunea a părăsit incinta Inchisorii Jilava, Ștefan Zăvoianu rămânând la închisoare pentru a supraveghea lucrările de ridicarea pământului și a plăcii de beton, aflată deasupra mormântului.

Având în vedere că în aceeași noapte, după cum rezultă din declarația gardianului public Laslău Ioan, acu-

zatul Ștefan Zăvoianu, întovărășit de Secretarul General al Prefecturii, Orășanu, a sosit la Prefectura de Poliție, aproximativ la ora 21 și a stat până în jurul orei 22,40.

Având în vedere că din relatările martorilor Laslău Ioan, Simion Ion, Delibaș Niculae, rezultă că în noaptea de 26/27 Noemvrie, acuzatul Ștefan Zăvoianu, a fost la Jilava în preajma orelor săvârșirii asasinatelor,

Că, din declarațiile acestor martori se precizează să la ora 20,40, acuzatul Ștefan Zăvoianu a fost văzut de martorul Laslău Ioan, în tovărășia unei persoane asemuite cu Const. Orășanu, suindu-se în mașina Prefecturii și spunând șoferului: „mână spre Jilava“.

Considerând că declarația martorului gardian public Laslău Ioan este întărită și confirmată și de arătările martorului Simion Ion, care era ofițer de serviciu la Prefectura de Poliție în noaptea asasinatului și căruia martorul Laslău Ioan i-a raportat, chiar în acea noapte, sosirea și plecarea prefectului Zăvoianu, odată cu ordinul dat șoferului de a merge la Jilava.

Considerând că din declarația martorului Delibaș Niculae, gardian public, cu postul în poarta casei acuzatului Zăvoianu, reiese că în acea seară, acuzatul a sosit acasă la orele 23, cu mașina Prefecturii, a descins din această mașină, intrând singur în locuința sa, lăsând să fie așteptat afară de un bărbat neidentificat, nici de acest gardian,

Că a stat în casă aproximativ 20 minute, după care a plecat cu aceeași mașină, iar din casă, cu câteva minute înainte, după cum precizează martorul în declarația dată magistratului militar, o doamnă în doliu a părăsit locuința.

Având în vedere că același gardian public l-a văzut pe acuzatul Ștefan Zăvoianu după miezul nopții în jurul orei 1, întorcându-se acasă cu aceeași mașină și de data asta singur,

Că martorul Laslău Ioan declară că șoferul care a condus mașina în acea noapte, i-a spus a doua zi dimineață, 27 Noemvrie 1940, că a fost noaptea la Jilava cu Prefectul Zăvoianu, „și i-au aranjat pe acei de acolo“.

Având în vedere că martorul Laslău Ioan, avea postul la intrarea principală în Prefectura Poliției Capitalei, pe unde a sosit și a plecat acuzatul Ștefan Zăvoianu, iar martorul Delibaș Nicolae, avea postul în poarta casei acuzatului Ștefan Zăvoianu,

Ca față de această situație era imposibil ca martorii să confunde persoana celui care a plecat dela Prefectura Poliției, a sosit acasă la el și a plecat reîntorcându-se, după miezul nopții.

Considerând că față de această situație, și probele administrate, după cum se stabilește prin instrucția urmată în cauză, acuzatul Ștefan Zăvoianu, având rolul de pregătitor al asasinatelor săvârșite la Inchisoarea Militară Jilava și urmărind desfășurarea evenimentelor în legătură cu aceste asasinate, a mers chiar pe teren, spre a se convinge de realizarea lor.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și după cum recunoaște însuși acuzatul Zăvoianu, a sosit la Prefectura de Poliție, chiar în aceeași noapte în jurul orei 3, oră la care comisarul de serviciu Tofan fusese avizat de către d-l Prim-procuror Militar, de cele întâmplate la Inchisoarea Militară Jilava, și care la rândul său le comunicase secretarului general al Prefecturii, șefului Serviciului Social, Parchetului Tribunalului Ilfov și chestorului Antoniadă.

Având în vedere că la ora 3 dimineța, acuzatul Zăvoianu, față cu recunoașterile sale, după ce luase contact cu ofițerul de serviciu, comisarul Tofan, putea să nu știe ceea ce se întâmplase la Jilava, — și în arestul Prefecturii Poliției Capitalei,

Că la ora 4,45, Primul procuror al Tribunalului Ilfov, fiind înștiințat de comisarul de serviciu Tofan, a sosit la Prefectura Poliției Capitalei, însoțit de Procurorul General al Curții de Apel din București, cărora comisarul Tofan le-a comunicat că în arestul poliției în celula Nr. 7 a fost împușcat un comisar deținut.

Având în vedere că Primul-procuror al Tribunalului Ilfov, după cum rezultă din declarația sa dela dosar, a verificat personal informațiunea primită, a coborât în arestul Prefecturii, a mers la celula Nr. 6, pe care a gă-

sit-o închisă și că privind prin vizeta ușei în interior, a văzut răsturnat pe spate un individ îmbrăcat civil,

Că întrebând pe șeful autorității, acesta i-a comunicat, că nu deține cheile, dar că știe că în timpul serviciului său, au pătruns în celulă patru legionari, care au împușcat pe deținut, luând cheile cu dânsii,

Că, față cu cele constatate, au mers în Cabinetul Prefectului Ștefan Zăvoianu, unde au găsit pe acesta, Subsecretarul de Stat Colonel Rioșianu, inspectorul general al jandarmeriei General Vasiliu Constantin, precum și alte persoane militare,

Că, în fața acestora a atras atenția prefectului Zăvoianu, asupra celor văzute în arestul poliției,

Că acuzatul Ștefan Zăvoianu a declarat că nu știe nimic despre aceste fapte, și că la stăruința Primului-procuror și a Subsecretarului de Stat dela Interne a părăsit Cabinetul, și reîntors în scurt timp, a declarat celor de față că faptele relatate de Primul-procuror nu corespund realității,

Că între timp, după cum rezultă din declarația aceluiași martori, a sosit în Cabinetul Prefecturii de Poliție și Ministrul de Interne, General Petrovicescu, căruia Subsecretarul de Stat dela Interne i-a adus la cunoștință faptele, iar acuzatul Ștefan Zăvoianu, care se afla de față, a continuat să păstreze aceeași atitudine de neație.

Având în vedere că cele de mai sus se constată din procesul-verbal cu data de 27 Noemvrie 1940, încheiat de primul-procuror al Tribunalului Ilfov, care deși făcea o constatare de vizu că s'a comis un asasinat, totuși acuzatul Zăvoianu, care luase cunoștință de comiterea aceluia, avea temeritatea ca în fața celorlalți reprezentanți ai autorității de Stat să pretindă că atât primul-procuror cât și procurorul general al Curții de Apel, spun un neadevăr.

Considerând că din toate acestea se deduce că acuzatul Ștefan Zăvoianu a înțeles să ascundă autorităților realitățile de fapt, cu scopul vădit de a acoperi pe făptuitori, că aceasta se dovedește din împrejurarea că în dimineața aceleiași zile, acuzatul Ștefan Zăvoianu, a

avut o convorbire cu d-l Colonel Oprea, Comandantul Militar al Inchisorii Militare Jilava, în cursul căreia acuzatul a întrebat pe acesta, dacă nu poate face în așa fel ca să fie înhumate la Jilava cadavrele celor uciși,

Că la răspunsul martorului că nu înțelege să ia nici o măsură, și că așteaptă ordinul autorității superioare, acuzatul i-a replicat să sugereze această formulă autorităților,

Că în aceeași dimineată, în jurul orei 9, după cum rezultă din declarația martorului Eugen Bănescu, acuzatul Ștefan Zăvoianu i-a telefonat acestuia, comunicându-i că toate lucrările pentru deshumarea osemintelor dela Jilava, sunt gata și că îl roagă să fixeze ora când poate să se deplaseze împreună cu comisia de anchetă criminală, pentru identificarea cadavrelor,

Că această comunicare o făcea Președintelui Comisiei de Anchetă Criminală, ca și cum nimic nu s'ar fi întâmplat în noaptea precedentă la Inchisoarea Militară Jilava, unde prin uciderea celor deținuți și puși sub ancheta comisiunii, atribuțiunile acesteia încetau,

Că din această împrejurare se deduce încă odată intenția acuzatului Ștefan Zăvoianu, că ascunzând evenimentele petrecute la Jilava, să dea posibilitatea celor care le săvârșesc să nu poată fi descoperiți,

Că în același scop pentru a ascunde cele petrecute la Prefectura de Poliție, în aceeași dimineată venind la Inchisoarea Militară Jilava, a găsit sosiți pentru cercetări pe d-nii magistrați instructori militari, că în această împrejurare, Maiorul Magistrat Pavelescu Constantin, întrebându-l ce s'a petrecut în arestul Prefecturii, acuzatul a declarat că nu știe nimic, lăsând impresia celor care erau față că este de rea credință.

Considerând de altfel că reaua credință a acuzatului, se evidențiază din cele mai sus expuse, și mai ales intenția acuzatului Zăvoianu de a acoperi activitatea criminală a asasinilor prin faptul că majoritatea acestora, deși erau recrutați din rândurile ofițerilor de poliție aflați în subordinea sa, acesta nu a înțeles să facă nici un act de cercetare, complăcându-se a colabora mai departe cu asasinii.

Considerând că acest fapt dovedește și mai mult conivența inițială și asocierea acuzatului cu infractorii în desăvârșirea planului înainte conceput.

Având în vedere că același acuzat în cursul dimineții de 27 Noemvrie 1940, după consumarea asasinatelor dela Jilava și cele dela Prefectura Poliției Capitalei, a dat ordin scris chestorului Eugen Clonța, să predea imediat toate cartușele ce le are legionarului Marcu Octavian, unul din asasinii dela Jilava.

Având în vedere, după cum rezultă din declarația chestorului Clonța, din recunoașterea acuzatului Ștefan Zăvoianu, și mărturisirea lui Marcu Octavian și actul dela dosar, acest ordin a fost imediat executat, predându-se acuzatului Marcu Octavian 5.000 de cartușe pentru revolver Mausser,

Că în aceeași dimineață, prezentându-se pentru a-și lua în primire postul de Prefect al Poliției Capitalei d-l Colonel Pălăngeanu Emil, după cum rezultă din declarația acestuia, a fost întâmpinat după o lungă așteptare de acuzatul Ștefan Zăvoianu, înconjurat de o ceată de legionari, toți înarmați și i s'a cerut socoteală ce caută în Prefectura Poliției Capitalei,

Că la explicația acestuia că a fost numit Prefect al Poliției Capitalei, acuzatul Ștefan Zăvoianu, s'a arătat mirat că a putut fi înlocuit în acest mod tocmai atunci când salvase viața Conducătorului Statului, care era, după însăși declarația sa, să fie ucis în acea noapte, — refuzând să accepte că poate fi înlocuit și rămânând să ceară explicații la cei în drept,

Că în fața acestei situații d-l Colonel Pălăngeanu Emil, a părăsit Prefectura Poliției Capitalei, spre a duce cazul la cunoștință, cu care ocazie a putut constata în birouri și pe sălile Prefecturii o serie întreagă de legionari, care circulau grăbiți, înarmați cu revolvare și puști mitraliere, făcând pregătiri pentru o rezistență armată,

Că, numit Prefect al Poliției d-l Ion Dobre și acesta nu a putut lua funcția în primire, datorită aceleiași situații, iar Prefect al Poliției Capitalei a fost numit Radu Mironovici, vechiu legionar ca și Ștefan Zăvoianu.

Considerând că aceste fapte fac pe deplin dovada că acuzatul Ștefan Zăvoianu, acel care distribuia gloanțe subordonaților săi, care cu puțin înainte își consumaseră muniția ce le fusese încredințată la săvârșirea unor asasinate, care întâmpina pe cei veniți în Prefectura Poliției Capitalei însoțit de legionari înarmați, care asista la pregătirile ce se făceau de subalternii săi în scopul de a nu fi înlocuit, opunând rezistență cu armele celor ce ar veni în localul Prefecturii de Poliție și în sfârșit acela care cunoștea că se pregătea chiar asasinarea Conducătorului Statului de proprii săi subalterni, după însăși recunoașterea sa, — era unul din aceea care fără îndoială cunoștea, îndemna și coopera la săvârșirea de samavolnicii și crime.

Având în vedere că acuzatul Ștefan Zăvoianu tăgăduiește afirmațiile martorilor Maria și Marcela Georgescu, Maria Diculescu și mai ales ale lui Ovidiu Negulescu, susținând că aceștia relatează fapte ce nu s'ar fi petrecut.

Având în vedere însă că în apărarea sa și în dovedirea acestui lucru, acuzatul nu a putut stabili că aceștia spun neadevăruri dovedind că situația de fapt a fost alta decât cea relatată de martori.

Având în vedere că de asemenea acuzatul în apărarea sa a susținut că în noaptea de 26—27 Noemvrie, nu ar fi fost la Inchisoarea Militară Jilava și s'ar fi aflat la locuința sa, dela orele 23 din seara de 26 Noemvrie până la orele 3 dimineța, în care interval a avut acasă o ședință de spiritism, la care ar fi luat parte și alte persoane.

Având în vedere că în dovedirea acestui lucru au fost audiate înaintea instanței d-na Elvira Colonel Popescu și Isabela Rogoveanu.

Că aceste martore prin depozitia lor, au arătat că în adevăr în acea seară în casa acuzatului a avut loc o ședință de spiritism, la care a luat parte și acesta.

Având în vedere însă că la întrebările făcute în instanță martorilor asupra modului în care a avut loc această ședință și care au fost rezultatele ei, martorele relatează fapte care se contrazic între ele,

Că astfel fiind declarația lor, nu reprezintă realitatea.

Având în vedere că dacă totuși poate fi exact că acele doamne au fost la locuința acuzatului în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, nu este mai puțin adevărat însă că din depozițiile martorilor Laslău Ioan și Delibaș Nicolae, gardieni publici, precum și a comisarului de poliție Simion Ion, se constată că totuși în intervalul de timp dela ora 23 noaptea și până la ora 1 noaptea, acuzatul a lipsit dela domiciliul său, îndreptându-se spre închisoarea Jilava.

Având în vedere că între relatările martorilor cari au asistat la ședința de spiritism și acelea ale martorilor cari au văzut pe acuzat părăsind Prefectura de Poliție și domiciliul său, au a fi reținute ca sincere în întregime, acelea făcute de gardienii publici, deoarece acestea au fost făcute spontan, imediat după întâmplarea faptului și după cum s'a dovedit în cursul audierii lor, fără niciun motiv de a deforma realitatea celor întâmplate.

Având în vedere că în apărarea sa acuzatul Zăvoianu susține că nu a știut nimic despre pregătirea asasinatelor, că nu le-a instigat și că nici măcar nu a luat cunoștință de săvârșirea lor, decât după ce toate autoritățile legale fuseseră înștiințate.

Considerând că din faptele petrecute la Penitenciarul Jilava în zilele de 25 și 26 Noemvrie 1940, astfel cum au fost relatate mai sus și dovedite cu depozițiile martorilor audiați în cauză, se stabilește că acuzatul cunoștea cele ce aveau să se întâmple, deoarece acesta a avut o contribuție determinată dinainte fixată, în a încuraja, facilită și asigura executarea întregului plan, pentru suprimarea personalităților politice, în care scop a făcut totul ca oamenii politici să fie deținuți la Jilava.

Având în vedere că în judecată a fost trimis și acuzatul Orășanu Constantin, secretar general al Prefecturii Poliției Capitalei în acelaș timp, când funcționa ca prefect Colonelul în retragere Ștefan Zăvoianu.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în jude-

cată Constantin Orășanu este învinuit de favorizarea infractorilor,

Că faptele ce i se pun în sarcină sunt acelea de a fi întocmit listele persoanelor care au fost arestate fără formă legală și depuse la Inchisoarea Militară Jilava și apoi ucise,

Că în alcătuirea acestor liste care se prezentau d-lui subsecretar de Stat dela Interne și care puneau pe ele rezoluția: „Se vor aresta și ancheta“, a adăugat nume de persoane care nu figurau inițial pe listă,

Că în calitate sa de Secretar General al Prefecturii de Poliție ar fi înarmat poliția legionară cu pistoale Mausser,

Că în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, ar fi întovărașit pe acuzatul Ștefan Zăvoianu la Inchisoarea Militară Jilava și că însfârșit după săvârșirea asasinatelor la Prefectura Poliției Capitalei, a dat ordin Comisarului Tofan, să nu anunțe autoritățile despre cele întâmplate, iar în momentul când ar fi auzit că acesta n'a respectat consemnul dat, a procedat la arestarea lui.

Având în vedere că în ceea ce privește alcătuirea listelor din instrucția urmată în cauză, nu sunt suficiente dovezi că acesta le-ar fi întocmit, ci numai că în calitate care o avea le prezenta subsecretarului de Stat dela Interne,

Că în ceea ce privește completarea acestor liste, după ce d-l subsecretar dela Ministerul de Interne pune rezoluția sa, din examinarea listelor depuse la dosar, se poate constata că în adevăr pe lângă numele care au fost scrise la mașină au fost adăugate nume și pronume cu cerneală,

Că însă datorită faptului că rezoluția pusă de d-l subsecretar de Stat Alex. Rioșanu, pe aceste liste a trecut și peste scrisul de cerneală, rezultă că completările au fost făcute anterior punerii rezoluției,

Considerând că astfel fiind faptul pus în sarcina acuzatului nu corespunde realității.

Având în vedere că în ceea ce privește înarmarea polițiștilor legionari, din instrucția urmată în cauză și pro-

bele administrate rezultă că acuzatul Orășanu Const. a executat ordinul superiorului său erarhic, prefectul Poliției Capitalei,

Că de asemenea din aceleași probe administrate, nu s'a putut constata, că acuzatul a cunoscut scopul final în care erau destinate aceste arme.

Că în ceea ce privește invinuirea că ar fi întovărașit pe acuzatul Ștefan Zăvoianu în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, în urma declarației martorilor Laslău Ioan, Delibaș Nicolae și Ion Simion, făcute în instanță, cu care ocazie aceștia arată că nu pot preciza că cel care ar fi însoțit pe Ștefan Zăvoianu, ar fi fost secretarul general al Prefecturei de Poliție.

Considerând că această afirmație făcută de martori, se coroborează cu declarațiile martorilor Ștefan Costescu, Dr. Copuzeanu, care relatează că în seara de 26—27 Noemvrie 1940, primul că ar fi fost în tovărășia acuzatului până în jurul orelor 23, iar cel de al doilea, că în acea seară Constantin Orășanu a luat masa împreună cu alții la el, unde a și fost chemat la telefon de Ștefan Costescu.

Considerând că astfel fiind, concluzia logică este că acuzatul în seara de 26—27 Noemvrie 1940, nu a putut să fie la Inchisoarea Jilava în tovărășia acuzatului Ștefan Zăvoianu.

Având în vedere că ultimul fapt pus în sarcina acuzatului este acela că în noaptea de 26—27 Noemvrie 1940, venind la Prefectura Poliției, a arestat pe Comisarul Tofan, acel care anunțase autoritățile, contra ordinului dat de Ștefan Zăvoianu, de cele întâmplate atât la Jilava cât și la arestul Prefecturei Poliției Capitalei.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză, nu s'a putut stabili că arestarea comisarului s'a făcut de acuzat cu rea credință în sensul de a fi voit să acopere pe autorii asasinatelor, neaducând la cunoștință din timp autorităților superioare de faptul că în calitatea sa de ofițer de poliție judiciară luase cunoștință, cu atât mai mult cu cât această anunțare avusese deja loc, fiind făcută de Lt. Col. Rădoi și Colonel Opreș.

Având în vedere că în urma instrucției urmată în cauză s'a dovedit în sarcina unora din învinuiții trimiși în judecată că în calitatea lor de ofițeri de poliție legionară au comis și alte fapte în exercițiul abuziv al atribuțiilor lor.

Că în seria de infracțiuni s'au putut constata următoarele:

În luna Noemvrie 1940, agentul secret de poliție Tălăngescu Gheorghe a fost arestat din stradă, dus la Prefectura Poliției Capitalei și schingiuit în biroul comisarului legionar Djonat, de către acuzații Pană Alexandru și Chircor Garabet Malcasian, în așa fel în cât victima a început să verse sânge.

Având în vedere că faptul se stabilește pe deplin cu declarațiile informatorului Tălăngescu Gheorghe, coroborată cu recunoașterile în parte ale acuzatului Pană Alexandru, care nu contestă că i-ar fi dat câteva palme.

Având în vedere că din aceleași probe administrate dela dosar, rezultă că în ziua de 5 Decemvrie 1940, plutonierul de Jand. Ghiță Gheorghe, care se afla deținut în arestul poliției sociale fără mandat de arestare, a fost crunt bătut de către acuzații Gheorghe Crețu, Topliceanu Nicolae și Tănăsescu Ioan,

Că în urma loviturilor primite acesta a decedat în aceiaș noapte.

Având în vedere că loviturile care au cauzat moartea victimei au fost aplicate de acuzatul Gheorghe Crețu, întrucât din instrucția urmată în cauză s'a dovedit că acesta a lovit victima cu bastonul de cauciuc, în timp ce învinuitul Topliceanu imobilizase victima pentru a primi loviturile sălbatece ce se aplicau de Gheorghe Crețu.

Că în ceea ce privește pe acuzatul Ioan Tănăsescu, din instrucția urmată în cauză s'a dovedit că acesta a ajutat pe ceilalți doi acuzați la comiterea infracțiunii, deoarece acesta fiind șeful arestului a permis să se intre în celula unde se afla deținut plot. Ghiță Gheorghe.

Având în vedere că faptele se stabilesc cu propriile recunoașteri ale acuzaților coroborate cu împrejurarea

că victima a decedat în chiar arestul poliției și cadavrul său a fost ascuns și în urmă transportat de către acuzatul Dragomir Nicolae, în pădurea Băneasa, unde a fost asvârlit.

Având în vedere că în ceea ce privește acuzatul Marcu Octavian, în urma instrucției urmată în cauză, se dovedește că acesta în zilele de 21—23 Ianuarie 1941, a stat înarmat în localul Prefecturii Poliției Capitalei, împreună cu alții, oprind astfel prin violență funcționarea serviciilor din Prefectura de Poliție,

Că acest fapt se dovedește cu propria mărturisire a acuzatului coroborată cu împrejurarea că din declarațiile martorilor audiați în cauză, în adevăr acesta a fost văzut înarmat în zilele arătate în localul Prefecturii de Poliție, împreună cu alți indivizi legionari.

Având în vedere că inculpatul Chircor Garabet Malcasian, după cum rezultă din actele dela dosar, fiind soldat în termen, în ziua de 1 Noemvrie 1940, a părăsit Cazarma Reg. 21 Inf., fără a avea învoire,

Că în ziua de 5 Noemvrie 1940 a fost dat dezertor și că nu s'a prezentat la cazarmă, decât în ziua de 23 Ianuarie 1941, când a fost adus de forța publică în urma arestărei sale pentru faptul că ar fi participat la rebeliunea din 21—23 Ianuarie 1941.

Având în vedere că acest fapt se dovedește pe deplin și cu mărturia acuzatului, cât și cu mutațiile făcute în foaia matricolă și procesele-verbale aflate la dosarul cauzei.

Având în vedere că în ziua de 1 Martie 1941, în cursul cercetărilor, acuzatul Alexandru Pană, fiind arestat la Inchisoarea Tribunalului Militar al Capitalei, pentru faptul de rebeliune, adus pentru cercetări la Cabinetul de Instrucție, a evadat de sub escortă.

Acest fapt se dovedește cu propria mărturisire a acuzatului, precum și cu declarațiile jandarmilor Ilarie Pop și sergentul Ilie Simion.

Având în vedere că prin hotărârea Curții din 9 Iulie 1941 au fost conexate dosarele privitoare la asasinatele dela Jilava și Prefectura Poliției Capitalei, cu acelea

referitoare la asasinarea profesorilor Nicolae Iorga și Virgil Madgearu.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, acuzați de asasinarea Profesorilor Nicolae Iorga și Virgil Madgearu, sunt: Traian Boeru, Ioan Tucan, Dacu Tudor, Iacobuță Ștefan și Ștefan Cojocaru.

Având în vedere că din relațiunile martorilor audiați, atât la Cabinetele de Instrucție al Tribunalului Ilfov, cât și al Tribunalului Prahova, se constată următoarele:

În ziua de 27 Noemvrie 1940, la orele 14, Virgil Madgearu se găsea la masă împreună cu soția sa; la un moment dat un număr de legionari, din care n'au putut fi identificați decât numai o parte, au sunat la ușa de intrare a imobilului și în momentul în care servitoarea Elena Letea a deschis ușa, au pătruns cu forța în parterul imobilului și de aci, urmați de servitoare, în camera unde se afla victima,

Că un legionar din grup, identificat de soția Profesorului Madgearu, ca având mustați groase, a cerut Profesorului să meargă la Prefectura de Poliție, spre a da o declarație,

Că atunci victima a cerut tuturor să se legitimeze,

Că unul dintre cei mai tineri a prezentat o legitimație de agent informator la poliția legionară din Ploiești, și în urmă s'a recomandat a fi Dacu Tudor, de profesiune avocat,

Că același lucru l-a făcut încă unul din legionari, care s'a recomandat familiei Madgearu, Tucan Ioan,

Că doamna Madgearu trecând într'un birou alăturat aceluia unde se petrecea această scenă, și-a notat aceste două nume și apoi s'a reîntors alături de soțul său,

Că Profesorul Madgearu ezitând să plece de acasă și să dea urmare pretenției chemări la Prefectura de Poliție, acuzatul Ioan Tucan și cu încă alți doi legionari din cei prezenți, și-au dat cuvântul de onoare că în cel mult o oră, victima va putea să se reîntoarcă la domiciliu,

Că la ezităările doamnei Madgearu de a îngădui soțului său să părăsească domiciliul, cei prezenți i-au răs-

puns că n'are decât să urmeze pe soțul său la Prefectura de Poliție,

Că Profesorul Madgearu, pentru a-și liniști soția, a spus că are deplină încredere în cuvântul de onoare al legionarilor și este sigur că se va întoarce acasă în cel mult o oră, dar că vrea să-i comunice câteva lucruri în patru ochi,

Că voind să se retragă într'o cameră alăturată cu soția sa, legionarii prezenți au intervenit brutal, spre a împiedica pe soții Madgearu să rămână singuri câteva clipe și atunci victima a spus soției sale, „mă duc, fie ce o fi“,

Că apoi s'au suit cu toții în automobilul cu Nr. 6.211, proprietatea Institutului Național al Cooperăției.

Trei sferturi de oră mai târziu, în pădurea Snagov, la punctul numit Coadă Lungă, s'a găsit cadavrul Profesorului Madgearu zăcând la pământ cu fața în jos, prezentând numeroase răni produse prin focuri de armă, atât pe cap, cât și pe spate. Lângă corpul victimei s'a găsit un cartuș având glonțul în el, marca „Geco“, calibrul 7,65, cinci tuburi calibrul 7,65 și un cartuș calibrul 9.

Din raportul medico-legal, se constată că moartea lui Virgil Madgearu se datorește unei vaste hemoragii interne și consecutivă a mai multor răni produse prin împușcare cu arme de foc calibrul 6—8, cu fractura bazei craniului, lezarea creierului, perforarea inimii, a aortei, ruptura ficatului și lezarea celorlalte organe.

Pe regiunea frunții, victima prezenta două orificii de ieșirea gloanțelor.

Că din același raport medico-legal, se constată că direcția proiectilelor a fost dela spate și lateral stânga, trase dela o depărtare foarte mică.

Având în vedere că din declarația pădurarului Ilie D. Chirilă, reese că în timp ce acesta făcea paza în pădure, la punctul Coadă Lungă, pe la orele 15—15,30, a văzut o mașină ce venea dinspre București, oprind la drumul ce ducea la ștrandul Snagov,

Că din această mașină au coborât 5—6 persoane care au intrat în pădure, iar la foarte scurt interval de timp, pădurarul a auzit mai multe focuri de armă.

La auzul acestor focuri martorul s'a îndreptat imediat spre locul unde se auzeau împuşcăturile şi unde văzuse mai înainte că se îndreptaseră persoanele ce coborîseră din maşină.

Martorul s'a întâlnit faţă în faţă cu grupul de persoane care se întorcea din pădure.

Pădurarul i-a întrebat de ce au tras focuri de armă, iar unul din grup i-a răspuns că au tras în ciori, fiindcă vor să se joace,

La replica pădurarului că faptul este oprit şi că trebuie să-l urmeze la Ad-ţia pădurii Snagov, spre a se încheia proces-verbal de contravenţie, asasinii au luat o atitudine agresivă şi s'au îndreptat spre martor.

Din pădure în acel moment însă a apărut un supra-veghetor dela U. C. B., care l-a strigat, fapt ce a făcut pe asasini să întoarcă spatele, să se sue în grabă în maşină şi să se îndrepte spre şoseaua naţională Bucureşti-Ploeşti,

Faţă de această atitudine, pădurarul şi-a notat în carnetul său numărul de ordine al automobilului.

Având în vedere că martorul Ilie Chirilă prin declaraţia ce o face atât înaintea magistratului instructor, cât şi în instanţă în şedinţă publică, arată că nu a putut reţine figura nici unuia dintre cei care veniseră şi pleaseră cu maşina, însă că ducându-se în pădure a găsit cadavrul unui bărbat îmbrăcat cu pardesiu, trântit cu faţa în jos, cadavru ce a fost ulterior identificat de şeful postului de jandarmi Snagov, în urma înştiinţării făcută telefonic de administraţia Parcului Snagov, ca fiind al profesorului Madgearu, fost ministru.

Având în vedere că din declaraţia martorului Virgil Lărgeanu, rezultă că d-na Madgearu, când a văzut că soţul său nu se mai înapoiază, a înştiinţat pe d-l Ion Mihalache despre cele întâmplate şi pe alte persoane cunoscute şi a determinat pe fostul secretar al victimei să plece la Ploeşti, spre a se informa dacă poliţia legionară de acolo are un informator cu numele de Dacu Tudor, nume care fusese reţinut şi însemnat de d-na Madgearu,

Că martorul Virgil Lărgeanu, plecând la Ploeşti, a

luat contact cu unul din chestorii de carieră dela acea poliție, care aflând scopul venirii martorului la Ploești, l-a sfătuit să nu ia contact cu chestorul legionar, pentru a nu-și risca viața, adăugând că nu-i poate da nici un concurs, dar că știe că Dacu Tudor este agent informator în poliția Ploești și domiciliază chiar în Ploești,

Că martorul reîntors la București, a putut afla chiar dela d-na Madgearu, că soțul ei a fost ucis, după cum primise între timp înștiințare dela postul de jandarmi Snagov.

Având în vedere că în urma cercetărilor întreprinse, magistratul instructor a prezentat d-nei Madgearu, servitoarei Elena Letea și șofeurului victimei Crăciun Mada, o serie întreagă de fotografii, toate depuse la dosar,

Că din examinarea acestor fotografii, martora Ecaterina Madgearu a recunoscut două, ca aparținând celor ce au fost la domiciliul victimei în ziua de 27 Noembrie,

Că aceste fotografii reprezintă, una pe Ioan Tucan și alta pe Dacu Tudor.

Că aceleași fotografii fiindu-i prezentate și martorei Elena Letea, aceasta de asemenea a arătat că între cei care au forțat ușa și au intrat în casă recunoaște pe doi, indicând fotografia lui Ion Tucan și Dacu Tudor,

Că d-na Madgearu a mai precizat că una din fotografii reprezintă pe un al treilea legionar care a luat parte și el la ridicarea victimei, caracterizat prin mustață,

Că această fotografie reprezintă pe acuzatul Traian Boeru,

Că martorul Crăciun Mada, șofeurul victimei, care în timpul cât legionarii intraseră în casă, rămăsese afară, prezentându-i-se aceleași fotografii, a arătat că unul din legionarii care venise cu grupul, dar care rămăsese afară păzind poarta locuinței lui Virgil Madgearu, este acela care reprezintă fotografia lui Iacobiță Ștefan.

Că în urma cercetărilor făcute, după cum s'a stabilit cu declarația martorului Stănescu Alexandru, șeful ga-

rajului Institutului Național al Cooperăției, acesta era șofeurul care avea în grija și răspunderea sa mașina 6.211, proprietatea Institutului.

Considerând că astfel fiind, în urma dovezilor administrate, rezultă că la asasinarea profesorului Virgil Madgearu au luat parte: Traian Boeru, Ioan Tucan, Tudor Dacu și Ștefan Iacobuță,

Că, același lucru se relevă și din faptele necontestate, că toți acuzații au fost la data comiterii faptei ce li se pune în sarcină, în serviciul Institutului Național al Cooperăției,

Că toți au lipsit dela serviciu în zilele de 26, 27 Noemvrie 1940,

Că toți patru au părăsit serviciul după data de 28 Noemvrie 1940, pentru a dispărea și a nu mai putea fi găsiți de magistratul instructor,

Că dovada faptului ce li se impută acuzațiilor se deduce și din împrejurarea că acuzații, deși s'au îndeplinit formalitățile legale prevăzute de decretul-lege Nr. 236 din 1941, nu s'au prezentat în instanță.

Având în vedere că, din declarațiile servitorilor: Albu Ioan și Stela Comănache se stabilește că în aceeași zi de 27 Noemvrie 1940, pe la ora 11 dimineata și apoi la ora 13,30, s'a oprit o mașină, în care se afla un grup de legionari, la Institutul de Istorie Universală din București, căutând pe profesorul Nicolae Iorga, care locuia la acel Institut,

Că legionarii din grupa care a venit la ora 13,30, unii au pătruns cu forța în apartamentul locuit de profesorul Iorga care se afla la Sinaia și nevoind să țină seamă de spusele lor, că profesorul este lipsă din Capitală, au căutat și răvășit cameră cu cameră.

Având în vedere că, din declarațiile soției profesorului Iorga, d-na Ecaterina Iorga, și a martorei Aneta Cazacu, se stabilește că tot în ziua de 27 Noemvrie 1940, de astă dată pe la ora 17,30, în vila proprietatea profesorului Iorga, dela Sinaia, au intrat pe neașteptate și pe scara de serviciu, un grup de 6 sau 7 persoane, care au afirmat servitoarei Aneta Cazacu, că sunt din poliția legionară a Capitalei și că au venit să-l ia pe profesor,

pentru a-l duce la București, spre a i se lua un interogatoriu,

Că profesorul Nicolae Iorga, fiind suferind, se afla în biroul său de lucru, dela etaj, desbrăcat și aștepta să i se aducă un ceai.

Având în vedere că din declarația d-nei Ecaterina Iorga și Aneta Cazacu, reiese că în momentul când grupa de legionari a pătruns în casă, martora Aneta Cazacu ducea ceaiul profesorului Iorga, care se afla în camera dela etaj,

Că legionarii bănuind că ceaiul este destinat profesorului, s'au luat după martoră, fără a da nicio explicație d-nei Iorga, și au pătruns în cameră, unde, la birou lucra victima.

Având în vedere că, din instrucția urmată în cauză, nu s'au putut stabili cele întâmplate în biroul profesorului Iorga, datorită atât repeziciunei cu care s'au succedat faptele, cât și emoției celor ce asistau.

Că totuși s'au lămurit următoarele:

Profesorul s'a îmbrăcat, punându-i-se în vedere că va fi dus la București, spre a da o declarație la Prefectura de Poliție,

S'a coborât la parter, unde se afla soția sa, îndreptându-se spre cuier, spre a se îmbrăca cu paltonul,

Că în tot acest timp legionarii l'au încadrat și nu i-au îngăduit nici măcar să treacă în camera de baie, după cum își manifestase dorința,

Că, la stăruința soției sale, profesorul a îmbrăcat galoșii și căciula și a luat bastonul din euer, părăsind locuința bruscat de cei care îl încadrau și condus la mașina care aștepta afară,

Că, în momentul plecării, profesorul a mai putut striga soției sale, să aibă grije de notele privitoare la Istoria universală, la care tocmai lucra,

Că, în drum spre mașină, care fusese lăsată de legionari în capătul străzii, deoarece nu putuse urca panta fiind prea mare, profesorul s'a întâlnit cu fiica sa Adina, căreia i-a spus că este dus la București, pentru un interogatoriu,

Că d-ra Adina Iorga și-a manifestat dorința de a

însoți pe tatăl său în Capitală, dar legionarii nu i-au dat voie, sub pretext că nu e loc în mașină.

Cu această ocazie, martora precizează că profesorul Iorga a fost așezat în mașină lângă volan, între șofer și încă un legionar, iar în mașină au luat loc încă alți patru legionari, rămânând unul jos.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză, nu s'a putut stabili ce s'a întâmplat dela vila din Sinaia, în cursul nopții de 27—28 Noemvrie 1940, până a fost asasinat profesorul Iorga.

Având în vedere că a doua zi dimineață la ora 7,15, cadavru profesorului Iorga a fost găsit în dreptul comunei Strejnicul, la 15 metri de șoseaua Strejnicul-Ploiești, pe o miriște,

Că din procesul-verbal încheiat de șeful postului de jandarmi, se constată că trupul neînsuflețit zăcea la distanță de circa 1 km Est de comuna Strejnicul și că prezenta o rană în regiunea ochiului stâng, produsă de proiectilul unei arme de foc și mai multe răni în regiunea pectorală dreaptă, produsă de proiectile trase prin paltonul încheiat,

Că lângă cadavru s'au găsit 9 tuburi de cartușe trase și bastonul căzut în lungul trupului.

Având în vedere că, din declarația plot. Stoicescu Aurel, dată magistratului instructor al Tribunalului Prahova, rezultă că trupul era căzut pe spate, cu fața în sus, cu mâna dreaptă puțin depărtată de corp și având degetele împreunate, în semnul crucii,

Că sub cap era sânge încheșat, iar pe trup un strat gros de brumă.

Considerând că, din aceste circumstanțe de fapt, se deduce că asasinatul profesorului Iorga s'a săvârșit chiar pe locul unde a fost găsit cadavru și că aceasta s'a produs înainte de ora 3 dimineața, primul fapt dedus din împrejurarea că sub cadavru a fost găsit sânge încheșat și lângă victimă bastonul cu care plecase cu câteva ceasuri mai înainte de acasă — iar cel de al doilea, că trupul profesorului era acoperit cu un strat gros de brumă.

Cadavrul identificat a fost apoi ridicat, predat familiei și înmormântat la cimitirul Bellu.

Având în vedere că, din toate cele mai sus expuse, rezultă, fără dubiu, că cei cari au ridicat pe profesorul Nicolae Iorga, dela vila sa din Sinaia, sunt aceia care au săvârșit și asasinarea lui.

Având în vedere că, din declarațiile martorei Aneta Cazacu, se stabilește că, la plecarea din vilă a profesorului Iorga, însoțit de legionari, unul din aceștia și-a uitat pălăria în casă,

Că din curte a strigat femeii Aneta Cazacu să-i aducă pălăria,

Că prezentându-i-se fotografiile acuzaților, aceasta a recunoscut pe Iacobiță Ștefan, ca fiind acel care și-a uitat pălăria.

Având în vedere că martorii: Mihail Draghia, comerciant, din comuna Vălenii-de-Munte și Radu Nicolae, din comuna Gura Vătășoaei, arată că acuzatul Iacobiță Ștefan, cu care s'au întâlnit la câțva timp în urmă, le-a arătat un pistol, spunând că a tras 2—3 gloanțe cu el în profesorul Iorga,

Că martorul Finichiu Mircea declară că acuzatul Dacu Tudor a recunoscut, într'o convorbire avută cu el, că a fost la Sinaia și a luat parte la ridicarea profesorului Iorga dela domiciliul său.

Având în vedere că, din probele administrate, dela dosar, s'a stabilit că Iacobiță Ștefan, a fost șofeurul mașinei Nr. 6.211, proprietatea Institutului Național al Cooperăției,

Că din carnetul de alimentare al acestei mașini se dovedește că în ziua de 27 Noemvrie s'a parcurs distanța de 326 km,

Că din instrucția urmată în cauză, s'a dovedit pe deplin că Iacobiță Ștefan a fost cel care a participat la asasinarea profesorului Virgil Madgearu,

Că din aceste fapte se deduce singura concluzie logică, că, după săvârșirea asasinatului profesorului Madgearu, mașina a plecat la Sinaia, unde este identificat conducătorul mașinei,

Că succesiunea faptelor relatate, fac dovada că asa-

sinii profesorului Madgearu sunt asasinii și ai profesorului Iorga, cu atât mai mult cu cât acuzatul Iacobuță Ștefan nu putea fi la Sinaia la ora 17,30, decât continuându-și drumul, cu aceeași mașină și aceiași tovarăși, căci logica elementară impune concluzia că nu este admisibil să-și fi lăsat în drum tovarășii pentru a-i sili să se reîntoarcă la București.

Considerând că acest lucru rezultă și din declarația martorului Paul Cojocaru, fostul chestor al Poliției Ploiești, care precizează, în declarațiile date magistratului instructor, că tot ceea ce s'a petrecut la Sinaia a fost conceput și executat de persoane domiciliate în București,

Că acest lucru rezultă, pe de altă parte și din declarația martorului Marin Stănescu, pe care a face în cursul instrucției și precizează că, la o săptămână după tragicele evenimente, s'a întâlnit cu Traian Boeru, la restaurantul Continental, din București, și în cursul convorbirii, acesta l-a întrebat pe acuzatul Traian Boeru, „ce ai avut cu Iorga și Madgearu?“, la care acuzatul i-a răspuns zâmbind, că nu știe nimic, — atitudine la care martorul a replicat: „te-am trecut pe tabloul acelora care au ieșit din Ploiești, mergând la București, între orele 11 și 12 și în noaptea de 27 Noemvrie 1940“, amănunt pe care martorul îl deținea dela maiorul Brăescu, comandantul Legiunii Jandarmi Mobili,

Că la aceste cuvinte, acuzatul Traian Boeru i-a răspuns: „este exact că dorința căpitanului a fost să se înființeze Tribunale excepționale, în 24 ore? De ce nu s'au înființat?“. „Atunci?“,

Că din această declarație, reproducă textual de martor, fostul prefect de Prahova, unul din legionarii de marcă, care nu avea niciun motiv să aducă o învinuire nedreaptă unui alt legionar, se deduce că acuzatul Traian Boeru este unul din asasinii profesorului Iorga.

Considerând că, astfel fiind, din dovezile administrate, și expuse mai sus, rezultă, fără posibilitate de dubiu, că autorii asasinării profesorului Nicolae Iorga, sunt: Traian Boeru, Dacu Tudor, Ioan Tucan și Iaco-

buță Ștefan și alții încă, care nu au putut fi identificați până în prezent.

Având în vedere că în judecată a fost trimis și Ștefan Cojocaru, bănuiră a fi participat la asasinarea profesorilor Iorga și Madgearu,

Că această bănuială se întemeia pe arătările martorei Elena Letea, servitoarea familiei Madgearu, care în cursul instrucției a susținut că recunoaște în persoana acuzatului pe unul din legionarii cari au ridicat de acasă pe profesorul Madgearu.

Având în vedere însă, că d-na Ecaterina Madgearu, în declarația pe care o face în cursul desbaterilor, arată că nu recunoaște pe acuzatul Ștefan Cojocaru, ca fiind unul din legionarii care a intrat în casa soțului său.

Având în vedere că nici în cursul instrucției, d-na Ecaterina Madgearu nu a putut preciza dacă același acuzat a fost față între cei care au ridicat de acasă pe profesorul Madgearu și că după fotografie l-a confundat cu Dacu.

Având în vedere că nici o altă probă nu s'a făcut, din care să rezulte că acuzatul ar fi fost între cei care au participat la ridicarea dela domiciliul său, a profesorului Virgil Madgearu.

Considerând pe de altă parte, că în apărarea sa acuzatul prezintă dovezi, acte și martori cu care stabilește că era cunoscut personal profesorului Madgearu, fiind student al acestuia și chiar președintele tezei sale la Academia Comercială.

Că așa fiind, logica lucrurilor era ca acuzatul în momentul în care a venit în casa victimei să fie recunoscut de acesta și să nu mai fie nevoie să solicite identitatea celor prezenți,

Considerând că datorită aceluiași fapt este cazul a fi socotit neculpabil și de asasinarea profesorului Iorga, de oarece din instrucția urmată în cauză nu s'a putut dovedi că a fost în adevăr la domiciliul acestuia la Sinaia.

Considerând că față de dovezile administrate și considerațiunile de mai sus, este cazul ca acuzatul Ștefan Cojocaru, neputându-se stabili deocamdată că în ade-

văr a făcut parte din aceia care au asasinat pe profesorii Virgil Madgearu și Nicolae Iorga, să fie declarat ne-
culpabil.

Având în vedere că în judecată au fost trimiși Gheorghe Stănescu zis Gogu și Cezar Ionescu, ambii avocați din București, pentru infracțiunile prevăzute de art. 284, al. 1 C. P. și art. 17 din D. L. Nr. 236 din 1941,

Că faptul pus în sarcina acestor acuzați, este că a găzduit pe acuzații: Gheorghe Crețu, Chircor Garabet Malcasian, Pană Alexandru și Topliceanu Nicolae.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză, s'a stabilit că acuzatul Gheorghe Stănescu, a găzduit la el, timp de câteva zile, pe acuzații de mai sus,

Că această găzduire a fost făcută de avocatul Gheorghe Stănescu, în urma recomandării făcută de avocatul Cezar Ionescu.

Având în vedere că în ceea ce privește pe avocatul Cezar Ionescu, instanța a disjuns judecarea sa, acesta fiind mobilizat și neprezentându-se în instanță.

Considerând că fapta imputată acuzatului Gogu Stănescu, este indivizibilă cu fapta pusă în sarcina lui Cezar Ionescu, că astfel fiind, pentru o mai bună administrare a justiției urmează a fi disjunse din proces și faptele acestui acuzat, urmând a fi judecat la alt termen.

In drept:

Având în vedere că faptele puse în sarcina acuzaților: Traian Boeru, Ioan Tuzan, Dacu Tudor și Iacobuță Ștefan, au fost calificate prin ordinul de trimitere în judecată, ca întrunind elementele infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 464, al. 1 și 8 c. p.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză, după cum s'a arătat în expunerea faptică, rezultă că faptele comise de acuzați întrunesc în totul elementele infracțiunii prevăzute și penate de art. 463, 464, al. 1 și 8, de oarece există elementul material al infracțiunii, consistând în aceea că acuzații au ucis cu focuri de armă pe profesorii N. Iorga și Virgil Madgearu,

Că această faptă a fost comisă cu premeditare, din

modul cum a fost pregătită executarea ei, acuzații plecând din București, ridicând dela domiciliul lor victimele sub cuvânt că au de dat declarații la Prefectura de Poliție a Capitalei, ducerea în afară de oraș și uciderea lor cu focuri de revolver,

Că de asemenea, la comiterea acestor fapte acuzații au lucrat cu intenție și voință, de oarece din probele administrate s'a dovedit cu prisosință acest lucru, rezultând din modul săvârșirii uciderii, tragerea a mai multor focuri de revolver asupra aceleiași persoane, întrebuințare de manopere pentru a putea să aducă la bun sfârșit uciderea fără a fi văzuți de nimeni, împrejurări din care se deduce că acuzații la comiterea faptului au lucrat cu intenție și voință.

Considerând că astfel fiind, în urma probelor administrate rezultă că fapta acuzaților întrunește în totul elementele infracțiunii pentru care au fost trimiși în judecată și au a-și primi sancțiunea legală.

Având în vedere că, acuzatul Ștefan Cojocaru, a fost trimis în judecată, fapta sa fiind calificată ca întrunind elementele infracțiunii prevăzută și penată de art. 315 cod penal, art. 463—464 pt. 1 și 8 cod penal, crimă de asasinat asupra profesorilor Nicolae Iorga și Virgil Madgearu.

Având în vedere că, din instrucția urmată în cauză, pentru motivele expuse cu ocazia relatării faptelor și dovezilor, nu s'a putut stabili deocamdată în mod precis că acuzatul ar fi participat la asasinarea profesorilor Nicolae Iorga și Virgil Madgearu.

Având în vedere că, din aceeași instrucție, urmată în cauză, de asemenea nu s'a putut stabili că între acuzatul Ștefan Cojocaru și alții, ar fi fost o asociere în scopul de a prepara sau executa crime sau delictе contra vieții, integrității corporale sau libertății persoanelor, ori contra bunurilor,

Considerând că, astfel fiind, este cazul că în ceea ce îl privește să se facă aplicarea art. 320, al. 3, C. J. M. și a-l apăra de orice penalitate.

Având în vedere că, prin ordinul de trimitere în judecată, fapta acuzatului Dimitrie Grozea a fost califi-

cată ca întrunind elementele infracțiunii prevăzute de art. 120 cod penal, combinat cu art. 464 pt. 1 și 8 cod penal și pedepsit de art. 597 cod penal.

Având în vedere că, în conformitate cu art. 120 cod penal, instigator este acela care cu intenție determină pe altul la comiterea unei crime sau delict,

Că în conformitate cu dispozițiunile art. 120, alin. 2, cod penal, instigatorul se pedepsește la fel ca și autorul crimei sau delictului,

Considerând că, în conformitate cu art. 463 cod penal, acela care ucide un om, comite crima de omor.

Că în conformitate cu art. 464, al. 1 cod penal, constituie crimă de asasinat — faptul prevăzut de art. 463 al. 1, cod penal, când este comis cu premeditare — și în conformitate cu alineatul 8 al aceluiași text, când este comis asupra mai multor persoane și cu aceeași ocazie, constituie o circumstanță agravantă.

Având în vedere că faptul pus în sarcina acuzatului Dimitrie Grozea și dovedit a fi comis de acesta, întrunește în totul elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 120 c. p., comb. cu art. 464, al. 1 și 8 c. p., de oarece există actul material al instigării la comiterea crimelor, consistând în aceea că acuzatul a întrunit pe legionarii din garda Inchisorii Militare Jilava în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, pe care i-a îndemnat și organizat pentru suprimarea vieții deținuților politici, fapt ce aceștia au adus la îndeplinire prin uciderea cu focuri de revolver chiar în aceeași noapte, în celulele Inchisorii Militare Jilava, a 64 de persoane,

Că această instigare a fost făcută în urma prealabilei înțelegeri, rezultă din modul cum s'a dovedit că s'au petrecut faptele comise atât de acuzații Dimitrie Grozea — care a adus o listă pe care se aflau trecuți fiecare din cei care trebuiau să intre în celule și să ucidă — cât și de modul în care au fost ascultate îndemnurile sale,

Și însfârșit, există și elementul intențional necesar pentru ca faptul expus mai sus și dovedit a fi comis de acuzatul Dimitrie Grozea, să capete caracterul infracțiunii penale, de oarece din instrucția urmată și probele

administrare în cauză rezultă că acesta cu voință și intenție, știind că nu este permisă suprimarea vieții unei persoane, a instigat pe membrii gărzii legionare ca să ucidă cu focuri de revolver pe cei 64 deținuți politici din Inchisoarea Militară Jilava, luând chiar toate măsurile pentru ca această faptă să fie dusă la bun sfârșit.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată fapta acuzaților: Romulus Oprea, Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, Sauciu Vasile, Savu Constantin, Gheorghe Crețu, Marcu Octavian, Tudor Nicolae și Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, de a fi ucis cu focuri de revolver, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, pe cei 64 deținuți politici aflați în celulele Inchisorii Militare Jilava, iar Gheorghe Crețu, Marcu Octavian și Pavel Grimalschi și pe comisarii Nicolae Suciu, Ralet Nicolae și Voinescu Paul, în arestul Prefecturii Poliției Capitalei, a fost calificată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 463, 464, al. 1 și 8 c. p.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și probele administrate, s'a stabilit, după cum s'a expus mai sus, că toți acești acuzați fiind în garda legionară ce făcea paza deținuților politici la Inchisoarea Militară Jilava, au ucis în seara de 26/27 Noemvrie 1940, în celulele dela 1—19 pe cei 64 deținuți politici, aflați acolo, unii pe bază de mandate de arestare legale, emise de Comisia de Anchetă Criminală, iar alții deținuți în mod ilegal, de așa zisa poliție legionară,—iar Gheorghe Crețu, Marcu Octavian și Paul Grimalschi au ucis cu focuri de revolver în aceiași noapte și pe comisarii Ralet, Suciu și Voinescu.

Având în vedere că în conformitate cu art. 463 c. p., comite crimă de omor acela care ucide un om,

Că în conformitate cu dispozițiunile art. 464, al. 1 și 8, faptul comis cu premeditare asupra mai multor persoane, constituie crimă de asasinat comis asupra mai multor persoane, cu aceiași ocazie.

Considerând că pentru existența infracțiunii prev. și pen. de art. 464, al. 1 și 8 c. p., este neapărat necesar în-

trunirea următoarelor elemente: un fapt material din care a rezultat moartea unei persoane, intenția de a ucide a celui care a comis faptul și premeditarea la comiterea lui.

Considerând că în ceea ce privește elementul material al infracțiunii pusă în sarcina acestor acuzați există, de oarece din probele administrate s'a dovedit că în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, aceștia cu mai multe focuri de armă au ucis împreună cu alții rămași neidentificați pe cei 64 deținuți politici la Inchisoarea Militară Jilava și 3 comisari de poliție în arestul Prefecturii Poliției Capitalei,

Că elementul intențional al faptului comis de acuzați, pentru ca acesta să ia caracterul infracțiunii, voință de a ucide, rezultă neîndoios din felul cum au fost săvârșite uciderea celor închiși, atât la Jilava cât și în arestul Prefecturii Poliției, acuzații, după cum se arată în actele medico-legale, trăgând asupra victimelor mai multe focuri de revolver, unii chiar după ce aceștia încetaseră din veață și numai în scopul de a se asigura că activitatea lor criminală își va ajunge scopul, deși știau că nu este permis a ucide un om.

Că elementul premeditării la comiterea acestei infracțiuni rezultă în sarcina inculpaților, din felul cum s'a comis în timp și anume: întrunirea tuturor în camera de gardă a Inchisorii, unde după cuvântarea acuzatului Dimitrie Grozea i s'a stabilit la fiecare în parte, celulele unde vor intra și vor ucide, producerea de sgomote în incinta Inchisorii anterior comiterii faptului, pentru a nu atrage atenția gărzii militare asupra sgomotului ce s'ar putea produce la descărcarea armelor în trupurile celor ce urmau să fie uciși, scoaterea lacătelor dela ușa celulelor, pentru ca executarea planului de a ucide să se facă repede și simultan în cele 19 celule, fixarea momentului în care să înceapă activitatea, prin tragerea unui foc de revolver, toate elemente faptice care dovedesc cu prisosință premeditarea în comiterea uciderei celor 64 de deținuți politici dela Inchisoarea Militară Jilava și faptul de a fi plecat dela Inchisoarea Militară Jilava,

de a merge la Prefectura Poliției Capitalei, de a intra în arest cu voia șefului acestuia, de a intra în celula unde se aflau deținuții, în ceea ce privește uciderea comisarilor Ralet, Suciu și Voinescu, de către Gheorghe Crețu, Marcu Octavian și Pavel Grimalschi.

Având în vedere că în sarcina acuzatului Gheorghe Crețu, din instrucția urmată în cauză s'a stabilit că acesta în ziua de 5 Decembrie 1940 a lovit în așa mod pe deținutul Gh. Ghiță, aflat în arestul Prefecturii Poliției Capitalei, încât în urma acestor lovituri chiar în aceeași zi a decedat.

Având în vedere că această faptă prin ordinul de trimitere în judecată a fost încadrată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 470, 475 c. p.

Având în vedere că în conformitate cu dispozițiunile acestor articole, elementele constitutive ale infracțiunii sunt: un act material de lovirea persoanei comis cu intenție și ca rezultat această lovire să fi cauzat moartea victimei.

Având în vedere că în urma dovezilor administrate în cauză rezultă că acuzatul în ziua de 5 Decembrie 1940 a lovit în împrejurările expuse în relatarea faptelor din cuprinsul sentinței pe deținutul Gheorghe Ghiță,

Că acest fapt constituie elementul material al infracțiunii prev. de art. 470 c. p.

Având în vedere că din aceeași instrucție urmată în cauză rezultă că faptul a fost comis de acuzatul Gheorghe Crețu, cu voință și intenție, element dedus din modul cum a săvârșit infracțiunea punând pe alți tovarăși să imobilizeze pe victimă și aplicându-i repetate lovituri cu cravașa de cauciuc, pumni și picioare și în sfârșit că din probele administrate la dosar rezultă că victima a decedat la foarte scurt timp în urma loviturilor primite,

Considerând că astfel fiind, fapta acuzatului întrunește în totul elementele infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată în calificarea ce i s'a dat prin ordinul de trimitere.

Având în vedere că în sarcina acuzatului Marcu Octavian în urma instrucției urmată în cauză, s'a stabilit că

a luat parte în zilele de 21/23 Ianuarie 1941 la rebeliunea din această dată, participând la dezordinele dela Prefectura Poliției Capitalei.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată fapta acestuia, a fost calificată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 258, 259, 260 c. p.

Având în vedere că pentru existența acestei infracțiuni, în conformitate cu dispozițiunile legale, faptul trebuie să întrunească următoarele elemente: un act sau fapt de violență, sau de amenințare gravă contra autorității publice de natură a împiedica în orice mod activitatea autorității publice și intenția delictuoasă la comiterea acestuia.

Având în vedere că din probele administrate în cauză s'a dovedit că acuzatul Marcu Octavian, în ziua de 21—23 Ianuarie 1941, împreună cu alți indivizi au ocupat localul Prefecturii Poliției, baricadându-se și opunând rezistență armatei, stânjenind în acest fel activitatea autorității publice în acest local.

Având în vedere că acest fapt constituie elementul material al infracțiunii prev. de art. 258, 259 și 260 c. p., deoarece prin fapta sa care reprezintă și o violență și o amenințare gravă, împreună cu alți indivizi, a stânjenit activitatea autorității publice.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză se constată că faptul a fost comis de acuzat cu intenție și voință, care se deduce din modul cum s'a petrecut faptul, pregătirea în vederea rezistenței contra autorității, înarmarea, darea de ordine pentru a organiza rezistența, deși știa că această activitate nu era permisă și constituie o infracțiune penală.

Considerând că astfel fiind, faptul pus în sarcina acuzatului Marcu Octavian, de a fi participat în zilele de 21—23 Ianuarie 1941, la dezordinele din Prefectura Poliției Capitalei, întrunește în totul elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 258, 259 și 260 c. p., astfel cum a fost calificat și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată acuzatul Dumitru Anghel, zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, a fost trimis în judecată, că cu ocazia asa

sinatelor deținuților politici dela Inchisoarea Militară Jilava, la care a participat în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, împreună cu alții, a luat dela victima Virgil Diculescu un ceas și un inel.

Având în vedere că fapta acestui acuzat a fost calificată prin ordinul de trimitere în judecată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 525, al. 1, lit. b, c. p.

Având în vedere că în conformitate cu dispoz. art. 524 c. p. comite delictul de furt acela care ia un lucru mobil ce nu-i aparține, din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși.

Având în vedere că în conformitate cu dispoz. art. 525, al. 1 pt. b. furtul este calificat în cazul când se comite într'un cimitir, asupra unui obiect consacrat cultului sau aflat pe un cadavru.

Considerând că în conformitate cu dispoz. acestui articol, faptul ca să poată fi considerat ca o infracțiune, trebuie să întrunească un element material și unul intențional.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză s'a dovedit că ceasul și inelul ce s'au găsit la acuzatul Dumitru Anghel, zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, au aparținut victimei Virgil Diculescu, că aceste obiecte au fost luate victimei de acuzat, după săvârșirea asasinatelor în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, din celula închisorii Militare Jilava, unde se afla deținut.

Având în vedere că faptul inculpatului de a lua de pe cadavrul lui Virgil Diculescu din celula în care fusese asasinat, inelul și ceasul ce s'a găsit la el, de a-l purta și a pretinde că este al său, constituie elementul material al infracțiunii prev. de art. 525 al. 1 lit. b.

Având în vedere că acest fapt a fost comis de acuzat după cum s'a dovedit din cercetările făcute cu intenție și voință, elemente care se deduc din împrejurările în care a fost comis, coroborate cu manifestarea acestuia de voință, de a-și însuși obiectele atunci când a pretins celor ce l-au văzut cu ele, că-i aparțin, fiind cumpărate.

Considerând că astfel fiind, fapta dovedită ca comisă de acuzatul Dumitru Anghel de a lua inelul și ceasul

vietimei Virgil Diculescu de pe cadavrul acestuia, întrunește în totul elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 525, al. 1 lit. b, c. p. astfel cum a fost calificată și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și probele administrate s'a dovedit că acuzatul Ion Tănăsescu, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, fiind șeful arestului poliției sociale la Prefectura Poliției Capitalei, a introdus mai întâi în localul arestului și apoi în celulă unde se aflau comisarii Ralet și Suciu, pe asasinii acestuia, descuind și indicând pentru fiecare celulă în parte cine se află și ce calitate a avut și pentru ce trebuie ucis,

Că la fel a procedat la uciderea comisarului Paul Voinescu.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, fapta acestuia a fost calificată ca constituind infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 121 pt. 1, comb. cu art. 123 c. p., combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p.

Având în vedere că în conformitate cu art. 121 al. 1. complice este acela care cu intenție înlesnește, ușurează sau ajută la comiterea unei crime sau delict.

Având în vedere că în conformitate cu art. 123 din același cod, complicele se pedepsește cu aceeași pedeapsă, când și-a dat concursul în condițiile art. 121 la comiterea unei infracțiuni care interesează ordinea publică sau siguranța interioară a Statului.

Având în vedere că din dispozițiunile acestor articole pentru existența infracțiunii sunt necesare întrunirea următoarelor elemente: un act material din care să rezulte ușurarea, înlesnirea, sau ajutorul, la comiterea unei crime sau delict și intenția criminală sau delictuală la săvârșirea faptului material.

Considerând că faptele acuzatului Ioan Tănăsescu, de a deschide ușa arestului lui Gheorghe Crețu, Pavel Grimalschi și Marcu Octavian, de a indica celulele unde se aflau comisarii Ralet, Suciu și Voinescu, de a asista la uciderea acestora în calitatea sa de șef de arest, de a liniști garda militară care făcea de pază, spunându-le ca șef de arest, că nu se va întâmpla nimic, de a încheia proces-verbal de predare din arestul poliției pentru cer-

cetări a victimelor și nu de constatarea decesului acestora, constituie elementul material al infracțiunii prev. și pen. de art. 121 al. 1 c. p., deoarece aceste fapte ale acuzatului au înlesnit, ușurat și ajutat pe acuzații Paul Grimalschi, Gheorghe Crețu și Marcu Octavian în comiterea crimei de asasinat asupra comisarilor Ralet, Suciu și Voinescu.

Având în vedere că elementul intențional al infracțiunii se deduce din activitatea acuzatului Ioan Tănăsescu în a ușura, înlesni și ajuta la comiterea faptului material, din aceia că la venirea asasinilor la ușa arestului, garda militară refuzând accesul acestora în incinta arestului, chemat, după ce i s'a adus la cunoștință ce s'a întâmplat la Inchisoarea Militară Jilava și ce intenție au cei veniți, a deschis de bună voie și în cunoștință de cauză, atât ușa arestului, cât și ușa celulelor, indicând pentru fiecare persoană în parte pentru ce merită a fi ucis, precum și din faptul că posterior comiterii asasinatelor și ridicarea cadavrelor, acuzatul Ion Tănăsescu a luat măsurile ce le credea necesare, dresare de proces-verbal, spălatul sângelui, strângerea lucrurilor rămase dela victime, pentru a face astfel să dispară urmele infracțiunii pe care o înlesnise, ușurase și la comiterea căreia ajutase, fapt din care rezultă de asemenea că acuzatul își dădea seama că nu era permis să dea ajutorul său la comiterea de asasinate.

Considerând că astfel fiind, faptele puse și dovedite în sarcina acuzatului, după cum se arată în prima parte a sentinței, în expunerea faptică, întrunește în totul elementele infracțiunii prevăzută de art. 120, 123 c. p. comb. cu art. 494, al. 1 și 8, astfel cum au fost calificați și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că din instrucția urmată și dovezile administrate, s'a mai stabilit că în ziua de 5 Septembrie 1940, Ioan Tănăsescu și Nicolae Topliceanu, primul în aceeași calitate de șef de arest, iar cel de al doilea în calitate de comisar ajutor, au asistat la schingiuirea, dând ajutor și chiar lovind, a Plot. Ghiță Gheorghe, care după urma loviturilor primite dela Gheorghe Crețu, a decedat chiar în aceeași zi.

Având în vedere că această faptă imputată învinuiților Ioan Tănăsescu și Nicolae Topliceanu prin ordinul de trimitere în judecată a fost calificată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 121 al. 1 c. p. comb. cu 471 c. p.

Având în vedere că pentru existența acestei infracțiuni, în conformitate cu articolele mai sus menționate, sunt necesare întrunirea următoarelor elemente: existența unui fapt material, de a înlesni, ușura și ajuta în comiterea unei crime sau delict și intenția criminală sau delictuoasă la comiterea faptului material.

Având în vedere că faptul lui Ion Tănăsescu și Nicolae Topliceanu de a ține pentru a fi lovit și chiar personal lovind pe victima Plot. Ghiță Gheorghe, constituie elementul material al infracțiunii, pentru care au fost trimiși în judecată.

Având în vedere că la comiterea acestor fapte, după cum rezultă din probele administrate, atât acuzatul Ion Tănăsescu, cât și Nicolae Topliceanu au lucrat cu intenție și voință, dedusă din aceia că, cu bună știință, cunoscând că schingiuatorii comit un fapt nepermis și neamenos au participat totuși dând concursul lor.

Considerând că fapta la care acuzații au dat ajutorul a fost calificată ca o vătămare adusă integrității corporale.

Considerând că astfel fiind faptele dovedite în sarcina acuzaților întrunesc în totul elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 121 al. 1 c. p. comb. cu art. 471 c. p., astfel cum au fost calificate și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și probele administrate, s'a dovedit că acuzatul Nicolae Topliceanu, în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, a participat la ridicarea din arestul poliției sociale al Prefecturii Poliției Capitalei, a comisarului Ion Dumitrescu, care, urcat în mașină, a fost dus în pădurea Balota și împușcat, — și că în urma unor împrejurări fericite a scăpat cu viață;

Având în vedere că fapta inculpatului dovedită prin probele administrate, a fost calificată prin ordinul de

trimitere în judecată, ca întrunind elementul infracțiunii, prev. de art. 96, 97 c. p., comb. cu art. 464 al. 1, tentativă de asasinat;

Având în vedere că în conformitate cu art. 96 c. p., constituie tentativă hotărîrea luată de a comite o crimă sau delict, când a fost manifestată prin un început de executare și când actul nu și-a produs efectul;

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză s'a stabilit că ridicarea din arestul Prefecturii Poliției, transportarea cu automobilul în pădurea Balota, focurile de revolver trase în comisarul Ionel Dumitrescu, toate au fost săvârșite, cu scopul final de a suprima viața acestuia;

Având în vedere că din aceleași dovezi, rezultă că acest scop nu a fost ajuns, deoarece în urma îngrijirilor primite, comisarul Ionel Dumitrescu a scăpat cu viață;

Considerând că în conformitate cu dispoz. articolelor de mai sus, pentru ca faptul să poată primi calificarea de tentativă de asasinat, sunt necesare întrunirea a două elemente: unul material și altul intențional la comiterea unei infracțiuni la care nu s'a realizat scopul final;

Având în vedere că în speță, elementul material al infracțiunii imputată acuzatului Nicolae Topliceanu, consistă în ridicarea comisarului din arestul Prefecturii Poliției, pentru a fi transportat în pădurea Balota, spre a fi împușcat;

Că, elementul intențional al infracțiunii se deduce din aceia că acuzatul a săvârșit acest fapt cu intenția de a asasina pe Comisarul Ionel Dumitrescu, intenție care rezultă din circumstanțele de fapt expuse în prima parte a sentinței;

Considerând că astfel fiind, faptul dovedit în sarcina acuzatului întrunește în totul elementele infracțiunii, tentativa de asasinat prev. și pen. de art. 96, 97 c. p., comb. cu art. 464 al. 1 c. p., astfel cum a fost calificată și prin ordinul de trimitere în judecată;

Având în vedere că acuzatul Nicolae Topliceanu a fost trimis în judecată și pentru crima de asasinat, comisă asupra comisarului Alex. Davidescu, care, ridicat din

arestul Prefecturii Poliției, la aceeași dată și în aceleași condițiuni ca și comisarul Ionel Dumitrescu, a decedat în urma leziunilor căpătate prin împușcare în pădurea Balota;

Având în vedere că din probele administrate în cauză, arătate în prima parte a sentinței, nu s'a dovedit că la ridicarea acestuia din arestul Prefecturii Poliției Capitalei ar fi participat și acuzatul Nicolae Topliceanu;

Considerând că astfel fiind, este cazul ca pentru acest fapt în ceea ce îl privește, a se face aplicarea art. 320 al. 3 C. J. M.;

Având în vedere că acuzații Stelian Stănicel și Bădulescu Gheorghe, zis Gigi, au fost trimiși în judecată pentru faptul că au condus operațiile de ridicarea comisarilor Ion Dumitrescu și Alexandru Davidescu, dând dispoziții pentru imbarcarea lor în mașina care i-a dus în pădurea Balota, unde au fost împușcați, împușcare în urma căreia comisarul Alex. Davidescu a decedat;

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, fapta acestora a fost calificată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 121 al. 1, 123, 464 al. 1 și 8 c. p.;

Având în vedere că faptul acuzaților Stelian Stănicel și Bădulescu Gheorghe zis Gigi, primul în calitate de șef de Cabinet al Prefectului Poliției; cel de al doilea, comisar al Prefecturii Poliției Capitalei, de a fi dat dispoziție și asistat la imbarcarea pe planșeul Prefecturii Poliției Capitalei, în automobilul cu care au fost duși în pădurea Balota, comisarii: Ionel Dumitrescu și Alex. Davidescu, unde au fost împușcați, constituie elementul material al infracțiunii, prev. de art. 121 c. p., comb. cu art. 464 al. 1 și 8, deoarece prin acest fapt au ajutat, ușurat și înlesnit comiterea crimei de asasinat asupra persoanei comisarului Alexandru Davidescu;

Având în vedere că acest fapt a fost comis de acuzați cu intenție și voință, după cum rezultă din împrejurările în care l-au săvârșit, dedus din aceea că și primul și cel de al doilea știau că imbarcarea în mașină a comisarilor se făcea în scopul de a fi uciși și uzau de autoritatea ce o aveau în Prefectura Poliției, pentru a orga-

niza ridicarea victimelor, ușurând în acest mod comiterea infracțiunii;

Considerând că faptul atât în materialitatea lui, cât și ca manifestare de voință fiind pe deplin dovedit în sarcina acuzaților, aceștia au a-și primi pedeapsa prevăzută în calificarea dată faptului, prin ordinul de trimitere în judecată;

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză, s'a dovedit că acuzații Stelian Stănicel și Bădulescu Gheorghe, zis Gigi, în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, s'au prezentat la domiciliul d-lor: Gheorghe Tătăărăscu și M. Ghelmegeanu, împreună cu alții, unde, sub pretextul că trebuie să meargă la Prefectura de Poliție să dea o declarație, sub amenințarea revolverelor, contra voinței acestora, i-au ridicat, suit în mașină și transportat la Poliția Capitalei, fără a avea acest drept;

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, fapta acuzaților a fost calificată ca întrunind elementele infracțiunii prevăzută și pedepsită de art. 492 al. 1, 493 pt. 6 c. p.;

Având în vedere că în conformitate cu art. 492 c p., comite delictul de sechestrare de persoane, acela care, în mod ilegal, reține, deține, sechestrează sau în orice alt mod, privează de libertate o persoană, că în conformitate cu art. 493 al. 6, faptul comis prin întrebuințare de arme constituie o agravantă a infracțiunii prevăzută de art. 492 alin. 1.

Având în vedere că din împrejurările de fapt, se constată că acuzații s'au prezentat fără a avea drept, la domiciliul foștilor demnitari: Gheorghe Tătăărăscu și M. Ghelmegeanu și sub amenințarea revolverelor, i-a ridicat de acasă, ducându-i la Prefectura Poliției Capitalei;

Considerând că prin această faptă, acuzații au adus o atingere libertății personale a d-lor: M. Ghelmegeanu și Gh. Tătăărăscu, care constituie în același timp elementul material al infracțiunii;

Având în vedere că din împrejurările în care faptul a fost comis de acuzați, cu intenție, dedusă din modul în care s'au prezentat la domiciliul foștilor demnitari, invitarea sub amenințarea revolverelor de a părăsi domi-

ciliul, urcarea în automobil sub pază, conducerea la Prefectura Poliției Capitalei, sunt circumstanțe care duc la concluzia că acuzații, cu intenție, știind că ridicarea dela domiciliu a foștilor demnitari constituie un fapt penal, au persistat totuși la comiterea lui;

Considerând că astfel fiind, faptul dovedit în sarcina acuzaților întrunește în totul elementele infracțiunii prevăzută de art. 492 al. 1 și 493 al. 3, astfel cum a fost calificat și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că Constantin Dumitrescu, zis Constantin Dimitrescu, a fost trimis în judecată pentru faptul că în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, a transportat cu automobilul Prefecturii, învelite în păături, cadavrele comisarilor: Ralet, Suciș și Voinescu, asasinați în celulele arestului Prefecturii Poliției Capitalei, pentru a le arunca în pădurea Râioasa- Ilfov;

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, fapta acestuia a fost calificată ca întrunind elementele infracțiunii prevăzută și pedepsită de art. 284 pt. 3 și ultim, comb. cu art. 464 al. 1 și 8 c. p.;

Având în vedere că în conformitate cu dispoz. art. 284 al. 3, comite delictul de favorizarea infractorilor, acela care ascunde cadavrul unei persoane, victima unei crime sau delict;

Având în vedere că pentru existența acestei infracțiuni, sunt necesare întrunirea a două elemente: unul material și altul intențional;

Având în vedere că faptul acuzatului de a transporta învelit în păături cadavrele comisarilor: Ralet, Suciș și Voinescu în automobilul Prefecturii Poliției și de a le arunca în pădurea Râioasa, cadavre ale victimelor unui asasinat, constituie elementul material al infracțiunii;

Că acest fapt a fost comis de acuzat cu intenție, se deduce din aceea că, acesta, deși știa că aceste cadavre aparțin victimelor unei crime, totuși, pe ascuns le-a transportat în pădurea Râioasa, pentru a face ca să dispară urmele crimei ce fusese comisă, în loc de a raporta superiorilor săi;

Considerând că, astfel fiind, faptul săvârșit și dovedit în sarcina acuzatului, întrunește în totul elementele

infrațiunii prev. și pen. de art. 284 pt. 3 și ultim, combinat cu art. 464 al. 1 și 8 c. p., astfel cum a fost calificat și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că învinuitul Dragomir Nicolae a fost trimis în judecată pentru faptul că în ziua de 27 Noembrie 1940, împreună cu alții, s'a prezentat la domiciliul foștilor demnitari ai Statului: Constantin Argetoianu, fost prim-ministru; Constantin Ilasievici, pe care i-a ridicat și transportat la Prefectura Poliției, sub amenințarea revolverelor;

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, fapta acestuia a fost calificată, ca întrunind elementele infrațiunii prev. și pen. de art. 492, 493 al. 6 c. p.;

Având în vedere că în conformitate cu art. 492, c. p., comite delictul de sechestrare de persoane acela care, în mod ilegal: reține, deține, sechestrează sau în orice alt mod, privează de libertate o persoană;

Că, în conformitate cu dispoz. art. 493 al. 6, faptul comis în condițiile art. 492, prin întrebuințare de arme, constituie agravanta acestuia;

Având în vedere că în speță faptul de a fi ridicat dela domiciliu și transporta sub amenințarea revolverului pe d-nii: Constantin Argetoianu și Constantin Ilasievici, la Prefectura Poliției Capitalei, fără a avea acest drept, constituie elementul material al infrațiunii, prev. și penat. de art. 492, 493 al. 6 c. p., deoarece prin acest fapt acuzații au privat de libertate pe foștii demnitari;

Având în vedere și împrejurările de fapt în care învinuitul a comis faptul material, prezentarea la domiciliu, invitarea sub amenințare de a părăsi domiciliul, urcare în automobil sub pază, amenințarea cu revolverul, spre a conduce automobilul la Prefectura de Poliție în loc de domiciliul Subsecretarului de Stat dela Interne, după cum fusese hotărât, rezultă că învinuitul a comis această faptă, cu intenție, știind că nu este permis de a o comite;

Considerând că astfel fiind, faptul dovedit în sarcina numitului întrunește în totul elementele infrațiunii prev. și pen. de art. 492, comb. cu art. 493 al. 6 și pedep-

sită de art. 493 al. 1 c. p., astfel cum a fost calificat prin ordinul de trimitere în judecată;

Având în vedere că același învinuit a fost trimis în judecată pentru faptul că în ziua de 5 Decembrie 1940, a condus mașina care a transportat cadavrul plot. Gheorghe Ghiță, victima unei infracțiuni, din Prefectura Poliției Capitalei, aruncându-l în pădurea Râioasa;

Având în vedere că acest fapt a fost încadrat prin ordinul de trimitere în judecată ca constituind infracțiunea prevăzută de art. 284 al. 3 c. p.;

Având în vedere că acest fapt, prin probele administrate în cauză, atât în cursul instrucțiunii, cât și în ședința publică, nu a putut fi dovedit că ar fi fost comis de învinuit;

Considerând că astfel fiind, este cazul a se face în ceea ce privește pentru acest fapt aplicarea art. 32° al. 3 C. J. M.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată Chircor Garabet Malcasian, zis Grigore, a fost trimis în judecată pentru că în ziua de 27 Noembrie 1940, sub amenințarea revolverelor, a pătruns în locuința d-lor: Constantin Argetoianu și Mareșal Ilasievici, i-a ridicat, suit în automobil, și sub amenințare i-a dus la Prefectura de Poliție a Capitalei, fără a avea acest drept, de unde au fost secși de d-l Subsecretar de Stat Alex. Riosianu;

Având în vedere că acest fapt, prin ordinul de trimitere în judecată a fost calificat ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 492, 493 al. 6 c. p.;

Având în vedere că în conformitate cu dispoz. art. 492 c. p., acela care deține, sau sechestrează în mod ilegal, sau în orice alt mod privează de libertate o persoană, comite delictul de sechestrare de persoană;

Având în vedere că în conformitate cu art. 493 al. 6 c. p., constituie o agravantă a delictului prev. de art. 492 c. p., când aceasta s'a comis cu întrebuințare de armă;

Considerând că în conformitate cu dispoz. acestor articole, elementele constitutive ale delictului sunt: un act material, din care să rezulte privarea în mod ilegal de

libertatea unei persoane, comis prin întrebuințare de armă și intenția delictuoasă la comiterea acestuia;

Având în vedere că elementul material al infracțiunii pus în sarcina învinutului Chircor Garabet Malcasian, constă în aceea de a ridica pe foștii demnitari ai Statului dela domiciliile lor, sub amenințarea revolverului și ducerea lor la Prefectura Poliției Capitalei, privându-i în acest mod de libertate, fapt care nu s'a dovedit că ar fi fost săvârșit în executarea unei dispoziții legale, ci din contră, în ceea ce privește sechestrarea d-lui Constantin Argetoianu, chiar contra ordinului expres al superiorului său;

Având în vedere că elementul intențional la comiterea faptului rezultă din aceea că învinutul l-a săvârșit cu intenție și voință, dedus din modul în care s'a prezentat la domiciliul celor ridicați, din mijloacele întrebuințate, din felul cum s'a comportat pentru a reuși această sechestrare, împrejurări care evidențiază că învinutul își dădea seama că comite un delict și care, totuși, persista în aducerea lui la bun sfârșit cu voință și intenție;

Considerând că astfel fiind, din punctul de vedere al codului penal, fapta comisă de învinuit întrunește în tot elementele infracțiunii prevăzută și pedepsită de art. 492, 493 al. 6, astfel cum a fost calificată prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, învinutul Chircor Garabet Malcasian zis Grigore, a fost trimis în judecată și pentru faptul de dezertare pe un teritoriu aflat sub stare de asediu;

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și din foaia matricolă a învinutului aflată la dosar, se stabilește că acesta la data de 1 Noemvrie 1940 a părăsit cazarma Reg. 21 Inf., unde era soldat în termen, fără voie,

Că a fost dat lipsă la apel, iar în ziua de 5 Noemvrie 1940, dezertor,

Că, în această situație, a stat până în ziua de 23 Ianuarie 1941, când a fost arestat și adus la cazarmă de forța publică.

Având în vedere că prin I. D. R. Nr. 1.915 din 1941,

toate faptele de dezertare, comise anterior acestei date, au fost amnestiate;

Considerând că astfel fiind, este cazul ca pentru acest fapt, făcându-se aplicarea art. 4 din codul de procedură penală, să se înceteze urmărirea.

Având în vedere că învinuiții Iordache Panait, Stancu Ion și Russe Ion, au fost trimiși în judecată pentru faptul că împreună cu alții, în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, s'au prezentat la domiciliile foștilor demnitari ai Statului și sub amenințarea revolverelor i-au ridicat în automobile și i-au dus la Prefectura Poliției Capitalei.

Având în vedere că fapta acestora a fost calificată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 492 al. 1, 493 al. 6 c. p.

Având în vedere că faptul inculpaților, de a se prezenta la domiciliul d-lor Gheorghe Tătăărăscu și Mihail Ghelmegeanu de a-i ridica dela domiciliu sub amenințarea revolverului, fără a avea acest drept, constituie elementul material al infracțiunii prev. și pen. de art. 492, 493 al. 6 c. p., deoarece prin acest procedeu au atins libertatea persoanei acestora.

Având în vedere că această faptă datorită mijloacelor întrebuintate de învinuiți, precum și din întreaga lor atitudine și activitate, rezultă că a fost comisă cu intenție și voință, știind că prin comiterea ei înfrâng o dispoziție a legii penale;

Considerând că astfel fiind, din probele administrate stabilindu-se că inculpații au comis în adevăr infracțiunea pusă în sarcina lor, aceasta întrunește în totul elementele prevăzute de art. 492, 493 al. 6 c. p., astfel după cum a fost calificată și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză s'a dovedit că acuzații: Ieremia Șocariciu, Ovidiu Găină și Gheorghe Stoia, în noaptea de 28 Noemvrie 1940, au pătruns în localul Ministerului de Interne, unde se aflau găzduiți foștii demnitari ai Statului, în contra persoanei cărora în cursul zilei precedente se săvârșise o serie de acte samavolnice din partea membrilor poli-

ției legionare, fapt ce determinase pe d-l Subsecretar de Stat dela Interne să-i găzduiască sub pază, pentru a le pune în siguranță vieța, fiind înarmați, împreună cu alții, după ce tăiaseră comunicațiile telefonice și imobilizase garda militară, au încercat ca prin amenințări să pătrundă în camera unde foștii demnitari se odihneau pentru a dispărea în momentul în care forța militară cerută în ajutor a intrat în Minister.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, fapta acuzaților a fost calificată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 96, 97 c. p., comb. cu art. 463, 464 al. 1 și 8, tentativă de asasinat asupra mai multor persoane, cu aceeași ocazie.

Având în vedere că, în conformitate cu art. 96 c. p., constituie tentativa de crimă sau delict, hotărîrea manifestată prin începerea unui act de executare a crimei sau delictului și când acel act a fost întrerupt sau nu și-a produs efectul;

Având în vedere că în conformitate cu dispozițiunile aceluiași articol, elementele necesare pentru existența infracțiunii sunt unul de ordin material și altul de ordin intențional,

Având în vedere că în ceea ce privește faptul învinuiților: Ieremia Șocariciu, Ovidiu Găină și Gheorghe Stoia, dovedit în sarcina acestora de a fi intrat în localul Ministerului de Interne în noaptea de 27/28 Noemvrie 1940, înarmați, după ce tăiaseră firele telefonice, încercând să pătrundă mai întâiu sub o formă amabilă și nereușind, trecând la amenințări, în camera unde se refugiaseră sub pază foștii demnitari ai Statului, somând pe cei ce se baricadaseră să le deschidă ușa și nepărăsind localul și atitudinea agresivă, decât la apariția gărzii militare, trimisă în ajutor, constituie elementul material al infracțiunii ce li se pune în sarcină;

Considerând că din atitudinea și comportarea învinuiților, atât în timpul comiterii faptului, cât și posterior, rezultă că la comiterea ei învinuiții au lucrat cu intenție și voință, în hotărîrea de a comite crimă de asasinat asupra persoanei acelora adăpostiți în localul Minis-

terului de Interne, crimă care nu a putut fi împiedicată, decât datorită rezistenței celor vizați și intervenției armatei;

Că hotărîrea de a comite crima de asasinat se deduce și din aceea că învinuiții în timpul nopții, înarmați, după ce luaseră măsuri pentru facilitarea pătrunderii în local și a dispariției lor, știind calitatea celor ce se aflau în biroul Subsecretarului de Stat, precum și scopul în care fuseseră aduși, au încercat insistând și amenințând la oră nepotrivită, fără niciun motiv mărturisit, a intra în camera acestora deși aveau posibilitatea să le facă orice comunicare, chiar cea mai confidențială, sălile Ministerului fiind absolut pustii;

Considerând că astfel fiind, fapta acuzaților întrunește în totul elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 96 și 97 c. p., comb. cu 463, 464 al. 1 și 8 c. p., astfel cum a fost calificată și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că Teodor Djonat a fost trimis în judecată pentru infracțiunea prev. și pen. de art. 315, 492, 493 al. 6 c. p. și 286 c. p., asociație pentru comitere de crime și delictе, sechestrare de persoană cu întrebuințare de armă, favorizarea infractorilor prin nedenunțarea lor;

Având în vedere că în urma probelor administrate în cauză, nu s'a putut dovedi în sarcina acestui învinuit niciun fapt din care să rezulte că în adevăr s'a asociat cu alții, cu intenția culpabilă pentru comitere de crime sau delictе;

Că din aceleași dovezi administrate în cauză, s'a stabilit că acesta, în calitatea sa de comisar în Prefectura Poliției Capitalei, a luat parte la ridicarea dela domiciliu a foștilor demnitari;

Considerând că din modul cum s'a dovedit că a participat la ridicarea acestora, nu rezultă însă că învinuitul la săvârșirea faptului a avut știință de finalitatea criminală a celor cu care a participat, ci din contră, a comis acest fapt în credința că ridicarea foștilor demnitari se

lua ca o măsură dată pe cale erarhică și executată cu consimțământul victimelor, pentru a le salva viața.

Având în vedere că același învinuit Teodor Djonat a fost trimis în judecată pentru infracțiunea prev. și pen. de art. 286 c. p.

Având în vedere că faptul calificat ca atare este acela că luând cunoștință de schingiuirea detectivului Tălăngescu Gheorghe, care a avut loc chiar în biroul său, nu a adus cazul la cunoștința autorității, față de care acesta avea îndatorirea în calitatea sa de funcționar public în Prefectura Poliției.

Având în vedere că din martorii audiați în cauză, rezultă că la data când a fost schingiuit în Prefectura Poliției Capitalei, agentul Tălăngescu Gheorghe, învinuitul Teodor Djonat nu era încă numit funcționar în Prefectură și tocmai în aceeași zi venise la chestorul Ilie Stângă pentru a-i solicita o slujbă în poliție și că abea ulterior a fost numit comisar în Prefectura Poliției Capitalei;

Că din aceleași probe și mai ales în propria declarație a victimei Tălăngescu Gheorghe, se stabilește că de schingiuirea sa au luat cunoștință chiar atunci și alți funcționari superiori din Poliție și că învinuitul care întâmplător a asistat la lovirea victimei Gheorghe Tălăngescu, i-a adus, cumpărând medicamente și i-a dat îngrijire;

Considerând că astfel fiind, învinuitul urmează a fi declarat neculpabil din lipsa dovezii precise că în calitatea sa de funcționar public a luat cunoștință de existența infracțiunii comisă asupra victimei Gheorghe Tălăngescu și nu a adus-o la cunoștință superiorilor săi cu intenția de a favoriza pe infractori.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, Sundi Pandele a fost trimis înaintea instanței pentru faptul că ar fi săvârșit infracțiunea prev. și pen. de art. 315 c. p. — 494, 493 al. 6 c. p. — asociere pentru comitere de crime sau delictе, sechestrare de persoane prin întrebuințare de armă.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză și

probele administrate, nu s'a putut stabili că în adevăr învinuitul Sundi Pandele s'ar fi asociat cu alții, cu intenția culpabilă pentru comitere de crime sau delictе.

Având în vedere pe de altă parte că din instrucția urmată în cauză și din cercetările făcute, s'a stabilit că învinuitul Sundi Pandele a participat la ridicarea dela domiciliu a foștilor demnitari;

Având în vedere că pentru acesta ca și pentru Teodor Djonat, din probele administrate, nu s'a putut stabili că participarea sa a fost cu intenție culpabilă, cunoscând finalitatea delictuală a celor pe care îi întovărășea, fiind în buna lui credință convins că în adevăr măsura era luată cu respectul legii, în interesul și cu consimțământul celor vizați pentru siguranța persoanei și vieții acestora.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, Ilie Stângă a fost trimis înaintea instanței, învinuit de faptul că în dimineața zilei de 27 Noemvrie 1940, a dat ordin în calitate sa de chestor de poliție, pentru ridicarea dela domiciliu a foștilor demnitari, fapt care a fost adus la îndeplinire în modul și de cei arătați în expunerea faptică din cuprinsul sentinței.

Având în vedere că această faptă a fost calificată prin ordinul de trimitere în judecată ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 120 c. p., comb. cu art. 492, 493 al. 6 c. p. și art. 315 c. p., instigare la comiterea delictului de asociere în vederea săvârșirii de crime și delictе și sechestrare de persoane prin întrebuințare de arme.

Având în vedere că din examinarea dovezilor dela dosar și efectuate în cauză, se dovedește că învinuitul Ilie Stângă, chestor la Poliția Prefecturii Capitalei, în urma consfăturii cu fostul Prefect Ștefan Zăvoianu asupra modului cum s'ar putea asigura persoana foștilor demnitari în urma evenimentelor petrecute la Jilava, la sugestia acestuia și în urma însărcinării date, a trimis la domiciliile foștilor demnitari, echipe de funcționari ai Prefecturii pentru a invita pe aceștia la Prefectura de Poliție;

Având în vedere că din întreaga activitate desfășurată cu această ocazie, nu s'a putut dovedi că bănuitul ar fi cooperat, instigând ca ridicarea foștilor demnitari să se facă cu forța și sub amenințarea armei.

Considerând că astfel fiind, fapta pusă în sarcina învinutului Ilie Stângă, fiind comisă fără nicio intenție culpabilă și în executarea ordinului primit dela superiorul său, a cărui intenție se pare că nu o cunoștea, este cazul a se face în ceea ce îl privește, pentru acest fapt, aplicarea art. 320 al. 3 C. J. M.

Considerând că aplicarea acestui text se impune, deoarece în cursul instrucției s'a dovedit că învinutul în calitate sa, nu aproba nici samavolniciile și nici activitatea delictuală sau criminală a colegilor săi, subalterni ai Prefectului Ștefan Zăvoianu, ci din contră, atunci când a avut ocazie și-a dat toată silința de a le înlătura,

Că acest lucru s'a petrecut, după cum s'a dovedit, cu agentul Tălăngescu Gheorghe, căruia i-a scăpat vieța în noaptea de 26 Noemvrie 1940, cu ziaristul Tăslăuanu Gheorghe, pe care l-a scăpat și l-a îngrijit de leziunile căpătate în urma schingiuirilor ce le suportase dela membrii așa zisului birou 2 al poliției legionare.

Având în vedere că prin același ordin de trimitere în judecată, Alexandru Pană este învinuit că în ziua de 21 Noemvrie 1940, împreună cu alții a arestat, întrebuintând violența, din stradă, pe detectivul Gh. Tălăngescu în contra căruia nu fusese lansat mandat de arestare și nici nu era urmărit pentru vreun fapt penal care ar fi dat dreptul să fie reținut, ocazie în care l-a lovit și maltratat în arestul Poliției Capitalei, împreună cu alții, producându-i o vătămare gravă a sănătății, deoarece în urma acestor maltratări a vărsat sânge.

Având în vedere că prin ordinul de trimitere în judecată, acest fapt al învinutului a fost calificat ca întrunind elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 492, 493 pt. 1 c. p.

Având în vedere că în conformitate cu art. 492 c. p., săvârșește delictul de sechestrare de persoană, acela care

în mod ilegal deține, sechestrează sau în orice alt mod, privează de libertate o persoană,

Că în conformitate cu art. 493 al. 1 c. p., când în urma faptului săvârșit în condițiile art. 492 c. p., fie cu ocazia cercetării, fie în timpul deținerii, s'a adus o vătămare gravă a sănătății sau integrității corporale, sau s'a întrebuițat violență și tortură, constituie agravanta delictului prevăzut de art. 492 c. p.

Având în vedere că arestarea agentului Gh. Tălăngescu de către învinuitul Alexandru Pană, fără a avea vreun drept legal de a-l reține, de a-l depune în arestul Prefecturii Poliției, întrebuițând violență, lovindu-l atât cu ocazia arestării, cât și în cursul deținerii, aducându-i o gravă vătămare a sănătății, constituie elementul material al infracțiunii prev. și pen. de art. 942, 493 al. 1 c. p.;

Având în vedere că împrejurările în care s'a săvârșit fapta, arestarea în plină stradă, întrebuițând violență și fără a avea ordin sau formă legală, rezultă că la comiterea lui inculpatul Alexandru Pană a lucrat cu voință și intenție, voință și intenție delictuoasă, dedusă din aceea că inculpatul deși știa că comite un delict neavând formele legale pentru a reține și deține pe Gh. Tălăngescu, totuși a continuat la săvârșirea lui;

Considerând că astfel fiind, fapta imputată inculpatului întrunește în totul elementele infracțiunii prev. și pen. de art. 492, 493 al. 1 c. p., așa cum a fost calificată și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că învinuitul Alexandru Pană a fost trimis în judecată și pentru infracțiunea prevăzută și penată de art. 297 al. 1 cod penal;

Având în vedere că faptul calificat ca atare este acela că, în ziua de 1 Martie 1941, fiind arestat, în vederea cercetărilor și adus sub pază militară, la cabinetul 2 instrucție C. M. C., împreună cu alți deținuți, s'a desprins din grupul acestora și amestecându-se prin lumea ce era pe sala Tribunalului Militar, a reușit să scape de sub paza militară, evadând și că ulterior a fost

prins de agenții poliției, la domiciliul avocatului Cezar Ionescu, care îl găzduise.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiunile art. 297 al. 1 cod penal, acela care fiind internat în mod legal, sau în curs de cercetare arestat, evadează, comite delictul de evadare.

Având în vedere că faptul de a fi fugit, în ziua de 1 Martie 1941, de sub escorta care îl conducea la cabinetul de instrucție, fiind cercetat și arestat, întrunește în totul elementele infracțiunii prevăzută și penată de art. 297 al. 1 cod penal;

Având în vedere că, din împrejurările de fapt, în care inculpatul Alexandru Pană a fugit de sub escortă, rezultă că acesta la săvârșirea acestui fapt a lucrat cu intenție, dedusă din aceea că știa că nu are dreptul de a pleca de sub escortă, precum și din faptul că în urmă s'a ascuns și nu a fost găsit decât de forța publică,

Considerând că astfel fiind, faptul pus în sarcina inculpatului și dovedit a fi comis de acesta, întrunește în totul elementele infracțiunii prevăzute și penate de art. 297 al. 1, cod penal, astfel cum a fost calificat și prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că acuzatul Constantin Orășanu a fost trimis în judecată pentru faptul prevăzut și penat de art. 284 pt. 1 și art. 286 cod penal.

Având în vedere că, din instrucția urmată în cauză și probele administrate în cauză, faptele puse în sarcina acestuia și calificate ca atare, după cum s'a expus în partea primă a sentinței, nu s'au dovedit unele că au fost comise de acuzat, iar altele că întrunesc elementele vreunei infracțiuni, ci cel mult un exces de zel în îndeplinirea atribuțiilor ce-i fuseseră încredințate, în scopul de a se putea menține în postul ce-l ocupa la Prefectura Poliției Capitalei, sub acel regim politic, sau pentru a obține chiar o avansare,

Considerând că, astfel fiind, este cazul, în ceea ce îl privește, pentru aceste fapte, să se facă aplicarea art. 320 al. 3, C. J. M.

Având în vedere că, acuzatul Ștefan Zăvoianu a fost trimis în judecată, faptele comise de acesta și arătate

În expunerea faptică a sentinței, ca întrunind elementele infracțiunii prevăzută și penată de art. 120 cod penal, combinat cu art. 464 pt. 1 și 8, cod penal.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiunile art. 120 cod penal, instigator este acela care determină cu intenție pe altul la comiterea unei crime sau delict.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiunile art. 2 al aceluiași articol, instigatorul se pedepsește ca și autorul.

Având în vedere că în conformitate cu dispozițiunile art. 120 cod penal, sunt necesare pentru existența infracțiunii prevăzută de acest articol, întrunirea a două elemente, — unul de ordin material și altul de ordin intențional.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză s'a dovedit, după cum s'a arătat în cursul sentinței, că acuzatul Ștefan Zăvoianu, în calitatea sa de prefect al Poliției Capitalei, a pregătit, a îndemnat și înarmat pe asasinii celor 64 deținuți, dela Prefectura Poliției Capitalei, — numind în Prefectura Poliției Capitalei, agenți recrutați din poliția legionară, participând la arestarea ilegală a unor persoane din acelea care au fost închise la Inchisoarea Militară Jilva, făcând toate manoperele pentru a menține întregul lot al celor arestați, contra dispozițiunilor date de organele legale superioare, atitudinea față de persoana deținuților, față de rudele deținuților, indemnul dat membrilor gărzii legionare de a suprima pe deținuții politici, înarmarea gărzilor legionare, neluarea nici unei măsuri pentru identificarea asasinilor, deși avea această calitate, căutând din contră, să întârzie urmărirea lor, prin interzicerea de a fi anunțate autoritățile competente, negând, în fața autorităților superioare existența asasinatelor dela Prefectura Poliției Capitalei, deși avea perfect cunoștință de ele, toate fapte care constituiesc elementul material al infracțiunii prevăzută și penată de art. 120, 463, 464 al. 1 și 8, cod penal,

Având în vedere că din probele administrate la dosar, rezultă că aceste fapte au fost comise de acuzatul Ștefan Zăvoianu, cu intenție și voință de a instiga pe

subalternii săi la comiterea crimei de asasinat, intenție care se deduce din aceea că în calitatea pe care o avea, știa că nu este permis a îndemna pe altul la comitere de crime,

Considerând că astfel fiind, faptele puse în sarcina acuzatului Ștefan Zăvoianu și dovedite a fi săvârșite de acesta, întrunesc în totul elementele infracțiunii prevăzută și penată de art. 120 cod penal, combinat cu art. 464 al. 1 și 8, astfel cum au fost calificate prin ordinul de trimitere în judecată.

Având în vedere că acuzații: Traian Boeru, Ioan Tucan, Dacu Tudor, Iacobuță Ștefan, Dimitrie Grozea, Romulus Opreș, Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, Sauciu Vanghele, Crețu Gheorghe, Marcu Octavian, Savu Constantin, Tudor Nicolae, Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, Ioan Tănăsescu, Nicolae Topliceanu, Stelian Stănicel, Gheorghe Bădulescu zis Gigi, Dragomir Nicolae, Grigore Malcasian, Iordache Panait, Stancu Ion, Russe Ion, Ieremia Șocariciu, Ovidiu Găină, Gheorghe Stoia, Pană Alexandru, au fost trimiși în judecată pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 315 al. 1 teza II, c. p.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiunile art. 315 cod penal, constituie delictul de asociație contra liniștei publice, simplul fapt al asocierii, în scopul de a prepara sau executa crime sau delict, ori chiar numai o crimă sau un delict determinat, contra vieții, integrității corporale, libertății persoanelor, ori contra bunurilor, ori care ar fi durata asociației și numărul membrilor ei și orice înțelegere stabilită în același scop.

Având în vedere că din instrucția urmată în cauză rezultă din complexul faptelor puse în sarcina acuzaților și a dovezilor administrate în cauză, că aceștia pentru asasinarea deținuților politici dela Jilava, comisarilor dela Prefectura de Poliție și a profesorilor: Nicolae Iorga și Virgil Madgearu, precum și sechestrarea foștilor demnitari, schingiuirea lui Tălăngescu, uciderea lui Gheorghe Ghiță, tentativa de asasinat în contra

demnitarilor găzduiți la Ministerul de Interne, au fost comise în urma unei înțelegeri prealabile între făptași, în scopul de a comite crime și delictе, deoarece s'a dovedit existența unei asociații, din care făceau parte toți acuzații, — care aveau un caracter omogen, o mentalitate unitară și năzuinți comune, s'a dovedit că aceștia fuseseră înțeleși între ei cu știința faptelor ce urmăresc, pentru îndeplinirea unui anumit program, răzbunarea contra tuturor acelor care prigoniseră sau manifestaseră idei contrare mișcării politice din care făceau parte,

Că toate faptele s'au desfășurat după o organizare minuțioasă, atât posterior consumării lor, cât și anterior, având un comandant care avea inițiativa și care diviza atribuțiunile după un plan bine stabilit,

Având în vedere că, din aceeași instrucție urmată în cauză, rezultă că autorii crimelor și delictelor trimiși în judecată, au comis în prealabil infracțiunea prevăzută de art. 315 și ulterior au trecut la săvârșirea crimei și delictelor la comiterea cărora s'au asociat.

Având în vedere că, din aceeași instrucție și dovezi, urmate în cauză, se deduce că toți acuzații s'au asociat pentru comitere de crime și delictе, pe care le-au adus în parte, la bun sfârșit, cu intenție, dedusă din modul cum s'a organizat, pregătirile ce le-au făcut, atât pentru comiterea faptelor, cât și pentru a ascunde ulterior săvârșirea acestora autorităților.

Considerând că astfel fiind, acuzații de mai sus, fiind dovedită întreaga lor activitate desfășurată în scopul de a comite crime și delictе, se fac vinovați de infracțiunea prevăzută și penată de art. 315 al. 1 teza II, cod penal.

Având în vedere că, în ceea ce privește acuzatul Ștefan Zăvoianu, acesta a fost trimis în judecată pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 315 cod penal, combinat cu art. 249 din același cod.

Având în vedere că, în conformitate cu dispozițiunile acestui ultim articol, funcționarii publici, în afară de cazul în care legea stabilește pedepse speciale pentru crime ori delictе, la care au participat și pe care, în

virtutea funcțiunii lor, erau datori a le preveni, împiedeca, descoperi sau urmări, se pedepsesc cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acele infracțiuni, putându-se adăuga la pedeapsă un spor până la 5 ani pentru crimă și 3 ani pentru delict.

Având în vedere că, pentru infracțiunile prevăzute și penate de art. 315, 120, combinat cu art. 463, 464 c. p., comise de acuzatul Ștefan Zăvoianu, prin dispozițiile acestor texte, nu se prevede o pedeapsă specială, când infracțiunile sunt comise de un funcționar public,

Că acuzatul, în calitate sa de prefect al Poliției Capitalei, era dator a preveni, împiedeca, descoperi și urmări tocmai infracțiunile ce însuși a săvârșit,

Că în această situație, este deci cazul, în ceea ce îl privește, a se face aplicarea art. 249 cod penal, majorându-i-se pedeapsa.

Având în vedere că acuzații participanți la asasinatele dela Inchisoarea Jilava, din arestul Prefecturii Poliției Capitalei, de pe șoseaua națională București-Ploiești, asasinarea profesorilor Nicolae Iorga și Virgil Madgearu, au fost trimiși în judecată cu încadrarea că fapta lor intră în prevederile art. 597 cod penal, combinat cu jurnalele Consiliului de Miniștri din 24 Mai 1938, 24 Mai 1940 și art. 2 din decretul-lege Nr. 236 din 1941,

Că aceeași încadrare privește și pe acuzații care au cooperat la tentativa de asasinat din noaptea de 26/27 Noemvrie, în arestul Prefecturii Poliției Capitalei, precum și tentativa de asasinat din noaptea de 27/28 Noemvrie 1940 la Ministerul de Interne, ca și pe instigatorii și complicii la aceste asasinate.

Având în vedere că această încadrare impune examinarea mobilului determinant în acțiunea criminală a acuzaților, în raport cu noțiunea de asasinat politic, prevăzut în art. 597 cod penal și jurnalele Consiliului de Miniștri, în vigoare la data consumării faptelor, precum și în raport cu prevederile art. 2 din decretul-lege Nr. 236 din 1941 și a jurnalului Consiliului de Miniștri din 24 Mai 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 112.

Considerând că nu există o deosebire intrinsecă între

infracțiunile de drept comun și infracțiunile politice, prevăzute de vreun text pozitiv de lege, deoarece oricând o infracțiune de drept comun poate deveni politică, numai unor circumstanțe de speță,

Că aceste circumstanțe de speță sunt de ordin obiectiv, subiectiv și mixt.

Considerând că din punct de vedere al criteriului obiectiv, trebuie a se avea în vedere natura interesului juridic pe care infracțiunea îl vatămă sau amenință, — în sensul periclitării siguranței Statului, așezării politice, exercițiul drepturilor politice, sau intereselor strâns legate cu ordinea și siguranța Statului.

Considerând că din punct de vedere al criteriului subiectiv, urmează a se ține seamă de intenția infractorului raportată la cauza și scopul care au determinat actul material.

Că în fine, în ceea ce privește criteriul mixt, urmează a se avea în vedere atât circumstanțele obiective, cât și circumstanțele subiective, în raport cu timpul, locul, starea generală de spirit în momentul comiterii faptului și finalitatea acțiunii, elemente de natură să servească la caracterizarea infracțiunii.

Considerând că în speță, circumstanțele în care s'au săvârșit faptele, situația și calitatea victimelor, precum și a subiecților active ale infracțiunii, impun criteriul de determinare a infracțiunii,

Considerând că din acest punct de vedere, actele săvârșite de către acuzați, prin natura lor, au vătămat și amenințat complexul de interese legate de siguranța Statului, ordinea politică și normala funcționare a puterilor de Stat,

Că aceasta se desprinde din următoarele: victimele numai în parte se aflau deținute sub formă legală, dar și acestea chiar sub privegherea și jurisdicția unor instanțe speciale, constituite anume pentru a garanta o justă aplicațiune a legii, în raportul de vinovăție a fiecăruia, pentru activitatea politică din trecut,

Că, celelalte victime se aflau deținute sau sechestrate prin abuzul poliției legionare și în afara oricărei forme de procedură legală, împrejurare datorită căreia s'a pu-

tut constata că de pe urma unor confuzii de nume și a unor răzbunări personale ale ofițerilor de poliție legionară, ca urmare a divergențelor politicii din trecut, li s'a răpit mai întâiu libertatea și în cele din urmă, viața,

Că parte din cei uciși în noaptea de 26/27 Noemvrie 1940, cei uciși în ziua de 27 Noemvrie 1940 și cei asupra cărora în noaptea de 28 Noemvrie 1940 s'a încercat suprimarea vieții, erau foști înalți demnitari ai Statului și că dintre aceștia, cei rămași în viață, dătoresc acest lucru numai unei simple întâmplări,

Că în asemenea situații, ordinea și siguranța publică au fost direct și imediat turburate,

Că în special, organul legal chemat a asigura deasupra patimilor rezultate din efervescența momentului politic ideia supremă de justiție, a fost anihilată în activitatea sa.

Că dată fiind categoria cetățenilor care au fost încarcerați și pe urmă uciși și care au jucat un rol politic în trecut, dovedește intenția acuzaților de a suprima pe aceia care erau adversari ideii și metodei politice pe care o manifestau,

Că sub aceste aspecte caracterizat, în speță, specificul finalității urmărit de acuzat la comiterea asasinatelor, acestea fără posibilitate de dubiu au un caracter politic,

Că acest lucru este dovedit prin însăși mărturisirea acuzaților principali: Gheorghe Crețu, C. Savu, Marcu Octavian, care, atât în declarațiile date la instrucție, cât și în ședința publică, mărturisesc că au hotărât asasinatul acelor care în trecut avuseseră o activitate politică contrară ideii legionare, sub care prigoniseră pe partizanii acestei idei, în scop de a se răzbuna, dar în același timp, pentru a distruge pe toți aceia care ar mai fi putut, trăind, să le fie protivnici,

Considerând că așa fiind, în speță, acuzații având ca mobil la săvârșirea infracțiunilor calificate asasinat, tentativă de asasinat, instigare și complicitate la asasinat, scop politic, are a se face în cauză aplicarea art. 597 C. P., articol cu care au fost trimiși în judecată prin ordinul de trimitere Nr. 25.583 din 1941 și Nr. 192 din 30

Iunie 1941 al d-lui General Comandant al Comand. Militar al Capitalei.

Având în vedere că la data săvârșirii infracțiunilor imputate acuzaților, textul legii pozitive, art. 597 c. p., prevedea noțiunea de asasinat politic;

Având în vedere că la data judecării prin D. L. Nr. 236 din 5 Februarie 1941, prin art. 2 se prevedea de asemenea ca pedepsită cu moartea aceeași infracțiune în noțiunea concurentă „omorul art. 463, 464 C. P., comis în scopul de uneltire împotriva ordinii politice sau sociale existente în Stat“;

Considerând deci că în raport cu prevederile art. 597 cod penal, este a se examina dacă faptul săvârșit în speță se încadrează sau nu în noțiunea nouă prevăzută de art. 2 al D. L. Nr. 236 din 1941;

Considerând că primate aceste texte simultan, ele nu se contrazic și nici nu se anihilează, deoarece cuprind două exprimări echivalente aceleiași idei, în sensul că asasinatul politic include și omorul în scopul de uneltire împotriva ordinii politice sau sociale existente în Stat;

Că astfel fiind, agravanta asasinatului politic există în speță, atât la comiterea asasinatului sub forma prevăzută de art. 597 c. p., cât și la judecare în forma prevăzută de art. 2 al D. L. Nr. 236 din 1941.

Având în vedere că acuzații prin apărătorii lor au susținut în instanță, că în cauză nu se poate face aplicarea art. 597 c. p., deoarece sancțiunea prevăzută de acest text pentru asasinatul politic a fost edictată prin art. 15 al Constituției din 1938;

Că la 6 Septembrie 1940, a fost suspendată Constituția și ca atare, pedeapsa cu moartea nu se mai poate aplica.

Având în vedere că în conformitate cu art. 15 din Constituția din 1938, s'a prevăzut pedeapsa cu moartea pentru anumite crime, între care și asasinatul politic;

Că aplicabilitatea acestui principiu constituțional era temporară și lăsată a fi fixată în timp, prin jurnale ale Consiliului de Miniștri;

Că prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 24 Mai 1938, publicat în Monitorul Oficial Nr. 117 bis

din 24 Mai 1938, s'a introdus pedeapsa cu moartea pentru crimele prevăzute în alineatul 2 din art. 15 al Constituției pe termen de un an;

Că prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.495 din 23 Mai 1939, M. Of. din 24 Mai 1939, s'a prelungit pe încă un an aplicarea pedepsei cu moartea;

Că valabilitatea acestuia expira la data de 24 Mai 1940;

Că la data de 24 Mai 1940, prin jurnalul Consiliului de Miniștri, publicat în M. Of. Nr. 119, dispozițiile jurnalelor anterioare s'au prelungit încă pe un an;

Considerând că astfel fiind, din succesiunea jurnalelor mai sus enumerate, rezultă că pedeapsa cu moartea sub condițiunile prevăzute de art. 15 al Constituției din 1938 era aplicabilă atât la Noemvrie 1940, cât și la data judecării acuzaților;

Având în vedere că principiul constituțional prevăzut în art. 15 al Constituției din 1938, a fost legiferat în dreptul pozitiv pe cale de lege ordinară la data de 23 Septemvrie 1938, prin decretul-lege Nr. 3.274 din 23 Septemvrie 1938 pentru modificarea codului penal, formând art. 597 al acestui cod și prin decretul-lege Nr. 236 din 1941,

Considerând că în cazul neprevăzut și excepțional al suspendării Constituției, legile ordinare create sub durată acestei Constituții își păstrează puterea lor de aplicare și nu se poate susține, că prin suspendarea Constituției ar fi suspendată întreaga legislație a Statului;

Având în vedere că astfel fiind, la data comiterii faptului, cât și la data judecării lui, sancțiunea pentru asasinatul politic era aceeași, deoarece dacă în adevăr prin jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.170 din 24 Mai 1940, care prelungea jurnalele anterioare ale Consiliului de Miniștri, între infracțiunile care se pedepsesc cu moartea nu prevedea și asasinatul politic, anterior acestui decret la 5 Februarie 1941, prin decretul-lege Nr. 236, se instituia sancțiunea pedepsei cu moartea pentru omorul comis în scopul de uneltire contra ordinii politice, sau existente în Stat;

Că, astfel fiind, noțiunea de asasinat comis cu secul

de uneltire împotriva ordinei politice sau sociale existente în Stat, incluzând în el și noțiunea de asasinat politic, era inutil ca jurnalul Consiliului de Miniștri din 24 Mai 1941 să mai prevadă o atare enumerare.

Considerând că astfel fiind, sancțiunea prevăzută de art. 597 c. p., combinat cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941 și cu jurnalele Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, Nr. 1.495 din 1939 și Nr. 1.177 din 1940, este a se aplica față de acuzații: Traian Boeru, Ioan Tucan, Dacu Tudor, Iacobuță Ștefan, Dumitru Grozea, Romulus Opriș, Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie, Sauciu Vanghele, Gheorghe Crețu, Marcu Octavian, Savu Constantin, Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, Ioan Tănăsescu, Stelian Stănicel, Gheorghe Bădulescu zis Gigi, Constantin Dumitrescu zis Dimitrescu și aceeași sancțiune cu aplicarea art. 120 al. 2 c. p. acuzatului Ștefan Zăvoianu.

Având în vedere că acuzatul Ștefan Zăvoianu, având ultimul cuvânt în ședința dela 21 Iulie 1941, a ridicat un incident, depunând la dosar petiție scrisă, incident care se referea la autoritatea lucrului judecat;

Având în vedere că în conformitate cu dispozițiunile art. 294 al. 1 și 3, ori și ce excepțiune trebuie ridicată înaintea audierii martorilor și formulată în scris;

Având în vedere că acuzatul depunând în scris la dosar și ridicând cu ocazia ultimului cuvânt incidentul autorității lucrului judecat, formularea lui în asemenea condiții în principiu este inadmisibilă;

Având în vedere însă că din examinarea petiției dela dosar, rezultă că acuzatul invoacă autoritatea lucrului judecat, rezultată din decizia Inaltei Curți de Casație și Justiție Militară din 15 Iunie 1941;

Că din examinarea acesteia rezultă că în adevăr acuzatul a fost judecat pentru faptul de insurecție armată și rebeliune petrecută la 21—23 Ianuarie 1941;

Că între înfracțiunile pentru care este trimis astăzi în judecată și cele pentru care a fost judecat de Inalta Curte Militară de Casație și Justiție, nu există nicio legătură;

Că astfel fiind, din acest punct de vedere, incidentul ridicat de acuzat este neîntemeiat.

Având în vedere că în circumstanțele din care toți acuzații și învinuiții trimiși în judecată au comis faptele, nu este nicio scuză legală să-i apere sau să le micșoreze responsabilitatea;

Având în vedere că de asemenea, din împrejurările, scopul, calitatea și persoana celor care au fost trimiși în judecată, nu este cazul a li se acorda circumstanțe ușurătoare, decât în ceea ce privește pe acuzatul Tudor Nicolae;

Că aceste circumstanțe ușurătoare au a fi acordate acestuia pe considerațiunea că acesta n'a mai suferit nicio condamnățiune anterior și nici n'a mai săvârșit vreun fapt penal până în prezent,

Că din atitudinea sa din tot cursul cercetărilor și a desbaterilor orale, nu a rezultat nicio manifestare de natură a lăsa impresia că ar fi un infractor incorijibil.

Având în vedere că unii dintre acuzați au fost trimiși în judecată pentru mai multe fapte calificate infracțiuni,

Că astfel fiind, este cazul a se face aplicarea art. 101 c. p. în ceea ce privește pe aceștia.

Având în vedere pe de altă parte, că cu petiția înregistrată la Nr. 1.131 din 14 Iulie 1941, Semiramida C. Popescu, văduva victimei Constantin Popescu-Jandarmu, în calitate de tutoare a copilului său minor Marcel Dan Popescu, a cerut instanței, pe baza art. 999, 1.000 și următorii, suma de 2.000.000 lei despăgubiri civile dela autorii morali și cei care au asasinat în noaptea de 26/27 Noemvrie, pe agentul Constantin Popescu;

Având în vedere că în conformitate cu art. 104 C. J. M., acțiunea pentru despăgubiri civile nu poate fi urmărită decât înaintea instanțelor civile;

Considerând că astfel fiind, pe baza dispozițiilor acestui text, cererea formulată de Semiramida C. Popescu, pentru despăgubiri civile este inadmisibilă.

Având în vedere că în conformitate cu dispoz. art. 326 C. J. M., cheltuielile făcute cu judecarea și instruirea, au a fi suportate de cel condamnat;

Având în vedere și dispozițiunile art. 320 C. J. M., 482 C. J. M. și dispoz. D. L. Nr. 236 din 1941, 488 C. J. M. și 326 al. II C. J. M.;

Pentru aceste motive, în unire în parte cu concluziile d-lui Procuror Instructor Militar, cu unanimitate de voturi, declară culpabili pe acuzații: Traian Boeru, Ion Tucan, Dacu Tudor, Iacobuță Ștefan, pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 315 c. p., 463, 464 c. p. pt. 1 și 8, cu aplicarea art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, combinat cu art. 2 D. L. Nr. 236 din 1941 și cu art. 101 c. p.;

Cu unanimitate de voturi, declară neculpabil pe acuzatul Ștefan I. Cojocaru, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 c. p., art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., cu aplicarea art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, combinat cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941 și cu art. 101 c. p.;

Cu unanimitate de voturi, declară culpabil pe acuzatul Ștefan Zăvoianu, pentru faptele prevăzute și penate de art. 120 c. p., combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., cu aplicarea art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, combinat cu art. 2 D. L. Nr. 236 din 1941 și cu art. 101 c. p.;

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzatul Ștefan Zăvoianu, pentru faptul prevăzut și penat de art. 315 c. p., combinat cu art. 249 c. p.

Cu unanimitate de voturi, declară culpabil pe acuzatul Dimitrie Grozea, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 al. 2 c. p., art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., cu aplicarea art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, combinat cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941 și cu art. 101 c. p.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzații: Romulus Opriș, Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Iftimescu Ioan, Rădulescu Ilie și Sauciuc Vanghele, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 al. 1 și 2

c. p., art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., cu aplicarea art. 597 c. p., combinat cu Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 cu art. 2 D. L. Nr. 236 din 1941, combinat cu art. 101 c. p.

Cu unanimitate de voturi, declară culpabil pe acuzatul Gheorghe Crețu, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 al. 1 și 2 c. p., 470, 475 c. p., art. 464 pt. 1 și 8 c. p., combinat cu art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941 și art. 101 c. p.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzatul Marcu Octavian pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 al. 1 și 2 c. p., art. 258, 259, 260 c. p. și 464 pt. 1 și 8, 463 c. p., cu aplicarea art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, combinat cu art. 2 D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi, declară culpabil pe acuzatul Savu Constantin, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 al. 2 c. p., art. 463, 464 al. 1 și 8 c. p., cu aplicația art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri, Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, combinat cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzatul Tudor Nicolae, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 al. 2 c. p., art. 463, 464 al. 1 și 8 c. p. cu aplicarea art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzatul Dumitru Anghel, zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315, al. 2 c. p., art. 525 pt. 1, lit. b și partea finală c. p., art. 463, 464, pt. 1 și 8, cu aplicația art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzatul Ioan Tănăsescu, pentru faptele prevăzute și penate de art.

315 al. 1 și 2 c. p., 121 pt. 1, combinat cu 471 c. p., art. 121 pt. 1, 123 c. p. combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., cu aplicația art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și combinat cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi, declară culpabil pe acuzatul Nicolae Topliceanu pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 al. 1 și 2 c. p., 121 pt. 1, combinat cu art. 471 c. p., 96, 97, combinat cu art. 463, 464 pt. 1 c. p., cu aplicația art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe sus numitul acuzat pentru faptul prevăzut și penat de art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., combinat cu art. 597 c. p. și jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi declară culpabili pe acuzații Stelian Stănicel și Gheorghe Bădulescu zis Gigi, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 al. 1 și 2 c. p., 121, 123 c. p. combinat cu 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. cu aplicațiunea art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, art. 492 al. 1 și 493, punctul 6 c. p.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzatul Constantin Dumitrescu zis Constantin Dimitrescu, pentru faptul prevăzut și penat de art. 284 p. 3 c. p. combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. cu aplicația art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi declară neculpabil pe acuzatul Constantin Orășanu, pentru faptul prevăzut și penat de art. 284 pt. 1 și al. final c. p. combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. cu aplicațiunea art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022

din 1938 și prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941 și art. 286 c. p.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzatul Dragomir Nicolae, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 c. p. și 492, 493 c. p.

Cu unanimitate de voturi îl declară neculpabil pentru faptul prevăzut și penat de art. 284, al. 3 și ultim c. p.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe acuzatul Grigore Malcasian, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 c. p., 492, 493 pt. 6 c. p., 286 c. p. și 471 c. p.

Cu unanimitate de voturi declară neculpabili pe acuzații Teodor Djonat, Sundi Pandele și Ilie Stângă, pentru faptele de: primul 315 c. p., 492, 493 pt. 6 c. p. și 286 c. p.; al doilea 315 c. p., 492 al. 1, 493 pt. 6 c. p.; iar al treilea 120, 315 c. p., 492, 493 pt. 6 c. p.

Cu unanimitate de voturi declară culpabili pe acuzații Iordache Panait, Stanciu Ion, Russe Ion, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 c. p., 492 al. 1, art. 493 pt. 6 c. p.

Cu unanimitate de voturi declară culpabili pe acuzații Ieremia Șocariciu, Ovidiu Găină și Gheorghe Stoia, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 c. p., 96, 97 c. p. combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941.

Cu unanimitate de voturi declară culpabil pe inculpatul Pană Alexandru, pentru faptele prevăzute și penate de art. 315 c. p., 492 al. 1, 493 pt. 1 c. p., 297 al. 1 c. p. și cu unanimitate de voturi declară că sunt circumstanțe atenuante în favoarea lui Tudor Nicolae, pentru faptul prev. și pen. de art. 463, 464, 597 c. p.

In consecință,

Curtea, în numele legii, hotărăște:

Făcând aplicațiunea art. 315 c. p. combinat cu art. 364 C. J. M., cu unanimitate de voturi condamnă pe acuzații Traian Boeru, Ioan Tucan, Dacu Tudor, Iacobuță Ștefan, pe fiecare în parte în contumacie la câte 8 (opt)

ani închisoare corecțională, câte 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și câte 2 (doi) ani interdicție corecțională, fiecare.

Făcând aplicațiunea art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. cu aplicarea art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, combinat cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, și cu art. 364 C. J. M., cu unanimitate de voturi îi condamnă pe fiecare în parte din acuzații de mai sus *la moarte*.

Făcând aplicațiunea art. 327 C. J. M. îi mai condamnă pe fiecare în parte și la câte 10.000 (zece mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză în ceea ce îi privește și aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 320 C. J. M. achită de orice penalitate pe acuzatul Cojocaru Ștefan, pentru faptele mai sus arătate.

Făcând aplicațiunea art. 120 c. p. combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. cu art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938 prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu unanimitate de voturi condamnă pe acuzatul Ștefan Zăvoianu *la moarte*.

Cu unanimitate de voturi făcând aplicațiunea art. 315 c. p. combinat cu art. 249 c. p. condamnă pe susnumitul acuzat la 11 (unsprezece) ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 326 C. J. M. îl condamnă la plata sumei de 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză și aplicația art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 c. p. combinat cu art. 364 C. J. M. cu unanimitate de voturi condamnă în contumacie pe acuzatul Dimitrie Grozea la 8 ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. combinat cu art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului

de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941 combinat cu art. 364 C. J. M. cu unanimitate de voturi condamnă pe susnumitul acuzat în contumacie, *la moarte*.

Potrivit art. 326 C. J. M. îl mai condamnă și la plata sumei de 10.000 (zece mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză și aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315, al. 1 și 2 c. p. combinat cu art. 364 C. J. M., cu unanimitate de voturi condamnă pe acuzații Romulus Opreș, Pavel Grimalschi, Popescu Ilarion, Ieftimescu Ioan, Rădulescu Ilie și Sauciuc Pandele în contumacie la câte 8 ani închisoare corecțională, câte 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și câte 2 (doi) ani interdicție corecțională fiecare.

Făcând aplicația art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. combinat cu art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941 și cu art. 364 C. J. M. cu unanimitate de voturi, condamnă pe susnumiții acuzați în contumacie, *la moarte*.

Făcând aplicațiunea art. 326 C. J. M. îi mai condamnă pe fiecare în parte și la câte 10.000 (zece mii) lei cheltuieli de judecată fiecare.

Face în cauză aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 al. 1 și 2 c. p., cu unanimitate de voturi condamnă pe acuzații Gheorghe Crețu la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 470, 275 c. p., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani închisoare corecțională, 12 000 (douăsprezece mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 463, 464 c. p. pt. 1 și 8 cu aplicațiunea art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu unanimitate de voturi îl condamnă *la moarte*.

Potrivit art. 326 C. J. M. îl condamnă să plătească și 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză aplicațiunea art. 101 și 104 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 al. 1 și 2 c. p., cu unanimitate de voturi condamnă pe Marcu Octavian la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 100.000 lei (una sută mii) amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcându-se aplicațiunea art. 258, 259, 260 c. p., îl condamnă la 5 ani închisoare corecțională și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 464 pt. 1 și 8 c. p. combinat cu art. 463 cu art. 597 c. p. cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu unanimitate de voturi îl condamnă *la moarte*.

Potrivit art. 326 C. J. M. îl condamnă să plătească și suma de cinci mii lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză și aplicațiunea art. 101 c. p.

Cu unanimitate de voturi, făcând aplicațiunea art. 315 al. 2 c. p., condamnă pe acuzatul Savu Constantin la 8 (opt) ani închisoare corecțională, la 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 462, 464 al. 1 și 8 c. p. cu aplicarea art. 597 combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu unanimitate de voturi îl condamnă *la moarte*.

Potrivit art. 326 C. J. M. îl mai condamnă și la plata sumei de 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză și aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 al. 2 c. p., cu unanimitate de voturi, condamnă pe acuzatul Tudor Nicolae, la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p. cu aplicațiunea art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938 și prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu art. 157 c. p., cu unanimitate de voturi condamnă pe sus-

numitul acuzat la muncă silnică pe viață și 8 (opt) ani degradare civică.

Potrivit art. 326 C. J. M. îl mai condamnă și la 5.000 lei (cinci mii) cheltuieli de judecată.

Face și aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 al. 2 c. p., cu unanimitate de voturi condamnă pe acuzatul Dumitru Anghel, zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 525 pt. 1, lit. b și partea finală c. p., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 5 (cinci) ani închisoare corecțională, 10.000 (zece mii) lei amendă penală și 3 (trei) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 463 464 pt. 1 și 8 c. p. cu aplicațiunea art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1930, prelungit cu 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu unanimitate de voturi îl condamnă *la moarte*.

Potrivit art. 326 C. J. M. îl condamnă să plătească și 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată.

Face aplicațiunea art. 101 și 104 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 al. 1 c. p., cu unanimitate de voturi condamnă pe acuzatul Ioan Tănăsescu la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 121 pt. 1, combinat cu art. 471 c. p., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 1 (un) an închisoare corecțională și 5.000 (cinci mii) lei amendă penală.

Făcând aplicațiunea art. 121 pt. 1, 123 c. p. combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., cu aplicațiunea art. 597 c. p. combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu unanimitate de voturi, îl condamnă *la moarte*.

Potrivit art. 326 C. J. M., îl mai condamnă și la plata sumei de 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză și aplicațiunea art. 101, 104 C. P.

Făcând aplicațiunea art. 315 al. 1 și 2 c. p., cu unanimitate de voturi, condamnă pe acuzatul Topliceanu Nicolae, la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 121 pt. 1 c. p., combinat cu art. 471 c. p., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 1 (un) an închisoare corecțională și 5.000 (cinci mii) lei amendă penală.

Făcând aplicațiunea art. 96, 97 c. p., combinat cu art. 463, 464 pt. 1 c. p., cu aplicațiunea art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu unanimitate de voturi, îl condamnă pe sus numitul acuzat la 15 (cincisprezece) ani muncă silnică și (opt) ani degradare civică.

Făcând aplicațiunea art. 320 C. J. M., cu unanimitate de voturi, îl achită de orice penalitate pentru faptul prevăzut și penat de art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., combinat cu art. 597 c. p.

Potrivit art. 326 C. J. M., îl mai condamnă și la 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză aplicațiunea art. 101, 104 și 108 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 al. 1 și 2 c. p., cu unanimitate de voturi, condamnă în contumacie, conform art. 364 C. J. M., pe acuzații Stelian Stănicel, Gheorghe Bădulescu zis Gigi, la câte 8 (opt) ani închisoare corecțională, câte 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și câte 2 (doi) ani interdicție corecțională fiecare.

Făcând aplicațiunea art. 121, 123 c. p., combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., cu aplicațiunea art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938 și prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, cu art. 364 C. J. M., cu unanimitate de voturi îi condamnă în contumacie pe acuzații de mai sus *la moarte*.

Făcând aplicațiunea art. 492 al. 1, combinat cu art. 493 pt. 6 c. p. și art. 364 C. J. M., cu unanimitate de voturi îi condamnă în contumacie pe sus numiții acuzați

la câte 10 (zece) ani închisoare corecțională și la câte 2 (doi) ani interdicție corecțională fiecare.

Potrivit art. 326 C. J. M., îi mai condamnă pe fiecare să plătească câte 10.000 (zece mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză și aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 284 pt. 3 c. p., combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., cu aplicațiunea art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938, prelungit cu Nr. 1.177 din 1940 și cu art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941 și art. 364 C. J. M., cu unanimitate de voturi, condamnă în contumacie pe acuzatul Constantin Dumitrescu zis Constantin Dimitrescu *la moarte*.

Făcând aplicațiunea art. 320 C. J. M., cu unanimitate de voturi îl achită pe acuzatul Constantin Orășanu de orice penalitate pentru faptele ce i se impută.

Făcând aplicațiunea art. 315 c. p., cu unanimitate de voturi, condamnă pe acuzatul Nicolae Dragomir, la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 492, 493 pt. 6 c. p., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 10 (zece) ani închisoare corecțională și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 320 C. J. M., cu unanimitate de voturi, îl achită de orice penalitate pentru faptul prevăzut și penat de art. 284 al. 3 și ultim c. p.

Făcând aplicațiunea art. 326 C. J. M., îl mai condamnă la 5.000 lei cheltuieli de judecată.

Face în ceea ce îl privește și aplicațiunea art. 101 și 108 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 c. p., cu unanimitate de voturi, condamnă pe Grigore Malcasian la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 50.000 (cinci zeci mii) lei amendă și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 492, 493 pt. 6 c. p., cu unanimitate de voturi, îl condamnă la 10 (zece) ani închisoare corecțională și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 286 c. p., cu unanimitate de voturi, îl condamnă la 1 (un) an închisoare corecțională și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 471 c. p., cu unanimitate de voturi îl condamnă la 1 (un) an închisoare corecțională, 5.000 lei amendă și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 5 proc. pen., cu unanimitate de voturi, încetează urmărirea pentru faptul prev. și pen. de art. 546 pt. 1, 549 C. J. M., faptul fiind amnes-tiat, conform I. D. R. Nr. 1.915 din 1941.

Potrivit art. 326 C. J. M., îl condamnă și la 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată.

Cu unanimitate de voturi, făcând aplicațiunea art. 320 C. J. M., achită de orice penalitate pe învinuiții Teodor Djonat, Sundi Pandele și Ilie Stângă, primul pentru faptele prev. și pen. de art. 315 c. p., 492, 493 pt. 6 c. p., 286 c. p.; al doilea, 315 c. p., 492 al. 1, 493 pt. 6 c. p.; al treilea, 120, 315 c. p., 492, 493 pt. 6 c. p.

Cu unanimitate de voturi, făcând aplicațiunea art. 315 c. p., combinat cu 360 C. J. M., condamnă în lipsă pe Iordache Panait, Stancu Ioan și Russe Ioan, fiecare la câte 8 (opt) ani închisoare corecțională, la câte 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și câte 2 (doi) ani interdicție corecțională, fiecare.

Făcând aplicațiunea art. 492 al. 1, 493 pt. 6 c. p., combinat cu art. 360 C. J. M., îi condamnă în lipsă pe inculpații de mai sus, la câte 10 (zece) ani închisoare corecțională și la câte 2 (doi) ani interdicție corecțională fiecare.

Făcând aplicațiunea art. 326 C. J. M., îi mai condamnă pe fiecare la câte 10.000 (zece mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în ceea ce îi privește și aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 c. p., combinat cu art. 364 C. J. M., cu unanimitate de voturi, condamnă în contumacie pe acuzații: Ieremia Șocariciu, Ovidiu Găină și Gheorghe Stoia, la câte 8 (opt) ani închisoare corecțională, câte 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și câte 2 (doi) ani interdicție penală fiecare.

Făcând aplicațiunea art. 96, 97 c. p., combinat cu art. 463, 464 pt. 1 și 8 c. p., combinat cu art. 597 c. p., combinat cu jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1.022 din 1938 și prelungit cu Nr. 1.177 din 1940, și art. 2 din D. L. Nr. 236 din 1941, și art. 364 C. J. M., cu unanimitate de voturi, îi condamnă în contumacie pe acuzații de mai sus pe fiecare la muncă silnică pe viață și câte 8 (opt) ani degradare civică.

Făcând aplicațiunea art. 326 C. J. M., îi mai condamnă pe fiecare în parte la câte 10.000 (zece mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză și aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 315 c. p., cu unanimitate de voturi, condamnă pe inculpatul Pană Alex. la 8 (opt) ani închisoare corecțională, 100.000 (una sută mii) lei amendă penală și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 492 al. 1, 493 pt. 1 c. p., cu unanimitate de voturi, îl condamnă la 10 (zece) ani închisoare corecțională și 2 (doi) ani interdicție corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 297 al. 1 c. p., cu unanimitate de voturi, îl condamnă la 6 (șase) luni închisoare corecțională.

Făcând aplicațiunea art. 326 C. J. M., îl mai condamnă la 5.000 (cinci mii) lei cheltuieli de judecată.

Face în cauză aplicațiunea art. 101 c. p.

Făcând aplicațiunea art. 32 proc. pen., cu unanimitate de voturi, disjunge procesul în ceea ce privește pe acuzații Gheorghe Stănescu și Cezar Ionescu, urmând ca acești acuzați să se judece separat.

Făcând aplicațiunea art. 488 C. J. M., cu unanimitate de voturi, hotărăște a se socoti în total detențiunea preventivă din pedeapsa aplicată acuzaților.

Făcând aplicațiunea art. 326 al. 2 C. J. M., ceasornicul și inelul corp delict se înapoiază păgubașului, iar restul corpurilor delict constând în tuburi de cartușe, se confiscă în folosul Statului.

Data și citită în ședință publică, astăzi, 22 (două zeci și două), luna Iulie 1941 (una mie nouă sute patru zeci și una).

Președintele Curții Marțiale, Secția III-a,

Lt.-Colonel Magistrat DR. ALEX. PETRESCU.

Membri: { Căpitan mag. rez. *Popescu Cezar.*
Căpitan comb. *Căproiu Ioan.*

Grefier, *T. Zorapapel.*

ROMANIA

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Direcțiunea Justiției Militare

Nr. 8.808 din 27 Iulie 1941

PARCHETUL CURȚII MARȚIALE A
COMAND. MILITAR AL CAPITALEI

Intrare Nr. 24.852

1941, luna Iulie, ziua 27

Parchetul Curții Marțiale a C. M. C.

La Nr. 23.969 din 23 Iulie 1941, către Comandamentul Militar al Capitalei.

Avem onoarea a vă face cunoscut că cererile de grațiere a condamnaților: Ștefan Zăvoianu, Gheorghe Crețu, Constantin Savu, Ion Tănăsescu, Octavian Marcu și Anghel Dumitrescu, condamnați la moarte prin sentința Nr. 145 din 22 Iulie 1941, pronunțată de Secția III-a a acelei Curți, au fost respinse de M. S. Regele.

Luăți măsuri de executarea sentinței, raportând și acestei Direcții.

Directorul Justiției Militare, (ss) *Colonel magistrat I. G. Aramă*

Șeful Biroului Juridic, (ss) *Lt.-col. magistrat G. Donosă*

27.VII.1941.

Va executa cpt. Munteanu. Execuția va avea loc mâine 28.VII, conform ordinului telefonic al C. M. C. Ordine de detalii se vor da de C. M. C.

(ss) *Lt.-colonel Tomița*

PROCES-VERBAL

Astăzi, 28 (douăzeci și opt) Iulie 1941, una mie nouă sute patru zeci și unul, ora 13,45, la închisoarea Militară Jilava,

Noi, Căpitan magistrat Aurel Munteanu, procuror instructor militar, pe lângă Curtea Marțială a C. M. C., asistat de căpit. dr. Diaconescu Victor, medicul de serviciu al Spitalului Militar „R. E.”, Maior Paroh Georgescu Gheorghe, grefier Zorapapel Tateus și Slt. Popescu Nicolae din Regimentul 21 Infanterie, comand. plut. de execuție.

Având în vedere sentința Nr. 145 din 22 Iulie 1941 a Curții Marțiale a C. M. C., secția 3-a, prin care au fost condamnați la moarte:

1. Zăvoianu Ștefan, în etate de 58 ani, colonel în retragere, născut în comuna Viziru, jud. Brăila, domiciliat în București, str. G-ral Berthelot Nr. 100.

2. Crețu Gheorghe, în etate de 22 ani, născut în București, de profesiune liberă, domiciliat în București, str. A. Nr. 21, Cartierul Tei.

3. Marcu Octavian, în etate de 24 ani, născut și domiciliat în comuna Taiu, județul Târnava-Mică, de profesiune liberă.

4. Savu Constantin, în etate de 29 ani, inspector de sport, născut și domiciliat în București, calea Griviței Nr. 366.

5. Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, de ani 28, născut și domiciliat în comuna Sintești, județul Ilfov, agricultor.

6. Ioan Tănăsescu, de 27 ani, născut în comuna Filiași, județul Dolj, domiciliat în București, str. Ardealului Nr. 29, fost funcționar public.

Toți fiind condamnați pentru faptele arătate în sentința sus menționată; având în vedere ordinul Nr. 8.808 din 27 Iulie 1941, al M. A. N., Dir. Justiției Militare, către Parchetul Curții Marțiale prin care ne face cunoscut că cererile de grațiere, înaintate cu Nr. 23.969 din 23 Iulie 1941, ale condamnaților: Ștefan Zăvoianu, Gheorghe Crețu, Constantin Savu, Ioan Tănăsescu, Octavian Marcu și Anghel Dumitru zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea, au fost respinse de M. S. Regele.

În conformitate cu același ordin se ordonă executarea sentinței.

Având în vedere sentința de condamnare Nr. 407 din 17 Iulie 1941, prin care acuzații: Negrea Aurel, de 30 ani, născut în comuna Oltenița, județul Ilfov, electrician, domiciliat în București, b-dul C. F. R., Cartierul Regiei Nr. 14, și Gheorghiu Vasile, de 30 ani răscut în comuna Toplița, județul Baia, funcționar C. F. R., domiciliat în București, strada Turda Nr. 11, prin care au fost condamnați la moarte pentru faptele arătate în sentința susmenționată.

Având în vedere ordinul Nr. 8.436, din 27 Iulie 1941, al M. A. N., Dir. Justiției Militare, către Parchetul Curții Marțiale C. M. C., prin care se face cunoscut că cererile de grațiere ale condamnaților Negrea Aurel și Gheorghiu Vasile, au fost respinse de M. S. Regele.

Având în vedere că ambele sentințe au rămas definitive și executorii și în conformitate cu ordinul Nr. 8.436 și 8.808 din 1941, ale M. A. N., Dir. Justiției Militare, am dispus executarea sentințelor după cum se arată mai jos:

a) Deținuții condamnați la moarte, prin susmenționatele sentințe au fost aduși pe rând în cancelaria Comandantului Detașamentului de gardă unde au fost identificați în prezența d-lui colonel Opriș Ștefan, comandantul închisorii militare Jilava;

b) S'a dat citire sentințelor de condamnare Nr. 145/941 din 22 Iulie 1941 a Curții Marțiale C. M. C., secția 3-a și Nr. 407 din 17 Iulie 1941, a Curții Marțiale C. M. C., secția 2-a, precum și ordinelor Nr. 8.808 din 27 Iulie 1941 și 8.436 din 27 Iulie 1941, ale M. A. N., Dir. Justiției Militare, prin care se face cunoscut respingerea cererilor de grațiere ale condamnaților: 1. Ștefan Zăvoianu; 2. Crețu Gheorghe; 3. Savu Constantin; 4. Ioan Tănăsescu; 5. Octavian Marcu; 6. Dumitru Anghel zis Dumitru Lixandru Anghel Oprea; 7. Negrea Aurel; 8. Gheorghiu Vasile.

c) Preotul maior paroh Georgescu Gheorghe, a procedat apoi la spovedirea și împărtășirea condamnaților;

d) Condamnații au fost invitați să-și exprime ultima dorință, pe care și-au arătat-o prin scrisorile ce se anexează la prezentul proces-verbal, și anume:

1. Scrisoarea adresată părinților de către condamnatul Maren Octavian.

2. Două scrisori ale condamnatului Crețu Gheorghe, una adresată familiei și a doua primului procuror al Parchetului Militar C. M. C.

3. Scrisoarea adresată soției de către condamnatul Tănăsescu Ioan.

4. Scrisoarea adresată fraților de către condamnatul Savu Constantin.

5. Scrisoarea adresată familiei de către condamnatul Anghel Oprea;

e) Am dispus transportarea condamnaților la locul de execuție numit Valea Piersicilor la Sud-Est de închisoarea militară Jilava;

f) Condamnații au fost legați la ochi lângă stâlpii așezați pentru sprijin;

g) S'a dispus executarea lor prin focuri de armă și pușcă mitralieră trase de plutonul de execuție de sub comanda Slt. Popescu Nicolae;

h) Moartea a fost constatată de către d-l Cpt. medic Diaconescu Victor;

i) S'a dispus ridicarea cadavrelor și predarea lor la Institutul Medico-Legal, Doctor Minovici, în vederea înmormântării după dispozițiunile ce se vor da de către autorități, Institutului;

j) S'a dispus inventarierea obiectelor ce au aparținut condamnaților, obiecte care se află în păstrarea Incheisorii Militare Jilava și care vor fi predate familiilor.

Drept care s'a întocmit prezentul proces-verbal, spre cele legale.

(ss) Procuror instr. militar, *Căpitan mag. Munteanu*

(ss) Preot militar, *Maior Georgescu*

(ss) *Medic căpitan dr., V. Diaconescu*

(ss) Grefier, *Zorapapel*

(ss) Comand. plut. de execuție, *Slt. Popescu Nicolae*

Am primit cadavrele condamnaților indicați în prezentul proces-verbal, pentru a-i transporta la Institutul Medico-Legal Dr. Mina Minovici.

(ss) *Karol Ebener*

p. Conf., Grefier (ss) *Zorapapel*

lei = 6 ✓

~~PREȚUL LEI 250.~~